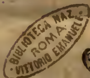
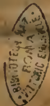
THEODORI

GAZAE INTRODVCTIONIS GRAM maticæ libri quatuor, Græce, simul cum interpretatione latina, iam de integro recogniti & aucti, cum argumentis, & indicibus librorum singulorum, ac aliis lucu lentis castigationibus, quæ in aliis exemplaribus desyderabantur.

Quid autem in uniuersum hic expectes, sequentis paginæ indicat epistolion.

BASILEAE APVD VALENTINVM CVRIONEM ANNO
M. D. XXIX.

VALENTINVS CVRIO GRAECARVM LITERARVM TYRONIBVS S. D.

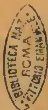
THeodorus Gaza uir utriusq; literaturæ monumentis insignis, inter alia sua scripta, libros quatuor de institutione grammatica posteritati reliquit, quibus uir ille rem grammaticam in uniuersum miro ordinis compendio complexus est, at qui sic arcta breuitate, ut non rudibus, sed eruditis prorsus scripsisse hæc uideatur. Nam cum ubiq; ferè obscuriusculus sit, tum locos quosdam habet, præsertim in posterioribus libris, uix dum ab eruditissimis intellectos, & qui iuxta prouerbium Oedipum aliquando requirant coniectorem. Nos quandoquidē ubique studiosorū compendium spectamus potius, quàm priuatum quæstum, hosce quatuor libros ædendos suscepimus, consarcinata è regione Latina ad uerbum interpretatione. Nimirum quo rudiores harum literarū tyrones ipsos se, si sic contingat, citra præceptoris operam iuuare queant, atque ut dicitur, citra corticem natare. Cæterū ne quenquam hac in re sua spoliemus laude, in prioribus libris, religiose secuti sumus D. Erasmi translationē. In tertio uero, & quarto, interim Conradi Heresbachij, uti ille auditoribus suis forte enarrabat. Interim Iacobi Tusani atque Croci hominum eruditorū interpretationem, ueluti centones connectentes consuimus. Ad hæc exempla quæ obscuritatem plurimam huic libro afferebant, omnia & locis suis apud authores indicata & interpretata debemus Heresbachio, nunc denuo ab eodem re[illegible]gnita atq; castigata, adiectis singulorum librorum argu[illegible]ntis, seriem cuiusque declarantibus. Demum additus est index locorum principalium, distinctione foliorū (quo studioso lectori quæque facile essent obuia) assignatus. Valete.

Ex officina nostra, calendis Septembribus. Anno M. D. XXIX.

QVID QVOLIBET THEO-
dori libro contineatur.

ARGVMENTVM PRIMI LIBRI.

Primus literas cõtinet omneisq́ orationis parteis, declinationes, & nominum, & uerborum. Qua in re & πάθη, cum nominum, tum uerborũ, mira breuitate complexus. μέσα quoq́ non parua lectoris noui utilitate, ab actiuis, & passiuis sciunxit. Eiusdem primi libri index.

ARGVMENTVM SECVNDI LIBRI.

Secundus repetit octo orationis parteis, quasi loca quædam prædictorũ denotans & plura exponẽs. Tum formationes uerborũ, utilissimã rem futuro grammatico ingeniose exequitur. Index eiusdem.

ARGVMENTVM TERTII LIBRI.

Tertius de accentu & qualitate syllabæ atque orthographia, ne circa dictionẽ barbarismi fiant, cumulate tractat. Index eius talis.

ARGVMENTVM QVARTI LIBRI.

QVartus constructionem partium orationis cum figuris quibusdam elegantijsq́ dicēdi absoluit.
Index eiusdem.

Literarum summa diuisio.

Vatuor & uiginti literarum, uocales quidẽ ſeptem. α. ε. η. ι. ο. ω. υ. conſonantes uero reliquæ ſeptemdecim. Vocaliũ autem, longæ quidẽ η. ω. Breues uero, ε. ο. Ancipites autẽ, α. ι. υ. Ex quibus diphthõgi proprie quidem αι. αυ. ει. ευ. οι. ου. Improprie uero ᾳ. ῃ. ῳ. υι. Sed conſo. aliæ quidem ſemiuo. ut ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν. ρ. σ.. Quarũ duplices quidem ζ. ξ. ψ. Immutabiles autẽ & liquidæ λ. μ. ν. ρ. Aliæ uero mutæ β. γ. δ. κ. π. τ. θ. φ. χ. Quarũ tenues quidẽ κ. π. τ. Aſpiratæ uero θ. φ. χ. Mediæ aũt β. γ. δ. Ex dictis aũt hiſce literis ſyllabæ fiũt, uñ dictiones, ex qbus oratio. Orationis aũt partes qdẽ, nomẽ, uerbũ, particip. articul. pno. pͣpoſitio, aduerb. coniunctio.

Compoſitio uocalium.

Conſonantium diuiſio.

Mutarum ordo.

π. β. φ.
κ. γ. χ.
τ. δ. θ.

Partes orationis.

DE ACCENTIBVS.

Accentus autẽ acutus ´. grauis `. circunflexus ῀. aſpiratus ʽ. tenuis ʼ. apoſtrophus ʼ. hyphen ‿. diaſtale , .

DE ARTICVLO.

Accidentia articulo.

Articulus aũt, alius quidẽ præpoſitiuus. ut ὁ. hic. alius uero poſtpoſitiuus. ut ὅς. i. qui. Alius rurſum maſculi. ut hic. alius uero fœ. ut hæc. alius itẽ neuter. ut hoc. Habet autẽ & numerũ, & caſum accidentia. Numerũ quidẽ, ſingularẽ, dualẽ, pluralẽ. Caſum uero, rectũ, gtm̃, datiuũ, actm̃. Declinatio aũt prępoſitiui quidẽ talis. S. Rectus ὁ. gtũs τοῦ. dtũs τῷ. accuſ. τόν. D. Rectus & actũs τώ. gtũs, & datiuus τοῖν. P. Rectus οἱ. gtũs τῶν. datiuus τοῖς. accuſatiuus τούς. S. fœm. Rectus ἡ. gtũs τῆς. datiuus τῇ. accuſatiuus τὴν. D. Rectus, & actũs τὰ. genitiuus. & dtũs ταῖν. P. Rectus αἱ. genitiuus τῶν. datiuus ταῖς. accuſatiuus τὰς. Neutra S. Rectus τό. gtũs τοῦ. datiuus τῷ. accuſatiuus τὸ. D. Rectus, & actũs τὼ. genitiuus, & datiuus τοῖν. P. Rectus τὰ. genitiuus τῶν. datiuus τοῖς. accuſatiuus τὰ. Cæterũ uocatiuũ nullũ habet, ſiquidẽ ὦ, nõ articulus, ſed aduerbiũ uocandi eſt. Præpoſitiui aũt inflexio huiuſmodi.

Articuli maſcul. & neutri flectũtur ſecundũ tertiã noĩm declin. fœm. iuxta ſecundã.

De ὦ loco uocatiui.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ Α.

Ων τεσσάρων καὶ εἴκοσι γραμμάτων, φωνήεντα μὲν ἑπτά. α. ε. η. ι. ο. ω. υ. Σύμφωνα δὲ τὰ λοιπά, ἑπτακαίδεκα. Τῶν δὲ φωνηέντων, μακρὰ μὲν, η. ω. βραχέα δὲ, ε. ο. δίχρονα δὲ, α. ι. υ. Ἐξ ὧν δίφθογγοι κυρίως μὲν, αι. αυ. ει. ευ. οι. ου. καταχρηστικῶς δὲ, ᾳ. ῃ. ῳ. υι. Τῶν δὲ συμφώνων, τὰ μὲν ἡμίφωνα. οἷον ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν. ρ. σ. ὧν διπλᾶ μὲν ζ. ξ. ψ. Ἀμετάβολα δὲ καὶ ὑγρά. λ. μ. ν. ρ. Τὰ δὲ ἄφωνα. οἷον β. γ. δ. κ. π. τ. θ. φ. χ. ὧν ψιλὰ μὲν κ. π. τ. Δασία δὲ. θ. φ. χ. Μέσα δὲ. β. γ. δ. Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τῶν δὲ γραμμάτων αἱ συλλαβαί, ὅθεν αἱ λέξεις, ἐξ ὧν ὁ λόγος. Τοῦ δὲ λόγου μέρη μὲν ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίρρημα, σύνδεσμος

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΩΝ.

Προσῳδίαι δὲ ὀξεῖα ´. βαρεῖα ` . περισπωμένη ῀. δασεῖα ῾. ψιλὴ ᾿. ἀπόστροφος ᾿, ὑφὲν ‿, διαστολὴ ,.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Ἄρθρον δὲ τὸ μέντοι προτακτικόν. οἷον ὁ. τὸ δὲ ὑποτακτικόν. οἷον ὅς. καὶ τὸ μὲν ἀρσενικόν. οἷον ὁ. τὸ δὲ θηλυκόν. οἷον ἡ. τὸ δὲ οὐδέτερον. οἷον τό. ἔχει δὲ καὶ ἀριθμόν, καὶ πτώσιν ἑπόμενα. ἀριθμὸν μὲν ἑνικόν, δυϊκόν, πληθυντικόν. πτώσιν δὲ εὐθεῖαν, γενικήν, δοτικήν, ἀιτιατικήν. Κλίσις δὲ τοῦ μὲν προτακτικοῦ τοιαύτη. Ε. Η εὐθεῖα, ὁ. ἡ γενική, τοῦ. ἡ δοτική, τῷ. ἡ ἀιτιατική, τόν. Δ. Η εὐθεῖα καὶ ἀιτιατική, τώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτική, τοῖν. Π. Η. εὐθεῖα, οἱ. ἡ γενική, τῶν. ἡ δοτική, τοῖς. ἡ ἀιτιατική, τούς. Ενικὰ θηλυκά. Η εὐθεῖα, ἡ. ἡ γενική, τῆς. ἡ δοτική, τῇ. ἡ ἀιτιατική, τήν. Δ. Η εὐθεῖα, καὶ ἀιτιατική, τά. ἡ γενική, καὶ δοτική, ταῖν. Πληθυντικά. Η εὐθεῖα, αἱ. ἡ. γενική, τῶν. ἡ δοτική, ταῖς. ἡ ἀιτιατική, τάς. Ουδέτερα. Ε. Η εὐθεῖα, τό. ἡ γενική, τοῦ. ἡ δοτική, τῷ. ἡ ἀιτιατική, τό. Δ. Η εὐθεία, καὶ ἀιτιατική, τώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτική, τοῖν. Π. Η εὐθεῖα, τά. ἡ γενική, τῶν. ἡ δοτική, τοῖς. ἡ ἀιτιατική, τά. Κλητικὴν δὲ οὐθέν, οὐδεμίαν ἔχει. τὸ γὰρ ὦ οὐκ ἄρθρον, ἀλλ᾿ ἐπίρρημα κλητικόν. Τοῦ δὲ ὑποτακτικοῦ κλίσις τοιαύτη.

Declinatio postpositiuo rum. huiusmodi. M.S.qs. cuius.cui.em. D. q. rũ. P.q̃.rũ.bus. quos. F. S. q̃. cuius.i, am.D.q̃' rum. P. quæ. rũ. bus.q̃s. N.S. quod. ius. cui. quod. D. q̃. rũ. P.quæ. rum'bus. q̃.

DE NOMINE.

Nominis partitio. NOmẽ aũt aliud quidẽ propriũ.ut Socrates. aliud uero appel. ut homo. Aliud rursum adiectiuũ.ut bonus.ali.relatiuũ.ut qualis.Aliud itẽ interrogatiuũ.ut q̃lis? ali.numerale.ut unus, duo, tres. Accidentia *Genera nominum.* aũt habet, gen⁹, ſpẽm, numerũ, caſum, perſonã. Gen⁹ quidẽ maſcu.ut ſermo. fœm. ut ſciẽtia. neu.ut bonũ. Speciẽ uero, primitiuã.ut oĩs. deriuatiuã.ut Theon.Figurã aũt, ſimplicẽ.ut equus.compoſitã.ut Philippus. Numerũ uero, ſingularẽ.ut deus.dualẽ.ut d.dĳ. plura.ut dĳ.Caſum aũt, rectũ, gtĩ, datiuũ, actĩ, & uocatiuũ. Perſonã uero, tertiã. ut Socrates. ſecundã. ut o Socrates.

DE DECLINATIONE.

Declinatio num diuiſio. Declinat̃ aũt, ut ęqualiter. Aeneas, æneæ. aut inequaliter. Aiax, aiacis. Et ęqualiter quidẽ quadrifariã, inęqualiter uero unice. Vnde & declinatio noĩs alia quidem prima uocet̃, alia ſecunda, alia tertia, alia quarta, alia quinta, inęqualiter. *Prima nominũ declina.* Prima igitur eſt noĩm in ας, uel in ης deſinentiũ maſ. quorũ gtũs in ȣ, datiuus in ᾳ, uel in ῃ, accuſatiuus in ν cũ uocali nominatiui deſinit. *Exemplum noĩm in ας.* Nominatiuus hic Aeneas. gtũs huius æneæ. datiuus huic æneæ. actũs hunc ænean. uctũs o ænea, & o æneas. Ntũs & accuſat. æneæ, & as. gtũs & datiuus arũ & is. uocatiuus o æneæ. Ntũs hi æneæ.gtũs horũ arum.dtũs his æneis.actũs hos æneas. uocatiuus o æneæ.

Singularia.

Exemplum noĩm in ης. Hic Chryſes.huius ſæ. huic ſæ. hunc ſen. o ſe, & o ſes. D. hi & hos chry. horum & his chry. o ſæ. P. hi ſæ. horũ ſarum. his chryſis. hos chryſas. o chryſæ.

SECVNDA DECLINATIO.

Exemplum in α purũ. Secunda uero in α, uel in η, deſinentiũ fœmi.quorum gtũs in ας, uel in ης, dtũs in ᾳ, uel in ῃ, accuſatiuus in ν cũ uocali recti deſinit. S. Hęc maia. huius maiæ. huic iæ. hanc iam.

τοιαύτη. Αρσενικὰ ἑνικά. Ος. οὗ. ᾧ. ὅν. Δ. ὤ. οἷν. Π. οἵ. ὧν. οἷς. οὕς. Θηλυκά. Ε. ἥ. ἧς. ᾗ. ἥν. Δ. ἅ. αἷν. πλ. αἵ. ὧν. αἷς. ἅς. Ουδέτερα. Ενι. ὅ. οὗ. ᾧ. ὅ. Δ. ὤ. οἷν. πλ. ἅ. ὧν. οἷς. ἅ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Ὄνομα δὲ τὸ μὲν κύριον. οἷον Σωκράτης. τὸ δὲ, προσηγορικὸν οἷον ἄνθρωπος. τὸ δὲ ἐπίθετον, οἷον ἀγαθός. τὸ δὲ ἀναφορικόν, οἷον οἷος, τὸ δὲ ἐρωτηματικόν, οἷον ποῖος. τὸ δὲ ἀριθμητικόν. οἷον εἷς, δύο, τρεῖς. Παρεπόμενα δὲ ἔχει, γένος, εἶδος, σχῆμα, ἀριθμὸν, πτῶσιν, πρόσωπον. Γένος μὲν ἀρσενικὸν, οἷον λόγος. θηλυκὸν, οἷον ἐπιστήμη. οὐδέτερον. οἷον ἀγαθόν. Εἶδος δὲ πρωτότυπον, οἷον πᾶς. παράγωγον, οἷον θέων. Σχῆμα δὲ ἁπλοῦν, οἷον ἵππος, σύνθετον, οἷον φίλιππος. Αριθμὸν δὲ, ἑνικὸν οἷον θεός. δυϊκόν, οἷον θεώ. πληθυν. οἷον θεοί. Πτῶσιν δὲ εὐθεῖαν, γενικὴν, δοτικὴν, αἰτιατικὴν, καὶ κλητικὴν. Πρόσωπα δὲ, τρίτον, οἷον Σωκράτης. δεύτερον, οἷον ὦ Σώκρατες.

ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ

Κλίνεται δὲ, ἤτοι ἰσοσυλλάβως. αἰνείας αἰνείου. ἢ περιττοσυλλάβως. αἴας αἴαντος. Καὶ ἰσοσυλλάβως μὲν, τετραχῶς. περιττοσυλλάβως δὲ, μοναχῶς. διὸ καὶ κλίσις τοῦ ὀνόματος ἡ μὲν πρώτη καλείσθω. ἡ δὲ δευτέρα. ἡ δὲ τρίτη. ἡ δὲ τετάρτη. ἡ δὲ πέμπτη, περιττοσυλλάβως. Πρώτη μὲν οὖν ἡ τῶν εἰς ας, ἢ εἰς ης ληγόντων ἀρσενικῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου. ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Η εὐθεῖα ὁ αἰνείας. ἡ γενικὴ τοῦ αἰνείου. ἡ δοτικὴ τῷ αἰνείᾳ. ἡ αἰτιατικὴ τὸν αἰνείαν. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία. καὶ ὦ αἰνείας. Η εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ αἰνεία. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν αἰνείαιν. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία. ἡ εὐθεῖα οἱ αἰνεῖαι. ἡ γενικὴ τῶν αἰνειῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς αἰνείαις. ἡ αἰτιατικὴ τοὺς αἰνείας. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεῖαι.

ΕΝΙΚΑ.

Ο χρύσης. τοῦ χρύσου. τῷ χρύσῃ. τὸν χρύσην. ὦ χρύση, καὶ ὦ χρύσης, Δ. τὼ χρύσα. τοῖν χρύσαιν. ὦ χρύσα. Π. Οἱ χρύσαι. τῶν χρυσῶν. τοῖς χρύσαις. τοὺς χρύσας. ὦ χρύσαι.

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Δευτέρα δὲ ἡ τῶν εἰς α, ἢ εἰς η, ληγόντων θηλυκῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ας ἢ εἰς ης, ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ ἢ εἰς ῃ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ε. Η μαῖα. τῆς μαίας. τῇ μαίᾳ.

Exemplū in α purum. hanciam, o ia. D. hæ & has ma. harum & his ma. o iæ. Hæ iæ, ha: um iarum, his maijs, has maias, o maiæ.

Singularia.

Exemplū in α nō purum. Hæc musa, huius musæ, huic musæ, hanc sam, o sa. D. hæ & has sas, harū & his mu. o sæ. P. hæ musæ, harū rum, *Exemplum in η.* his sis, has sas, o sæ. S. hic honor, huius ri, huic ri, hunc rē, o nor. D. hi & hos res, horū & his rum, bus, o res. P. hi res. *Annotaciuncula.* horum rum, his ribus, hos res, o res. Sciendū quod sola nomina in α purum, uel in ρα, uel in δα, uel in θα desinentia, finale idem α seruando, declinantur. Maia, maiæ. dies, diei. Læda, dæ. capella, læ.

TERTIA DECLINATIO.

Tertia uero quæ est in ος desinentiū tā Masculinorū, q̄ Fœ. & in ον Neutrorū. exceptis cōparatiuis. quorū gtūs in ου, datiuus in ῳ, a&ūs in ν, cum uocali nominatiui desinit. *Exemplum in os masc.* Hic deus, huius dei, huic deo, hunc deum, o deus, & o dee. Hi & hos, horū & his, o dij. Hi dij, horū rum, his dijs, *Exemplū in os fœm.* hos deos, o dij. Hæc uia, huius uiæ, huic uiæ, hanc uiam, o uia, & o uia. Hæ & has, harum & his, o uiæ. Hæ uiæ, ha-*Exem. neutri in ον.* rum rum, his uijs, has uias, o uiæ. Hoc bonum, huius boni, huic no, hoc num, o nū. Hæc & hæc na, horū & his, bona. Hæc bona, horum rum, his bonis, hæc na, o bona.

QVARTA DECLINATIO.

Quarta declinatio est in ως desinentiū Masculinorūq; & Fœmininorū, & in ων Neu. quorum gtūs in ω, datiuus *Attica. In ως masc.* in ῳ, accusatiuus in ν, cum uocali recti desinit. Hic menelaus, huius lai, huic lao, hunc menelaum, o menelae. Hi & hos, mene. horum & his mene. o menelai. Hi menelai, *In ως fœm.* horum orum, his menalais, hos menelaos, o lai. Hæc area, huius areæ, huic reæ, ream, o rea. Hæ & has are are, harum & his are, o reæ. Hæ reæ, harum rum, his reis, has *In ων neu.* reas, o reæ. Hoc fertile, huius fertilis, huic tili, hoc tile, o tile. Hæc & hæc ferti. horum & his ferti. o tilia. Hæc fertilia, horum lium, his libus, hæc lia, o lia.

QVINTA DECLINATIO.

Quinta declinatio est tā Masculinorū, & Fœ. q̄ Neutrorum, quorū genitiuus in ος, datiuus in ι, acccusatiuus in α,

exceptis

τὼ μαίαν, ὦ μαῖα. Δ. τὰ μαία, ταῖν μαίαιν, ὦ μαία. Π. Αἱ μαῖαι, τῶν μαιῶν, ταῖς μαίαις, τὰς μαίας, ὦ μαῖαι.

ΕΝΙΚΑ.

Η μοῦσα, τῆς μούσης, τῇ μούσῃ, τὴν μοῦσαν, ὦ μοῦσα. Δ. τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν, ὦ μούσα. Π. Αἱ μοῦσαι, τῶν μουσῶν, ταῖς μούσαις, τὰς μούσας, ὦ μοῦσαι. Ε. Η τιμὴ, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τὴν τιμὴν, ὦ τιμή. Δ. τὰ τιμὰ, ταῖν τιμαῖν, ὦ τιμά. Π. Αἱ τιμαὶ τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμὰς, ὦ τιμαί. Ιστέον ὅτι μόνα τὰ εἰς α καθαρὸν, ἢ εἰς ρα, ἢ εἰς δα, ἢ εἰς θα, λήγοντα, τὸ ληκτικὸν αὐτὸ α φυλάσσοντα κλίνεται. μαῖα, μαίας. ἡμέρα, ἡμέρας. λήδα, λήδας. κισαίθα, κισαίθας.

ΤΡΙΤΗ.

Τρίτη δὲ ἡ τῶν εἰς Ος ληγόντων Αρσενικῶν τε καὶ Θηλυκῶν, καὶ εἰς Ον Οὐδετέρων, πλὴν τῶν συγκριτικῶν. ὧν ἡ μὲν γενικὴ εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς ῳ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ο θεὸς, τοῦ θεοῦ, τῷ θεῷ, τὸν θεὸν, ὦ θεὸς καὶ ὦ θεέ. Τὼ θεὼ τοῖν θεοῖν, ὦ θεώ. Οι. θεοὶ, τῶν θεῶν, τοῖς θεοῖς, τοὺς θεοὺς, ὦ θεοί. Η ὁδὸς, τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ, τὴν ὁδὸν, ὦ ὁδὸς καὶ ὦ ὁδέ. Τὰ ὁδὼ, ταῖν ὁδοῖν. ὦ ὁδώ.. Αἱ ὁδοὶ, τῶν ὁδῶν, ταῖς ὁδοῖς, τὰς ὁδοὺς, ὦ ὁδοί. Τὸ καλὸν, τοῦ καλοῦ, τῷ καλῷ, τὸ καλὸν, ὦ καλόν. Τὼ καλὼ, τοῖν καλοῖν, ὦ καλώ. τὰ καλὰ, τῶν καλῶν, τοῖς καλοῖς, τὰ καλὰ, ὦ καλά.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

Τετάρτη κλίσις ἡ τῶν εἰς Ως ληγόντων, Αρσενικῶν τε καὶ Θηλυκῶν, καὶ εἰς Ων Οὐδετέρων. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ω. ἡ δοτικὴ εἰς ῳ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ο μενέλεως, τοῦ μενέλεω, τῷ μενέλεῳ. τὸν μενέλεων, ὦ μενέλεως. Τὼ μενέλεω, τοῖν μενέλεῳν, ὦ μενέλεω. Οἱ μενέλεῳ, τῶν μενέλεων. τοῖς μενέλεῳς, τοὺς μενέλεως, ὦ μενέλεῳ, Η ἅλως, τῆς ἅλω, τῇ ἅλῳ, τὴν ἅλων, ὦ ἅλως. Τὰ ἅλω, ταῖν ἅλῳν, ὦ ἅλω. Αἱ ἅλῳ, τῶν ἅλων, ταῖς ἅλῳς, τὰς ἅλως, ὦ ἅλῳ. Τὸ εὔγεων, τοῦ εὔγεω, τῷ εὔγεῳ τὸ εὔγεων, ὦ εὔγεων. Τὼ εὔγεω, τοῖν εὐγεῳν. ὦ εὔγεω. Τὰ εὔγεω, τῶν εὔγεων, τοῖς εὔγεῳς, τὰ εὔγεω, ὦ εὔγεω.

ΠΕΜΠΤΗ.

Πέμπτη κλίσις ἡ τῶν Αρσενικῶν τε, καὶ Θηλυκῶν, καὶ Οὐδετέρων. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ος, ἡ δοτικὴ εἰς ι, αἰτιατικὴ εἰς α,

Exemplum masc. exceptis neutris. Hic Aiax. huius iacis. huic ci. hunc cem. o aiax. & o aiax. Hi & hos aia. horum & his aia. o ces. Hi aiaces. horum cum. his aiacibus. hos aiaces. o aiaces. *Exemplum fœm.* Hic turtur. huius turis. huic turturi. hunc turem. o turtur. Hi & hos tur. horum & his tur. o tures. Hi tures. horum turum. *Exemplum neu.* his ribus. hos tures. o res. Hoc tribunal. huius bunalis. huic nali. hoc nal. o nal. Hæc & hæc tri. horum & his tri. o nalia. Hæc nalia. horum lium. his libus. hæc lia. o nalia.

De contractis nominibus. Quintæ autem huiusce inflexionis sunt ea, quæ contrahuntur, alia quidem magis, alia minus. Ideo & quædam multipassia, quædã uero paucipassia uocentur. Sint aũt & multipassiorũ alia quidem α. ε. ο. appellata. *Multipassiorũ formæ tres.* cuius modi hæc. demosthenes. uerũ. murus. Alia uero ι. serpens sinapi. alia α. caro. *Paucipassiorũ formæ quinq.* Paucipassiorum alia quidem ευ. rex, alia ου. bos, alia ω. Latona, pudor, alia primum υ. iucundus, ciuitas. alia secundum υ. botrus. Quomodo autẽ & ubi singula transmutentur, cõsideretur in his, si acceperimus id prius, *Regulæ.* omniũ neutrorũ, & omniũ dualiũ eundẽ esse nominatiuũ & accusatiuũ & uocatiuũ. Identidem & omniũ pluralium eundẽ esse rectũ & uocatiuũ.

Contractiones α. ε. ο.

Prima forma. Εο in ου. εῖ in ει. εα in η uel ει. εε in η uel ει. εοι in οι. εω in ω huius demosthenis. huic demonstheni. hunc nem. hi demosthenes. horum demosthenũ & bus. hi demosthenes. horum demosthenum. hos demosthenes. Hi muri.

Contractiones ι.

Secunda forma. ιι, ι in ιε, in ι. ια, in ι. serpenti. hi serpentes. hos serpentes. Hæc sinapia. Horũ autẽ & ο genitiui in ω transmutatur, & ι in ε. huius serpentis. horũ serpentiũ. Et generaliter penultimans ι in ε mutatur. *Annotatiuncula.* Vnde rursum contractiones fiunt η, ε. ο similes. serpenti. serpentes. serpentes. Sinapia.

Contractiones α.

Tertia forma. Αο in ω. αῖ in ᾳ. αε in α. αοιν in ῳν. αα in α. αω in ω. huius carnis. huic carni. hæ carnes. harũ. ium. hæ. es. harũ carniũ.

Contractiones ευ.

Prima forma paucipassiorum. Εῖ in ει. εε in ῆ. εα in ῆ. huic regi. hi reges. hos reges. In his autem & ο genitiui in ω mutatur, attice.

Regis

πλὴν τῶν οὐδετέρων. Ὁ αἴας. τοῦ αἴαντος. τῷ αἴαντι. τὸν αἴαντα. ὦ αἴας, καὶ ὦ αἶαν. Τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν. ὦ αἴαντε. Οἱ αἴαντες. τῶν αἰάντων. τοῖς αἴασι. τοὺς αἴαντας. ὦ αἴαντες. Ἡ τρυγών. τῆς τρυγόνος. τῇ τρυγόνι. τὴν τρυγόνα. ὦ τρυγών. Τὰ τρυγόνε. ταῖν τρυγόνοιν. ὦ τρυγόνε. Αἱ τρυγόνες. τῶν τρυγόνων. ταῖς τρυγόσι. τὰς τρυγόνας. ὦ τρυγόνες. Τὸ βῆμα. τοῦ βήματος. τῷ βήματι. τὸ βῆμα. ὦ βῆμα. Τὸ βήματε. τοῖν βημάτοιν. ὦ βήματε. τὰ βήματα. τῶν βημάτων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ὦ βήματα.

Τῆς δὲ πέμπτης ταυτησὶ κλίσεως, ἔστιν ἃ καὶ συναίρεσιν πάσχει, τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δὲ ἧττον. διὸ καὶ τὰ μὲν πολυπαθῆ, τὰ δὲ ὀλιγοπαθῆ καλεῖσθαι. Ἔστω δὲ καὶ τῶν μὲν πολυπαθῶν, τὰ μὲν η. ε. ο. καλούμενα. οἷον τὰ τοιαῦτα. Δημοσθένης. ἀληθές. τεῖχος. Τὰ δὲ ι. ὄφις σίνηπι. τὰ δὲ α. κρέας. Τῶν ὀλιγοπαθῶν, τὰ μὲν, ευ. βασιλεύς. τὰ δὲ ου. βοῦς. τὰ δὲ ω. λητώ. αἰδώς. τὰ δὲ πρῶτον υ ὀσφύς. ἄστυ. τὰ δὲ δεύτερον υ, βότρυς. Πῶς δὲ καὶ πῇ τούτων ἕκαστα μεταβάλλει θεωρεῖσθω ἐν τούτοις, λαβόντι πρῶτον πάντων τῶν οὐδετέρων, καὶ πάντων δυϊκῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν, καὶ πάντων τῶν πληθυντικῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν καὶ κλητικήν.

Πάθη τῶν η. ε. ο.

Εο, ου. εϊ, ει. εα. η, ει. εε, η. ει. εοι, οι. εω. ω. τοῦ Δημοσθένεος ους. τῷ δημοσθένεϊ ει. τὸν δημοσθένεα η. τὼ δημοσθένεε η. τοῖν δημοσθενέοιν οῖν. Οἱ δημοσθένεες εις. τῶν δημοσθενέων. τοὺς δημοσθένεας εις. τὰ τείχεα η.

Πάθη τῶν ι.

Ιι, ι. ιε. ι. ια, ι. τῷ ὄφιι, ι. δι ὄφιες ις. τοὺς ὄφιας ις. τὰ σινήπια ι. τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει, καὶ τὸ ι εἰς ε. ὄφιος εως. ὀφίοιν εων. καὶ ὅλως παραλῆγον ι εἰς ε μεταβάλλει. ὥστε καὶ πάλιν συναιρέσεις γίνεσθαι τοῖς τῶν η. ε. ο. ὁμοίας. ὄφεϊ ει. ὄφεες εις. ὄφεας εις. σινήπεα η.

Πάθη τῶν α.

Αο, ω. αϊ, ᾳ. αε, ᾳ. αοιν, ῳν. αα, α. αω, ω. τοῦ κρέαος. ως. τῷ κρέαϊ ᾳ. τὼ κρέαε α. τοῖν κρεάοιν ῷν. τὰ κρέαα α. τῶν κρεάων ῶν.

Πάθη τῶν ευ.

Εϊ, ει. εε, ει. εα, ει. τῷ βασιλέϊ, εῖ. οἱ βασιλέες, εῖς. τοὺς βασιλέας, εῖς. Τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει ἀττικῶς.

Regis, regis. Et rursum ι in ι uertitur in singulis casibus, ionice. Regis, regi.

Contractiones ε. Contractiones α.

Secunda forma. Οι in ε. οα in ε. boues.

Οσ in ε. οι in οι. οα in ω. Latonæ, huic Latonæ, hãc nam,

Tertia forma. Horum dualia, & pluralia, tertiæ fiunt declinationis. hæ Latonæ, harum arum, hæ næ, harum arum.

Contractiones prioris υ.

Quarta forma. Εj in ει. ει in ει. εα in ει. huic iucundo, hi di. hos dos.

Contractiones secundi υ.

Quinta forma. Υι in υ. υα in υ. hi botri, hos botros. Fiat autẽ & singularis accusatiuus & habentiũ ε, & utrunq; υ, à nominatiuo,

Annotatiuncula. mutatione σ in υ. bouis, bouem. botrus, botrũ. iucundus, dũ. Et habentium ι similiter, demptis uidelicet neutris.

Diuisi inflexionũ modi. serpens, tẽ. Nominaliter quidem declinetur, ut dictũ est, quintupliciter. Sed generice sic, à genere in genus fit formatio. iustus, iusta, iustũ. iucũdus, iucunda, iucundũ.

De numeralibus. Numeralia uero nomina, quæ unum quidem significant, singulariter semper declinantur. quæ uero duo, dualiter. quæ autem plura, pluraliter sic. Vnus, ius, uni, unũ. Vna, unius; uni, unã. Vnũ, ius, uni, unũ. Duo, duo. Tres, triũ, tribus, tres. Tria, triũ, tribus, tria. Quatuor, quatuor quatuor, quatuor. Quatuor, quatuor, quatuor, quatuor.

Regula. A quatuor aũt usq; ad centũ, numerus nullus declinatur.

Diuisio nominis iuxta accidentia. Inter ea quæ accidunt nomini, deriuatorũ aliud quidẽ Patronymicũ, aliud Cõparatiuũ, aliud Superlatiuũ, aliud Diminutiuũ, aliud Possessiuũ, aliud Denominatiuũ, aliud Verbale. Est aũt Masculinũ quidẽ Patronymicũ, siue in Δης, ut Priamus, priamides. Helius, heliades. Pelops, pelopis, pelopides. Atreus, atrei, atrides. Aut in Ωρ, Atreus, atrei, atron. Fœmininum autem, aut in Ις, ut Priamides, priamis. aut in Ας, ut heliades, helias.

Patronymicorũ terminationes.

Terminatio comparatiuorum. Comparatiuũ uero, aliud quidem in Τερος, ut diues, hic dicior, hæc dicior, hoc ditius: aliud uero in Ωρ, ut pulcher, pulchrior, pulchrius. Superlatiuũ autem, aliud quidem in Τατος, ditissimus, ditissima, ditissimum. aliud uero in Στος, ut pulcherimus, rima. rimum.

Diminutiuũ

βασιλέος, ως καὶ πάλιν. τὸ ε εἰς η τρέπεται ἐφ᾽ ἑκάστης τῶν πλάσεων Ἰωνικῶς. βασιλέος, ηος. βασιλεῖ, ῆι.

Πάθη τῶν ο. Πάθη τῶν ω.

Οε, ου. οα, ου. οἱ βόες, ους. τοὺς βόας οῦς.

Οο, ου. οϊ, οι. οα, ω. τῆς Λητόος, οῦς. τῇ Λητοῖ, οῖ. τὴν Λητόα, τώ. τούτων τὰ δυϊκὰ, καὶ τὰ πληθυντικὰ, τῆς τρίτης γίνεται κλίσεως. τὼ Λητώ, τοῖν Λητοῖν, ᾶι, Λητοί, τῶν Λητῶν.

Πάθη τῶν πρότερον υ.

Εϊ, ει. εε, ει. εα, ει. τῷ ἡδεῖ, εῖ. οἱ ἡδέες, εῖς. τοὺς ἡδέας, εῖς.

Πάθη τῶν δεύτερον υ.

Υϊ, υ. υα, υ. οἱ βότρυες, υς. τοὺς βότρυας, υς. Γινέσθω δὲ καὶ ἡ τῶν ἑνικῶν αἰτιατικὴ, τῶν τε ου, καὶ ἀμφοτέρων τῶν υ, ἀπὸ τῆς εὐθείας τροπῇ, τοῦ σ εἰς ν. βοῦς, βοῦν. βότρυς, βότρυν. ἡδὺς, ἡδὺν, Καὶ ἡ τῶν ι, ὡσαύτως. πλὴν δηλονότι τῶν οὐδετέρων. ὄφις, ὄφιν. Ονοματικῶς μὲν δὴ κλινέσθω ὡς εἴρηται, πενταχῶς. Γενικῶς δὲ ὡς, ἀπὸ γένους εἰς γένος μετασχηματισμός. ὁ δίκαιος, ἡ δικαία, τὸ δίκαιον. ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ.

Τῶν δ᾽ Αριθμητικῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν ἓν σημαίνοντα, ἑνικῶς ἀεὶ κλίνεται. τὰ δὲ δύο, δυϊκῶς. τὰ δὲ πλείω, πληθυντικῶς ὧδε. Εἷς, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕνα. Μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν. Εν, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕν. Δύο, δυοῖν. Τρεῖς, τριῶν, τρισὶ, τρεῖς. Τρία, τριῶν, τρισὶ, τρία. Τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρας. Τέσσαρα, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρα. Απὸ δὲ τῶν τεσσάρων μέχρι τῶν ἑκατὸν ἀριθμὸς οὐδὲ εἰς κλίνεται. Κανών.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ὀνόματι παραγωγῶν, τὸ μὲν Πατρωνυμικὸν, τὸ δὲ Συγκριτικὸν, τὸ δὲ Υπερθετικὸν, τὸ δὲ ὑποκοριστικὸν, τὸ δὲ Παρώνυμον, τὸ δὲ Ρηματικόν. Εστι δὲ τὸ μὲν Αρσενικὸν Πατρωνυμικὸν, ἤτοι εἰς Δης, οἷον Πρίαμος, πριαμίδης. ἥλιος, ἡλιάδης. Πέλοψ, πέλοπος, πελοπίδης. Ατρεὺς, ἀτρέως, ἀτρείδης. ἢ εἰς Ων, Ατρεὺς, ἀτρέως, ἀτρείων. Τὸ δὲ Θηλυκὸν ἤτοι εἰς Ις. οἷον Πριαμίδης, πριαμίς. ἢ εἰς Ας. οἷον ἡλιάδης, ἡλιάς.

Συγκριτικὸν δὲ, τὸ μὲν εἰς Τερος, οἷον πλούσιος, πλουσιώτερος, πλουσιωτέρα, πλουσιώτερον. τὸ δὲ εἰς Ων. οἷον καλὸς, καλλίων, κάλλιον. Υπερθετικὸν, δὲ τὸ μὲν εἰς Τατος, πλουσιώτατος, πλουσιωτάτη, πλουσιώτατον. τὸ δὲ εἰς Στος, οἷον κάλλιστος, καλλίστη, κάλλιστον.

Υποκορισ-

Diminutiuorum terminationes. Diminutiuum uero, aliud quidem in κος, ut homunculus, adolescentulus. aliud in ιον, ut homuncio. Aliud in αδιον ut caruncula. Aliud in υδριον, ut raciuncula. Aliud in υλλιον, ut iuuenculus. Aliud in υφιον, ut animalculum. Aliud in αριον, ut herbula. Aliud in αξ, ut lapillus. Aliud in ις, genere fœ. ut insula.

Possessiuorum terminationes. Possessiuum uero aliud quidem in κος atticus, daricus a.um. Aliud uero in αος, ut aiaceius aiaceia aiaceium. *Denominatiuum.* Denominatiuum autem Θιώρ à θεός, id est, deus. Verbale uero, amicus ab amatus sui.

DE VERBO.

Verbale. Verbũ autẽ aliud quidẽ actiuũ, ut uerbero. Aliud uero passiuũ ut uerberor. Aliud mediũ siue cõe, ut cõpello aut lor. Alud neutrũ, ut sanus sum. Aliud per se actiuũ, ut pugno. Aliud per se passiuũ, ut patior. *Terminationes uerborũ.* Praeterea aliud in ω penacutum, ut delecto, aliud in ῶ circunflexum ex contraxione, ut facio, aliud in μι, ut pono.

Accidentia uerbo. Accidentia autem habet, speciem, figuram, numerũ, personam, tempus, modum. Speciem quidem, primitiuam, ut rigo, deriuatiuam ut irrigo. Figuram autem, simplicem, ut sapio, compositam ut despicio. Numerum singularem, ut dico. dualem, ut dicitis. pluralem, ut dicunt. Personam autẽ primam, ut scribo. secundam, ut scribis, tertiam, ut scribit. Tempus uero siue casum, præsens, imperfectum, futurum, indefinitum, perfectum, plusquamperfectum. Modum autem indicatiuũ, imperatiuũ, optatiuum, subiunctiuum, infinitiuum. Cæterum declinationes uerbi siue cõiugationes sint quinq;, quatuor quidem in ω desinentium, una uero in μι. *Coniugationes quot.*

Declinatio temporalis.

Cõsonantes cõiugatoriæ uniuscuiusq; declinatiõis. Prima eorum, quæ per β, uel π, uel φ, uel πτ, ut libo, delecto, scribo, uerbero. Quorũ fu. quidem per ψ, præteritũ uero perfectũ per φ. Præsens uerbero, imperfectũ uerberabã, fut. uerberabo, indefinitum uerberaui, præteritum perfectum uerberaui, præteritum plusquamperfectum uerberaueram, indefinitum secundum uerberaui, futurum secundum uerberabo.

Media

Ὑποκοριστικὸν δὲ, τὸ μὲν εἰς Κος, οἷον ἀνθρωπίσκος, νεανίσκος. τὸ δὲ εἰς Ιον, οἷον ἀνθρώπιον. τὸ δὲ εἰς Αδιον, οἷον κρεάδιον. τὸ δὲ εἰς Υδριον, οἷον λογύδριον. τὸ δὲ εἰς Υλλιον, οἷον μειρακύλλιον. τὸ δὲ εἰς Υφιον, οἷον ζωύφιον. τὸ δὲ εἰς Αριον, οἷον πάριον. τὸ δὲ εἰς αξ, οἷον λίθαξ. τὸ δὲ εἰς Ις ἐπὶ θηλικοῦ, οἷον νησίς. Ὑποκοριστικῶν καταλήξεις.

Κλητικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς Κος, ἀττικός, δαρικός, δαρική, δαρικόν. τὸ δὲ εἰς Εος, οἷον ἀιάντειος, ἀιαντεία, ἀιάντειον. Παρώνυμον δὲ, θέων ἀπὸ τοῦ θεός. Ῥηματικὸν δὲ, φιλήμων ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι. Κλητικῶν καταλήξεις. Παρώνυμον. Ῥηματικόν.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Ῥῆμα τὸ δὲ μὲν, Ἐνεργητικόν, οἷον τύπτω. τὸ δὲ Παθητικόν, οἷον τύπτομαι. τὸ δὲ Μέσον, εἴτ' οὖν Κοινόν, οἷον βιάζομαι. τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον ὑγιαίνω. τὸ δὲ Αὐτοενεργητικόν, οἷον μάχομαι. τὸ δὲ Αὐτοπαθητικόν, οἷον πάσχω. Ἔτι τὸ μὲν εἰς Ω Βαρύτονον, οἷον τέρπω. τὸ δὲ εἰς Ω Περισπώμενον ἐκ συναιρέσεως. οἷον ποιῶ. τὸ δὲ εἰς Μι, οἷον τίθημι.

Παρεπόμενα δ' ἔχει, εἶδος, Σχῆμα, Αριθμόν, Πρόσωπον, Χρόνον. Ἔγκλισιν. Εἶδος μὲν Πρωτότυπον, οἷον ἄρδω. παράγωγον, οἷον ἀρδεύω. Σχῆμα δὲ Ἁπλοῦν, οἷον φρονῶ. Σύνθετον, οἷον καταφρονῶ. Αριθμὸν Ἑνικόν, οἷον λέγω. Δυϊκόν, οἷον λέγετον. Πληθυντικόν, οἷον λέγουσιν. Πρόσωπον δὲ Πρῶτον, οἷον γράφω. Δεύτερον, οἷον Γράφεις. Τρίτον, οἷον γράφει. Χρόνον δὲ εἴτ' οὖν πτῶσιν, Ἐνεστῶτα, Παρατατικόν, Μέλλοντα, Αόριστον, Παρακείμενον, Ὑπερσυντέλικον. Ἔγκλισιν δὲ Ὁριστικήν, Προστακτικήν, Εὐκτικήν, Ὑποτακτικήν, Απαρέμφατον. Κλίσεις δὲ ῥήματος εἴτ' οὖν συζυγίαι ἔστωσαν πέντε, τέσσαρες μὲν τῶν εἰς Ω ληγόντων, μία δὲ, τῶν εἰς Μι. Παρεπόμενα ῥήματι.

ΚΛΙΣΙΣ ΧΡΟΝΙΚΗ.
ΠΡΩΤΗ.

Πρώτη μὲν οὖν, ἡ τῶν διὰ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πτ. οἷον λείβω, τέρπω, γράφω, τύπτω. ὧν ὁ μὲν Μέλλων διὰ τοῦ ψ. ὁ δὲ Παρακείμενος διὰ τοῦ φ. Ὁ Ἐνεστὼς, τύπτω. ὁ Παρατατικός, ἔτυπτον. ὁ Μέλλων, τύψω. ὁ Αόριστος, ἔτυψα. ὁ Παρακείμενος, τέτυφα. ὁ Ὑπερσυντέλικος. ἐτετύφειν. ὁ Αόριστος β, ἔτυπον. ὁ μέλλων β, τυπῶ.

Media.

Præſens, uerbero, Præteritũ imper. uerberabã, Futurũ uerberabo, Indefinitũ primũ, uerberaui, Præ. perfe. uerberaui, Præ. pluſquamperf. uerberabam, Indefinitũ ſecundum, uerberaui, Futurum ſecundum, uerberabo.

Paſſiua.

Præſens, uerberor, Præ. imperf. uerberabar, Præ. perfectũ, uapulaui, Præt. pluſquãper. uapulaueram, Indefi. prius, uapulaui. Fu. prius uapulabo, ſecundũ Inde. uapulaui, ſecundũ fut. uapulabo, poſt paulo futurũ uapulabo.

SECVNDA.

Secunda uero quæ eſt uerborum per γ, uel κ, uel χ, uel κτ, uel σσ, uel ττ, uel ζ, ut dico, plico, habeo, pario, fodio, ludo, quorum Fut. per ξ, Præteritũ autem perfectum per χ.

Actiua.

Præſens, plico, Præteritũ imper. plicabã. Futurũ plicabo, Indefinitũ plicaui, Præ. perfectũ plicaui, Præteritum pluſquamper. plicauerã, ſecundũ Inde. plicaui, ſecundũ Fu turum plicabo.

Media.

Præſens plico uel plicor. Præt. imperf. plicabã uel bar. Futurũ plicabo uel bor. Indefinitũ plicaui uel tus ſũ. Præ. perf. plicaui uel tus ſum. Præ. plulquamperf. plicaueram uel tus eram. 1. Indefi. plicaui. 2. Futu. plicabo uel bor.

Paſſiua.

Præſens, plicor. Præ. imperfe. plicabar. Præ. perfe. plicatus ſum. Præt. pluſ. plicatus eram. Indefinitũ plicatus ſum. Futurũ plicabor. 2. indef. atus ſum 2. Fut. bor. Poſt paulo futurũ, mox plicabor.

TERTIA.

Tertia uero quæ eſt uerborũ per δ, aut θ, aut τ, aut ζ, aut ττ, aut ω purũ, ut cano, impleo, perficio, conſulo, fingo, audio. quorũ Futurum quidẽ per σ, Præt. uero perf. per κ.

Actiua.

Præſens, audio. Præ. imper. audiebã. Fut. audiã. Inde. audiui. Præ. perf. audiui. Præt. pluſ. audiueram. 2. Indefi. audiui. 2. Futurũ audiã.

Media.

Præſens, audio & or. Præ. imper. bam uel bar. Futurũ audiam

ΜΕΣΑ.

Ο Ενεςὼς, τύπ]ομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτυπ]όμην. ὁ Μέλλων, τύψομαι. ὁ Αόριςος α, ἐτυψάμην. ὁ Παρακείμενος, τέτυπα. ὁ Υπερσυντέλικος, ἐτετύπειν. ὁ Αόριςος β, ἐτυπόμην. ὁ μέλλων β, τυποῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεςὼς, τύπ]ομαι. Παρατατικὸς, ἐτυπ]όμην. ὁ Παρακείμενος, τέτυμμαι. ὁ Υπερσυντέλικος, ἐτετύμμην. ὁ Αόριςος α, ἐτύφθην. ὁ Μέλλων α, τυφθήσομαι. ὁ β Αόριςος, ἐτύπην. ὁ β Μέλλων, τυπήσομαι. ὁ Μετ' ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι.

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Δευτέρα δὲ ἡ τῶν διὰ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ σσ, ἢ ττ, ἢ ζ. οἷον λέγω, πλέκω, ἔχω, τίκτω, ὀρύττω, παίζω, ὧν ὁ μὲν Μέλλων διὰ τοῦ Ξ. ὁ δὲ Παρακείμενος διὰ τοῦ Χ.

ΕΝΕΡΓΙΤΙΚΑ.

Ο Ενεςὼς, πλέκω. Παρατατικὸς, ἔπλεκον. ὁ Μέλλων, πλέξω. ὁ Αόριςος, ἔπλεξα. ὁ παρακείμενος, πέπλεχα. Υπερσυντέλικος, ἐπεπλέχειν. ὁ β Αόριςος, ἔπλακον. ὁ β Μέλλων, πλακῶ.

ΜΕΣΑ.

Ο Ενεςὼς, πλέκομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐπλεκόμην. ὁ Μέλλων πλέξομαι. ὁ Αόριςος, ἐπλεξάμην. ὁ Παρακείμενος, πέπλοκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλόκειν. ὁ β Αόριςος, ἐπλακόμην. ὁ β Μέλλων, πλακοῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεςὼς, πλέκομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐπλεκόμην. Παρακείμενος, πέπλεγμαι. ὁ Υπερσυντέλικος, ἐπεπλέγμην. ὁ Αόριςος, ἐπλέχθην. ὁ Μέλλων, πλεχθήσομαι. ὁ β Αόριςος, ἐπλάκην. ὁ β Μέλλων, πλακήσομαι. ὁ Μετ' ὀλίγον μέλλων, πεπλέξομαι.

ΤΡΙΤΗ.

Τρίτη ἡ τῶν διὰ τοῦ δ, ἢ θ, ἢ τ, ἢ ζ, ἢ ττ, ἢ ω καθαρόν. οἷον ᾄδω, πλήθω, ἀνύτω, φράζω, πλάττω, ἀκούω. ὧν ὁ μὲν Μέλλων διὰ τοῦ Σ. ὁ δὲ Παρακείμενος διὰ τοῦ Κ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεςὼς, ἀκούω. ὁ Παρατ. ἤκουον. ὁ Μέλ. ἀκούσω. ὁ Αόριςος ἤκουσα. ὁ Παρακεί. ἤκουκα. ὁ Υπερσυν. ἠκούκειν. ὁ β Αόριςος, ἤκοον. ὁ Μέλλων ἀκοῶ.

ΜΕΣΑ.

Ο Ενεςὼς, ἀκούομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἠκουόμην. ὁ μέλλων,

audiam uel ar. Indefi. audiui uel tus sum. Præ. perf. audiui uel tus sum. Præt. plusqper. audieram uel tus eram. 2. Indefinitũ, audiui uel tus sum. Fut. 2. audiã uel ar.

Passiua.

Præsens, audior. Præ. imper. audiebar. Præt. perfectũ, auditus sum. Præ. plusquamperfe. auditus eram. Indefi. auditus sum. Fut. audiar. 2. Indefi. auditus sum, secundũ Fut. audiar. Moxfut. mox audiar.

QVARTA.

Quarta uero est habentiũ quatuor immutabiles. λ, μ, ν, ρ. ut canto, tribuo, iudico, semino. quorum Fut. quidem per eandem immutabilem circumflexum, simul correpta penultima, Præt. uero perfe. per κ.

Actiua,

Præsens, semino. Præt. imperf. seminabã. Fut. seminabo. Indefe. seminaui. Præt. perfectũ aui. Præ. plusqperfe. seminaueram. 2. Indefi. seminaui. 2. Futurum, seminabo.

Media.

Præsens, semino uel or. Præ. imperf. bam uel bar. Fu. seminabo uel bor. Indefi. aui uel atus sum. Præ. perfe. aui uel atus sum. Præ. pluquamperf. aueram uel atus eram 2. Indefi, aui uel atus sum. 2. Fut. abo uel bor.

Passiua

Præsens, seminor. Præt. imperf. seminabar. Præteritũ perfe. seminatus sum. Præt. pluquamperf. atus eram. Indefinitum, seminatus sum. Fut. seminabor. 2. Inde. minatus sum. 2. Futurum, seminabor. Mox futurũ, seminabor.

QVINTA.

Quinta aũt, quæ est in μι desinentiũ omniũ, ut sto, pono, do, copulo, quæ sane quũ à uerbis in ω purum desinentibus deducãtur, partim ab habentibus αω fiunt. ut sto, sto. partim ab habentibus εω. ut pono, pono. partim ab habentibus οω. ut do, do. partim ab habẽtibus υω. ut iungo, copulo.

Regula de uerbis in μι Et in Passiuo, ac Medio, tum in Duali, ac Plurali, horũ unumquodq; penultimam habet correptã in uerbi originalis penultimam, unde deducitur. sto, sto. pono, ponor. dono, donor. iungo, iungor.

ἀκούσομαι. Αόριστος, ἠκουσάμην. ὁ Παρακείμενος, ἤκουσα. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἠκούσειν. ὁ β Αόριστος, ἠκοόμην. ὁ β Μέλλων, ἀκοῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεστὼς, ἀκούομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἠκουόμην. ὁ Παρακείμενος, ἤκουσμαι. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἠκούσμην. ὁ Αόρι. ἠκούσθην. ὁ Μέλλων, ἀκουσθήσομαι. ὁ β Αόρι. ἠκόην. ὁ β. Μέλλων, ἀκοήσομαι. ὁ Μετ' ὀλίγον μέλλων, ἠκούσομαι.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

Τετάρτη δὲ ἡ διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. λ, μ, ν, ρ. οἷον ψάλλω, νέμω, κρίνω σπείρω. ὧν ὁ μὲν Μέλλων διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου περισπώμενος μετὰ συσταλῆς, τῆς παραληγούσης. ὁ δὲ Παρακείμενος διὰ τοῦ Κ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεστὼς, σπείρω. ὁ Παρατατικὸς, ἔσπειρον. ὁ Μέλλων, σπερῶ. ὁ Αόριστος, ἔσπειρα. ὁ Παρακείμενος, ἔσπαρκα. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρκειν. ὁ β Αόριστος, ἔσπαρον. ὁ β Μέλλων, σπαρῶ.

ΜΕΣΑ.

Ο Ενεστὼς, σπείρομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐσπειρόμαι. ὁ Μέλλων, σπεροῦμαι. ὁ Αόριστος, ἐσπειράμην. ὁ Παρακείμενος, ἔσπορα. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἐσπόρειν. ὁ β Αόριστος, ἐσπαρόμην. ὁ β Μέλλων, σπαροῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεστὼς, σπείρομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐσπειρόμην. ὁ Παρακείμενος, ἔσπαρμαι. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρμην. ὁ Αόριστος, ἐσπάρθην. ὁ Μέλλων, σπαρθήσομαι. ὁ β Αόριστος, ἐσπάρην. ὁ β Μέλλων, σπαρήσομαι. ὁ Μετ' ὀλίγον μέλλων, ἐσπάρσομαι.

ΠΕΜΠΤΗ.

Πέμπτη δὲ, ἡ τῶν εἰς ΜΙ ληγόντων ἁπάντων. οἷον ἵστημι, τίθημι, δίδωμι, ζεύγνυμι. ὧν δὲ ἀπὸ τῶν εἰς Ω καθαρὸν ληγόντων παραγομένων, τὸ μὲν ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ Αω γίνεται. οἷον ἱστάω, ἵστημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ Εω. θέω, τίθημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ Οω. οἷον διδόω, δίδωμι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ Υω. ζευγνύω, ζεύγνυμι.

Κανόνες τῶν ῥημάτων εἰς Μι.

Καὶ ὅτι τοῦ Παθητικοῦ καὶ Μέσου καὶ Δυϊκοῦ καὶ Πληθυντικοῦ, τὴν παραλήγουσαν ἕκαστον ἔχει συστελλομένην εἰς τὸ τῆς ἀρχῆς παρακειμένου, ὅθεν παράγεται. ἵστημι, ἵσταμαι, τίθημι, τίθεμαι. δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

* Adnotarũt hic quidam. Præter Dualia & Pluralia, ses qundorum Indefinitorum à uerbis in αω.

Alia regula Atq; in totũ & auctus & diminutiones in singulis, tum ab eadem propria originali uocali, tũ in eandẽ fiũt analogice. stabã, stans, stantis, starem. Fut. autẽ his proprium nullũ, neq; itẽ Præt. perfectũ est. Imperf. autẽ & Indefinitũ 1. in ν desinit, addita uocali præsentis penultima.

Actiua.

Exemplum ab εω, Præsens, pono. Præt. imperf. ponebã. 1. Indefin. posui.

Media.

Præsens, pono uel or. Præt. imperf. ponebã uel bar. 1. Indefinitũ, posui uel positus sum.

Passiua.

Præsens, ponor. Præt. imperf. ponebar. Præt. perfe. positus sum. Præt. plusquamperf. positus eram. Indefinitũ, positus sum. Futurum, ponar.

Actiua.

Exemplum ab αω. Præsens, sto. Præt. imperfectum, bam. Indefi. steti.

Media.

Præsens, sto uel or. Præt. imper. bam. 2. Infinitũ, steti.

Passiua.

Præsens, firmor. Præt. imperfectũ, firmabar. Præt. perfectum, firmatus sum. Præt. plusquamperf. atus eram. Indefi. firmatus sum. Fut. firmabor.

Actiua.

Exemplum ab οω Præsens, do. Præteritũ imperf. dabam. 2. Indefi. dedi.

Media.

Præsens, do uel donor. Præt. imperf. dabam uel bar. 1. Indefinitum, dedi uel tus sum.

Passiua.

Præsens, donor. Præt. imperf. dabar. Præt. perfectum, datus sum. Præt. plusquamperf. datus eram. Indefi. datus sum. Futurum, dabor.

Actiua.

Exemplum ab υω. Præsens, iungo. Præteritum imperfectũ, iungebam.

Media & Passiua.

Præsens, iungo & or. Præt. imperf. iungebam & bar.

Annotationes aliquot de augmen[tis]. Consonantes Fut. ψ ξ σ. itẽ Immutabiles. Sciendum quoties ab α, ε, ο. uerbũ incipit, siue solis, siue in diphthõgo positis, temporaliter in singulis Præ. fit augmentum sic.

α in η.

* Επίσακτοµ. Πλὴµ τῶµ δυϊκῶµ καὶ ϖληθυντικῶµ, τῶµ β ἀορίςωµ ἀπὸ τῶµ διὰ τοῦ αω.

Καὶ ὅλως. αἱ αὐξήσεις τε, καὶ μειώσεις ἑκάςοις ἀπό τε τοῦ οἰκείου αὐτοῦ ἀρχικοῦ φωνήεντος καὶ εἰς αὐτὸ γίνονται ἀναλόγως. ἵςηµ, ἵςας, ἱςάντος, ἱςαιηµ. Μέλλωµ δὲ τούτωµ ἴδιος οὐδὲ εἷς, οὔτε μὴµ Παρακείμενος ἐςὶµ. ὁ Παρατατικὸς δὲ, καὶ Αόριςος β εἰς ν, μετὰ τοῦ ϖαραλήγοντος ἐµ τῷ ἐνεςῶτι φωνήεντος. Ἔτι κανώµ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεςὼς, τίθημι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτίθηµ. ὁ β Αόριςος, ἔθηµ.

ΜΕΣΑ.

Ο Ενεςὼς, τίθεμαι. ὁ Παρατατικὸς. ἐτιθέμηµ. ὁ β Αόριςος, ἐθέμηµ.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεςὼς, τίθεμαι, Παραταντικὸς, ἐτιθέμηµ. ὁ Παρακείμενος, τέθειμαι. ὁ Υπερσυντέλικος, ἐτεθείμηµ. ὁ Αόριςος ἐτέθηµ. ὁ Μέλλωµ, τεθήσομαι. Τίθειμαι al. et ἐτεθείμηµ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεςὼς, ἵςημι. ὁ Παρατατικὸς, ἵςηµ. ὁ β Αόριςος, ἔςηµ. Παράδειγμα ϖαρὰ τοῦ αω.

ΜΕΣΑ.

Ο Ενεςὼς, ἵςαμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἱςάμηµ. ὁ β Αόριςος, ἐςάμηµ.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεςὼς. ἵςαμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἱςάμηµ. ὁ Παρακείμενος, ἕςαμαι. ὁ Υπερσυντέλικος, ἑςάμηµ. ὁ Αόριςος, ἐςάθηµ. ὁ Μέλλωµ, ςαθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεςὼς, δίδωμι. ὁ Παρατατικὸς, ἐδίδωµ. ὁ β Αόριςος, ἔδωµ. Παράδειγμα τοῦ οω.

ΜΕΣΑ.

Ο Ενεςὸς, δίδομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐδιδόμηµ. ὁ β Αόριςος, ἐδότηµ.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεςὼς, δίδομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐδιδόμηµ. ὁ Παρακείμενος, δέδομαι. ὁ Υπερσυντέλικος, ἐδεδόμηµ. ὁ Αόριςος, ἐδόθηµ. ὁ Μέλλωµ, δοθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΙΤΙΚΑ.

Ο Ενεςὼς, ζεύγνυμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐζεύγνυµ.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ. ϖαράδειγμα τοῦ υω.

Ο Ενεςὼς, ζεύγνυμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐζευγνύμηµ

Σύμφωνα τοῦ μέλλοντες ψ, Ξ, Σ, Αμετάβολα. Ιςέοµ ὅτι τὸ Α, Ε, Ο, ἀρτικὰ ῥήματα, εἴτε καθ' αὐτὰ, εἴτε ἐµ διφθόγγῳ, χρονικῶς ἐφ' ἑκάςου τῶµ Παρῳχημένωµ αὔξεται ὧδε. Επισημείωσις περὶ αὐξήσιος.

α, η. αι,

α in κ. ᾳ in ᾳ. ω in κω, ι in κ uel α. υ in κυ. ο in ω. οι in ῳ.

Inflexio secundum genera. Inflexio igitur temporalis hæc uerborũ. Sit autẽ & generica inflexio figurata, uariato genere sic, uerbero, uerberor. uerberabã, bar. uerberabo, bor. aui, atus sum. Et reliqua similiter à primarijs suis uidelicet actiuis singulis eiusdem nominis, excepto præt. plusqperf. & indefi. primo, & futuris passiui. Sanè totum hoc similiter uerbalis inflexio uocetur. Sit autem & inflexio modalis, & alia rursus personalis, hoc pacto.

ACTIVA PRAESENS.

Inflexio iuxta modos & personas. Indicati. s. uerbero ras rat. d. uerberatis duo rãt duo. plu. ramus ratis rant. Præt. imperfectũ, bam bas bat. d. batis uerberabant. plu. uerberabamus uerberatis rabãt. Imperatiuum, s. uerbera uerberet. d. uerberate uerberent. plu. uerberate rent. Optatiuũ, s. uerberarem uerberares beraret. d. uerberaretis uerberarẽt: pl. uerberaremus, uerberaretis rent. Subiunctiuũ, s. si uerberem uerberes ret. d. beretis berent. plu. uerberemus beretis rent. Infinitũ uerberare. Futurũ Indicatiuũ, uerberabo bis bit. d. bitis bũt plu. uerberabimus bitis bunt. Optatiuũ, s. berem res ret. d. uerberetis uerberent. plu. uerberemus beretis berent. Infinitiuũ, ratũ esse. Indefi. 1. Indica. s. uerberaui uisti uit. d. uistis uerunt. plu. uerberauimus uistis uerunt. Imperatiuum, uerberato tu, rato ille. d. uerberate rent. pl. ate rent Optatiuũ, uerberauissem ses set. d. setis sent. pl. berauissemus setis sent. Subiunctiuũ, si uerberauero raueris rit. d. ritis rint. plu. uerimus ritis rint. Infinitũ, uerberasse. Præt. perfectum Indicatiuũ, s. uerberaui rauisti uerberauit. d. uistis uerunt. plu. uimus uistis uerunt. Impe. uerberato tu to ille. d. ratote ranto. plu. ratote ranto. Opta. s. uissem uisses uisset. d. uerberauissetis sent. pl. uerberauissemus uissetis sent. Subiunctiuum, s. si uerberauerim raueris rit. d. ueritis rint. plu. uerberauerimus ueritis uerint. Infinitum, uerberauisse. Præteritũ plusquamperf. Indicat. uerberaueram ras rat. d. uerberaueratis uerant. pl. beraueramus ueratis uerant. Indefinitũ secund. Indicatiuũ, uerberaui uisti uit. d. uerberauistis runt. plu. uimus uistis uerunt. Imperatiuus,

α, η. αι, ῃ. αυ, ηυ. ε, η ει. ευ. ηυ. ο, ω. οι, ῳ.

κλίσις κατὰ γενέα.

Κλίσις μὲν δὴ χρονικὴ αὕτη ῥημάτων. Ἔστω δὲ καὶ διαθετικὴ κλίσις σχηματιζομένη διαθετικῶς ὧδε. τύπτω, τύπτομαι. ἔτυπτον, ἐτυπτόμην. τύψω, τύψομαι. ἔτυψα, ἐτυψάμην. Καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως, ἀπ᾽ ἀρχῆς δηλονότι τῶν ἐνεργητικῶν, ἀφ᾽ ἑκάστων τῶν ὁμωνύμων: πλὴν τοῦ Ὑπερσυντελίκου, καὶ τοῦ α Ἀορίστου, καὶ τῶν Μελλόντων τοῦ παθητικοῦ. Τὸ γε μὴν σύνολον ῥηματικὴ προσαγορευέσθω. Ἔστω δὲ καὶ κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ ἑτέρα τις προσωπικὴ ὧδε.

ΗΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΟΣ.

κλίσις κατὰ ἔγκλισιν καὶ πρόσωπα.

Τὸ Ὁριστικόν, τύπτω τύπτεις τύπτει. τύπτετον τύπτετον. τύπτομεν τύπτετε τύπτουσιν. Παρατατικός, ἔτυπτον ἔτυπτες ἔτυπτε. ἐτύπτετον ἐτυπτέτην. ἐτύπτομεν ἐτύπτετε ἔτυπτον. Τὸ Προστακτικόν τύπτε τυπτέτω, τύπτετον τυπτέτων. τύπτετε τυπτέτωσαν. Τὸ Εὐκτικόν. τύτποιμι τύπτοις τύπτοι. τύπτοιτον τυπτοίτην, τύπτοιμεν τύπτοιτε τύπτοιεν. Ὑποτακτικόν. ἐὰν τύπτω τύπτῃς τύπτῃ. τύπτητον τύπτητον. τύπτωμεν τύπτητε τύπτωσιν. Ἀπαρέμφατον, τύπτειν.

Μέλλων.

Μέλλων. Τὸ Ὁριστικόν, τύψω τύψεις τύψει. τύψετον τύψετον. τύψομεν τύψετε τύψουσι. Τὸ Εὐκτικόν, τύψοιμι τύψοις τύψοι. τύψοιτον τυψοίτην. τύψοιμεν τύψοιτε τύψοιεν. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τύψειν.

Ἀόριστος. α

Ἀόριστος α. Τὸ Ὁριστικόν, ἔτυψα ἔτυψας ἔτυψε, ἐτύψατον ἐτυψάτην. ἐτύψαμεν ἐτύψατε ἔτυψαν. Τὸ Προστακτικόν, τύψον τυψάτω. τύψατον τυψάτων. τύψατε τυψάτωσαν. Τὸ Εὐκτικόν. τύψαιμι τύψαις τύψαι. τύψαιτον τυψαίτην. τύψαιμεν τύψαιτε τύψαιεν. Τὸ Ὑποτακτικόν, ἐὰν τύψω τύψῃς τύψῃ. τύψητον τύψητον. τύψωμεν τύψητε τύψωσιν. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τύψαι.

Παρακείμενος.

Παρακείμενος, τὸ Ὁριστικόν. τέτυφα τέτυφας τέτυφε. τετύφατον τετύφατον. τετύφαμεν τετύφατε τετύφασιν. Τὸ Προστακτικόν, τέτυφε φέτω. φετον φέτων. τετύφετε τετυφέτωσαν. Τὸ Εὐκτικόν. τετύφοιμι τύφοις φοι. τετύφοιτον τετυφοίτην. τετύφοιμεν τετύφοιτε τετύφοιεν. Τὸ Ὑποτακτικόν. ἐὰν τετύφω τετύφῃς τετύφῃ. τετύφητον τετύφητον. τετύφωμεν τετύφητε τετύφωσιν. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τετυφέναι.

Ἀόριστος .β.

Ὑπερσυντέλικος. τὸ Ὁριστικόν, ἐτετύφειν ἐτετύφεις ἐτετύφει. ἐτετύφειτον ἐτετυφείτην. ἐτετύφειμεν ἐτετύφειτε τύφεισαν.

ὑπερσυντέλ.

Ἀόριστος β. Τὸ Ὁριστικόν, ἔτυπον ἔτυπες ἔτυπε. ἐτύπετον ἐτυπέτην. ἐτύπομεν ἐτύπετε ἔτυπον. Τὸ Προ

peratiuũ,uerberato tu to ille.d. uerberatote ranto.pl. ratoteranto. Optatiuum,uerberauissem rauisses uisset. d. setis sent.pl.uerberauissemus uissetis uissent.Subiũctiuũ, f. si uerberauero ueris uerit.d.ritis erint.plu.uerberaverimus ritis rint.Infinitiuũ, uerberasse. Futurũ secun.Indi. berabo rabis rabit. d. rabitis rabunt. pl.rabimus rabitis rabunt.Opta.berem beres beret.d.retis rent. plu. remus retis rent. Infinitum,uerberatum ire.

Futurum 2.

MEDIA PRAESENS.

Indica.uerbero uel ror ras rat.d.uerberamus atis ant. pl. uerberamus ratis uerberãt. Præ.imperf. uerberabã uel bar bas bat. d. uerberabamus uerberabatis uerberabãt. pl.uerbamus batis uerberabãt. Imperatiuũ, uerbera uel uerberato uerberet.d.uerberate uerberẽt. plu. uerberate rent. Optatiuũ,uerberarem reret.d.uerberaremus retis rent.pl.uerberaremus retis rent.Subiunctiuum,si uerberem uel rer uerberes ret.d.uerberemus retis rent.plu.uerberemus uerberetis uerberent. Infinitiuũ,uerberare.

Præteritu.imp.

FVTVRVM PRIMVM.

Indicatiuũ,uerberabo uel bor rabis rabit.d. uerberabimus bitis bunt.pl.uerberabimus bitis bunt. Optatiuum, uerberem rer uerberes ret. d. uerberemus uerberetis rent pl.uerberemus retis rent.Infinitiuũ,uerberatũ ire. Indefin. 1. Indicatiuũ,uerberaui rauisti rauit.d.uerberauimus uistis uerũt. pl. uerberauimus uerberauistis berauerunt. Imperatiuũ,uerbera beret.d.uerberate uerberẽt. pl. uerberate berent. Optatiuũ,uerberauissem uisses set.d.uerberauissemus uissetis uissent. pl. uerberauissemus uissetis uissent . Subiunctiuũ, si uerberauero raueris uerit.d. uerberauerimus ritis rint.pl.uerberauerimus ritis rint.Infin. uerberasse. Præ.perfe.Indicatiuũ,uerberaui uisti uit.d. uerberauistis uerũt. plu.uerberauimus uerberauistis uerunt.Imperatiuum,uerberato tu rato ille. d. uerberatote ranto.pl.uerberatote beranto.Optatiuũ, uerberauissem ses set.du.rauissetis sent.pl.rauissemus setis sent.Subiunctiuũ,si uerberauerim ueris uerberauerit.d. ritis rint.plu. uerberauerimus beraueritis uerint. Infin.uerberauisse.

Indefinitum.1.

Præterit.perfe.

Præteritũ

ςακτικόν, τύπε τυπέτω. τύπετον τυπέτων. τύπετε τυπέτωσαν. Τὸ Εὐκτικόν, τύποιμι τύποις τύποι. τύποιτον τυποίτην. τύποιμεν τύποιτε τύποιεν. Τὸ Ὑποτακτικόν, ἐὰν τύπω τύπῃς τύπῃ. τύπητον τύπητον. τύπωμεν τύπητε τύπωσιν. Τὸ Απαρέμφατον, τυπεῖν. Μέλλων. β Τὸ Ορισικόν, τυπῶ τυπεῖς τυπεῖ, τυπεῖτον τυπεῖτον. τυποῦμεν τυπεῖτε τυποῦσιν. Τὸ Εὐτικόν, τυποῖμι ποῖς ποῖ. τυποῖτον τυποίτην. τυποῖμεν τυποῖτε τυποῖεν. Τὸ Απαρέμφατον, τυπεῖν. Μέλλων β.

ΜΕΣΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ορισικόν, τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται. τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεσθον. τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται. Παρατατικός, ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο. ἐτυπτόμεθον ἐτύπτεσθον ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο. Τὸ Προσακτικόν, τύπτου τυπτέσθω. τύπτεσθον τυπτέσθων. τύπτεσθε τυπτέσθωσαν. Τὸ Εὐκτικόν, τυπτοίμην τύπτοιο τύπτοιτο. τυπτοίμεθον τύπτοισθον τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοιντο. Τὸ Ὑποτακτικόν, ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται. τυπτώμεθον τύπτησθον τύπτησθον. τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται. Τὸ Απαρέμφατον, τύπτεσθαι. Παρατατικός.

ΜΕΛΛΩΝ Α.

Τὸ Ορισικόν, τύψομαι τύψῃ τύψεται. τυψόμεθον τύψεσθον τύψεσθον. τυψόμεθα τύψεσθε τύψονται. Τὸ Εὐκτικόν, τυψοίμην τύψοιο τύψοιτο. τυψοίμεθον τύψοισθον τυψοίσθην. τυψοίμεθα τύψοισθε τύψοιντο. Τὸ Απαρέμφατον, τύψεσθαι. Αόρισος α. τὸ Ορισικόν, ἐτυψάμην ἐτύψω ἐτύψατο. ἐτυψάμεθον ἐτύψασθον ἐτυψάσθην. ἐτυψάμεθα ἐτύψασθε ἐτύψαντο. Τὸ Προσακτικόν, τύψαι τυψάσθω. τύψασθον τυψάσθων. τύψασθε τυψάσθωσαν. Τὸ Εὐκτικόν, τυψαίμην τύψαιο τύψαιτο. τυψαίμεθον τύψαισθον τυψαίσθην. τυψαίμεθα τύψαισθε τύψαιντο. Τὸ Ὑποτακτικόν, ἐὰν τύψωμαι τύψῃ τύψηται. τυψώμεθον τύψησθον τύψησθον. τυψώμεθα τύψησθε τύψωνται. Απαρέμφατον. τύψασθαι. Αόρισος α. Παρακείμενος, τὸ Ορισικόν, τέτυπα τέτυπας τέτυπε. τετύπατον τετύπατον. τετύπαμεν τετύπατε τετύπασιν. Τὸ Προσ. τέτυπε τετυπέτω. τετύπετον τετυπέτων. τετύπετε τετυπέτωσαν. Τὸ Εὐκτικόν. τετύποιμι τετύποις τετύποι. τετύποιτον τετυποίτην. τετύποιμεν τετύποιτε τετύποιεν. Τὸ Ὑποτακτικόν, ἐὰν τετύπω τετύπῃς τετύπῃ, τετύπητον τετύπητον. τετύπωμεν τετύπητε τετύπωσιν, Τὸ Απαρέμφατ, τετυπέναι. Παρακείμενος.

Præt. pluſ. Præt.pluſquam. Indicatiuum,uerberaueram ueras rat. Indefinit. 2 d.uerberatis rant.pl.uerberaueramus ratis rant. Indefinitũ.2. uerberaui uerberauiſti uerberauit. d. berauimus uiſtis uerunt.plu.uerberauimus uiſtis uerũt.Imperatiuũ, uerberato tu to ille.d.ratote ranto.pl.tote ranto. Optatiuum,uerberauiſſem ſes ſet.d.ſemus ſetis ſent. plu.ſemus ſetis ſent.Subiunctiuum, ſi uerberauero ris rit.d.ſi uerberauerimus ritis rint.plu.ſi rimus ritis rint.Infinitiuum,uerberaſſe. Futurũ 2. Futurũ.2.Indi.uerberabo bis bit.d.uerberabimus bitis bunt.pl. bimus bitis bunt. Optatiuũ uerberem res ret.du. uerberemus uerberetis uerberent.pl.uerberemus uerberetis uerberent. Infinitum,uerberatũ ire.

PASSIVA PRAESENS.

Indicatiuũ,ſing. uerberor raris ratur. d. ramur ramini Præt. imperfe. rantur.pl.uerberamur ramini rantur. Præteritũ imp.ſin. uerberabar ris batur.d.uerberamur mini bantur.plu.uerberabamur bamini bantur.Imperatiuũ,ſ.uerberare retur d.uerberamini rentur.plu. uerberamini berentur. Optatiuũ,ſ. uerberarer reris retur. d. uerberaremur remini rentur.pl.uerberaremur remini uerberarentur.Subiunctiuũ, ſ.ſi uerberer reris retur.d.ſi uerberemur uerberemini uerberentur.plu.ſi uerberemur uerberemini rentur.Infinitũ, Præt.perf. uerberari. Præteritũ perfe.Indicatiuũ.ſ.uapulaui uapulauiſti uapulauit.d.uapulauimus uiſtis uerũt.pl.uapula= Præt.pluſ. uimus uiſtis uapulauerunt. Præt.pluſq̃perf.Indicatiuũ ſ.uapulauerã ras rat.d.uapulaureamus ratis rant. pl. uapulaueramus ratis rant.Imperatiuũ, ſ. uapulato tu. lato ille d.uapulatote anto.pl.atote anto.Infi.uerberatũ eſſe. Indefinitũ 1 Indef.1.Indica.ſ.uapulaui uiſti uit.d.uapulauiſtis uapulauerũt.pl.imus iſtis uerunt.Imperatiuũ,ſ.uerberator tu, tor ille.d.minor rantor.pl.minor rantor.Optatiuũ,ſing. uapulaſſem ſes ſet.d.uapulauiſſetis ſent.pl. uapulauiſſemus uapulauiſſetis uiſſent. Subiunctiuum,ſing. ſi uapulauero uapulaueris uapulauerit. du. ſi uapulaueritis uerint. pl.ſi uapulauerimus uapulaueritis erint. Indefinitum,uapulauiſſe. Futurum 1 Futurum Primum. Indicatiuum

ſing.uer.

Ὑπερσυ. Τὸ Ὁριστικόν, ἐτετύπειν ἐτετύπεις ἐτετύπει. ἐτετύπει= Ὑπερσυντέλ.
τον ἐτετυπείτην. ἐτετύπειμεν ἐτετύπειτε ἐτετύπεισαν. Ἀόριστος
β. ἐτυπόμην ἐτύπου ἐτύπετο. ἐτυπόμεθον ἐτύπεσθον ἐτυπέ=
σθην, ἐτυπόμεθα πεσθε ποντο. Τὸ Προστακτικόν, τυποῦ πέσ=
θω. τύπεσθον τυπέσθων. εσθε έσθωσαν. Τὸ Εὐκτικόν, τυποί=
μην τύποιο τύποιτο. τυποίμεθον τύποισθον τυποίσθην. τυποίμε=
θα τύποισθε τύποιντο. Τὸ Ὑποτακ. ἐὰν τύπωμαι τύπῃ τύπηται.
ἐὰν τυπώμεθον τύπησθον ησθον. ἐὰν τυπώμεθα τύπησθε τύπων
ται. Τὸ Ἀπαρέμ. τυπέσθαι. Μέλλων β. Τὸ Ὁρισ. τυποῦμαι τυπῇ τυ Μέλλων.
πεῖται. τυπούμεθον τυπεῖσθον τυπεῖσθον. τυπούμεθα τυπεῖσθε τυ
ποῦνται. Τὸ Εὐκτικόν. τυποίμην τυποῖο τυποῖτο. τυποίμεθον τυποῖ
σθον τυποίσθην. μεθα ποῖσθε τυποῖντο. τὸ Ἀπαρέ. τυπεῖσθαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ὁριστικὸν Ἑνικά, τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται. Δ. τυπτόμεθον
τύπτεσθον τύπτεσθον. Π. τυπτόμεθα πτεσθε πτονται. Παρα= Παρατατικ.
τατικός, ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο. ἐτυπτόμεθον ἐτύπτεσθον
ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο. Τὸ Προστακτικόν,
τύπτου τυπτέσθω. τυπτέσθον τυπτέσθων. τυπτέσθε τυπτέσθωσαν.
Τὸ Εὐκτικόν, τυπτοίμην τύπτοιο τύπτοιτο. τυπτοίμεθον τύπτοι=
σθον τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοιντο. τὸ Ὑποτα=
κτικόν, ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται. ἐὰν τυπτώμεθον τύπτησθον
τύπτησθον. ἐὰν τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται. Τὸ Ἀπαρέμφα=
τον. τύπτεσθαι. Παρακείμενος, Τὸ Ὁριστικόν, τέτυμμαι τέτυ= Παρακείμεν.
ψαι τέτυπται. τετύμμεθον τέτυφθον φθον. τετύμμεθα τέτυ=
φθε τετύφαται. Ὑπερσυντέλικος. Τὸ Ὁριστικόν, ἐτετύμμην Ὑπερσυντέλ.
ἐτέτυψο ἐτέτυπτο. ἐτετύμμεθον ἐτέτυφθον φθην. ἐτετύμ=
μεθα τυφθε ἐτετύφατο. Τὸ Προστακτικόν, τέτυψο τετύφθω. τέ=
τυφθον τετύφθων, τέτυφθε τετύφθωσαν. Τὸ Ἀπαρέμφατον,
τετύφθαι. Ἀόρι. ά. Τὸ Ὁριστικόν. Ε. Ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθη. Ἀόριστος ά.
Δ. ἐτύφθητον ἐτυφθήτην. Π. ἐτύφθημεν ἐτύφθητε φθησαν. τὸ
Προστακτικόν. Ε. τύφθητι. υφθήτω. Δ. τύφθητον τυφθήτων. ΠΛ.
τύφθητε τυφθήτωσαν. Τὸ Εὐκτικόν. Ε. τυφθείην τυφθείης τυφ=
θείη, Δ. τυφθείητον τυφθειήτην. Π. τυφθείημεν τυφθείητε τυ=
φθείησαν, καὶ τυφθεῖεν. Τὸ Ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν τυφθῶ τυφθῇς τυ
φθῇ. Δ. ἐὰν τυφθῆτον φθῆτον. Π. ἐὰν τυφθῶμεν τυφθῆτε τυ=
φθῶσι. Τὸ Ἀπαρέμφατον. τυφθῆναι. Μέλλων ά Τὸ Ὁριστικόν, Μέλλων ά

ſing. uerberabor uerberaberis uerberabitur. dualis uer- berabimur berabimini buntur. plu. uerberabimur uerbe- rabimini uerberabuntur. Optatiuũ, ſingul. uerberer uer- bereris retur. d. uerberemur uerberemini rentur. pl. uerbe-

Indeſini.2. remur uerberemini rentur. Infinitiuũ, uerberatũ iri. In- def.2. Indicatiuũ. ſingu. uapulaui uapulauiſti lauit. d. ua pulauiſtis lauerunt. pl. uapulauimus uiſtis lauerunt. Im- per. ſ. uerberator tu tor ille. d. uerberaminor antor. pl. ra- minor antor. Optatiuũ, ſ. uapulauiſſem uapulauiſſes uiſ- ſet. d. uiſſetis uapulauiſſent. pl. uapulauiſſemus uapula- uiſſetis ſent & uiſſent. Subiunctiuũ, ſing. ſi uapulauero ris

Futurũ.2. rit d. ſi uapulaueritis rint. p. ſi uapulauerimus ritis rint. In- fi. uapulauiſſe. Fut.2. Indica. ſin. uerberabor beris bitur. d. bimur bimini buntur. pl. bimur bimini buntur. Optati- uum, ſ. uerberer bereris beretur. d. uerberemur beremini

Paulo poſt. rentur. pl. remur remini rentur. Infini. uapulauiſſe. Poſt paulo fut. Indica. ſing. mox uerberabor ris tur. du. bimur bimini buntur, plu. uerberabimur uerberabimini uerbera buntur. Optatiuũ, ſin. mox uerberer uerbereris retur. d. uerberemur uerberemini uerberentur. plu. uerberemur uerberemini uerberentur. Infinitiuum, uerberatum iri.

Coniugatio uerborũ in μι. Præterit. imperf.

ACTIVA PRAESENS.

Indicatiuũ. ſ. pono ponis ponit. du. ponitis ponunt. pl. nimus nitis ponũt. Præteritũ imperfectũ, ponebã po nebas ponebat. d. ponebatis ponebant. pl. nebamus po nebatis ponebant. Imperatiuum. ſ. pone ponat. d. poni- te ponant. pl. ponite ponant. Optatiuum, ſ. ponerem po neres poneret. d. poneretis rent. pl. poneremus neretis ne rent. Subiunctiuum, ſ. ſi ponam ponas ponat. d. ſi pona- tis ponant. pl. ſi ponamus, ponatis ponant. Infinitiuum,

Indefinit.2. ponere. Indef.2. Indic. poſui iſti ſuit. d. iſtis runt. pl. mus ſtis runt. Imp. ponito tu to ille. d. tote nunto. pl. tote nun- to. Opta. ſ. poſuiſſem ſes ſet. d. ſetis ſent. pl. poſuiſſemus ſetis ſent. Subiunctiuũ, ſi poſuero ris rit. d. ſi ritis rint. plu. ſi poſuerimus ritis rint. Infinitiuum poſuiſſe.

MEDIA PRAESENS.

Indicatiuũ, pono uel or ponis ponit. d. ponimus nitis ponunt

Ενικά. τυφθήσομαι τυφθήσῃ τυφθήσεται. Δ. τυφθησόμεθον τυ-
φθήσεσθον τυφθήσεσθον Π. τυφθησόμεθα τυφθήσεσθε τυ-
φθήσονται. Τὸ Εὐκτικόν. Ενικὰ, τυφθησοίμην τυφθήσοιο τυ-
φθήσοιτο. Δ τυφθησοίμεθον τυφθήσοισθον τυφθησοίσθην.
Π. τυφθησοίμεθα τυφθήσοισθε τυφθήσοιντο. Τὸ Απαρέμφα.
τυφθήσεσθαι. Αόριστος β. Τὸ Οριστι. Ενικὰ, ἐτύπην ἐτύπης ἐτύ- Αόριστος β.
πη. Δ. ἐτύπητον ἐτυπήτην. Π. ἐτύπημεν ἐτύπητε ἐτύπησαν. Τὸ
Προστακτ. Ενικὰ, τύπηθι τυπήτω. Δ. τύπητον τυπήτων. Π. τύπη-
τε τυπήτωσαν. Τὸ Εὐκτικόν. Ενικὰ. τυπείην τυπείης τυπείη.
Δ. τυπείητον τυπειήτην. Πληθυντικὰ. τυπείημεν τυπείητε τυπεί-
ησαν καὶ τυπεῖεν. Τὸ Υποτακτικόν. Ενικὰ, ἐὰν τυπῶ τυπῇς τυ-
πῇ. Δ. ἐὰν τυπῆτον τυπῆτον. Π. ἐὰν τυπῶμεν τυπῆτε τυπῶσιν.
Τὸ Απαρέμφατον τυπῆναι. Μέλλων β. Τὸ Οριστικόν. Ε. τυπή- Μέλλων β.
σομαι τυπήσῃ τυπήσεται. Δ. τυπησόμεθον σεσθον σεσθον. Π. τυ-
πησόμεθα ήσεσθε ήσονται. Τὸ Εὐκτικόν. Ε. τυπησοίμην τυπήσοιο
τυπήσοιτο. Δ. τυπησοίμεθον σοισθον σοίσθην. Πληθυντικὰ, τυ-
πησοίμεθα σοισθε τυπήσοιντο. Τὸ Απαρέμφατον, τυπήσεσθαι.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. Τὸ Οριστικόν. Ενικὰ, τετύψομαι τετύ- Μετ' ὀλίγον
ψῃ τετύψεται. Δ. τετυψόμεθον τετύψεσθον ψεσθον. Π. τετυ- μέλλων.
ψόμεθα τετύψεσθε τετύψονται. Τὸ Εὐκτικόν. Ενικὰ. τετυψοί-
μην τετύψοιο ψοιτο. Δ. τετυψοίμεθον τετύψοισθον τετυψοίσθην
Π. τετυψοίμεθα τετύψοισθε τετύψοιντο. Τὸ Απαρ. τετύψεσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ. Κλίσις τῶν εἰς

Τὸ Οριστικὸν, τίθημι τίθης τίθησι. τίθετον τίθετον. τίθεμεν τί- μι ῥημάτων.
θετε τιθέασιν. Παρατακτ. ἐτίθην ἐτίθης ἐτίθη. ἐτίθετον ἐτι- Παρατακτικ.
θέτην. ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν. Τὸ Προστακτικὸν, τίθετι τιθέ-
τω. τίθετον τιθέτων. τιθέτε τιθέτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τιθείην τι-
θείης τιθείη. τιθείητον τιθειήτην. τιθείημεν τιθείητε τιθείησαν.
Τὸ Υποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶ ἐὰν τιθῇς ἐὰν τιθῇ. ἐὰν τιθῆτον ἐὰν
τιθῆτον. ἐὰν τιθῶμεν ἐὰν τιθῆτε ἐὰν τιθῶσιν. Τὸ Απαρέμφα.
τιθέναι. Αόριστος β. Τὸ Οριστ. ἔθην ἔθης ἔθη. ἔθετον ἐθέτην. ἔθε- Αόριστος β.
μεν ἔθετε ἐθέτεσαν. Τὸ Προστ. θέτι καὶ θές θέτε. θέτον θέτων. θέτε
θέτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, θείην θείης θείη. θείητον θειήτην. θείημεν
θείητε θείησαν. Τὸ Υποτ. ἐὰν θῶ θῇς θῇ. ἐὰν θῆτον ἐὰν θῆτον.
ἐὰν θῶμεν ἐὰν θῆτε ἐὰν θῶσι. Τὸ Απαρέμφατον, θεῖναι.

ΜΕΣΑ ΕΝΕΣΤΟΣ.

Τὸ Οριστικὸν, τίθεμαι τίθεσαι τίθεται. τιθέμεθον τίθεσθον τίθε-
σθον.

Præter.imp. ponunt.pl.ponimus nitis nunt. Præt.imper. ponebam ponebas ponebat.d.ponebamus batis bant.pl.ponebamus batis bant. Imper. pone & pone ponat. d. nite. ponant.pl.ponite ponant. Optatiuũ,ponerem poneres poneret. d. poneremus retis rent. pl. poneremus retis rent. Subiunctiuum,ſi ponam ponas ponat.d.ſi ponamus ponatis ponant.pl.ſi ponamus ponatis ponant. Infinitiuũ, *Indefinitum 2.* ponere. Indefinitum. 2. Indicatiuum,poſui poſuiſti & iſti poſuit.& reliqua ſicut ponebam.

PASSIVA PRAESENS.

Præte.imp. Indicatiuum,ponor poneris ponitur.d.ponimur mini ponuntur.pl.ponimur mini nuntur. Præt.imp. ponebar baris batur. d. ponebamur bamini bantur. plu. ponebamur bamini bantur. Imper. ponere & ponere natur. du. ponimini ponantur. pl. ponimini nantur. Optatiuũ,ponerer reris retur.d.remur remini rentur.pl.poneremur remini rentur. Subiunctiuũ, ſi ponar ponaris ponatur. du. *Præter.per.* ſi ponamur ponamini ponantur.pl.ſi ponamur ponamini ponantur. Infinitiuum, poni. Præt.perfectũ Indica. poſitus ſim tus es tus eſt.d.poſiti ſumus ti eſtis ti ſunt.pl. poſiti ſumus ti eſtis ti ſunt.Opta. poſitus eſſem eſſes eſſet d.poſiti eſſemus eſſetis eſſent.pl. poſiti eſſemus eſſetis eſſent.Subiunctiuũ,ſi poſitus ſim ſis ſit.d.ſi poſiti ſimus poſiti ſitis ſint. pl.ſi poſiti ſimus ſitis ſint. Infinitiuũ, poſitum *Præt. pluſ.* eſſe. Præt.pluſ. Indica. poſitus eram eras erat.d.poſiti eramus eratis erant.pl. poſiti eramus eratis erant. Impe. *Indefinitũ 1.* f. ponitor tu tor ille.d. inorantur. pl.inorantor. Indefi. prim.Indicatiuum f.poſitus ſum es eſt.d.poſiti eſtis ſunt. pl.poſiti ſumus eſtis ſunt.Imperatiuum, ponitor tu tor ille d.inor antor.pl. inor antor.Opta.f.poſitus eſſem eſſes eſſet.d.eſſetis eſſent.pl.ti ſemus ſetis ſent.Subiunctiuum, *Futurum. 1.* ſi poſitus ſim ſis ſit.du.ſi poſiti ſitis ſint. pl. ſi poſiti ſimus ſitis poſiti ſint.Infinitiuum, poſitum eſſe. Futu.1. Indicati. ponar poneris ponetur. d. ponemur ponemini ponentur. pl. ponemur ponemini nentur. Optatiuum, ponar ponaris ponatur. d. ponamur ponamini nantur.pl. ponamur ponamini ponantur. Infinitiuũ,poſitũ iri.

EXEMP

σθον. τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται. Παρατατικός, ἐτιθέμην ἐτίθε- Παρατατι.
σο καὶ ἐτίθου ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην. ἐτιθέμεθα
ἐτίθεσθε ἐτίθεντο. Τὸ Προσακτικόν, τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω. τί-
θεσθον τιθέσθων. τίθεσθε τιθέσθωσαν. Τὸ Εὐκτικόν, τιθεί-
μην τίθειο τίθειτο. τιθείμεθον τίθεισθον τιθείσθην. τιθείμεθα τίθει-
σθε τίθειντο. Τὸ Προσακτικόν, ἐὰν τιθῶμαι ἐὰν τιθῇ ἐὰν τιθῆτε.
ἐὰν τιθώμεθον ἐὰν τιθῆσθον ἐὰν τιθῆσθον. ἐὰν τιθώμεθα ἐὰν τιθῆ-
σθε ἐὰν τιθῶνται. Τὸ Απαρέμ. τίθεσθαι. Αόρισ. β. Τὸ Ὁρισ. ἐθέ- Αόριστος β.
μην ἔθεσο καὶ ἔθου ἔθετο, καὶ τὰ λοιπὰ τοῖς τοῦ ἐτιθέμην ὁμοίως.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ὁριστικόν, τίθεμαι τίθεσαι τίθεται. τιθέμεθον τίθεσθον τίθε-
σθον. τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται. Παρατ. ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτί- Παρατατι.
θου ἐτίθετο, ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην, ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε
ἐτίθεντο. Τὸ Προσ. τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω. τίθεσθον τιθέσθων. τί-
θεσθε τιθέσθωσαν, Τὸ Εὐκτικόν, τιθείμην τίθειο τίθειτο. τιθείμε-
θον τίθεισθον τιθείσθην. τιθείμεθα τίθεισθε τίθειντο. Τὸ Ὑποτακ.
ἐὰν τιθῶμαι ἐὰν τιθῇ ἐὰν τιθῆται. ἐὰν τιθώμεθον ἐὰν τιθῆσθον
ἐὰν τιθῆσθον. ἐὰν τιθώμεθα ἐὰν τιθῆσθε ἐὰν τιθῶνται. Τὸ Απα- Παρακείμεν.
ρέμ.. τίθεσθαι. Παρακείμενος. Τὸ Ὁρισ. τέθειμαι τέθεισαι τέθει- Aliàs, τίθειμαι
ται. τεθείμεθον τέθεισθον τέθεισθον. τεθείμεθα τέθεισθε τέθεινται. τίθεισαι τίθειται.
Τὸ Εὐκτικόν, τεθείμην εἶ εἶτο. τεθείμεθον εἶσθον εἴσθην. τεθείμε- καὶ τὰ λοιπά.
θα εἶσθε εἶντο. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τεθῶμαι, ἐὰν τεθῇ ἐὰν τεθῆται.
ἐὰν τεθώμεθον ἐὰν τεθῆσθον ἐὰν τεθῆσθον. ἐὰν τεθώμεθα ἐὰν
τεθῆσθε ἐὰν τεθῶνται. Τὸ Απαρέμ. τεθεῖσθαι. Ὑπερσυντέλι- Ὑπερσυντέλ.
κος. Τὸ Ὁριστι. ἐτεθείμην ἐτέθεισο ἐτέθειτο. ἐτεθείμεθον ἐτέθει-
σθον ἐτεθείσθην. ἐτεθείμεθα ἐτέθεισθε ἐτέθειντο. Τὸ Προσακτ.
τέθεισο τεθείσθω. σθον σθων. τέθεισθε σθωσαν. Αόριστος α. Τὸ Αόριστος α.
Ὁρισ. ἐτέθην θης θη. ἐτέθητον ἐτεθήτην. ἐτέθημεν ἐτέθητε ἐτέθη-
σαν. Τὸ Προσ. τέθητι τεθήτω. τέθητον τεθήτων. τέθητε τεθήτω-
σαν. Τὸ Εὐκτι. τεθείην τεθείης τεθείη. ητον ήτην. είημεν είητε είη-
σαν. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τεθῶ ἐὰν τεθῇς ἐὰν τεθῇ. ἐὰν τεθῆτον ἐὰν
τεθῆτον. ἐὰν τεθῶμεν ἐὰν τεθῆτε ἐὰν τεθῶσιν. Τὸ Απαρέμφα-
τον. τεθῆναι. Μέλλων α. Τὸ Ὁριστι. τεθήσομαι τεθήσῃ τεθήσε- Μέλλων α.
ται. τεθησόμεθον τεθήσεσθον τεθήσεσθον. τεθησόμεθα τεθήσεσθε
τεθήσονται. Τὸ Εὐτικόν. τεθησοίμην τεθήσοιο τεθήσοιτο. τεθη-
σοίμεθον τεθήσοισθον τεθησοίσθην. τεθησοίμεθα τεθήσοισθε τε-
θήσοιντο Τὸ Απαρέμφατον. τεθήσεσθαι.

EXEMPLVM VERBI AB AΩ

ACTIVA PRAESENS.

Præt.imper. Indicatiuum,ſtô. Præt.imperfe.ſtabam. Imper.ſta. Optatiuũ,ſtarem.Subiunctiuũ,ſi ſtem.Infinitiuũ,ſtare.
Indefinit.2. Inde.2. Indicatiuũ,ſteti. Impe.ſtato. Optatiuum,ſtetiſſem.Subiunctiuũ,ſi ſtetero.Infinitiuum,ſtetiſſe.

MEDIA ET PASSIVA. PRAESENS.

Præt.imper. Indicatiuũ,ſtatuo & or. Præ.imper.ſtatuebã & bar. Imper.ſtatue & re. Opta.ſtatuerẽ & rer.Subiun.ſi erem
Præt.perfe. & rer.Infinitiuum,ſtatuere & ui. Præt.perfe.Indicat.ſtatui & tus ſum. Optat.ſtem & tus eſſem. Subiun.ſi rim &
Præ.pluſq. tus ſim.Infin.ſſe & tum eſſe. Præt. pluſq̃.Indi. ſtatuerã
Indefinit.1. & tus erã Impera.ſtatuito & or. Indef.1.Indi. tui & tus ſum. Imperatiuum, ſtatuito & or. Optatiuũ, ſſem & tus eſſem. Subiun.ſi ro & tus fuero. Infiniti. ſſe & tum eſſe.
Futurum 1. Fut.1.Indic.ſtatuam & ar. Opta.ſtatuam & ar.Infinit. tum ire & tum iri.

EXEMPLVM AB OΩ

ACTIVA PRAESENS.

Præt.imper. Indicatiuum,do. Præteritũ imperfe. dabam. Imperatiuum da.Optatiuum,darem.Subiunctiuũ,ſi dem. In-
Indefinit.2. finitiuum,dare. Indefinitum.2. Indicatiuum,dedi.Imperatiuum,dato. Optatiuum,dediſſem.Subiuncti.ſi dedero.Infinitiuum.dediſſe.

MEDIA ET PASSIVA PRAESENS.

Præt.imper. Indicatiuum,do & or. Præt.imperf.bam & bar. Imperatiuũ.da & re.Optatiuũ, rem & rer. Subiun.ſi dem &
Præt.perfe. er.Infi.dare & ri. Præt.perfectũ. Indicatiuũ, dedi & tus ſum.Opta.ſſem & tus eſſem.Subiunct. ſi rim & tus ſim.
Præt.pluſq. Infin.ſſe & tum eſſe. Præt.pluſq̃.Indi. ram & tus eram.
Indefinitũ 1. Imp.dato & or. Inde.1.Indicatiuũ,dedi & tus ſum.Impera.dato & or.Optat.ſſem & tus eſſem.Subiunct.ſi rim
Futurum. & tus ſim.Infin. ſe & tum eſſe. Fut.Indicatiuũ, dabo &
Mediũ indefinit.2. or.Optat.dem & er.Infin. datũ ire & ri. Mediũ Inde.2. Indica.dedi & tus ſum.Imperf. dato & or. Optat.ſſem & tus eſſem.Subiun.ſi rim & tus ſim.Infi. ſſe & tum eſſe.

EXEM-

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΡΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΩ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ὁριστικὸν, ἵστημι. Παρατατικὸς, ἵστην. Τὸ Προστακτικὸν, Παρατατι-
ἵσταθι. Τὸ Εὐκτικὸν, ἱσταίην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἱστῶ. Τὸ Απα- κός.
ρέμφα. ἱστάναι. Ἀόριστος β. Τὸ Ὁριστικὸν ἔστην. Τὸ Προστακ. στά- Ἀόριστος β.
θι. Τὸ Εὐκτικὸν, σταίην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν στῶ. Τὸ Απαρέμ. στῆναι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ὁριστικὸν, ἵσταμαι. Παρατατικὸς, ἱστάμην. Τὸ Προστα- Παρατατικ.
κτικὸν, ἵστασο. Τὸ Εὐκτικὸν, ἱστάμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἱστῶ-
μαι. Τὸ Απαρέμφατ. ἵστασθαι. Παρακείμενος. Τὸ Ὁριστικὸν, Παρακείμε-
ἕσταμαι. Τὸ Εὐκτικὸν, ἑσταίμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἑστῶμαι. νος.
Τὸ Απαρέμφατον. ἑστᾶσθαι. Ὑπερσυντέλικος. Τὸ Ὁριστικὸν, Ὑπερσυντέλ.
ἑστάμην. Τὸ Προστακτικὸν, ἕστασο. Ἀόριστος ά. Τὸ Ὁριστικὸν, Ἀόριστος ά.
ἐστάθην. Τὸ Προστακτ. στάθητι. Τὸ Εὐκτικὸν, σταθείην. Τὸ Ὑπο-
τακτικὸν, ἐὰν σταθῶ. Τὸ Απαρέμφατον σταθῆναι. Μέλλων ά. Μέλλων ά.
Τὸ Ὁριστικὸν. σταθήσομαι. Τὸ Εὐκτικὸν, σταθησοίμην. Τὸ Απα-
ρέμφατον, σταθήσεσθαι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΟΩ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ὁριστικὸν, δίδωμι. Παρατατικὸς, ἐδίδων. Τὸ Προ- Παρατατικ.
στακτικὸν, δίδοθι. Τὸ Εὐκτικὸν, διδοίην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν
διδῶ. Τὸ Απαρέμφατον, διδόναι. Ἀόριστος β. Τὸ Ὁριστικὸν, Ἀόριστος β.
ἔδων. Τὸ Προστακτικὸν δός. Τὸ Εὐκτικὸν, δοίην. Τὸ Ὑποτακτι-
κὸν, ἐὰν δῶ. Τὸ Απαρέμ. δοῦναι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ὁρισ. δίδομαι. Παρατατικὸς, ἐδιδόμην. Τὸ Προσ. δίδο- Παρατατικ.
σο καὶ διδοῦ. Τὸ Εὐκτικὸν διδόμην. Τὸ Ὑποτακ. ἐὰν διδῶμαι. Τὸ Απα-
ρέμ. δίδοσθαι. Παρακείμενος. Τὸ Ὁρισ. δέδομαι. Τὸ Εὐκτικὸν, δε- Παρακείμε.
δοίμην. Τὸ Ὑποτακ. ἐὰν δεδῶμαι. Τὸ Απαρέμ. δεδόσθαι. Ὑπερ- Ὑπερσυντέλι.
συντέλικος. Τὸ Ὁριστικὸν, ἐδεδόμην. Τὸ Προστακτικὸν, δέδοσο.
Ἀόριστος ά. Τὸ Ὁριστικὸν, ἐδόθην Τὸ Προστακτικὸν δόθητι. Τὸ Εὐ- Ἀόριστος ά.
κτικὸν, δοθείην. Τὸ Ὑποτακτικὸν ἐὰν δοθῶ. Τὸ Απαρέμ, δοθῆναι.
Μέλλων. Τὸ Ὁριστικὸν, δοθήσομαι. Τὸ Εὐκτικὸν δοθησοίμην. Μέλλων.
Απαρέμφατον δοθήσεσθαι. Μέσος Ἀόριστος β. Τὸ Ὁριστικὸν, Μέσος ἀόρι-
ἐδόμην. Τὸ Προστακτικὸν, δόσο καὶ δοῦ. Τὸ Εὐκτικὸν, δοίμην. Ὑπο- στος β.
τακτικὸν, ἐὰν δῶμαι. Τὸ Απαρέμφατον, δόσθαι.

EXEMPLVM AB ΓΩ.

ACTIVA PRAESENS.

Præt. imperfe. Indic. iungo. Præteritum imperf. iungebam. Imperatiuum, iunge. Infinitiuum, iungere.

MEDIA ET PASSIVA.

Præt. imperfe. Indica. iungo & or. Præt. imp. iungebam & bar. Imperatiuum iunge & re. Infin. iungere & gi. Itaq; per mo*Præt. imperfe.*dos & seorsim sic. Indicatiuũ, uerbero. Præt. imper. uerberabam. Imp. uerbera. Optat. uerberarẽ. Subiunctiuũ, si uerberem. Infinitiuũ, uerberare. & alia similiter.

Annotatio. Sciendũ aũt, quod ex in μι finitis, quæ per ω faciũt pen. per eandem ω habent præsentis & indefiniti subiunctiua, si dem des det. si dedero ris rit.

Alia annotatiuncula. Etiã ex in μι quæ per υ penul. faciunt, nec modũ optatiuum, nec subiun. proprium habent.

DE VERBIS CONTRACTIS.

Præterea tertiæ cõiugationis, in ω desinentia purũ, & α uel ε uel ο penul. habentia, ut clamo, facio, deauro, producta temporaliter penultima futurũ ut plurimum faciunt sic. faciã, clamabo deaurabo. Patiũtur & contractiones, cum in præsenti tum in præt. imperfe tot & tales.

TRES CONtractorum uerborum formæ.

Vocentur alia quidem α, alia ε, alia ο.

CONTRACTIONES AB A.

Prima forma. αω in ῶ. αει in ᾷ. αε in α. αο in ῶ. αου in ῶ. αη in α. αοι in ῷ. clamo as, matis tis, mamus mus, mãt ant, clamet, arem.

CONTRACTIONES AB E.

Secũda forma. εω in ῶ. εα in η. εε in ει. εο in οῦ. εου in οῦ. εη in ῆ. εοι in οῖ. facio cis cis. citis tis. facimus mus. faciũt unt. faciat. rem.

CONTRACTIONES AB O

Tertia forma. Oω in ῶ. οε in ου. οο in ου. οου in ου. οη in ῶ. uel ου. οι in οῖ. in diphthongo quæcunq;, excepto infin. deauro deauras deaurat deauratis. deauramus deauratis deaurant rarem deauret deauremus deauretis uel deauretis deaurare.

Annotatiuncula. Horum autem omniũ, & cõtracti optatiui actiui præsentis tẽporis, finali μι in ην uerso, proferũtur. facerem facerem. Vnde fit ut pluralium tertias personas non solum in

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΥΩ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ορισικὸν, ζεύγνυμι Παρατατικός. ἐζεύγνυν. Τὸ Προσακ τικὸν, ζεύγνυθι. Τὸ Απαρέμφατον, ζευγνῦναι. Παρατατι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Τὸ Ορισικὸν, ζεύγνυμαι. Παρατατικός, ἐζευγνύμην. Τὸ Προσακτικὸν, ζεύγνυσο. Τὸ Απαρέμφατον ζεύγνυσθαι. οὐκ ἔστιν ἐγκλιτικῶς, καὶ χωρὶς ὧδε. Τὸ Ορισικὸν, τύπτω. Παρατατικός, ἔτυπτον. Τὸ Προσακτικὸν. Τύπτε. Τὸ Εὐκτικὸν, τύπτοιμι. Τὸ Υποτακτικὸν, ἐὰν τύπτω. Τὸ Απαρέμ. τύπτειν. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Παρατατι.

Ισέον δὲ ὅτι τῶν εἰς μι τὰ τῷ ω παραλήγοντα, διὰ τὸ αὐτοῦ ω ἔχει τὰ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἀορίσου ὑποτακτικὰ, ἐὰν διδῶ διδῷς διδῷ, ἐὰν δῶ δῷς δῷ. Επισημείωσις.

Ετι τῶν εἰς μι τὰ τῷ υ παραληγόμενα, ἔγκλισιν οὔτε εὐκτικὸν, οὔτε ὑποτακτικὴν, οὔτε οἰκείαν ἑαυτοῖς ἔχει. Επισημείωσις ἄλλη.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ.

Ετι τὰ τῆς τρίτης κλίσεως εἰς ω λήγοντα καθαρὸν, καὶ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο παραλήγουσαν ἔχοντα, οἷον βοάω, ποιέω, χρυσόω, αὐξανομένης χρονικῶς τῆς παραληγούσης, τὸν μέλλοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιεῖ ὧδε, ποιήσω, βοήσω χρυσώσω. Πάσχει δὲ καὶ συναιρέσεις, ἐπί τε ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ τοιάσδε τε καὶ τοσάσδε.

ΤΡΕΙΣ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ ΙΔΕΑΙ.

Καλείσθω δὲ καὶ τὸ μὲν α, τὸ δὲ ε, τὸ δὲ ο.

ΠΑΘΗ ΤΩΝ Α.

Αω, ῶ. αει, ᾷ. αε, α. αο, ῶ. αου, ῶ. αη, α. αοι, ῷ. Βοάω, ῶ. βοάεις, ᾷς. βοάετον, ᾶτον. βοάομεν, ῶμεν. βοάουσι, ῶσι. βοάῃ, ᾶ. βοάοιμι, ῷμι. Πρώτη ἰδέα.

ΠΑΘΗ ΤΩΝ Ε.

Εω, ῶ. εει, εῖ. εε, ει. εο, οῦ. εου, οῦ. εη, ῆ. εοι, οῖ. Ποιέω, ῶ, ποιέεις, εῖς. ποιέετον, εῖτον. ποιέομεν, οῦμεν. ποιέουσι, οῦσι. ποιέῃ, ῇ. ποιέοιμι οῖμι. Δευτέρα ἰδέα

ΠΑΘΗ ΤΩΝ Ο.

Οω, ῶ. οε, ου. οο, ου. οου, ου. οη, ῶ ου. οι, οῖ, ἐν διφθόγγῳ ἧτινιοῦν, πλὴν τοῦ ἀπαρεμφάτου. Χρυσόω, ῶ. χρυσόεις, οῖς. χρυσόετον, οῦτον. χρυσόομεν οῦμεν. χρυσόουσι, οῦσι. χρυσόοιμι, οῖμι. χρυσόῃ, οῖ. χρυσόωμεν, ῶμεν. χρυσόητε, ῶτε, ἢ οῦτε. χρυσόειν, οῦν. Τρίτη ἰδέα.

Τούτων δὲ πάντων καὶ οἱ ἐκ συναιρέσεως εὐκτικοὶ ἐνεργητικοὶ ἐνεστῶτες, τοῦ ληκτικοῦ μι εἰς ην τρεπομένου προφέρονται. ποιοῖμι ποιοίην. Οθεν δὲ καὶ τὰ τῶν πληθυντικὸν τρίτα πρόσωπα οὐ μό- Σημείωσις.

lum in ιρ desinentes habeant, sed etiã in αρ facerent. Proprium autem est ι habentibus contractionẽ in nullis primis personis pati, dissyllabis existentibus. Declinãtur autem in futuro υ assumendo in plerisq;, ut uauigo nauigabo.

Alia annotatiuncula. Sciendum, quod in passiuorũ præ. perfectis, nõ est communiter facere tertiã personam pluraliũ, cũ habet tertia singulariũ ultimã per cõsonantes duas, ut uapulauit. plexus est. Proinde aut Ionico utimur uapulauit dicentes, & plexus est, aut in participiũ & uerbum substantiuũ resoluimus, uerberati sunt dicentes, & plexi sunt.

CONIVGATIO VERBI SVBSTANTIVI.

Verbũ aũt substãtiuũ hoc modo declinatur ac scribitur.

ACTIVA PRAESENS.

Præt. imper. Indi. s. sum es est. d. estis sunt. pl. sumus estis sunt. Præ tertiũ imp. s. erã eras erat. d. eratis erãt. pl. eramus eratis erãt. Impera. s. sis uel es esto. d. sitis sint. pl. este sint. Optatiuũ. s. essem esses esset. d. essetis essent. pl. essemus essetis essent. Subiunct. s. si sim sis sit. d. sitis sint. plu. si simus sitis sint. Infinitiuum esse. *Futurum* Futurum Indicatiuũ, ero eris erit & erit. d. erimus eritis erunt. pl. erimus eritis erunt. Optatiuum, s. sim sis sit. du. simus sitis sint. plu. simus sitis sint. Infinitiuum, fore.

DE PARTICIPIO.

Participiũ diuidẽdũ qdẽ ut uerbũ, flectendũ uero ut nomẽ. Atq; in totũ illud accipiẽdũ, quod partim nominis, partim uerbi sit particeps. Eadẽ enim accidẽtia hẽt & cũ nomine & cũ uerbo. Id aũt cõsideretur in his.

ACTIVA PAAESENS.

Præte. imp. Verbero. Præt. imp. abam. Masculinũ hic uerberãs. *Futurũ 1.* Fœm. hæc berãs. Neu. hoc berãs. Fu. 1. uerberabo uer- *Indefinit. 1* beraturus, tura, turũ. Indef. 1. uerberaui. qui rauit, quæ *Præter. per.* rauit, quod rauit. Præt. perf. & plusq̃. uerberaui. qui rauit, *Indefinitũ 2.* quæ rauit. quod rauit. Indef. 2. beraui. qui rauit, quæ ra- *Futurum 2.* uit, quod rauit. Fu. 2. uerberabo. raturus ratura turum.

MEDIA PRAESENS.

Indefinitũ. Verberabo. hic berans, uel qui rat, hæc berans, hoc be- *Futurum. 1.* rans. Fut. 1. uerberabo. aturus tura rum. Indefinit. 1.

uerbera-

τον εἰς εν λήγοντα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς αν. ποιοίησαν. Ἰδία δὲ τὰ
ι καὶ συναίρεσιν τῶν πρώτων προσώπων οὐδενὸς πάσχει δισύλλα-
βα ὄντα. Κλίνεται δὲ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα, τὸ υ προσλαμβάνοντα,
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πλέω, πλεύσω.

Ὅτι ἐπὶ τῶν παθητικῶν παρακειμένων οὐκ ἔστιν ἀκολούθως ποι- Ἐπισημείω-
εῖν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ἔχοντος τοῦ τρίτου τῶν σις.
ἑνικῶν τὴν λήγουσαν διὰ συμφώνων δυοῖν. οἷον τέτυπται, πέπλε-
κται. Διὸ καὶ ἤτοι τῷ Ἰωνικῷ χρώμεθα, τετύφαται λέγοντες, καὶ πε-
πλέχαται, ἢ εἰς μετοχὴν καὶ ῥῆμα ὑπαρκτικὸν ἀναλύομεν. τετ-
υμμένοι εἰσὶ λέγοντες, καὶ πεπλεγμένοι εἰσίν.

ΚΛΙΣΙΣ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟΥ ῬΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δὲ ὑπαρκτικὸν, ὧδε τυγχάνει κλινόμενον καὶ γραφόμενον.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ὁριστικὸν, εἰμὶ εἶ ἐστί. ἐστὸν ἐστὸν. ἐσμὲν ἐστὲ εἰσί. Παρατα- Παρατατι-
τικὸς, ἦν ἧς ἦν. ἦτον ἤτην. ἦμεν ἦτε ἦσαν. Τὸ Προστακτικὸν, ἴσθι καὶ κός.
ἔσο ἔστω. ἔστον ἔστων. ἐστὲ ἔστωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, εἴην εἴης εἴη. εἴητον
εἰήτην. εἴημεν εἴητε εἴησαν καὶ εἶεν. Τὸ ὑποτα. ἐὰν ὦ ἐὰν ᾖς ἐὰν
ᾖ. ἐὰν ἦτον ἐὰν ἦτον. ἐὰν ὦμεν ἐὰν ἦτε ἐὰν ὦσιν. Τὸ Απαρέμ.
εἶναι. Μέλλων. Τὸ Ὁριστικὸν, ἔσομαι ἔσῃ ἔσεται ἔσαι. ἐσόμεθον μέλλων.
ἔσεσθον ἔσεσθον. ἐσόμεθα ἔσεσθε ἔσονται. Τὸ Εὐκτικὸν, ἐσοίμην
ἔσοιο ἔσοιτο. ἐσοίμεθον ἔσοισθον ἐσοίσθην. ἐσοίμεθα ἔσοισθε ἔ-
σοιντο. Τὸ Απαρέμφα. ἔσεσθαι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Μετοχὴν δὲ διαιρετέον μὲν ὡς τὸ ῥῆμα. Κλιτέον δὲ ὡς
τὸ ὄνομα, καὶ ὅλως τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος, τῇ δὲ τοῦ ῥή-
ματος μετέχειν θετέον. ταῦτα γὰρ παρεπόμενα ἔχει τῷ
τε ὀνόματι τῷ τε ῥήματι. θεωρείσθω δ' ἐν τούτοις.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τύπτω. Ὁ Παρατατικὸς, ἔτυπτον. Τὸ Ἀρσενικὸν, ὁ τύπτων. Τὸ Παρατατικ.
Θηλυκὸν, ἡ τύπτουσα. Τὸ Οὐδέτερον, τὸ τύπτον. Μέλλων ά. τύψω, Μέλλων α.
τύψων, ἡ τύψουσα, τὸ τύψον. Ἀόρισ. ά, ἔτυψα, ὁ τύψας, ἡ τύψασα, Ἀόριστος ά.
τὸ τύψαν. Παρακείμενος καὶ ὑπέρσυν. τέτυφα, ὁ τετυφὼς, ἡ τετυ- Παρακείμε.
φυῖα, τὸ τετυφός. Ἀόρισ. β, ἔτυπον, ὁ τυπὼν, ἡ τυποῦσα. τὸ τυ- Ἀόριστος β.
πόν. Μέλλων β. τυπῶ, ὁ τυπῶν, ἡ τυποῦσα, τὸ τυποῦν. Μέλλων β.

ΜΕΣΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τύπτομαι. ὁ τυπτόμενος. ἡ τυπτομένη. τὸ τυπτόμενον. Μέλ- Μέλλων ά.
λων ά. τύψομαι. ὁ τυψόμενος. ἡ τυψομένη, τὸ τυψόμενον. Ἀόρ. ά. Ἀόριστος ά.
ἐτυψά-

Præt.perfe. Indefinit.1. Futurũ.2.

uerberaui.qui uerberauit,quæ berauit, quod rauit. Præterit.per.berauit, qui rauit,quæ rauit,quod rauit. Inde.2 uerberaui,qui uerberauit,quæ rauit, quod rauit. Fut.2 uerberabo,beraturus uerberatura beraturum.

PASSIVA PRAESENS.

Præt.perfe. Indefini.1. Futurum.1. Indefinit.2. Futurum 2. Postpaulo futurum

Vapulo.hic uapulans,hæc uapulans,hoc uapulans.

Præt.perf. uapulaui. uerberatus uerberata beratum. Indef.1. uapulaui. uerberatus uerberata ratũ. Fut.pri. uerberabor. uerberãdus uerberanda uerberandũ. Indef.2. uapulaui. uerberatus, uerberata, ratum. Fut.2. uerberabor. uerberandus uerberanda andum. Post- paulo futur.uerberabor. uerberandus, uerberanda, uerberandum.

PARTICIPIA A VERBIS IN MI.

ACTIVA PRAESENS.

Indefinit.2. Aliud exem. Indefinit. 2. Aliud. Indefinit. 2. Aliud. Participia à uerbo substantiuo.

Pono ponebam.hic ponens,hæc nens,hoc nens. Inde.2.posui.positus ta tum. Præsens sto stabã.hic stans, hæc stans, hoc stans. Indef.2. steti.qui stetit, quæ stetit. quod stetit. Præsens do dabã. hic dans, hæc dans, hoc dans. Indef.2.dedi.qui dedit, quæ dedit, quod dedit. Præsens iungo gebã hic gẽs,hæc ens.hoc ens. Præsens sum erã.hic ens,hæc ens.hoc ens. Fu.ero.futurus.ra,rũ.

De generibus & declinatione participiorum.

Declinantur autem fœminina quidem iuxta secundã nominis inflexionẽ.Masculina uero & neutra actiua quidem secundũ quintam,passiua uero iuxta tertiã,exceptis indefinitis, & ipsis quintæ existẽtibus.Media uero ad tertiam & ipsa referuntur,demptis quæ sunt præ. per.nempe & hæc ad quintam pertinent.

DE PRONOMINE.

PRonomen aũt aliud primitiuũ,ali.possessiuũ,ali.demonstratiuũ,ali.relatiuũ,ali.cõpositũ.Habet aũt & genera & numeros,casus & personas,accidentia.

Primitiua.

Primitiua igitur tria,ego tu sui uel ille.Declinationes aũt horũ positiue sunt hæ. S. Rectus ego, gtũs mei, dtũs mihi,accusatiuus me.Du.Rectus & actũs nos, gtũs & datiuus nostrum & nobis.Pl. Rectus nos, gtũs nostrũ, dtũs nobis

ἐτυψάμην. ὁ τυψάμενος. ἡ τυψαμένη. τὸ τυψάμενον. Παρακεί- Παρακείμ. μενος, τέτυπα. ὁ τετυπώς. ἡ τετυπυῖα. τὸ τετυπός. Αόρισ. β. ἐτυ- Αόριστος β. πόμην. ὁ τυπόμενος. ἡ τυπομένη. τὸ τυπόμενον. Μέλλων β. τυ- Μέλλων β. ποῦμαι. ὁ τυπούμενος. ἡ τυπουμένη τὸ τυπούμενον.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τύπτομαι. ὁ τυπτόμενος. ἡ τυπτομένη. τὸ τυπτόμενον. Παρακεί- Παρακείμε. μενος, τέτυμμαι. ὁ τετυμμένος. ἡ τετυμμένη. τὸ τετυμμένον. Αό- Αόριστος α. ριστος α. ἐτύφθην. ὁ τυφθείς. ἡ τυφθεῖσα. τὸ τυφθέν. Μέλλων Μέλλων α. α, τυφθήσομαι, ὁ τυφθησόμενος. ἡ τυφθησομένη. τὸ τυφθησόμενον.

Αόριστος β, ἐτύπην. ὁ τυπείς. ἡ τυπεῖσα. τὸ τυπέν. Μέλλων β. Αό. β. μέλ. β. τυπήσομαι. ὁ τυπησόμενος. ἡ τυπησομένη. τὸ τυπησόμενον. Μετ' Μετ' ὀλίγον. ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι. ὁ τετυψόμενος. ἡ τετυψομένη. τὸ τε- τυψόμενον.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τίθημι. ἐτίθην. ὁ τιθείς. ἡ τιθεῖσα. τὸ τιθέν. Αόριστος β, ἔθην. Αόριστος β. ὁ θείς. ἡ θεῖσα. τὸ θέν. Ενεστώς, ἵημι ἵην. ὁ ἱείς. ἡ ἱεῖσα. τὸ Παρατ. ἵστημ. ἱέν. Αόρ. β. ἔστην. ὁ στάς. ἡ στᾶσα. τὸ στάν. Ενεστώς, δίδωμι ἐδί- Ετερον. δων. ὁ διδούς. ἡ διδοῦσα. τὸ διδόν. Αόρ. β. ἔδων. ὁ δούς. ἡ δοῦσα. Αόριστος β. τὸ δόν. Ενεσ. ζεύγνυμι ἐζεύγνυν. ὁ ζευγνύς. ἡ ζευγνῦσα. τὸ ζευγνύν.

Ενεσ. εἰμί ἦν. ὁ ὤν. ἡ οὖσα. τὸ ὄν. Μέλλων, ἔσομαι. ὁ ἐσόμε- Μετοχαὶ τοῦ ὑ- νος ἡ ἐσομένη. τὸ ἐσόμενον. παρκτικοῦ ῥήματος.

Περὶ γενῶν καὶ κλίσεως μετοχῶν.

Κλίνεται δὲ τὰ μὲν θηλυκὰ πάντα κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ ὀ- νόματος κλίσιν. Τῶν δὲ Αρσενικῶν τε καὶ οὐδετέρων τὰ μὲν ἐνεργητικὰ ὡς ἡ πέμπτη, τὰ δὲ παθητικὰ ὡς ἡ τρίτη. πλὴν τῶν ἀορίστων τῆς πέμπτης δὲ καὶ αὐτῶν ὄντων. τὰ δὲ μέσα εἰς τὴν τρί- την καὶ αὐτὰ ἀνάγεται, πλὴν τῶν τοῦ παρακειμένου τῆς πέμπτης δὲ καὶ αὐτῶν ὄντων.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ.

Αντωνυμία δέ, ἡ μὲν πρωτότυπος. ἡ δὲ κτητική. ἡ δὲ δεικτι- κή. ἡ δὲ ἀναφορική. ἡ δὲ σύνθετος. Εχει δὲ καὶ γένη, καὶ ἀριθμούς, καὶ πτώσεις, καὶ πρόσωπα παρεπόμενα.

Πρωτότυποι μὲν οὖν τρεῖς Εγώ. Σύ. ὅς. Κλίσεις δὲ τούτων θε- Πρωτότυποι τικῶς αὗται. Ενικά. Η εὐθεῖα, ἐγώ. ἡ γενική, ἐμοῦ. ἡ δοτική, ἐμοί. ἡ αἰτιατική, ἐμέ. Δ. Η εὐθεῖα, καὶ αἰτιατική νώ. ἡ γενική καὶ δοτι- κή, νῷν. Πληθυντικά. Η εὐθεῖα, ἡμεῖς. ἡ γενική, ἡμῶν. ἡ δοτική, ἡμῖν.

F

nobis, a ꝟ̃us nos. S. tu tui tibi te. D. uos uestrũ. P. uos uestrũ uobis uos. S. suus sui sibi se. D. se sui. P. sui sui sibi se.

De possessiuis.

Possessiua uero à primitiuis deducta octo, meus tuus suus noster uester noster uester suus. Quorũ sanè singula per tria genera uariãtur, meus mea meũ, noster nostra nostrũ. hæc uero quomodo declinãda sint, liquet.

DEMONSTRATIVA.

Demõstratiua aũt duo triplici genere & ipsa dicta, ipse ipsa ipsum. ille illa illud. & declinãtur ad hunc modũ. S. hic huius huic hunc o tu. D. hi hos horũ his o uos. Pl. hi horum his hos o uos Singularia. hæc huius huic hãc o tu. D. hæ & has horũ & his o uos. P. hæ harũ his has o uos. Singularia. hoc huius huic hoc o tu. Du. hæc horũ & his o uos. P. hæc horũ his hæc o uos. Ille lius. illa lius. illud lius queadmodũ & nominũ declinationes.

RELATIVA.

Relatiuũ aũt unũ in triplici genere & ipsum dictũ, ipse ipsa ipsum. Propriũ uero huius triũ personarũ significatio Siqdẽ ipse pro ego, aut tu, aut ille accipitur. COMP.

Cõposita tria ntõ carentia, meiipsius, tuiipsius, & suiipsius, quæ tribus generibus dicuntur. Quæ primæ & secundæ personæ hactenus declinãtur. meiipsius mihiipsi meipsum. tuiipsius tibiipsi teipsum. Quæ uero tertiæ, per oẽs casus inflectũtur. Atq; hæc sanè non solũ composite sed & disiunctim declinantur in pluralibus. ut suimet & suiipsorũ, sibimet & sibiipsis, semet & seipsos.

DE PRAEPOSITIONE.

PRæpositio alia qdẽ monosyllaba, alia dissyllaba. Accidẽtia aũt habet ultimã acui si recipit tonũ, & tenuari exceptis ab υ incipientibus, penul. corript dem ptis duabus. Cõsideretur in his. in, in, ex, cum, ad, ante. per, iuxta, per, cũ, apud, cõtra, in, de, circũ, ab, sub, super.

DE ADVERBIO.

ADuerbiũ aliud quidẽ tẽporis, ut nũc, tũc, aliquãdo, iam, nuper, rursum, eousq;, donec, cũ, postea, deinde, hodie, cras, heri, olim, semper. Aliud uero loci, sursum, deorsũ, foras, intro, procul, propè, cõtra, humi, ubi unde, ultra, lõge. Ali. qualitatis, ut bene, pulchre, libẽter,

quæ &

ἡμῶν. ἡ αἰτιατικὴ ἡμᾶς. Ε. σύ. σοῦ. σοί. σέ. Δ. σφώ. σφῷν. Π. ὑμεῖς. ὑμῶν. ὑμῖν. ὑμᾶς. Ε. ὅς. οὗ. οἷ. ἕ. Δ. σφέ. σφίν. Π. σφεῖς. σφῶν. σφίσι. σφᾶς. Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμεναι ὀκτώ, ἐμός, σός, ἑός, νωΐτερος, σφωΐτερος, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος. ὧν δὲ ἑκάστη τριγενῶς λέγεται. ἐμός, ἐμή, ἐμόν. νωΐτερος νωϊτέρα νωΐτερον. ἡ δὲ κλιθήσεται δῆλον.

ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ.

Δεικτικαὶ δὲ δύο τριγενῶς καὶ αὗται λεγόμεναι. οὗτος αὕτη τοῦτο. ἐκεῖνος ἐκείνη ἐκεῖνο. καὶ κλινόμεναι ὧδε. Ενικά. Οὗτος. τούτου. τούτῳ τοῦτον. ὦ οὗτος. Δ. τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω. Π. Οὗτοι τούτων. τούτοις. τούτους, ὦ οὗτοι. Ενικά. Αὕτη. ταύτης. ταύτῃ. ταύτην. ὦ αὕτη. Δ. Ταύτα ταύταιν. ὦ ταύτα. Π. αὗται. τούτων. ταύταις. ταύτας. ὦ αὗται. Ε. τοῦτο. τούτου. τούτῳ. τοῦτο. ὦ τοῦτο. Δ. τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω. Π. ταῦτα. τούτων τούτοις. ταῦτα. ὦ ταῦτα. Εκεῖνος ἐκείνου. ἐκείνη ἐκείνης. ἐκεῖνο ἐκείνου ὡς αἱ τῶν ὀνομάτων κλίσεις.

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ.

Αναφορικὴ δήτοι μία, τριγενῶς καὶ αὕτη λεγομένη. αὐτός. αὐτή. αὐτό. Ἴδιον δὲ ταύτης, ἡ τριπρόσωπος σημασία. Αὐτὸς γὰρ ἄν τι τοῦ ἐγώ, ἢ σύ, ἢ ἐκεῖνος.

ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς εὐθείας οὐκ ἔχουσαι. ἐμαυτοῦ, σαυτοῦ, καὶ ἑαυτοῦ, λεγόμεναι τριγενῶς. Καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου ἐπὶ τοσοῦτον κλινόμεναι. ἐμαυτοῦ ἐμαυτῷ ἐμαυτόν. σαυτοῦ σαυτῷ σαυτόν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου ἐφ᾿ ὅλον. Αἱ δὲ καὶ οὐ μόνον συνθέτως, ἀλλὰ καὶ διῃρημένως κλίνονται ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν. οἷον ἑαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς καὶ σφίσιν αὐτοῖς. ἑαυτούς, καὶ σφᾶς αὐτούς.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Πρόθεσις δὲ ἡ μὲν μονοσύλλαβος. ἡ δὲ δισύλλαβος. Παρεπόμενα δὲ ἔχει, τὸ ὀξύνεσθαι, εἰ ἐπιδέχεται τόνον, τὸ ψιλοῦσθαι, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ υ ἀρχομένων. τὸ βραχὺ καταληκτεῖν πλὴν δυοῖν. θεωρείσθω δ᾿ ἐν τούτοις. ἐν. εἰς. ἐξ. σύν. πρός. πρό. ἀνά. κατά. διά. μετά. παρά. ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Επίρρημα δὲ τὸ μὲν χρονικόν. οἷον νῦν. τοτέ. πότε. ἤδη. ἄρτι. αὖθις. τέως. ἕως. ἡνίκα. ἔπειτα. μετέπειτα. σήμερον. αὔριον. χθές. πάλαι. ἀεί. Τὸ δὲ τόπου. οἷον ἄνω. κάτω. ἔξω. ἔσω. πόῤῥω. ἐγγύς ἐναντίως. χαμαί. ἔνθα. ὅθεν. ἐκεῖνα, μακράν. Τὸ δὲ ποιότητος. οἷον εὖ. καλῶς. ἡδέως.

ſapienter. quæ & mediocritatis eſſe dicũtur. canine, denſe, gregatim. Aliud quantitatis, ut ſemel, bis, ter, ſæpenumero, rarenter. Aliud congregandi, ut ſimul, pariter, collectim, uniuerſim. Aliud ſeparationis, ut ſeorſim, ſeparatim, ſemotim. Aliud exceptiõis, ut præter. Aliud ordinis, ut deinde, deinceps, protinus, mox, repente, cõtinuo, illico. Aliud ſimilitudinis, ut ut, ueluti, quẽadmodũ, ſicut. Aliud digreſſiõis, ut itaq;. Aliud cõparatiõis, ut magis, minus. Ali. uehemẽtiæ, ut nimis, nimiũ, maxime, admodũ, ualde. Ali. remiſſiõis, ut ſenſim, paulatim, uix. Ali. cõfirmãdi, ut uidelicet, profecto, omnino, reuera, certe. Ali. adiurãdi, ut per per. Ali. affirmãdi, ut næ. Aliud abiurandi, ut per. Aliud negandi, ut non, nequaq̃, minime. Aliud prohibendi, ut nullatenus, ne. Aliud cõiecturæ, ut forſan, forſitã, forte. Ali. interrogandi, ut unde, quo, ubi, quãdo, quomõ. Ali. demõſtrãdi, ut ecce, en, hic, illic, hic. Aliud uocãdi, ut ô. Ali. explicãdi, ut uidelicet, uelut, hoc eſt, ſiue. Aliud poſitiuũ, ut legendũ eſt, ſcribendũ eſt. Ali. optãdi, ut utinã, ô ſi. Ali. exclamãdi, ut ha, iu, hei, heu. Aliud. admirãdi, ut ô, heu. Ali. ſtuporis, ut ô hercules. Ali. diuinitatis, ueluti, euœ, euan. Habet accidentia, ſpeciẽ, & figurã. Nã aliud eſt primitiuũ, ut nũc aliud deriuatiuũ, ut aliũde. Et al. ſimplex, ut olim. ali. compoſ. ut iã olim.

DE CONIVNCTIONE.

CONiunctio uero, alia copulatiua, ut quidẽ, aũt, q; & , ſed, cęterũ, aſt. Al. diſiũctiua, ut aut, ſiue. Al. cõtinuatiua, ut ſi, ſiquidẽ, ſiq. Al. ſubcõti. ut quãdo, quandoquidem. Alia caſualis, ut quoniam, enim, quia quapropter. Alia dubitandi, ut an, deinde, utrum, num. Alia ratiocinandi, ut atqui, certe, uerã, itaq;, proinde, ergo, igitur. Alia expletiua, quemadmodũ, iam, licet, ſanè, certe, quidem, igitur, quidem. Alia potentialis, ut ſi. Alia diſcernendi, ſiue adijciendi, ut aut. Alia diminutiua, uelut, quidẽ, ſanè. Alia contrarietati, ſut attamẽ, tamẽ, licet. Habet aũt figurã nam alia eſt ſimp. ut quando. alia cõpo. quãdoquidẽe. Docto igitur orationis partibus hic finiatur liber primus.

FINIS PRIMI.

THEO.

σοφῶς δὴ καὶ μεσότητος εἶναι λέγεται, κυνηδόν. βοτρυδόν. ἀγεληδόν. Τὸ δὲ ποσότητος. οἷον ἅπαξ. δίς. τρίς. πολλάκις. ὀλιγάκις. Τὸ δὲ ἀθροίσεως. οἷον ἅμα. ὁμοῦ. συλλήβδην. ἀθρόως.

Τὸ δὲ διαιρέσεως. οἷον ἄνευ. χωρίς. δίχη. Τὸ δὲ ἐξαιρέσεως. οἷον ἐμπλήν. Τὸ δὲ τάξεως. οἷον ἑξῆς. ἐφεξῆς. εὐθύς. εὐθέως. ἐξαίφνης. αὐτίκα. παραχρῆμα. Τὸ δὲ ὁμοιώσεως. οἷον ὡς. ὥσπερ. καθά. καθάπερ. Τὸ δὲ ἀποστάσεως, οἷον ὥστε. Τὸ δὲ συγκρίσεως, οἷον μᾶλλον. ἧττον. Τὸ δὲ, ἐπιτάσεως, οἷον λίαν. ἄγαν. μάλιστα. πάνυ. σφόδρα. Τὸ δὲ ἀνέσεως. οἷον ἠρέμα. ἡσυχῆ. μόγις Τὸ δὲ βεβαιώσεως. οἷον δηλαδή. δήπουθεν. πάντως. ὄντως. ἦ. Τὸ δὲ κατωμόσεως. οἷον νή. ναί. Τὸ δὲ καταφάσεως. οἷον ναί. Τὸ δὲ ἀπωμόσεως. οἷον μά. Τὸ δὲ ἀρνήσεως. οἷον οὔ. οὐδαμῶς. ἥκιστα. Τὸ δὲ ἀπαγορεύσεως. οἷον μηδαμῶς. μή, Τὸ δὲ εἰκασμοῦ. οἷον ἴσως. τάχα. τυχόν. Τὸ δὲ ἐρωτήσεως. οἷον πόθεν. ποῖ. ποῦ. πηνίκα. πῶς. Τὸ δὲ δείξεως. οἷον ἰδού. ἠνί. ὧδε. ἐκεῖ. ἐνθάδε.

Τὸ δὲ κλίσεως. οἷον ὦ. Τὸ δὲ διασαφήσεως. οἷον ἤγουν. οἷον. τουτέστιν. εἴτουν. Τὸ δὲ θέσεως. οἷον ἀναγνωστέον. γραπτέον. Τὸ δὲ εὐχῆς. οἷον εἴθε. ὤφελον. Τὸ δὲ σχετλιασμοῦ. οἷον ἆ. ὤ ἰού. οἴμοι. φεύ. Τὸ δὲ θαυμασμοῦ. οἷον. ὢ φεῦ. Τὸ δὲ ἐκπλήξεως. οἷον ἆ ἡράκλεις. Τὸ δὲ θειασμοῦ. οἷον εὐοῖ. εὐάν. Ἔχει δὲ παρεπόμενα. εἶδος καὶ σχῆμα. Τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον οἷον νῦν. τὸ δὲ παράγωγον. οἷον ἑτέρωθεν. Καὶ τὸ μὲν ἁπλοῦν. οἷον πάλαι. τὸ δὲ σύνθετον. οἷον πρόπαλαι.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Σύνδεσμος δὲ, ὁ μὲν, συμπλεκτικός. οἷον μέν. δέ. τέ. καί. ἀλλά. ἀτάρ αὐτάρ. Ὁ δὲ διαζευκτικός. οἷον ἤ. ἤτοι. ἠέ. Ὁ δὲ συναπτικός. οἷον εἰ. εἴπερ. εἰδή. εἰδήπερ. Ὁ δὲ, παρασυναπτικός. οἷον ἐπεὶ ἐπειδή. Ὁ δὲ, αἰτιολογικός. οἷον ἵνα. γέ. ὅπως. γάρ. ὅτι. διότι. Ὁ δὲ, ἀπορηματικός. οἷον ἆρα. εἶτα. μῶν. μή. Ὁ δὲ, συλλογιστικός. οἷον ἀλλά. ἀλλαμήν. οὖν. τοίνυν τοιγάρτοι. τοιγαροῦν. Ὁ δὲ, παραπληρωματικός. οἷον δή. ποῦ. τοί. δῆτα. πέρ. πῶ. μήν. οὖν. γέ. Ὁ δὲ, δυνητικός. οἷον ἄν. Ὁ δὲ, διακριτικὸς εἴτ' οὖν ἐπιλεκτικός. οἷον. ἤ. Ὁ δὲ, ἐλαττωτικός. οἷον πέρ. γοῦν. γέ.

Ὁ δὲ, ἐναντιωματικός. οἷον ὅμως. καίτοι. καίπερ. Ἔχει δὲ παρεπόμενον, σχῆμα. ὁ μὲν γὰρ ἁπλοῦς. οἷον ἐπεί. ὁ δὲ σύνθετος. οἷον ἐπειδή. Περὶ μὲν οὖν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν ταύτῃ διωρίσθω τὸ πρῶτον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

THEODORI GRAMMATICAE INSTITVTIONIS LIBER SECVNDVS.

Ost hæc aūt rurſum à primordi is exorſi, dicamus de iĵſdē,ceu quoſdā locos dictorū ponētes, ac nonnulla ſingulis quibuſdā adiĵciētes præter ea,quæ dicta ſunt. Vocaliū igitur, aliæ quidem ut α η ε ο ω,præpoſitiuæ.Aliæ ut ι υ,ſubiunctiuæ. Sic nanq; inter ſe cōnexæ,cōſtituunt diphthōgos,quāq; & υ præpoſitiua eſt, ut in filius harpyia muſca. Siquidē diphthongi hæ quoq; ῃ ῳ ηυ ᾳ η improprie. Cæterū ωυ Ionica. Deinde inter uocales,α ε ο ſunt mutabiles.Mutātur enim in præteritis,α quidē & ε in η.infirmor infirmabar.uolo,uolebam. ο uero in ω,debeo,debebam. Verū η ι υ ω immutabiles,quippe quæ nòn mutantur.Nā dux ſum,facit,dux erā.aucupor,aucupabar.uiolo,uiolabam. iuuo,iuuabam. Vertitur itaq; ε in η ubiq;, exceptis uerbis quatuordecim, in quibus ι aſſumit.* Conſonantium aūt ζ,ξ,ψ, duplices, è cōſonantibus duabus cōſtant, ζ ex σ & δ, ξ uero ex κ & σ,ψ ex π & σ. Cæterū λ,μ,ν,ρ. immutabiles. Neq; enim in uerborū formationibus mutantur,neq; in nominū inflexiōibus.cano,canā. tribuo,buā. iudico,cabo.ſemino,nabo,neſtor,ſtoris.græcus,græci.

Vocalium diuiſio.

Alia diuiſio.

** Aliâs ut ἔχω, εἶχον, id eſt, habeo, habebam.*

Conſonātes duplices.

Immutabiles.

Mutæ.

Porrò tenues.aſpiratæ & mediæ hoc habent modo, ut β media inter π & φ eſſe in ſono uideatur. γ aūt media inter κ & χ. δ uero media inter τ & θ.

DE SYLLABA.

SYllaba uero,alia quidē longa, alia breuis,alia communis.Longarū alia quidē natura,heros.alia pōne, ſimplex. Cōſtituit ſanè dictionē ſyllaba, cū cōplexio aliqua literarū & ipſa ſit,orationem aūt dictio. Oratio uero nunc intenſa eſt,nunc remiſſa, idq; ĵs qui uocantur accentus,aſſequitur.

Accentus.

DE

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ Β.

Ετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρξάμενοι, λέγωμεν περὶ τῶν αὐτῶν, ὥσπερ τινὰς τόπους τῶν εἰρημένων τιθέντες, καὶ πλείω ἄττα τῶν καθ' ἕκαστον ἀνάγοντες εἰς αὐτά. Τῶν τοίνυν φωνηέντων τὰ μὲν, α. η. ε. ο. ω. προτακτικά. τὰ δὲ ι. υ. ὑποτακτικά. οὕτω γάρτοι ἐπιπλεκόμενα συνίστησι τὰς διφθόγγους. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ υ προτακτικὸν ὡς ἐν τῷ υἱός. ἅρπυια. μυῖα. διφθόγγοι γὰρ, καὶ αι. ηι. ωι. ηυ. αυ. υι. καταχρηστικῶς. ἡ δὲ ου ἐσώνων. Ετι τῶν φωνηέντων, τὰ μὲν, α. ε. ο. μεταβολικά. Μεταβάλλει γὰρ ἐπὶ τῶν παρωχημένων τὸ μὲν α καὶ ε εἰς η. ἀσθενῶ, ἠσθένουν. ἐθέλω, ἤθελον. τὸ δὲ ο εἰς ω. ὀφείλω, ὤφειλον. Τὰ δὲ η. ι. υ. ω. ἀμετάβολα, ὡς μὴ μεταβάλλοντα. ἡγεμονεύω γὰρ, ἡγεμόνευον. ἱξεύω, ἵξευον. ὑβρίζω, ὕβριζον. ὀφελῶ, ὠφέλουν. Μεταβάλλει τοιγαροῦν εἰς η τὸ ε πανταχοῦ. πλὴν τῶν τεσσάρων καὶ δέκα τινῶν, ἐφ' ὧν τὸ ε προσλαμβάνει. Τῶν δὲ συμφώνων τὰ μὲν ζ. ξ. ψ. διπλᾶ ἐκ συμφώνων δυοῖν σύγκειται. τὸ μὲν ζ, ἐκ τοῦ σ καὶ δ. τὸ δὲ ξ, ἐκ τοῦ κ καὶ σ. τὸ δὲ ψ, ἐκ τοῦ π καὶ σ. Τὰ δὲ λ. μ. ν. ρ. ἀμετάβολα. οὔτε γὰρ ἐπὶ τῶν ῥηματικῶν σχηματισμῶν μεταβάλλει, οὔτ' αὖ ἐπὶ τῶν ὀνοματικῶν κλίσεων. ψάλλω, ψαλῶ. νέμω, νεμῶ. κρίνω, κρινῶ. σπείρω, σπερῶ. νέστωρ, νέστορος. ἕλλην, ἕλληνος. Τὰ δὲ ψιλὰ, καὶ δασέα, καὶ μέσα, οὕτωπως ἔχει. ὥστε τὸ μὲν β, μέσον τοῦ π καὶ φ εἶναι τὴν φωνήν. τὸ δὲ γ μέσον τοῦ κ καὶ χ. τὸ δὲ δ, μέσον τοῦ θ, καὶ τ.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Συλλαβῆς δὲ, τὸ μέντοι μακρὸν, τὸ δὲ βραχὺ, τὸ δὲ κοινόν. καὶ τοῦ μακροῦ τὸ μὲν, φύσει, ἥρως. τὸ δὲ θέσει, ἁπλοῦς. Συνίστησι δὲ τὴν μὲν λέξιν, ἡ συλλαβή. ἐπιπλοκὴ δὲ τις αὕτη γραμμάτων ὑπάρχουσα. τὸν δὲ λόγον, ἡ λέξις. Λόγος δὲ τῇ μὲν ἐντεινόμενος, τῇ δὲ ἀνιέμενος, ταῖς καλουμέναις προσῳδίαις τυγχάνει.

ΠΕΡΙ

DE ACCENTV.

CAeterum inter accentus, acutus quidem & grauis & circunflexus, toni sunt. Asper uero, ac tenuis, spiritus. Apostrophus, & Hyphen, & Diastole, passiones. Loci acuti sunt ultima, unde acuta dictio appellatur, ut bonus. penultima, unde penacuta aut grauis, ut sermo. antepen. unde antepenacuta, ut iustus. Grauis aūt sedes, syllabæ omnes, quæ unisone proferuntur, quamobrem & syllabicus nominatur accentus. Ponitur aūt solū in his quæ ultimā acuunt, cū cōsequentia uocis pronunciamus æquabili, ut qui principi adstant. Circumflexi uero locus, ultima, unde anflexa uox dicitur, ut facio. Et penultima, unde & penanflexa, ut fio. Porrò asperi, & tenuis initiales uocales, ut homo, Homerus, & inter consonantes ρ, uerbū. Apostrophi uero, ubi quid eliditur ut uidelicet hic. Hyphen autē, infra ea quæ ex duobus aut pluribus cōponuntur, ut quæ omnibus curæ est. Diastoles uero sub cōpositis, in quibus dirimendis aliqua oportet inducere, ut quod, pronomen.

Loci acuti.

Loci grauis.

Circūflexi.

Spirituū loci.

Loci ... ὕδωρ.

DE ORATIONIS PARTIBVS.

DE NOMINE.

CAeterum inter orationis parteis, nomē quidē, præter ea quæ prius dicta sunt. & Gentile aliquod est, ut Phryx. & Indefinitū, qualis. & Comprehensiuū, ut populus. & Distributiuum, ut alter, uterq;, unusquisq;, alius. & Contentiuū, ut uinetū. & Factitiū, ut fluctus. & Ordinale, ut primus, secundus. & Ad aliquid, pater. & Tanq̄ ad aliquid, nox, mors. Iam & propria semper unius sunt ge. Nempe aut masculini, aut fœ. ut Homerus, Calliope. Appellatiuorū autē quæcunq; significant animalia, cōmunis ge. plerunq; sunt, nonnulla etiā epicœna. Quæ uero proprie adiectiua, trigenera omnia, hic, hæc, hoc sapiens. Cæterū ancipitia, & modo pro adiectiuis usurpata, modo pro appellatiuis, ut beneficus & ciuis, & rex & id genus alia, duorū sunt ge. Huiusmodi autē & columba, & lepus. Desinentia igitur in ος purū simplicia, triū generū, in α fœmininū formant, iustus, iusta. Con=

De proprijs.

De appellat.

De adiectiuis.

Inflexio adiectiuorum.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

ΤΩΝ δὲ προσῳδιῶν, ἡ μὲν ὀξεῖα, καὶ ἡ βαρεῖα, καὶ ἡ περισπωμένη, τόνοι. ἡ δὲ δασεῖα καὶ ψιλὴ, πνεύματα. ἡ δὲ ἀπόστροφος καὶ ἡ ὑφὲν, καὶ ἡ διαστολὴ, πάθη. Τόποι τῆς μὲν ὀξείας, ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ ὀξύτονον, ἀγαθός. ἡ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ παροξύτονον καὶ βαρύτονον, λόγος. ἡ προπαραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπαροξύτονον, δίκαιος. Τῆς δὲ βαρείας τόπος, πᾶσαι αἱ ὁμαλῶς ἀναγινωσκόμεναι συλλαβαί. διὸ καὶ συλλαβικὸς ὀνομάζεται τόνος. τίθεται δὲ ἐπὶ μόνων τῶν ὀξυτονουμένων, ὅταν κατὰ συνέπειαν ἀναγινώσκωμεν ὁμαλῆ, οἷον τοὺς περὶ τὸν ἄρχοντα. Τῆς δὲ περισπωμένης τόπος, ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ περισπώμενον, ποιῶ, καὶ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπερισπώμενον, ποιοῦμαι. Τῆς δὲ δασείας τε καὶ ψιλῆς, τὰ ἀρκτικὰ φωνήεντα. ἄνθρωπος. ὅμηρος. καὶ τῶν συμφώνων, τὸ ρ ῥῆμα.

Τῆς δὲ ἀποστρόφου, ἔνθα τι ἐκθλίβεται. ἄρα οὗτος, ἄρ᾽ οὗτος.

Τῆς δὲ ὑφὲν, ὑπὸ τοῖς ἐκ δυοῖν τινῶν ἢ καὶ πλειόνων συνθέτοις. οἷον πασιμέλουσα. Τῆς δὲ διαστολῆς, ὑφ᾽ ἃ τῶν συντιθεμένων διάκρισίν τινα δεῖ ἐμποιεῖν, ὅ,τι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

ΤΩΝ δὲ τοῦ λόγου μερῶν τοὔνομα δὴ παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καὶ ἐθνικόν τι ἐστίν. οἷον φρύξ, καὶ ἀόριστον. ὁ τοῖος τις. καὶ περιληπτικὸν δῆμος. καὶ ἐπιμεριζόμενον. ἕτερον, ἑκάτερος, ἕκαστος, ἄλλος. καὶ περιεκτικόν. ἀμπελών, καὶ πεποιημένον. φλοῖσβος. καὶ τακτικόν. πρῶτος, δεύτερος. καὶ πρός τι, πατήρ. καὶ ὡς πρός τι, νύξ, θάνατος. Τὰ μὲν δὴ κύρια ἀεὶ μονογενῆ ἐστί. καὶ ὅτοι ἀρσενικὸν μόνον, ἢ θηλυκόν. οἷον ὅμηρος, καλλιόπη. Τῶν δὲ προσηγορικῶν, ὅσα σημαντικὰ ζώων, κοινὰ τῷ γένει ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐστίν, ἔνια μέντοι καὶ ἐπίκοινα. Τὰ δὲ κυρίως ἐπίθετα, τριγενῆ πάντα. σοφός, σοφή, σοφόν. Τὰ δὲ ἐπαμφοτερίζοντα, καὶ νῦν μὲν ὡς ἐπίθετα λαμβανόμενα, νῦν δὲ ὡς προσηγορικά. οἷον τὸ εὐεργέτης, καὶ πολίτης, καὶ βασιλεύς. καὶ τὰ τοιαῦτα, διγενῆ ἐστίν. Τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ τρήρων καὶ πτώξ. Τὰ μὲν οὖν εἰς ος καθαρόν, ἁπλᾶ τριγενῆ, εἰς α τὸ θηλυκὸν παρασχηματίζει, δίκαιος, δικαία.

Consimiliter uero & ea quæ ρ in syllaba habēt ultima, floridus, florida. Cæterū felix & his similia Ionica. In σσ uero nō purū desinentia in ς fœm. habent figuratū, ut desertus, deserta. hic prudēs, hæc prudēs. Porrò interrogatiua siue percōtatiua, triū generū & ipsa sunt, quis uel quæ, quid, qualis, q̄le. Nec uocatiuū habēt. Sumūtur aūt aut iuxta substantiā, ut quis. aut iuxta qualitatem, ut qualis. aut iuxta quātitatē, ut quātū & quātū, & quotū & utrū. aut secundū locū, ut cuias. Similiter aūt & indefinita triū generū sunt, & singula à singulis interrogatiuorū formātur appositione ο, q̄lis, qualis, uter, uter. Triū gen. & relatiua, & aut secundū q̄litatē, aut secundū quātitatē sumpta, talis, q̄lis, tantū, quātū, tantū, quantū. Cæterū cōpræhēsiua siue collectiua unius sunt gen. populus, multitudo. Sanè distributiua, triū sunt gen. alter, altera, alterū, alius, alia, aliud. Quadrifariā aūt partiūtur. Aut. n. unū è duobus, ut alterū. aut duo singulatim, ut utrūq;. aut unū è pluribus, ut aliud. aut multa singulatim, ut unumquodq;. Triū ge. sunt & ordinalia, primus, prima, primū. Sicut & materialia, lapideus, lapidea lapideum. Hæc aūt & ab ijs quæ similiū sunt partiū, figurantur. Nā lignū & os & caro similiū sunt partiū, unde & ligneū, & osseum, & carneum. Ad eundē modū in cæteris. In duos aūt potissimū fines diuidūtur. Aut enim in ινος luteū. aut in ωδης, luteū, terreū. Quanq̄ eorū quæ à metallis, propria terminatio est in εος & ουν per synæresin, aureū, ferreū, æreū, argenteū, quibus & fictile respondet. In genere uero. Nomini accidūt (ut prius dictū est) quinq;. E quibus genus improprie & commune quoddā, & epicœnū * erit. Nā masculino tantū subditū articulo, masculinū est. Fœminino tantū, fœmininū. neu. aūt neutrū. Vtriq; nēpe masculino & fœminino, cōe. Porrò, quod alterutro articulō, utrunq; ge. significat, epicœn. aquila, hirundo. Species autē primitiua quidē, ut omnis, deriuatiua uero, ut sapiens. Porrò deriuatiuæ septem species secundū quæ dicta sunt, è quibus comparatiui & superlatiui formationes sic habentur.

Formatio-

C nō purū. Interrogatiua qualis. Infinita. Relatiua. Collectiua. Distributiua. Ordinalia. & materialia. Epilogus. * id est, super commune. Species. Deriuatiuorū diuisio.

qd de ?

Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ τῷ ρ συλλαβιζομένην ἔχει τὴν λήγουσαν. ἀνθηρός, ἀνθηρά. τὸ δὲ,* ὀλβίη καὶ τὰ τοιαῦτα, ἰωνικά. Τὰ δὲ εἰς μὴ καθαρὸν λήγοντα, εἰς η τὸ θηλυκὸν ἔχει σχηματιζόμενον. οἷον ἔρημος, ἐρήμη. φρόνιμος φρονίμη. Τὰ δὲ ἐρωτηματικὰ εἴτ' οὖν πευστικὰ τριγενῆ καὶ αὐτά ἐστιν. τίς. τί. ποῖος, ποία, ποῖον. κλητικὴν τε οὐκ ἔχει. Λαμβάνεται δὲ ἢ κατ' οὐσίαν. οἷον, τὸ τίς, ἢ κατὰ ποιόν. οἷον ποῖος, ἢ κατὰ ποσόν. οἷον τὸ πόσον καὶ πηλίκον. καὶ πόσον, καὶ πότερον, ἢ κατὰ τόπον ποδαπός. Aliâs ὀλβία.

Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀόριστα τριγενῆ ἐστί, καὶ ἕκαστα ἀφ' ἑκάστων τῶν πευστικῶν σχηματίζεται, προσθέσει τοῦ ο. ποῖος, ὁποῖος. πότερος, ὁπότερος. Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ ἀναφορικά, καὶ ἢ κατὰ τὸ ποιόν, ἢ κατὰ τὸ ποσὸν λαμβανόμενα. τοιοῦτος οἷος. τηλικοῦτον. ἡλίκον. τόσον. ὅσον. Τὰ δὲ περιληπτικὰ εἴτ' οὖν συστηματικά, μονογενῆ. δῆμος. πλῆθος. Τὰ γεμὴν ἐπιμεριζόμενα τριγενῆ. ἕτερος, ἑτέρα, ἕτερον. ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, Τετραχῶς δὲ τὰ ἐπιμεριζόμενα. ἢ γὰρ ἓν ἐκ δυοῖν, οἷον τὸ ἕτερον. ἢ δύο καθ' ἕν, οἷον τὸ ἑκάτερον. ἢ ἓν ἐκ πολλῶν, οἷον τὸ ἄλλο. ἢ πολλὰ καθ' ἕν, οἷον τὸ ἕκαστον. Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ τακτικά. πρῶτος, πρώτη, πρῶτον. καὶ τὰ μετουσιαστικά. λίθινος, λιθίνη, λίθινον. Ταυτὶ δὲ καὶ ἀπὸ μόνων τῶν ὁμοιομερῶν σχηματίζεται. ξύλον γὰρ καὶ ὀστοῦν καὶ σὰρξ τῶν ὁμοιομερῶν. ὅθεν τὸ ξύλινον καὶ ὀστέϊνον καὶ σάρκινον. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Εἰς δύο δὲ μάλιστα καταλήξεις ἀναμερίζεται. ἤτοι γὰρ εἰς ινον, πήλινον. ἢ εἰς ωδες, πηλῶδες, γεῶδες. Τῶν γεμὴν ἐκ μετάλλων, ἰδία κατάληξις εἰς εον καὶ ουν κατὰ συναίρεσιν. χρύσεον, σιδήρεον, χάλκεον, ἀργύρεον. οἷς καὶ τὸ κεραμεοῦν ἠκολούθησεν. Καθόλου δὲ τῷ ὀνόματι ἕπεται τὰ πρότερον εἰρημένα πέντε. ὧν τὸ γένος καταχρηστικῶς καὶ κοινόν τι καὶ ἐπίκοινον ἐστι. Τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῷ μόνως ὑποτασσόμενον ἄρθρῳ, ἀρσενικόν. Τὸ δὲ θηλυκῷ μόνως, θηλυκόν. τὸ δὲ οὐδετέρῳ, οὐδέτερον. τὸ δὲ ἀμφοῖν, ἀρσενικῷ τε καὶ θηλυκῷ, κοινόν, Τὸ δὲ, σὺν θατέρῳ, ἄμφω τὰ γένη σημαῖνον, ἐπίκοινον. οἷον ἀετός, χελιδών. Εἶδος δὲ τὸ μὲν πρωτότυπον, οἷον πᾶς, τὸ δὲ παράγωγον, οἷον λόγιος. Παραγώγου δὲ ἑπτὰ μάλιστα εἴδη τὰ πρότερον εἰρημένα. ὧν τοῦ συγκριτικοῦ τε καὶ ὑπερθετικοῦ σχηματισμοὶ ὧδε.

FORMATIONES COMPARATIVORVM ET SVPERLATIVORVM.

ος. ubi nunc ῶ ο ῃ ω.

IN ος desinētia adiectiua, triū generū nomīa, mutatiōe σ in τ, & assumptiōe ερος cōparatiua fiūt, ut gloriosus, gloriosior. Assumptiōe aūt ατος, superlatiua, gloriosissimus, uetustus, tustissimus. Præter pulcher & malus, & alia nōnulla. Nā pulchrior, rimus, peior, simus, melior, optimus, melior. potior, optimus, deterior, minor, inferior, minor. minimus, maior maxi. facilior, limus. Quod si desinēs in ης positiuū, per τος inflectatur, ab ες neu. cōparatiuū & superlatiuū fit mutatiōe & assumptiōe prius dicta. nobilis, nobile, nobilior, lissimus, hic & hæc uerax hoc uerax, ueracior, cissimus. Sin in υς triū generū, clarū quod à neutro ad eundē modū fiūt, breuis, breue, breuior, uissimus. Præter iucūdus, multus, uelox. Nā ab his fiūt iucūdior, sismus, & copiosior, plurimus. Et uelocior, cissimus. Etiamsi & hæc adiectione τερος & τατος licuerit formare. Præter multus. iucūdior, dissimus, uelocior, cissimus. Desinētiū in υς quædā simplex cōparatiuū & superla. faciūt, quædā duplex. Simplex quidē, ut latus, latior enim & latissimus tantū. Duplex uero, iucūdus, & dulcis, & uelox. Nam hæc nō solū in τερος & τατος formātur, sed & in ων & in ιστος, dulcior, cissimus, ocyor, ocyssimus. Consimiliter his & turpis & inimicus. Quod si & breuior, & celerior, & pinguior, nō prætermittere oportet, erunt eo modo sic & quæ triplicē formam præbeant. Siquidem à tardus & breuis, tardior, aut breuior fit cōpara, & à uelox, uelocior, & à pingui, pinguior. Porrò quæ aliter desinūt, per εστερος & εστατος plerunque cōparatiua & superlatiua formant. sobrius, sobrij, temperatior, temperatissimus, uenustus, uenusti, uenustior uenustissimus. Et absque ε beneuolus, beneuolētior, uolentissimus. Non solum autem à nominibus comparatiua fiunt, sed à participijs quoque, ualentior. Et insuper à præpositionibus, prior, & superior, & ab aduerbijs, uicinior, longinquior, sublimior.

Exceptiones. (margin, line 4)
ης. (margin, line 8)
υς. (margin, line 11)
Exceptiones. (margin, line 15)
A participijs. A præpositio. Ab aduerbijs. (margin, lines 26–28)

Forma:

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΩΝ.

Τὰ εἰς ος λήγοντα τῶν ἐπιθέτων τριγενῶν ὀνομάτων μεταβολῇ τοῦ σ εἰς τ. καὶ προσλήψει τοῦ ερος συγκριτικὰ γίνεται. οἷον ἔνδοξος ἐνδοξότερος. Προσλήψει δὲ τοῦ ατος, ὑπερθετικά. ἔνδοξος ἐνδοξότατος. παλαιὸς παλαιότατος. Πλὴν τοῦ καλὸς καὶ κακὸς, καὶ ἑτέρων τινῶν. Καλλίων γὰρ κάλλιστος, κακίων, κάκιστος, βελτίων, βέλτιστος, ἀμείνων, κρείττων, ἄριστος, χείρων, ἐλάττων, ἥσσων, μείων, ἐλάχιστος, μείζων, μέγιστος. ῥάων, ῥάστος.

Εἰ δὲ εἰς ης τὸ θετικὸν, διὰ τοῦ εος τυγχάνει κλινόμενον, ἀπὸ τοῦ ες οὐδετέρου τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν γίνεται, μεταβολῇ καὶ προσλήψει ὡς εἴρηται. εὐγενὴς, εὐγενὲς, εὐγενέστερος, εὐγενέστατος. ἀληθὴς, ἀληθὲς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος. Εἰ δὲ εἰς υς εἴη τριγενὲς, δῆλον ὅτι καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου ὁμοίως. βραχὺς βραχὺ, βραχύτερος, βραχύτατος. Πλὴν τοῦ ἡδύς, πολύς, τάχυς. ἡδίων γὰρ, ἥδιστος. καὶ πλείων, πλεῖστος. καὶ ταχίων, τάχιστος. ἢ καὶ ταῦτα προσθέσει ἔτι τοῦ τερος καὶ τατος εἴη ἂν σχηματίσαι, πλὴν τοῦ πολύς. ἡδύτερος, ἡδύτατος, ταχύτερος, ταχύτατος. Τῶν εἰς υς ἄρα τὰ μὲν ἁπλοῦν τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν ποιεῖται. τὰ δὲ διπλοῦν. Ἁπλοῦν μὲν τὸ εὐρύς, εὐρύτερος γὰρ εὐρύτατος μόνον. Διπλοῦν δὲ τὸ ἡδὺς, καὶ γλυκὺς, καὶ ὠκὺς. Ταῦτα γὰρ οὐ μόνον εἰς τερος καὶ τατος, ἀλλὰ καὶ εἰς ων καὶ στος. γλυκίων, γλύκιστος. ὠκίων, ὤκιστος. Ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ αἰσχρὸς, καὶ ἐχθρός. Εἰ δὲ καὶ τὸ βράσσων, καὶ θάσσων, καὶ πάσσων οὐ παραλιπεῖν δέοι, εἴη ἂν οὕτω καὶ ἔτι ἂν τριπλοῦν τὸ σχῆμα παρέχοιτο. Ἀπὸ γὰρ τοῦ βραδὺς καὶ βραχύς, τὸ βράσσων συγκριτικὸν, καὶ ἀπὸ τοῦ ταχὺς, τὸ θάσσων. καὶ ἀπὸ τοῦ παχὺς, τὸ πάσσων. Τὰ δὲ εἰς ἄλλο τι λήγοντα τῷ εστερος, καὶ εστατος, ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἰς συγκριτικὰ μετασχηματίζεται. ὧδε, σώφρων, σώφρονος, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος. χαρίεις, χαρίεντος, χαριέστερος, χαριέστατος. Καὶ χωρὶς δὲ τοῦ ε. εὔνους, εὐνούστερος, εὐνούστατος. Οὐ μόνον δ᾽ ἀπὸ ὀνομάτων συγκριτικὰ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Μετοχῶν, ἐῤῥωμενέστερος, καὶ ἔτι ἀπὸ Προθέσεων, πρότερος, καὶ ὑπέρτερος. καὶ ἀπὸ Ἐπιῤῥημάτων, ἐγγύτερος, πορρώτερος, ἀνώτερος.

FORMATIONES PATRONYMICORVM.

αδης. Patronymici aūt formatiōes huiusmodi. Quæcunq; nomina in ος purū desinūt, in αδης transformata, masculinū patro. faciūt. sol, solis filius. Quæcunq; uero

ιδης. in ος nō purū, in ιδης. saturnus, turni. filius. Quãq̃ quæ inflec. sunt quintæ, à genitiuis formãtur in ιδης, atq; in his sane Synæresis fit, in quibus ε penulti. est sylla. Et formatio

ων. αδης. alia in ων more Ionico. Pelops, pis, Pelopides. peleus pelei, peleides per Synæresin, & pelion. Primæ aūt in αδης faciunt. Aeneas Aeneades. Iphites Iphitades.

DE FOEMININORVM PATRONYMICORVM FORMATIONIBVS.

δ abijcitur. Foeminina uero patronymica à proprijs fiūt mascu. abiectiōe δ, Heliades, Helias. Nestorides, storis. Et sunt mascu. qdē declinatiōis primæ. fœm. uero quintæ. Priamides, midæ. Priamis, midis. Est aūt aliud patronymici genus improprie. masculinū quidē in διος. ut hyrrhadius. fœmininū uero in νη. ut Adrastine, Eetione. Atq; ita trifariã fuerit, tum masculinū, tum fœmininū.

διος νη.

FORMATIONES DIMINVTIVORVM.

Diminutiua uero partim à proprijs, partim ab appellatiuis formantur. ueluti zenodorus zenodorulus. ab homo aūt homūcio. At spēs quidē mascu. sex.

Spēs diminutiuorū. ων. In ων dissyllabice, Baccho, Bacchonaster. In ων. pen. ι. morio, stul. In αξ, ut rhodiolus rhodius. In ας, zeno. metrodorulus. In κος, homūculus. In λος, nautulus, nauta. Fœm. uero tres, In ων, hypsipylula hypsipyla. In ις famula la. In σκη. puellula puella. Neutrorū aūt una in ον. adolescētulus.

αξ. ας. κος. λος. ων. ις. σκη. ον.

FORMATIONES POSSESSIVORVM.

εος. ευς. κος. αδης. Possessiua itē & à proprijs & ab appellatiuis deducuntur. Et in εος qdē à terminatis in ευς, Neleus lei leum. Sed nō solū, nã ab homo humanū deducitur. In κος aūt & in αδης à finitis in ος ratio, ratiocinalis, sed nō solum. Nã & à rex regale, ab imago imaginariū. Grãmatici sane est, nihil obstante, quod inusitata sint, tradere ambas has species à singulis dictorum nominum deriuari. Vt enim ab homo

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΩΝ.

Πατρωνυμικοῦ δὲ σχηματισμοὶ τοιοῦτοι. ὅσα μὲν τῶν ὀνομάτων εἰς Ος καθαρὸν λήγει, εἰς Αδης μετασχηματιζόμενα, τὸ ἀρσενικὸν πατρωνυμικὸν ποιεῖ. ἥλιος ἡλιάδης. ὅσα δὲ μὴ εἰς καθαρὸν, εἰς Ιδης. κρόνος κρονίδης. τοῖς γε μὴν κλίσεως οὖσι πέμπτης ἀπὸ τῶν γενικῶν ὁ σχηματισμὸς εἰς ιδης. ἔνθα δὴ καὶ συναίρεσις γίνεται: ἐφ' ὧν τὸ ε παραλήγει: καὶ σχηματισμὸς ἕτερος εἰς ων ἰώνων. πέλοψ πέλοπος, πελοπίδης. πηλεὺς πηλέως, πηλείδης, καὶ πηλείδης κατὰ συναίρεσιν, καὶ πηλείων. Τῆς δὲ πρώτης εἰςάδης. αἰνείας αἰνειάδης. ἰφίτης ἰφιτάδης.

ΠΕΡΙ ΘΗΛΥΚΩΝ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ.

Τὰ δὲ θηλυκὰ πατρωνυμικὰ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, ἐκβολῇ τοῦ δη, ἡλιάδης ἡλιάς. νεστορίδης νεστορίς. καὶ ἔστι τὰ μὲν ἀρσενικὰ κλίσεως πρώτης. τὰ δὲ θηλυκὰ πέμπτης. πριαμίδης, πριαμίδου. πριαμίς, πριαμίδος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρου πατρωνυμικοῦ εἶδος καταχρηστικῶς, ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ εἰς διος. οἷον ὑῤῥάδιος. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ εἰς νη. οἷον ἀδραστίνη. καὶ ἠετιώνη. ὡς δ' οὕτω τριχῶς ἂν εἴη, τότε ἀρσενικὸν, καὶ τὸ θηλυκόν.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΥΠΟΚΟΡΙΣΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ ὑποκοριστικὰ ἀπό κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν σχηματίζεται. οἷον ἀπὸ μὲν τοῦ ζηνοδώρος, ζηνᾶς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπίσκος. Εἴδη δὲ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, ἕξ. εἰς ων δισυλλάβως, βάκχων ὁ βακχυλίδης. εἰς ων παραλήγον τῷ ι, μωρίων ὁ μωρός. εἰς αξ. ῥόδαξ ὁ ῥόδιος. εἰς ας ζηνᾶς, μητρᾶς. εἰς κος, ἀνθρωπίσκος. εἰς λος, ναυτίλος, ὁ ναύτης. Τῶν δὲ θηλυκῶν τρία, εἰς ων ὑψὼν ἡ ὑψιπύλη. εἰς ις, θεραπαινὶς, ἡ θεράπαινα. εἰς κη, παιδίσκη, ἡ παῖς. Τῶν δὲ οὐδετέρων ἓν εἰς ον, μειρακύλλιον.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΚΤΗΤΙΚΩΝ.

Καὶ τὰ κτητικὰ δὲ ἀπὸ κυρίων καὶ προσηγορικῶν παράγεται, καὶ εἰς ειον μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ευς, νηλεὺς νηλέως, νήλειον, ἀλλ' οὐ μόνον. ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου γὰρ τὸ ἀνθρώπειον. Τὰ εἰς κος δὲ καὶ εἰς ωδης, ἀπὸ τῶν εἰς ος. λόγος, λογικός. ἀλλ' οὐ μόνον, βασιλεὺς γὰρ βασιλικόν. καὶ δεκέλεια, δεκελικόν. Γραμματικοῦ δὴ κἂν ταῦθα μηδὲν ὑπὸ τοῦ ἀχρήστου παρακωλυόμενον θέσθαι, ἄμφω τὰ εἴδη ἀφ' ἑκάστου τῶν εἰρημένων παράγεσθαι ἂν ὀνομάτων. Ὡς γὰρ Aliâs παρακωλυομένου

ab homo, deducitur humanũ & humanũ, ita & ab Homerus ricum & Homericũ. & ab Aiax Aiacinis cinũ & Aiaceium. & à Plato Platonicũ & Platonicũ. Nõnulli uero & denominatiue à loco dicta possessiua, domesticatiua uocãt, ut cælestis & marinus, & horũ similia. Itaq; sumentur sic possessiua tripliciter, aut domestice, cæleste. aut consignificatiue, grammaticũ. aut materialiter, lapideũ.

Denominatiue possessiua. *Triplicia possessiua.*

FORMATIONES DENOMINATIVI.

Denominatiui aũt tot loci formatiui, quot & spẽs sunt nominis. At licuerit à singulis nominibus deducere. Masculinũ quidẽ in ιος unius generis, amicus, philo. Fœ. uero in οτης unius generis, amicitia. Neut. deniq; in ιον & generaliter in ον triũ generũ, amicitiale. Quãuis nõ eodẽ modo sint triũ generũ, sed pro uarijs formis syll. ultimę ac penultimę. humanũ igitur & humanũ & humanũ, & luteũ, & floridũ. Et generaliter secundũ traditã formationem specierũ nominis. Videndũ aũt est, an capax triũ generũ sit spẽs. neq; enim omnia in ον neutra triũ sunt generũ. Animalculũ nanq;, & adolescẽtulus, & lebetulus. Atq; in totũ denominatiua unius sunt generis. Cõsyderãdũ aũt & reliqs denominatiuorũ formatiões, secundũ differẽtiã specierũ, ut in diminutiuo quidẽ lapillus. homũculus, metrodorulus. In patronymico in δης.

ιος *οτης* *ιον. ον.* *ον* *δης.*

FORMATIONES VERBALIVM.

Verbalia uero, ut in genere loquar, deducũtur à passiuo præterito perfecto, uel à prima persona, uel secũda, uel tertia. Ac multa quidẽ uerbaliũ à prima, ut factus sum, opus, cõsyderatus sum, cõsyderatio. Fœmina uero in ις à secunda, solutus es, solutio. Quæ uero in τος triũ gen. à tertia, auditus est, audibilis. Insuper & in κριον appellatiua, potatus est, poculũ. Iam uero & figura præter prius dicta, aliqua decõposita erit, ut quæ à composita deducatur, philippus, philippides.

ις. *τος κριον.* *Decomposita.*

AD QVAS DECLINATIONES NOMINA QVAEQVE REFERANTVR.

Cum nomen in quinq; diuidatur inflexiones, ut dictum est, quomodo referatur ad unamquanq;, & commu

ἀπὸ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπινὸν καὶ ἀνθρώπειον. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὁμήρου, ὁμηρικὸν καὶ ὁμήρειον. καὶ ἀπὸ τοῦ αἴαντος, αἰαντικὸν καὶ αἰάντειον, καὶ ἀπὸ πλάτωνος, πλατωνικὸν καὶ πλατώνειον. ἔνιοι δὲ καὶ τὰ παρωνύμως ἀπὸ τόπου λεγόμενα κτητικὰ ἢ οἰκειοματικὰ ὀνομάζουσιν. οἷον τὸ οὐράνιος, καὶ θαλάσσιος, καὶ τὰ ὅμοια. ὥς τε καὶ εἴη ἂν οὕτω τὰ κτητικὰ τριχοῦς. ἢ γὰρ οἰκειοματικῶς, οὐράνιον. ἢ συνεκφαντικῶς, γραμματικόν. ἢ μετουσιαστικῶς, λιθῶδες.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΡΩΝΥΜΟΥ.

Παρωνύμου δὲ τόποι σχηματιστικοί, ὅσα καὶ εἴδη ὀνόματος, καὶ εἴη ἂν ἀφ' ἑκάστου τῶν ὀνομάτων παράγειν. Ἀρσενικὸν μὲν εἰς ων μονογενές. φίλος, φίλων. θηλυκὸν δὲ εἰς οτης μονογενές. φιλότης. Οὐδέτερον δὲ εἰς ιον. καὶ ὅλως εἰς ον τριγενές. φίλιον, φιλικόν. οὐχ ἁπλοῦν μέντοι τριγενές, ἀλλ' ὡς τὰ τῶν εἰδῶν ληκτικά τε καὶ παραληκτικά. ἀνθρωπικὸν γοῦν, καὶ ἀνθρώπειον, καὶ ἀνθρωπῶδες. καὶ πήλινον. καὶ ἀνθηρόν. Καὶ ὅλως κατὰ τὸν ἀποδοθέντα σχηματισμὸν τῶν εἰδῶν τοῦ ὀνόματος. Σκοπεῖν δὲ χρή, καὶ εἰ δεκτικὸν τριγενείας τὸ εἶδος. οὐ γὰρ καθόλου τὰ εἰς ον οὐδέτερα, τριγενῆ. ζωΰφιον γοῦν καὶ μειρακύλλιον, καὶ λεβήτιον, καὶ ὅλως τὰ ὑποκοριστικά. μονογενῆ. Θεωρητέον δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν παρωνύμων σχηματισμούς. κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν εἰδῶν, οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ ὑποκοριστικοῦ λίθαξ. ἀνθρωπίσκος. μητρᾶς. ἐπὶ δὲ τοῦ πατρωνυμικοῦ, εἰς δης.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΡΗΜΑΤΙΚΟΥ.

Τὰ δὲ ῥηματικά, ὡς καθόλου εἰπεῖν, ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, ἤτοι πρώτου προσώπου, ἢ δευτέρου, ἢ τρίτου. τὰ μὲν δὲ πολλὰ τῶν ῥηματικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου. πεποίημαι, ποίημα. λελόγισμαι, λογισμός. Τὰ δὲ εἰς ις θηλυκὰ ἀπὸ τοῦ δευτέρου. λέλυσαι, λύσις. Τὰ δὲ εἰς τος, τριγενῆ ἀπὸ τοῦ τρίτου. ἤκουσται, ἀκουστός. Καὶ πρὸς τούτοις τὰ εἰς ηριον προσηγορικά. πέποται, ποτήριον. Σχῆμα δ' ἂν παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καὶ τὶ παρασύνθετον εἴη, οἷον ἀπὸ τοῦ συνθέτου παραγόμενον. Φίλιππος, φιλιππίδης.

ΕΦ' ΑΣ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΝΑΓΕΤΑΙ.

Εἰς πέντε δὲ τοὔνομα ἐπιμεριζόμενον κλίσεις ὡς εἴρηται, ὅπως ἀνάγοιτ' ἂν ἐφ' ἑκάστης, καὶ κοι-

communiter, & peculiariter uidebitur sic.

QVAE AD PRIMAM PERTINEANT.

ας purum. ης baryto- na. Igitur quæ in ας desinũt purũ, supra duas syl. simplicia, barytona, referũtur ad primã, æneas. Præterea in ης barytona simp. unius ge. spõdaica, hoc est quæcũque pen. habẽt longã. Chryses. Quãq; & nõ sim. eodẽ pertinẽt, nisi à neu. in ος cõpo. sint. exactor tribut. uictor in olympijs.

δης. Præterea quæ in δης formata sunt, siue patronymica, siue propria. Priamides, midæ. Palamides, midæ. Præterea

δος. quæ à neu. in δος cõponũtur. Cæterũ Hyperides, & Aristides & alia nõnulla, patronymicorũ formã sequũtur Præ-

της. terea in της per Iambũ desinẽtia, hoc est, quibus pen. ẽ breuis. ut dominus, mini, excepto Crates, nã Cratetis facit.

QVAE SECVNDAE.

α. η. Porrò in α uel in η desinẽtia fœ. maia, honor, ad secũdã pertinẽt.

QVAE TERTIAE.

ος. ον. In ος masculina & fœminina, & in ον neutra, ad tertiam pertinent. deus, uia, bonum.

QVAE QARTAE.

ως. Quæ uero in ως desinũt masc. & fœ. Attico more, & in ων neu. ad quartã pertinent. Ablatione enim finalis cõsonantis declinantur. Menelaus, Menelai, ferax, feracis. Referri etiã ad hanc possunt, & quæ declinãtur Dorice, ablatione ς. lapis, lapidis. podes, podis. Thomas, thomæ.

QVAE SINT QVINTAE.

Quæcunque uero aliã ab his quæ dicta sunt formã habẽt masc. & fœminina & neutra. ad quintã pertinẽt. Nã genitiuũ oĩa habẽt in ος, differẽter tamẽ. quatenus desinũt alia in ος purũ, alia nõ, sed addita consonante, siue tenui, siue aspirata, siue immutabili, siue media. Vocales igitur, in quas desinunt hmõi noĩa, sunt α ι υ ω.

α τος. Cõsonãtes uero σ νς λς ξ ψ ρ ς. Ergo quæ in α desinũt, nõ

Exceptiões. cõtracta, per τ declinãtur. gradus, gradus. Nisi si qd à masculino deformatũ est, hoc nãque sic masculini inflexionem hẽt, unde oritur. magnũ gni. quia magnus gni. Exceptis itẽ literarũ nominib. alpha, beta, indeclinabilia etenim.

ι τος. Quæ uero ĩ ι Græca. per τ. mel, mellis. Præter ea & quæ à mascu-

οὔτε καὶ ἰδία θεωροῖτο ἂν ὧδε.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ.

Τὰ μὲν οὖν εἰς ας καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἁπλᾶ, βαρύτονα ὀνόματα, ἀνάγεται ἐπὶ τὴν πρώτην. αἰνείας. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα ἁπλᾶ μονογενῆ σπονδειακά. τουτέστιν ὅσα δὴ καὶ τὴν παραλήγουσαν ἔχει μακράν. χρύσης. καὶ μὴ ἁπλᾶ δὲ, ἢν μὴ ἐξ οὐδετέρου εἰς ος λήγοντος συγκέηται. τελώνης. ὀλυμπιονίκης. Ἔτι τὰ εἰς δης ἐσχηματισμένα, εἴτε πατρωνυμικὰ, εἴτε κύρια. πριαμίδης, πριαμίδου. παλαμίδης παλαμίδου. Πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς δος οὐδετέρου συνθέτων. Τὸ δὲ Ὑπερείδης, καὶ Ἀριστείδης, καὶ ἕτερ᾽ ἄττα τοῖς πατρωνυμικοῖς ἀκολουθοῦντα τυγχάνει. Ἔτι τὰ εἰς της Ἰαμβοκατάληκτα, τουτέστι τὰ βραχεῖα παραλήγοντα. οἷον δεσπότης, δεσπότου. πλὴν τοῦ κράτης, κράτητος γάρ.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ.

Τὰ δὲ εἰς α, ἢ εἰς η θηλυκά. μαῖα, τιμή. ἐπὶ τὴν δευτέραν.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ.

Τὰ δὲ εἰς ος ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ, καὶ τὰ εἰς ον οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν τρίτην. θεός. ὁδὸς, ἀγαθόν.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

Τὰ δὲ εἰς ως ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἀττικῶς, καὶ τὰ εἰς ων οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν τετάρτην. Ἀφαιρέσει γὰρ τοῦ ληκτικοῦ συμφώνου κλίνεται. μενέλεως. μενέλεω. εὔγεων, εὔγεω. ἀνάγοιτο δ᾽ ἄν πως ἐπὶ ταύτην καὶ τὰ κλινόμενα Δωρικῶς, ἀφαιρέσει τοῦ σ. λάας, λάα. ποδῆς, ποδῆ. θωμᾶς, θωμᾶ.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ.

Τὰ δὲ παρὰ τὰ εἰρημένα δὴ πάντα σχηματιζόμενα ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν πέμπτην. Τὴν γὰρ γενικὴν πάντα ταῦτα ἔχει εἰς ος, διαφόρως μὲν τοι. ἢ τὰ μὲν εἰς καθαρόν. Τὰ δὲ μὴ, ἀλλὰ συνόντος συμφώνου. ἢ ψιλοῦ, ἢ δασέος, ἢ ἀμεταβόλου, ἢ μέσου. Τῶν μὲν οὖν φωνηέντων τελικὰ τῶν τοιούτων ὀνομάτων α. ι. υ. ω. Τῶν δὲ συμφώνων. σ. νς. λς. ξ. ψ. ν. ρ. Καὶ δὴ τὰ μὲν εἰς α λήγοντα ἀπαθῆ, τῷ τ κλίνεται. βῆμα, βήματος. Πλὴν εἴτι ἀπ᾽ ἀρσενικοῦ παρασχηματισμένον ἐστί. τὸ γὰρ τοιοῦτο τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν ἔχει, ὅθεν παρῆκται. μέγα, μεγάλου, ὅτι μέγας μεγάλου. καὶ πλὴν τῶν ἐπὶ γραμμάτων ἄλφα. βῆτα. ἄκλιτα γάρ.

Τὰ δὲ εἰς ι ἑλληνικὰ μὲν ὄντα τῷ τ. μέλι, μέλιτος. Πλὴν τῶν

à masculino deformantur. nã & hæc masculini inflexionẽ
seruãt, à quo deducũtur. quid cuius, quia quis, cuius dici=
Barbara. mus. gratũ grati, quia gratus grati. Porrò barbara per ος
υ υοσ. purũ. sinapi sinapis. Quæ uero in υ, per ος purũ. genu
υ εος. genu. At quæ lõgã penulti. habẽt, aut quæ trium sunt ge.
ω οοσ. cõuerso υ in ι. grex gis, suaue suauis. acutũ ti. Cæterũ in
De in σ desi= ω per ος purũ. latona næ. Rursum in σ desinẽtia partim
nentibus. per ος purũ declinãtur, partim per τ tenue uel θ aspiratũ,
εσ εοσ. partim per δ mediũ. Desinẽtia ergo in ες, per ος purũ. ue=
ευσ εος. rum, ueri. Ad hæc & quæ in ευς aut in αυς, abiecta subiun=
αος. αυσ. ctiua ipsa uocali, rex regis, nauis nauis. Itẽ & quæ in ους si=
ους οος. militer, bos bouis. Exceptis pes pedis, & dens dẽtis. Quæ
Exceptiões. ex cõtractione tamẽ sunt, ad tertiã referuntur, mens tis ti.
Est tamẽ incõtracte declinare & hæc. mens mẽtis. Adiun=
οις. gãtur aũt his & in οις desinẽtia per Synæresin. ouis. n. ouis
ος εος. facit, & tabes tabis. Præterea in ος neu. robur oris. lumẽ
ης ες. inis. Et quæcũq; ab his cõposita sunt in ης. demosthenes,
sthenis. ac generaliter quæ in ησ desinũt, habẽtia neutrum
formatũ in ες. uerus ueri. horũ aũt formã sequitur Mars.
ως ωος. Præterea in ως masculi. longã pen. habẽtia. Minos Mi=
nois. heros ois. cõmuniter uidelicet. Nã Attice quartæ fi=
unt inflexionis. Minos Minois. Monosyllaba itẽ in ως nõ
ως ωτος. cõtracta. lupis pi. famulus li. Nã quæ ex cõtractiõe sunt
per τ declinãtur. lumen nis. Ad quæ sanè referri poteſt au=
ris, huius auris. Ac rursum & in ως monosyllaba, quæ ha
bẽt δ, uel θ, uel τ. per ος purũ declinãtur. ut famulus, lupus.
tros. aliã uero aliquã habẽtia cõsonã, per τ. color. uir. Ad=
iungatur his quæ dicta sunt, & lapis monosyllabũ, nẽpe
ως fœmi. lapidis. Præterea in ως fœ. oxytona. pudor doris. auro=
ra auroræ. Nã quæ barytona sunt, ad quartã referuntur.
ις ιος. cos, coi. aurora ræ. Rursum in ις appellatiua barytona,
quæ natura longã penul. nõ hãbẽt. serpens, pẽtis. iniuria
ις ιτος. riæ. Præter gratia. puer. nam gratiæ dicitur & pueri. Ad
υς υος. hæc in υς, penultimã acutã habẽtia. botrus tri. præter ga=
υς υθος. lea galeæ. Quanq̃ horũ nõnulla mutata η in ι declinãtur.
cubitus cubiti. securis curis. Cõsimiliter & oxytona, quæ
unius sunt ge. & lõgã υ habẽtia. multitudo nis. caligo nis.
calami=

ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρασχηματισμένων. ταῦτα γὰρ τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν φυλάττει, ὅθεν παρῆκται. τί, τινός. ὅτι τίς τινός. εὔχαρι, εὐχάριτος. ὅτι εὔχαρις εὐχάριτος. βάρβαρα δὲ, τῷ ος καθαρῷ, σίνηπι, σινήπιος. Τὰ δὲ εἰς υ, τῷ καθαρῷ. γόνυ, γόνυος. καὶ μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα, ἢ τριγενῆ ὄντα, τροπῇ τοῦ υ εἰς ε. πῶϋ, πώεος. ἡδὺ, ἡδέος ὀξὺ. ὀξέος. Τὰ δὲ εἰς ω τῷ καθαρῷ. λητώ, λητόος. Πάλιν δὲ τὰ εἰς σ λήγοντα, τῇ μὲν τῷ καθαρῷ κλίνεται, τῇ δὲ τῷ τ ψιλῷ, ἢ τῷ θ δασεῖ, ἢ τῷ δ μέσῳ, Τὰ μὲν γὰρ εἰς ες, τῷ καθαρῷ. ἀληθές, ἀληθέος. Ετι τὰ εἰς ευς, ἢ εἰς αυς ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν. βασιλεὺς, βασιλέως. ναῦς, ναός. Ετι τὰ εἰς ους. ὁμοίως. βοῦς, βοός. Πλὴν τοῦ πούς, ποδός. καὶ ὀδούς, ὀδόντος, Εκ συναιρέσεως γε μὴν ὄντα, ὅσα τὴν τρίτην ἀνάγεται. νοῦς, νοῦ, νῷ, ἔσι μέν τοι καὶ ὡς ἀπαθῆ κλίνειν τὰ τοιαῦτα. νοῦς, νοός. Συντετάχθω δὲ τοῖς τοιούτοις καὶ τὰ εἰς οις κατὰ συναίρεσιν, οἷς γὰρ οἰός. καὶ φθοῖς, φθοιός. Ετι τὰ εἰς ος οὐδέτερα. σθένος, σθένεος. φάος, φάεος, Καὶ ὅσα ἐκ τούτων σύγκειται εἰς ης. δημοσθένης, δημοσθένεος. καὶ ὅλως τὰ εἰς ης λήγοντα, ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς ες. ἀληθής, ἀληθέος. τούτοις δ' ἠκολούθησε καὶ τὸ ἄρης. Ετι τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ μακρᾷ παραλήγοντα. μίνως, μίνωος. ἥρως, ἥρωος. κοινῶς δηλονότι. Αττικῶς γὰρ τετάρτης κλίσεως. μίνως, μίνω. Ετι τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα ἀπαθῆ. θώς, θωός. δμώς, δμωός. Τὰ γὰρ ἐκ συναιρέσεως τῷ τ κλίνεται. φῶς, φωτός. ἐφ' ἃ δὴ ἀναφέροιτ' ἂν καὶ τὸ οὖς, ὠτός. Καὶ ἄλλως τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα, ἔχοντα μὲν τὸ δ, ἢ θ, ἢ τ, τῷ καθαρῷ κλίνεται. δμώς. θώς. τρώς. ἄλλο δέ τι ἔχοντα σύμφωνον, τῷ τ. χρώς. φώς. Συντετάχθω δὲ τοῖς εἰρημένοις, καὶ τὸ λᾶς μονοσύλλαβον λαὸς γάρ. Ετι τὰ εἰς ως θηλυκὰ ὀξύτονα ὄντα. αἰδώς, αἰδόος. ἠώς, ἠόος. βαρύτονα δ' ὄντα ὅσα τὴν τετάρτην ἀνάγεται. κίως, κίω. τῶς, τῶ. Ετι τὰ εἰς ις προσηγορικὰ βαρύτονα μὴ φύσει ὄντα μακροκατάληκτα. ὄφις, ὄφιος. ὕβρις, ὕβριος. πλὴν τοῦ χάρις, παῖς. χάριτος γὰρ τοι καὶ παῖδος. Ετι τὰ εἰς υς βαρύτονα. βότρυς, βότρυος. Πλὴν τοῦ κόρυς, κόρυθος. τούτων δ' ἔνια καὶ μεταβολῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται. πῆχυς, πήχεος. πέλεκυς, πελέκεος Ωσαύτως δὲ ὀξύτονα ὄντα μονογενῆ, ἢν μακρὸν ἔχῃ τὸ υ. πληθύς, πληθύος. ἀχλὺς, ἀχλύος.

 ὀϊζύς,

calamitas,tis.familiaris,ris. Cæterũ quæ triũ ſunt gene. conuerſa υ in ι declinantur.iucundus,iucundi.

ας ατὸς. Rurſum in ας neutra per τ infle&untur.caro, carnis.au ris auris.Item deſinẽtia in ας,maſculina,barytona,longã habẽtia ultimã, quæ ſanè & ν ante τ aſſumunt. Aiax aia:
ας αvος. cis.calchas, calchãtis. Præter ea quæ fœminina in αινα ex ſe habent formata.ſiquidem niger,nigri,quia nigra.Item quæ plureis duabus habent ſyl. ſi à diſſyllabo hmõi fue: rint cõp oſita,ſic declinãtur. polydamas, polydamantis.
ας ατος. Congruunt uero his nomina in ας deſinentia acuta,& nõ pura maſculina. ut lorũ lori. omnis circunflexũ ſimiliter. omnis enim facit,& ueniẽs ab hoc neut.totũ.Item quæ in
ασ ιυτος. ας purũ deſinunt,abiecta poſteriore ipſa uocali.uenuſtus uenuſti.Contingit ſanè & quæ ab his formantur,deſinen tibus in ιμ neutris declinari ſimiliter. Nã μ ĩmutabilis eſt.
ασ ηνοσ. uenuſtus,uenuſtũ,uenuſti. Excipiatur menſis Aeolicũ,
υσ υντοσ. quod menſis facit.Item in ους cõtracta, incontractor[illegible]ha: bent declinationẽ. placenta,placentæ.placẽta placentæ.
κσ κτος. Item in κς barytona Iambica, hoc eſt,quibus correpta eſt penultima,nec in ultima ſyll. habent τ. Laches, lachetis.
τυς τῆτοσ. Præterea in τυς fœm.Iambica.amicitia, amicitiæ. Rur
ως ωτως. ſum in ως oxytona,ſi plureis una ſyllabas habẽt.ſudor,ſu doris. Deinde in ως maſculina baryt.penult.habẽtia bre
αισ αιτοσ. uem.riſus, riſus. Præterea in αις non cõtracta, ut conui
αις αιδος. uiũ,cõuiuij.paſta,paſtæ. Nam puer,pueri ex cõtractiõe
ασ αδοσ. eſt. Itẽ in ας oxytona.Pallas palladis.ternio onis.Arcas
ις ιδος. Arcadis.Præter caput,nempe capitis. Cæterum pro: pria in ις per δ declinãtur cõmuniter.Paris idis. Similiter in in ις fœ.longã habẽtia penul.ira,iræ. adoleſcẽtula ,læ. Ad hæc in ις oxyt.una terminatiõe.Priamis,midis. Item
ασ αδοσ. deſinẽtia in ας nõ purũ.clauis uis.lignũ obtentũ. Præte:
υσ υδοσ. rea in υς fœ.oxytona,in breue deſinẽtia.chlamys mydis.
ισ ιθοσ. Et quæ acuũt penult.aduena.nẽpe aduenæ. Porrò quæ deſinũt in ις appell.baryt.per longã finita,infle&ũtur per
ινσ ινθοσ. θ.gallina linæ. Similiter & quæ in νς.elmins elminthos.
λσ λοσ. At quæ in λς, abiecta σ quæ ẽ immutabilis, declinãtur.ſal ſalis.Quæ uero in ξ,partim per κ tenue declinãtur,partim per

ὀξύς, ὀξύος. ὀαρισύς, ὀαρισύος. Τριγενῆ δὲ ὄντα καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται. ἡδύς ἡδέος.

Τὰ δὲ εἰς ας οὐδέτερα, τῷ τ κλίνεται. κρέας, κρέατος. οὖας, οὔατος. Ετι τὰ εἰς ας ἀρσενικά, δισύλλαβα, βαρύτονα, μακροκατάληκτα, ἃ δὴ καὶ τὸ ν πρὸ τοῦ τ προσλαμβάνει. αἴας, αἴαντος. κάλχας, κάλχαντος. Πλὴν τῶν ἐχόντων θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα. μέλας γὰρ μέλανος, ὅτι μέλαινα. καὶ ὑπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα, εἰ ἀπὸ δισυλλάβου τοιούτου τυγχάνει συγκείμενα, οὕτω κλίνεται. πολυδάμας, πολυδάμαντος. Παραπλησίως δὲ τούτοις, καὶ τὰ εἰς ας ὀξύτονα, καὶ μὴ καθαρὰ ἀρσενικά. οἷον ἱμάς, ἱμάντος. καὶ τὸ πᾶς δὲ περισπώμενον ὁμοίως. παντὸς γάρ. καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ οὐδέτερον, πᾶν. Ετι τὰ εἰς ας καθαρόν, ἀποβάλλοντα τὸ ὑπακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν. χαρίεας, χαρίεντος. Συμβαίνει δ' ἄρα, καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων παρεσχηματισμένοις, εἰς εν οὐδετέροις κλίνεσθαι ὁμοίως, τὸ γὰρ ν ἀεὶ μετάβολον. χαρίεας, χάριεν, χαρίεντος. Εξαιρείσθω τὸ μὰς Αἰολικόν, μηνὸς γάρ. Καὶ τὰ εἰς ους δὲ συγκεκριμένα, τῶν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλίσιν. πλακόεις, πλακόεντος, πλακοῦς, πλακοῦντος. Ετι τὰ εἰς ης βαρύτονα, ἰαμβικά, τουτέστι τὰ βραχεῖα παραλήγοντα, μὴ ἐσχατοσυλλαβοῦντα τῷ τ. λάχης, λάχητος.

Ετι τὰ εἰς της θηλυκὰ ἰαμβοκατάληκτα. φιλότης, φιλότητος. Ετι τὰ εἰς ως ὀξύτονα, ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ἱδρώς, ἱδρῶτος. Ετι τὰ εἰς ως ἀρσενικά, βαρίτονα, βραχεῖα παραλήγοντα. γέλως, γέλωτος. Ετι τὰ εἰς αις ἀπαθῆ. οἷον δαίς, δαιτός. σαίς, σαιτός. τὸ γὰρ παῖς, παιδός, ἐκ συναιρέσεως. Ετι τὰ εἰς ας ὀξύτονα. παλλάς, παλλάδος. τριάς, τριάδος. Αρκάς, Αρκάδος. Πλὴν τοῦ κράς, κρατὸς γάρ. Τὰ δὲ εἰς ις κύρια, τῷ δ κλίνεται κοινῶς. πάρις, πάριδος. Ετι τὰ εἰς ις θηλυκά, μακροκατάληκτα. μῆνις, μήνιδος. κνᾶνις, κνάνιδος. Ετι τὰ εἰς ις ὀξύτονα μονοκατάληκτα. Πριαμίς, Πριαμίδος. Ετι τὰ εἰς εις μὴ καθαρά. κλεὶς, κλειδός. ἀντήρεις, ἀντήρειδος. Ετι τὰ εἰς υς θηλυκά, ὀξύτονα, βραχυκατάληκτα. χλαμύς, χλαμύδος. καὶ προπαροξύτονα, τὸ ἔπηλυς, ἐπήλυδος γάρ. Τὰ δὲ εἰς ις προσηγορικά, βαρύτονα, μακροκατάληκτα, τῷ θ. ὄρνις, ὄρνιθος. Ομοίως δὲ καὶ τὰ εἰς νς. ἕλμινς, ἕλμινθος. Τὰ γε μὴν εἰς λς ἐκβολῇ τοῦ ς τῷ ὑπάρχοντι ἀμεταβόλῳ κλίνεται. ἅλς, ἁλός. Τὰ δὲ εἰς ξ, τῇ μὲν τῷ κ ψιλῷ κλίνεται, τῇ δὲ τῷ

χ δασεῖ.

per χ aſpiratũ, partim per γ mediũ. Etenim barytona, ut
αξ ακος. in genere dicã, declinãtur per κ. thorax cis. Præterea quæ
αξ αγος. habẽt uerbũ in ζω uel in γω, nẽpe hæc per γ. rapax cis, quo-
ιξ ιγος. niã rapio. cicada, cicadæ, quod ſtrido. tuba tubæ, quoniã
εξ εγος. originale habet tuba cano. lelex lelegis, quia dico. Exce-
αξ ακτος. pto rex, quia regis facit, ne cõueniret cũ nomine caſtor.
ηξ ηγος. Cæterũ oxytona per γ declinãtur. ſtimulus, i. capra æ.
κξ κχος. rupes is. Exceptis etiam tuſſis ſſis. lepus poris. Exceptis
ωξ ωκος. & quæ ante ξ conſonantẽ habent diuerſam à γ. ut caro. nã
carnis facit. Accuratius, quæ in αξ ſunt, per κ declinantur.
ηξ ηκος. carbo nis. thrax thracis, præter rapax & rex. Et quæ in κξ
ſiquidẽ ſimplicia fuerint, per κ declinãtur. formica æ. Con
tra quæ cõpoſita, per γ. ſtimulus ſtimuli. Cæterum in ιξ,
per κ. Præter cicada cicadæ. & pilus, nam pili facit. Præ-
υξ υκος. terea in υξ natura longã pen. habentia, & quæcunq; dua-
bus conſonis efferũtur: quarũ altera ad primã coniu. perti
neat, per κ decli. huius cochlearis, bebrycis. ornatus capi-
tis. Quæ uero huiuſmodi nõ ſunt, inflectuntur per γ. can-
ωψ ωπος. thus thi. Item in ωξ ſimplicia. præter rupes. In ωψ uero
αψ αφος. per π inflectuntur pleraq;. Cyclops clopis. Arabs tamen
υψ βος. Arabis facit. chalybs chalybis. Libs bis. uena næ. cinyps
κμ κνος. cinyphis. Porrò in κμ aut in ρ per eandẽ inflectuntur im-
κμ ινος. mu. græcus græci. Neſtor oris. Vertitur aũt in deſinenti-
bus in κμ barytonis idem κ in ι iuxta formã neutrorũ. ut te-
ner teneri. tenerum nanq; neu. Item in penacutis quę per
μ inflectũtur. paſtor ſtoris. præter menſis ſis. Quin quædã
κρ ιρός. etiam quæ nõ habẽt μ. ceruix & mens, eodẽ modo decli-
nantur. ceruicis mentis. Cõſimiliter & quæ in κρ, nõnul
la mutãt κ in ι, ut quæcunq; barytona, quæ longã habent
penultimã. pier, pieris. Itẽ quæ in τηρ. aſtrũ. pater. mater.
ιμ ινος. filia. Et quæ in θηρ. æther. Cæterũ quæ in ιμ mutata μ in
ις ινος. σ, rectũ terminant, unde bitermina nominantur. Quanq̃
inflexionis manẽt eiuſdẽ, nempe ut delphin inis dicimus,
ſic & delphis dephinis. Sic & littus littoris, & Salamis Sa-
τίς. laminis. Atq; id identidem in cæteris. His uero & aliquis
unius terminatiõis reſpõdet. nam alicuius. Porrò pecten
biforme eſt, nam uelut in κσ deſinẽs, cõicat cũ biterminis.

ut uero

χ δασεῖ, ἢ τῷ γ μέσῳ. Βαρύτονα μὲν γὰρ ὄντα ὡς τύπῳ εἰπεῖν, τῷ κ. θώραξ, θώρακος. Πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ῥῆμα εἰς ζω, ἢ εἰς γω, ταῦτα γὰρ τῷ γ. ἅρπαξ, ἅρπαγος, ὅτι ἁρπάζω. τέττιξ, τέττιγος, ὅτι τεττίζω. σάλπιγξ, σάλπιγγος, ὅτι σαλπίζω. λέλεξ, λέλεγος, ὅτι λέγω. Καὶ πλὴν τοῦ ἄναξ, ἄνακτος γάρ, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἄνακος. Οξύτονα δὲ ὄντα τῷ γ. βουπλὴξ, βουπλῆγος. αἴαξ, αἰγός. ῥὼξ ῥωγός. Καὶ πλὴν τοῦ βὴξ, βηχός. πτὼξ, πτωκός. Καὶ πλὴν τῶν πρὸ τοῦ ξ σύμφωνον ἐχόντων ἕτερον τι τοῦ γ. οἷον σάρξ, σαρκὸς γάρ Ακριβέστερον δὲ, τὰ εἰς αξ, τῷ κ. ἄνθραξ, ἄνθρακος. θρὰξ, θρακός. Πλὴν τοῦ ἅρπαξ, καὶ ἄναξ. Καὶ τὰ εἰς ηξ, ἁπλᾶ μὲν ὄντα, τῷ κ. μύρμηξ, μύρμηκος. Σύνθετα δὲ τῷ γ. βουπλὴξ, βουπλῆγος. Καὶ τὰ εἰς ιξ δὲ, τῷ κ. Πλὴν τοῦ τέττιξ, τέττιγος. τὸ θρὶξ, τριχὸς γάρ. Ετι τὰ εἰς υξ φύσει μακρᾷ παραληγόντα, καὶ ὅσα διὰ δυοῖν συμφώνοιν προφέρεται, ὧν θάτερον τῆς πρώτης συζυγίας, τῷ κ. δοίδυκος. βέβρυκος. ἄμπυκος. Τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, τῷ γ. ἄντυξ, ἄντυγος. Ετι τὰ εἰς αξ ἁπλᾶ. Πλὴν τοῦ ῥώξ. Τὰ δὲ εἰς ψ. τῷ π κλίνεται ὡς ἐπιτοπλεῖστον. κύκλωψ, κύκλωπος. Αραψ μέν τοι, Αραβος. χάλυψ, χάλυβος. λίψ, λιβός. φλέψ, φλεβός. κίνυψ, κίνυφος. Τὰ δὲ εἰς ν, ἢ ρ, τῷ αὐτῷ κλίνεται ἀμεταβόλῳ. ἕλλην, ἕλληνος. νέστωρ, νέστορος. Τρέπεται δὲ καὶ τῶν εἰς ην βαρύτονον τὸ η αὐτὸ εἰς ε, παρασχηματισμὸν οὐδετέρου ἐχόντων. τέρην, τέρενος. τέρεν γάρ. καὶ τῶν ὀξυτονουμένων, Οἷς τὸ μ κλιτικόν. ποιμὴν, ποιμένος. πλὴν τοῦ μὴν, μηνός. καὶ τῶν μὴ ἐχόντων δὲ τὸ μ κλιτικόν. αὐχὴν καὶ φρὴν, οὕτω κλίνεται. αὐχένος, φρενός. Ομοίως δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ, ἔνια μεταβάλλει τὸ η, οἷον ὅσα βαρύτονα ὄντα μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. πίηρ, πίερος. Καὶ τῶν εἰς τηρ. ἀστὴρ, πατὴρ, μήτηρ, θυγάτηρ. καὶ τῶν εἰς θηρ. αἰθήρ. Τὰ δὲ εἰς ιν. μετὰ τροπῆς ἔτι τοῦ ν εἰς σ εὐθυολεκτεῖται, ὅθεν καὶ διακατάληκτα ὀνόμασται. Τῇ γε μὴν κλίσει ἐμμένει τῇ αὐτῇ. ὡς γὰρ δελφὶν, δελφῖνος. οὕτω καὶ δελφὶς, δελφῖνος, ὥς τε καὶ θὶς, θινός. καὶ Σαλαμὶς, Σαλαμῖνος. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, Τούτοις δὲ καὶ τὸ τὶς μονοκατάληκτον παρακολουθεῖ. τινὸς γάρ. Τὸ δὲ κτεὶς ἐπαμφοτερίζει ὡς μὲν γὰρ εἰς εις λῆγον, κοινωνεῖ τοῖς διακαταλήκτοις.

ut uero per ι declinatur,cũ finitis in κν.nimirũ pectinis. In ων uero terminata,quædã etiã τ assumunt,ut circunflexa. xenophon,phontis.Præter Neptunus,n ã Neptuni facit. Et quæ fœminina in αινα habẽt deformata . leo enim facit leõis,quia leęna dicitur.draconis,quia dracæna.Tametsi generale illud nõ est. Siquidẽ Lacon,conis , q̃uis fœmininũ sit Lacæna.

ων ὄντος.

Exceptiões.

NVMERALIA.

IAm uero referri possunt & numeralia ad quintã.unus unius. tres,triũ,tribus . quatuor,horũ,his. Præter duo. duorũ.Nã tertiæ huiusmodi figura est.'ut et ambo,amborum. Cæterum duo non solũ in accusatiuo dicitur, sed & genitiuo & datiuo.

Communia declinationum omnium.

COmmune aũt est oĩm declinationũ,quod genitiuũ pluralẽ habẽt desinentẽ in ων, & quod eundẽ habẽt rectũ et uocatiuũ ĩ oĩni numero, nisi quod in sing. fit tantũ Attice,in duali uero & plurali,generaliter.

Communia parisyllaborum.

PArisyllaborũ uero cõe est,quod datiuũ habẽt in ι nõ expressum desinentẽ , unà cũ uocali nominatiui,aut cũ maiore illi respõdente.Aeneas,Aeneæ.sermoni. Itẽ quod accusatiuũ hẽt in ν desinentẽ cũ uocali recti. Aenean. sermonẽ. Notẽtur inter noĩa quartæ, Athonẽ.con. teon.leporẽ.quæ accusatiui sunt absq; ν,more Attico.

Exceptiões.

Communia primæ & secundæ.

Primæ uero& secundę commune est , quod dtũs singularis desinẽs quidem in α, cõuenit in uoce cum recto & accu[illegible]atiuo duali. huic Aeneæ, hi d.æ uel as.huic maiæ, hæ d.æ uel as.Item quod quãdo in η dtũs fit,mutata η in α, & ablata nõ expressa ι faciũt rectũ & accusatiuũ dualium. huic Chrysæ,hi.d.æ.uel as.huic musæ, hæ.d.æ uel as.

Communia primæ,secundæ & quartæ.

Pimæ uero & secundæ & quartæ cõe est, quod ex recto & accusati. duali,assumptione ι & ν,faciunt genitiuum & datiuũ dualiũ.duo Aeneæ,rum uel is.duæ musæ, arũ uel is.duo Menelai,orũ uel is . Porrò quod assumpto

ι tantum

ὡς δὲ τῷ ε κλινομένων, κοινωνεῖ τοῖς ἐς ην. κτενὸς γάρ. Τῶν δὲ εἰς ων ἔνια καὶ τὸ τ προσλαμβάνει, οἷον τὰ περισπώμενα. ξενοφῶν, ξενοφῶντος. Πλὴν τοῦ Ποσειδῶν, Ποσειδῶνος γάρ. Καὶ τὰ ἔχοντα θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα. λέων γὰρ λέοντος, ὅτι λέαινα. καὶ δράκων δράκοντος, ὅτι δράκαινα. Καθόλου δὲ οὐδὲ τοῦτο. Λάκων γὰρ Λάκωνος, καί τοι τὸ θηλυκὸν ὑπάρχον τὸ Λάκαινα.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ.

Ἀνάγοιτο δ' ἄν πως καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ἐπὶ τὴν πέμπτην. εἷς, ἑνός. τρεῖς, τριῶν, τρισί. τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρσι. Πλὴν τοῦ δύο, δυοῖν. Τρίτης γὰρ τὸ τοιοῦτο σχῆμα. οἷον καὶ τὸ ἄμφω, ἀμφοῖν. Δύο δὲ οὐ μόνον ἐπὶ αἰτιατικῆς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γενικῆς καὶ δοτικῆς.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ ΑΠΑΣΩΝ.

Κοινὸν δ' ἁπασῶν τῶν κλίσεων, τὸ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν ἔχειν λήγουσαν εἰς ων, καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν εὐθεῖαν καὶ κλητικὴν ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ. πλὴν ὅσον ἐπὶ μὲν ἑνικοῦ Ἀττικῶς, ἐπὶ δὲ δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ ὅλως.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΙΣΟΣΥΛΛΑΒΩΝ.

Τῶν δὲ ἰσοσυλλάβων κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν ἔχειν εἰς ι ἀνεκφώνητον λήγουσαν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας, ἢ καὶ μετὰ μείζονος ἀντιστοίχου. Αἰνείας, Αἰνείᾳ. λόγος, λόγῳ. Καὶ τὸ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ν λήγειν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας. Αἰνείαν. λόγον. Σεσημειώσθω ἐπὶ τῶν τεταρτοκλίτων. Ἄθω. κῶ. τέω. λαγώ. αἰτιατικολογούμενα ἄνευ τοῦ ν Ἀττικῶς.

Κοινὰ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν λήγουσαν μὲν εἰς α, ὁμόφωνον ἑαυτῇ ἔχειν τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν. τῷ Αἰνείᾳ, τὼ Αἰνεία. τῇ μαίᾳ, τὰ μαία. λήγουσαν δὲ εἰς η μεταβολῇ τοῦ η εἰς α, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἀνεκφωνήτου ι γίνεσθαι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν. τῷ χρύσῃ, τὼ χρύσα. τῇ μούσῃ, τὰ μούσα.

Κοινὰ Πρώτης, καὶ Δευτέρας, καὶ Τετάρτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν προσλήψει μὲν τοῦ ι καὶ ν, γίνεσθαι γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν. τὼ Αἰνεία, τοῖν Αἰνείαιν. τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν. Τὼ Μενέλεω, τοῖν Μενέλεῳν. προσλήψει δὲ τοῦ

ι tantũ, fit rectus pluraliũ .duo Aeneæ.p.Aenæ.d.musæ. p.musæ. d. Menelai.p. Menelai. Præterea quod ex ntõ plu. assumptiõe σ, dtũs formetur pluraliũ. hi Aeneæ, his Aeneis.hæ musæ, his sis. hi Menelai, his Menelais. Abiecta aũt ι, & assumpta σ accusati. faciũt.hi Aeneæ, hos Aeneas.hæ musæ, has musas.hi Menelai, hos Menelaos.

Communia primæ & tertiæ.

Primæ uero ac tertiæ cõe est, quod uersa ultima in ου declinantur. Aeneas, Aeneæ. sermo, sermonis.

Communia primæ & quintæ.

Cæterum primæ & quintæ commune est, quod à recto uocatiuũ faciunt ablatione σ. ut hic Aeneas, o Aenea. hic uenustus, o uenuste.

Communia secundæ & quintæ.

Porrò secũdæ & quintæ cõe est, quod eandẽ uocẽ omnino hẽt uctũs cũ recto. hæc maia, o ia. hic Laches, o es.

Communia tertiæ & quartæ.

Tertiæ uero & quartæ cõmune est, quod dtũs singularis eandẽ habet uocem cum recto & accusatiuo duali. sermoni, hi hos nes. Menelao, lai, laos. Præterea quod à nominatiuo pluraliũ assumptiõe σ formetur datiuus pluralis. sermones, sermonibus. Menelai, Menelais.

Communia tertiæ & quintæ.

Tertiæ uero & quintæ cõmune est, quod à recto & accusatiuo dualiũ, fiat in οιν genitiuus & datiuus dualiũ. sermones, num & nibus. aiaces, cum, & cibus.

PROPRIVM PRIMAE.

RVrsum primæ est proprium, uocatiuũ fieri in his, quæ habẽt τ, aut sunt gẽtilia, non solũ ablatione σ, sed & mutatione η in α. hic propheta, o propheta. hic persa, o persa. Huius aũt eiusdẽ est, quod genitiuũ singularẽ habet in εω more Ionicõ. famuli, famuli. pelidæ, pelidæ. Vnde interiectione α, fit pelidæ.

Proprium secundæ.

Secundæ autem, quod assumptiõe σ declinatur. maia maiæ. honor, honoris. Item quod manet α in genitiuo, si purum sit, aut cum δ, aut θ, aut ρ. Sin secus habet, uers

ι μόνῳ γίνεσθαι εὐθεῖαν τῶν πληθυντ. τῷ αἰνεία, οἱ αἰνεῖαι. τᾷ μοῦσα, αἱ μοῦσαι. τῷ Μενέλεω, οἱ μενέλεῳ. Ετι τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τοῦ σ δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν. οἱ Αἰνεῖαι, τοῖς Αἰνείαις. αἱ μοῦσαι, ταῖς μούσαις. οἱ Μενέλεω, τοῖς μενέλεως. Εκβολῇ δὲ τοῦ ι, καὶ προσλήψει τοῦ σ αἰτιατικήν. οἱ Αἰνεῖαι, τοὺς Αἰνείας. αἱ μοῦσαι, τὰς μούσας. οἱ Μενέλεῳ, τοὺς Μενέλεως.

Κοινὰ πρώτης καὶ τρίτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ τρίτης κοινόν, τὸ τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ου κλίνεσθαι. Αἰνείας, Αἰνείου. λόγος, λόγου.

Κοινὰ πρώτης καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ μέχρι τοῦ τῆς πέμπτης κοινόν, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας τὴν κλητικὴν γίνεσθαι, ἀφαιρέσει τοῦ σ. ὁ Αἰνείας, ὦ αἰνεία. ὁ χαρίεις, ὦ χαρίει.

Κοινὰ δευτέρας καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ δευτέρας καὶ μέχρι τοῦ τῆς πέμπτης κοινόν, τὸ ὁμόφωνον ὅλως ἔχειν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ. ἡ μαῖα, ὦ μαῖα. ὁ λάχης, ὦ λάχης.

Κοινὰ τρίτης καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινόν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν ὁμοφωνεῖν τῇ εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν δυϊκῶν. τῷ λόγῳ, τὼ λόγω. τῷ Μενέλεῳ, τὼ Μενέλεω. Ετι τῶν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν προσλήψει τοῦ σ γίνεσθαι δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν. οἱ λόγοι, τοῖς λόγοις. οἱ Μενέλεῳ, τοῖς Μενέλεως.

Κοινὰ τρίτης καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ πέμπτης, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, γίνεσθαι εἰς οιν τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν. τὼ λόγω, τοῖν λόγοιν. τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ.

Ιδιον δὲ τῆς μὲν πρώτης τὸ τὴν κλητικὴν γίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ τ, ἢ ἐθνικῶν ὄντων, οὐ μόνον ἀφαιρέσει τοῦ σ, ἀλλὰ καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α. ὁ προφήτης, ὦ προφῆτα. ὁ πέρσης, ὦ πέρσα. Τῆς αὐτῆς δὲ καὶ τὸ τὴν γενικὴν τοῦ ἑνικοῦ λήγειν εἰς εω, ἔθει Ιώνων. οἰκίτου, οἰκίτεω. πηλείδου, πηλείδεω. ὅθεν παρένθεσει τοῦ α πηλεϊάδεω.

Ιδιον τῆς δευτέρας.

Τῆς δὲ δευτέρας, τὸ προσλήψει τοῦ σ κλίνεσθαι. μαῖα, μαίας. τιμή, τιμῆς. καὶ σώζεσθαι δὴ τὸ α καὶ ἐπὶ γενικῆς καθαρὸν ὄν, ἢ μετὰ τοῦ δ, ἢ τοῦ θ, ἢ τοῦ ρ. μὴ οὕτω δ'

bet, uertitur in α. musa, musæ.

Proprium Tertię.

Tertiæ uero proprium, quod datiuū singularem à genitiuo format in ος. sermonis, sermoni. Rursum, quod uocatiuū in ε finit. o sermo. Item quod ex recto, eodemq; actō duali, fit in οι diphthōgū rectus pluraliū. duo sermones, plures sermones. Deinde, quod ex recto plurali, assumptione quidē σ, datiuus fit pluralis. sermones, sermonibus. Porrò, quod in ας actūs

Proprium Quartę.

Quartæ autem proprium est abiecto σ declinari. Menelaus, Menelai. Item quod rectus pluralis, in uoce conuenit cū datiuo singulari, & nominatiuo duali.

PROPRIVM QVINTAE.

Gtūs. Dtūs. Vintæ uero propriū est, quod genitiuū sing. in ος habet. Aiax, cis. præterea quod datiuū sing. à gtō facit in ι. Aiacis, ci. Rursum, quod actūm à dtō, in α. Aiacē. Siquidē Neptunū, & misturā, & sudorē ex apocope, ut & Apollinē. Præterea quod utūs in his quæ per ντ declinātur incōtracta, ablatiōe gtī ultimæ syllabæ formetur. Aiacis, ò Aiax. uenusti, ò uenuste. Quāq̄ī placēta, & Simois, & his similib. auferēdū est & penu. syl. ν. Simoentis, o Simois. Excipiatur tamē dens, nā huius idem est

εος. uctūs & rectus. In his uero quæ per εος declinātur, & contrahūtur in ους, uctūs à recto fit, mutato η in ε. Demosthe-

ω uel ως. nes, o enes. Rursum ī desinētibus in ω, uel in ως fœmininis, à ntō, mutato finali ω in οι. hæc Latona, o na. & ablatiōe

ηρ uel ευς. σ si fuerit. hic pudor. o dor. Porrò quæ in ηρ, uel ευς desinūt,

ερ neut. quorū neutrū deformatur ī ερ, uctūs à gtō formatur, ablatiōe ultimæ syl. tener, neri, o tener. uenustus, uenusti, o nu

ηρ grauiso. Exceptiōes. ste. Cæterū in ηρ barytōis, fit uctūs in ερ. hæc mater, o mater. Excepto pier. quibus sanè respōdet & inter oxytona. pater, uir, leuir, seruator. Etenim dicimus o pater, uir, leuit, seruator. Præterea quod in qbusdā cōsonet uctūs cū

ευς ας. recto oīno, in quibusdā etiā sine ς proferatur. Nā ī ευς, aut ας, desinentiū & absq; ς cum diphthōgo profertur, nisi qd uetet. Quippe, o pes, & o dens tantum, ne sit eadem uox

cum

ἔχον. τρέπεσθαι εἰς η. μοῦσα μούσης.

Ἴδιον τῆς Τρίτης

Τῆς δὲ τρίτης, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ῳ. λόγου, λόγῳ. Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν εἰς ε λήγειν. ὦ λόγε. Ἔτι τὸ ἐκ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, γίνεσθαι εἰς οι δίφθογγον τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. τὼ λόγω, οἱ λόγοι. Ἔτι τὸ ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τοῦ σ, τὴν δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν. λόγοι, λόγοις. Εἰς ους τὴν δὲ αἰτιατικήν.

Ἴδιον τῆς Τετάρτης.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, ἐξαιρέσει τοῦ σ, κλίνεσθαι. Μενέλεως, Μενέλεω. καὶ τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν καὶ τῇ εὐθείᾳ δυϊκῶν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

ΤΗς δὲ πέμπτης ἴδιον, τὸ τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν εἰς ος ἔχειν. Αἴας, Αἴαντος. Ἔτι τὸ τὴν δοτικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ι. αἴαντος αἴαντι. Ἔτι τὸ τὴν αἰτιατικὴν ἀπὸ τῆς δοτικῆς εἰς α. αἴαντι, αἴαντα. τὸ δὲ Ποσειδῶ, καὶ κυκεῶ. καὶ ἱδρῶ ἐξ ἀποκοπῆς, οἷον καὶ τὸ ἀπόλλω. Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν ἐπὶ μὲν τῶν διὰ τοῦ ντ κλινομένων ἀπαθῶν, ἀφαιρέσει τῆς ἐν τῇ γενικῇ ἐσχάτης συλλαβῆς γίνεσθαι. αἴαντος, ὦ αἶαν. χαρίεντος, ὦ χάριεν. τοῦ μέντοι πλακοῦς, καὶ σιμοῦς καὶ τῶν ὁμοίων ἀφαιρετέον καὶ τὸ τῆς παραληγούσης υ. Σιμοῦντος, ὦ Σιμοῦ. Ἐξαιρείσθω δὲ καὶ τὸ ὀδούς, μία γὰρ τούτου γε κλητικὴ ἡ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ. Ἐπὶ δὲ τῶν τῷ εος κλινομένων καὶ συναιρουμένων εἰς ους, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ τοῦ η εἰς ε. Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ω, ἢ εἰς ως θηλυκῶν, ἀπὸ τῆς εὐθείας τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ω εἰς οι. ἡ Λητώ, ὦ Λητοῖ. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ σ ἅμα. ἡ αἰδώς, ὦ αἰδοῖ. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ην, ἢ εἰς ας ληγόντων, ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς εν, τὴν κλητικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης. τέρην, τέρενος. ὦ τέρεν. χαρίεις, χαρίεντος, ὦ χάριεν. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ηρ βαρυτόνων, εἰς ερ. ἡ μήτηρ, ὦ μῆτερ. πλὴν τοῦ πίηρ. οἷς δὴ συμφέρεται καὶ τῶν ὀξυτόνων, πατήρ, ἀνήρ, δαήρ, σωτήρ. καὶ γὰρ ὦ πάτερ, ἄνερ, δᾶερ, σῶτερ. Ἔτι τὸ ἐπὶ μὲν τῶν, ὁμοφωνεῖν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ ὅλως. Ἔτι δὲ τῶν, καὶ χωρὶς τοῦ σ προφέρεσθαι. Τῶν μὲν γὰρ εἰς ευς, ἢ εἰς ους, καὶ χωρὶς τοῦ σ ληγόντων μετὰ διφθόγγου, εἰ μή τι κωλύοι. καὶ γὰρ ὦ πούς, καὶ ὦ ὀδούς μόνως. ἵνα μὴ συνεμ-

πέσῃ τῷ

cũ ubi,& uiæ. Itẽ in appella. in ις barytonis,lõgã natura
ις grauiſ. nõ habẽtibus ultimã,atq; adeò in oĩbus ĩ ις barytõis. hic
υσ. ſerpẽs,o pẽs. Atq; in υσ penac. hic botrus, o tre.præterea
ωσ. ĩ acutis,ſi triũ ſint gen.hic iucũdus,o de. Cæterũ in ma.in
ωσ longã deſinẽtib.utũs ntõ eſt ſimilis nec aliter,atq; id in
oĩbus in ωσ deſinẽtibus.Rurſum ĩ declinatis,aut per οσ pu
ησ grauiſ. rũ,aut per τ, exceptis fœ.oxyt.hic heros, o heros. Et in ησ
barytonorũ Iambicorũ,atq; in totũ oĩm quæ ĩ ησ deſinunt
ασ. & declinãtur per τ. hic Laches, o Laches.Itẽ in as oxyto-
ισ acutiſo· norũ.hæc Pallas,o Pallas.Rurſum in ισ oxytonorũ. hæc
υς acu. Priamis, o priamis. Itẽ in υσ oxytonorũ. hæc chlamys,o
λσ. mys. Itẽ in λσ.hic ſal, o ſal. Præterea in duplicẽ.hic rex,o
Ntũs & rex.Deinde in ĩmutabilẽ.hic grecus, o græce. præter ſupe
ac.dual. rius dicta. Quin & illud eſt propriũ,quod ntũm & accuſ.
dualiũ,à dtõ ſingulariũ faciũt,mutata ι in ε. Aiaci,Aiaces.

Ntũs plur. Præterea, quod ex recto & actõ dualiũ, aſſumpta σ for
Dat.plur. matur ntũs pluraliũ. Aiaces duo uel duos,Aiaces plures.

Itẽ quod dtũs pluraliũ,à dtõ ſingulariũ formatur in σι,
ι purum. uel actu,uel potẽtia. Aiacibus.phœnicibus. Itaq;, ſi purũ
fuerit ſingularis ι, tũ σ aſſumitur. Demoſthenis, enibus. In
nõnullis & υ additur, ut quorũ ntũs in ευσ incõtractũ,uel in
ι non purũ. ουσ.boui,bobus.pelo,leis.Sin in ι nõ purũ,ſiquidẽ τ,uel θ,
uel δ,uel ν adiunctũ fuerit,uertitur in σ,& ν eliditur,ſi τ præ
cedat. Aiaci,ibus. In nõnullis uero & in huius locũ υ aſſu-
mitur,ut quorũ rectus in ων deſinit. leoni,onibus. Quod ſi
alia quæpiã cõſona aut ĩmu. aut tenuis, aut aſpirata,aut
media præter dictas fuerit, σ rurſum aſſumitur. ſali, ſalib.
perdici,cibus.tuſſi, ſſibus. flagello, lis. niſi quod aſpirata
& media in ſibi reſpõdentẽ mutã uel tenuẽ uertitur,& reci
Actũs plu. pitur duplex. Præterea, quod ex actõ ſingul. aſſum-
ptione σ,fit actũs pluralis. Porrò quintæ declinatiõis etiã
ſecundũ contractionẽ, affectiones noĩm ſunt ferè oẽs.

DE CONTRACTIS.

IN octo potiſſimũ formas diuiſorũ contractionẽ reci-
ι, ευ, υ piẽtiũ nominũ, cõe idem oĩm nihil quidẽ eſt. Verũ ι &
ευ & primi υ cõe eſt, quod quatuor tantũ cõtrahũtur ca
ſus in ει,nẽpe dtũs ſingularis, item nomĩatiuus & actũs &
uocatiuus

πρὸς τῷ ποῦ, καὶ ὁ Δοῦ. Καὶ τῶν εἰς ις προσηγορικῶν βαρυτόνων μὴ φύσει μακροκαταλήκτων, καὶ ὅλως τῶν εἰς ις βαρυτόνων. ὁ ὄφις, ὦ ὄφι. Καὶ τῶν εἰς υς βαρυτόνων. ὁ βότρυς, ὦ βότρυ. καὶ τῶν ὀξυτόνων ὄντων δὲ τριγενῶν. ὁ ἡδὺς, ὦ ἡδύ. Τῶν δὲ εἰς ως ἀρσενικῶν μακροκαταλήκτων, ὁμόφωνος τῇ εὐθείᾳ μόνως, καὶ ὅλως τῶν εἰς ως μὲν ληγόντων. Κλινομένων δὲ ἢ τῷ καθαρῷ, ἢ τῷ τ. πλὴν τῶν θηλυκῶν ὀξυτόνων. ὁ ἥρως, ὦ ἥρως. Καὶ τῶν εἰς ης βαρυτόνων, Ιαμβικῶν, καὶ ὅλως τῶν εἰς ης μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ τῷ τ. ὁ λάχης, ὦ λάχης. καὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων. ἡ Παλλὰς, ὦ Πάλλας. Καὶ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων. ἡ Πριαμὶς, ὦ Πριαμίς. καὶ τῶν εἰς υς ὀξυτόνων. ἡ χλαμὺς, ὦ χλαμύς. Καὶ τῶν εἰς λς. ὁ ἅλς, ὦ ἅλς. Καὶ τῶν εἰς διπλοῦν. ὁ ἄναξ, ὦ ἄναξ. Καὶ τῶν εἰς ἀμετάβολον. ὁ ἕλλην, ὦ ἕλλην. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων. Ετι ἴδιον τὸ τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι, τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. Αἴαντι, Αἴαντε. Ετι τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, προσλήψει τοῦ σ γίνεσθαι εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. Αἴαντε, Αἴαντες. Ετι τὸ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι εἰς σι, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει. Αἴασι. φοίνιξι. διὸ καὶ εἰ μὲν καθαρὸν τὸ τῆς ἑνικοῦ ι, τὸ σ δὴ προσλαμβάνεται. Δημοσθένει, Δημοσθένεσιν. ἔστι δ᾽ οὖ καὶ τὸ υ, ὡς ἐφ᾽ ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς υς ἀπαθὲς, ἢ εἰς ευς. βοΐ, βουσί. πλεῖ, πλεῦσιν. Ει δὲ μὴ καθαρὸν, εἰ μὲν τὸ τ, ἢ τὸ θ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ ν συνέζευκται, τρέπεται εἰς σ, καὶ τὸ ν ἐκβάλλεται, εἰ πρὸ τοῦ τ κεῖται. Αἴαντι, Αἴανσιν. ἔστι δ᾽ οὖ καὶ τὸ υ ἀντιλαμβάνεται, ὡς ἐφ᾽ ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ων. λέοντι, λέουσιν. Ει δὲ τι ἕτερον, ἢ ἀμετάβολον, ἢ ψιλὸν, ἢ δασὺ, ἢ μέσον παρὰ τὰ εἰρημένα, τὸ σ πάλιν προσλαμβάνεται. ἁλὶ, ἁλσί. πέρδικι, πέρδιξι. βηχὶ, βηξί. μάστιγι, μάστιξι. πλὴν ὅσον τὸ δασὺ καὶ μέσον εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν ψιλὸν τρέπεται, καὶ μεταλαμβάνεται τὸ διπλοῦν. Ετι τὸ τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τοῦ σ, γίνεσθαι αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν. Ιδια δὲ τῆς πέμπτης, καὶ τὰ κατὰ συναίρεσιν πάθη τῶν ὀνομάτων, σχεδόν τι ἅπαντα.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Εἰς ὀκτὼ δὲ μάλιστα διῃρημένων, τῶν συναίρεσιν ἐπιδεχομένων ὀνομάτων, κοινὸν μὲν ἁπάντων ἕν, ὃ δὲ ἕν ἐστι. Τῶν δὲ ι καὶ ευ καὶ πρώτου υ κοινὸν, τὸ τέσσαρας μόνας συναιρεῖσθαι πτώσεις εἰς α, οἷον τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, καὶ τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν, καὶ

uctũs pluraliũ, exceptis neutris. Cõc his & illud & ο bre-ue genitiui in ω lõgũ uertere Attice, nisi quæ sunt primi υ. Nã in uniuersũm Attici casus in ος purũ desinẽtes, tũ obliquos, tum rectos, mutato ο breui in ω longũ, & penult. uocali α siue ε, uersa in ι, pferre cõsueuerũt. Menelaus, laus. serpentis, tis. Spectantiũ uero ad ε, ι, ο, & α, cõe est, quod in oĩbus cõtrahũtur, nisi sicubi neutrũ genus uetat, & quod genitiui pluraliũ cõtrahũt in ω. Differũt aũt quod quæ ad ε, ι, ο, spectãt, cõtrahũt in ȣ, ει, ε, οι. Quæ uero ad α, in ω α. Propriũ autẽ ω sing. tantũ cõtrahi, dualia uero & pluralia incõtracta declinari secundũ tertiã decli. Eiusdẽ autẽ sunt cõtractiones, & quod sing. actũs cõparatiuorũ cõtrahitur in ω more Attico. meliorẽ, meliorẽ. eliso uidelicet ν, & cõflatis ο & α, in ω. Præterea quod rectus & actũs pluralis in ες cõtrahitur. hi meliores, res. hos meliores, res. Et quod aliqua in ις per δ declinata, tũ in recto, tũ in actõ plurali contrahuntur. hæ tabes, has tabes. hæ oues, has oues. Atticũ nempe & hoc. Et itẽ illud, qđ à noĩbus in ευς & ιυς puru uenientes actĩ, cõtrahũtur in α. sanũ, sanũ. piræũ, piræũ. Ionicũ uero, quod in hmõi nominibus eliditur δ. Paridis, Thetidis. Præterea quod in per τ declinatis, & τ abijcitur. carnis, carnis. Itẽ qoud quæ habẽt ι & ιυ, declinãtur per ε & ε. ciuitatis, regis. Præterea quod horũ nominũ etiã singularis actũs ablata etiam ultima & recepto ν formetur. Parida, Parin. iram, iram. Idem fit in his, quæ habẽt ι. serpentẽ, tem. & in utroq; υ. iucundum, um. botrũ, botrũ.

ος purum Attice.

Ntũs & actũs plur.

DE SYNCOPEN PATIENTIBVS.

Patiuntur aũt desinẽtia in ηρ aliqua syncopen. ut uir, pater, mater. nã faciũt uiri & uiri. patris & patris. matris & matris. atq; itẽ in cæteris casibus, nisi qđ uetet. Et sanè pluralis datiuus hoꝝ formatur quidẽ à singulari, quẽadmodũ in alijs, sed aut ad syncopẽ iã passio, interposito α. ut patri, patribus. aut à nondũ passo etiã, translato & uerso ε in α. patri, patribus, & uiro, uiris. At dictum est apud poëtã, & uiris. Iam nauigatio & mens, aliaq; id genus, nõ sunt cõtractionis quintæ, sed tertiæ. Veniũt enim à nauigatio & mens. Ideo præstiterit declinare per tertiã.

De hete-

καὶ κλητικὴν τῶν πληθυντικῶν. πλὴν τῶν οὐδετέρων. Κοινὸν δὲ τούτων καὶ τὸ εἰς μακρὸν τὸ τῆς γενικῆς βραχὺ ο μεταβάλλειν Ἀττικῶς. πλὴν τῶν πρώτου υ. καθόλου γὰρ οἱ Ἀττικοί, τὰς εἰς ος καθαρὸν λήγουσας, πλαγίους τε καὶ ὀρθάς, τροπῇ τοῦ βραχέος ο εἰς τὸ μακρόν, καὶ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος α, ἢ ι, εἰς ε, προφέρειν εἰώθασιν. Μενέλαος, Μενέλεως. ὄφιος, ὄφεως. Τῶν δὲ η, ε, ο, καὶ α, κοινὸν μὲν τό τε δι' ὅλου συναιρεῖσθαι. πλὴν εἴπου τὸ οὐδέτερον κωλύοι. καὶ τὸ τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖσθαι εἰς ω. Διαφέρει δ' ἢ τὰ μὲν η, ε, ο, συναιρεῖται εἰς ου, ει, η, οι. τὰ δὲ α, εἰς α, α. Ἴδιον δὲ τῷ ω τὸ τὰ ἑνικὰ μόνον συναιρεῖσθαι. τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ ἀσυναίρετα κλίνεται κατὰ τὴν τρίτην. Τῆς αὐτῆς δὲ πάθης, καὶ τὸ τὴν ἑνικὴν αἰτιατικὴν τῶν συγκριτικῶν συναιρεῖσθαι εἰς ω Ἀττικῶς. ἀμείνονα, ἀμείνω. ἐξαιρέσει δηλονότι τοῦ ν. καὶ κράσει τοῦ ο καὶ α εἰς ω. καὶ ἔτι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, εἰς ους. ἀμείνονες, ἀμείνους. ἀμείνονας, ἀμείνους. καὶ τὸ ἔνια τῶν εἰς ις τῷ δ κλινομένων, ἐπί τε εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖσθαι. φθοΐδες, φθοῖς. φθοΐδας, φθοῖς. ὀΐδες, οἶς. ὀΐδας, οἶς. Ἀττικὸν δὲ καὶ τοῦτο. καὶ ἔτι τὸ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης, καὶ εἰς ευς καθαρῶν αἰτιατικάς, συναιρεῖν εἰς α. ὑγιέα, ὑγιᾶ. πειραιέα, πειραιᾶ. Ἰώνων δὲ ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων ἐξαίρεσις τοῦ δ. Πάριος, Θέτιος. καὶ ἡ περὶ τὰ τῷ τ κλινόμενα ἐξαίρεσις τοῦ τ. κρέατος, κρέαος. Καὶ τὸ τὰ ι καὶ ευ, κλίνεσθαι τῷ ε καὶ η. πόλεος, βασιλῆος. τῶν αὐτῶν δὲ τούτων ὀνομάτων καὶ τὸ τὴν ἑνικῶν αἰτιατικήν, ἀφαιρέσει τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ ν γίνεσθαι. Πάριδα, Πάριν. μήνιδα, μῆνιν. καὶ ἔτι τῶν καλουμένων ι. ὄφια, ὄφιν. καὶ τῶν υ ἑκατέρων. ἡδέα, ἡδύν. βότρυα, βότρυν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΠΗΝ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ

Πάσχει δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἔνια συγκοπήν. οἷον τὸ ἀνήρ, πατήρ, μήτηρ. ἀνέρος γὰρ καὶ ἀνδρός, πατέρος καὶ πατρός. μητέρος καὶ μητρός. κἀπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως πτώσεων, εἰ μή τι κωλύοι. Καὶ ἡ τοῦ πληθυντικοῦ δὲ δοτικὴ τούτων, γίνεται μὲν ἀπὸ τῆς τῶν ἑνικῶν, καθάπερ καὶ ἡ τῶν ἄλλων, ἤτοι δὲ ἀπὸ πεπονθυίας ἤδη, παρενθέσει τοῦ α. οἷον πατρί, πατράσιν. ἢ ἀπὸ ἀπαθοῦς ἔτι, μεταθέσει καὶ τροπῇ τοῦ ε. πατέρι, πατράσιν. καὶ ἀνέρι, ἀνδράσιν. εἴρηται δὲ τῷ ποιητῇ καὶ ἄνδρεσσι. Τό γε μὴν πλοῦς καὶ νοῦς καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐ πάθη τῆς πέμπτης, ἀλλὰ τῆς τρίτης. ἀπὸ γὰρ τοῦ πλόος καὶ νόος. Διὸ καὶ βέλτιον κλίνειν κατὰ τὴν τρίτην. νοῦς νοῦ.

DE HETEROCLITIS.

SVnt aũt & nõia, quæ nõ propriã & æquabilem seruãt inflexionẽ, sed uarie declinantur, unde & heteroclita uocãtur. ut Iuppiter, nec enim Iuppitris, sed Iouis accõmodatũ in aliã uocẽ facit. Itẽ magnus, nõ magni facit, sed magni. Rursũ multus, neq; enim multi facit in soluta oratione, sed multi. Itẽ ab his uenĩetia neutra. magnum, gni. multũ, ti. Etiã puteus, & hepar, & esca, & aqua. non putei, hepatis, escæ, aquæ. sed putei, hepatis, escæ, aquæ. Formã uero in his ac regulam certam nõ est reperire, sed solum usus obseruandus. Rursum quædam alia Apocopen uel aliud quid passa, indeclinabilia sunt. ut domus, ordeũ, & pinguedo, & caro. Non passa uero indeclinab. decus, utilitas, somnũ, corpus. Atq; in summa. Desin. in ας neu. non purũ habentia ας. iubar, poculum, statua.

Iuppiter. *Magnus.* *Multus.* *Indeclinabilia.*

DE VERBO.

VErbum autẽ diuisum est quidẽ prius, & quæ accidentia habet, declaratum.

COMMVNIA q̃tuor cõiugationũ.

Cum uero inflexiones uerbi quinq; sint, quas cõiugationes uocamus, quatuor quidem in ω desinentium uerborum, una uero terminatorum in μι.

Formationes ACTIVORVM temporũ.

Cõmune quatuor primarũ est, quod in ĩdicatiuo actiuo, præteritũ imperfectũ fit à præsenti, mutatione quidẽ ultimæ in ον, & augmẽto addito uel syllabæ uel tẽporis. Generaliter si à cõsonãte quidẽ uerbũ incipit, augmentũ fit syllabicũ assumptiõe ε in initio. ut uerbero, uerberabã. Si uero à uocali, tẽporale erit, mutata uidelicet breui primaria uocali in longã. ut diligo, diligebã. Nisi sanè fregi, syllabico figuratũ est augmẽto, & fractus eram, & captus erã, atq; hmõi. Nã in his ne hõc quidẽ fuerit perpetuum.

Præte. ĩpe. *Augmẽtum syllabicum.* *temporale.*

Futurum Primum.

Præterea, quod primũ fut. in ω desinit, & idẽ principiũ habet, cũ præsenti, atq; ante ω retinet σ, siue actu. audio, audiã. siue potẽtia. uerbero, bo. dẽpta quarta, idq; ex usu. Q̃nquidẽ quo ad naturã & hęc σ recipit. unde moueo, bo. & traho,

σ ante ω

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Εστι δὲ καὶ ἃ τῶν ὀνομάτων οὐ τὸ οἰκεῖον καὶ ὁμαλὸν φυλάσσει τῆς κλίσεως, ἀλλ᾽ ἑτέρως πως κλίνεται. ὅθεν καὶ ἑτερόκλιτα καλεῖται. οἷον τὸ ζεύς, οὐ γὰρ ζεύος, ἀλλὰ διός, μεθαρμοζόμενον κλίνεται. Καὶ τὸ μέγας, οὐ γὰρ μέγαντος, ἀλλὰ μεγάλου. Καὶ τὸ πολύς, οὐ γὰρ πολέος, ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ, ἀλλὰ πολλοῦ. Καὶ τὰ ἀπὸ τούτων οὐδέτερα. μέγα, μεγάλου. πολύ, πολλοῦ. Ετι τὸ φρέαρ, καὶ ἧπαρ, καὶ δέλεαρ, καὶ ὕδωρ. οὐ γὰρ φρέαρος, ἥπαρος, δελέαρος, ὕδαρος, ἀλλὰ φρέατος, ἥπατος, δελέατος, ὕδατος. Τόπον δ᾽ ἐστὶ τούτων καὶ οἷον κανόνα οὐδένα δεῖ λαβεῖν, ἀλλὰ μόνον τὴν χρῆσιν παρατηρητέον. ἕτερα δ᾽ αὖ Αποκοπήν, ἢ ἕτερόν τι πεπονθότα πάθος, ἄκλιτα ἐστιν. οἷον τὸ δῶ, καὶ κρί, καὶ λίπα, καὶ κρῆς. Απαθῆ δὲ ἄκλιτα. τὸ σέβας, ὄφελος, ὄναρ, δέμας. Καὶ ὅλως τὰ εἰς ας οὐδέτερα μὴ καθαρὸν ἔχοντα τὸ ας. σέλας, δέπας, βρέτας.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δὲ ῥῆμα, διῄρηται μὲν πρότερον, καὶ τὰ παρεπόμενα αὐτῷ, διώρισαι.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ συζυγιῶν.

Κλίσεων δὲ πέντε καὶ τῶν ὀυσῶν, ἃς δὴ καὶ συζυγίας καλοῦμεν, τεσσάρων μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων ῥημάτων, μιᾶς δὲ τῶν εἰς μι.

Σχηματισμοὶ ΕΝΕΡΓΗΘΙΚΩΝ χρόνων.

Κοινὸν τῶν τεσσάρων πρώτων δέ, τὸ ἐστὶ τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ον, καὶ αὐξήσει ἤτοι συλλαβικῇ, ἢ χρονικῇ. Καθόλου γὰρ εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου τὸ ῥῆμα ἄρχεται, αὔξησις γίνεται συλλαβική, προσλήψει τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρχήν. οἷον τύπτω, ἔτυπτον. Εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος χρονική, μεταβολῇ τοῦ βραχέος ἀρκτικοῦ φωνήεντος εἰς μακρόν. ἀγαπῶ, ἠγάπων. εἰ μὴ ἄρα τὸ κατεάξα συλλαβικῷ ἐσχημάτισαι αὐξήσει, καὶ ἐάγην, καὶ ἑάλων, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ταῦτη δὲ οὐδὲ ἂν τοῦτο εἴη καθόλου.

Μέλλων Πρῶτος.

Ετι τὸν πρῶτον μέλλοντα εἰς ω λήγειν, καὶ συνάρχεσθαι τῷ ἐνεστῶτι, καὶ πρὸ τοῦ ω ἔχειν τὸ σ, ἤτοι ἐνεργείᾳ. ἀκούω, ἀκούσω. ἢ δυνάμει. τύπτω, τύψω. πλὴν τῆς τετάρτης ἐν χρήσεως. Επεὶ τό γε πεφυκός καὶ αὐτὴ τὸ σ ἀνδέχοιτο. ὅθεν καὶ ὄρω, ὄρσω.

βαδιῶ Atticum. & traho, trahā Dores dicūt. Itidē & maneo, ebo, dicendū & iudico, bo, sed ob absurdū sonū non sunt in usu, nā ibo Atticū est. Siquidē in ιζω super duas syllabas futura, eliso ς pferunt Athenieses. uadam, uadā. sperabo, sperabo. Verū augesco, & coquo, & auxilior ex contractione.

Indefinitum Primum.

Ad hæc quod primū indefinitū à futuro formetur, mutato ultimo ω in α, augmēto accedēte tp̄is uel syllabæ. audiā, ui. uerberabo, aui. uerū uerti per cōduplicationē. Itē quod præt. perfe. à futuro formetur in α, atq; initialē eandem habeat cū ptō imperfe. tēporaliter aucto. cōmentabor, tatus sum. Porrò syllabice, etiā præsentis initialē consonā assumit. uerberabo, aui. In his tñ in qbus in initio est consonans duplex, uel ρ, nunq̄ assumit consonantē hmōi præteritū perefe. ne sonus uocis absurdus sit. cecini, semi naui, ieci. Itē in quibus aspirata est, nō eandē assumit, sed sibi respondentē tenuē ob dictā mō causam. dico, xi. sepa ro, aui. uenor, uenatus sum. In qbus aūt est α ε uel ο initialis, in his propriū Attici ptm̄ perfe. faciūt, initiales præsentis literas cōi ptō apponētes, ac tertiā corripiētes syllabā. quēadmodū uenio, ueni, ni. audio, diui, diui. fodio, fodi, fodi. Sunt tñ & in quibus, cū ab ο incipiāt, initiales nō apponūt, sed ε solū, sicuti in præterito imperfe. & indefinitis. impulsus sum, sus sum. emptus sum, tus sum. uidi, uidi. aperui, aperui. Quorū sanè & præte. perfe. simile aliquid habet. emebar. uidebā. Ad hāc formā & uideor, cor. Cæterū intellexit, & affat⁹ est, poëtica iuxta similitudinē sunt effi cta. Cōe itē est quod à præt. perfe. præt. plusq. formatur in ειν, etiā cū augmēto syllabico si à cōsonante præt. perf. incipiat. uerberaui, uerberauerā. Itē quod à primo indefinito secūdū fit in ον, sic ut breuis sit penultima, & ante ον habeat in præsenti indicatiuā cōiugationis cōsonantem. Quod si in ω purū desinat præsens, pure & hoc pfertur. ueberaui, aui. audiui, iui. breui penultima. Et si per ε utcūq; penultimā pręsens dissyllabū habuerit, immutabili uidelicet uel præcedēte, uel subsequēte, tū plerunq; trāsmutatur ε in α. excindo, cidi. uideo, uidi. semino, aui, corrūpo, corrupi.

Præt. perfe.

Aspirata.

Atticū præteritū.

Poëtice.

Præt. plusq.

Indefinitū 2.

καὶ ἕλω, ἕλσω, οἱ Δωριεῖς λέγουσιν. οὐκοῦν καὶ μένω, μένσω. καὶ κρίνω, κρίνσω. ἀλλὰ διὰ τὸ δύσφθεγκτον, οὐκ ἐν χρήσει. Τὸ δὲ βαδιῶ, Ἀττικόν. τῶν γὰρ εἰς ιζω ὑπερδισυλλάβων, τοὺς μέλλοντας ἐξαιρέσει τοῦ σ προφέρουσιν Ἀθηναῖοι. βαδίσω, βαδιῶ. ἐλπίσω, ἐλπιῶ. Τὸ δὲ αὔξω, καὶ ἕψω, καὶ ἀλέξω, ἐκ πάθους.

Ἀόριστος Πρῶτος.

Ἔτι τὸν πρῶτον ἀόριστον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι, ἀμοιβῇ τοῦ ἐσχάτου ω εἰς α, καὶ αὐξήσει χρονικῇ ἢ συλλαβικῇ. ἀκούσω, ἤκουσα. τύψω, ἔτυψα. τὸ δὲ ἐλέλιξα κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. Ἔτι τὸν παρακείμενον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι εἰς α, καὶ ἄρχουσαν τὴν αὐτὴν ἔχειν τῷ παρατατικῷ χρονικῶς ηὐξημένῳ. ὁμιλήσω, ὡμίληκα. Συλλαβικῶς δὲ καὶ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἀρκτικὸν σύμφωνον προσλαμβάνειν. τύψω, τέτυφα. Ἐφ' ὧν γε μὴν ἀρκτικὸν σύμφωνον διπλοῦν, ἢ τὸ ρ, οὐδέποτε προσλαμβάνει τὸ τοιοῦτο ὁ παρακείμενος. ἵνα μὴ δύσφωνος ᾖ. ἔψαλκα, ἔσπαρκα, ἔρριφα. Καὶ ἐφ' ὧν δὲ δασύ, οὐ τὸ αὐτὸ προσλαμβάνει, ἀλλὰ τὸ ἀντιστοιχοῦν ψιλόν, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. φράζω, πέφρακα, χωρίζω, κεχώρικα. θηρεύω, τεθήρευκα. Ἐφ' ὧν δὲ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο ἀρκτικόν, ἴδιον Ἀττικοὶ παρακείμενον ποιοῦσι, τὰ ἀρκτικὰ τοῦ ἐνεστῶτος γράμματα, τῷ κοινῷ προσιθέντες καὶ τὴν τρίτην συστέλλοντες συλλαβήν. οἷον ἐλεύθω, ἤλευκα, ἐλήλυκα. ἀκούω, ἤκουκα, ἀκήκοα. ὀρύσσω, ὤρυχα, ὀρώρυχα. ἔστι γε μὴν ἐφ' ὧν τῶν ἀπὸ τοῦ ο ἀρχομένων, οὐ τὰ ἀρκτικὰ προσιθέασιν, ἀλλὰ ε μόνον ὁμοίως τοῖς παρατατικοῖς τε καὶ ἀορίστοις. ὦσμαι, ἔωσμαι. ὤνημαι, ἐώνημαι. ὥρακα, ἑώρακα. ἀνῶγα, ἀνέωγα. ὧν δὴ καὶ ὁ παρατατικὸς τὸ τοιοῦτο ἔχει. ἐωνούμην, ἑώρων. ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ τὸ οἶκα, ἔοικα. Τὸ δὲ ξυνέηκε, καὶ προσέειπε ποιητικὰ καθ' ὁμοιότητα. Ἔτι τὸ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τὸν ὑπερσυντέλικον γίνεσθαι εἰς ειν, καὶ μετ' αὐξήσεως δὲ συλλαβικῆς, ἣν ἀπὸ τοῦ συμφώνου ὁ παρακείμενος ἄρχεται. τέτυφα, ἐτετύφειν. Ἔτι τὸ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸν δεύτερον γίνεσθαι εἰς ον βραχεῖα παραλήγοντα, καὶ πρὸ τοῦ ον ἔχοντα τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος δηλωτικὸν τῆς συζυγίας σύμφωνον. ἐὰν δὲ εἰς ω καθαρὸν λήγῃ ὁ ἐνεστώς, καθαρῶς καὶ τὸ αὐτὸ προφερόμενον. ἔτυψα, ἔτυπον. ἤκουσα, ἤκοον βραχυπαραλήκτως. καὶ εἰ τῷ ε ὁπωσοῦν παραλήγων ὁ ἐνεστὼς δισύλλαβος τυγχάνει, ἀμεταβόλου δηλονότι, ἢ προηγουμένου ἢ ἐπιφερομένου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεταβολῇ τοῦ ε εἰς α. πέρθω, ἔπαρθον. δέρκω, ἔδαρκον. σπείρω, ἔσπαρον. φθείρω, ἔφθαρον.

corrupi. Cæterũ duxi & percellui per conduplicationem dicta sunt, atque habui interposito σ peculiari forma. Itẽ
Fut. secũd. quod à secũdo indefinito, secundũ futurum formatur in ω circumflexum, abiecto augmẽto. uerberaui, uerberabo.

Formationes MEDIORVM temporum.

IN medio uero indicatiuo cõe est, quod singula tẽpora à singulis eiusdem nõis actiuis formãtur, hoc pacto.
Præsens. A præsenti, præsens, mutato ω in ο, & assumpta sylla= ba μαι. cõpello, o uel or. A ptõ imperfe. præteritũ imperf.
Præt. imp. Futu. prim. interiecto μν. cõpellebã, lebar. A primo futuro, primũ fu= turũ, mutatione ω in ο, & adiectione μαι. uerberabo, uer berabor. Peculiariter tamen in quarta coniuga. & υ assu=
1. indefinitũ. mitur, canam, cãtabor. A primo indefinito, primũ in=
2. indefinit. definitũ, & à secũdo, secũdũ, assumptione μην. uerberaui,
Præt. perfe. uapulaui. uerberaui, uapulaui. A præterito perfecto, præteritũ perfectũ, habẽs ante α cõiugationis indicẽ con sonantẽ, aut nullã etiã consonantẽ habẽs, si in ω purũ uer bũ desinat. Vocetur autẽ hoc totũ characteristicon. uerbe raui, ui. cecini, ni. audiui, ui. Et si duæ consonæ fuerint siue actu, siue potẽtia propter duplicẽ, præte. me. magis indi= cem cõiugationis solet accipere. uerbero, aui. dico, dixi. percello, percellui. Et si futurũ in penultima habet ε, siue solũ, siue cũ ι, mutato hmõi ε in ο præte. medij penultima fit. parebo, ui. corrumpam, corrupi. sperabo, ui. Hmõi &
Plusq̃perfe. consueui & uideor. A præte. uero plusq̃perfe. præte. plusq̃perfectũ, assumpta litera characteristica. uerbera= ueram, raueram. audieram, ram. cecinerã, cecineram.
2. futurũ. A secũdo uero futuro, secundũ futurũ formatur, mutato ω in ου, & assumpto μαι. uerberabo, uerberabo.

Formationes PASSIVORVM temporũ.

Præsens & imperfectũ IN indicatiuo aũt passiuo cõe est, quod præsens & præ teritũ imperfectũ ab eiusdẽ nõis fiũt actiuis, eo modo
Præt. perfe. quo media. scribo, scribor. scribebã, scribebar. Item
2. indefinitũ quod præte. perfectũ formatur à præterito perfe. mutata ultima in μαι. uerberaui, uapulaui. feci, factus sum Præ terea quod indefi. 2. ab eodẽ act. fit mutata ultima in ην.
Præte. plus. uerberaui, uapulaui. Præt. aũt plus. à similis cõsonãtis

præterito

ἔφθαρον. Τὸ δὲ ἤγαγον, καὶ ἐπέπληγον, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. καὶ τὸ ἔσχον, παρενθέσει τοῦ σ ἰδιοσχηματίστως. Ἔτι τὸ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, τὸν δεύτερον μέλλοντα γίνεσθαι εἰς ω περισπώμενον, ἐκβολῇ τῆς αὐξήσεως. ἔτυπον, τυπῶ.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Ἔτι δὲ τοῦ ὁριστικοῦ μέσου κοινόν, τὸ ἑκάστους τῶν χρόνων ἀφ᾽ ἑκάστου τῶν ὁμωνύμων ἐνεργητικῶν γίνεσθαι ὧδε. Ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, τὸν ἐνεστῶτα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι. βιάζω, βιάζομαι. Ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ, τὸν παρατατικὸν ἐνθέσει τῆς μη. ἐβίαζον, ἐβιαζόμην. Ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος, τὸν α μέλλοντα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι. τύψω, τύψομαι. Ἰδίαζε μὴν ἐπὶ τῆς τετάρτης καὶ τὸ υ προσλαμβάνεται. ψαλῶ, ψαλοῦμαι. Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸν πρῶτον ἀόριστον, καὶ ἀπὸ δευτέρου, τὸν δεύτερον, προσλήψει τῆς μην. ἔτυψα, ἐτυψάμην, ἔτυπον, ἐτυπόμην. Ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, τὸν παρακείμενον, ἔχοντα πρὸ τοῦ α τὸ τῆς συζυγίας χαρακτηριστικὸν σύμφωνον, ἢ καὶ μηδὲν τῶν συμφώνων ἔχοντα, ἐὰν εἰς ω καθαρὸν τὸ ῥῆμα. καλείσθω δὲ τὸ σύμπαν χαρακτηριστικόν. τέτυφα, τέτυπα. ἔψαλκα, ἔψαλα, ἤκουκα, ἤκουα. Κἂν δύο σύμφωνα ᾖ ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει, διὰ τὸ διπλοῦν, τὸ μᾶλλον χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας λαμβάνεσθαι. τύπτω, τέτυπα. φράζω, πέφραδα. πλήττω, πέπληγα. ἐάν τε ὁ μέλλων παραλήγει τῷ ε ἢ μόνῳ, ἢ σὺν τῷ ι. μεταβολῇ τῆς τοιούτου ε εἰς ο τὴν παραλήγουσαν γίνεσθαι, πείσω, πέποιθα. φθερῶ, ἔφθορα. ἔλψω, ἔολπα. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ εἴωθα, καὶ οἶκα, καὶ ἔοικα. Ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπερσυντελίκου, τὸν ὑπερσυντέλικον μεταλαμβάνοντα τὸ χαρακτηριστικόν. ἐτετύφειν, ἐτετύπειν, ἠκούκειν, ἠκούειν, ἐψάλκειν, ἐψάλειν. Ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου μέλλοντος, τὸν δεύτερον μέλλοντα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ου, καὶ προσλήψει τῆς μαι. τυπῶ, τυποῦμαι.

ΣΧΗΜΑΤΣΜΟΙ ΤΩΝ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Ἔτι δὲ τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ κοινόν, τὸν μὲν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων γίνεσθαι ἐνεργητικῶν, ὁμοίως τοῖς μέσοις. γράφω, γράφομαι. ἔγραφον, ἐγραφόμην. Καὶ τὸν παρακείμενον, ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μαι. τέτυφα, τέτυμμαι. πεποίηκα, πεποίημαι. Καὶ ἔτι τὸν β ἀόριστον, ἀπὸ τοῦ τοιούτου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ην. ἔτυπον, ἐτύπην. Τὸν δὲ ὑπερσυντέλικον ἀπὸ τοῦ συστοίχου παρα-

præterito perfe. mutata ultima in μην, & addito augmen to syllabico, si uerbũ à consonante forsitan incipiat. uapu laui, uapulaueram. & omnino si augmentũ recipiat. Quod si à uocali incipiat præte. mediã augere, si possit, oportet. uisus sum, uisus eram. speraui, rauerã. Primũ aũt indefinitũ fit ab eodẽ ptõ perfe. mutata ultima tertiæ personæ in ην, & abiecto syllabico augmẽto, in his uideli cet, in quibus est. Sẽper aũt cũ augmento uel syllabæ, uel temporis. uapulaui, laui. definitũ est, definitus sum. Fieri aũt posset & à ι indefinito actiuorũ generaliter, cũ ς sit in omni futuro, mutata σα in θην, & quæ adest, tenui uersa in suã aspiratã. uerberaui, ratus sum. cecini, cãtatus sum.

Augmentũ in medio dictionis.

Indefinitũ ι

Præterea mox fut. à secũda persona præte. perfe. interpo sito ομ. uapulauisti, uerberabor. plicatus sum, bor. Pri mum aũt & secundũ futurũ, à similiũ consonantiũ indefi nitis assumptione μαι, & sublatione augmẽti. uerberatus es, uerberabor. uerberatus es, uerberabor.

Mox futu.

1. et 2. futu.

COMMVNE PRIMAE ET SECVNDAE.

Præte. perf.

PRimæ uero & secũdæ cõe est, quod in actiuo fut. uir tute habẽt σ in duplici cõso. & quod in præt. perfe. fi nale α habẽt cõiunctũ cũ aspirata, quæ respõdeat fu turi finali duplici, ut quæ uim obtineat tenuis. uerberabo, aui. dicã, dixi. Et quod in passiuo præt. perfe. ante finalẽ μαι, mutãt actiui illã aspiratã, ĩ propriã mediã. uerberaui, tus sum. etiã si propter sequẽs μ proferatur. τέτυμμαι. dixi, dictus sum. Quodq; inde rursus media uertatur in suam aspiratã. uerberatus sum, tus sum. dictus sum, ctus sum. Differunt autẽ, quod primæ sunt hæ ψ, β, φ. uerbero, aui, uerberatus sum, tus sum. Secundæ uero hæ ξ, χ, γ. dicã, di xi, dictus sum, dictus sum.

Præt. perf. passiuum

COMMVNIA TERTIAE ET QVARTAE.

Præt. perfe. actiuum

Tertiæ autẽ & quartæ cõmune est, quod actiuũ præte ritũ perfectum, cum finali α habet κ coniunctũ. regnaui, cecini. Differunt tamen, quod tertia idem κ habet uersum ex σ fut. regnabo, regnaui. Quarta uero adiectũ. canam, cecini. Vertitᷓ autẽ in quarta cõiugatione ante assumptũ κ incidens ν in γ propter sequens κ. aspergam, aspersi. &

passiuum

παρακειμένου μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην, καὶ σὺν αὐξήσει συλλαβικῇ. ἂν ἀπὸ συμφώνου τυγχάνῃ ἀρχόμενος. τέτυμμαι, ἐτετύμμην. ὅλως τε αὐξήσεως ἐστὶ δεκτικός. Κἂν ἀπὸ φωνήεντος οὖν ὁ παρακείμενος, τὴν μέσην αὐξάνεσθαι, εἰ δυνατόν, χρή. ἔοικα, ἐῴκειν. ἔολπα, ἐώλπειν. Καὶ τὸν πρῶτον δὲ ἀόριστον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ παρακειμένου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θην, καὶ ἀποβολῇ τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ἐν οἷς δηλονότι ὑπάρχει. Ἀεὶ δὲ σὺν αὐξήσει ἤτοι συλλαβικῇ, ἢ χρονικῇ. τέτυπται, ἐτύφθην. ὥρισαι, ὡρίσθην. γίγνοιτο δ' ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἐνεργητικῶν καθόλου, εἰ τὸ σ ἐν παντὶ μέλλοντι. μεταβολῇ γὰρ τῆς σα εἰς θην, καὶ τοῦ ὑπάρχοντος ψιλοῦ εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ. ἔτυψα, ἐτύφθην. ἔψαλα, ἐψάλθην. Καὶ ἔτι τὸν μετ' ὀλίγον μέλλοντα, ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου, ἐπενθέσει τοῦ ομ. τέτυψαι, τετύψομαι. πέπλεξαι, πεπλέξομαι. Τὸν δὲ πρῶτον καὶ δεύτερον μέλλοντα, ἀπὸ τῶν συστοίχων ἀορίστων προσλήψει τοῦ ομαι, καὶ περιαιρέσει τῆς αὐξήσεως. ἐτύφθης, τυφθήσομαι. ἐτύπης, τυπήσομαι.

Κοινὸν ΠΡΩΤΗΣ καὶ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

Της δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινόν, τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος δυνάμει ἔχειν τὸ σ ἐν τῷ διπλῷ, κἀπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ ληκτικὸν α ἔχειν συλλαβιζόμενον τῷ δασεῖ τῷ ἀντιστοιχοῦντι τῷ τοῦ μέλλοντος ληκτικῷ διπλῷ, ὡς δυνάμει τὸ ψιλὸν ἔχοντι. τύψω, τέτυφα. λέξω, λέλεχα. Κἀπὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, πρὸ τοῦ ληκτικοῦ μαι, μεταβάλλειν τὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐκεῖνο δασύ, εἰς τὸ οἰκεῖον μέσον. τέτυφα, τέτυβμαι. διὰ δὲ τὸ ἐπαγόμενον μ, τέτυμμαι. λέλεχα, λέλεγμαι. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου πάλιν τὸ μέσον εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ. τέτυβμαι, ἐτύφθην. λέλεγμαι, ἐλέχθην. Διαφέρουσι δὲ ἡ τῆς μὲν πρώτης τὰ ψ, β, φ. τύψω, τέτυφα, τέτυβμαι, ἐτύφθην. τῆς δὲ δευτέρας τὰ ξ, χ, γ. λέξω, λέλεχα. λέλεγμαι, ἐλέχθην.

Κοινὸν τρίτης καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινόν, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον, πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α ἔχειν τὸ κ συλλαβιζόμενον. βεβασίλευκα, ἔψαλκα. Διαφέρουσι δέ, ᾗ ἡ μὲν τρίτη αὐτὸ ἔχει τροπῇ τοῦ σ. βασιλεύσω, βεβασίλευκα. Ἡ δὲ τετάρτη, προσθέσει. ψαλῶ ἔψαλκα. Τρέπεται δὲ ἐπὶ τῆς τετάρτης καὶ τὸ πρὸ τοῦ ληφθέντος κ, συμβαῖνον ν εἰς γ, διὰ τὸ ἐπαγόμενον κ. ῥανῶ, ἔῤῥαγκα. καὶ τὸ

passiuum aspersus sum propter sequens μ. Tametsi indefinitum rursum ρ habet. aspersus sum.

PROPRIVM TERTIAE.

Futurum actu. Propriũ tertiæ cõiugatiõis & illud est, qđ in actiuo futuro actu hẽt σ, ubi priores uirtute eandẽ hñt. audiã, faciã. Atq; in totũ in priorib⁹ his, in quib⁹ fit duplicis mutatio in aspiratas uel medias, aut eadẽ σ ipsa manet, aut in κ uertitur, aut omnino deest. Vertitur eñ in actiuo præterito perf. in κ semper. audiui. Deest autẽ & seruatur in passiuo præterito perfe. factus sum, auditus sum. Etenim si finale ω proprij præsentis purũ fuerit, plerunq; deest. clamo, clamat⁹ sum. iaculor, iaculatus sum. In nõnullis tñ seruat. traho, tractus sum. audio, auditus sum. Itẽ in his q̃ hñt α uel ι añ ω, λ p̃cedẽte. rideo, sus sum. perficio, perfectus sum. Cõsyderandũ uero melius, qđ si purũ hmõi ω non fuerit, semper σ manet. cano, tatus sum. persuadeo, suasus sum. fingo, fictus sum. dico, dictus sum. Necesse sané est & in his indefinitũ habere σ in quibus & ptm̃ perfe. hẽt. auditus sum, tus sum. Cõtra nõ habere, ubi nec ptm̃ perfe. hẽt. fact⁹ sum, tus sum. Propriũ est huius cõiu, & qđ futura habentiũ α, ι, ο, uerborũ, uersa ι & α in κ, & ο in ω p̃ferant. facio, am. clamo, abo. deauro, aurabo. Præter uoco, perficio, laudo, gesto, polio, medeor, & rideo, ago, amo, traijcio, molesto, sano, frango, uolo, misceo, uello, aro, iuro, ingno, moueo, pasco. Licet laudabo, gestabo, traijciã, & sanabo apđ poëtẽ dicta sint Ionice.

α ι ο præsentis manent in quibusdam futuris.

Propria quartæ.

Actiuum. Quartæ uero proprium est, quod actiuum futurũ ante finale ω, consonantem habet præsentis, & corripit penultimam. semino, minabo. Quanq̃ pinso, pinsam. & moueo, mouebo. & corrumpo, corrumpam dictum reperiatur Dorice. Proprium insuper & illud, quod indefinitum *Indefinitum actiuum.* α in pẽul. habet, si ι futurũ habuerit. rursum κ, si illud α. manebo, mansi. canam, cecini. Item quod in actiuo ptõ perfecto, & secundo indefin. mutatur in α, uocalis ι futuri pen. *Mediũ præte. perfe.* seminabo, naui. corrumpã, corrupi. occidã, occidi. Itẽ qđ mediũ ptm̃ perfe. uertit ω penul. in κ. hio, hiaui. ostendo, ostendi.

παθητικὸν ἔῤῥαμμαι διὰ τὸ ἀπαγόμενον μ. ὁ μέν τοι ἀόριστος πάλιν τὸν ἔχει. ἐῤῥάνθην.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.

Ἴδιον δὲ τῆς τρίτης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος ἐνεργεία ἔχειν τὸ σ, ἔνθα αἱ πρότεραι δυνάμει τὸ αὐτὸ ἔχουσιν. ἀκούσω, ποιήσω. Καὶ ὅλως ἐφ᾽ ὧν ταῖς προτέραις ἡ τοῦ διπλοῦ μεταβολὴ εἰς τὰ δὲ δασέα καὶ μέσα, ἐνταῦθα τὸ σ ἢ τὸ αὐτὸ ὂν φυλάττεται, ἢ εἰς κ μεταβάλλει, ἢ παντελῶς ἐκλείπει. Μεταβάλλει μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου εἰς κ ἀεί. ἤκουκα. Ἐκλείπει δὲ καὶ φυλάττεται ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. πεποίημαι, ἤκουσμαι. Εἰ μὲν γὰρ τὸ τελικὸν ω τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος καθαρὸν ᾖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκλείπει. βοάω, βεβόημαι. τοξεύω, τετόξευμαι. ἐπ᾽ ἐνίων μέν τοι καὶ σώζεται. ἑλκύω, εἵλκυσμαι, ἀκούω, ἤκουσμαι. Καὶ τῶν α καὶ ε, ἐφ᾽ ὧν τὸ λ τὴν παραλήγουσαν συλλαβίζει. γελάω, γεγέλασμαι. τελέω, τετέλεσμαι. Σκεπτέον δὲ βέλτιον, εἰ δὲ μὴ καθαρὸν τὸ τοιοῦτο ω, ἀεὶ τὸ σ φυλάττεται. ᾄδω, ᾖσμαι. πείθω, πέπεισμαι. πλάττω, πέπλασμαι. φράζω, πέφρασμαι. Ἀνάγκη δ᾽ ἄρα δὲ τὸν ἀόριστον ἔχειν μὲν τὸ σ, ἐφ᾽ ὧν καὶ ὁ παρακείμενος ἔχει. ἤκουσμαι, ἠκούσθην. Μὴ ἔχειν δὲ ἐφ᾽ ὧν οὐδ᾽ ὁ παρακείμενος. πεποίημαι, ἐποιήθην. Ἴδιον δὲ ἐστὶ ταύτης καὶ τὸ τοὺς μέλλοντας τῶν α, ε, ο, ῥημάτων, τροπῇ τοῦ ε καὶ α εἰς η, καὶ τοῦ ο εἰς ω προφέρεσθαι. ποιέω, ποιήσω. βοάω, βοήσω. χρυσόω, χρυσώσω. πλὴν τοῦ καλέω, τελέω, ἐπαινέω, φορέω, ξέω, ἀκέομαι, καὶ γελάω, ἐλάω, ἐράω, περάω, ἀνιάω, ἰάομαι, κλάω, πετάω, κεράω, σπάω, ἀρόω, ὀμόω, ὀνόω, ἐνόω, βόω. Καὶ ἐπαινήσω μέν τοι, καὶ φορήσω, καὶ περήσω, καὶ ἱήσομαι τῷ ποιητῇ εἴρηται Ἰωνικῶς.

Ἴδια τῆς τετάρτης.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν μέλλοντα περὶ τοῦ ληκτικοῦ ω, τὸ σύμφωνον ἔχειν τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ βραχυπαραληκτεῖν. σπείρω, σπερῶ. Καὶ φύρω γε μὴν, φύρσω. καὶ ὄρω, ὄρσω. καὶ φθείρω, φθέρσω λεγόμενον εὕρηται Δωρικῶς. Ἴδιον δὲ ἔτι καὶ τὸ, τὸν α ἀόριστον τῇ ει μὲν παραλήγειν, εἰ τῷ ε ὁ μέλλων. τῷ η δὲ, εἰ τῷ α. μενῶ, ἔμεινα. ψαλῶ, ἔψηλα. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρου ἀορίστου μεταβάλλειν εἰς α, τὸ τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε. σπερῶ, ἔσπαρκα. φθερῶ, ἔφθαρκα. κτενῶ, ἔκτανον. Καὶ τὸ, τὸν μέσον παρακείμενον τρέπειν τὴν αι παραλήγουσαν εἰς η. χαίνω, κέχηνα. φαίνω,

ostendi. Item quod in definētibus quidē in νω. Cæterūp e nul. habētibus ι uel ει diphthōgon, nō uertit ν, sed abijcit. iudico, aui. tendo, tetendi. Verū in his passiuū ptm̄ perfe. eodē modo nō habet idē ρ uersum. iudicatus sum. Nec indefi. inuertibile. iudicatus sum, ꝓpter absurditatē soni.

Prat. perfe. passiuum

Propria quintæ.

Quinta uero, quod in μι uerborū sit, à uerbis tertiæ α, ε, ο, υ. habētia deductorū, & quod nō omnia habent tempora dictum est prius. Propriū aūt id habet, quod ab acti uo præsenti, præteritū imperfe. fit, adempto ι, & cōuerso μ in ν. pono, ponebā. statuo, statuebā. do dabam. iungo, bam. Præterea quod primum indefi. aut finale α, κ habet eiusdē syllabæ, at nō in omnibus, sed in his, quæ ab ε & ο habētibus deformātur. pono, pono, posui. do, do, dedi. Dictum autē & illud prius, quod uerba in μι in passiuis & medijs, itē in dualib⁹ ac pluralibus penultimā corripiūt, tametsi generale ne hoc quidē. Nā ponor, & crucior, & quæror, Home. dicta sunt, Item inueuimus & ibant. d. sta bant. d. occurrebant. d. Quare præter dualia & pluralia quæ à prima fiunt, secūdorum indefini. dictum oportuit. Nempe stabamus, stabatis. d. item ibamus, ibatis d. Cōe tū fere omnibus aliquid est hmōi, sanè correptio ipsa ratione æquabili. Etenim ut in uerbis in ω, ω cōtrahitur in ο, aut α in ε. ita in uerbis in μι, η corripit in ε, aut η in α, aut ω in ο, aut υ longū, in υ breue. Itaq; & correptio fit horū singulis, nempe in uocalē ꝓprij uerbi, unde est qđ ꝓducitur. pono, no, or. statuo, tuo, tuor. do, do, dor. iungo, o, or.

Prat. perfe.

Indefini. 1.

Verba in μι

ἀνάχημαι.

δίζημαι

poëtica.

Passiuorum & mediorū in MI præsens.

Fit autem in horū passiuis ac medijs, præsens à præsenti actiuo, interiectione α literæ ante finale ι, & correpta penultima. pono, ponor. Præteritum autem imperfectum, à præterito imperfectō, sicut & in cæteris cōiugationibus. ponebam, nebar. Consimiliter uero & mediorum primum & secundū indefi. à cognatis. posui, posui, uel positus sum. Passiuum aūt præteritum perfectum ab eiusdem generis præsenti fit, uersa cōduplicatitia litera ε in ι. uelut ponor, positus sum. donor, datus sum. statuor,

Prat. imp.

Indef. 1. & 2

Prat. perfe. passiuum

πέφηνα. Καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ληγόντων μὲν εἰς νω. Παραληγόντων δὲ τῷ ι, ἢ τῇ ει διφθόγγῳ, μὴ τρέπειν τὸ ν, ἀλλ᾽ ἀποβάλλειν. κρίνω, κέκρικα. τείνω, τέτακα. Ἐφ᾽ ὧν δὲ καὶ ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀκολούθως οὐκ ἔχει αὐτὸ τετραμμένον. κέκριμαι. οὐδ᾽ ὁ ἀόριστος ἄτρεπτον, ἐκρίθην. διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

Ἴδια τῆς πέμπτης.

Ἡ δὲ πέμπτη, ὅτι μὲν τῶν εἰς μι ῥημάτων ἐστὶν, ἀπὸ τῶν τῆς τρίτης α, ε, ο, υ, παραγομένων. καὶ ὅτι οὐ πάντα ἔχει τοὺς χρόνους, εἴρηται πρότερον. Ἴδιον δ᾽ ἔχει, τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι, ἐξαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ν. Τίθημι, ἐτίθην. ἵστημι, ἵστην. δίδωμι, ἐδίδων. ζεύγνυμι, ἐζεύγνυν. Ἔτι τό, τὸν πρῶτον ἀόριστον πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α τὸ κ ἔχειν συλλαβιζόμενον. πλὴν οὐκ ἐπὶ πάντων, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ε καὶ ο παρεσχηματισμένων. τιθέω, τίθημι, ἔθηκα. διδόω, δίδωμι, ἔδωκα. Εἴρηται δὲ πρότερον, καὶ ὅτι τὰ εἰς μι ῥήματα ἐπὶ τῶν παθητικῶν τε, καὶ μέσων, καὶ δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν συστέλλεται, καὶ τοι μὴ καθόλου ὂν μηδὲ τοῦτο. τίθημαι γὰρ καὶ ἀκάχημαι, καὶ δίζημαι τῷ ποιητῇ εἴρηται. Καὶ ἐκίχημεν, καὶ βήτην, στήτην, συναντήτην. ὥς τε πλὴν τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου δευτέρων ἀορίστων λεκτέον. ἕστημεν γὰρ, καὶ ἕστητον. Καὶ ἔθημεν, ἔθητον. Κοινόν γε μὴν σχεδόν τι ἁπάντων ἐστὶ τὸ τοιοῦτο. ἡ συστολὴ δὲ αὕτη ἀναλόγως. ὃ γὰρ τοῖς εἰς ω, ο. ἢ εἰς ει, ε. τοῦτο τοῖς εἰς μι. η, ε, ἢ η, α, ἢ ω, ο. ἢ υ, υ. διὸ καὶ εἰς ἕκαστα τῶν βραχέων τούτων ἡ συστολὴ ἑκάστοις, δηλονότι εἰς τὸ βραχὺ τῆς ἰδίας ἀρχῆς φωνῆεν, ὅθεν παρῆκται μηνυόμενον. τιθέω, τίθημι, τίθεμαι. ἱστάω, ἵστημι, ἵσταμαι. διδόω, δίδωμι, δίδομαι. ζευγνύω. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

Παθητικῶν καὶ μέσων τῶν εἰς μι.

Γίνεται μὲν οὖν ἐπὶ τούτων ὁ τῶν παθητικῶν τε καὶ μέσων, ἐνεστὼς, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ, παρεντιθεμένου τοῦ α, τῷ ληκτικῷ ι, καὶ συστελλομένης τῆς παραληγούσης. τίθημι, τίθεμαι. Ὁ δὲ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συζυγιῶν. ἐτίθην, ἐτιθέμην. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν μέσων πρῶτος, καὶ δεύτερος ἀόριστος, ἀπὸ τῶν συζύγων. ἔθηκα, ἐθηκάμην, ἔθην. ἐθέμην. Ὁ δὲ τῶν παθητικῶν παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ συνδιαθέτου ἐνεστῶτος, τροπῇ τοῦ περὶ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν ι εἰς ε. τίθεμαι, τέθεμαι. δίδομαι, δέδομαι. ἵσταμαι, ἕσταμαι.

ſtatutus ſum. Cæterũ indefinitũ à ptõ perfe. ut in tertia. datus ſum,tus ſum. poſitus ſum,tus ſum. ἐτέθην tñ ſonaƭ, ꝑpter abſurditatẽ uocis.

INFLEXIO PERSONALIS IN Ω ACTIVORVM.

IAm uero perſonalis inflexionis modus, idem in quatuor, q̃ in ω, uerborũ coniugationib. differentia aũt in tẽporibus. Alia nanq; ſimili modo perſonas inflectũt, alia diuerſo. Verũ unde formẽtur, cõe oĩbus per ſingulos modos. Cõe eſt igitur præſentis & futuri primi indicatiui

2. ſingu. eorũ, quæ actiui ſunt generis, qđ ſecũda ſingulariũ perſona fit à prima, mutatione ſyllabæ ultimæ in εις. ut uerbe-

3. ſingu. ro, uerberas. berabo, bis. Item qđ tertia à ſecũda, abiecti-

2. dualis one σ. uerberat, rabit. In dualibus aũt ſecũda fit à ſecunda ſingulariũ, mutatiõe ſyllabæ ultimæ in ετον. uerberas. ra-

Regula. tis. d. berabis, bitis d. Nã prima dualis in nullo actiuo fit.

3. dualis Porrò tertia in uoce cõuenit cum ſecunda. Pluralium aũt

1. plur. prima perſona à prima fit ſingulariũ, mutata ω in ο, & ad-

2. plura. dita μεν. uerbero, uerberamus. Secunda rurſus à ſecunda

3. plura. fit dualium, mutatione ultimæ in τε. uerberatis d. uerberatis p. Tertia itẽ à tertia dualiũ cõmutata ultima in ουσι. uerberant d. uerberant p. Additur ſemper & ν. uerberãt.

ν ἐφελκυστικὸν tertijs perſo. in ι & ε. Siquidẽ generaliter in ι, aut in ε deſinẽtes tertiæ perſonę, addunt ν Attice, ſiue uocalis, ſiue cõſonans ſequaƭ. Contra Iones ſine ν proferũt. exẽplo ſunt, iniuria affecit ſacerdotẽ, & nõnunq̃. Cõmunia autẽ hæc & cum futuro ſecundo, præterq̃ quod in illo ablatio ι nõ fit ſecundæ ſingularium, uerũ tertiæ dualiũ, ſiue eliſio ſiue tranſpoſitio. Etenim uerberabis, bitis d. uerberabunt dicimus.

Præteritũ imperfectum, & ſecundũ indefinitũ.

Præteriti aũt imperfecti, & ſecũdi indefiniti, ſcđa qdẽ ſingulariũ, à prima fit perſonę, mutato ον in ες. uerbera-

3. ſingul. bam, rabas. Tertia uero à ſecũda, ut dictũ eſt. Porrò dua-

2. dual. liũ ſecũda, à ſecũda quidem ſingulariũ mutata ultima in

3. dual. ετον. Rurſum tertia à tertia, addito την. Pluralium aũt pri-

1. plura. ma, à prima quidem ſingularium, interpoſita ſyllaba μεν.

2. plura. uerberabam, berabamus. Secunda rurſus, à ſecũda dualium eo-

ἵσαμαι. Ὁ δ' ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ὡς ἐπὶ τῆς τρίτης. δίδομαι, ἐδόθην. τίθεμαι, ἐθέθην. ἐθέθην δὲ διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

ΚΛΙΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΣ Ω ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Τῆς δὲ προσωπικῆς κλίσεως, τρόπος μὲν ὁ αὐτὸς περὶ τὰς τέσσαρας τῶν εἰς ω ῥημάτων συζυγιῶν. διαφορὰ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους. οἱ μὲν γὰρ, ὁμοίως προσωποκλιτοῦνται, οἱ δὲ διαφόρως. Τὸ μέντοι ὅθεν, ἅπασι τὸ αὐτὸ καθ' ἑκάστην διάθεσιν. Κοινὸν μὲν οὖν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος πρώτου τῆς ὁριστικῆς τῶν ἐνεργητικῶν ἐγκλίσεως, τὸ, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν πρόσωπον γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς εις. τύπτω, τύπτεις. τύψω, τύψεις. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐξαιρέσει τοῦ σ. τύπτει, τύψει. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ετον. τύπτεις, τύπτετον. τύψεις, τύψετον. Τὸ γὰρ πρῶτον ἀπ' οὐδενὸς τῶν ἐνεργητικῶν γίνεται. Τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως τῷ δευτέρῳ. Τῶν πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει τῆς μεν. τύπτω, τύπτομεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε. τύπτετον, τύπτετε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ουσι, τύπτετον, τύπτουσι. ἐφέλκεται δὲ ἀεὶ καὶ τὸ ν. τύπτουσιν. καθόλου γὰρ τὰ εἰς ι, ἢ εἰς ε λήγοντα τρίτα πρόσωπα, ἐφέλκεται τὸ ν Ἀττικῶς, καὶ φωνήεντος καὶ συμφώνου ἐπιφερομένου. Ἴωνες δὲ ἄνευ τοῦ ν προφέρουσι. σημεῖον δὲ τὸ, ἠτίμησ' ἀρητῆρα. καὶ ἔσθ' ὅτι. Κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα. πλὴν ὅσον ἐπ' ἐκείνου ἐξαίρεσις τοῦ ι οὐ γίνεται τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, ἀλλὰ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, ἤτοι ἐξαίρεσις, ἢ μετάθεσις. τυπεῖς γὰρ τυπεῖτον, τυποῦσιν.

Παρατατικὸς καὶ δεύτερος ἀόριστος.

Τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου, τροπῇ τοῦ ον εἰς ες. ἔτυπτον, ἔτυπτες. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ὡς εἴρηται. Τῶν δὲ δυϊκῶν, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ετον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ γ, προσθέσει τῆς την. Τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ α τῶν ἑνικῶν, παρενθέσει τῆς με. ἔτυπτον, ἐτύπτομεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊ-

lium eodem modo, quo & in præsenti. Porrò tertia, consonat primæ singulari. Nā ueniebant, & discebant iuxta Chalcidicā proprietatē sunt formata, ad formā dabant.

Cōmunia primi indefiniti & præteriti perfe.

Primi aūt indefi. & p̄teriti perfe. cōmune est, qđ secūda singulariū persona, à prima fit, addito σ. uerberaui, uisti. uerberaui, uisti. Tertia aūt abiecto σ, & uersa α in ε. uerbe

2. dual. rauit, auit. Dualiū uero secunda, à secunda singulariū fit, mutatione ultimæ in ατον. uerberauisti, uistis duo. uerberauisti, uistis d. Porrò in tertia non cōuenit, sed tertia p̄te. quidē per eandē habet uocē cū secunda. Indefiniti aūtà sua secunda fit, mutata ultima in την. uerberastis d. uerūt

1. plura. d. Cęterū pluralis prima, fit utrinq; à prima singula. addito μεν. uerberaui, uimus. uerberaui, uimus. Secūda uero, à secunda dualiū itidem fit uti in p̄senti. Verū tertia iam nō cōuenit, sed in ptō perfecto fit à tertia dualiū uersa ultima in σιν, uerberarūt d. uerberarunt p. Rursum in indefinito à prima singulariū, adiectione ν. uerberaui, rai unt.

Pre. plusq̄. Porrò p̄ter. plusq̄. secunda qdē à prima, conuersa ν in σ. uerberauerā, ueras. Aliæ item oēs eo modo quo in secundo indefinito, nisi qđ nulla hic quidē mutaŕ uocalis. Cæterum tertia pluraliū fit à tertia singulariū, adiectiōe σαν. uerberauerat, rauerant. Liquet igitur, qđ pręsentis, & am

Secunda & tertia dualium similes. borum futurorum, & præteriti perfecti actiui, peculiare est p̄ cæteris temporibus, quod secundæ, & tertiæ dualiū inter se cōueniunt uoce. Quara etiā dicitur, qđ si in σι desinant tertiæ pluraliū, conueniunt itidem & tertiæ dualium. Accidit aūt, quod & in syllabis, & in uoce conueniūt tertiæ pluralium, cum primis singulariū, præteriti imper

Annotatio. fecti, & amborum indefinitorum. Nam generale est in actiuis præteritis, quorum participium in σ ultima acuta non desinit, quod tertię personæ plurales finalem habēt, participialis genitiui penultimam syllabam. uerberans, uerberantis, uerberabam. qui uerberauit, eius qui uerberauit, uerberauerunt.

κῶν ὁμοίως, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. Τὸ δὲ τρίτον, ὁμοφώνως τῷ πρώτῳ τῶν ἑνικῶν. Τὸ ἤλθοσαν, καὶ ἐμάθοσαν χαλκιδικῆς διαλέκτου ἐστὶ, παρεσχηματισμένα πρὸς τὸ ἔδοσαν.

Κοινὰ πρώτου ἀορίστου καὶ παρακειμένου.

Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου καὶ παρακειμένου κοινὸν, τὸ, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεσθαι, προσθέσει τοῦ σ. ἔτυψα. ἔτυψας. τέτυφα, τέτυφας. Τὸ δὲ τρίτον, ἐξαιρέσει τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε. ἔτυψε, τέτυπε. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ατον. ἔτυψας, ἐτύψατον. τέτυφας, τετύφατον. Τὸ δὲ τρίτον οὐκ ἔτι κοινὸν, ἀλλὰ τὸ μὲν παρακειμένου ὁμόφωνον τῷ ἰδίῳ δευτέρῳ. Τὸ δὲ ἀορίστου ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την. ἐτύψατον, ἐτυψάτην. Τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον κοινὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τῆς μεν. ἔτυψα, ἐτύψαμεν. τέτυφα, τετύφαμεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ὁμοίως ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. Τὸ δὲ τρίτον, οὐκ ἔτι κοινὸν, ἀλλὰ τὸ μὲν παρακειμένου ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς σιν. τετύφατον, τετύφασιν. Τὸ δὲ ἀορίστου ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τοῦ ν. ἔτυψα, ἔτυψαν. Τοῦ δὲ ὑπερσυντελίκου, τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ, ἐτετύφειν, ἐτετύφεις. Τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα ὁμοίως τοῖς τοῦ δευτέρου ἀορίστου, πλὴν τοῦ μηδὲν ἐνταῦθα μεταβάλλειν τῶν φωνηέντων. Καὶ τῶν πληθυντικῶν τὸ τρίτον γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τῆς σαν. ἐτετύφει, ἐτετύφεισαν. Δῆλον οὖν ὅτι τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἀμφοῖν τοῖν μελλόντοιν, καὶ τοῦ παρακειμένου τῶν ἐνεργητικῶν, ἴδιον πρὸς τοὺς ἄλλους χρόνους, τὸ τὰ β καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖν. Διὸ καὶ λέγεται, ὡς ἐὰν εἰς σι λήγῃ τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφωνεῖν τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν. συμβαίνει δὲ καὶ ἰσοσύλλαβα καὶ ὁμόφωνα εἶναι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν τοῖς πρώτοις τῶν ἑνικῶν τοῦ παρατατικοῦ, καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἀορίστων. Καθόλου γὰρ τῶν ἐνεργητικῶν παρῳχημένων, οἷς ἡ μετοχὴ οὐκ εἰς σ ὀξυτονουμένον λήγει, τούτοις τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ληκτικὴν ἔχει τὴν τῆς μετοχῆς γενικῆς παραληκτικὴν συλλαβήν. οἷον ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος, ἔτυπτον. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος, ἔτυψαν.

MEDIORVM FORMATIONES.

CAeterū mediorū indicatiuorū præt. perfe. & præt. plusq̄perfectū respōdent actiuis eiusdē nominis.

Præsens & futurum.

Præsentis aūt & futuri cōe est, quod secūda singularis figuratur à prima abiecto μ, & mutato ο in ι, ac rursum contracto ι & αι in η. uerberor, raris. Præter puto, uolo, uidebo. horū nanq; fit secūda, elision α & cōtractis ι (qđ erat ex conuersione) & ι in ει. putas, uis, uidebis. Tertia uero à secūda, dissoluendo contracta & interponendo τ. uerberaris, uerberat. Dualiū aūt prima fit à prima singulariū, mutata ultima in μεθον. uerberor, uerberamur d. Porrò secunda & tertia conueniūt, atq; à tertia formātur, cōmutata syl. ultima in σθον. uerberatur, uerberamini, d. Pluralium aūt prima quidē à prima dualiū formatur, cōmutatione ultimæ ī θα. uerberamur, d. uerberamur, p. Secūda itē à secūda mutata ultima in σθε. uerberamini, d. uerbemini, p. Tertia uero, à tertia singulariū, cōuersa ι penul. in ο, & assumpta ν. uerberatur, uerberātur. Cōmunia tamen hæc, & cū secundo futuro, præter quam quod in eo persona secūda singulariū etiā eliso υ fit. uerberabor, uerberaberis, ris. pugnabo, pugnabis, bis. Et tertia fit assumpto ι in diphthongū. uerberaberis, bitur. Præterea tertia pluralium fit uersa ει diphth. in ο. uerberabuntur. Porrò præteriti imper. & secundi indefi. cōe est, qđ secunda singularium fit à prima, abiectione μ & ν, & cōuersione ο in ι, & conflatis ο & ι in diph. ου. uerberabar, baris, baris. Rursum tertia à secunda fit dissoluta diph. ου in εο, & interposita τ. uerberabaris, batur. Cæteræ uero formantur eodē modo ut in persenti, nisi qđ dualium secunda & tertia nō conueniūt in uoce, sed tertię fit à secunda singulariū mutatione syllabę ult. in σθην, uel à sua ipsius secunda. uerberabaŕ, bamini. d. bantur d. Primi autē indefiniti secunda singularis fit à prima, abiecta μ & ν, & mutata ο in ι, & hęc rursum in ο, & conflatis α & ο in ω. uerberaui, uerberauisti, uerberauisti. Tertia uero à secunda formatur resoluendo contracta, & interponendo τ. uerberauisti rauit.

Eiusmodi incō tracta Home. sunt familiaria.

Cæteræ

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

Τῶν μέσων δὲ ὁριστικῶν, ὁ μὲν παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος συμφέρονται τοῖς ἐνεργητικοῖς ὁμωνύμοις.

Ἐνεστὼς καὶ μέλλων.

Ἐνεστῶτος δὲ καὶ μέλλοντος κοινόν, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ αι εἰς η. τύπτομαι, τύπτῃ. Πλὴν τοῦ οἴομαι, βούλομαι, ὄψομαι. τούτων γάρ τοι τὸ δεύτερον, ἐξαιρέσει τοῦ α, καὶ συναιρέσει τοῦ ε ἐκ μεταβολῆς ε καὶ τοῦ ι εἰς ει. οἴει, βούλει, ὄψει. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἀναλύσει τῶν κεκραμένων, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. τύπτεαι, τύπτεται. Τῶν δυϊκῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεθον. τύπτομαι, τυπτόμεθον. Τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφωνεῖτον, καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου γίνεσθον, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τύπτεται, τύπτεσθον. Τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς θα. τυπτόμεθον, τυπτόμεθα. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτεσθον, τύπτεσθε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τροπῇ τοῦ παραλήγοντος ε εἰς ο. καὶ προσλήψει τοῦ ν. τύπτεται, τύπτονται. Κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα. Πλὴν ὅσον ἐπὶ τούτου τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν καὶ ἐξαιρέσει τοῦ υ γίνεται. τυποῦμαι, τυπέαι, τυπῇ. μαχοῦμαι, μαχέαι, μαχῇ. Καὶ τὸ τρίτον, προσλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον. τυπέαι, τυπεῖται. καὶ ἔτι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς ου. τυποῦνται. Τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου κοινόν, τό, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ καὶ ν, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ διφθογγώσει τοῦ ο καὶ ε εἰς ου. ἐτυπτόμην, ἐτύπτοε, ἐτύπτου. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, διαλύσει τῆς ου εἰς εο, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. ἐτύπτεο, ἐτύπτετο. Τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως κἀπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. πλὴν ὅσον τῶν δυϊκῶν τὸ δεύτερον καὶ τρίτον οὐχ ὁμοφωνεῖτον. ἀλλὰ τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σθην, ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου. ἐτύπτετο, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ καὶ ν, καὶ μεταβολῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ τούτου πάλιν εἰς ο, καὶ συναιρέσει τοῦ α καὶ ο εἰς ω. ἐτυψάμην, ἐτύψαο, ἐτύψω. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀναλύσει τῶν συνηρημένων, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. ἐτύψαο, ἐτύψατο.

Cęterę eodem modo, ut in secũdo indefinito, nisi quod illic ο penultimæ conuertitur in ι,& ι rursum in ο. hic uero α immutabile ubiq; manet.

PASSIVORVM FORMATIONES.

Passiuorũ autẽ p̃sens quidẽ & futura ambo cũ p̃senti mediorũ cõueniũt.Ptm̃ imper.cũ ptõ imper. Indefinita etiã cũ ptõ plusq̃per. atq; unà & p̃te.per. & p̃te. plusq̃.propriã sortita sunt decisionẽ. Nam p̃te. perfe. secunda persona fit à prima, mutata finali μ in σ, siue actu, siue potẽtia. Etenim quorũ futurũ est per ψ, uel ξ, eorũ formatio per eandẽ duplicẽ fit. plexus sum, plexus es. uerberatus sum, tus es. Tertia à secunda fit, uersa σ in τ, quomodocunq; habeat, siue actu, siue potẽtia. Adsunt aũt actu, & quæ añ potẽtia adesse illi uidebãt in duplici, ut π uel κ. uerbera' es, tus est. plex' es, xus est. seminat' es, tus est. Quin & σ assumitur rõne exigẽte, si pri. personæ ultima σ μ in eadẽ syllaba habet. audit' sum, tus es, tus est. Dualiũ aũt prima persona à prima singulariũ, uti in p̃senti fit. Itẽ secunda & tertia eadẽ uoce à secunda, mutata ultima in σθον, in his, in quibus σ actu est. auditus es, auditi estis. In quibus uero potentia, non σ, sed aut φ ante θ ponendum si ψ fuerit. uerberatus es, ti estis. aut χ, si ξ. plexus es, plexi estis. Pluralium autem prima persona, à prima dualium fit mutata ultima in θα, uti in pręsenti. uerberati sumus d. ti sumus.p. Secunda itẽ à secũda, abiecta ν & uerso ο in ι. uerberati estis d. ti estis p. Tertia cõiter q̃dẽ fieri non potest, ubi tertia singu. in syllabã finit per duas consonãtes. Cæterũ Ionice à tertia fit singulari, uersa tenui in qb' fuerit, in aspiratã, & interposito α. uerberat' est, ti sunt. plex' est, plexi sunt. Sed personę p̃te. plusq̃per. eo modo, quo & præteriti perfecti, fiunt, nisi q̃d hic est uocalis finalis ο, ubi illic αι. Figurare itaq; oportet & tertiã dualiũ in θην, à sua secunda. Siquidẽ perpetuo illic duntaxat secunda ac tertia persona dualiũ inter se cõsentiunt uoce, ubi tertia pluralium in ι aut in αι desinit.

Præteritum perfectum. *1. dual.* *1. plura.* *Præ. plusq̃.* *Regula cõis.*

Proprium

τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ. πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν τὸ παραλῆγον ο μεταβάλλει εἰς ε, καὶ τὸ ε πάλιν εἰς ο. ἐνταῦθα δὲ τὸ α ἀμετάβλητον περὶ πάντα.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ παθητικῶν ὁ μὲν ἐνεστὼς, καὶ οἱ μέλλοντες ἀμφω τῷ ἐνεστῶτι τῶν μέσων συμφέρονται. Ὁ δὲ παρατατικὸς τῷ παρατατικῷ, οἱ δὲ ἀόριστοι τῷ ὑπερσυντελίκῳ, ὁ δὲ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος ἰδίαν εἰλήχασι κατατομήν. Τοῦ μὲν γὰρ παρακειμένου τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ μ εἰς σ, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει. ὧν γὰρ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ψ ἢ ξ, τούτων ὁ σχηματισμὸς τῷ αὐτῷ διπλῷ γίνεται. πέπλεγμαι, πέπλεξαι. τέτυμμαι, τέτυψαι. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ὅπως ἂν ἔχῃ εἴτ' ἐνεργείᾳ, εἴτε δυνάμει. Σύνεστι δὲ ἐνεργείᾳ, καὶ τὰ πρότερον δυνάμει σὺν αὐτῷ θεωρούμενα ἐν τῷ διπλῷ. οἷον τὸ π ἢ κ. τέτυψαι, τέτυπται. πέπλεξαι, πέπλεκται. ἔσπαρσαι, ἔσπαρται. Καὶ τὸ σ δὲ προσλαμβάνεται εὐλόγως ἣν τοῦ πρώτου ἡ λήγουσα τῷ σ μ συλλαβίζηται. ἤκουσμαι, ἤκουσαι, ἤκουσται. Τῶν δυϊκῶν τὸ πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι. Καὶ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφώνως ἀπὸ τοῦ δευτέρου μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σθον, ἐν οἷς δηλονότι τὸ σ ἐνεργείᾳ. ἤκουσαι, ἤκουσθον. ἐν οἷς δὲ δυνάμει, οὐ τὸ σ, ἀλλ' ἢ τὸ φ πρὸ τοῦ θ συλλαβιστέον, ἐὰν τὸ ψ ᾖ. τέτυψαι, τέτυφθον. ἢ τὸ χ, ἐὰν τὸ ξ. πέπλεξαι, πέπλεχθον. Τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα, ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι. τετύμμεθον, τετύμμεθα. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. τέτυφθον, τέτυφθε. Τὸ τρίτον κοινῶς μὲν γενέσθαι οὐχ οἷόν τε, ἔνθα τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν συλλαβῇ λήγῃ δισυμφώνῳ. Ἰωνικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τροπῇ τοῦ ψιλοῦ, ἐν οἷς ἂν ᾖ, εἰς δασὺ, καὶ παρενθέσει τοῦ α. τέτυπται, τετύφαται. πέπλεκται, πεπλέχαται. Καὶ τὰ τοῦ ὑπερσυντελίκου δὲ ὁμοίως τοῖς τοῦ παρακειμένου γίνεται, πλὴν ὅσον φωνῆεν ἐνταῦθα ληκτικὸν τὸ ο, ἔνθα ἐπ' ἐκείνου τὸ αι. Σχηματιστέον δ' ἄρα καὶ τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν τούτου εἰς θην, ἀπὸ τοῦ δευτέρου. Καθόλου γὰρ τηνικαῦτα μόνον τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖτον, ἡνίκα τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰς ι, ἢ εἰς αι λήγει.

Ἴδιον

Proprium quintæ. Actiuorum præsens.

PRopriũ autẽ quintæ est, quod in indicatiuis actiuis
2.perso.ind. secunda quidẽ persona præs. fit à prima ablatione ι,
3.perso.ind. & cõuersione μ in σ. pono, ponis. Tertia rursus à se=
2.ac 3. dual. cũda, addito ι. ponit, ponit. Dualiũ uero secũda persona,
ac tertia, à secunda singulari, uerso σ in τ, & addita ον, &
mutatione penultimæ uocalis, in penultimã uocalẽ uer=
bi, unde & ipsum formatum est uerbũ in μι. pono, no, po=
nis, itis uel nunt d. statuo, statuo, statuis, itis, uel unt d. do,
1.perso.plu. do, das, tis, uel ant d. Pluraliũ uero persona prima forma
tur à prima singulariũ, cõuersione ultimæ in μεν, & muta
2. pluralis. tione penultimæ, ut dictũ est. pono, ponimus. Secunda
rursum persona à secũda dualiũ, eliso ν, & cõuerso ο in ε.
3. pluralis. ponitis d. ponitis plures. Tertia item à tertia fit dualium,
ademptione ν, & mutatione το in σι, ac interiectu α. poni=
tis d. ponũt plures. datis duo, dant p. Cæterũ statuunt &
Præt. ĩper. mittũt & similia, sunt ex cõtractione. Personæ uero præt.
2. Indefinitũ imperfe. ac secũdi indefi. sic fiũt, ut in ptõ imperfe. & secũ
dis indefi. uerborũ in ω. ponebã, bas. posui, isti. nisi quod
hic sing. penultima, corripitur in dualibus ac pluralibus,
ut dictũ est. At horũ quæ in μι, formatio (ut in gñe loqr)
iuxta conduplicationẽ fit, & ex initiali cõsonante, & ι, nisi
uocis incõmoditas obstiterit. do, do. pono, pono. statuo
tamen facit statuo, ob uocis absurditatem.

Media & passiua.

In medijs autẽ & passiuis indicatiuis, præsentis quidẽ
& pręteriti perf. secũda per. fit à prima, mutata μαι in σαι.
ponor, ris. positus sum, tus es. Præteriti aũt imperfecti, &
secũdi indefiniti, mutata ultima in σο. ponebam, bas. po=
situs sum, tus es. Cætera omnia cõia habet cũ tertia. Li=
cet tñ & in η proferre secundã præsentis uerborũ, quæ ab
habẽtibus ε & α fiunt. ponor, eris. statuor, tueris.

INFLEXIO PER MODOS ACTIVORVM.

CAeterũ modalis inflexionis caput est indicatiuus
modus. Alij eñ oẽs ab hoc fiũt hoc pacto. Indicat.
uerbero. Ptm̃ imper. uerberabã. Impera. uerbera.
Optatiuus, uerberarẽ. Subiun. si uerberẽ. Infi. uerberare.

Futurum

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ. Ενεργητικῶν ἐνεστώς.

Ἴδιον δὲ τῆς πέμπτης, τὸ ἐπὶ τῶν ὁριστικῶν ἐνεργητικῶν τὸ μὲν δεύτερον πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀφαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ. τίθημι, θίθης. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει τοῦ ι. τίθης, τίθησι. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ δεύτερον καὶ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τῶν σ εἰς τ, καὶ προσθέσει τοῦ ον, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης εἰς τὸ παραλήγον φωνῆεν τοῦ ῥήματος, ὅθεν αὐτὸ παρεσχημάτισαι τὸ εἰς μι. τιθέω, τίθημι, τίθης, τίθετον. ἰσάω, ἵσημι, ἵσης, ἵσατον. διδόω, δίδωμι, δίδως, δίδοτον. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεν, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης, ὡς εἴρηται. τίθημι, τίθεμεν. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ἐξαιρέσει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. τίθετον, τίθετε. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, ἐξαιρέσει τοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς το εἰς σι, καὶ παρενθέσει τοῦ α. τίθετον, τιθέασι. δίδοτον, διδόασι. τὸ δὲ ἰσᾶσι, καὶ ἴασι, καὶ τὰ ὅμοια, ἐκ συναιρέσεως. Τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, ὁμοίως τοῖς * παρατατικοῖς καὶ β. ἀορίστοις τῶν εἰς ω ῥημάτων. ἐτίθην, ἐτίθης. ἔθην, ἔθης. πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ τῶν ἑνικῶν παραλήγουσα συστέλλεται ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, ὡς εἴρηται. Αὐτῶν δὲ τῶν εἰς μι ὁ σχηματισμὸς, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἐκ τε τοῦ ἀρκτικοῦ συμφώνου, καὶ τοῦ ι, εἰ μὴ τὸ τῆς προφορᾶς δύσφθεγκτον κωλύοι. δῶ, δίδωμι. θῶ, τίθημι. σῶ, μέντοι γε ἵσημι, διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

*Αλ. τοῖς π. καὶ β. ἀορίστοις τῶν παθητικῶν.

Μέσα καὶ παθητικά.

Ἐπὶ δὲ τῶν μέσων τε καὶ παθητικῶν ὁριστικῶν, τὸ μὲν τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρακειμένου δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταβολῇ τῆς μαι εἰς σαι. τίθεμαι, τίθεσαι. τέθειμαι, τέθεισαι. Τὸ δὲ τοῦ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σο. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο. ἐθέμην, ἔθεσο. Τὰ δ' ἄλλα πάντα κοινὰ πρὸς τὴν τρίτην. Ἔστι δὲ καὶ εἰς ε προφέρειν τὸ δεύτερον τοῦ ἐνεστῶτος, τῶν ἀπὸ τοῦ ε καὶ α. τίθεμαι, τιθῇ. ἵσαμαι, ἵσῃ.

ΚΛΙΣΙΣ ΕΓΚΛΙΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Τῆς δ' ἐγκλιτικῆς κλίσεως ἀρχὴ μὲν ἡ ὁριστικὴ ἔγκλισις, αἱ γὰρ ἄλλαι πᾶσαι ἀπ' αὐτῆς ὧδε. Τὸ Ὁριστικὸν, τύπτω. Παρατατικὸς, ἔτυπτον. Τὸ Προστακτικὸν, τύπτε. Τὸ Εὐκτικὸν, τύπτοιμι. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτω. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τύπτειν,

Futurū.1. Futurū primū.Indi.uerberabo.Opta.turus essem.Infini.
Indefinit.1. uerberaturū esse. Inde.primū.Indica.uerberaui.Imper.
uerberato.Opta.berauissem.Subiun.si uerberauero.In=
Præ.perfec. finiti.uerberauisse, Ptm̄ perf.Indi.uerberaui. Ptm̄ plus=
Præ.plusq̄. quam.uerberauerā. Impera.uerberato. Opta.uerbera=
uissem.Subiunćti.si uerberauero. Infiniti. uerberauisse.
Indefi 2. Indefi.secūdū.Indi.uerberaui.Impera.uerberato.Opta=
tiuū,uerberauissem.Subiun.si uerberauero.Infini.uerbe
Futurum. 2. rauisse. Futurū secūdū. Indicatiuū, uerbrabo. Optati=
uum,uerberaturus essem.Infini.turum esse.

Præsens mediorum.

Vtranq; si= Indica.uerberor.Præte.imperfe.uerberabar.Impera.
gnificationē uerberare. Opta.uerberarer. Subiun. si uerberer.Infini.
habent. uerberari.Futurū primū.Indica.uerberabor.Opta.uer=
Futurum. 1. berer.Infini.tum iri.Indefi.primū.Indica.uerberat⁹ sum.
Indefiniti. 1. Imperatiuū, tus esto. Optatiuū,tus essem.Subiunćtiuū,
si uerberatus ero.Infinitiuum, uerberatū esse. Ptm̄ per.
Præ per. Indicatiuū,tus sum. Ptm̄ plusq̄perfe.tus fuerā.Impera.
& plusq̄. tus esto.Opta.uerberat⁹ essem.Subiunćtiuū,si uerbera=
tus ero. Infinitiuū, tum esse. Indefi. secundū, Indi. ratus
Indefini. 2. sum.Imperatiuū,uerberator.Optati. uerberatus essem.
Subiunćtiuum,si uerberatus fuero.Infinitiuum,tum fuis
Futurum. 2. se. Futurum secundum.Indicatiuum,uerberabor.Op=
tatiuum,uerberer. Infinitiuum,tum iri.

Præsens passiuorum.

Præ.perfec. Indicatiuū,uerberor,& reliqua ut dićtū est. Prę.perf.
& plusq̄. Indicatiuū,tus sum. Præte.plusq̄per.tus fuerā.Impera.
Indefini.1. tus esto.Infinitiuū,tum fuisse. Indefi.1.Indicat.tus sum.
Indefini.2. Impera.tus esto.Optati.tus essem.Subiunćt.si tus fuero.
Infinitiuū.tum esse. Indefinitū secundū.Indica.uerbera=
tus sum.Imperatiuum,tus esto.Optatiuum,tus fuissem.
Futurum. 1. Subiunćti.si tus fuero.Infinitiuum,atum esse. Futurum
Futurum.2. primum.Indicatiuum, uerberabor. Optatiuum,randus
sim.Infini.randum esse. Futurum secun. Indica. uerbe=
Paulo post rabor.Opta.uerberandus sim.Infini.randum esse. Pau
futu. lo post futu.Indica.uerberabor.Optatiuum,uerberer.In
finitiuum, uerberandum esse.

Aćtiua

Μέλλων ά. Τὸ Ορισικὸν, τύψω. Τὸ Εὐκτικὸν, τύψοιμι. Τὸ Απαρέμφατον, τύψειν. Αόρισος ά. Τὸ Ορισικὸν, ἔτυψα. Τὸ Προσακτικὸν, τύψον. Τὸ Εὐκτικὸν, τύψαιμι. Τὸ Υποζακτικὸν, ἐὰν τύψω. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαι. Παρακείμενος. Τὸ Ορισικὸν, τέτυφα. Υπερσυντέλικος, ἐτετύφειν. Τὸ Προσακτικὸν, τέτυφε. Τὸ Εὐκτικὸμ, τετύφοιμι. Τὸ Υποζακτικὸν, ἐὰν τετύφω. Τὸ Απαρέμφατον, τετυφέναι. Αόρισος β. Τὸ Ορισικὸν, ἔτυπον. Τὸ Προσακτικὸν, τύπε. Τὸ Εὐκτικὸν, τύποιμι. Τὸ Υποζακτικὸν, ἐὰν τύπω. Τὸ Απαρέμφατον, τυπεῖν. Μέλλων β. Τὸ Ορισικὸν, τυπῶ. Τὸ Εὐκτικὸν, τυποῖμι. Τὸ Απαρέμφατον, τυπεῖν.

Ενεσὼς μέσων.

Τὸ Ορισικὸν, τύπτομαι. Παραζατικὸς, ἐτυπτόμην. Τὸ Προσακτικὸν, τύπτε. Τὸ Εὐκτικὸν, τυπτοίμην. Τὸ Υποζακτικὸν, ἐὰν τύπτωμαι. Τὸ Απαρέμφατον, τύπτεσθαι. Μέλλων ά. Τὸ Ορισικὸν, τύψομαι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυψοίμην. Τὸ Απαρέμφατον, τύψεσθαι. Αόρισος ά. Τὸ Ορισικὸν, ἐτυψάμην. Τὸ Προσακτικὸν, τύψαι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυψαίμην. Τὸ Υποζακτικὸν, ἐὰν τύψωμαι. Τὸ Απαρέμφατον, τύψασθαι. Παρακείμενος. Τὸ Ορισικὸν, τέτυπα. Υπερσυντέλικος, ἐτετύπειν. Τὸ Προσακτικὸν, τέτυπε. Τὸ Εὐκτικὸν, τετύποιμι. Τὸ Υποζακτικὸν, ἐὰν τετύπω. Τὸ Απαρέμφατον, τετυπέναι. Αόρισος β. Τὸ Ορισικὸν, ἐτυπόμην. Τὸ Προσακτικὸν, τυποῦ. Τὸ Εὐκτικὸν, τυποίμην. Τὸ Υποτακτικὸν, ἐὰν τύπωμαι, Τὸ Απαρέμφατον, τυπέσθαι. Μέλλων β. Τὸ Ορισικὸν, τυποῦμαι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυποίμην. Τὸ Απαρέμφατον, τυπεῖσθαι.

Ενεσὼς παθητικῶν.

Τὸ Ορισικὸν, τύπτομαι, καὶ τἄλλα ὡς εἴρηται. Παρακείμενος. Τὸ Ορισικὸν, τέτυμμαι. Υπερσυντέλικος, ἐτετύμμην. Τὸ Προσακτικὸν, τέτυψο. Τὸ Απαρέμφατον, τετύφθαι. Αόρισος ά. Τὸ Ορισικὸν, ἐτύφθην. Τὸ Προσακτικὸν, τύφθητι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυφθείην. Τὸ Υποτακτικὸν, ἐὰν τυφθῶ. Τὸ Απαρέμφατον, τυφθῆναι. Αόρισος β. Τὸ Ορισικὸν, ἐτύπην. Τὸ Προσακτικὸν, τύπηθι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυπείην. Τὸ Υποτακτικὸν, ἐὰν τυπῶ. Τὸ Απαρέμφατον, τυπῆναι. Μέλλων ά. Τὸ Ορισικὸν, τυφθήσομαι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυφθησοίμην. Τὸ Απαρέμφατον, τυφθήσεσθαι. Μέλλων β. Τὸ Ορισικὸν, τυπήσομαι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυπησοίμην. Τὸ Απαρέμφατον, τυπήσεσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Τὸ Ορισικὸν, τετύψομαι. Τὸ Εὐκτικὸν, τετυψοίμην. Τὸ Απαρ. τετύψεσθαι.

Actiua præsens.

Præ.imper. INdicatiuum,pono. Ptm̃ imper.ponebam.Imperatiuũ,pone.Optatiuum,ponerem.Subiunctiuũ, si ponã.Infinit.ponere. Indefinitũ primũ.Indica.posui,& alia ut in uerberaui. Indef.secundũ.Indi a.posui.Impera.pone & pone. Optatiuum,posuissem. Subiunctiuũ, si posuero.Infinitiuum posuisse.

Indefini.1.

Indefini.2.

Media & passiua.præsens.

Præ.imper. INdicatiuũ ponor. Præte.imper.ponebar.Imperati. ponere, & ponere. Optatiuũ, ponerer. Subiunctiuũ, si ponar.Infinitiuũ,poni.Indefinitũ secundũ. Indicatiuũ,positus sum.Imperati.positus esto.Optat.positus essem.Subiunctiuũ,si positus ero.Inde.positũ esse. Prętę.

Indefini.2.

Præt.perfe. perfe.Indicat.positus sum.Præte.plusq̃perfe.tus erã.Im

Præt.plusq̃. pera.positus esto.Optatiuũ, positus fuissem.Subiunctiuum si positus fuero.Infinitiuum ,positum esse. Indefinitiuum primũ. Indica, positus sum. Imperatiuũ,tus esto.

Indefi.1.

Futu.1. Opta. positus essem. Subiun.si positus ero.Infiniti. tum esse. Futurũ pri.Indicat. ponar.Optati.ponendus sim.

Moxfutu. Infinitiuum ponendum esse.Mox futurũ. Indica. ponar, & reliqua ut in uerberabor.

COMMVNIA OMNIVM MODORVM.

COmmune aũt oĩbus modis,qđ augmẽtũ originis abijciunt,excepto prętę.perf.uerberabã, uerbera, aui,rato,uerberassem,si rauero,rasse.At uerberaui, facit rato,rassem,si rauerim.rasse. Præte. autẽ imperfe. p̃nti cõiungitur,& ptm̃ plusq̃per.præte.perfe. Vnde quę ab alterutris horum formatiões fiunt,cõem cũ alteris habent significationẽ. Cęterũ liquet quod futuri formatio, neq; in Imperatiuo est,neq; in Subiuncti. Porrò significatio huius est in his,qua formant à.1.Indefini.

Præ.imper.

Formationes imperatiuorũ Actiuorum.

FIt autem uerborum in ω actiuorum, imperatiuũ quidem à tertia persona proprij thematis. uerberabat, bera,rauit, uerberato. Tametsi primũ Indefini. etiã ultima mutata in οι fit.uerberauit,uerberato.

Optati:

ΤΑ ΕΙΣ ΜΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ὁριστικὸν, τίθημι. Παρατατικὸς, ἐτίθην. Τὸ Προστακτικὸν, τίθετι. Τὸ Εὐκτικὸν, τιθείην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶ. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τιθέναι. Ἀόριστος α. Τὸ Ὁριστικὸν, ἔθηκα, καὶ τἆλλα ὡς ἀπὸ τοῦ ἔτυψα. Ἀόριστος β. Τὸ Ὁριστικὸν, ἔθην. Τὸ Προστακτικὸν, θέτι καὶ θές. Τὸ Εὐκτικὸν, θείην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶ. Τὸ Ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

Μέσα καὶ παθητικὰ ἐνεστώς.

Τὸ Ὁριστικὸν, τίθεμαι. Παρατατικὸς, ἐτιθέμην. Τὸ Προστακτικὸν, τίθεσο καὶ τίθου. Τὸ Εὐκτικὸν, τιθείμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τίθεσθαι. Ἀόριστος δεύτερος. Τὸ Ὁριστικὸν, ἐθέμην. Τὸ Προστακτικὸν θέσο καὶ θοῦ. Τὸ Εὐκτικὸν, θείμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, θέσθαι. Παρακείμενος. Τὸ Ὁριστικὸν, τέθειμαι. Ὑπερσυντέλικος, ἐτεθείμην. Τὸ Προστακτικὸν, τέθεισο. Τὸ Εὐκτικὸν, τεθείμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τεθεῖσθαι. Ἀόριστος α. Τὸ Ὁριστικὸν, ἐτέθην. Τὸ Προστακτικὸν, τέθητι. Τὸ Εὐκτικὸν, τεθείην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶ. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τεθῆναι. Μέλλων α. Τὸ Ὁριστικὸν, τεθήσομαι. Τὸ Εὐκτικὸν, τεθησοίμην. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Τὸ Ὁριστικὸν, τεθείσομαι, καὶ τἆλλα ὡς ἀπὸ τοῦ τετύψομαι.

ΚΟΙΝΑ ΑΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΓΚΛΙΣΕΩΝ.

Κοινὸν δὲ ἁπασῶν τῶν ἐγκλίσεων, τὸ τὴν αὔξησιν τῆς ἀρχῆς ἐξαιρεῖσθαι, πλὴν τοῦ παρακειμένου. ἔτυπτον, τύπτε, ἔτυψα, τύψον, τύψαιμι, ἐὰν τύψω, τύψαι. Τέτυφα, γεμὴν, τέτυφε, τετύφοιμι, ἐὰν τετύφω, τετυφέναι. Ὁ δὲ παρατατικὸς τῷ ἐνεστῶτι συνέζευκται, καὶ ὁ Ὑπερσυντέλικος τῷ παρακειμένῳ, ὥς τε τοὺς ἀπὸ θατέρων τούτων σχηματισμοὺς κοινὴν καὶ πρὸς θατέρους ἔχειν τὴν σημασίαν. Δῆλον δ' ὅτι καὶ ὁ μέλλοντος παρασχηματισμὸς, οὔτε προστακτικὸς ἐστιν, οὔτε ὑποτακτικός. Σημασία δὲ τούτου ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν ἀορίστων.

Σχηματισμοὶ τῶν προστακτικῶν Ἐνεργητικῶν.

Γίνεται δὲ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν, τὸ μὲν προστακτικὸν ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς οἰκείας ἀρχῆς. ἔτυπτε, τύπτε, τέτυφε, τέτυφε. ὅγε μὴν πρῶτος ἀόριστος καὶ τῆς ἐσχάτης μετασχηματίσει εἰς ον γίνεται. ἔτυψε, τύψον.

Optatiuorum.

Optatiua uero à participiali genitiuo, mutatione ultimæ in μι, & elisione inflexiuæ ν, atque assumptione ι in diphth. aut etiam uersa diph. ου in οι. in quibus penultima fuerit. uerberantis, uerberē. eius qui rauit, uerberassem. eius qui rauit, rassem. eius q rauit, rassem. raturi, turus essem. Cæterū cōtractorū opta. cōuersiōe μι in ην Aeolice pferunt, ut dictū est pri⁹. digner, ner. Nā digner & uiuā, Dori ca sunt, conuersa οι in ω. Aeolica uero, & rasses, sset, ssent.

ἀξιοίην Aeolicum, ἀξιώην Doric.

Subiunctiuorum.

Subiunctiua uero fiunt à prima persona suę originis, uersa ultima in ω. uerberabā, si uerberē. uerberaui, si uerberauero. uerberaui, si uerberauerim.

Infinitiuorum.

Infinitiua uero pñtis qdem tēporis & futuri primi à tertia persona fiūt suæ originis, addito ν. uerberat, rare. uerberabit, turū esse. Itē pte. perfe. ab eadē, addita ναι. uerberauit, rasse. Cæterū Indefiniti pri. à prima, addito ι. uerberaui, rasse. Rursum secūdi ab eadē, mutata ultima in ῆν. uerberaui, uerberasse. Eadem sanè est formatio & secūdi futuri, nēpe mutatiōe ultimę in ῆν. uerberabo, turū esse.

Præt. perfe. Indefini. 1. Indefini. 2.

MEDIORVM FORMATIONES.

Media aūt Imperatiua, præteriti qdē imper. & secūdi indefi. à secūda sui thematis. uerberabaris, rare. ratus es, rare. Cęterū primi Indefi. à prima, elisiōe μην, & addito ι. uerberaui, rato. aut si quo alio mō hīc fieri possit accōmodatius. Pręt. perf. ita ut in Indica. imperatiua formanẗ.

Indefini. 1. Præteritum perfectum.

Optatiuorū.

Porrò optatiua à prima persona originis, uersa ultima in μην, & ante μην ι ad formationē diphthongi assumpta. uerberor, uerberarer. uerberaui, uerberauissem. Excepto ptō perfe. Nam hoc itidem ut in actiuo fit.

Subiunctiuorum.

Subiunctiua uero funt à prima in μαι, sed penultima originalium, in quibus est μ inflexiua, mutata in ω. uerberor, si uerberer. uerberaui, si uerberauero.

Infiniti-

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ ἀπὸ τῆς μετοχῆς γενικῆς μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μι, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ προσλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον, ἢ καὶ τροπῇ τῆς ου εἰς οι, ἐν οἷς παραλήγουσα ὑπάρχει. τύπτοντος, τύπτοιμι. τύψαντος, τύψαιμι. τετυφότος, τετύφοιμι. τυπόντος, τύποιμι. τυποῦντος, τυποῖμι. Τῶν δὲ συνηρημένων τὰ εὐκτικά, καὶ τροπῇ τῆς μι εἰς ην Αἰολικῶς λέγεται, ὡς εἴρηται πρότερον. ἀξιοῖμι, ἀξιοίην. Τὸ δὲ ἀξιῴην καὶ βιῴην Δωρικόν, τροπῇ τῆς οι εἰς ῳ. Αἰολικὸν δὲ καὶ τὸ τύψειας, τύψειε, τύψειαν.

Τῶν Ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικά, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἰδίων ἀρχῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ω. ἔτυπτον, ἐὰν τύπτω. ἔτυψα, ἐὰν τύψω. τέτυφα, ἐὰν τετύφω.

Τῶν Απαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἐνεστῶτος μὲν, ὄντα καὶ μέλλοντος πρώτου, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς ἀρχῆς, προσθέσει τοῦ ν. τύπτε, τύπτειν. τύψε, τύψειν. Καὶ παρακειμένου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ προσθέσει τῆς ναι. τέτυφε, τετυφέναι. Αόριστος δὲ πρώτου ἀπὸ τοῦ πρώτου, προσθέσει τοῦ ι. ἔτυψα, τύψαι. Καὶ δευτέρου δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ειν. ἔτυπον, τυπεῖν. ὁ αὐτὸς δ' ἄρα τρόπος καὶ τοῦ δευτέρου μέλλοντος, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς εῖν. τυπῶ, τυπεῖν.

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

ΤΑ δὲ μέσα προστακτικά, τοῦ μὲν παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῆς ἀρχῆς. ἐτύπτου, τύπτου. ἐτύπου, τυποῦ. Τὸ δὲ πρώτου Αορίστου, ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τῆς μην, καὶ προσθέσει τοῦ ι. ἐτυψάμην, τύψαι. ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐντεῦθεν γίνοιτο οἰκειότερον. Τοῦ δὲ Παρακειμένου, ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ εὐκτικά, ἀπὸ τοῦ α τῆς ἀρχῆς, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην, καὶ πρὸ τῆς μην τοῦ ι, εἰς δίφθογγον προσλαμβανομένου. τύπτομαι, τυπτοίμην. ἐτυψάμην, τυψαίμην. Πλὴν τοῦ παρακειμένου, ὅδε γὰρ ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

Ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικά, ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς μαι, τῆς παραληγούσης τῶν ἀρχῶν, ἐφ' ὧν τὸ μ κλιτικόν, μεταβαλλούσης εἰς ω. τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. ἐτυψάμην, ἐὰν τύψωμαι.

INFINITIVORVM.

Infinitiua aūt à tertia perſona originis, mutata ultima in θαι. uerberatur, uerberari. rauit, raſſe. Dempto pter. perfecto, quod ſanè congruit cum actiuo.

PASSIVORVM IMPERATIVORVM.

Inde.1.& .1. Paſſiua imperati. pñtis qdē itidē fiunt, uti in medijs. Indefinitorū uero amborū à tertia, aſſumptiōe θι. ratus eſt, rare. In qb⁹ tñ eadē aſpirata pcedit, nō θ, ſed τ aſſumere cōtingit. uerberatus ſum, tus eſto. ob incōmo

Præte.plus. ditatē uocis. Præ. aūt plusq̃. à ſecūda. tus fueras, tus eſto.

Optatiuorum.

Cęterū optatiua pñtis quidē & futuri ſimiliter fiunt, ut in medijs: uerū in ptō perfe. nō itē, ſi conſonās fuerit añ μ. ſin min⁹ fuerit, nec ulla diphthong⁹ impediat, aſſumpto ι in diphthongū cum penultimæ ſyllabæ uocali, optatiuū

Indefinit. fit. factus eſſem. memor eſſem. Indefinitū autē à participiali gtō, mutatione ultimæ in ιν, & eliſione inflexiuæ ν, atq; aſſumptione ι in diphth. uerberati, beratus eſſem.

Subiunctiuorum.

At ſubiunctiua pñtis modo ut in medijs fiūt cōſimili.

Indefini. Indefinitorum uero à tertia uerbi originalis, mutata fina

Præt.perfe. li uocali in ω. uerberat⁹ eſt, ſi rat⁹ fuero. Præte. uero pref. ſubiunctiuū fieri poſſit, ſi μ purū habeat, ut dictum eſt, & diphthongus nō uetet, cōuerſa penult. uocali in ω. factus ſum, ſi factus ſim. memini, ſi memor fuerim.

Infinitiuorum.

Infinitiua aūt præſentis & futuri tēporis itidē fiunt uti

Præt.perf. in medijs. Quin & pte. perfe. cōſimilis eſt formatio, niſi qđ σ nō aſſumitur. Nam à uerberat⁹ eſt, ueuit ratū fuiſſe,

Regula gene. uerſa ſ. priore tenui in aſpiratā. Gñale ſiqdē eſt qđ tenues

Indefi. pcedāt tenues, atq; aſpira. aſpiratas. Indefi. aūt fiūt à prima perſo. originis, addito αι finali. uerberat⁹ ſum, tū eſſe.

IN MI ACTIVORVM. IMPERATIVORVM.

Poſterius è duobus θ. cedit ī τ. Porrò uerborū in μι actiua quidē imperatiua à participiali fiūt genitiuo, eliſo inflexiuo ν, & mutata ſyll. ultima in θι. ponētis, pone. ſtatuētis, ſtatue. dātis, da. Siue à ſecunda indefinitorū, cōuerſione ultimæ uocalis

Ἀπαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἀπὸ τοῦ γ τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθαι. τύπτεται, τύψεσθαι. ἐτύψατο, τύψασθαι. Πλὴν τοῦ παρακειμένου. οὐδὲ γὰρ ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

ΤΑ δὲ παθητικά, τοῦ μὲν ἐνεστῶτος ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μέσων. Τῶν δ' ἀορίστων ἀμφοτέρων, ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσλήψει τῆς θι, ἐτύπη, τύπηθι. ἐφ' ὧν γε μὴν τὸ αὐτὸ δασὺ ἡγεῖται, οὐ τὸ θ, ἀλλὰ τὸ τ προσλαμβάνεσθαι συμβαίνει. ἐτύφθην, τύφθητι. διὰ τὸ δύσφωνον. Τοῦ δὲ ὑπερσυντελίκου ἀπὸ τοῦ β. ἐτέτυψο, τέτυψο.

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ ἐνεστῶτος μὲν, καὶ μέλλοντος ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μέσων, παρακειμένου δὲ οὐκ ἔτι, ἐὰν σύμφωνον ᾖ πρὸ τοῦ μ. μὴ ὄντος δὲ, καὶ διφθόγγου μηδεμιᾶς κωλυούσης, προσλήψει τοῦ ι εἰς ἀποδιφθόγγωσιν τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος, τὸ εὐκτικὸν γίνεται. πεποιήμην, μεμνήμην. Ἀόριστος δὲ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς ην, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον. τυφθέντος, τυφθείην.

Ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἐνεστῶτος μὲν, τοῖς μέσοις ὁμοίως. Ἀορίστων δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τοῦ ληκτικοῦ φωνήεντος εἰς ω. ἐτύφθη, ἐὰν τυφθῶ. Καὶ παρακειμένου δὲ ὑποτακτικὸν γίνοιτ' ἄν, ἐὰν τὸ μ καθαρὸν ἔχῃ, ὡς εἴρηται, καὶ δίφθογγος οὐ κωλύῃ, τροπῇ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος εἰς ω. πεποίημαι, πεποιῶμαι. μέμνημαι, μεμνῶμαι,

Ἀπαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος, ὁμοίως κἀπὶ τῶν μέσων. Καὶ παρακειμένου δὲ ὅμοιος ὁ σχηματισμός. πλὴν ὅσον τὸ σ οὐ προσλαμβάνεται. Τέτυπται γὰρ, τετύφθαι, μεταβολῇ δηλονότι καὶ τοῦ ἡγουμένου ψιλοῦ εἰς δασύ. Καθόλου γὰρ τὰ μὲν ψιλὰ ἡγεῖται ψιλῶν, τὰ δὲ δασέα δασέων. Ἀορίστων δὲ, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς ἀρχῆς, προσθέσει τοῦ αι τελικοῦ. ἐτύφθην, τυφθῆναι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ ἐνεργητικῶν προσταντικῶν.

ΤΩν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ προσταντικά, ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θι. τιθέντος, τίθεθι. ἱστάντος, ἵσταθι. διδόντος, δίδοθι. ἢ ἀπὸ τοῦ β. τῶν ὁριστικῶν, τροπῇ τοῦ τῆς ληγούσης φωνήεντος

in penul.originis.pono,posuisti,pone.do,dedisti, da.

Subiunctiuorum.

Subiunctiua fiunt itidem ut in passiuis indefinitis uerborum in ω.ponebat, si ponam.Cęterum det in tertia, & det poëtica sunt ad exēplar tertiæ singu. Huiusmodi autē & hæc.ponam,statuam,dem.Nam q̄ monosyllaba sunt, ac circumflexa.ponā,statuam,dem. dissyllaba & baryt. poëtæ faciūt,interponētes apte hmōi syllabas. Singulis enim propriā uoca.originalem producendo addunt.

δῶσιν, δώησι Poëtica.

Optatiuorum.

Optatiua item eodē modo ut in passiuorū optatiuis.

Infinitiuorum.

Infinitiua quoq̧ p̄sentis tēporis à participiali genitiuo formantur, eliso inflexiuo ν,& mutata syllaba ultima in ναι.ponentis,ponere.dantis,dare.Cęterum dare per poëticam licentiam dictum est.

Impera.actiuorum formationes.

Media uero & passiua similiter ut in uerbis in ω. Formæ igitur figurādi inflexionē personarū iuxta modos, sunt huiusmodi. Imperatiuorū acti.tertia perso.singularis à propria fit secūda,addito τω.uerbera,rato.p̄ter desinentia in θι.Siquidē ea non additione,sed mutatione ultimæ ad eundē formanť modū. pone, ponat. uerberatus esto,tus sit.At primi indefiniti,etiā mutatione ultimę sub iunctiui in α ubiq̧.berato tu,to ille. Dualiū uero secūda à secūda fit singulari assumptiōe τον.uerbera, ate,d. Tertia rursum à tertia addito ν.uerberet, rent d. Pluraliū uero secunda à secunda quidē singulariū, assumpto τε. uerbera, rate. uerberato, tote. & mutato ον in α, ut dictum est. Porrò tertia, addito σαν.ut uerberet,rent. Cæterum uerberent pro uerberent per Syncopen uidetur factum esse, & per conuersionem ultimæ in longam,quod tertiæ pluralium in ultima τ habentes, longam utcunq̧ penul. habent.Excipiatur antē Ionicū,uerberati sunt. Similis & uerberentur illi,pro uerberentur illi,formatio fuerit.

2. Dualis. 2. Pluralis

τυπόντων pro τυπέτωσαν.

MEDIORVM

ὰς τὸ παρακλητικὸν τῆς ἀρχῆς. τιθέω, ἔθης, θές. διδόω, ἔδως, δός.

Ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ὁμοίως τῶν παθητικῶν ἀορίστοις τῶν εἰς η. ἐτίθη, ἐὰν τιθῶ. τὸ δὲ δῶσιν ἐπὶ τοῦ τρίτου, καὶ δώησι, ποιητικὰ, πρὸς παράδειγμα τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν. Τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ θείω, στήω, δώω. μονοσύλλαβα γὰρ ὄντα καὶ περισπώμενα τὰ θῶ, στῶ, δῶ, δισύλλαβα καὶ βαρύτονα ποιηταὶ ποιοῦσι, παρεντιθέντες οἰκείως τὰς τοιαύτας τῶν συλλαβῶν. ἑκάστῳ γὰρ τὸ ἴδιον ἀρχικὸν αὔξάνοντες προστιθέασι.

Εὐκτικῶν.

Καὶ τὰ εὐκτικὰ δὲ ὁμοίως, τοῖς τῶν αὐτῶν εὐκτικοῖς.

Ἀπαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἐνεστῶτος μὲν ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, καὶ ταῦτα, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ναι. τιθέντος, τιθέναι. διδόντος, διδόναι. τὸ δὲ διδοῦναι κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν.

Προστακτικῶν ἐνεργητικῶν.

Τὰ δὲ μέσα τε καὶ παθητικὰ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν εἰς ω. Τόποι δὲ σχηματισμοὶ κλίσεως προσωπικῆς τῶν ἐγκλίσεων τούτων, τοιοῦτοι. Τῶν Προστακτικῶν ἐνεργητικῶν, τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, προσθέσει τῆς τω. τύπτε, τυπτέτω. πλὴν τῶν εἰς θι. ταυτὶ γὰρ οὐ προσθέσει, ἀλλὰ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης, τὸν αὐτὸν ἔχει προσχηματισμόν. τίθετι, τιθέτω. τύφθητι, τυφθήτω. τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου καὶ μεταποιήσει τοῦ τῆς ληγούσης ὑποτακτικοῦ εἰς α πανταχοῦ. τύψον, τυψάτω. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τῆς τον. τύπτε, τύπτετον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου προσλήψει τοῦ ν. τυπτέτω, τυπτέτων. Τῶν Πληθυντικῶν τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τῆς τε. τύπτε, τύπτετε. τύψον, τύψατε. καὶ μεταποιήσει ὡς εἴρηται. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσθέσει τῆς σαν, τυπτέτω, τυπτέτωσαν. τὸ δὲ τυπτόντων ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν, κατὰ συγκοπὴν ἔοικε γεγονέναι, καὶ μεταβολὴν τῆς παραληγούσης εἰς μακράν. ὅτι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ἐσχατοσυλλαβοῦντα τῷ τ, μακρὰ ὁπωσοῦν παραλήγει. Ἐξαιρείσθω τὸ Ἰωνικὸν, τετύφαται. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ τυπτέσθων ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν ὁ σχηματισμὸς ἐὰν εἴη.

MEDIORVM ET PASSIVORVM.

3. perso. sin. MEdiorũ aũt & passiuorũ tertia persona singulariũ fit, elisa ι diphth. posteriore uocali, & mutato ο in ε, si fuerit, atq; assumpto σθω. ut uerberare, beretur. Exceptis indefinitis in θι, hęc em̃ cõgruũt cũ in θι actiuis.
2. Dualium. Identidẽ dualium secũda formatur à tertia singularium, mutatione ultimæ in σθον. uerberetur, ramini duo.
3. pluralis. Tertia uero ab eadẽ addita ν. uerberetur, rentur d. Pluralium aũt secunda quidẽ à secunda dualiũ, mutatione ultimæ in σθε. uerberamini d. ramini plures. Item tertia, interposito σα. uerberentur d. rentur p. Cæterum uerberentur pro uerberentur, sicut de uerberent modo indicauimus.

OPTATIVORVM IN MI.

2. singulari. OPtatiuorum aũt desinentiũ in μι, secunda singulariũ à prima format, eliso ι, & uerso μ in σ. uerberarem, uerberares.
2. & 3. dual. Rursum tertia à secũda, ablato σ. uerberares, ret. Dualiũ uero secunda qdẽ à secũda singu rium, mutato σ in τ, & assumpto ον. uerberares, retis d. Itẽ
Pluraliũ. 1. tertia à sua secunda, mutatione ultimæ in την. uerberaretis d. rarent d. Pluraliũ aũt prima quidẽ fit à prima singulariũ, mutatione ultimę in μεν. uerberarẽ, remus. Rursum secunda à secunda dualiũ, mutatione ultimæ in τε. uerberaretis d. uerberaretis p. Tertia item à sua prima, elisione
Optatiua in ην. inflexiuæ μ. uerberaremus, rarent. Desinentiũ aũt in ην, secunda quidem singularium à prima fit, uersa finali ν in σ. tus essem, tus esses. Sed aliæ omnes ut in optatiuis
3. pluralis. σαν εν. in μι, nisi quod tertiæ pluralium etiam in σαν formantur. uerberati sint. In εν uero cum abijciunt penul. η. rati sunt.
In μην. Cęterum desinentium in μην secunda quidem singularium à prima formatur, mutatione ultimę in ο. uerberarer, rareris. Tertia uero à secunda, interposito τ. uerberareris, uerberareris, uerberaret. Dualũ prima fit à prima sin
Dualium. 1. gulariũ, mutatiõe ultimę in μεθον. uerberarer, uerberaremur d. Itẽ secunda à secũda, mutatiõe ultimæ in σθον. uerberar, eris, raremini d. Cęterũ tertia à propria secũda, mutatione ultimæ in θην. uerberaremini d. uerberarentur d. Pluralium autem prima persona fit à prima dualium,

mutatione

ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ μέσων τε καὶ παθητικῶν, τὸ μὲν τρίτον τῶν ἑνικῶν, ἐξαιρέσει τοῦ διφθογγοῦντος ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, ἐὰν ὑπάρχῃ, καὶ προσλήψει τῆς σθω. τύπτου, τυπτέσθω. Πλὴν τῶν εἰς θι ἀορίστων, ταῦτα γὰρ διόλου τοῖς εἰς θι ἐνεργητικοῖς. Ὁμοίως τῶν δυϊκῶν τὸ δεύτερον ἀπὸ τρίτου τοῦ τῶν ἑνικῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τυπτέσθω, τύπτεσθον. καὶ τὸ τρίτον δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, προσθέσει τοῦ ν. τυπτέσθω, τυπτέσθων. Τῶν δὲ Πληθυντικῶν, τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτεσθον, τύπτεσθε. Τὸ δὲ Τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου, παρενθέσει τῆς σαν. τυπτέσθων, τυπτέσθωσαν. Τὸ τυπτέσθων ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν, ὡς περὶ τῶν τυπτόντων εἰρήκαμεν.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

Τῶν δὲ εὐκτικῶν ληγόντων μὲν εἰς μι, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ. τύπτοιμι, τύπτοις. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. τύπτοις, τύπτοι. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταβολῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσλήψει τῆς ον. τύπτοις, τύπτοιτον. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την. τύπτοιτον, τυπτοίτην. Τῶν δὲ Πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεν. τύπτοιμι, τύπτοιμεν. Τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε. τύπτοιτον, τύπτοιτε. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ μ. τύπτοιμεν, τύπτοιεν. Ληγόντων δὲ εἰς ην, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ν εἰς σ. τυφθείην, τυφθείης. Τὰ δ' ἄλλα πάντα, ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς μι. πλὴν ὅσον τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν καὶ εἰς σαν σχηματίζεται. τυφθείησαν. καὶ εἰς εν δὲ, ἀποβάλλοντα τὸ παραλῆγον η, τυφθεῖεν. Ληγόντων δὲ εἰς μην, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ο. τυποίμην, τύπτοιο. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, παρενθέσει τοῦ τ. τύπτοιο, τύπτοιτο. Τῶν δυϊκῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεθον. τυπτοίμην, τυπτοίμεθον. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τύπτοιο, τύπτοισθον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθην. τύπτοισθον, τυπτοίσθην. Τῶν δὲ Πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν,

mutatione ultimæ in θα. uerberaremur duo. raremur p. Rursum secunda à secunda, mutatione ultimæ in σθε. uerberaremini d. remini p. Tertia uero à tertia singulari, interiecto ν. uerberaretur, uerberarentur.

SVBIVNCTIVORVM.

Subiunctiuorũ oẽs personę similiter fiũt, ut in actiuorũ p̃senti, nisi qđ ubi illa ε inflexiuũ habẽt, hic habetur η. uerberas, si beres. uerberatur, si retur. Vbi uero illic est ο, hic ω. uerberor, si uerberer. exceptis uerbis, quæ sunt quintę in penultima habẽtib' ω. do. Nã in his semper idẽ seruatur. si dem, des, det. Refertur autem ad coniu. quintam & sum, substantiuũ uerbum. Atq; omnino nullum erit, quod non alicuius dictarũ sit. Quæ uero sunt quintæ in penul. hñtia υ, ut iũgo, p̃te. imper. dũtaxat cõperiuntur habere, & indefin. 2. natũ est, subijt. Præte. aũt perfect. & reliqua tẽpora nõ habẽt, ut cætera eiusdem cõiu. at neq; modũ optati. hñt, neq; subiun. nisi quis iungerẽ dicat, & iungerer, diphthõgo υι in penul. usus, ut & meminissem, factus essem igitur, & positus essem, dicere sic licebit.

Verbũ substanti. sum.
Verba ĩ υμι defectiua.

DE CONTRACTIS.

Quæ uero tertiæ desinẽtia in ω purũ, per α, aut ε, aut ο penul. faciũt, qđ cõtrahunt, dictũ est pri'. Id uero in p̃nti & pręt. imperf. solũ accidit. Cõe hñt igitur, qđ p̃cedente una q̃uis harũ α, ε, ο, & sequẽte ω, semper cõtractio in ω fit. Propriũ aũt est, qđ p̃cedẽte α, & sequente ο siue per se, siue in diphthõgo, semper cõtractio fit in ω. ut clamam', mus. clamare, tu. clamarẽ, rem. Seq̃nte uero ε, aut η, siue in diph. siue per se, fit semper in α. clamas, mas. clama, met. Vnde sanè & subiũctiua hęc, & alia oĩno contracta cõtingit non subiacere his, q̃ dicta sunt de incõtractis. Præcedente uero ε, & seq̃nte ο, siue per se, siue in diphthõgo υ, fit semper contractio in ου. facimus, mus. fac, fac. Seq̃nte uero ε, siue per se, siue in diphthongo, fit semper contractio in ει. facis, facitis, tis. Rursum sequente η, siue per se, siue in diphthon. fit contractio in η. si facias, si fiat, fiat. Cæterũ cũ sequitur ο, ut in diphthongo οι, contractio in οι fit. facerem, rem. Tametsi quę dissyllaba sunt, primã

Exceptiões.

non

μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα. τυπτοίμεθον, τυπτοίμεθα, Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτοισθον, τύπτοισθε. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, παρενθέσει τοῦ ν. τύπτοιτο, τύπτοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ ὑποτακτικῶν πάντα ὁμοίως τοῖς τῶν ὁριστικῶν ἐνεστῶσι, πλὴν ὅσον ἔνθα μὲν ἐκεῖνα τὸ ε κλιτικὸν ἔχει, ἐνταῦθα τὸ η. τύπτεις, ἐὰν τύπτῃς. τύπτεται, ἐὰν τύπτηται. ἔνθα δ' ἐκεῖ τὸ ο. ἐνταῦθα τὸ ω. τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. πλὴν τῶν τῆς πέμπτης παραληγόντων τῷ ω. δίδωμι. ἐν τούτοις γὰρ ἀεὶ τὸ αὐτὸ φυλάττεται. ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ. Ανάγεται δὲ εἰς τὴν πέμπτην συζυγίαν, καὶ τὸ εἰμὶ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα, Καὶ ὅλως οὐδὲν ἂν εἴη ἔξω τῶν εἰρημένων. Τὰ δὲ τῆς πέμπτης παραλήγοντα τῷ υ. οἷον ζεύγνυμι, παρατατικὸν μόνον εὑρίσκεται ἔχοντα, καὶ ἀόριστον δεύτερον, ἔφυ, ἔδυ. Παρακείμενον δὲ καὶ τἄλλα τὰ περὶ τοὺς χρόνους οὐκ ἔχει τοῖς συζύγοις ὁμοίως. οὔτε μὴν ἔγκλισιν εὐκτικὴν ἔχει, οὐδὲ ὑποτακτικήν, εἰ μή τις ζευγνυίην λέγοι, καὶ ζευγνυίμην, διφθόγγῳ παραληγούσῃ χρώμενος τῇ υι. οἷον καὶ τὸ μεμνήμην. καὶ πεποιήμην οὖν, καὶ τεθνήμην λέγειν ἂν ταύτῃ ἐξείη.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Ὅσα δὲ τῆς τρίτης λήγοντα εἰς ω καθαρόν, τῷ α, ἢ τῷ ε, ἢ τῷ ο παραλήγει, ὅτι μὲν συναιρεῖται ταῦτα, εἴρηται πρότερον. ποτὶ δὲ περὶ τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν μόνον συμβαίνει. Κοινὸν μὲν οὖν τό, ἡγουμένου οὑτινοσοῦν τῶν α, ε, ο. ἑπομένου δὲ τοῦ ω, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν εἰς ω γίνεσθαι. Ἴδιον δὲ τό, ἡγουμένου τοῦ α. ἑπομένου δὲ τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτό, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν γίνεσθαι εἰς ω. οἷον βοάομεν, ὦμεν. βοάου, ῶ. βοάοιμι, ῷμι. ἑπομένου δὲ τοῦ ε, ἢ τοῦ η, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, εἴτε καθ' αὑτό, ἀεὶ εἰς α. βοάεις, ᾷς. βόαε, α. βοάῃ, ᾷ. ὅθεν δὴ καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ταῦτα, καὶ ὅλως τὰ ἐκ συναιρέσεως συμβαίνει μὴ ὑποκεῖσθαι τοῖς λεχθεῖσι περὶ τῶν ἀπαθῶν. Ετι ἡγουμένου τοῦ ε, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτό, εἴτε ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ ου, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ου. ποιέομεν, οῦμεν. ποιέου, οῦ. Επομένου δὲ τοῦ ε, εἴτε καθ' αὑτό, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ει. ποιέεις, εῖς. ποιέετε, εῖτε. Επομένου δὲ η, εἴτε καθ' αὑτό, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἡ συναίρεσις εἰς η. ἐὰν ποιέῃς, ῇς. ἐὰν ποιέηται, ῆται. Επομένου δὲ τοῦ ο, ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ οι, ἡ συναίρεσις εἰς οι. ποιέοιμι, οῖμι. τοῦ γε μὴν δισύλλαβα ὄντα, τὸ πρῶ

τον οὐ

nõ cõtrahũt personã. Nauigo,nato, fluo.sed nauigas,& gat,& reliq̃ similiter. Itẽ cũ præcedit ο,& sequiť ο, siue per se,siue in diph.prçterq̃ in οι fit tũ cõtractio ĩ ȣ.inauramus, *ο ante ε.* mus. inaurare, re. Similiter & cũ sequitur ε. inauratur,ra tur.Vbi aũt sequiť η in ω fit, aut in ου. si inauretur,si retur, *η ante ο.* aut inauretur.Cæterum sequente ι,nẽpe ut in diphthon= go,fit contractio in οι.inauras,auras,ĩaurares,res si inau res,res.excepto infinitiuo,inaurare enim inaurare facit. *Optatiuum Aeolicum.* Cõmune autem his omnibus, quod optatiua proferunť etiam mutata ultima in ην more Aeolico.facerẽ, facerẽ. clamarẽ,clamarẽ. Atq; ita in desinentiũ in ην optatiuo= rum inflexionem, transeunt omnino.

DE VERBIS HETEROCLITIS.

QVemadmodũ noĩa alia sunt heteroclita,alia inde clinabilia,uel ꝓpter cõtractionẽ,uel alia de causa. sic & uerba heteroclita dici possunt.coquo,coquã. pario,am.cado,am.capio,am.uenio,am. Cõplura sunt autẽ hmõi,atq; usum obseruare oportebit & in his. Vt in gñe tamẽ dicã q̃ in duas cõso.diuersas ex deriuatiõe desi nũt,inflex. nullã hñt ꝓpriã, uerũ formãť hçc per τ, aut per *Exceptiões.* huic cognatã σ.Exceptis uerbis quartç.iacio,iacio.pario, rio.habeo,beo.dico,co.cado,co.steti,sto.paui,pasco.per feci,perficio. Volũt aũt assumere ex formatiõe cõsonan tem,uel secũdç,uel tertiç persõnç passiui p̃te,perf.Quare & in uerbis quartç cõiu.à maneo formatũ est maneo,pro pterea qđ σ nõ quadret, ac ne ν cõueniat quidẽ in ea iun= ctura, sed suo more uerti soleat in μ. Nihil tñ ab re erit,si quis nõ ex mutatiõe esse μ existimet,sed à prima persona p̃te. assumi.mãsi,maneo.Porrò hæc uocenť redũdantia.

CONTRACTA.

Indeclinabilia aũt sunť,qĩa,facio, clamo,q̃ten⁹ passa.

DESYDERATIVA.

IAm & si cõtracta,indeclinabilia tñ sunt desydera.oĩa. disciturio,secturio,regnaturio,bellaturio,uisurio. His aũt puto adiũgẽda apte, quçcũq; uerba speciẽ hñt ter tiç personæ,cũ sint nullius,uñ & ipsa impersonalia nomi= nanť.ut oportet,oportet,uidetur,cõtingit,curæ est, licet.

Atq; in

τον οὐ συναιρεῖται πρόσωπον. Πλέω, νέω, ῥέω. πλεῖς δὲ καὶ πλεῖ, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ἔτι ἡγουμένου τοῦ ο, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, πλὴν τῆς οι, ἡ συναίρεσις εἰς ου. χρυσόομεν, οῦμεν. χρυσόου, οῦ. ὡσαύτως δὲ καὶ ἑπομένου τοῦ ε. χρυσόεται, οῦται. ἑπομένου δὲ τοῦ η, εἰς ω, ἢ εἰς ου. ἐὰν χρυσόηται, ἐὰν χρυσῶται, ἢ χρυσοῦται. Ἑπομένου δὲ τοῦ ι ὡς ἐν διφθόγγῳ δηλονότι, ἡ συναίρεσις εἰς οι. χρυσόεις. χρυσοῖς. χρυσόοις, χρυσοῖς. ἐὰν χρυσόῃς, χρυσοῖς. πλὴν τῆς τοῦ ἀπαρεμφάτου, χρυσόειν γάρ τοι χρυσοῦν. Κοινὸν δὲ τούτων ἁπάντων, τὸ τὰ εὐκτικὰ προφέρεσθαι δὴ, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ην, ἔθει Αἰολέων. ποιοῖμι, ποιοίην. βοῷμι, βοῴην. καὶ οὕτως εἰς τὴν τῶν εἰς ην ληγόντων εὐκτικῶν κλίσιν μεταβαίνειν διόλου.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΩΝ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Ὥσπερ δ' ὀνόματα τὰ μὲν ἑτερόκλιτα, τὰ δὲ ἄκλιτα διὰ πάθος τε καὶ ἑτέρως, οὕτω καὶ ῥήματα ἑτερόκλιτα ἂν λέγοιτο. πέπτω, πέψω. τίκτω, τέξω. πίπτω, πεσοῦμαι. ἁλίσκω, ἁλώσω. ἔρχομαι, ἐλεύσομαι. Πολλὰ δὲ τὰ τοιαῦτα, καὶ τὴν χρῆσιν δὲ παρατηρητέον γε ἐν ταῦθα. Ὡς καθόλου μέν τοι εἰπεῖν. τὰ εἰς δύο σύμφωνα διάφορα ἐκ παραγωγῆς λήγοντα, κλίσιν οὐδὲ μίαν ἴσχει οἰκείαν. σχηματισμὸς δὲ τῶν τοιούτων τῷ τ. ἢ τῷ συγγενεῖ σ. Πλὴν τῶν τεταρτοσυζύγων. ῥέπω, ῥίπτω. τέκω, τίκτω. ἔχω, ἴσχω. ἕπω, ἕσπω. πέτω, πίπτω. ἔστακα, στάσκω. βέβοκα, βόσκω. τετέλεκα, τελέσκω. Βούλεται δὲ προσλαμβάνειν ἐκ σχηματισμοῦ σύμφωνον ἢ τοῦ δευτέρου ἢ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. διὸ καὶ ἐν τεταρτοσυζύγοις ἐκ τοῦ μένω ἐσχημάτισται μίμνω, ὡς τοῦ μὲν σ ἀσυντάκτου ὄντος. τοῦ δὲ ν ἀσυμβάντως μὲν καὶ αὐτοῦ ἔχοντος, οἰκείως δὲ μεταβάλλοντος εἰς τὸ μ. διαφερέτω δὲ γε μηδὲν, κἂν εἴ τις μὴ ἐκ μεταβολῆς εἶναι τὸ μ. ἀξιοῖ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πρώτου μεταλαμβάνεσθαι. μέμεμμαι, μίμνω. καλείσθω δὲ πλεοναστικά.

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ.

Ἄκλιτα δὲ τὰ συνῃρημένα πάντα. ποιῶ, βοῶ. ὡς πεπονθότα.

ΕΦΕΤΙΚΑ.

Καὶ μὲν δὴ καὶ ἀπαθῆ, ἄκλιτα τὰ ἐφετικὰ πάντα. μαθητιῶ, τομιῶ, βασιλειῶ, πολεμησείω, ὀψείω. Τούτοις δ' οἶμαι συντάττειν οἰκεῖον καὶ ὅσα τῶν ῥημάτων τύπον μὲν ἔχει τρίτου προσώπου, ἔστι δὲ οὐδενὸς, ὅθεν δὴ καὶ ἀπρόσωπα ὀνομάζεται. οἷον τὸ δεῖ, καὶ χρὴ, καὶ δοκεῖ, καὶ συμβαίνει, καὶ μέλει, καὶ ἔξεστι.

Atq; in summa, q̄ nullā indicāt personā. In his aūt, q̄ actiui uocē habeant, nō multa qdē numero. Verū q̄ passiui, plurima, nimirū oīa personalia passiuorū. Etenim singulariū tertia in singulis tēporibus ad imperso. transsumit notam, neq; primā, neq; secuodam habet personā. Id in his liquebit. ut dicitur, dictū est, scriptum est, dictum esto, factum esto.

DE PARTICIPIIS.

POrrò participiorum formatiōes à singulis fiunt temporibus, præterquā à prꝑterito imperfe. & prꝑte. plusq̄per. quæ cum adiunctitia (ut dictū est) sint, alterū pr̄ti, alterū prꝑteri. perfe. cōmunia sanè habent & ab ijsdē participia. Cæterū commune & his, quod in præteritis omnibus augmentum abijcitur, præterquam in præterito perfecto.

Actiua. Præsens. Futurum.

Fit autē in uerbis in ω actiuis à prima quidē singulariū prꝑsentis & futuri utriusq; participiū, assumptione ν. uerbero, hic uerberās. rabo, raturus. Fœmininū rursus à masculini recto, mutatione quidē finalis ω in ȣ, & ν in σ, atq; assumptione α finalis. hic uerberans, hæc uerberans. uerberaturus, ra. uerberaturus, ra. Neutrū uero à gtō, ablatione ultimæ. uerberantis, hoc uerberans. uerberaturi, turum. uerberaturi, turum. Affinia autē his & participia secundi indefiniti. nam masculinū quidem fit mutato ο ultimæ in ω. uerberaui, qui rauit. fœmininū uero & neutrum, ut dictum est. Porrò à primo indefin. masculinū fit assumpto σ. uerberaui, qui rauit. Fœmininū uero & neutrū, ut dictū est, nisi qd' hic penult. pducitur, nulla aliunde assumpta uocali. q uerberauit, quæ uerberauit, qd' rauit. A præterito uero perfecto masculinū, mutato finali α in ω, atq; assumpto σ. uerberaui, qui uerberauit. Fœmininū rursum à gtō fit mascu. ablatione ultimæ, & assumptione α, atq; elisione penultimā faciētis ο, sed assumptione diphthōgi υι. eius q uerberauit, q̄ rauit. Cꝑterū neutrū ab eodē, ablato τo. Porrò quæ fuit, quæ iuit, & stetit, atq; alia hmōi, sunt poëtica. Syncopen enim facientes poëtæ, transfigurant

Indefiniti. Præteritum perfectum. Poëtica.

Καὶ ὅλως τὰ μηδὲν ἐμφαίνοντα πρόσωπον. Τούτων δὲ τὰ μὲν ἐνεργητικοῦ προφορὰν ἔχοντα, οὐ πολλ᾽ ἄττα τὸν ἀριθμόν. Τὰ δὲ παθητικοῦ, πλεῖστα, ὁπόσα δὴ καὶ τὰ προσωπικὰ τῶν παθητικῶν. Τὸ γὰρ ἑνικῶν ἑκάστου τρίτον τῶν χρόνων, εἰς ἀπρόσωπον μεταλαμβανόμενον σημασίαν, οὔτε πρῶτον, οὔτε δεύτερον ἔχει πρόσωπον. ταύτῃ ἂν θεωροῖτο. οἷον λέγεται, εἴρηται, γέγραπται, εἰρήσθω, πεποιήσθω.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

Ων δὲ μετοχῶν οἱ σχηματισμοὶ ἀφ᾽ ἑκάστων γίνονται χρόνων, πλὴν τοῦ παρατατικοῦ καὶ ὑπερσυντελικοῦ. οὗτοι δὲ συνεζευγμένοι ὡς εἴρηται ὄντες, ὁ μὲν τῷ ἐνεστῶτι, ὁ δὲ τῷ παρακειμένῳ, κοινὰς δὴ ἔχουσι καὶ τὰς παρ᾽ αὐτῶν μετοχάς. Κοινὸν δὲ κἀνταῦθα τῶν παρῳχημένων ἁπάντων, ἡ τῆς αὐξήσεως ἀποβολή, πλὴν τοῦ παρακειμένου.

Ενεργητικαί, Ενεστώς, Μέλλων.

Γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ἑκατέρου μετοχή, προσλήψει τοῦ ν. τύπτω, ὁ τύπτων. τύψω, ὁ τύψων. τυπῶ, ὁ τυπῶν. Θηλυκὸν δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ἀρσενικοῦ εὐθείας, τροπῇ τοῦ λήγοντος ω, εἰς ου, καὶ τοῦ ν, εἰς σ, καὶ προσλήψει τοῦ α ληκτικοῦ. ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα. ὁ τύψων, ἡ τύψουσα. ὁ τυπῶν, ἡ τυποῦσα. Τὸ δὲ οὐδέτερον ἀπὸ τῆς γενικῆς ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης. τοῦ τύπτοντος, τὸ τύπτον. τοῦ τύψοντος, τὸ τύψον. τοῦ τυποῦντος, τὸ τυποῦν. Εγγὺς δὲ τούτων καὶ τὰ τοῦ δευτέρου ἀορίστου. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῶν, μεταβολῇ τοῦ τῆς ἐσχάτης ο εἰς ω. ἔτυπον, ὁ τυπών. τὸ δὲ θηλυκόν, καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. Από δὲ τοῦ πρώτου ἀορίστου, τὸ μὲν ἀρσενικὸν προλήψει τοῦ σ. ἔτυψα, ὁ τύψας. Τὸ δὲ Θηλυκόν, καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ παραλήγουσα μηκύνεται, μηδενὸς ἔξωθεν προσλαμβανομένου φωνήεντος. ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν. Από δὲ τοῦ παρακειμένου τὸ μὲν ἀρσενικόν, μεταβολῇ τοῦ τελικοῦ α εἰς ω, καὶ προσλήψει τοῦ σ. τέτυφα, ὁ τετυφώς. Τὸ δὲ Θηλυκόν, ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ α, καὶ ἐξαιρέσει μὲν τοῦ παραλήγοντος ο, μεταλήψει δὲ τῆς διφθόγγου υι. τοῦ τετυφότος, ἡ τετυφυῖα. Καὶ τὸ Οὐδέτερον δὲ αὐτόθεν, ἐξαιρέσει τῆς το. Τὸ δὲ γεγῶσα, καὶ βεβῶσα, καὶ ἑστῶσα καὶ τὰ τοιαῦτα, ποιητῶν. συγκοπὴν γὰρ ποιοῦντες μετασχηματίζουσι καὶ τὸ

fœmininũ iuxta cõtractionẽ. Nã à fui unde fit, quę fui, uenit q fuit, uñ q fuit, atq; in alijs similiter. Quib⁹ sanè respondet & mortua. Tametsi à mortu⁹ sum, qđ nõ passum est.

Media & passiua.

In medijs autem & passiuis uniuersaliter, habentibus quidẽ μ inflexiuũ, mutatione ultimæ in μένος, masculinũ participiũ fit. uerberor, qui uerberatur. raui, qui uerberauit. Cęterum non habentibus, sed in ην terminatis, mutata ultima in ας formatio est. uerberatus sum, ratus. Fœmininũ & neutrũ, ubi μ quidẽ inflexiuũ est, à masculino fit, mutata ultima in νη, & νον. qui uerberatur, quę uerberaẽ, qđ uerberatur. Vbi uero non, itidẽ fiunt ut in actiuis, nisi qđ manet finalis eadem uocalis, ut est illud. uerberatus, uerberata, uerberatum. Quanq̃ à medio pterito perfe. sic fiunt per omnia, uti in actiuo. uerberaui, qui uerberauit, eius qui uerberauit, quæ uerberauit, quod uerberauit.

MEDIA ET PASSIVA VERBORVM IN MI.

VErborũ aũt in μι passiua qdẽ & media ut dictũ est. ponor, qui ponitur. positus sum, q tus est. tus sum positus. Cęterũ actiua, ut indefi. qdẽ prima uerborũ in ω desinentiũ, formãda sunt. Secũdis aũt acpte. ĩper. in σ acuta ultima, oĩbus formatio est, at nõ in syllabã eandẽ, sed iuxta rationẽ uocis. Propria em̃ in singu. initialis uocalis resumiẽ. Porrò ea siue anceps, siue breuis est. Cũ anceps est, in longã finalẽ uertiẽ. Cũ uero breuis, conflaẽ in diph. assumpto ι, aut υ. statuebã, q ebat. iũgebã, q ebat. dabã, q bat. ponebã, q bat. Fœmininũ aũt & neu. ita fiũt, ut q̃ à passiuis in ην. hic ponẽs, hęc ponens, nentis, hoc ponens. hic statuens, hęc ens. entis. hoc statuẽs. hic dãs, hæc dans. tis, hoc dans. hic iungẽs, hęc iungẽs, tis, hoc iungẽs.

IMPERSONALIA PARTICIPIA.

SVnt aũt & impersonaliũ uerborũ participia ĩperso. atq; hæc sanè gñis neut. ueceſſum, cõueniens, apparens, uisum, cõtingẽs, auditũ, cognitũ, demõstratũ, & alia huiusmodi. Sed ut formãda sint, nõ obscurũ, nimirũ eodẽ mõ, quo personalia neutra. Participia uero personalia oĩa tertiæ personę sunt, quẽadmodũ & nomina.

θηλυκὸν πρὸς τὸ πάθος. Ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ γέγαα, ὅθεν τὸ γεγαῶτα, τὸ γεγαώς. ὅθεν τὸ γεγῶσα, κἀπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Οἷς δὴ ἠκολούθησε καὶ τὸ τεθνεῶσα, Καίτοι ἀπὸ τοῦ τέθνεα ἀπαθοῦς ὄν.

Μέσα καὶ παθητικά.

Ἐπὶ δὲ τῶν μέσων καὶ παθητικῶν καθόλου τοῖς μὲν ἔχουσι τὸ μ κλιτικόν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μένος, ἡ τοῦ ἀρσενικοῦ μετοχὴ γίνεται. τύπτομαι, ὁ τυπτόμενος. ἐτυψάμην, ὁ τυψάμενος. Τοῖς δὲ μὴ ἔχουσιν, ἀλλὰ εἰς ην λήγουσι, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς εις ὁ σχηματισμός. ἐτύπην, ὁ τυπείς. Τὸ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον, ἔνθα μὲν τὸ μ κλιτικόν, ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς νη καὶ νον. ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. ἔνθα δὲ μή, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν, πλὴν μένοντος τοῦ λήγοντος αὐτοῦ φωνήεντος, ὡς ἔχει. ὁ τυφθείς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν. Τὰ γε μὴν τοῦ μέσου παρακειμένου ὁμοίως παντάπασι τοῖς τοῦ ἐνεργητικοῦ. τέτυπα, ὁ τετυπώς, τοῦ τετυπότος, ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

Τῶν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν παθητικὰ καὶ μέσα ὡς εἴρηται. τίθεμαι, ὁ τιθέμενος. ἐθέμην, ὁ θέμενος. ἐτέθην, ὁ τεθείς. Τὰ δὲ Ἐνεργητικά, ἀορίστοις μὲν πρώτοις ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς ω ληγόντων σχηματιστέον. Δευτέροις δὲ καὶ παρατατικοῖς, εἰς ς μὲν ὀξυτονούμενον πᾶσιν ὁ σχηματισμός, οὐκ εἰς συλλαβὴν δὲ τὴν αὐτὴν ἀλλ' ἢ ἀναλόγως. Τὸ γὰρ ἴδιον ἑκάστοις ἀρχικὸν φωνῆεν ἐπαναλαμβάνεται. Τὸ δὲ ἤτοι δίχρονον, ἢ βραχύ. καὶ δίχρονον μὲν ὄν, μακροκαταληκτεῖται. βραχὺ δέ, ἀποδιφθογγοῦται, προσλήψει τοῦ ι, ἢ τοῦ υ. ἵστην, ὁ ἱστάς. ἐζεύγνυν, ὁ ζευγνύς. ἐδίδων, ὁ διδούς. ἐτίθην, ὁ τιθείς. Τὸ δὲ θηλυκόν, καὶ οὐδέτερον ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ην παθητικοῖς. ὁ τιθείς, ἡ τιθεῖσα, τοῦ τιθέντος, τὸ τιθέν. ὁ ἱστάς, ἡ ἱστᾶσα, τοῦ ἱστάντος, τὸ ἱστάν. ὁ διδούς, ἡ διδοῦσα, τοῦ διδόντος, τὸ διδόν. ὁ ζευγνύς, ἡ ζευγνῦσα, τοῦ ζευγνῦντος, τὸ ζευγνῦν.

Ἀπρόσωποι μετοχαί.

Εἰσὶ δὲ καὶ τῶν ἀπροσώπων μετοχαὶ ἀπρόσωποι, καὶ αὐταὶ δηλονότι τῷ γένει οὐδέτεραι. δέον, προσῆκον, δοκοῦν, καὶ δόξαν. συμβάν, ἀκουσθέν, γνωσθέν, ἀποδειχθέν. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἤδη τοι σχηματιστέα, οὐκ ἄδηλον. κατὰ ταυτὰ γὰρ τοῖς τῶν προσωπικῶν οὐδετέροις. αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν ἅπασαι τρίτου προσώπου εἰσίν, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα.

DE ARTICVLIS.

Rticuli autē diuisi sunt prius in præpositiuos quidē & postpositiuos. Nihil autē uetat ut & subiunctiuo apponens p̄positiuū huius, huic, horum, sic p̄feras, cuius in gtō, & cui in dtō singulari, & quorū in gtō plurali. Quo sanè mō & quis nomē postpositiuo additū flectitur, speciē mutās ad casum articuli, ut quisq̄s, cuiuscunq̧, cuicūq̧, & reliqua similiter. Huiusmodi uero & quædā. Sumunt autē articuli & loco pronominis. Nam ὁ pro iste ponitur, & τὸν pro hunc. Idē uero significat, quoties δὲ cōiunctioni annectitur. ut hic, hæc, hoc. Nam p̄nominalia sunt hæc quoq̧. Sed articuli prępositiui cū prępònuntur aduerbijs, in quouis & casu, & numero, pro adiectiuis accipiuntur noībus, sic, ut maneāt aduerbia indeclinabilia. priscus prisci, prisca priscæ, propinquus, insignis, supernus.

ὅτε unde.

Notatio.

ὁ πάλαι, & similia.

DE PRONOMINIBVS.

ἔγωγε.

X pronominibus aūt ego cum sibi γε adiungit coniunctionem, ego sanè, translato in pri. tono, p̄fertur, & non solum diminutionem aliquā ob uim coniunctionis diminuentē, indicat, sed & affirmationē interdū. ut etiā. Huius uero cognatus gtūs mei, datiuus mihi, actūs me, inflectūtur etiā abiecto ι. ueluti hoc meū cōsidera, hoc mihi dic, hoc me doce. De dualibus aūt & pluralibus cōtracte dictū est prius. Incontracte uero sic dicamus. nos d, nostrū d, nos, nostrū, nos. nam nobis unico modo ubiq̧. Itidē & pronoīa secundæ personæ. uos d, uestrū d, uos p, uestri, uos, uobis. Item & tertiæ. illos d. in accusatiuo tantum, ut & illis d. in datiuo, illi p, illorum, illos.

Solitaria p̄nomina.

Cęterū illū & illū & se suę sunt for. quo ad uocem. Quę uero à tertia. possessiua, ut hic suus, hęc sua, hoc suū. etiā sine ι proferuntur. suus, sua, suum. Inflexio autē primiti. iuxta nullam casualem rationem contingit, sed positiuł. similiter & in ijsdem numerus.

Compo-

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ.

Α δ' ἄρθρα διῄρηται μὲν πρότερον εἰς τὰ προτακτικὰ καὶ ὑποτακτικά. κωλύει δ' οὐθὲν καὶ τῷ ὑποτακτικῷ ὃ συνάπτονται τὸ προτακτικὸν τοῦ, καὶ τῷ, καὶ τῶν, προφέρειν ὅπου ἐστὶ γενικῆς, καὶ ὅπου ἐστὶ δοτικῆς ἑνικοῦ, καὶ ὅπου ἐστὶ γενικῆς πληθυντικῶν. ὃν δὴ τρόπον καὶ τὸ τὶς ὄνομα προστιθέμενον κλίνεται, σχηματιζόμενον ἀεὶ τῇ τοῦ ἄρθρου πτώσει. οἷον, ὅστις, οὗτινος, ᾧτινι, καὶ τ' ἄλλα ὡσαύτως. Τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ ἅττα. Λαμβάνεται δὲ τὰ ἄρθρα καὶ ἀντὶ ἀντωνυμιῶν, ὁ γὰρ ἀντὶ τοῦ οὗτος, καὶ τὸν ἀντὶ τοῦ τοῦτον. Ταυτὸ δὲ τοῦτο παρεμφαίνει καὶ τῷ δὲ συνδέσμῳ ἐπιπλεκόμενον οἷον, ὅδε, ἥδε, τόδε. Ἀντωνυμικὰ γὰρ καὶ ταῦτα. Τὰ δὲ προτακτικὰ καὶ προτασσόμενα τῶν ἐπιρρημάτων κατὰ πᾶσαν πτῶσιν καὶ ἀριθμὸν, ἀντὶ ἐπιθέτων λαμβάνεται ὀνομάτων, φυλαττομένου τοῦ τῶν ἐπιρρημάτων ἀκλίτου. ὁ πάλαι, τοῦ πάλαι. ἡ πάλαι, τῆς πάλαι. ὁ πέλας, ὁ πάνυ, ὁ ἄνω.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

Ων δὲ ἀντωνυμιῶν, ἡ ἐγὼ τὸν γε προσλαβοῦσα σύνδεσμον, ἔγωγε ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου προφέρεται. καὶ οὐ μόνον μείωσίν τινα ταύτῃ διὰ τὸ τοῦ συνδέσμου μειωτικὸν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιν ἐνίοτε. οἷον, τὸ ναί. Ταύτης δ' ἡ σύζυγος γενικὴ ἐμοῦ, καὶ δοτικὴ ἐμοὶ, καὶ αἰτιατικὴ ἐμέ, ἐγκλινόμεναι ἀποβάλλουσι τὸ ε. οἷον. τοῦτό μου σκόπει, τοῦτό μοι λέγε, τοῦτό με δίδασκε. Τὰ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ συνῃρημένως μὲν εἴρηται πρότερον. ἀσυναιρέτως δὲ ὧδε λέγομεν. νῶϊ, νῶϊν, ἡμέες, ἡμέων, ἡμέας. ἡμῖν γὰρ δοτικὴ μοναχῶς πανταχοῦ. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ δευτέρου προσώπου. σφῶϊ, σφῶϊν, ὑμέες, ὑμέων, ὑμέας, Καὶ τὰ τοῦ τρίτου σφῶε, ἐστὶ αἰτιατικῆς μόνως, ὡς καὶ σφὶν ἐστὶ δοτικῆς σφέες, σφέων, σφέας.

Μοναδικαὶ κτητικαί.

Ἡ δὲ μὴν, καὶ νὶν, καὶ σφὲ μοναδικαὶ τὴν φωνήν. αἵ τε ἀπὸ τοῦ τρίτου κτητικαὶ, οἷον ὁ ἑός, ἡ ἑή, τὸ ἑόν. καὶ χωρὶς τοῦ ε λέγονται. ὅς, ἥ, ὅν. κλίσις δὲ τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν κατ' οὐδεμίαν πτωτικὴν ἀναλογίαν συμβαίνει, ἀλλὰ θετικῶς. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ κατ' αὐτὰς ἀριθμός.

Composita.

Ex compositis uero sui ipsius & sine ε profertur, recipiente aspirationem in se αυ. sui ipsius.

Possessiua.

Possessiua in ϵος. Generaliter aũt possessiua fic,ut in ος triũ gen. simplicia nomina, figurant. Nã quẽadmoda illa, cũ adest alia consonans, fœm. deducunt in α. desertus, deserta. hic prudens, hæc prudens. medius, media. ebrius, ebria. at cũ in ϵ, in α. splendidus, dida. hic sapientior, hæc tior. Sic & hęc formãt meus, mea, tuus, tua, noster, nostra, uester, uestra. Porrò nostra & uestra Ionica sunt. Iam ex demõstratiuis ille, illa, illud, & absq; ε pferũt Aeolico more. Cęterũ secũ dę personę demõstratiuo & ι interdũ addim⁹ in fine, idq; in singulis casibus & numeris & generibus dicentes. iste, hunc. Nimirũ ut & his quę secundũ cõnexionẽ adduntur cõiunctioni, articularibus, pnominib⁹. Nam hic dicimus & hoc. Profertur aũt gtũs secũdæ person. primitiuorũ & sic. tui & tui & tui. quemadmodum uidelicet & in prima persona. mei & mei & mei & mei, secundum dialectorũ diuersitates. Verum de his definire non est præsenti huic instituto conueniens.

Possessiua in ϵος. *κεῖνος Aeolicum.* *Variæ declinatiua.*

DE PRAEPOSITIONIBVS.

EX præpositionibus autẽ in & ἐνὶ reperitur in poëmatis per extensionem dicta. Quanq̃ ἔνι translato accentu, nõ amplius prępositio est, sed ad naturã uerbi transit. Nempe haud secus ac iuxta. Siquidẽ iuxta, pro adest ponit. & super, pro superest. In uero etiam & in dicit Attico more. Et ad ad, & ad Dorice. Item sub sub, & ab ab.

Præpositiones pro uerbis.

DE ADVERBIIS.

ADuerbiorum aũt formatio ab omnibus orationis partibus fieri potest. Nam à prudẽs nomine, formatur prudenter. à tollo uerbo, ad uerbiũ acri er. Cæterũ à scientiũ participio, scienter. A τῷ articulo, hic formaẽ. Ab horũ pronoĩe, sic.

 Aper

Σύνθετοι.

Τῶν δὲ συνθέτων καὶ ἑαυτοῦ καὶ χωρὶς τοῦ ι, μεταλαμβάνοντος τὴν δασεῖαν τοῦ αυ. αὑτοῦ.

Κτητικαί.

Καθόλου δὲ αἱ κτητικαὶ ὁμοίως τοῖς εἰς ος τριγενέσιν ἁπλοῖς ὀνόμασι παρασχηματίζονται. ὡς γὰρ ἐκεῖνα μετὰ μὲν ἄλλου τοῦ συμφώνου, τὸ θηλυκὸν παράγει εἰς η. ἔρημος, ἐρήμη. φρόνιμος, φρονίμη. μέσος, μέση. μύθος, μυθόση. μετὰ δὲ τοῦ ρ εἰς α. λαμπρὸς, λαμπρά. σοφώτερος, σοφωτέρα. οὕτω καὶ αὗται. ὁ ἐμὸς, ἡ ἐμή. ὁ σὸς, ἡ σή. ἡμέτερος, ἡμετέρα. σφέτερος, σφετέρα. Τὸ δὲ ἡμετέρη, καὶ σφετέρη Ιωνικά. Τῶν δὲ δεικτικῶν ἡ ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, καὶ ἄνευ τοῦ ε λέγεται Αἰολέων ἔθει. Τῆς δὲ τοῦ δευτέρου προσώπου δεικτικῆς, καὶ τὸ ι ἐνίοτε προσάπτοντες τελικὸν, ἐφ' ἑκάστης πτώσεως καὶ ἀριθμοῦ τε καὶ γένους λέγομεν. οὑτοσὶ, τουτονὶ. ὥσπερ ἀμέλει καὶ ταῖς κατ' ἐπιπλοκὴν τοῦ συνδέσμου ἀρθρικαῖς ἀντωνυμίαις. ὁδὶ γὰρ φαμὲν καὶ τοδί. Λέγεται δ' ἡ γενικὴ τῆς δευτεροπροσωπούσης τῶν πρωτοτύπων, καὶ σέο, καὶ σεῖο, καὶ σέθεν καὶ σεῦ. ὥσπερ ἄρα κἀπὶ τοῦ πρώτου προσώπου. ἐμέο καὶ ἐμεῖο, καὶ ἐμέθεν, καὶ ἐμεῦ. κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων διαφοράς. Τὸ μὲν τοι περὶ τούτων διορίσασθαι ἐν τῇ παρούσῃ προθέσει οἰκεῖον.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Ων δὲ προθέσεων, ἡ ἐν, καὶ ἐνὶ εὕρηται ἐν τοῖς ποιήμασι κατ' ἐπέκτασιν λεγομένη. ἐνὶ μέντοι μετὰ θέσει τοῦ τόνου, οὐκέτι πρόθεσις, ἀλλ' εἰς ῥηματικὸν μεταβαίνει. ὥσπερ ἀμέλει καὶ ἡ παρά. πάρα γὰρ ἀντὶ τοῦ πάρεισι. καὶ ἔπι ἀντὶ τοῦ ἔπεισιν. ἡ δὲ ας, καὶ ες λέγεται Ατ(τ)ικῶς. καὶ ἡ πρὸς, ποτὶ καὶ προτὶ Δωρικῶς. καὶ ἡ ὑπὸ, ὑπαί. καὶ ἡ ἀπὸ, ἀπαί.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ.

Ων δὲ ἐπιῤῥημάτων σχηματισμὸς ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν γένοιτ' ἄν. Από μὲν γὰρ τοῦ φρονίμων ὀνόματος, φρονίμως. Από τοῦ αἴρω ῥήματος, τὸ ἄρδην. Από δὲ τῆς εἰδότων μετοχῆς, εἰδότως. Από τοῦ τῇ ἄρθρου, τῇδε. Από δὲ τῆς τούτων ἀντωνυμίας, οὕτως.

A per pp̄ositione, sursum. Item à propè aduerbio formatur cominus. A sanè uero & ubi & θεν, fit profectò. Erunt autē & positiua q̄dam, ueluti propè, & humi. Sūt temporis significatiua etiā hæc, mox, adhuc, rursum, usq;. Loci uero & ubi, & ex aduerso. Formæ aūt localiū tres. in loco, à loco, in locū. ueluti domi, domū, domo. Similitudinis aūt, ut. ut. Cōgregatiōis definitæ & hæc. publicus, & per uniuersos, tota domo. Adhortationis uero & hæc, eia & age. Item stuporis est & ἴα. Vocet & quoddam extensiuū aduerbiū. ut tarde, lente. Aliud separatiuū definite, citra puluerē, citra laborē, neglecte. Et indefinite. seorsum, seorsum. Itē exceptiuū. p̄terq̄. Item digressiuū. itaq;. Rursum p̄hibitiuū. impedimēto. Præterea occultatiuū, clanculū. Porrò declaratiuū. luculenter, clare. Nā iuxta significatū noīa addere singulis, & infinitū fuerit, & noua indere necesse. Quare p̄stiterit fortasse decē in aduerb. quoq; genera illa ponere, substantiā, q̄litatē, q̄ntitatē, ad aliq̄d, ubi, q̄n facere, pati, poni, habere, & singula ad aliq̄d horū conari referre. Veluti substātialiter. uiue, naturaliter, referant ad substan. Bn̄, libēter, facile, canine, tanq̄, ut, ualde, admodū, paulatī, oīno, certe, uideliet, certe, etiā, mīme, nō, ne, nō, forte, en, o, legēdū, utnā, io, heus, ah, euhā, age, referuntur ad q̄litatē. Semel, bis, ter, referant ad q̄ntitatem. Heriliter, seruiliter, ęque similiter, sæpe, raro, magnopere, magis, min⁹, simul, referant ad aliq̄d. Sursum, deorsum, hic, illic, hic, p̄cul, propè, seorsum, fortis, intus, contra, humi, mox, undeubi, ultra, ultra, in medio, unde, ubi, ubi, referant ad ubi. Nūc, tūc, rursum, eousq; cū, deiñ, hodie, cras, rursum, protinus, postea, mox, repente, mox eousq;, donec, referantur ad quādo. Agiliter, speculatiue, sectim, referantur ad facere. Passiue. ficte, atq; his similia, referantur ad pati. Collectim, accruatim, separatim, seorsum, deinceps, mixte, referantur ad poni. Armate, calceate, cōplexiue, cum coronis, cum laurea, referātur ad habere. Cæterum expendendæ sunt melius horum differentiæ.

Loci aduerbia in ex. *Decē gn̄a aduerbijs.* *Substantia.* *Qualitas.* *Quātitas.* *Ad aliquid.* *Vbi* *Quādo.* *Facere.* *Pati.* *Poni.* *Habere.*

De

Ἀπὸ δὲ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἄνω. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγγὺς ἐπιῤῥήματος, ἐγγύθεν. Ἀπὸ δὲ τοῦ δὴ, καὶ ποὺ καὶ θὲν συνδέσμων, δήπουθεν. εἴη δ᾽ ἂν καὶ θεματικὰ ἄλλα, οἷόν τι τὸ ἐγγὺς καὶ χαμαί. Ἔστι δὲ χρόνου σημαντικὰ καὶ τὸ ἄψ. ἔτι, πάλιν, μέχρι. τόπου δὲ καὶ τὸ ἵνα, καὶ ἀπάντικρυ. Σχέσεις δὲ τῶν τοπικῶν, τρεῖς. ἐν τόπῳ, ἐκ τόπου, εἰς τόπον. οἷον, οἴκοι, οἴκαδε, οἴκοθεν. Ὁμοιώσεως δὲ ἠὺ, ἠΰτε. Ἀθροίσεως δὲ διωρισμένου τοῦ, καὶ τὸ πανδημεὶ, καὶ πασσυδὶ, πανοικί. Παρακελεύσεως δὲ καὶ τὸ εἶα, καὶ ἴθι. καὶ ἐκπληκτικὸν ἔτι τὸ ἔα. καλείσθω δὲ καί τι παραστατικὸν ἐπίῤῥημα. οἷον τὸ χρονίως καὶ ἐκσταδόν. Καὶ διαιρετικὸν ὡρισμένως. ἀκουντὶ, ἀπονητὶ, ἀμελητί. Καὶ ἀορίστως. ἄνευ, ἄτερ. Καὶ ἐξαιρετικὸν, τὸ πλήν. Καὶ ἀποστατικὸν τὸ ὥστε. Καὶ διακωλυτικὸν τὸ ἐμποδών. Καὶ ἐπικρυπτικὸν τὸ λάθρα. καὶ ἐμφατικὸν, τὸ διαῤῥήδην, ἀναφανδόν. ἀλλὰ γὰρ τὸ πρὸς τὸ σημαινόμενον ὀνομάζειν καθ᾽ ἕκαστον ἄπειρόν τε, καὶ ὀνοματεθεῖν ἀνάγκη. Διὸ δὴ καὶ ἄμεινον ἴσως δέκα καὶ τῶν ἐπιῤῥημάτων γένη θέσθαι ἐκεῖνα. οὐσίαν, ποιὸν, ποσὸν, πρός τι, ποῦ, πότε, ποιεῖν, πάσχειν, κεῖσθαι, ἔχειν. Καὶ ἕκαστα ἐπί τι τούτων πειρᾶσθαι ἀνάγειν. Οἷον, οὐσιωδῶς, ἐμψύχως, φυσικῶς, ἀναφέρεται ἐπὶ τὴν οὐσίαν. Εὖ, ἡδέως, ῥᾳδίως, κυνηδὸν, ὥσπερ, ὥστε, λίαν, πάνυ, ἠρέμα, πάντως. ἦ δηλαδὴ, νὴ, ναὶ, ἥκιστα, οὐ, μὴ, μὰ, ἴσως, ἰδοὺ. ὦ, ἀναγνωστέον, εἴθε, ἰοὺ, φεῦ, ἆ, εὐάν, ἄγε. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιόν. Ἅπαξ, δίς, τρίς. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποσόν. Δεσποτικῶς, δουλικῶς, ἴσως, ὁμοίως, πολλάκις, ὀλιγάκις, μεγάλως, μᾶλλον, ἧττον, ἅμα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πρός τι. Ἄνω, κάτω, ὧδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε, πόῤῥω, ἐγγύς, χωρίς, ἔξω, ἔσω, ἐναντίον, χαμαί, ἄψ, ὅθεν, ἔνθα, ἐπέκεινα, πέραν, μεταξὺ, ἔνθεν, ὅθι. ἵνα ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποῦ. Νῦν, τότε, αὖθις, τέως, ἡνίκα, ἔπειτα, σήμερον, αὔριον, πάλιν, εὐθὺς, ὕστερον, παραχρῆμα, ἐξαίφνης, αὐτίκα, ὄφρα, τόφρα. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πότε. Δραστικῶς, θεωρητικῶς, τμήδην. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιεῖν. Παθητικῶς, πεποιημένως, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάσχειν. Συλλήβδην, ἀθρόως, ἄνευ, χωρίς, ἐφεξῆς, μίγδην. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κεῖσθαι. Ὡπλισμένως, ὑποδεδεμένως, περιεκτικῶς, στεφανοφόρως, δαφνοφόρως. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ἔχειν. Σκεπτέον δὲ βέλτιον τὰς διαφοράς.

DE CONIVNCTIONIBVS.

Oniunctiones copulatiuæ sunt hæ quoq;, atque, atq;, ast, at, siue. Disiunctiua uero, etiam uel. Causalis item, ut, ut, ut. Expletiua itidem, & hæc, utiq;, quæ & utiq; dicitur, & quidem, quidē. Aduersatiua autem & hæc, tamen, & hęc nisi. Ac multæ quidem eædem uaria notando proferuntur, ut sed, simul & copulatiue & rationatiue. γε uero expletiue, & dimiuutiue, & rationaliter. Cæterum hæc αρ expletiue significat, & rationatiue, ac circumscriptiue. περ uero & aduersatiue, & diminutiue. Rursum q̃m & causaliter, & cōfirmatiue. Autē uero & copulatiue & rationatiue & circūscriptiue. At de octo quidē orationis partib⁹, quæ & ad inflexionē, & ad formationē pertinebāt, ac cōmodate dicta sint, & sufficiēter, ut in secūdo institutionis uolumine.

FINIS SECVNDI.

THEODO.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Υνδεσμοι μὲν συμπλεκτικοί. καὶ ἠμέν, ἠδέ, ἀτάρ, αὐτάρ, ἤτοι. Διαζευκτικός δέ, καί, ἤ. Αἰτιολογικός δέ, καί, ὄφρα, ἕνεκα, οὕνεκα. Παραπληρωματικός δέ, καὶ ὁ νύ. ὅς καὶ νῦν λέγεται, καὶ θήν, ἄν, ἄρ, κέν. Εναντιωματικὸς δέ, καὶ ὁ ἔμπης, καὶ ὁ πλήν. Καὶ πολλοὶ δὲ οἱ αὐτοὶ πολλασήμως λέγονται. οἷον ὁ μὲν ἀλλά. καὶ συμπλεκτικῶς. καὶ συλλογιστικῶς. ὁ δέ γε παραπληρωματικῶς, καὶ μειωτικῶς, καὶ αἰτιολογικῶς. Ο δὲ ἄν παραπληρωματικῶς, καὶ συλλογιστικῶς καὶ περιγραφικῶς. Ο δὲ περ καὶ ἐναντιωματικῶς, καὶ μειωτικῶς. Ο δὲ ὅτι καὶ αἰτιολογικῶς, καὶ ἐπιβεβαιωτικῶς. Ο δὲ δὲ καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ συλλογιστικῶς καὶ περιγραφικῶς. Καὶ περὶ μὲν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, ταῦτα ἔτι εἰς κλίσιν. τε καὶ σχηματισμὸν συμμέτρως εἰρήσθω, καὶ ἱκανῶς, ὡς ἐν δευτέρῳ εἰσαγωγῆς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΘΕΟΔΟ.

THEODORI GRAMMATICAE INSTITVTIONIS LIBER TERTIVS.

Einceps uero eodẽ mõ de accentu syllabæq̃ cũ q̃ntitate, tũ ortographia dicẽdũ erit, ne uidelicet circa dictionẽ uitium barbarismi cõtingat. Barbare eñ qs loq dep̃hẽdit, uel defectu. ut δημοθένς. uel abũdãtia. ut ἀισχίνυς. uel ĩmutatione. ut ἀνεία. aut tẽpore, aut accẽtu, aut scriptura. ut in dictione νίκος per ι scripta cũ deberet per ει scribi. Atq̃ ad rectitudinem qdẽ, eaq̃ q̃ circa defectũ & abũdantiã atq̃ immutationẽ ꝓferunt, illa pertinẽt q̃ superius de inflexiõe atq̃ formatione dicta sunt. De reliquis iam dicendũ nobis erit, diuidentib. ac definientib. singula.

Barbare loqui.

DEFINITIO ACCENTVS.

Accẽtus igitur est extẽsio q̃dã uocis literatæ ad concinnitatẽ totius orationis. Sũt aũt p̃ter superius dictos octo, & lõgus quidã, & breuis, hoc pacto notati – υ. Vocãtur aũt hi tẽpora, qm̃ super uocales positi, alterutrũ efficiũt tẽporũ, uocalẽ scilicet aut longã aut breuẽ illi appositi distinguũt, qñ potẽtia utrũq̃ sit. Erat itaq̃ olim fortasse nõ solũ ι & ο locus huiusmodi notis, sed & α quoq̃ & ι, atq̃ υ. nũc aũt super ι & ο inutiles. Siquidẽ η & ω assumẽtes scribimus. In his uero q̃ uocant̃ ancipites, usus est earũ ꝓrsus nullus, unde soli poẽtę poterũt esse usui.

Longus – Breuis υ

Sic igitur accẽtus in quatuor diuidatur, nẽpe in tonũ, tẽpus, spiritũ, passionẽ. Est aũt tonus intensio uel remissio uel moderatio sylla. uocalitatẽ habens. Nimirum acutus intẽsum habet sonũ, grauis remissum, circũflexus mediũ.

Accentus diuisio. Tonus.

Tempus uero est productio, uel correptio uocalis. Producitur nanq̃ longa, corripitur uero breui.

Tempus.

Spiritus autẽ est qualitas mutatoria cõsonantiũ siue in asperã, siue in tenuẽ. Per asperũ eñ tenuis mutat̃ in asperam in compositione. dux, deductor. per tenuẽ, manet & tenuis. rogo, interrogo.

Spiritus.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ. Γ.

Ἑξῆς δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ προσῳδίας καὶ συλλαβῆς ποσότητός τε καὶ ὀρθογραφίας λεκτέον, ἵνα μὴ τὸ περὶ λέξιν ἁμάρτημα ὁ βαρβαρισμὸς συμβαίνῃ. Βαρβαρίζων γάρ τις ἐλέγχεται, ἢ ἐνδείᾳ. δημοσθένου. ἢ πλεονασμῷ. αἰσχίνους. ἢ ἐναλλαγῇ. αἰνεία. ἢ χρόνῳ, ἢ προσῳδίᾳ, ἢ γραφῇ, νίκος τῷ ι, δέον τῇ ει. Καὶ εἰς μὲν τὸ ὀρθὸν, παρά τε ἔνδειαν καὶ πλεονασμὸν καὶ ἐναλλαγὴν, οἰκεῖα τὰ ἔμπροσθεν περὶ κλίσεως καὶ σχηματισμοῦ εἰρημένα. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν νῦν λεκτέον, διαιροῦντας ἕκαστα πρότερον, καὶ ὁριζομένους.

ΟΡΟΣ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

Προσῳδία μὲν οὖν ἐστὶ τάσις ποιά τις φωνῆς ἐγγραμμάτου, πρὸς εὐφωνίαν τοῦ ὅλου λόγου. Ἐστὶ δὲ πρὸς ταῖς πρότερον εἰρημέναις ὀκτὼ, καὶ μακρά τις καὶ βραχεῖα, οὕτω γραφόμεναι - υ. Χρόνοι δὲ αὗται καλοῦνται, ὅτι ἐπὶ τῶν φωνηέντων τιθέμεναι, θάτερον ἐμποιοῦσι τοῖν χρόνοιν, ἤτοι γὰρ μακρὸν, ἢ βραχὺ, ὃν ἐπὶ τοῦ δὲ διορίζονται, τὸ δυνάμει ἀμφότερα ὄν. ἦν μὲν οὖν πάλαι ἴσως οὐ μόνον τὸ ε καὶ ο τόπος τοῖς τοιούτοις σημείοις, ἀλλὰ καὶ τὸ α, καὶ ι, καὶ υ. νῦν δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ε, καὶ ο περιττά. Τὸ γὰρ η καὶ ω μεταλαμβάνοντες, γράφομεν. ἐπὶ δὲ τῶν καλουμένων διχρόνων χρῆσις οὐκ ἔστιν αὐτῶν οὐδεμία. ὥς τι μόνῳ ἂν τῷ μετρικῷ εἶεν ἐν χρήσει.

Οὕτω μὲν οὖν ἡ προσῳδία εἰς τέτταρα διαιροῖτ' ἄν. οἷον εἰς τόνον, χρόνον, πνεῦμα, πάθος. Ἐστὶ δὲ τόνος, ἐπίτασις ἢ ἄνεσις ἢ μεσότης συλλαβῶν, εὐφωνίαν ἔχουσα. Ἡ μὲν γὰρ ὀξεῖα, τὸ ἐπιτεταμένον ἔχει τοῦ φθόγγου, ἡ δὲ βαρεῖα τὸ ἀνειμένον, ἡ δὲ περισπωμένη τὸ μέσον. Χρόνος δὲ ἔκτασις, ἢ συστολὴ φωνήεντος. Ἐκτείνεται μὲν γὰρ τῇ μακρᾷ, συστέλλεται δὲ τῇ βραχείᾳ.

Πνεῦμα δὲ ποιότης τρεπτικὴ συμφώνων, ἤτοι εἰς δασὺ, ἢ εἰς ψιλὸν. τῇ μὲν γὰρ δασείᾳ τὸ ψιλὸν τρέπεται εἰς δασὺ ἐν τῇ συνθέσει. ἡγεμὼν, καθηγεμών. τῇ δὲ ψιλῇ φυλάττεται. ἐρωτῶ, ἐπερωτῶ.

Πάθος

Passio. Passio aũt est q̃litas uocis affectę, uel per ablationẽ uocalis, uel per cõpositionẽ dictionis, uel per subdistinctionẽ. Apostrophus ablatio est uocalis. ut hoc est. uel uocaliũ. ut uolo ego. Auferunt & α, & ι breues existentes. ut, uidelicet hic, ꝓ uidelicet hic. in nobis, ꝓ in nobis. & ο & ε. hoc meũ, hoc meũ. age dic, age dic. Subunio aũt coitus duarum dictionũ est. ut quõcunqȝ. Subdistinctio uero contra, dissolutio q̃dã est duorũ. ut quisq̃s. Per talẽ utiqȝ tenorẽ syll. ad id, qđ est cõcinni⁹, alia q̃dẽ ꝓductas hñt, alia uero correptas. alia itẽ acutas, alia graues, alia circũflexas: quẽadmodũ rursum alia quidẽ asperas, alia uero leues.

Apostrophus. Subunio. Subdistinctio.

DE SYLLABA.

Syllabæ pręterea, unde dictiones, pars minima constructę orõis. Fuerit itaqȝ & syllaba. coitus q̃dẽ ad minimũ duarũ literarũ, subiecta in primis accentui. Dicitur tamẽ abusiue & una litera syllaba. ut α ι. Fit aũt multipharia ratione multarũ & diuersarũ cõnexionũ literarum. Estqȝ eiusmodi, alia quidẽ longa, alia breuis, alia anceps. Longa quidẽ, quæ habet natura longã uocalẽ, uel aliquam diphthongorum, siquidẽ diphthõgi omnes longæ sunt. Natura quidẽ tripliciter, uel sono longę uocalis. ut heros. uel extẽsione ancipitis. honestus. uel diphthongo. ut Aiax. Positione aũt uno modo, duobus sequentib. conso. siue actu, ut panis. siue potẽtia, agam, uerberabo. Breuis uero, q̃ hẽt uel natura breuẽ uoca. ut sermo. uel ancipitẽ correptã. ut amicitia. Cęterũ coĩs, q̃ potest eadẽ & longa accipi, & breuis, atqȝ hoc tripliciter. Verũ de his dicere, speculationis est alterius.

Syllabarũ diuisio. Longa. Breuis. Coĩs.

LOCI ACVTI ACCENTVS.

Caeterũ cũ tres sint loci acuti accẽt⁹, ultima, penult. & antepenul. Acuitur q̃dẽ ultima semper, si breuis sit. bonus. Super breuẽ eñ circũflexus nõ ponitur, longa uero nõ semper. Penult. aũt, q̃ñ uel ipsa est breuis, & ultĩa. sermo. uel ipsa lõga, & ultĩa. heros. Lõga eĩ añ lõgã nõ inflectit. Vel ipsa q̃dẽ breuis, ultĩa uero lõga. amor. Añpenult. itidẽ, nisi ultĩa lõga impediat. herois. Nã cũ lõga est ultima, nõ potest antepena acui dictio lingua cõi.

Loci acuti tres.

Loci

Πάθος δέ, ποιότης φωνῆς πεπονθυίας, ἤτοι δι᾽ ἀφαίρεσιν φωνήεντος, ἢ διὰ σύνθεσιν λέξεως, ἢ δι᾽ ὑποδιαστολήν. Ἡ μὲν γὰρ ἀπόστροφος, ἢ φωνήεντος. τοῦτ᾽ ἐστίν, ἢ φωνηέντων. βούλομ᾽ ἐγώ. ἀφαιρεῖται δὲ τό, τε α καὶ ι βραχέα ὄντα. ἆρα οὗτος, ἆρ᾽ οὗτος. ἐπὶ ἡμῖν, ἐφ᾽ ἡμῖν. καὶ τὸ ο καὶ ε. τοῦτο ἐμόν, τοῦτ᾽ ἐμόν. φέρε εἰπέ, φέρ᾽ εἰπέ. Ἡ δὲ ὑφὲν συνάφεια δυοῖν λέξεών ἐστιν. οἷον ὅπως οὖν. Ἡ δὲ ὑποδιαστολὴ τὸ ἀνάπαλιν. διαίρεσις γάρ τις δυοῖν οἷον ὅς, τις. Τοιαύτη μὲν δὴ ποιᾷ τάσει τῶν συλλαβῶν, ἐστὶ τὸ εὐφωνότερον, τὰ μὲν μηκυνόμενα ἔχει, τὰ δὲ συστελλόμενα. καὶ τὰ μέν, ὀξυνόμενα, τὰ δὲ βαρυνόμενα, τὰ δὲ περισπώμενα. ὥσπερ ἂν πάλιν, τὰ μὲν δασυνόμενα, τὰ δὲ ψιλούμενα.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Συλλαβαὶ δὲ ταῦτα, ὅθεν αἱ λέξεις, μέρος ἐλάχιστον τῆς κατὰ σύνταξιν λόγου. ὥστε καὶ εἴη ἂν συλλαβὴ συνέλευσις μὲν τοὐλάχιστον δύο γραμμάτων, πρώτως δ᾽ ὑποκείμενον προσῳδίας. λέγεται μέντοι καταχρηστικῶς καὶ τὸ μονογράμματον συλλαβή. οἷον, α, ε. Γίνεται δὲ πολλαχῶς κατὰ λόγον τῶν πολλῶν τε, καὶ διαφόρων ἐπιπλοκῶν τῶν γραμμάτων καὶ ἔστιν αὐτῆς τὸ μὲν μακρόν, τὸ δὲ βραχύ, τὸ δὲ κοινόν. Μακρὸν μέν, τὸ ἔχον φύσει μακρὸν φωνῆεν, ἢ μίαν τινὰ τῶν διφθόγγων. αἱ γάρ τοι δίφθογγοι πᾶσαι μακραὶ εἰσί. Φύσει μὲν τριχῶς. ἤτοι γὰρ φθόγγῳ μακροῦ φωνήεντος. οἷον ἥρος. ἢ ἐκτάσει διχρόνου. οἷον καλός. ἢ διφθόγγῳ. οἷον Αἴας Θέσει δέ, μοναχῶς, δυοῖν ἐπιφερομένοιν συμφώνοιν, ἤτοι ἐνεργία, ἄρτος. ἢ δυνάμει, ἄξω, τύψω. Βραχὺ δέ, τὸ ἔχον ἤτοι φύσει βραχὺ φωνῆεν. οἷον λόγος. ἢ δίχρονον συστελλόμενον. οἷον φιλια. Κοινὸν δέ, τὸ δυνάμενον τὸ αὐτὸ μακρόν τε λαμβάνεσθαι, καὶ βραχύ. τριχῶς δὲ τὸ τοιοῦτο. Καὶ τὸ περὶ τούτων εἰπεῖν θεωρείας ἑτέρας.

ΤΟΠΟΙ ΤΗΣ ΟΞΕΙΑΣ.

Τριῶν δὲ ὄντων τόπων τῇ ὀξείᾳ, λήγοντος, παραλήγοντος, προπαραλήγοντος. ὀξύνεται μὲν ἡ λήγουσα ἀεί, οὖσα βραχεῖα. ἀγαθός. ἐπάνω γάρ τοι βραχείας περισπωμένη οὐ τίθεται. μακρὰ δὲ οὐκ ἀεί. ἡ παραλήγουσα δέ, ὅταν ἡ αὐτή τε βραχεῖα ᾖ, καὶ ἡ λήγουσα. λόγος. ἢ αὐτή τε μακρά, καὶ ἡ λήγουσα. ἥρως. μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς οὐ περισπᾶται. ἢ αὐτὴ μὲν βραχεῖα, ἡ λήγουσα δὲ μακρά. ἔρως. ἡ προπαραλήγουσα δέ, ἢν μὴ ἡ λήγουσα μακρὰ οὖσα κωλύῃ. ἥρωος. μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις κοινή.

Loci circunflexi.

Circunflexi autē cū loci sint duo, ultima & penultima. (siquidē ante duas syllabas circūflexus nō ponit.) penultima quidē anteflectit, ubi & ipsa natura longa est, & ultima natura breuis. popul'. Nā super positiōe longā, circūflexus nō ponit, q̄obrē dicit. Qd' oīs natura lōga, ante breuē finalē, in una parte orōis existēs, & in seipsa hītis accentū, circūflectit. Vltima uero, si breuis sit, nunq̄. Lōga aūt ex cōtractiōe, semper circūflectit, sin aliter natura, nō itē.

Regula.

Loci spirituum.

Asper autem & tenuis in principijs dictionum, ut ante dictum est, ponuntur super uocales. Quęlibet enim uocalium dictionem incipiens, uel aspiratur, uel tenuatur. In quibus uero uter, post dicemus.

DE VSV TONORVM in unoquoq; casuum.

NVnc aūt & tonorū & tēporū usum, ut se habeat circa dictas parteis orationis, inspiciamus. supponētes rursus nominū alia esse primæ inflexionis, alia secundæ, alia tertiæ, alia quartæ, alia quintæ. Præterea & uerborum eodē modo alia primæ coniuga. alia secundæ, alia tertiæ, alia quartæ, alia quintæ. Et nomina quidē per casus uariata, uerba uero coniugata per tempora, quemadmodū diuidentes uocabamus prius.

Rectus singularium.

Cōmune quidē est nominibus omnibus rectū nō contractum acui, si in ultima est accentus.

Nomina Primæ inflexionis.

Primæ aūt inflexionis grauisonus rectus semper penacuitur. Aeneas, Chryses. Pręter uerbalia quę à pręterito perfecto sunt. poēta, iudex, iudex.

Nomina Secundæ.

Secundæ uero inflexionis, alia quidem acuta. uirtus. Alia itē penāflexa, & penacuta. musa, regio. Cæterū antepenacuta aliqua cōposita. Empusa. At finientiū in α, in penultima est tonus ut plurimū, si longa sit. musa, regio. In ~ uero purū dissyllaba ο hītia in penul. quib' præponitur asper, graui notētur plerunq;. axecla, uomica, herba.

Τόποι περισπωμένης.

Τῇ δὲ περισπωμένῃ τόπων δύο ὄντων, ληγούσης καὶ παραληγούσης. πρὸ γάρ τοι δυοῖν συλλαβῶν περισπωμένη οὐ τίθεται. ἡ μὲν παραλήγουσα περισπᾶται, ὅταν αὐτή τε ᾖ φύσει μακρὰ, καὶ ἡ λήγουσα φύσει βραχεῖα. δῆμος. ἐπὶ γὰρ θέσει μακρᾶς περισπωμένη οὐ τίθεται. διὸ καὶ λέγεται, ὅτι πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς ἐν ἑνὶ μέρει λόγου οὖσα, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. ἡ δὲ λήγουσα βραχεῖα μὲν οὖσα, οὐδέποτε. μακρὰ δὲ ἐκ συναιρέσεως ἀεὶ, εἰ δ' ἄλλως, οὐκ ἀεί.

Τόποι πνευμάτων.

Ἡ δὲ δασεῖα καὶ ἡ ψιλὴ κατ' ἀρχὰς τῶν λέξεων, ὡς προείρηται, τίθεται ἐπὶ τῶν φωνηέντων. ἕκαστον γάρ τοι τῶν φωνηέντων ἀρκτικὸν ὂν, δασύνεται, ἢ ψιλοῦται. ἐπὶ τίνων δὲ πότερον, ὕστερον ἐροῦμεν.

ΠΕΡΙ χρήσεως τόνων ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων.

ΝΥν δὲ τὴν τῶν τόνων καὶ χρόνων χρῆσιν, ὅπως ἔχει περὶ τὰ διῃρημένα μέρη τοῦ λόγου, θεωρῶμεν. λαβόντες πάλιν τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν πρωτόκλιτα, τὰ δὲ δευτερόκλιτα. τὰ δὲ τριτόκλιτα, τὰ δὲ τεταρτόκλιτα, τὰ δὲ πεμπτόκλιτα. καὶ τῶν ῥημάτων δὲ ὁμοίως. τὰ μὲν πρωτόζυγα, τὰ δὲ δευτερόζυγα, τὰ δὲ τριτόζυγα, τὰ δὲ τεταρτόζυγα, τὰ δὲ πεμπτόζυγα. καὶ τὰ μὲν ὀνόματα εἰς πτώσεις κλινόμενα, τὰ δὲ ῥήματα εἰς χρόνους, καθάπερ διαιροῦντες ὠνομάζομεν πρότερον.

Εὐθεῖα ἑνικῶν.

Κοινὸν μὲν οὖν τῶν ὀνομάτων ἁπάντων, τὸ τὴν εὐθεῖαν μὴ ἐκ συναιρέσεως οὖσαν ὀξύνεσθαι, ἂν ἐπὶ τῆς ἐσχάτης ὁ τόνος.

Πρωτόκλιτα.

Τῶν δὲ πρωτοκλίτων βαρύτονος ἀεὶ ἡ εὐθεῖα παροξυτονουμένη. Αἰνείας, Χρύσης. πλὴν τῶν ἀπὸ παρακειμένου. ποιητής, κριτής, δικαστής.

Δευτερόκλιτα.

Τῶν δὲ δευτεροκλίτων, τὰ μὲν ὀξύτονα. ἀρετή. τὰ δὲ προπερισπώμενα, καὶ παροξύτονα. μοῦσα, χώρα. καὶ προπαροξύτονα δὲ ἔνια τῶν συνθέτων. ἔμπουσα. Ληγόντων γε μὴν εἰς α, ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὁ τόνος ὡς ἐπιτοπολὺ μακρᾶς οὔσης. μοῦσα, χώρα. Τὰ δὲ εἰς η καθαρὸν δισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα, οἷς προηγεῖται δασὺ, βαρύνεται ὡς ἐπιτοπλεῖστον. χνόη, φθόη, χλόη.

Regula. Vniuerſaliter autẽ cũ maſculinis fœminina conueniunt. Quamobrem uidendum, ſi quod ex fœmi. triũ ſit gene. nam diuina graue eſt, qa hmõi & diuinus. pulchra uero & bona acuta, quod pulcher quoq; & bonus acuantur.

Nomina Tertiæ.

Cæterũ tertiæ inflexiõis alia quidẽ acuta. frugi. alia pe *Poſſeſſiua in κον, ιον, νον.* nacuta. ſermo. alia antepenacuta. iuſtus. Vt ex poſſeſſiuis alia quidẽ in κον acuta oĩa. ut atticũ. alia uero in εον antepenacuta. ut aiacinũ. & q̃ ſunt à locis denominata, in ιον antepena. cœleſte. Itẽ à materialibus in νον. lapideum. & q̃ à p̃to paſſiuo uerborũ quartæ, ſiue ſint ꝑpria, ſiue adiectiua. nõ apparẽs, diophãtus, ſine cantu, nõ ſatus. Et quæ *τν* ueluti materialia cũ τν cõpoſita efferũtur. muſicũ, mẽſura *Compoſita.* tũ. Gñaliter etiã cõpoſita. utĩ multis, aĩaduerſum, aſſimile. & prorſus trochaica in cõpoſitiõe transferunt accentũ. *Occido.* ſeruus, bon⁹ ſeru⁹, tẽpus, ꝑcox. Preterea q̃ ab occido compoſita paſſiua. enſe occiſus, à lupo occiſus. Nã actiua pe. acuũt. q enſe occidit, q lupũ occidit. Ad hũc aũt modũ, & *Nutrio.* q̃ à nutrio. à populo nutritus, nã populũ nutriẽs penacuit. *Verto.* Sic utiq; & à uerto cũ ꝑpoſitione cõpoſita antepe. acuũt. famulus, miniſter. cũ alia uero parte penul. acuit. ſomniorũ interp̃s, ſacerdos, pen. Itidẽ acuũt alia multa diſſyllaba appellatiua. ſermo. Queãdmodũ & ultimã multa diſſyllaba. Itidẽ adiectiua. ſuauis, grauis. Cæterum diſſylla. in*Interrogatiua.* terrogatiua. qualis, quãtus. indefinite capta acuũtur. q̃lis, quãtus. Verũ in ſumma, q̃ ueniũt à ptõ perfecto paſſiuo *à ptõ perfecto paſſiuo.* circũflexorum, acuũtur. laudatus, uiſibilis, cultus, uindemiatio. & ſi qd ex acutiſonis eliſionẽ patiat, idẽ accẽt⁹ ſeruatur, ad p̃cedentẽ reiectus. grauia, grauia carmina ſunt.

Nomina Quartæ inflexionis.

Nominũ aũt quartæ Atticorũ maiorũ duab⁹ ſyl. añpenacutus ſemper eſt rectus, etiã ſi lõga ultima ſit. Atticorũ uero eſt hoc. ut Menela⁹, ferax. Quę uero Dorice ablatõe σ inflectunt, diuerſa ſunt. Alia nãq; grauia. Diondas. Alia anflexa. podes. Cæterum penanflexum unum. lapis.

Nomina Quintæ.

Nomina. lo. Per quintã uero inflexorũ in αν ſimplicia q̃dẽ, acuant in

recto

Καθόλου γε μὴν τοῖς ἀρσενικοῖς τὰ θηλυκὰ ἕπεται. ὥς τε καὶ σκεπτέον, ἔτι τῶν θηλυκῶν τριγενές. τὸ μὲν γὰρ θεία βαρύτονον, ὅτι καὶ τὸ θεῖος. τὸ δὲ καλὴ καὶ ἀγαθὴ ὀξύτονον, ὅτι τὸ καλὸς καὶ ἀγαθός.

Τριτόκλιτα.

Καὶ τῶν τριτοκλίτων δὲ τὰ μὲν ὀξύτονα. χρυσός. τὰ δὲ παροξύτονα, λόγος. τὰ δὲ προπαροξύτονα. δίκαιος. οἷον τῶν κτητικῶν, τὰ μὲν εἰς κον ὀξύτονα πάντα, ἀττικόν. τὰ δὲ εἰς ειον προπαροξύτονα. μαντεῖον. καὶ τὰ ἀπὸ τόπων δὲ παρωνομασμένα εἰς ιον, προπαροξύτονα. οὐράνιον. καὶ τῶν μετουσιαστικῶν, τὰ εἰς νον. λίθινον. καὶ τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθητικοῦ τῶν τεταρτοσυζύγων, εἴτε κύρια, εἴτε ἐπίθετα. ἄφαντος, διόφαντος, ἄψαλτος, ἄσπαρτος. καὶ τὰ ὡς μετουσιαστικὰ συνθέσει τῆς ἐν λεγόμενα. ἔμμουσον, ἔμμετρον. καὶ ὅλως τὰ σύνθετα. ὡς ἐπιτοπολύ, ἔνθυμον, παραπλήσιον. καὶ ἁπλῶς τὰ τροχαϊκὰ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. δοῦλος, εὔδουλος, ὥρα, πρόωρος. καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κτείνω σύνθετα παθητικά. ξιφόκτονος, λυκόκτονος. ἐνεργητικὰ δὲ παροξύνεται. ξιφοκτόνος, λυκοκτόνος. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ τρέφω. λαότροφος μέν. λαοτρόφος δὲ παροξυτόνως. ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ ἐκ τοῦ πολῶ, μετὰ μὲν προθέσεως προπαροξύνεται. πρόπολος, ἀμφίπολος. μεθ᾽ ἑτέρου δὲ παροξύνεται. ὀνειροπόλος, θυηπόλος. παροξύνεται δὲ τὰ πολλὰ τῶν δισυλλάβων προσηγορικῶν. λόγος. ὥσπερ ἄρα ὀξύτονα τὰ πολλὰ τῶν δισυλλάβων ἐπιθέτων. χρυσός, δεινός. τάχε μὴν δισύλλαβα τῶν ἐρωτηματικῶν. ποῖος, πόσος. ἀοριστούμενα ὀξύνεται. ποιός, ποσός. Καθόλου δὲ τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθητικοῦ τῶν περισπωμένων, ὀξύνεται. ἐπαινετός, θεατός, ἀροτὸς, τρυγητός. καὶ εἴτι δὲ τῶν ὀξυτονουμένων ἔκθλιψιν πάθοι, ὁ αὐτὸς τόνος φυλάττεται ἀναβιβαζόμενος. δεινὰ, δείν᾽ ἔπη πέλει.

Τετάρτόκλιτα.

Τῶν δὲ τετάρτοκλίτων Ἀττικῶν ὑπερδισυλλάβων, προπαροξύτονος ἀεὶ ἡ εὐθεῖα, καί τοι μακροκατάληκτος οὖσα. Ἀττικῶν δὲ τὸ τοιοῦτο. Μενέλεως, εὔγεων. τὰ δὲ Δωρικῶς ἀφαιρέσει τοῦ σ κλινόμενα διαφορεῖται. τὰ μὲν γὰρ βαρύτονα. Διώνδας. τὰ δὲ περισπώμενα. ποδῆς. καὶ προπερισπώμενον δὲ ἕν. τὸ λᾶας.

Πεμπτόκλιτα.

Τῶν δὲ πεμπτοκλίτων, τὰ μὲν εἰς αν ἁπλᾶ ὀξυτονεῖται ἐπ᾽

ci. πᾶν ας. recto oīa, Pan. nisi id, qd' est ab oīs, oīe. Itē in ας fœ. & oīs
αις αξ. nino per δ declinata. ternio, Arcas. Præterea in αις, & αξ
ις purū. monosyl. nō cōtracta. cōuiuiū, pasta, capra. Itē per ις pu:
ηρ. rū adiectiua. nobilis. Rursum in ηρ (quorū nō est formatio
ηρ. neutri) multa, simplicia qdē existētia. collū, canalis. Porrò
μήτηρ. in ηρ, ut simpliciter dicam. saluator, pater. Mater tñ & filia
ιν. penacute pferunt. Præterea in ιν bitermina simplicia. na
ις patrony. sus. Rursum in ις patrony. priamis. uel etiā à noībus in ος
υς trigña. tertiæ infle. seru⁹, serua. captiuus, tiua. garrulus, rula. Cæ
tērū in υς trigña, uel per δ declinata, uel ultima lōga. iucū
dus, chlamys, multitudo. Alia aūt penacute. Ad hæc in
ων. ων cōtentiua, uel q̄si cōtētiua, cubiculū, deceptor. Itē in ω,
ω ως fœ. & in ως fœminina. Latona, pudor. Præterea in ευς. Achil:
ευς. les, Peleus. Dores tamē & hæc penacuunt. Achilles, Pe:
αν compo. leus. In αν uero cōposita, penacuuntur. Hermopan. Itē in
ας dissyl. ας dissyllaba. Aiax, Calchas, Atlas. Præterea in ας neut.
ας neut. caro, cornu. Itē in αξ, & oīno in ξ desinen. simplicia supra
ξ ιν cōpo. unā sylla. rapax, perdix. Rursum in ιν cōposita, uel quorū
ης. neutri formatio in ες. longa ceruice, nasut⁹, tener. Itē in ης
ις. à noībus in ος neutris cōposita, ppria, & in ις appellatiua,
& propria simplicia, dissyllaba breui pen. Demosthenes,
ων nō cō. serpens, Paris. Itē in ων nō cōtractū, ppria, & adiectiua, &
ις pollysyl. gentilia. ut Theō, felix, Teutō. In ις uero plusq̄ disyllaba,
per δ declinata, uel per τ, añpenacuūt. ut Adonis, Eupo
lis, gratiosus, extern⁹. At in uniuersum, q̄ ex disyl. quintæ
declina. grauisionis cōponūt, retrahūt tonū. cōsiliū, pol:
lens cōsilio. Quę itē à fœm. cōposita, retrahūt accētū, añ:
ης pri. de penacuunt. robur, impotens, tibia, bñtibiatus. A noīb⁹ ta
cli. fœ. ις. men in ης primę inflex. fœm. in ις per δ uariata, in eadem
seruant accentū, in q̄ masculinū hēt. hic miles, hęc miles.
εα. Multa etiā à noībus in ης terminata in εα, añpenacuunt.
ας, υς, ους debilis, debilitas. In ας uero, & in υς, & in ους monosyllaba,
mono. ους & oīno in ους simplicia, circūflectuntur. oīs, mus, sus, q̄rc⁹.
simpli. bos. Talib⁹ etiā respondēt & piscis & pater & bacchus &
lūbus & superciliū. Excipiant pes, & dens. rursum q̄cunq̧
neut. monosyl. ignis, oē, stercus. Et quæcunq̧ in ων cōtra
ων cōtracta cta. Neptun⁹, Xenophō. Et oīno, q̄ ex synęresi. puer, flu:
xus,

εὐθείας πάντα. πάν. πλὴν τὸ ἀπὸ τοῦ πᾶς, πᾶν. Ετι τὰ εἰς ας θηλυκά, καὶ ὅλως τῷ δ κλινόμενα. τριάς, ἀρκάς. Ετι τὰ εἰς αις, καὶ αιξ μονοσύλλαβα ἀπαθῆ. δαίς, σταίς, αἴξ. Ετι τὰ εἰς ης τῷ καθαρῷ κλινόμενα ἐπίθετα. εὐγενής. Ετι τῶν εἰς ην, ὧν οὐκ ἔστι παρασχηματισμὸς οὐδετέρου, τὰ πολλὰ ἁπλᾶ ὄντα. αὐχήν, σωλήν. Ετι τὰ εἰς ηρ, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν. σωτήρ, πατήρ. μήτηρ γε μὴν καὶ θυγάτηρ παροξυτόνως. Ετι τὰ εἰς ιν δικατάληκτα ἁπλᾶ ὄντα. ῥίν. Ετι τὰ εἰς ις πατρωνυμικά. Πριαμίς. ἢ καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ος τριτοκλίτων ὄντα. δμῶος, δμωίς. αἰχμάλωτος, αἰχμαλωτίς. λάλος, λαλίς. Ετι τὰ εἰς υς τριγενῆ, ἢ τῷ δ κλινόμενα, ἢ μακροκατάληκτα. ἡδύς, χλαμύς, πληθύς. τἆλλα δὲ παροξυτόνως. Ετι τὰ εἰς ων περιεκτικά, ἢ ὡς περιεκτικά. κοιτών, ἀπατεών. Ετι τὰ εἰς ω καὶ εἰς ως θηλυκά. λητώ, αἰδώς. Ετι τὰ εἰς ευς. ἀχιλλεύς, πηλεύς. Δωριεῖς μέντοι, καὶ ταῦτα παροξύνουσιν. Αχίλλευς, Πήλευς. Τὰ δὲ εἰς αρ σύνθετα παροξύνονται. ἑρμόπαρ. Ετι τὰ εἰς ας δισύλλαβα. Αἴας, Κάλχας, ἄτλας. Ετι τὰ εἰς ας οὐδέτερα. κρέας, κέρας. Ετι τὰ εἰς αξ, καὶ ὅλως τὰ εἰς ξ λήγοντα ἁπλᾶ ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ἅρπαξ, πέρδιξ. Ετι τὰ εἰς ην σύνθετα, ἢ ὧν οὐδετέρου παρασχηματισμὸς εἰς εν. ἐριαύχην, εὔρην, τέρην. Ετι τὰ εἰς ης ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων σύνθετα κύρια, καὶ εἰς ις προσηγορικά, καὶ κύρια ἁπλᾶ δισύλλαβα βραχυπαράληκτα. Δημοσθένης, ὄφις, Πάρις. Ετι τῶν εἰς ων ἀπαθῆ τὰ κύρια καὶ ἐπίθετα καὶ ἐθνικά. Θέων, εὐδαίμων, Τεύτων. Τὰ δὲ εἰς ις ὑπερδισύλλαβα τῷ δ κλινόμενα, ἢ τῷ τ, προπαροξύνεται. ἄδωνις, εὔπολις, εὔχαρις, ἔπηλυς. καὶ ὅλως τὰ ἐκ δισυλλάβων πεμπτοκλίτων βαρυτόνων σύνθετα ἀναβιβάζει τὸν τόνον. μῆτις, πολύμητις. Ετι τὰ ἐκ τῶν εἰς η θηλυκῶν συντιθέμενα ἀναβιβάζοντα τὸν τόνον, προπαροξύνεται. ἀλκή, ἄναλκις. κνήμη, εὔκνημις. Τά γε μὴν ἀπὸ τῶν εἰς ης πρωτοκλίτων θηλυκὰ εἰς ις τῷ δ κλινόμενα, ὅτε τῆς αὐτῆς φυλάσσει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς τὸ ἀρσενικὸν ἔχει. στρατιώτης, στρατιῶτις. Ετι τὰ πολλὰ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης, εἰς εια, προπαροξύνεται. ἀσθενής, ἀσθένεια. Τὰ δὲ εἰς ας καὶ εἰς υς, καὶ εἰς ους μονοσύλλαβα, καὶ ὅλως τὰ εἰς ους ἁπλᾶ, περισπᾶται. μῦς, σῦς, δρῦς, βοῦς. Τούτοις δ' ἠκολούθησε καὶ τὸ ἰχθῦς, καὶ ἀπφῦς, καὶ διονῦς, καὶ ὀσφῦς, καὶ ὀφρῦς. Ἐξαιρείσθω τὸ πούς καὶ ὀδούς. Ετι ὅσα τῶν οὐδετέρων μονοσύλλαβα. πῦρ, πᾶν, σκῶρ. Καὶ ὅσα εἰς ων συνῃρημένα. Ποσειδῶν, Ξενοφῶν. Καὶ ὅλως τὰ ἐκ συναιρέσεως. παῖς,

ῥοῦς,

Synæresis. xus,placeta. Oīs enim synæresis ex acuto & graui circunflexū facit. mercurius,rius. Simois, is. Xenophō,phon. lumen,mē. uoca,ca. caro,ro. uelut nōnulli & Podes esse putāt. Podeas enim podes facit. Ex quo & noim quintę cōtracti casus, circūflectunt oēs,si in contracto fuerit tonus. Latonæ,næ. perterq̄ ubi cōtractū alteri casui nō cōtracto

Regula. similis in uoce est. ut Latonā & nam. Oīs enim casus alteri cōsimilis casui, accentū eiusdē habet & tps. Igit & Sapphonē,& Sapphō acute,& in alijs cōsimiliter. Demosthenes aūt nō ex acuto,& graui. hmōi aūt & Panthus,& longęus. Verū de aureus,& ærcus, & talib⁹ cōsyderandū. Multiplex tñ & infinitus in multis nū accētus, & minime oīm exacte possibile est locos cōes de hoc accipere. qñdoquidē & dictionē uoce eandē diuersis tonis notare liceat, ad signi. differentiā. ut uita, arcus, malus, agricola, populū nutriens, à populo nutritus, rapina, harpago, nouēnis,

Genitiui loci. habitator. Gtūs aūt īcōtractus,& nō in oς dissyllabus, in eadē syllaba habet accentū, in qua & rectus, nisi lōga ulti

Regula. ma impediat. Longa eñ existēte in fine, nō potest āpenacui dictio. iustus nēpe iusti, ac sermo, mones,& bonus,

Gtūs in oς dissyl. boni. Excipiantur gtī hi, matris,& filiæ,& mulieris. Nam gtī in oς dissyllabi acuuntur. bouis, uetulæ. sed lapidis per synerēsin dicitur ex trisyllabo lapidis, & cordis & ueris similiter, ex cordis & ueris. Vnius aūt Ionicā habet inten-

Gtī in oς particip. sionē. In participijs tñ gtī in oς dissyll. grauantur. uadentis, stantis. Datiuus aūt generaliter, genitiui habet accen-

Datiui loci. tū,& tēpus. Aeneæ, Aeneæ. Trāsformatus uero, semper

Acusatiui. penacuitur. semestri, multistrepo, mulso. Cęterū actūs in eadē syll. habet accentū, in qua & gtūs, p̄ter accusatiuos quintę, quorū gtūs dissyllab⁹ in oς desinit. In his eñ necesse est genitiuos acui. Iouis, bouis. actōs aūt penacui. hūc bouem, Iouē. Excipiatur, filiām, quia cōtractū, & uirum

Accusa. in ν monosyll. similiter,& mulierē. Circūflectuntur aūt monosyllabi accusatiui in ν desinentes. clauē, leonem, murē, suem. Vo-

Vocatiui. catiu⁹ uero in eadē habet tonū, in qua & rectus. exceptis per quintā flexis in ης, cōpositis proprijs, grauib⁹, uel cir-

ης cumflexis ex synæresi, in his eñ retrahitur accentus. hic demosthenes,

ῥοῦς, φθοῦς. Πᾶσα γάρ τοι συναίρεσις ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας περισπωμένην ποιεῖ. ἑρμέας, ἑρμῆς, σιμόεις, σιμοῦς. ξενοφόων, ξενοφῶν. φάος, φῶς. βόαξ, βῶξ. κρέας, κρῆς. οἷόν τινες καὶ τὸ ποδῆς εἶναι ἀξιοῦσι. Ποδέας γὰρ ποδῆς. Διὸ καὶ αἱ τῶν πεμπτοκλίτων συνῃρημέναι πτώσεις, περισπῶνται πᾶσαι. ἢν ἐπὶ τοῦ συνῃρημένου ὁ τόνος ᾖ. λητόος, λητοῦς. πλὴν ἔνθα τὸ συνῃρημένον ἑτέρᾳ πτώσει ἀσυναιρέτῳ ὁμοφωνεῖ. οἷον τὴν λητόα καὶ λητώ. Πᾶσα γὰρ πτῶσις ἑτέρᾳ ὁμοφωνήσασα πτώσει, καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, καὶ τὸν χρόνον. οὐκοῦν καὶ Σαπφόα καὶ Σαπφώ, ὀξιτόνως. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. τὸ δὲ Δημοσθένης, οὐκ ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ Πάνθους, καὶ εὔγηρως. Περὶ δὲ τοῦ χρυσοῦς, καὶ χαλκοῦς καὶ τῶν τοιούτων, σκεπτέον. Πολυσχιδὴς γε μὴν καὶ ἀόριστος κατὰ πολλὰ τῆς εὐθείας ὁ τόνος. καὶ ἥκιστα πάντων δ' ἀκριβείας, οἷόν τε τόπους κοινοὺς περὶ τούτου λαβεῖν. ὁπότε δὴ καὶ τὸ τὴν φωνὴν ταὐτὸ διαφόρως τονίσαι ἐξῆν, πρὸς σημασίαν διάφορον. οἷον, βίος, βιός. πονηρός, πόνηρος. λαοτρόφος, λαότροφος. ἁρπαγή, ἁρπάγη. ἐνναετής, ἐνναέτης. Η δὲ Γενικὴ ἀπαθὴς οὖσα, καὶ μὴ εἰς ος δισύλλαβος, ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, εἰ μὴ μακρὰ λήγουσα κωλύοι. Μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις. δίκαιος ἄρα δικαίου. λόγος δὲ λόγου. καὶ ἀγαθός, ἀγαθοῦ. Ἐξαιρείσθω τὸ μητέρος καὶ θυγατέρος, καὶ γυναικός. Αἵ γε μὴν εἰς ος δισύλλαβοι, ὀξύνονται. βοός, γραός. ἡ δὲ λᾶος, κατὰ συναίρεσιν ἐκ τρισυλλάβου τῆς λάαος. καὶ ἡ κῆρος, καὶ ἦρος ὁμοίως ἐκ τῆς κέαρος, καὶ ἔαρος. Τὸ δὲ μιᾶς, Ἰωνικὴν ἔχει τὴν τάσιν. Ἐπὶ μέν τοι τῶν μετοχῶν, καὶ αἱ εἰς ος δισύλλαβοι, βαρύνονται. βάντος, στάντος. Η δὲ Δοτικὴ καθόλου τὸν τῆς γενικῆς ἴσχει τόνον, καὶ χρόνον. αἰνείου, αἰνείᾳ. Μεταπεπλασμένη δέ, ἀεὶ προπαροξύνεται, διχόμηνι, πολυπάζαι, μελίκρατι. Η δὲ Αἰτιατικὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενική. πλὴν τῶν πεμπτοκλίτων, ὧν ἡ γενικὴ δισύλλαβος εἰς ος. Ἐπὶ τούτων γὰρ ἀνάγκη τὰς μὲν γενικὰς ὀξύνεσθαι. Διός, βοός. τὰς δὲ αἰτιατικὰς παροξύνεσθαι. τὸν βόα, τὸν Δία. Ἐξαιρείσθω τὸ θύγατρα. πεπονθὸς γάρ, καὶ τὸ ἄνδρα ὁμοίως, καὶ τὸ γυναῖκα. Καὶ περισπῶνται δὲ αἱ μονοσύλλαβοι αἰτιατικαὶ εἰς ν λήγουσαι. κλεῖν, λῖν, μῦν, σῦν. Η δὲ κλητικὴ, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα. πλὴν τῶν πεμπτοκλίτων εἰς ης συνθέτων κυρίων βαρυτόνων, ἢ καὶ περισπωμένων ἐκ συναιρέσεως. ἐπὶ τούτων γὰρ ἀναβιβάζεται ὁ τόνος. ὦ

per ꝰ declinata, in breuẽ finiũt. popul⁹ Athenis, ſcutella, uenatio, calcul⁹, crepida, tibicina, Priamis. Iã in σ deſinẽtia cũ ancipite, abiectiõe σ faciẽtia neutrũ, correptã hñt ancipitẽ. ſuauis, ue. magn⁹ gnũ. In υς etiã grauia ſiue uni⁹ gñis, ſiue triũ, in breuem deſinũt. uua, cubitus, nõ lachrymãs. Rurſus in υς monoſyl. & nõ, ſi acuta ſint, ꝓducũt ultimã. ut ſus, mus, quercus, ſupercilium. Oẽ etiã maſculinũ & fœ. per immutabilẽ deſinẽs, ꝓducit ultimã. ꝑter beatus & uxor. Itẽ deſinẽtia in ψ cũ ancipiti, ꝓducunt ultimã. uerũ cũ ο, ultimã corripiũt, ꝑter formata ab ὦπα, qđ ſignificat oculũ. ut cyclops. Excipiat aſtutus, & culex, & uirgultum. Gtũs autẽ par qdẽ ſyllabis nominatiuo, ultimam ꝓducit. Impar uero finalẽ corripit. Porrò dtũs pariſyllaborũ ſemper in longã deſinit, ſiue id per uocalẽ recti diphthõgo notatã. Aeneas, Aeneę. ſiue maiorẽ, ſermo, ſermoni. Impariſyllaborũ aũt, ſemper ultimã corripit, nã Theti, & cõſilio, ex cõtractione. Cęterũ actũs pariſyllaborũ idẽ tẽpore cũ recto eſt. Aeneas, Aenean. Impariſyllaborum uero cũ gtõ. Aiacis, Aiacẽ. Vnde ſanè & Atheniẽſes, cũ Peleωs, & Achilleωs producte ſcribũt, longũ ſumunt α accuſatiui noĩm in ευς, ut eiuſdẽ tẽporis cũ gtõ ſit. Atq uidi hunc Peleũ ꝑpè. Vocatiuus aũt oĩs æquale tpſ cũ proprio recto habet, uel etiã minus, maius nunq̃. Quaꝑpter & q̃ in immutabilẽ deſinũt, grauiſona, abijciendo genitiui ultimã, faciunt uocatiuũ, ut Neſtoris, ſtor. maris, mas. Machaonis, machaon. Pręter Apollo, Neptune. Rectus dualis & pluralis noĩm pariſyllaborũ quidẽ in longã deſinit. Rurſum genitiuus ultimã producit, dualiũ quidẽ per αι, uel οι diphthongũ, pluraliũ uero per ω. Cæterũ pluralis datiuus, pariſyllaborũ qdẽ ultimã producit per diphthongũ. Impariſyllaborũ uero ultimã corripit, atq̧ oĩno penultimã æqualẽ habet alijs obliquis. Interdũ tamen & maius habet tẽpus. ut in leonis, leonibus. & dicẽtes, dicẽtibus. Accuſatiu⁹ aũt pariſyllaborũ qdẽ ulti. ꝓducit ſemper. Impariſyllaborũ uero corripit. Quamobrẽ etiã dicit, qđ in αι qdẽ deſinẽtes recti plurales, intẽdũt α accuſatiuorũ, in ες uero corripiũt. porrò utũs ut ſe habeat, dictũ eſt.

[Margin notes: σ. — υς. — Regula generalis. — ψ — Gti quãtitas — Datiui. — Accuſatiui. — Vocatiui. — Dualium & plura. noĩm quantitas. Genitiuus. — Datiuus. — Accuſati.]

Item

δημοσθένης, ὦ δημόσθενες. ὁ ἡρακλῆς, ὦ ἡράκλεες, ἡράκλεις κατὰ συναίρεσιν. τοιοῦτο καὶ τὸ Σοφόκλεις, Περίκλεις. Καὶ τὰ εἰς ων δὲ σύνθετα, ἐὰν εἰς ον βραχὺ ἡ κλητική, ἀναβιβάζει τὸν τόνον. Αγάμεμνον, κακόδαιμον. Πλὴν τῶν ἀπὸ φρενῶν. καὶ γὰρ, ὦ δαΐφρον, καὶ περίφρον, παροξυτόνως. Εξαιρείσθω τὸ Λακεδαῖμον, καὶ τὸ παλαῖμον, προπερισπώμενα. Ετι τὰ εἰς ηρ, ὧν ἡ κλητικὴ εἰς ερ, ἀναβιβάζει. θύγατερ, εἴνατερ, δήμητερ, ἄνερ, σῶτερ. Εξαιρείσθω καὶ τὸ δέσποτα. μητίετα, ἀκάκητα, εὐρύοπα. Η δὲ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν ἔχει τὸν τόνον. Αἴας, Αἴαντε. Πέρσης, Πέρσα. ἵππος, ἵππω. Η δὲ γενικὴ ἐπὶ τῶν πεμπτοκλίτων μόνων τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἕπεται. Αἰάντοιν, Αἰάντων. Πλὴν τοῦ χεροῖν, παιδοῖν, μηκέοιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων, τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ὁμοτονεῖ. Αἰνεία, Αἰνείαιν. τιμά, τιμαῖν. λόγω, λόγοιν. Μενέλεω, Μενέλεων. Η δὲ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ ὁμοίως. Η δὲ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ὁμοτόνως ἔχει τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν. λίθος, λίθοι. χρυσός, χρυσοί. Πλὴν τῶν εὐθυλεκτουμένων θηλυκῶν παρεσχηματισμένων ἀρσενικοῖς. Ταῦτα γὰρ τῷ ἀρσενικῷ ὁμοτονεῖ. λίθινος, λίθιναι. ὅθεν δὴ καὶ ἡμέρα μὲν, ἥμεραι δὲ προπαροξυτόνως. Ακολουθεῖ γὰρ ἀεὶ τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς. ὡς εἴρηται. Η δὲ γενικὴ τῶν μὲν πρωτοκλίτων καὶ δευτεροκλίτων περισπᾶται. ὀρέσται, ὀρεστῶν. τιμαί, τιμῶν. Πλὴν τῆς ἀφύων, καὶ ἐπὶ τῶν πρωτοκλίτων, χρήστων, χλούνων, ἐτησίων. Τὰ γεμὴν παρεσχηματισμένα ἀρσενικοῖς τῶν δευτεροκλίτων ὁμοτονεῖ κἀνταῦθα τῷ ἀρσενικῷ. ῥόδιος, ῥόδιαι, ῥοδίων. Πλὴν τῆς ταχειῶν καὶ ὅλως τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν παρασχηματισμένων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μέλαιναι, μελαινῶν, οὐ μελαίνων. καὶ ὅλως τὰ ἀπ᾽ ἀρσενικῶν πεμπτοκλίτων. Καὶ ἡ τῶν πεμπτοκλίτων δὲ δισυλλάβως εὐθυλεκτουμένων περισπᾶται. μῆνες, μηνῶν. πλὴν τῶν δέκα ἐκείνων. πάντων, τρώων, δμώων, παίδων, φώτων, θώων. λάων, κράτων, δάδων, φώδων. Υπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα παροξύνεται. Αἴαντες, Αἰάντων. τὸ δὲ λέξεων, καὶ τὰ ὅμοια Αττικῶς. Η δὲ τῶν τριτοκλίτων, καὶ τεταρτοκλίτων, ὁμοτονεῖ τῇ τῶν ἑνικῶν γενικῇ, καὶ περισπᾶται δὲ ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχουσα τὸν τόνον. Καθόλου γὰρ πᾶσα γενικὴ μακροκατάληκτος, ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. ἡ γεμὴν τῶν Αττικῶν. λεώ, καὶ νεώ, ὀξύνεται. Τὸ γὰρ πτωτικὸν τελικὸν ω, περισπᾶσθαι οὐκ ἐθέλει. Τὸ δὲ Ποσειδῶ, καὶ ἱδρῶ, καὶ κυκεῶ, περισπᾶται, ὡς ἐξ ἀποκοπῆς ὄντα.

Dtii plura. locus. Porrò dtũs, singulariũ dtõ cõsonat, excepto, oĩbus. In quibus aũt α abũdat in penul. in eadẽ est tonus. matribus, filiabus. De una declinatiõe in aliã trãsformati datiui, añpenacuũtur. ouibus, astris, intestinis. Cæterũ accusatiuo in eadẽ syllaba est tonus, in qua & recto, præterq̃ ubi longa ultima uetat. Tũc em̃ in sequẽte est tonus. hi iusti, hos iustos. Et uocatiuus recto est similis.
Asti plur. locus.
Vti locus.

VSVS TEMPORVM IN VNOQVOQVE CASVVM.

De temporibus syllabæ nõis. Sylla. nominatiui quantitas. ας. Masc. α

SVmere autẽ oportet & finalia, & ultima tempora similiter in unoquoq;, & casuũ, & declinationũ. In nominatiuo qdẽ sic. Masculina in ας grauisona producuntur. Aiax, Aenas. pter magnus & lapis. Oĩne fœ. in α desinẽs, acutũ qdẽ, intẽdit α. imprecatio, gaudiũ. Añpenacutũ, uel penãflexũ, corripit. cõcordia, musa. Sin mascu. hẽt, cũ fine gtĩ masculini eiusdẽ est tẽporis. diuinus, ni, na. suauis, uis, uis. Prẹter diua. Sed si ab in ειω uerbis fit, in longã desinit. legatũ ago, legatio. Quẹcũq; uero purũ hñtia α, per αι penultimãt diphthõgũ, dissyllaba qdẽ, breui finiũt ultima. ut maia. Polysyllaba uero in longã definũt. ut luna. Definẽtia aũt in ρα, siqdẽ una uocali penul. in longã desinũt. pera. si uero diphthõgo, in breuẽ terminãtur. parca. præter phædra, lacerta, aura. In δα uero & in θα, ult. hñt lõgam. leda, capella. Reliqua aũt oĩa ulti. hñt breuẽ. Porrò

ος. in ος masculina & fœm. atq; in ον neut, coĩa quidẽ, breuẽ
ον. hñt ulti, Attica uero longã hñt. Itẽ in μα desin. neutra incõ
μα. tracta, breui finiũt, & oĩno q̃ ultimã hñt ancipitẽ, corripi-
ας Neut. unt eandẽ ancipitẽ. In ας etiã neut. in breuẽ desinunt. Itẽ in ας acuta, ult. corripiunt. arcas, assuetus. præter lorũ, sta-
ξ. tua, & q̃ à tẽperando fiũt. Quæ uero in ξ masculina sunt, pducũt ultimã. thorax. Prẹter accipiter, cõturnix, unguis. fœm. ultimã breuiãt. sulcus, fons. Cõmunius aũt in ξ plusquãsyllabica, ancipitẽ añ ξ hñtia, masculina qdem longã eandẽ hñt. ut thorax, phœnix, præco, æqueuus. Fœmin. uero breuem. sulcus, calix, currus, perdix. Monosyllaba
ις. autẽ semper corripiuntur. phryx. Cæterũ in ις siue masculina, siue fœm. ultimã corripiũt. Hanc dictionẽ auis pducũt Attici, & ocreatus, & similia cõposita. Acuta itẽ fœm.

per

Ἡ δὲ δοτικὴ, τῶν ἑνικῶν δοτικῇ ὁμοτονεῖ. πλὴν τῆς πᾶσιν. Ἐφ' ὧν δὲ τὸ α πλεονάζει, ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὁ τόνος. μητράσι. θυγατράσιν. Αἱ δὲ μεταπεπλασμέναι τῶν δοτικῶν προπαροξύνεται. πρόβασιν, ἄστρασιν, ἔγκασιν. Τῇ δὲ αἰτιατικῇ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁ τόνος, ἐφ' ἧς καὶ τῇ εὐθείᾳ. πλὴν ἔνθα μακρὰ λήγουσα κωλύει. ἐνταῦθα γὰρ ἐπὶ τῆς ἑπομένης ὁ τόνος. οἱ δίκαιοι, τοὺς δικαίους. Καὶ ἡ κλητικὴ, τῇ εὐθείᾳ ὁμοίως.

ΧΡΗΣΙΣ χρόνων ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων.

Δηλτέον δὲ καὶ τοὺς τελικούς τε, καὶ κλητικοὺς τῶν χρόνων ὁμοίως ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεών τε καὶ κλίσεων. ἐφ' εὐθείας μὲν οὖν ὧδε. Τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ βαρύτονα, ἐκτείνεται. Αἴας, Αἰνείας. πλὴν τοῦ μέγας, καὶ λάας. Τῶν θηλυκῶν εἰς α λῆγον, ὀξυνόμενον μὲν ἐκτείνει τὸ α. ἀρά, χαρά. παροξυνόμενον δὲ ἢ προπερισπώμενον, συστέλλει, ὁμόνοια, μοῦσα. εἰ δὲ ἀρσενικὸν ἔχει, τῷ τέλει τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοχρονεῖ. θεῖος, θείου, θεία. ἡδύς, ἡδέος, ἡδεῖα. Πλὴν τοῦ Δῖα. Εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ευω ῥημάτων γίνεται, μακροκαταληκτεῖ. πρεσβεύω, πρεσβεία. ὅσα δὲ καθαρὸν ἔχοντα τὸ α, τῇ αι παραλήγει διφθόγγῳ, δισύλλαβα μὲν ὄντα, βραχυκαταληκτεῖ. μαῖα. Ὑπερδισύλλαβα δὲ μακροκαταληκτεῖ. σεληναία. Λήγοντα δὲ εἰς ρα, εἰ μὲν μονοφθόγγῳ παραλήγει, μακροκαταληκτεῖ. πήρα. εἰ δὲ διφθόγγῳ βραχυκαταληκτεῖ. μοῖρα. πλὴν τοῦ φαῖδρα, σαύρα, αὔρα. Τὰ εἰς δα, καὶ εἰς θα, μακροκαταληκτεῖ. λῆδα, κισσαίθα. Τὰ δ' ἄλλα πάντα βραχυκαταληκτεῖ. Τὰ δὲ εἰς ος ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά, καὶ τὰ εἰς ον οὐδέτερα, κοινὰ μὲν ὄντα, βραχυκαταληκτεῖ, Ἀττικὰ δὲ μακροκαταληκτεῖ. Ἔτι τὰ εἰς μα λήγοντα, οὐδέτερα ἀπαθῆ, βραχυκαταληκτεῖ, καὶ ὅλως τὰ διχρονοκατάληκτα οὐδέτερα, συστελλόμενον ἔχει τὸ δίχρονον. Ἔτι τὰ εἰς ας οὐδέτερα βραχυκαταληκτεῖ. Ἔτι τὰ εἰς ας ὀξύτονα βραχυκαταληκτεῖ. ἀρκάς, ἐθάς, πλὴν τοῦ ἱμάς, ἀνδριάς, καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ κεκρᾶσθαι. Τὰ δὲ εἰς ξ ἀρσενικὰ μὲν ὄντα, μακροκαταληκτεῖ. θώραξ. Πλὴν τοῦ ἵραξ, ὄρτυξ, ὄνυξ. Θηλυκὰ δὲ ὄντα βραχυκαταληκτεῖ. αὖλαξ, πίδαξ. Κοινότερον δὲ τὰ εἰς ξ ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, δίχρονον πρὸ τοῦ ξ ἔχοντα, ἀρσενικὰ μὲν ὄντα μακρὸν αὐτὸ ἔχει. θώραξ, φοίνιξ, κήρυξ, ἧλιξ. Θηλυκὰ δὲ, βραχύ. αὖλαξ, κύλιξ, ἄντυξ, πέρδιξ. Τὰ δὲ μονοσύλλαβα, ἀεὶ συστέλλεται. φρύξ. Τὰ δὲ εἰς ις βαρύτονα εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά, βραχυκαταληκτεῖ. Τὸ ὄρνις ἐκτείνουσιν οἱ Ἀττικοί, καὶ τὸ εὐκνήμις, καὶ τὰ ὅμοια σύνθετα. καὶ ὀξύτονα δὲ θηλυκὰ

demosthenes,o sthenes. hic Hercules,o Hercules per sy= ωυ cōposi. nęresin.Identidē & Sophocles,& Pericles. Cæterū in ωυ cōposita,si in ου breue uсtūs fiat,retrahūt accentū. Aga= mēnon,cacodæmō.Præter ea q̄ sunt à mēs cōposita. Et= eñ o bellicose,& prudēs,penacute.Excipiant,o Lacedæ mō,& palæmon,penāflexa.Prgterea noïa in ηρ,quorum ηρ quorum utūs ερ. utūs in ερ,retrahūt.o filia,glos,Ceres,uir,seruator. Exci= piant o dñe,cōsiliarie,simplex,late uidēs.Rectus aūt dua Dualium toni. liū in eadē sylla.in qua rectus singulariū, habet accentū. Aiax,Aiaces.Perses,Persæ.equus,equi. Cæterū gtūs in nominibus per quintā inflexis solis, gtm̄ pluraliū seqtur. Aiacum,Aiacū.Prgter manuū,puerorū,ꝓlixorū.In alijs uero oïb⁹ ꝓprio recto ĩ tono est similis,Aeneæ. Aenearū. honores,rum.sermones,nū.Menelai, orū.Vocatiu⁹ aūt Pluralium toni. ntō similis. Rectus uero pluralis similē tonū hēt cū recto singulariū.lapis,lapides. aurū,aura.prgter enūciata in re cto fœminina,afformata masculinis.Siquidē hęc cū ma= sculino in tono cōueniūt. lapideus,deæ. Vñ sane & dies, dies uero antepenacute.Respōdent eñ semper fœm.ma Gtūs pri.& 2. & decli. sculinis,ut dictū est.Genitiuus aūt noïm primæ & secūdę decli. anflectif.Orestes,Orestū.honores,rū.Præter apya rū,& in nominib⁹ primæ.fœneratorū,aprorū,etesiarum. Quin etiā afformata masculinis secūdę declin.in tono cō ueniūt & hic masculino.ut rhodius,rhodiarū.Prgter uelo cium & oïno q̄ ab in ος masculinis trāsformanf. Sed & ni grę,nigrarū,nō nigrarū.atq; in totū, q̄ à masculinis fiunt Genitiui plura. loci. quintæ. Itē gtūs quintæ dissyllabice in recto enunciatorū circūflectif.menses,mensiū. pter decē illos,omniū, torū, famulorū,puerorū,uirorū, thoum, lapidū, capitum,tæ= darū,pustularū.Genitiui aūt plusq̄ dissyllabi, penacuūf. Genitiui polysylla. Aiaces,Aiacū.dictionū itē, & similia Attice. Gtūs autē Gtūs 3. et 4. Regula. tertiæ & quartę infle.accentu cōuenit cum singulari gtō, atq; inflectitur,in ultima hñs tonum. Vniuersaliter enim oïs gtūs in longā desinens,atq; in eadē habēs tonū,circū flectitur. Genitiuus tñ Atticorū,ut populi,& tēpli, acuif. Casus enim finalis in ω,circūflecti nō uult. Nā Neptunū & sudorē & potionem,inflectuntur, utpote ex apocope.

Porrò

ὄντα τῷ θ κλινόμενα, βραχυκαταληκτεῖ. κεραμίς, πινακίς, θηρίς, ψηφίς, κρητίς, αὐλητρίς, Πριαμίς. Ἔτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ διχρόνου, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦντα οὐδέτερον, συνεσταλμένον ἔχει τὸ δίχρονον. ἡδύς, ἡδύ. μέγας, μέγα. Ἔτι τὰ εἰς υς βαρύτονα, εἴτε μονογενῆ, εἴτε τριγενῆ βραχυκαταληκτεῖ. βότρυς, πῆχυς, ἄδακρυς. Τὰ δὲ εἰς υς μονοσύλλαβα, καὶ μή, ἐὰν ὀξύτονα ᾖ, μακροκαταληκτεῖ. σῦς, μῦς, δρῦς, ὀφρῦς. Ἔτι πᾶν ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν εἰς ἀμετάβολον λῆγον, μακροκαταληκτεῖ, πλὴν τοῦ μάκαρ, καὶ δάμαρ. ἔτι τὰ εἰς ψ λήγοντα μετὰ διχρόνου, μακροκαταληκτεῖ. μετά γε μὴν τοῦ ο βραχυκαταληκτεῖ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ὦπα τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμόν. οἷον κύκλωψ. ἐξαιρείσθω τὸ κέρκωψ, καὶ κώνωψ, καὶ ῥώψ. Ἡ δὲ γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα μὲν τῇ εὐθείᾳ, μακροκαταληκτεῖ. περιττοσυλλαβοῦσα δέ, βραχυκαταληκτεῖ. Ἡ δὲ δοτικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων ἀεὶ μακροκαταληκτεῖ. ἤτοι γὰρ τῷ τῆς εὐθείας φωνήεντι διφθογγουμένῳ. Αἰνείας, Αἰνείᾳ. ἢ καὶ μείζονι. λόγος, λόγῳ. Τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, ἀεὶ βραχυκαταληκτεῖ. τὸ δὲ θέτι καὶ μήτι, ἐκ συναιρέσεως. Ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων, ὁμόχρονος τῇ εὐθείᾳ. Αἰνείας, Αἰνείαν. Τῶν δὲ περιττοσυλλάβων ὁμόχρονος τῇ γενικῇ. Αἴαντος, Αἴαντα. ὅθεν δὴ καὶ Ἀθηναῖοι, ὅτι Πηλέως καὶ Ἀχιλλέως μακρογραφοῦσι, μακρὸν λαμβάνουσι τὸ α τῆς αἰτιατικῆς τῶν εἰς ευς, ἵνα ἰσόχρονος τῇ γενικῇ ᾖ. καὶ μὴν δέδορκα τὸν δὲ Πηλέα πέλας. Κλητικὴ δὲ πᾶσα τὸν ἴσον χρόνον τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ἔχει, ἢ καὶ ἐλάττω, μείζω δὲ οὐδέποτε. Διὸ καὶ τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα, ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην, ποιεῖ τὴν κλητικήν. Νέστορος, νέστορ. ἄρσενος, ἄρσεν, μαχάονος, μαχάον. Πλὴν τοῦ Ἄπολλον. Πόσειδον.

Ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταληκτεῖ. Ἡ γενικὴ δὲ μακροκαταληκτεῖ, τῶν μὲν δυϊκῶν, τῇ αι, ἢ τῇ οι διφθόγγῳ. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τῷ ω. Ἡ δὲ πληθυντικὴ δοτική, τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταληκτεῖ τῇ διφθόγγῳ. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, βραχυκαταληκτεῖ τῷ ι. ὅλως δὲ τὴν παραλήγουσαν ἰσοχρονεῖ ταῖς ἄλλαις πλαγίαις. ἐνίοτε δὲ καὶ μείζω ἔχει τὸν χρόνον. ὡς ἐπὶ τοῦ λέοντος, λέουσι. καὶ λέγοντος, λέγουσι. Ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταληκτεῖ ἀεί. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων βραχυκαταληκτεῖ. διὸ καὶ λέγεται, ὅτι αἱ μὲν εἰς αι λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν ἐκτείνουσι τὸ α τῶν αἰτιατικῶν. αἱ δὲ εἰς ες, συστέλλουσιν. Ἡ δὲ κλητική, ὡς εἴρηται.

Ἔτι

De syllaba quantitate in cõmune. Item initialia tempora,& penultimãtia,& prſus inter=media cõſyderantes,ſimiliter dicimus,qđ priuatiuũ α eſt breue,niſi cauſa metri producatur.ut immortalis.Itemq́ʒ α ante β uel μ corripitur.Abydus,pugna.p̃ter meſſis.

Regula. Generaliter aũt omnis anceps cõtracta intenditur.conſilio, ſacerdos,accipiter,glorioſum.Infamẽ aũt & ſęuũ nõ per craſin fiũt,ſed ablatiõe ι.

ος. Nomina itẽ in ος purũ acuta per α penul.facientia,hancp̄ducũt,atqʒ oĩno,q̄ per ancipitẽ. ſic templũ,aries,rubigo.præter uita.

μα. Porro in μα purum neutra,natura longa maxime hñt penultimã.quinetiã q̄ eiuſdẽ ſunt ordinis,cũ à p̃teritis perfectis ſint in μος maſc. uictima,purgatio,ſordes,fuſio. Excipiantur q̄ à uerbis in μι deriuãtur.poſitio,donũ.& cum his,os.Cõtra aũt in μα non purũ,natura quidẽ breui.multa,decretum, ſinciput.

ον cõpara. Cęterũ in ον cõparatiua,nunq̃ per longã penultimãt an=cipitẽ.p̃ter minus.

ων purũ. Verum in ων purũ cõparatiua,longã habent penult. melior.

ος diſſyll. Porrò in ος diſſyllaba neutra,per α penultimantia,eandẽ corripiũt.chaos,lumẽ.Pręter ue=ſtis.

αριον. Ad hęc in αριον formata diminutiua, correptũ habẽt α.equulus,foliolũ,corticulus.

ρος. Nomina in ρος purũ diſſyl=laba maſculina per α hñtia penult.eãdẽ corripiũt. crates, dulcis.

ι ante τ. Itẽ ante τ iota breuis eſt,ſi initialis. ut umbo, ſalix, bellariũ.

ιτης. In ιτης tñ formata, atqʒ in media ſyllaba ι hñtia penult.facientẽ,longa penult. Præterea à nominib⁹ acu=tis cõpoſita.ſiquidẽ iuſtus iudex,breui,qđ à iudex. Noĩa uero à uerbis diphthõgũ in penul.hñtib⁹,facta per ι, bre=uem idẽ ι hñt.Qđ ſi frumentũ à cibare eſt,neqʒ hoc gñã=le.Sunt tñ ut in plurimũ noĩa ipſa breuiora uerbis,à q̧bus deducunt.ſuadeo,ſuaſilis,lãbo,digitus medi⁹. Præterea

ιος. in ιος ſiue penacuta,ſiue añpenacuta,breuẽ penul.habẽt. p̃ter diuus,Cius,Chius,Tius,q̄ cõtracta ſunt.

ιον. Rurſum nomina deſinentia in ιον neutrã diminutiua,ſiue acuta,ſiue añpenacuta breui penul.parua fera,literula.

ας maſc. grauia. In ας quoqʒ maſc.grauia per ι penultimãtia,eandẽ corripiũt.limaca.

μος. polyſylla. Itẽ in μος deriuatiua plusq̃ diſſyl.ſimplicia,corripiũt ι. an=thimos,fortis,glorioſus,præcox. Verum inhonoratus,fa=melicus,potẽs,cõpoſita.

ινος. Præterea in ινος polyſyll.acuta,

tempo=

Ἔτι τοὺς ἀρκτικούς τε τῶν χρόνων καὶ παραλήγοντας, καὶ ὅλως μεταξὺ ὄντας θεωροῦντες ὁμοίως λέγομεν, ὅτι τὸ στερκτικὸν α βραχύ. εἰ μὴ διὰ μέτρον μηκύνοιτο, οἷον καὶ τὸ ἀθάνατος. Ἔτι τὸ α πρὸ τοῦ β, ἢ μ, συστέλλεται. ἄβυδος, ἅμιλλα. Πλὴν τοῦ ἀμήτος. Καθόλου δὲ πᾶν δίχρονον ἐκ κράσεως ἂν ἐκτείνεται. μήτι, ἱρεύς, ἵρηξ, εὐκλεᾶ. Τὸ δὲ δυσκλέα καὶ νηλέα οὐ κατὰ κρᾶσιν. ἀλλ' ἐξαιρέσει τοῦ ε. Ἔτι τὰ εἰς ος καθαρὸν ὀξύτονα, τῷ α παραλήγοντα, μακροπαραληκτεῖ. καὶ ὅλως τὰ διχρόνῳ παραλήγοντα. οὕτως. ναός, κριός, ἰός. πλὴν τοῦ βίος. Ἔτι τὰ εἰς μα καθαρὸν οὐδέτερα φύσει μακρῷ μάλιστα παραλήγει, ἄλλως τε καὶ σύστοιχα ὄντα τῶν ἀπὸ τοῦ παρακειμένου εἰς μος ἀρσενικῶν. οἷον θῦμα, ῥῦμα, λῦμα, χῦμα. ἐξαιρείσθω τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι. θέμα, δόμα. καὶ πρὸς τούτοις τὸ στόμα. ἀνάπαλιν δὲ τὰ εἰς μὴ καθαρόν, φύσει γὰρ βραχεῖα τὰ πολλά. δόγμα, βρέγμα. Τά γε μὴν εἰς ον συγκριτικά, οὐδέποτε φύσει μακρῷ παραλήγει διχρόνῳ. πλὴν τοῦ θᾶττον. Τὰ μέντοι εἰς ων καθαρὸν συγκριτικὰ μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. βέλτιων. Ἔτι τὰ εἰς ος δισύλλαβα οὐδέτερα τῷ α παραλήγοντα, βραχυπαραληκτεῖ. χάος, φάος. πλὴν τοῦ φᾶρος. Ἔτι τὰ εἰς αριον ἐσχηματισμένα ὑποκοριστικὰ συνεσταλμένον ἔχει τὸ α. ἱππάριον, φυλλάριον, πλοιάριον. Ἔτι τὰ εἰς ρος καθαρὸν δισύλλαβα ἀρσενικὰ τῷ α παραλήγοντα, βραχυπαραληκτεῖ. ταρός, λαρός. Ἔτι τὸ πρὸ τοῦ τ ἰῶτα βραχὺ ἀρκτικὸν ὄν. ἴτυς, ἰτέα, ἴτριον. Τά γε μὴν εἰς ιτης σχηματιζόμενα μεσοσυλλαβοῦντος τοῦ ι καὶ παραλήγοντος μακροπαραληκτεῖ. Πλὴν τῶν ἀπὸ ὀξυτόνων συνθέτων. δικαιοκρίτης γὰρ τῷ βραχεῖ, ὅτι ἀπὸ τοῦ κριτής. Τὰ δὲ ἀπὸ ῥημάτων διφθογγογράφων γινόμενα, διὰ τοῦ ι, βραχὺ τὸ ι ἔχει. εἰ δὲ σῖτος ἀπὸ τοῦ σείειν, οὐ δὲ τοῦτο καθόλου. ἔστι γε μὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ ὀνόματα βραχύτερα τῶν ῥημάτων ἀφ' ὧν παράγονται. πείθω, πιθανός, λείχω, λιχάνος. Ἔτι τὰ εἰς ιος, εἴτε παροξύτονα, εἴτε προπαροξύτονα, βραχεῖα παραλήγει. πλὴν τοῦ Δῖος, Κῖος, Χῖος, Τῖος, ἐκ συναιρέσεων ὄντων. Ἔτι τὰ εἰς ιον οὐδέτερα ὑποκοριστικά, εἴτε παροξύτονα, εἴτε προπαροξύτονα, βραχεῖα παραλήγει. θηρίον, γραμμάτιον. Ἔτι εἰς ος ἀρσενικὰ βαρύτονα τῷ ι παραλήγοντα βραχυπαραληκτεῖ. κοχλίας. Ἔτι τὰ εἰς ιμος παράγωγα, ὑπερδισύλλαβα ἁπλᾶ, συστέλλει τὸ ι. ἄνθιμος, ἄλκιμος, κύδιμος, πρώϊμος. τὸ δὲ ἄτιμος, βούλιμος, ἴφθιμος, σύνθετα. Ἔτι τὰ εἰς ινος ὑπερδισύλλαβα ὀξύτονα

tēporisq́,& horæ nominatiua, penult. habent breuē. uernus, æstiuus, nocturn⁹. Reperiūtur tñ & ꝓducta apud poētas hęc. Grauisona aūt siue dissyllaba, siue nō, longā penul. habēt. ꝑter cancer & sordes. Item in ινη plusq̃trisyl!a. longa penultimant. herois, plumbea. præter cōuiuiū, & quæ sunt urbium. Rursum in λος siue per ι, siue per υ, breuē penul. habēt. Verū in υλον neut. longā habent penult. spoliū, gens. præter lignū. In της etiā siue per ι, siue per υ, producunt penult. ciuis, senex. præter iudex, & q̃ ab hoc deducūtur. Præterea in μος purū dissyll. per υ penul. eandem hñt longā. humor, furor. Omnino etiā (quę à prima fiūt persona passiui ꝑteriti perfec.) masculina in ος, longā uolunt habere penul. aut natura, aut positione. Quapropter est qñ assumentia σ ꝓducuntur. uīctus sum, uinculū. Est & qñ eandē intendunt penult. in natura longā. insāniui, furor. solutus sum, solutio. protectus sum, temo. fusus sum, humor. Ad hæc in υνος dissyll. longa penultimā. rana, cursus. pręter balneū. Et q̃ pluriū sunt syllabarū, lōga penultimāt. periculū, nō obnoxius, crassus. Quāobrē fouea analogice intendūt Attici. Cæterū semiuir, mollis, & similia, huius dictiōis fœmina hñt tēpus. Itē in υνη dissylla. intēdūt penul. ꝑtext⁹, Phryne. præter fœmina. Quæ uero superant dissyll. corripiunt. iustitia, grauitas, claua. In gtō aūt atq; alijs obliq̃s non semper ancipites, q̃les in recto, sed nōnullæ q̃dē lōgæ corripiunt, nōnullæ uero cōtra. ut noïa in ιξ, q̃ oïa longā hñt penul. Tametsi differētia in recto sint, ut dictū est. phœnicis, pręconis. Pręterea in ις acuta fœ. dissyll. per δ declinata, natura lōga penultimātia, & neq; diminutiua, neq; ꝓpria, in recto quidē breue hñt ι, in gtō aūt natura lōgū. ocreæ, transtri, repaguli, nēpe à solido. Contra uero in ιξ, siquidē breuia. uermis, uulturis. Quēadmodū & monosyll. muris, querc⁹. Præter ea q̃ geminā hñt terminationē. Phorcyn aūt & Polt yn in obliquis declinata intēdunt. Præterea noïa adiectiua trisyllaba oïa, breue ι seruant, siue in longā, siue breuē desinat nominatiu⁹. huius tibicinæ, huius īperatoris. Penultmantia tamē, atq; una antepenultimātia breui, ꝓducuntur in gtō. ut

Marginalia: ινη. / λος. / υλον. / της. / μος purū dissyllaba. / υνος. / υνη. dissylla. / ιξ. / ις acuta dissylla. / Adiectiua trisylla.

καιροῦ τι, καὶ ὥρας ὀνομαστικά, βραχυπαράληκτα. ἐαρινός, θερινός νυκτερινός, εὕρηται. μέντοι καὶ ἐκτεινόμενα παρὰ ποιηταῖς ταῦτα. Βαρύτονα δ' ὄντα εἴτε δισύλλαβα, εἴτε μή, μακρᾷ παραλήγει. πλὴν τοῦ καρκίνος, καὶ πίνος. Ἔτι τὰ εἰς ινη, ὑπερτρισύλλαβα μακρᾷ παραλήγει. ἡρωΐνη, μολυβδίνη. Πλὴν τοῦ ἐλαπίνη. καὶ τῶν ἀπὸ πόλεων. Ἔτι τὰ εἰς λος, εἴτε τῷ ι εἴτε τῷ υ, βραχεῖα παραλήγει. Τά γε μὴν εἰς υλον οὐδέτερα μακροπαράληκτα. σκῦλον, φῦλον. πλὴν τοῦ ξύλον. Ἔτι τὰ εἰς της εἴτε τῷ ι, εἴτε τῷ υ, μακροπαράληκτα. πολίτης, πρεσβύτης. Πλὴν τοῦ κριτής. καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. Ἔτι τὰ εἰς μος καθαρὸν δισύλλαβα τῷ υ παραλήγοντα, μακροπαράληκτα. χυμός, θυμός. ὅλως τε τὰ ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου ἀρσενικά, εἰς μος μακρὰν βούλεται ἔχειν τὴν παραλήγουσαν, ἤτοι φύσει, ἢ θέσει. Διὸ καὶ ἔστι μὲν οὐ προσλαμβάνοντα τὸ σ, μηκύνεται. δέδυμαι, δυσμός. Ἔστι δ' οὗ αὐτὴν ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν ἀπὸ τὸ φύσει μακρόν. τέθυμαι, θυμός. λέλυμαι, λυμός. ἔρρυμαι, ῥυμός. κέχυμαι, χυμός. Ἔτι τὰ εἰς υνος δισύλλαβα μακροπαράληκτα. φρῦνος, θῦνος. Πλὴν τοῦ πλυνός. καὶ ὑπερδισύλλαβα δ' ὄντα μακρᾷ παραλήγει. κίνδυνος, ἀνεύθυνος, πάχυνος. διὸ καὶ τὸ βόθυνος ἀναλόγως ἐκτείνουσιν οἱ Ἀττικοί, τὸ δὲ ἀνδρόγυνος, λάγυνος, καὶ τὰ ὅμοια, τὸν τοῦ γυνὴ ἔχει χρόνον. Ἔτι τὰ εἰς υνη δισύλλαβα μακροπαράληκτα. μύνη, φρύνη. Πλὴν τοῦ γυνή. τὰ δὲ ὑπὲρ τὴν δισυλλαβίαν, συστέλλεται. δικαιοσύνη, βρυθοσύνη, κορύνη. Ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς καὶ τῶν ἄλλων πλαγίων οὐκ ἀεὶ τὰ δίχρονα, οἷα ἀπὸ τῆς εὐθείας, ἀλλ' ἔνια μὲν μακρὰ ὄντα συστέλλεται, ἔνια δὲ ἀνάπαλιν. οἷον τὰ εἰς ιξ, ἅπαντα μακρᾷ παραλήγει, καίτοι διαφορούμενα ἐπ' εὐθείας, ὡς εἴρηται. φοίνικος, κήρυκος. Ἔτι τὰ εἰς ις, ὀξύτονα θηλυκὰ δισύλλαβα τῷ δ κλινόμενα φύσει μακροπαράληκτα, καὶ μήτε ὑποκοριστικά, μήτε κύρια, ἀπὸ μὲν τῆς εὐθείας βραχὺ ἔχει τὸ ι, ἀπὸ δὲ τῆς γενικῆς φύσει μακρόν. κνημῖδος, κληῖδος, βαλβῖδος, ἀπὸ γὰρ τοῦ βηλοῦ. τοὐναντίον δὲ τὰ εἰς ψ, βραχεῖα γάρ. ἰπός, γυπός, ὥσπερ αὖ καὶ τὰ μονοσύλλαβα. μυός, δρυός. Πλὴν τῶν δικαταλήκτων. καὶ τὸ φόρκυν δὲ καὶ πόλτυν, πλαγιαζόμενα ἐκτείνεται. Καὶ μὲν δὴ καὶ τὰ τῶν ἐπιθέτων τρισύλλαβα πάντα, βραχὺ τὸ ι σώζει, εἴτε μακρᾷ, εἴτε βραχεῖα παραλήγουσαν τὴν εὐθεῖαν ἔχοντα. αὐλητρίδος, στρατηγίδος. Τά γε μὴν παραλήγοντα καὶ ἅμα προπαραλήγοντα βραχεῖα, ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς

gtō. ut comatæ. Poëtæ tñ & in his breue qdē ι retinēt, adi-
Regula. ijcientes κ. huius nymphę, pagaſēidis. Gñaliter aūt ante immutabilē σ ſequēte, lōga ancipitū nulla reperiť iacēs.
ω. Ω uero q̄cunq; in ωρ maſculina quidē grauia denomina-
Verbalia. tiua, longū ſic ſeruant & in gtō, & in alijs obliquis. Theō, Theonis. Quę uero ſunt uerbalia, aut coīa genere, mutāt in ο breue. ut Philemon, monis. prudens, tis. Seruant aūt
Cōtentiua. longū & contentiua, & quaſi cōtentiua. ut olíueti, cubiti. Præterea ex ſynæreſi. Neptuni, Xenophontis. Grauiſo- na item fœminina. papaueris. Acuta rurſus & urbiū no- mina ω ſeruant. Sidon, Sidonis. Præter Anthedonis, & Oloſſonis. Ad hæc mediam aliquam conſonam in ulti- ma habentia. lacerna, ſtrangulans, tintinnabulū. Præter putredo, & macedo, atq; in uniuerſum uerbalia, & genti lia, & q̄ coīs ſunt ge. Porrò q̄ in aliquā tenuiū. lacon, ſtil-
Aſpirata pura. bon, Plato. Pręter infirmus. Item in aliquā aſpiratarū pu rā. Crithon, Tryphō, cupidus. Rurſum in aliquā immuta biliū purā. arca, Solō, Apollo, Ammō, zeno, colūba. Ex cipianť cōparatiua & uerbalia, & q̄ cōis ſunt ge. ac ſtamē & Telmō, & Strymon. Item in σωρ longū ω ſeruāt. Cau- ſon, Bryſon. Præter Iaſon, & Aeſon. uerbalia eñ. Adhęc quę per α, uel per ι penultimātia, in purā deſinūt. Aegæ- on, Androtiō, Pigmaliō, Ion. Pręter Ixion, Amphiō, Hy- periō, Pandiō. Generaliter aūt in purā deſinentia acuta, ω retinēt. Licebit uero his addere & tanq̄ cōtentiua & mo noſyllaba. uertex. Cæterū alioquí acuta fœminina ω in ο
ωρ purum grauiſona. breuē mutāt. turtur, turturis. Pręterea in ωρ purā grauiſo na per α penultimātia, in ο uerſum corripiunt. Neptuni, Machaonis. atq; oīno in ωρ purū itidem deſinentia, ſi lon
Comparati. ga penultimēt ancipiti, in ο breue mutāt. Ixion & uicin⁹, licet breui penultimans. Cōparatiua item oīa. melioris,
ωρ penultimantia. lioris. Per breuē aūt penultimātia ω longū ſeruant. Eury- tionis. Iam & in ωρ penultimātia per υ, acuta qdē corripi- unt. Amphictyō, gallus. Aſi penacuta uero nō. Amphi- tryō, Electryō. Rurſum penul. per κ, ſiue acuta, ſiue pena cuta. Sarpedō, Pæon. Itē gētilia, ꝑter Caucō, Malon, La con. Et duas conſonanteis diuerſas hñtia. Lycophron,

cōcu

γενικῆς. ὡς τὸ πλοκαμῖδος. Ποιηταὶ δὲ κἀν τούτοις βραχὺ τὸ ι φυλάττουσιν. ἐπεντιθέντες τὸ κ. ποταμηΐδος, παγασηΐδος. Καθόλου δὲ πρὸ ἀμεταβόλου τοῦ σ ἐπιφερομένου μακρὸν τῶν διχρόνων οὐδὲν εὕρηται κείμενον. Τὸ δὲ ω, ὅσα μὲν τῶν εἰς ων ἀρσενικῶν βαρυτόνων παρώνυμα μακρὸν οὕτω φυλάττει καὶ ἐπὶ γενικῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλαγίων. θέων, θέωνος. Οσα δὲ ῥηματικά, ἢ κοινὰ τῷ γένει, μεταβάλλει εἰς τὸ βραχύ. φιλήμων, φιλήμονος. σώφρων, σώφρονος. φυλάττει δὲ τὸ μακρὸν καὶ τὰ περιεκτικά, καὶ τὰ ὡς περιεκτικά. ἐλαιῶνος, ἀγκῶνος. Καὶ τὰ ἐκ συναιρέσεως. Ποσειδῶνος, Ξενοφῶντος. καὶ τὰ βαρύτονα θηλυκά. μήκων, μήκωνος. Καὶ ὀξύτονα δὲ πόλεων ὀνόματα ὄντα φυλάττει. Σιδών, σιδῶνος. Πλὴν τοῦ ἀνθηδόνος, καὶ ὀλοσσόνος. Ετι τὰ εἰς τι τῶν μέσων συμφώνων ἐσχατοσυλλαβοῦντα. τρίβων, στράγων, κώδων. Πλὴν τοῦ σκηπεδών, καὶ μακεδών, καὶ ὅλως τῶν ῥηματικῶν τε, καὶ ἐθνικῶν καὶ κοινῶν τῷ γένει. Ετι τὰ εἰς τι τῶν ψιλῶν. λάκων, στίλπων, Πλάτων. πλὴν τοῦ πέπων. Ετι τὰ εἰς τι τῶν δασέων καθαρόν. Κρίθων, Τρύφων, γλίχων. Ετι τὰ εἰς τι τῶν ἀμεταβόλων καθαρόν. ἅλων, Σόλων, Απόλλων, Αμμων, ξήνων, τρήρων. Εξαιρείσθω τὰ συγκριτικὰ καὶ ῥηματικὰ καὶ κοινὰ τῷ γένει, καὶ τὸ στήμων, καὶ τέλμων, καὶ στρυμών. Ετι τὰ εἰς σων, τὸ μακρὸν φυλάσσει. Καύσων, Βρύσων. Πλὴν τοῦ Ιάσων καὶ Αἴσων, ῥηματικὰ γάρ. Ετι τὰ τῇ αι, ἢ τῷ ι παραλήγοντα καθαροκατάληκτα. Αἰγαίων, Ανδροτίων, πυγμαλίων, ἴων. Πλὴν τοῦ ἰξίων, Αμφίων, Υπερίων, Πανδίων. Καθόλου δὲ τὰ καθαροκατάληκτα ὀξύτονα, φυλάσσει. ἀπατέων. εἴη δ᾽ ἂν ταῦτα καὶ ὡς περιεκτικὰ καὶ τὰ μονοσύλλαβα. πρών. Τὰ γε μὴν ἄλλως ὀξύτονα θηλυκὰ εἰς τὸ βραχὺ μεταβάλλει. τρυγών, τρυγόνος. Ετι τὰ εἰς ων καθαρὸν βαρύτονα τῷ α παραλήγοντα, συστέλλεται. Ποσειδάνος, Μαχάοντος. καὶ ὅλως τὰ εἰς ων καθαροκατάληκτα ἢν μακρῷ παραλήγῃ διχρόνῳ, εἰς τὸ βραχὺ τρέπεται ο. ἰξίονος, καὶ περικτίων δέ, καίτοι βραχεῖα παραλῆγον. Καὶ τὰ συγκριτικὰ πάντα. κρείττονος, βελτίονος. τὰ δὲ βραχυπαραληκτοῦντα, τὸ μακρὸν σώζει. εὐρυτίωνος. Ετι τὰ εἰς ων παραλήγοντα τῷ υ, ὀξύτονα μὲν, συστέλλεται. Αμφικτυών, ἠλεκτρυών. Παροξύτονα δὲ οὔ. Αμφιτρύων, ἠλεκτρύων. Ετι τὰ παραλήγοντα τῷ η. εἴτε ὀξύτονα, εἴτε παροξύτονα. σαρπηδών, Παιήων. Καὶ τὰ ἐθνικά, πλὴν τοῦ Καύκων, Μάλων, Λάκων, καὶ τὰ δύο σύμφωνα διαφορὰ ἔχοντα. Λυκόφρων,

 ἐνοσίχθων,

concutiens terram. Nomina insuper grauisona, quæ habent λ, uel μ in ultima, longū idem seruant ω etiam in genitiuo. laceramenti, mortis. q̄ uero non, in breuem ο uertendo inflectuntur. Nestoris. Rursum in ως declinata, aut per purū itidem, aut per τ, ω longum seruant. herois, sudoris. At quæ in ωψ, ut in recto, ita & in genitiuo habent.

ως purum uel τ. ωψ.

TONVS VERBI. PRAESENS.

Rursus de tonis.

Verbis aūt in ω tēporaliter declinatis cōmune est penacui in præsenti, nisi cōtracta sint. Contracta em̄ anflectūt, quemadmodū & noīa. Et gñaliter om̄e uerbū in longā desinens, atq; in lōga habens tonū, anflectitur. p̄ter oportet. Propriū aūt uerborū quintæ, anpenacui. sto, pono. p̄ter sum & dico. acuta q̄dē, passiue etiā uariata, & tanq̄ declinata, seruāt tonū in syllaba eadē oīa. ut dico & dicor. do & donor. Præteritū uero imperfectū penacutū semper, nisi q̄d uetat. Quare & syllabice quidē aucto ad assumptū ε, accētus retrahiſ. uerbero, bam. Temporaliter uero ad auctā ipsam originalis uocalē. audio, bam. Futurorū aūt actiuū primū penacuitur quidē. berabo. Circūflectiſ uero secundū. uerberabo. At passiuū anpenacute. rabor. Rursum mediorū, primū q̄dē similiter. uerberabo. Secundū uero penāflexe. rabo. Excipiantur uerba quartæ. horū propriū est, actiuū quidē primū circūflecti. canā. Mediū uero primū penāflecti. canā. Indefinitorū aūt actiuū quidē antepenacute, si possibile est. sin minus, penacute. uerberaui, posui. Mediū uero & passiuum penacute. uerberaui, & tus sum. Gñaliter aūt ptm̄ quidē perfe. anpenacute. ptm̄ uero plusq̄perfe. penacute. Itē in cōpositione trochaica penāflexa nō retrahunt tonū, quēadmodū & noīa retrahūt. dixit, contradixit. habuit, detinuit. Præter noui. cognoui em̄ anpenacute. & scisti, cōscisti. & iaceo, p̄pe iaceo. Nō itē uero iacere retrahit, adiacere em̄ penāflexe. Personaliter uero declinatis cōe oībus, tonū in eadem seruare omnino, nisi quadrisyllaba sit dictio, aut longa tertia impediat. Sic em̄ semper in sequente est tonus. uerberor, ramur. bamini, bantur. Per modos autē declinatorū, īperatiuū quidē anpenacute enunciaſ,

Regula.

Præ. imper.

Futu. 1 acti.

Præt. perfe. & plusq̄per.

Regula generalis.

Imperati.

ubi

ἐνοσίχθων. Ἔτι τῶν εἰς ως βαριτόνων ὅσα μὲν ἔχει τὸ λ, ἢ τὸ μ, ἐσχατοσυλλαβοῦν, μακρὸν αὐτὸ φυλάττει τὸ ω, καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς. ἔλωρος, τίκμωρος. ὅσα δὲ μή, εἰς τὸ βραχὺ τρέποντα κλίνεται. Νέστορος. Ἔτι τὰ εἰς ως κλινόμενα, ἢ τῷ καθαρῷ ἢ τὸ τ, τὸ μακρὸν σώζει. ἥρωος, ἱδρῶτος. Τά γε μὴν εἰς οψ ὡς ἐπὶ τῆς εὐθείας, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς ἔχει.

ΤΟΝΟΣ ΡΗΜΑΤΟΣ ΕΝΕΣΤΟΣ.

Τῶν δὲ εἰς ω ῥημάτων χρονικῶς μὲν κλινομένων, κοινὸν τὸ παροξύνεσθαι, ἐπὶ ἐνεστῶτος ἀπαθῶν ὄντων. Τὰ γὰρ συνῃρημένα περισπᾶται, ὥσπερ καὶ τὰ ὀνόματα. ὅλως τε πᾶν ῥῆμα μακροκατάληκτον ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχον τὸν τόνον, περισπᾶται. πλὴν τοῦ χρή. ἴδιον δὲ τῶν πεμπτοσυζύγων, τὸ προπαροξύνεσθαι, ἵστημι, τίθημι. πλὴν τοῦ εἰμί, καὶ φημὶ ὀξυτόνων, καὶ παθητικῶς δὲ διατιθέμενα, καὶ ὥσπερ κλινόμενα, φυλάττει τὸν τόνον. ἔτι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἅπαντα. λέγω γάρ, λέγομαι. δίδωμι, δίδομαι. Ὁ δὲ παρατατικός, παροξύτονος ἀεί. εἰ μή τι κωλύοι, διὸ καὶ συλλαβικῶς μὲν αὐξανομένῳ, ἐπὶ τὸ προσληφθὲν ὁ τόνος ἀναβιβάζεται. τύπτω, ἔτυπτον. χρονικῶς δὲ ἐπὶ τὸ αὐξανόμενον αὐτὸ ἀρκτικὸν φωνῆεν. ἀκούω, ἤκουον. Τῶν δὲ μελλόντων, ὁ μὲν ἐνεργητικὸς παροξυτόνως ὁ πρῶτος. τύψω. Περισπωμένως δέ τοι ὁ δεύτερος. τυπῶ. Ὁ δὲ παθητικὸς προπαροξυτόνως. τυφθήσομαι. Καὶ τῶν μέσων δὲ ὁ πρῶτος ὁμοίως. τύψομαι. Ὁ δεύτερος δὲ προπερισπωμένως. τυποῦμαι. Ἐξαιρείσθω τὰ τεταρτόζυγα. Τούτων γὰρ ἴδιον τό, τὸν μὲν ἐνεργητικὸν πρῶτον περισπᾶσθαι. ψαλῶ. τὸν δὲ μέσον, προπερισπᾶσθαι. ψαλοῦμαι. Τῶν δὲ ἀορίστων, ὁ μὲν ἐνεργητικὸς προπαροξυτόνως, εἰ ἐγχωρεῖ. εἰ δὲ μή, παροξυτόνως γε. ἔτυψα, ἔθηκα. Ὁ δὲ μέσος καὶ ὁ παθητικὸς παροξυτόνως. ἐτυψάμην, ἐτύφθην. Καθόλου δὲ ὁ μὲν παρακείμενος προπαροξυτόνως. ὁ δὲ ὑπερσυντέλικος παροξυτόνως. Ἐν δὲ συνθέσει τὰ τροχαϊκὰ προπερισπώμενα οὐκ ἀναβιβάζει τὸν τόνον, καθάπερ καὶ τὰ ὀνόματα ἀνεβίβαζεν. εἶπε, κατεῖπεν. εἶχε, κατεῖχε. Πλὴν τοῦ οἶδα. σύνοιδα γὰρ προπαροξυτόνως. καὶ οἶσθα, σύνοισθα, καὶ κεῖμαι, πρόσκειμαι. οὐκ ἔτι δὲ τὸ κεῖσθαι ἀναβιβάζει, προκεῖσθαι γὰρ προπερισπωμένως. Προσωπικῶς δὲ κλινομένων κοινὸν ἁπάντων τό, ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάττεσθαι διόλου, εἰ μή τις ταρβοσυλλαβία, ἢ μακρὰ τρίτη κωλύοι. οὕτω γὰρ ἀεὶ ἐπὶ τῆς ἑπομένης ὁ τόνος. τύπτομαι, τυπτόμεθα. ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. Ἐγκλιτικῶς δὲ κλινομένων, τὸ μὲν προστακτικὸν προπαροξυτόνως:

ubi locus fuerit. ubi uero minus, penacute. uerbera, rato. Præter secundũ mediorũ indefinitũ, nempe anflexe. uerbera. Excipiantur & hæc. dic, cape, ueni, quære, uide. nã
Optatiuum acute. Porrò optatiuum, & subiunctiuũ, & infinit. in eadẽ
Sub. Infini. tonũ facere oportet, in qua & originale uerbum habet intentionẽ, si nihil impediat, exceptis in ναι infinitiuis. Hæc enim hñt in penultima. uerberatũ esse. Et pter secundum indefi. & futurũ, nam anflectuntur. uerberatũ ire. Et me-
Media. dia, nempe. ratum ire, & uerberatum ire.

TEMPVS VERBI FINALE.

ω. ον. ι. α. Tempus uerborũ hmõi. Omne uerbũ in ω qdẽ desinens, longã ulti. hẽt. In ον uero breui terminat, nisi cõtractorũ fuerit. ut clamabã, ridebã. Excipiat̃ a in-defi. hñtium ο uerborũ quintę. dedi, cognoui. In ι uero de finẽtia, breui. sto, do. Debitũ α ĩdefinito, breue est semper, Omne ptm̃ perfe. in breuẽ desinit. Itẽ secundæ imperati-uorũ personę breui terminant̃, pterq̃ in passiuo præsenti, & medio indefinito secũdo. Primæ optatiuorũ in μι qdẽ
νν. desinentes, ultimã corripiunt. In νν uero lõga terminant̃. uerberarẽ. uapulauissem. Infinitiua pducunt ult. nisi hæc in quibus diphthõgus ultimã faciens syl. pro breui accipitur. Ad hæc personarũ singularib⁹ & dualibus tertijs im-peratiuorũ, lõga qdẽ ult, breuis uero natura penultima. Pluralibus aũt tertijs, cõtra. Cęterũ alijs omnib⁹ singula-riter declinatis, lõga ultima. pter has in quib⁹ οι ultimã fa
οι. ciens syllabã, p breui accipit̃. Præter tertiã uerborũ quin-tę. stat, ponit. Dualiter uero, & pluraliter corripit̃, pręterq̃ in νν, dualiũ, & ν passiuorũ. uerberabãt, uerberabãt, raris.
Adnotatio. Propriũ aũt οι, & αι, in fine dictionũ p breuib⁹ accipi. præ
οι αι. terq̃ in cõtractis, & optatiuis, & aduerbijs. Sapphò, uer-beraret, domi. Excipiatur olim aduerbiũ, ultimã eñ cor-ripit. Vnde & iam olim antepenacute intẽdere oportet.
αω. Et in αω habẽtia quidẽ α uel uoca. uel in ρ in eadẽ syll. longa penulti. pmitto, perficio. sin minus, penul. corripiunt, abigo. Quæ aũt in ω purũ, grauia plusq̃ dissyllaba per ο penulti. correptã hanc hñt. uoluo, illino, irascor. pter co-medo. Rursum in ιω circũflexa, uestio, erubesco, doleo.

Item

ἔνθα ἂν ἐγχωρῇ. μὴ ἐγχωροῦν δὲ, παροξυτόνως. τύψε, τέτυφε. Πλὴν τοῦ δευτέρου τῶν μέσων ἀορίστου, περισπώμενος γάρ. τυποῦ. Ἐξαιρείσθω καὶ τὸ εἰπέ, λαβέ, ἐλθέ, εὑρέ, ἰδέ. ὀξυτόνως γάρ. Τὸ δ' εὐκτικὸν καὶ ὑποτακτικὸν, καὶ ἀπαρέμφατον, ἐπὶ τῆς αὐτῆς τονίσιον, ἐφ' ἧς καὶ τὸ ἀρχικὸν ῥῆμα τυγχάνει ἔχον τὴν τάσιν, ἣν μηθὲν κωλύει· πλὴν τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων. Ταῦτα γὰρ ἐπὶ τῆς παραληγούσης. τυπῆναι. καὶ πλὴν τοῦ δευτέρου ἀορίστου καὶ μέλλοντος, περισπῶνται γάρ. τυπεῖν, καὶ τῶν μέσων. τυπέσθαι γὰρ καὶ τυπέσθαι.

ΧΡΟΝΟΣ ΡΗΜΑΤΟΣ ΛΗΚΤΙΚΟΣ.

Χρόνος δὲ ῥημάτων τοιοῦτος. πᾶν ῥῆμα εἰς ω μὲν λῆγον, μακροκαταληκτεῖ. εἰς ον δὲ βραχυκαταληκτεῖ. εἰ μὴ συνῃρημένων εἴη. οἷον, τὸ ἐβόων, ἐγέλων. Ἐξαιρείσθω ὁ δεύτερος ἀόριστος τῶν ὀ πεμπτοσυζύγων. ἔδων, ἔγνων. Τὰ δὲ εἰς ι λήγοντα βραχυκαταληκτεῖ. ἵστημι, δίδωμι. Τὸ * φιλόμενον α τῷ ἀορίστῳ, βραχὺ ἀεί. Πᾶς παρακείμενος βραχυκαταληκτεῖ. Ἔτι τὰ δεύτερα τῶν προστακτικῶν πρόσωπα βραχυκαταληκτεῖ. Πλὴν τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος. καὶ τοῦ μέσου ἀορίστου δευτέρου Τὰ πρῶτα τῶν εὐκτικῶν εἰς μι μὲν λήγοντα, βραχυκαταληκτεῖ. εἰς ην δὲ μακροκαταληκτεῖ. τύπτοιμι, τυφθείην. Τὰ ἀπαρέμφατα μακροκαταληκτεῖ. πλὴν ὅσα ἡ αι δίφθογγος ἀντὶ βραχέος ἐσχατασυλλαβοῦσα λαμβάνεται. Ἔτι τῶν προσώπων, τοῖς μὲν ἑνικοῖς καὶ δυϊκοῖς τρίτοις τῶν προστακτικῶν μακρὸν μὲν τὸ λῆγον. βραχὺ δὲ φύσει παραλῆγον. Τοῖς δὲ πληθυντικοῖς τρίτοις, ἀνάπαλιν. Τοῖς δ' ἄλλοις ἅπασιν· ἑνικῶς μὲν κλινομένοις, μακρὸν τὸ λῆγον. πλὴν ὅσα ἡ οι ἐσχατοσυλλαβοῦσα ἀντὶ βραχέος λαμβάνεται. Καὶ πλὴν τοῦ τρίτου τῶν πεμπτοσυζύγων. ἵστησι, τίθησι, δυϊκῶς δὲ καὶ πληθυντικῶς βραχύ. πλὴν τῶν εἰς ην δυϊκῶν καὶ παθητικῶν ἐτυπτέτην. ἐτυπτέσθην, τύπτη. Ἴδιον δὲ τῆς οι καὶ αι, τὸ, τελικὰς οὔσας ἀντὶ βραχέων λαμβάνεσθαι. πλὴν τῶν συνῃρημένων. καὶ εὐκτικῶν καὶ ἐπιρρημάτων. σαφοῖ, τύπτοι, οἴκοι. Ἐξαιρείσθω τὸ πάλαι ἐπίρρημα, βραχυκαταληκτεῖ γάρ. ὅθεν καὶ τὸ πρόπαλαι προπαροξυτόνως, τονίσαι ἔξην. Ἔτι τὰ μὲν εἰς αω, ἔχοντα πρὸ τοῦ α ἢ φωνῆεν, ἢ τὸ ρ συλλαβιζόμενον, μακρᾷ παραλήγει. ἐάω, περάω. εἰ μὴ δὲ βραχὺ παραληκτεῖ. ἐλάω. Τὰ δὲ εἰς ω καθαρὸν βαρύτονα ὑπερδισύλλαβα, τῷ ι παραλήγοντα, βραχεία παραλήγει. κυλίω, κονίω, μηνίω. πλὴν τοῦ ἐσθίω. Ἔτι τὰ εἰς ιω. περισπώμενα. ἰῶμαι, ἐστιῶ, ἐρυθριῶ, ἀνιῶ.

* Forte ὀφειλόμενον.

Item in ω purū circūflexa, per ο penultimātia. clamo. nisi à noīe fiant. Viuo eñ & indemnis sum, lōga, qđ à nominibus uita & iactura. & si additio poëtica fiat, eiusdē sanè tēporis cū præexistēti penultima erit. Nā breui, si breuis. uideo, clamo. longa uero, si lōga. desydero, sudo, salto.

Desinentia in α. Similiter uero & ī desinētibus in α personis. uelut clamaui, desyderaui. Præterea in αυω polysyllaba. ut fumo, placeo. prçter sufficio, & inquiro. Porrò α, qđ apponi solet Ionice tertijs, breue. uerberati sunt, ti fuerāt. ponūt. Stant uero & clamāt, per synæresin. Itē ο sequēti duplici, semper breue. dominor. Itē ωζω, lōga. seruo. Præter dominor, oleo, apto. Præterea ī υνω polysylla. grauisona longa pen. impello, mansuefacio, inquino. Sacrifico uero, & soluo, & libero, & ploro, & lamētor differūt quātitate. Atqui in υω q̄ sunt circūflexa, penultimāt lōga. coïco, esurio. Et oīno in ιυω. bibo, iudico. Quēadmodū aūt nō oēs ancipites tales ī ptō, q̄les ī recto fuerint, sic neq; in prçsenti, neq; in futuro çq̄les semper. Sed sacrifico, & soluo, & lamētor, ancipitia quidē in pñti, in futuro lōga semper penultimāt. Præterea ī ιω penacuta. ut uoluo, illino. in futuro penulti. pducūt. Quāobrē sanè bñ dicit, qđ oīne futurū grauisonū uel çq̄lē penult. hēt pñti, uel maiorē, nūq̄ minorē. Itē in ιυω penul. corripiūt, atq; id oīno uerba quartç. Vñ & iudicauim⁹, & iudicaui, breui penultimāt, & facta ab illis noïa, iudiciū & iudiciū. Iudicaui uero & iudicare lōga. Itē in πτω per υ pen. in ptō longā natura penultimā habēt. uerbero, raui. inclino, inclinaui. ut, Quid eñ isti faciunt, multū inclinātes caput? Rursum oīne ptm̄ perfe. per κ concinnatā habens ulti. longaq; itidē penultimās, si ablatio fiat κ, corripit penultimam. ut steti, steti. ascendi, ascēdi. mortuus sum, tuus sum. timui, timui. Adhæc oīne ptm̄ perfe. non contractū infinitiuorū, breui penul. uerberatum esse, factū esse. Item oīs reduplicatio per breuē fit, atq; in uniuersum in principijs pteritorū appositæ syllabæ, breues. Cçterū primū indefinitū ut in multis, longā habet penulti. Nec lateant quenq̄ perfici, & dixi, & excreaui, breui penultimantia, sed neque laudaui, & risi, & araui.

(Marginalia: ο; ωζω.; υνω.; υω circūfle.; Ancipites.; ιω penacu.; ιυω.; πτω. Exemplū ex Neph. Aristoph.; Pret. perfe.; Reduplicatio.; Indefini.)

Ετι τὰ εἰς ω καθαρὸν περισπώμενα, τῷ ο παραλήγοντα. βοῶ. ἐὰν μὴ ἀπὸ ὀνόματος γένηται. Ζωῶ γὰρ καὶ ἀθωῶ, τῷ μακρῷ, ὡς ἀπὸ ὀνομάτων τοῦ ζωὴ καὶ θωή. κἂν ἐπένθεσις δὲ ποιητικὴ γένηται, ὁμόχρονος δὴ τῷ ὑπάρχοντι παραληκτικῷ ἔσται. Βραχεῖα γὰρ ἂν βραχύ. δρόω, βοόω. μακρὰ δὲ, ἂν μακρόν. μαιμώω, ἱδρώω, πηδώω. ὡσαύτως δέ τοι καὶ ἐπὶ τῶν εἰς α ληγόντων προσώπων. βοάα, μαιμάα. Ετι τὰ εἰς ανω ὑπερδισύλλαβα. λαμβάνω, ἀνδάνω. Πλὴν τοῦ ἱκάνω, καὶ κιχάνω. Ετι τὸ προστιθέμενον α Ιωνικῶς τοῖς τρίτοις βραχύ. τετύφαται, ἐτετύφατο. τιθέασι. Τὸ δὲ ἱστᾶσι, βοᾶσι, κατὰ συναίρεσιν. Ετι τὸ ο ἑπομένου δισυμφώνου, ἀεὶ βραχύ. δεσπόζω.

Ετι τὰ εἰς ωζω, τῷ μακρῷ. σώζω. Πλὴν τοῦ δεσπόζω, ὄζω, ἁρμόζω. Ετι τὰ εἰς υνω ὑπερδισύλλαβα, βαρύτονα μακρᾷ παραλήγει. ὀτρύνω, πραΰνω, πολύνω. τὸ δὲ θύω, καὶ λύω, καὶ ῥύομαι, καὶ δακρύω, καὶ κωκύω, διαφορεῖται τὸν χρόνον. Τά γε μὴν εἰς νω περισπώμενα μακρᾷ παραλήγει. κοινῶ, πεινῶ. Καὶ ὅλως τὰ εἰς ινω. πίνω, κρίνω. Ωσπερ δὲ οὐ πάντα τὰ δίχρονα ἐπὶ τῆς γενικῆς οἷα ἦν ἐπὶ τῆς εὐθείας. οὕτως οὐδ' ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ἴσα ἀεί. ἀλλὰ τὸ θύω, καὶ λύω, καὶ κωκύω, διαφορούμενα ἐπὶ ἐνεστῶτος, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μακρᾷ ἀεὶ παραλήγει. Ετι τὰ εἰς ιω παροξύτονα. οἷον κυλίω, κονίω. ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μακροπαραληκτεῖ. διὸ δὴ εὖ λέγεται, ὅτι πᾶς μέλλων βαρύτονος, ἢ τὴν ἴσην παραλήγουσαν ἔχει τῷ ἐνεστῶτι, ἢ μείζω, οὐδέποτε ἐλάσσω. Ετι τὰ εἰς ινω, βραχεῖα παραλήγει, καὶ ὅλως τὰ τεταρτόζυγα. ὅθεν καὶ κεκρίκαμεν, καὶ ἐκρίθην, βραχεῖα παραλήγει. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων ὀνόματα, κρίσις καὶ κρίμα. ἔκρινα δὲ καὶ κρῖναι, μακρᾷ.

Ετι τὰ εἰς πτω τῷ υ παραλήγοντα, ἐπὶ τοῦ παρακειμένου μακρᾷ φύσει παραλήγει. τύπτω, τέτυφα. κύπτω, κέκυφα. τί γὰρ οἱ δὲ δρῶσιν οἱ σφόδρα ἐγκεκυφότες; Ετι πᾶς παρακείμενος τῷ κ συλλαβιζομένην ἔχων τὴν λήγουσαν, μακρᾷ παραλήγων, εἰ ἀποβολὴ γένοιτο τοῦ κ, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν. ἕστηκα, ἕσταα. βέβηκα, βέβαα. τέθνηκα, τέθναα. δέδοικα, δέδια. Ετι πᾶς παρακείμενος ἀπαθὴς τῶν ἀπαρεμφάτων βραχυπαραληκτεῖ. τετυφέναι, πεποιηκέναι. Καὶ πᾶς δὲ ἀναδιπλασιασμὸς διὰ βραχέος, καὶ ὅλως αἱ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν παρῳχημένων προστιθέμεναι συλλαβαὶ, βραχεῖαι. Ο γε μὴν πρῶτος ἀόριστος, ὡς τὰ πολλὰ μακρᾷ παραλήγει. Μὴ λανθανέτω δὲ τὸ ἤνυσα, καὶ ἔφρασα, καὶ ἔπτυσα, βραχυπαραληκτοῦντα, μὴ δὲ τὸ ἐπήνεσα, καὶ ἐγέλασα,

Secundũ indefinit. & araui. Secundũ uero indef. ab originali existẽs graui sono, breui. Oportet autẽ ipsum & plusq̃ dissyllabũ esse, nam alioqui nõ gñaliter. Vidi eñ longa, & cepi, & inueni, & habitaui, & ueni, & dixi, penul. & egi, unde & egi. Positione tñ & si q̃dam trisyllaba longã penul. habeant, ut quorũ primogenia finalẽ syllabã ex ipsis mutis habẽt, & ante mutã immutabilẽ ρ. peccaui, depopulatus sum. uidi, cepi. Depopulatus sum aũt & uidi poëtica, conuenientia tñ breuianti orationi. ut sanè & peccaui, immutatiõe α, & interiectione β, qđ β coordinari cum μ nõ possit.

θι imperat. ναι infini. Præterea in θι imperatiua, & in ναι infinitiua, indefiniti tẽporis, natura longã hñt penultimam. cognosce, dic, iudicare, molere, dicere. p̃ter hñtia ι quintæ cõiug. pone. Sic & q̃ fiũt per transformationẽ. audi, subi. atq; etiam ab audi, & subi. cæterũ audi corripitur, & incita, & ueni. Verba tamen in ανα, & υναι, q̃ quintæ sunt, breui penulti. stare, coniũgere, quemadmodũ & ponere, & dare. Gñaliter enim

ανα υναι. Regula. quintæ infinitiua pñtis tẽporis penultimã corripiũt. Esse uero tanq̃ dissyllabũ, dissyllaba indefinitorũ sequẽs, lõgã

μαι. hẽt pen. Præterea om̃e uerbũ in μαι desinẽs, si añ μ, ο hẽt, penult. corripit. præter subiũctiua, & oĩno qđ añ inflexiuũ, μ nõ contrahit, ο breue hẽt. uerberor, mus.

ACCENTVS ET TEMPVS participiorũ.

Proprium participio. Participium aũt postq̃ partim noĩs est particeps, partim uerbi, coĩa sanè habet etiã multa, q̃ de illis iam dicta sunt. Propriũ maxime huius est, corripi in gtõ, si contractũ non sit. ut dicens, dicentis. & eundẽ habere & nominatiuũ, & uctm̃, uo ce & tempore, & accẽtu. Hoc etiã cõmune cum participialibus nominibus, ardor. Cæterũ prompti, & mortui, & mortui, & gradientis, atq; alia huiusmodi sunt poëtica. Etenim añ ε consonantẽ clidentes, breuiãtesq; penul. declinãt incorrupte. prõptus sum, promptus, promptus, prompti. Vel dicendũ, & à medio etiam ptõ perfecto hæc formata esse. Corripiciũ eñ mediũ. metui, metui. audiui, qui audiuit.

καὶ ἤροσα. Ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ θέματος ὢν βαρυτόνου βραχέα. Δεῖ δὲ τὸν αὐτὸν καὶ ὑπερδισύλλαβον εἶναι, ἄλλως γὰρ οὐ καθόλου. Εἶδον γὰρ τῷ μακρῷ καὶ εἶλον, καὶ εὗρον, καὶ ᾖκον, καὶ ἦλθον, καὶ εἶπον, καὶ ἦγον. ὅθεν τὸ ἤγαγον, Θέσει γε μὴν, κἂν ἔνια τῶν τρισυλλάβων μακροπαραληκτοίη, οἷον ὧν τὰ θέματα τὴν ληκτικὴν συλλαβὴν ἐκ τούτων ἀφώνων ἔχει, καὶ πρὸ τοῦ ἀφώνου ἀμετάβολον τὸ ρ. ἥμαρτον, ἔπαρθον, ἔδαρκον, ἔμαρπον. Τὸ δὲ ἔπραθον, καὶ ἔδρακον, ποιητικὰ, συνῳδὰ μέν τοι γε τῷ βραχύνοντι λόγῳ. οἷον δὴ καὶ τὸ ἤμβροτον, μεταβολῇ τοῦ α, καὶ ἐπενθέσει τοῦ β, διὰ τὸ ἀσύντακτον εἶναι τὸ μ. Ἔτι τὰ εἰς θι προστακτικὰ, καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα, ἀορίστου ὄντα, φύσει μακρᾷ παραλήγει. γνῶθι, φᾶθι, κρῖναι, λεᾶναι, φᾶναι. Πλὴν τῶν ἐπεμπτοζύγων. θέτι. Οὕτω δὲ καὶ τὰ κατὰ μεταπλασμόν. κλῦθι, δῦθι. καί τοι ἀπὸ τοῦ κλύε, καὶ δύε. τὸ δὲ κέκλυθι βραχύνεται, Καὶ τὸ ὄρνυθι καὶ ἴθι. Τά γε μὴν εἰς αναι, καὶ υναι, τῶν πεμπτοζύγων, βραχυπαραληκτεῖ, ἱστάναι, ζευγνύναι, καθάπερ καὶ τὸ τιθέναι καὶ διδόναι. Καθόλου γὰρ οἱ τῆς πέμπτης ἀπαρέμφατοι ἐνεστῶτες, βραχυπαραληκτοῦσι. Τὸ δὲ εἶναι, ἅτε δισύλλαβον, τοῖς δισυλλάβοις τῶν ἀορίστων ἀκολουθῆσαν, μακροπαραληκτεῖ. Ἔτι πᾶν ῥῆμα εἰς μαι λῆγον, εἰ πρὸ τοῦ μ τὸ ο ἔχει, βραχυπαραληκτεῖ, πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν. καὶ ὅλως τὸ πρὸ τοῦ κλιτικοῦ μ ἀπαθὲς, ο βραχύ. τύπτομαι, τύπτομεν.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Μετοχὴ δὲ ἐπειδὴ τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος μετέχει, τῇ δὲ τοῦ ῥήματος, κοινὰ δὴ ἔχει καὶ τὰ πολλὰ τῶν περὶ ἐκείνων εἰρημένων. Ἴδιον δὲ μάλιστα τῆς δὲ τὸ συστέλλεσθαι ἐπὶ γενικῆς, ἀπαθῆ οὖσα. λέγων, λέγοντος. καὶ τὸ, τὴν αὐτὴν ἔχειν ὀνομαστικήν τε, καὶ κλητικὴν φωνῇ τε καὶ χρόνῳ, καὶ τόνῳ. Τοῦτο δέ γε κοινὸν καὶ πρὸς τὰ μετοχικὰ ὀνόματα, καύσων. Τὸ δὲ μεμαῶτος, καὶ τεθνεῶτος, καὶ βεβαῶτος, καὶ τὰ τοιαῦτα ποιητῶν. Τὸ γὰρ πρὸ τοῦ ω σύμφωνον ἐξαίροντες, καὶ συστέλλοντες τὸ παραλῆγον, κλίνουσιν ἀσυστόλως. μέμηκα, μεμηκὼς, μεμαὼς, μεμαῶτος. ἢ ῥητέον καὶ ἀπὸ τοῦ μέσου δὴ παρακειμένου ταῦτα ἐσχηματίσθαι. Συσταλτικὸς γάρ τοι ὁ μέσος. δέδοικα, δέδια. ἤκουκα, ἤκοα, ὅθεν τὸ ἀκηκοώς.

Præſens. Futurum. Indefinitum primum.

Accẽtus fiunt participio quidẽ maſculino pñtis, & fu. & indefi. primi in ω actiuorum, in eadẽ in qua & originali uerbo. uerbero, uerberãs, turus, qui berauit. ꝑter tria. eo, uado, ſum. Horũ enim participia ſunt iens, uadens, ens.

Præteritum perfectũ. Indefinitũ ſecundum.

Participio aũt ꝑteriti perfe. & ſecũdi indefiniti ĩ ultima. q uerberauit, qui berauit. acuta, & lõga ult. Similiter autẽ & participio mediȷ ꝑteriti perf. & his q̃ à uerbis quintę actiuis fiũt. ut ponẽs, ſtans. Verũ in μψος oĩa, añpenacuunť, ꝑterq̃ in ꝑtõ perf. Penacuta eñ ſunt & breui ultima. In εις uero acuuntur, & ſcribuntur per longã ε. ꝑter id, qđ ab habente υ fit. iungo, iungẽs. in ꝑductã quidem & hoc finit.

μψος. *εις.* *Actiuorum Participia.*

Vniuerſaliter ſanè actiuorũ participia quæ gñis ſunt maſcu. longã habẽt ult. uerberãs, q uerberauit, qui rauit, qui, rauit. Item qđ flectitur ſic per gen. hic uerberãs, hęc uerberans, hoc uerberãs. in eadẽ ſeruat tonũ, & definit in breuẽ fœmin. penul. tñ habet longam. ꝑter id, qđ in μψα definit. Nam contra uerberata etiã penultima lõga, propriȷs maſculinis reſpõdet. Siquidẽ aut per eandẽ longã α, aut per υ, aut per ει penul. niſi qđ ẽ ꝑte. hoc eĩ per υι. q̃ uerberauit. Quod in α purũ fœm. diphthongo penult. qui diphthongum ex ι faciunt penul. Manifeſtũ aũt, qđ neutrũ ſemper in breuẽ definit. nanq aut in ον añpenacute. ut uapulãs. aut in ον, & in εν à gtõ maſculini, acute. Nõ contracta aũt neq ult. hñs longã, añpenacuiť dictio. Cæterũ oĩe participiũ corripiť in gtõ. At ſtãs per ſynæreſin dictũ eſt, à ſtãs.

Gũ participiorum.

TONVS ET TEMPVS ARTICVLI.

ARticulus, maſculinus quidẽ & neuter, reducitur ad noĩa tertiæ declinatiõis, atq illis ſimile habet tempus ĩ recto quidem, & accuſatiuo breue, in gtõ autem & datiuo lõgũ. qui, cuius, cui, quẽ. atq in aliȷs ſimiliter habet, q̃ hiſdẽ cũ illis ſunt terminationibꝰ. Quãobrẽ diciť qđ gñaliter articuli datiui ſingulariũ, & nominatiui dualiũ, & genitiui pluraliũ ultimã ꝑducũt. Nominatiui autẽ & accuſatiui ꝑpoſitiuorũ non acuunť ut noĩa, ſed grauantur ut ꝑpoſitiones, & nonnullæ coniunctionum.

Fœmininus

Ενεσώς, Μέλλων. Αόριστος πρῶτος.

Τόνος δὲ τῇ μὲν ἀρσενικῇ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος, καὶ ἀορίστου πρώτου, τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς τοῦ ἀρχικοῦ ῥήματι. τύπτω, ὁ τύπτων, ὁ τύψων, ὁ τύψας. πλὴν τριῶν. ἰῶ, κιῶ, ἐῶ. Τούτων γὰρ αἱ μετοχαὶ ὀξυτονοῦνται. ἰών, κιών, ἐών.

Παρακείμενος. Αόριστος β.

Τῇ δὲ τοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρου ἀορίστου, ἐπὶ τῆς ἐσχάτης. τετυφώς, τυπών. ὀξυτόνως, καὶ μακροκαταλήκτως. ὁμοίως δὲ καὶ τῇ τοῦ μέσου παρακειμένου καὶ τοῖς τετραχρόνων ἐνεργητικοῖς. τιθείς, ἱστάς. Αἱ μέντοι εἰς μενος πᾶσαι, προπαροξύνονται. πλὴν ἐπὶ τοῦ παρακειμένου, παροξυτόνως γάρ. καὶ βραχυκαταληκτοῦσιν.

Αἱ δὲ εἰς ας ὀξυτονοῦνται, καὶ μακρογραφοῦνται τῇ ει. πλὴν τῆς ἀπὸ τοῦ υ. ζεύγνυμι, ζευγνύς. μακροκατάληκτοι μέν τοι καὶ αὗται. Καθόλου δὲ αἱ τῶν ἐνεργητικῶν μετοχαὶ γένους οὖσαι ἀρσενικοῦ μακροκαταληκτοῦσι. τύπτων, τύψας, τυπών, τετυφώς. Ετι κλινομένη ὧδε τῷ γένει. ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα, τὸ τύπτον. ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάττει τὸν τόνον, καὶ λήγει δὲ βραχεῖα τὸ θηλυκόν, παραλήγει μὲν τοι μακρᾷ, πλὴν τὸν εἰς μενη· ἀνάπαλιν γὰρ τυπτομένη, καὶ παραλήγουσα δὲ μακρᾷ, τοῖς ἰδίοις ἀρσενικοῖς οἰκείως. ἢ γὰρ τῷ αὐτῷ μακρῷ α, ἢ τῇ ου, ἢ τῇ ει. πλὴν τῆς τοῦ παρακειμένου. ἢ δὲ γὰρ τῇ υι. τετυφυῖα. Οτι τὰ εἰς α καθαρὸν θηλυκὰ διφθόγγῳ παραλήγοντα, τῇ ει τοῦ ι διφθόγγῳ παραλήγει. Δῆλον δ' ὅτι καὶ τό, οὐδέτερον ἀεὶ βραχυκατάληκτα. ἢ γὰρ εἰς ον προπαροξυτόνως. τυπτόμενον. ἢ εἰς ον καὶ εἰς εν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, ὀξυτόνως. Απαθὲς ὄν, οὔτε δὲ ληγούσης μακρᾶς προπαροξύνεται λέξις. Καὶ πᾶσα μετοχὴ συστέλλεται ἐπὶ γενικῆς. Τὸ δὲ ἑστὼς κατὰ συναίρεσιν ἀπὸ τοῦ ἑσταός.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΑΡΘΡΟΥ.

Αρθρον δὲ τὸ μὲν ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον ἀνάγεται ἐπὶ τὰ τῶν ὀνομάτων τριτόκλιτα, κἀκείνοις ὁμοίως ἔχει τὸ χρόνον. ἐπὶ μὲν γὰρ εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς βραχύ, ἐπὶ δὲ γενικῆς καὶ δοτικῆς μακρόν, ὁ, τό, οὗ, ᾧ, ὅν. κἀπὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁμοίως ταῖς ἐκείνων καταλήξεσιν ἔχει. Διὸ καὶ λέγεται, ὅτι καθόλου τὰ ἄρθρα τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν, καὶ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, καὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν μακροκατάληκτα. αἱ μὲν τοίγε εὐθεῖαι καὶ αἰτιατικαὶ τῶν προτακτικῶν, οὐκ ὀξυτονοῦνται, ὡς τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ βαρύνονται, ὡς αἱ προθέσεις, καὶ τινες τῶν συνδέσμων.

Τὸ δὲ

Fœmininus uero nomina secũdæ sequitur. Et præpositiui quidem uel spiritus, uel tonos suscipiunt. Subiunctiui autem & spiritus, & tonos. Omnis enim articulus à uocali incipiẽs, aspirat. Porrò ὦ uocãdi est, nõ articulus, quare nõ absurdũ, si tenui notetur.

Aspiratur.

TONVS ET TEMPVS Pronominis primæ personæ.

Pronomen aũt, primitiuũ quidẽ in prima persona, nominatiue platũ & singulariter, in longã desinit, acuiturq;, In gtõ uero anflectitur. Rursum in datiuo acuitur, & pducte scribitur per οι. mihi. In actõ aũt breui finit, atq; acuitur. Oportet autem perfecte sanè intelligere, qđ initialẽ abijciens uocalem, inclinatur sic. audiuisti me, dedisti mihi, delectasti me.

Inclinata.

Generaliter aũt inclinata quæ abijciũt suũ tonũ, atrahuntur ab eo qui est in præcedenti dictione, siue monosyllaba fuerint, siue dissyll. Illud aũt, mihi qs, dissyll. nõ unũ, sed monosyllaba duo. Semper enim una sola dictio inclinat. duæ igit & si monosyll. sint, nequaq̃ ab uno tono inclinant, sed prior quidẽ ab eo, q̃ est in priore pcedenti, secunda uero ab altero, qui post priorẽ ponit. Omnino igit primitiuorũ singularia inclinant, pter noĩatiuos. Pronominis aũt primæ perso. dualia, longã qdẽ penu'. hñt, breui uero finiũt per ι. nos. nõ cõtracta. In plurali õis quidẽ est cunctis casibus initialis η, & aspiratio. Breui aũt definit rectus quidẽ in ες, breuẽ etiã hñs penul. Verum actũs in ας cõuenit quintinflexis. Cæterũ gtũs nominib' in ων est similis. Datiuus autẽ longã habet ultimã per ι, atq; anflectitur, q̃q̃ gñaliter datiui ι sit breuis, neq; hic semper lõga. undeneq; semper circũflectitur, sed uel acuitur, uel penacuitur. ut sanè & illud Sophoclis. Sed nobis Aiax ubi est? Cõmunia uero ĩ pluralib' hæc & pnomini secũdæ personæ sunt, pterq̃ qđ initialis non est η, sed υ lõga. Singulariũ uero rectus qdẽ per υ breue scribit, & necessario acuit, genitiuus uero anflectit. Oĩs eñ gtũs in longã definẽs, atq; in longa habens tonum, anflectitur. Datiuus uero acuitur, & per longã scribitur, ita ut datiuus primæ personæ.

Personæ dualium.
Pluralium.
Actũs.
Datiuus.
In Aiace Flagell fero.
Sing. ntũs.
Gtũs.
Dtũs sing.

Τὸ δὲ θηλυκὸν τοῖς δευτεροκλίτοις ἕπεται. καὶ τὰ μὲν προτακτικὰ ἢ πνεύματα, ἢ τόνους ἐπιδέχεται. Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ καὶ πνεύματα, καὶ τόνους. Πᾶν μὲν οὖν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύνεται. Τὸ δὲ τῆς κλητικῆς ὦ, οὐκ ἄρθρον, διὸ καὶ οὐδὲν ἄτοπον εἰ ψιλοῦται.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ἀντωνυμίας ἁ προσώπου.

Ἀντωνυμία δὲ, ἡ μὲν πρωτότυπος, ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου εὐθυλογουμένη τὸ ἑνικὸν μακροκαταληκτεῖ, καὶ ὀξύνεται. ἐπὶ γενικῆς δὲ περισπᾶται. Καὶ ἐπὶ δοτικῆς δὲ ὀξύνεται, καὶ μακρογραφεῖται τῇ οι. ἐμοί. ἐπὶ δὲ αἰτιατικῆς βραχυκαταληκτεῖ, καὶ ὀξύνεται. Χρὴ δ' ἄρα τὸ ἐντελὲς εὐνοεῖν, ὡς τό γε ἀρκτικὸν ἀποβάλλουσα φωνῆεν, ἐγκλίνεται ὧδε. ἤκουσάς μου, ἔδοκάς μοι, εὔφρανάς με.

Ἐγκλινόμενα.

Καθόλου γὰρ τοι τὰ ἐγκλινόμενα ἀποβάλλοντα τὸν ἑαυτῶν τόνον, ἐφέλκεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἡγουμένην λέξιν, εἴτε μονοσύλλαβα εἴη, εἴτε δισύλλαβα. Τὸ δὲ καὶ μοίτις οὐ δισύλλαβον ἦν, ἀλλὰ μονοσύλλαβα δύο. Ἀεὶ γὰρ μία μόνη λέξις ἐγκλίνεται. δύο οὖν κἂν μονοσύλλαβα ὦσιν, οὐκ ἂν ὑφ' ἑνὸς τόνου ἐγκλίνοιντο. ἀλλ' ἡ μὲν προτέρα ὑπὸ τοῦ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ἡγούμενον. ἡ δὲ δευτέρα ὑφ' ἑτέρου τῇ προτέρᾳ ἐπιτιθεμένου. Ὅλως μὲν τοίνυν τὰ τῶν πρωτοτύπων ἑνικὰ ἐγκλίνεται, πλὴν τῶν εὐθειῶν. Τῆς δὲ πρωτοπροσωπούσης τὰ δυϊκὰ, μακρᾷ μὲν παραλήγει, βραχείᾳ δὲ λήγει τῷ ι. νῶϊ. ἀπαθῆ ὄντα. Ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ, κοινὸν μὲν ἁπασῶν τῶν πτώσεων τὸ ἀρκτικὸν η, καὶ τὸ δασύνεσθαι. Βραχυκαταληκτεῖ δὲ ἡ μὲν εὐθεῖα, εἰς ες, βραχείᾳ ἔτι παραλήγουσα. Ἡ δὲ αἰτιατικὴ, εὐλόγως εἰς ας, ὡς τὰ πεμπτόκλιτα. Καὶ ἡ γενικὴ δὲ τοῖς ὀνόμασιν ὁμοίως εἰς ων. Ἡ δὲ δοτικὴ μακροκαταληκτεῖ τῷ ι, καὶ περισπᾶται. καὶ τοι καθόλου τῆς δοτικῆς τὸ ι, βραχὺ ὄν. ἢ οὐδ' ἐν ταῦτα ἀεὶ μακρόν. ὅθεν οὐδ' ἀεὶ περισπώμενον, ἀλλὰ ἢ ὀξύτονον, ἢ παροξύτονον, οἷον δὴ καὶ τὸ Σοφοκλέους. ἀλλ' ἡμὶν Αἴας ποῦ 'στιν; Κοινὰ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν ταῦτα καὶ τῆς δευτεροπροσωπούσης ἐστί. πλὴν ὅσον τὸ ἀρκτικὸν, οὐκ η, ἀλλὰ υ μακρόν. Τῶν δὲ ἑνικῶν ἡ μὲν εὐθεῖα τῷ υ βραχυγραφεῖται, καὶ ἐξ ἀνάγκης ὀξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περισπᾶται. πᾶσα γὰρ γενικὴ μακροκατάληκτος, ἐπὶ τῆς μακρᾶς τονιζομένη, περισπᾶται. Ἡ δὲ δοτικὴ ὀξύνεται, καὶ μακρογραφεῖται ὁμοίως τῇ πρωτοπροσώπῳ.

Item & actũs, & dualia, ut in pronomie primæ. Tertij uero singularis rectus finit breui. Datiuus aũt per οι circunflexe. Itẽ actũs breui. Cæterũ dualia & pluralia, dualib⁹ & plu. priorũ similia. ꝑterq̃ quod pluraliũ datiuus breui finit, & penultimat. Gñaliter aũt excidẽs ι à ꝓnominibus breuis est. at ea q̃ ꝓprij sunt iuris tertiæ. ipm, ipm. breui.

TONVS ET TEMPVS præpositionis.

Præpositio uero om̃is, graui notaẽ, atq; omnis finit breui, ꝑter in & ex, quæ sanè & è dicitur, sequẽte consonãte. ut, è Ioue. Item oĩs tenuaẽ, à uocali incipiẽs, exceptis sub & super. Præpositionũ uero dissyllabarum post nomĩa positarũ, accẽtus retrahiẽ, apud poëtas quidẽ omniũ. ut Parnassum iuxta, & meis cum. Apud oratores uero de, solius. ut his de. Penacuũtur aũt, quãdo pro uerbis ponuntur. ut apud, pro adest. Manifestũ uero ꝓpositiones graui notãtur ex hoc, In me. Si eñ acueretur, transferretur super ι acutus. ut & in hoc. septem, ast octauam.

In ex.

Exemplum ex Iliade Hom. lib. 1

TONVS ET TEMPVS ADVERBII.

Porrò aduerbia quãdoquidẽ à nomine, & uerbo, & reliquis orationis partibus licet sumere, & formare, quemadmodũ in libro de locis formatiuis dictũ est prius. manifestũ est, qđ similia originibus suis hñt & tempus, & spiritũ. nẽpe iuste, ut iustorũ habet. & sæpenumero ut multa. Nõnulla tñ etiam diuersa esse nihil uetat. ut in his quidẽ, tria & ternio ι est breuis, in ter uero lõga. Est eñ ubi uariet deductio, ueluti sanè, & in spiritu. Etenim hoc aducr. simul aspiratur, unà uero tenuatur. Seruant igitur nõnulla ĩ eadẽ, ut quæ uocanẽ mediocritatis. pulchrorũ, chre. honestorũ, este. & dtĩs similia & genitiuis. cõi, cõiter. æqualis, æque. & oĩno ea, q̃ uocanẽ similia nominib⁹. Preterea in θεν. ut supra, desuper, ubi, uñ. alicunde tñ acute, differentiæ gratia indefiniti. Circũflectuntur uero & quæ diphthõgo desinũt, habẽte υ subiunctiuũ. bene, propè, simul. Om̃is eñ diphthõgus finalis in υ terminans, & in se ipsa hñs tonũ, circũflectitur, ꝑter tria. ecce, heu, nõ. acuta. Item monosyllaba interrogatiua circũflectunẽ. ubi, quomodo. Et per υ desinentia. nunc, gry. Longũ enim nunc

θεν.

Diphthongus.

aduerbia

Ετι κὶ ἡ αἰτιατικὴ καὶ τὰ δυϊκὰ, ὡς ἐπὶ τῆς πρώτης. Τῆς δὲ τρίτης, ἡ μὲν τοῦ ἑνικοῦ εὐθεῖα τῷ βραχεῖ. Η δοτικὴ δὲ τῷ σι περισπωμένως. Καὶ ἡ αἰτιατικὴ τῷ βραχεῖ. Τὰ δὲ δυϊκὰ κὶ πληθυντικὰ τοῖς τῶν προτέρων ὁμοίως. πλὴν ὅσον ἡ τῶν πληθυντικῶν δοτικὴ βραχεῖα λήγει κὶ παραλήγει. Καθόλου δὲ τὸ ἀποπίπτον ἐ τῶν ἀντωνυμιῶν βραχεῖ, κὶ τὰ μοναδικὰ δὲ τοῦ τρίτου. νίν, μίν. βραχεῖ τῷ ι.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Προθέσεις δὲ πᾶσα, βαρύνεται. καὶ πᾶσα βραχυκαταληκτεῖ πλὴν τῆς ἐς, καὶ ἐξ, ἣ δὴ καὶ ἐκ λέγεται ἑπομένου συμφώνου, ἐκ διός. Καὶ πᾶσα δὲ ψιλοῦται ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη, πλὴν τῆς ὑπὸ κὶ ὑπὲρ. Τῶν μέντοι γε δισυλλάβων μετὰ τὰ ὄνοματα τιθεμένων, ὁ τόνος ἀναβιβάζεται, ποιηταῖς μὲν πασῶν. Παρ᾽ ἐπασσὶν κάτα, καὶ ἐμῶν μέτα. Λογογράφοις δὲ, τῆς πέρι, μόνης. τούτων πέρι. Παροξύνεται δὲ καὶ ὅτε ἀντὶ ῥημάτων κεῖνται. ὡς ἡ πάρα, ἀντὶ τοῦ πάρεσι. Δῆλον δὲ τὸ, τὰς προθέσεις βαρύνεσθαι, ἐκ τοῦ ἐπὶ ἐμοί. εἰ γὰρ ὀξυτονεῖτο, μετεφέρετ᾽ ἂν ἐπὶ τὸ ἡ ὀξεῖα, ὡς σωτὴρ κἀπὶ τοῦ, ἐπὶ, ἀτὰρ ὀγδοάτην.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα, ἐπειδὴ ἀπὸ ὀνόματος, κὶ ῥήματος, καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ λόγου μερῶν ἐσὶ λαβεῖν τε, κὶ σχηματίσαι, καθάπερ ἐν τῷ περὶ τόπων σχηματισικῶν εἴρηται πρότερον. δῆλον, ὅτι κὶ ὁμοίως ἂν ταῖς ἀρχαῖς ἔχει τὸν χρόνον, καὶ τὸ πνεῦμα. οἷον τὸ δικαίως, ὡς τὸ δικαίων. καὶ τὸ πολλάκις, ὡς τὸ πολλά. ἔνια μέντοι καὶ διαφέρειν οὐδὲν κωλύει. οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ τρία κὶ τριάς, τὸ ι βραχύ. ἐπὶ δὲ τοῦ τρίς, μακρόν. μεταβλητικὸν γάρ ἐσιν οὐ ἡ παραγωγή, οἷον δὴ κὶ ἐπὶ τοῦ πνεύματος. τὸ μὲν γὰρ ἅμα δασύνεται, τὸ δὲ ἀμυδὶς ψιλοῦται. σώζει μὲν οὖν ἔνια ἐπὶ τῆς αὐτῆς, οἷον τὰ καλούμενα μισότητος. καλῶν, καλῶς, τιμίων, τιμίως. καὶ τὰ δοτικοφανῆ, καὶ τὰ γενικοφανῆ. κοινῇ, κοινῆ. ἴσως, ἐπίσως. κὶ ὅλως τὰ καλούμενα ἂν ὁμοιονόματα. Ετι τὰ ἐς θεν. ἄνω, ἄνωθεν. ποῦ, πόθεν. πόθεν μὲν τοι ὀξυτόνως, διαφορᾶς χάριν τοῦ ἀορίσου. Περισπᾶται δὲ καὶ ὅσα διφθόγγῳ λήγει ἐχούσῃ τὸ υ ὑποτακτικόν. εὖ, ἀγχοῦ, ὁμοῦ. Πᾶσα γὰρ δίφθογγος τελικὴ ἐς υ λήγουσα, καὶ ἐφ᾽ ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται, πλὴν τριῶν. ἰδού, ἰού, οὐ. ὀξυτονουμένων. Ετι μονοσύλλαβα τῶν πευσικῶν περισπᾶται. ποῦ, πῶς. Καὶ τὰ τῷ υ λήγοντα. νῦν, γρῦ. Μακρὸν γὰρ τὸ νῦν

aduerbialiter, breue uero cõiunctionaliter. uñ igit. acute aũt & ſi, & næ. Quibus ſi addat θι. ut utinã. & χι.ut certe. nõ mutatur in circũflexũ acutus. Vniuerſaliter em̃ caſus nõ recipientiũ extenſiões,nõ uariãt acutũ tenorẽ. At uero utinã añpenacute,& ulteri⁹,ut ex trochaico cõpoſita.

TONVS ET TEMPVS Coniunctionis.

Coniunctionũ uero copulatiuæ quidẽ acuunt,pter ſiue. Acutus tñ cõſequẽs,uertitur in grauẽ. Penacuũtur uero & cauſales(quatenus aũt,& ideo,ſunt partes duæ)& breuem hñt ultimã,pter quõ. Acuunt uero & diſiunctiuæ, pter ſiue. Circũflectitur qdem coniunctio

Num. ἆρα dubitatiue accepta, penacuit uero collectiue. Vel aũt diſiũctiua aut declaratiua, tenui notat, atq; acuit. affirmatiua uero tenuat,& circũflectit. Cæterũ localis,aut articularis,aut ſimilitudinaria,aſpiratur,atq; anflectitur.

Tenues. Gñaliter aũt cõiunctiones oẽs tenuant, pter cauſales.

Acutiſonæ. Acuũtur uero ſubcõtinuatiue, uelut.qm̃, quandoquidẽ. atq; extẽſæ cũ περ,in eadẽ ſeruãt acutũ tenorẽ.quãdoquidem. Acuta aũt & ſed,& atqui.niſi fortaſſe, ſed non debet acui,ſed grauari,dixerit quis,ut & quaſdã ex alijs coniunctionibus. Nõ em̃ ſeruãt accentũ tranſpoſitũ, qliter & de ppoſitionibus dictũ eſt.Sed aduerſatiuæ penacuũtur. ſimiliter.tñ.Sic igitur de accẽtu & tẽpore.at ita, ut q pluraquædam memoria tenent, addere & ipſi recte poſſint.

DE SPIRITV.

Spiritus literæ. De ſpiritu aũt cõmuniter cõſyderemus ſic. ΑΑ.ante ſeipſum tenuat. etiã añ β. pterq in quibus ρ ſequit. mollis. ſimiliter uero & in alijs, niſi priuatiuũ.peccare,quiet⁹. Præterea añ γ.pter caſtus, & qđ ab eo eſt ſanctus. Itẽ ante δ. pter maturus, Pluto. Rurſum ante ε,& ζ. præter uenerari, colere. Porrò ante ν, & θ, & ι, & κ, & λ. præter ſaltare,& mare,& q ab hoc ſunt. Sequente tamen conſonante primæ,uel ſecundæ,uel tertiæ coniugatiõis, ſemper tenuatur. Alphius,halcedo. Item añ μ tenuatur. præter ſimul & quæ ſunt ab hoc. certamen,nexus,peccatum. Item ante ρ acuitur. præter placeo. Præterea ante ξ, & ο, ω, & π. præter omnis, ſimplex, accendo. Rurſum

ante

ἐπιῤῥηματικῶς, βραχὺ δὲ συνδεσμικῶς. ὅθεν τὸ τοίνυν. ὀξυτόνως δὲ καὶ τὸ ἀι, καὶ ναι. Οἷς καὶ ἐπεκτεινομένοις τῷ θε. οἷον εἴθε. καὶ τῷ χι. ναίχι. οὐ τρέπεται εἰς περισπωμένην ἡ ὀξεῖα. Καθόλου γὰρ τῶν ἁπλῶν αἱ ἐπεκτάσεις οὐ τρέπουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν. τὸ δὲ ὄφελον προπαροξυτόνως, καὶ τὸ ἐπέκεινα, ὡς ἐκ τροχαϊκοῦ σύνθετα.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Τῶν δὲ συνδέσμων, οἱ μὲν συμπλεκτικοὶ ὀξυτονοῦνται, πλὴν τοῦ ἤτοι. ἡ μέντοι γε ὀξεῖα συνεπομένη, τρέπεται εἰς βαρεῖαν. Παροξυτονοῦνται δὲ καὶ οἱ αἰτιατικοὶ (τὸ δὲ καθ' ὃ καὶ διό, μέρη δύω), καὶ βραχυκαταληκτοῦσι δὲ, πλὴν τοῦ ὅπως. Ὀξύνονται δὲ καὶ οἱ διαζευκτικοὶ, πλὴν τοῦ ἤτοι. Καὶ προπερισπᾶται μὲν ὁ ἆρα ἀποῤῥηματικῶς, προξύνεται δὲ συλλογιστικῶς. Τὸ δὲ ἢ διαζευκτικὸν μὲν ὂν, ἢ διασαφητικὸν, ψιλοῦται, καὶ ὀξύνεται. βεβαιωτικὸν δὲ ψιλοῦται, καὶ περισπᾶται. Τοπικὸν δὲ ὂν, ἢ ἀριθμητικὸν, ἢ ὁμοιωματικὸν δασύνεται καὶ περισπᾶται. Καθόλου δὲ οἱ σύνδεσμοι πάντες ψιλοῦνται, πλὴν τῶν αἰτιολογικῶν. Ὀξύνονται δὲ καὶ οἱ παρασυναπτικοί. ἐπεὶ, ἐπειδὴ, καὶ ἐπεκτεινόμενοι τῷ περ, διὰ τῆς αὐτῆς φυλάττουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν. ἐπειδήπερ. Ὀξύτονος δὲ καὶ ὁ ἀλλὰ, καὶ ὁ ἀλλαμὴν, ἐάν μὴ ἴσως τὸ ἀλλὰ οὐκ ὀξυτονεῖσθαι, ἀλλὰ βαρύνεσθαι λέγοι τις, ὡς, καί τινας τῶν ἄλλων συνδέσμων. Οὐ γὰρ σώζει τὸν τόνον μετατιθέμενον. οἷόν τι καὶ περὶ τῶν προθέσεων εἴρηται. Οἱ γεμὴν ἐναντιωματικοὶ παροξύνονται ὁμοίως. ἔμπης. Οὕτω μὲν οὖν περὶ τόνου καὶ χρόνου. καὶ μὲν δὴ καὶ πλείω ἄττα ἐνθυμηθέντας προσθεῖναι εὖ ἂν ἔχει.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Περὶ δὲ πνεύματος κοινῇ θεωρῶμεν ὧδε. Α. Τὸ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται. ἔτι πρὸ τοῦ β. πλὴν ἐφ' ὧν τὸ ρ ἕπεται. ἁβερός. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἄλλα, πλὴν τοῦ στερητικοῦ. ἀβροτάζειν, ἄβρομος. Ἔτι πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ ἁγνὸς καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ, ἅγιος. Ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ ἁδρὸς, καὶ ἅδης. Ἔτι πρὸ τοῦ ε, καὶ ζ. πλὴν τοῦ ἅζειν, τὸ σέβειν. Ἔτι πρὸ τοῦ η, καὶ θ, καὶ ι, καὶ κ, καὶ λ. πλὴν τοῦ ἁλίσκεσθαι, καὶ ἅλς, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. ἑπομένου μέντοι συμφώνου τῆς πρώτης, ἢ τῆς δευτέρας, ἢ τῆς τρίτης συζυγίας, ἀεὶ ψιλοῦται. ἀλφίος, ἀλκυών. Ἔτι πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἅμα καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ. ἅμιλλα, ἅμα. ἁμαρτία.

Ἔτι πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἁνδάνω. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ, καὶ ο, καὶ, ω, καὶ π. πλὴν τοῦ ἅπλας, ἁπλοῦς, ἅπλω. Ἔτι πρὸ

añ ϱ.pręter craſſis.& in quib⁹ μ,uel π, ſequitur.currus, har pyia.Itē ante σ.p̄ter ἅσα,ſignificās quæ. Rurſum ante τ.p̄ ter ἅττα.i.quæ.Etiam ante υ,& φ.p̄ter tactus. Item ante χ, & ψ.præter ea q̄ à cōnecto,uinculū,faſtidioſus.Generaliter aūt & α priuatiuū,uel intēſiuū,uel diminutiuū,uel mali,uel modici, uel ſimul, uel ęq̄lis ſignificatiuū. uel abundans tenuaẜ.rectū,uaſtū,cōſequens, numerale,æqualis, indoctus,ſpica.collectiuū uero aſpiratur ſemper. Excipiantur à priuatiuis, catena, & Pluto. E. E ante α quidem aſpiraẜ.p̄ter uer,ſi,placere.Ante β uero tenuaẜ,niſi δ uel ϱ ſequatur. ſeptimus, Hebræus.Item añ γ,& δ.p̄ter ſolū,ſedes,ſpōſalia,ſedebit,uñ reſidebit.Rurſum ante ſeipſum. p̄ter ros.Præterea ante ζ.p̄ter reclino,unde ſedeo. Verum ante κ aſpiratur. præter erā, & Eenus fluuius. Ante uero θ tenuatur. p̄ter ſui. Cæterū añ κ aſpiratur, niſi à dictione excidat,queadmodū in ille, ille.& præter ἐκ,& quę ex ea. Excipianẜ & hæc. ſocer, induciæ. Ante uero λ tenuatur. p̄ter Græcus, palus,pāpinus,lumbric⁹.Item añ μ.p̄ter teſtudo lutaria.Et ante ν.p̄ter propter,unū,& uniens. Ante uero ξ aſpiraẜ.p̄ter ἐξ,& q̄ ex ea.Item ante ο.p̄ter exiēs, & ſi ex declinatiōe. Ante π uero tenuatur.p̄ter tracto,ſeptē. Et ante ϱ, niſi δ,uel ϱ,uel μ,uel π,uel σ,ſequatur.facere,ſeptum,ſerpere, Mercurius,ros. Item ante σ, præter conuiuor,conuiui.excipio,focus.Rurſum añ τ. p̄ter paratus,alter,ſocius. Præterea ante υ, & φ. præter coctus.Etiā ante χ.Ante uero ψ aſpiraẜ,& ante ω.p̄ter ſum, unde ſum & ſino. Vniuerſaliter uero ex declinatione, ſiue augmēto tenuatur.dicebā,ſcribebā.Item in tenuatis dictionib⁹ abundās quidē aſſumit tenuē ſpiritū, in aſpiratis uero aſperū. ut emptus.uidebā.Item aſpiratum,ſi υ aſſumēs per diphthongū enuncieẜ, tenuaẜ.ut tr̄aquillus,tranquillus.marcidus,marcidus.Etiā añ p̄terita accedēs,& excidens,tenuatur.uerberabā,nam uerbera. H. H añ α & à declinatione eſt,& tenuaẜ.Ante uero β aſpiraẜ,& añ γ.p̄ter diuinus. Præterea ante δ.præter Edone gens, & iam,& uoluptas. Ante uero ι tenuatur. Eetion,ſol. At ante ζ, & à declinatione eſt ſemper,& ſp̄m hēt uerbi.ut ueneror, uenerabar.

Quid α ſignificet.

Literæ ι ſpiritus

Spiritus literæ η.

Verum

τοῦ ρ. πλὴν τοῦ ἄρκυς. καὶ ἐφ' ὧν τὸ μ, ἢ τὸ π, ἕπεται. ἅρμα, ἅρπυια. Ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ἄσα, σημαντικοῦ ἄπερ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ἄττα, ἄπερ. Ἔτι πρὸ τοῦ υ καὶ φ. πλὴν τοῦ ἁφή. Ἔτι πρὸ τοῦ χ, καὶ ψ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ἅπτω. ἁψίς, ἀψίκορος. Καθόλου δὲ τὸ α στερητικὸν ὄν, ἢ ἐπιτατικόν, ἢ μειωτικόν, ἢ φαύλου, ἢ ὀλίγου, ἢ τοῦ ὁμοῦ, ἢ τοῦ ἴσου σημαντικόν, ἢ πλεονάζον ψιλοῦται. ἄκλιτον, ἀχανές, ἀκόλουθον, ἄριθμον, ἀτάλανθον, ἀμαθές, ἄσταχυς. ἀθροιστικὸν δὲ δασύνεται ἀεί. ἐξαιρείσθω τῶν στερητικῶν, ἄλυσις, καὶ ἄδης. Ε. Τὸ ε πρὸ μὲν τοῦ α δασύνεται. πλὴν τοῦ ἔαρ, ἐάν, ἐαδέναι. Πρὸ δὲ τοῦ β, ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ δ, ἢ τὸ ρ, ἕποιτο. ἕβδομος, ἑβραῖος. Ἔτι πρὸ τοῦ γ, καὶ δ. πλὴν τοῦ ἕδος, ἕδρα, ἕδνα, ἑδεῖται, ὅθεν τὸ καθεδεῖται. Ἔτι πρὸ ἑαυτοῦ. πλὴν τοῦ ἕερσα. Ἔτι πρὸ τοῦ ζ. πλὴν τοῦ ἕζω, ὅθεν τὸ καθέζομαι. πρὸ δὲ τοῦ η, δασύνεται. πλὴν τοῦ ἔην, καὶ ἐηνός ποθαμός. πρὸ δὲ τοῦ θ, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἕθεν. πρὸ δὲ τοῦ κ δασύνεται, εἰ μὴ τῆς λέξεως ἐκπίπτει. ὡς ἐπὶ τοῦ ἐκεῖνος, κεῖνος καὶ πλὴν τῆς ἐκ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. ἐξαιρείσθω καὶ τὸ ἑκυρός, ἐκεχειρία. Πρὸ δὲ τοῦ λ, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἕλλην, ἕλος, ἕλιξ, ἕλμινς. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ἑμύς. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ ἕνεκα, ἓν καὶ ἑνοῦν. Πρὸ δὲ τοῦ ξ, δασύνεται. πλὴν τῆς ἐξ, καὶ τῶν ἐκ ταύτης. Ἔτι πρὸ τοῦ ο. πλὴν τοῦ ἑόν, καὶ εἰ ἐκ κλίσεως. Πρὸ δὲ τοῦ π, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἕπω, ἑπτά. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. εἰ μὴ τὸ δ, ἢ, κ, ἢ μ, ἢ π, ἢ σ ἕπεται. ἕρδειν, ἕρκος, ἕρπειν, ἑρμῆς, ἕρσα. Ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ἑστιῶ, ἕστικα, ἑστία. Ἔτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ἕτοιμος, ἕτερος, ἑταῖρος. Ἔτι πρὸ τοῦ υ καὶ φ. πλὴν τοῦ ἑφθός. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. Πρὸ δὲ τοῦ ψ δασύνεται. Καὶ πρὸ τοῦ ω. πλὴν τοῦ ἕω, ὅθεν τὸ εἰμί, καὶ ἑῶ. Καθόλου δὲ τὸ ε ἐκ κλίσεων, εἴτ' οὖν αὐξήσεως ὄν, ψιλοῦται. ἔλεγον, ἔγγραφον. Ἔτι ψιλουμέναις μὲν λέξεσιν ἐπιπλεονάζον, μεταλαμβάνει τοῦ ψιλοῦ πνεύματος, δασυνομέναις δὲ τοῦ δασέος, ἑωνημένως. ἑώρων.

Ἔτι δασυνόμενον ἢν τὸ, υ, προσλαβὸν ἀποδιφθογγωθῆ, ψιλοῦται. ἕκηλος, εὔκηλος. ἕωλον, εὔωλον. Ἔτι τὰ τοὺς παρῳχημένους προερχόμενον καὶ ἀποπίπτον, ψιλοῦται. ἔτυπτον. τύπτε γάρ. Η. Τὸ η πρὸ τοῦ α, ἀπὸ κλίσεώς τε ἐστὶ καὶ ψιλοῦται. Πρὸ δὲ τοῦ β μὲν δασύνεται, καὶ πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ ἠγάθεος. Ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν ἡδονῆ ἔθνος, καὶ ἤδη, καὶ ἦδος. Πρὸ δὲ τοῦ ε, ψιλοῦται. ἠετίων, ἠέλιος. Πρὸ δὲ τοῦ ζ. ἀπὸ κλίσεώς τε ἐστὶν ἀεί, καὶ τὸ πνεῦμα ἴσχει τοῦ ῥήματος. ἅζομαι, ἡζόμην.

Verum ante θ tenuat semper, & ante ι. Ante uero κ aspiratur. pter indomitus. Ptęterea añ λ tenuat. præter sol, clauus, ętas. Rursum ante μ aspiratur. pter dies, & quando, arenosus, dico, flectere. Cæterũ ante ν tenuatur. præter quando, & quæ ex eo. Ante uero ξ, in ueniam futuro solo aspiratur. Præterea ante ο, & ω, tenuatur. aurora, Eoneus. Itẽ ante π. iecur. Ante uero ρ, aspirat, quãdo in syl. sit natura longa. ut Iuno, heros. nã in breui tenuatur. senecio, Eridan⁹, sensim. Præterea añ σ aspiratur. quietus, Hesiodus. Ante τ autẽ tenuatur. pter uinci. Etiã ante υ. bonus. Item ante φ, aspiratur. uulcanus. Ante uero χ tenuatur. sonus. sed ubi, per extensionẽ est. Cæterũ ante ψ aspiratur, ut qđ ex decli. uerbi accendo est. Gñaliter uero qđ ex augmẽto est, spiritũ habet uerbi. uereor, uerebar. eligo, eligebã. pterea in trochaica dictiõe tenuatur. pter clauus & iecur. I. I ante α, β, & γ, tenuatur, & añ δ, nisi ρ, sequatur. ut sudor, firmo. præter sciẽs. Ante ε aũt aspirat. pter sacrũ. &, ante ζ. cõstituo. Ante uero κ tenuat. pter mitto. i. iacio. Itẽ añ θ, & κ. pter uenio, supplex, peruenio. Item ante λ. pter propitius, & hilaris. Item ante μ, cõsonante sequẽte. imber. uocali uero, nõ. ut desyderiũ. pter uadimus. Item añ ν. præter ut. Etiã ante ξ. ut uiscũ. Item ante ο, ω. rubigo, iens. Item ante π simplex. pter uolare. Rursum ante ρ, & ante σ. pter testis, narratio, tela, sto. Porrò añ τ, & υ, & φ, & χ, & ψ, tenuatur. O. O ante α, & β, & γ, & δ, tenuatur. pter uia, & hic, a isthic. Præterea ante ε, ζ, θ. prę ter unde, & qđ. Rursum snte κ, & λ. præter pila, tractus, nauis oneraria, totus. Et ante μ. præter simul, & quæ ab hoc. Itèm ante ν in plusq̃syllabicis. unguis, per somnium. Item ante ξ, & π, demptis his, in quibus seqtur λ. demptis item & relatiuis. Itẽ ante ρ. pter uideo, finis. & hæc in quibus κ, uel μ sequit. Rursum ante σ in plusq̃syllabicis. præter quãtus, & sanctus. Præterea ante τ. præter qđ, qñ, cui. Cæterũ ante φ, χ, ψ, ω. Ante π uero sequẽte λ, aspirat. ungula, scutum. & in relatiuis. qualis, quando, ubi, quantus, quomodo, uter. Etiã ante ρ, κ uel μ sequẽte. ut iusiurandũ, monile. Ante ν uero & σ aspiratur, in quem, & quis monosyllabis.

Spiritus litera I.

Spiritus litera O.

Πρὸ δὲ τοῦ θ ψιλοῦται ἀεὶ, καὶ πρὸ τοῦ ι. Πρὸ δὲ τοῦ κ δασύνεται. πλὴν τοῦ ἠκέστης. Ἔτι πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἥλιος, ἧλος, ἡλικία. Πρὸ δὲ τοῦ μ δασύνεται. πλὴν τοῦ ἦμαρ, καὶ ἦμος, ἠμαθόεις, ἠμὶ, ἠμύειν. Πρὸ δὲ τοῦ ν ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἡνίκα * καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. Πρὸ δὲ τοῦ ξ, ἐπὶ τοῦ ἥξω μέλλοντος μόνου δασύνεται. Πρὸ δὲ τοῦ ο, ω ψιλοῦται. ἠώς, ἠονεύς. * aliás ἠνία
Ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν ἧπαρ. Πρὸ δὲ τοῦ ρ δασύνεται φύσει μακρᾶς συλλαβιζομένου. ἥρα, ἥρως. βραχεία δὲ ψιλοῦται. ἠριγέρων, ἠριδανός, ἠρέμα. Ἔτι πρὸ τοῦ σ δασύνεται. ἥσυχος, ἡσίοδος. Πρὸ δὲ τοῦ τ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἡττᾶσθαι. Ἔτι πρὸ τοῦ υ. ἠύς. Ἔτι πρὸ τοῦ φ δασύνεται. ἥφαιστος. Πρὸ δὲ τοῦ χ ψιλοῦται. ἦχος. τὸ δὲ ἧχι κατ᾽ ἐπέκτασιν. Πρὸ δὲ τοῦ ψ δασύνεται, ὡς ἐκ κλίσεως ὂν τοῦ ἅπτω. Καθόλου δὲ ἐξ αὐξήσεως ὂν, τὸ πνεῦμα ἔχει τοῦ ῥήματος. αἰδοῦμαι, ᾐδούμην. αἱροῦμαι, ᾑρούμην. Ἔτι ἐν τροχαικῇ λέξει ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἧλος, καὶ ἧπαρ. Ι. Τὸ ι, πρὸ τοῦ α, β καὶ γ ψιλοῦται. καὶ πρὸ τοῦ δ, εἰ μὴ τὸ ρ ἕποιτο. ἰδρώς, ἱδρύω. πλὴν τοῦ ἴδρις. Πρὸ δὲ τοῦ ε δασύνεται. ἱερόν. καὶ πρὸ τοῦ ζ. ἵζω. Πρὸ δὲ τοῦ κ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἵκμι, τὸ βάλλω. Ἔτι πρὸ τοῦ θ, καὶ κ. πλὴν τοῦ ἵκω, ἱκέτης, ἱκάνω. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ ἵλεως, καὶ ἱλαρός. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, συμφώνου ἑπομένου. ἴμβρος. φωνήεντος δὲ, οὔ. ἵμερος. πλὴν τοῦ ἱεμένω. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ ἵνα. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ. ἰξός. Ἔτι πρὸ τοῦ ο, ω. ἰός, ἰών. Ἔτι πρὸ τοῦ π ἑνὸς ὄντος. πλὴν τοῦ ἵππασθαι. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, καὶ πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ἵστορ, ἱστορία, ἱστός, ἵστημι. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, καὶ υ, καὶ φ, καὶ χ, καὶ ψ. Ο. Τὸ ο πρὸ τοῦ α, καὶ β, καὶ γ, καὶ δ, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ὁδός, καὶ ὅδε, καὶ ὁδεῖνα. Ἔτι πρὸ τοῦ ε, ζ, θ. πλὴν τοῦ ὅθεν, καὶ ὅθι. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, λ. πλὴν τοῦ ὅλμος, ὁλκή. ὁλκάς, ὅλος. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ὁμοῦ, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. Ἔτι πρὸ τοῦ ν ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ὄνυξ, ὄναρ, Ἔτι πρὸ τοῦ ξ καὶ π. πλὴν ἐφ᾽ ὧν ἕπεται τὸ λ, καὶ πλὴν τῶν ἀναφορικῶν. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ ὁρῶ, ὅρος, καὶ ἐφ᾽ ὧν τὸ κ, ἢ τὸ μ ἕπεται. Ἔτι πρὸ τοῦ σ ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. πλὴν τοῦ ὅσος, καὶ ὅσιος. Ἔτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ὅτι, ὅτε, ὅτω. Ἔτι πρὸ τοῦ φ, χ, ψ, ω. Πρὸ δὲ τοῦ π, ἑπομένου λ, δασύνεται. ὁπλή, ὅπλον. καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορικῶν. ὁποῖος, ὁπότε, ὅπου, ὁπόσος, ὅπως, ὁπότερον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, κ, ἢ μ ἑπομένου. ὅρκος, ὁρμός. Καὶ πρὸ τοῦ ν δὲ καὶ σ, δασύνεται ἐπὶ τῶν, ὃν, καὶ ὃς, μονοσυλλά-

nosyllabis. Gñaliter uero qđ abundat dictionibus à cōsonante incipiētibus tenuał.ut po: ēs. & ante aspiratū,si assumpserit υ tenuał.finis,finis. Ω. Ω in dictionib.plusq̃ syllabicis tenuatur.pter uideo,hora,deficio. cui uero articulus addił,aspiratur. & cui proprio. O uero aduerb. uocādi tenuał,ut dictū est. Y. Y ubi dictionē incipit, aspiratur,quēadmodū ex consonātibus ρ. ut robur, uerbum,fluere. Aspiratur uero ρ etiā si duplex fuerit in medio dictionis,nō ambæ tamē, at prima quidē tenuatur,secūda uero aspirał.ut uerbū,aduerbiū. Coīa uero & circa dipht. ut αι in plusq̃syll. tenuanł,nisi μ seq̃tur. sanguis. pter eligo. Itē αυ tenuał. prçterq̃ in hæc. Prçterea ει.nisi in carcer,seruus,series,uoluo,unus. Porrò ευ.pter dormire, urere, inuenire. Itē οι in plusquāsyll. prçter uia, uia,q̃lis. Etiā ου. pter hic,quoniā,& monosyllaba,cuius, quos. sic ergo hçc.

Spiritus literæ ω.

Spiritus literæ ρ.

Diphthongorum spiritus.

DE ORTHOGRAPHIA.

QVæ uero quibus scribēda uocalib.& diphthōgis. nēpe aliqua ο paruo, aliqua ω magno, aliqua itē per ι, aliqua per η, uel per αι. rursum aliqua per υ, aliqua per ο, postremo quçdā per ι, nōnulla etiā per ει. q̃ partim arti subiacēt,partim ex etymologia sumēda sunt. ut epyrus. ο quidē ex traditione paruū habet. η uero & ει ex etymologia,quia ab α & finis,infinitus,mutata α in η, & assumpta ι, fit epirus. Quāobrē cōsyderandū q̃liter cōposita habent,& oīno deriuatiua,non solū quia uaria cōpositio mutat,ac prius deriuatio.ut nomē,pnomē.mōs, uertex.suadeo,pbabilis. libo,libamen,gutta. Sed & qm̃ differenter fit cōpositio, differēter etiā conscribanł & mediæ. Etenim compositorū alia quidē ex integris. ut industri⁹. Alia uero ex duobus corruptis. Sophocles. Alia itē ex corrupto et integro.studiosus populi.Alia uero cōtra. Pericles. Quare etiā fit, ut ppter uariā uocis cōpositionē etymologicū oporteat esse eū qui perfecte scripturus sit. Cçterū accurate de etymologia dicere,deq; ablatione,& assūptiōe,& oīno de mutatiōe,nō est pñtis speculatiōis.

Composita.

Vocalium

νοσυλλάβων. Καθόλου δὲ πλεονάζον τοῖς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένοις, ψιλοῦται. ὄβριμος. καὶ προδασυνόμενον ἢν προσλάβῃ τὸ υ ψιλοῦται. ὅρος, οὖρος. Ω. Τὸ ω ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ὁρῶ, ὥρα, ὡρακιῶ. ὦ δὲ ἄρθρον δασύνεται. καὶ ὧ ἰδίῳ. ὦ δὲ ἐπίῤῥημα κλητικὸν, ψιλοῦται ὡς εἴρηται. Υ. Τὸ υ πάσης λέξεως ἄρχον δασύνεται, ὥσπερ τῶν συμφώνων τὸ ρ. ῥώμη, ῥῆμα, ῥεῖν. Δασύνεται δὲ τὸ ρ. καὶ ἐὰν διπλὸν γένηται ἐν μέσῳ λέξεως, οὐκ ἄμφω μέντοι, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται. ῥῆμα, ἐπίῤῥημα. Κοινὰ δὲ καὶ περὶ τὰς διφθόγγους. οἷον ἡ αι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν, ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ μ ἕποιτο. αἷμα. πλὴν τοῦ αἱροῦμαι. Ετι ἡ αυ ψιλοῦται. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αὕτη. Ετι ἡ ει. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ εἱρκτὴ, εἵλεως, εἱρμὸς, εἱλίσσω, εἷμαι, εἷς. Ετι ἡ ευ. πλὴν τοῦ εὕδειν, εὑρίσκειν. Ετι ἡ οι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν. πλὴν τοῦ οἷμος, ὁδὸς, καὶ οἷος. Ετι ἡ ου. πλὴν τοῦ οὗτος, οὕνεκα, καὶ τῶν μονοσυλλάβων. οὗ, οὕς. οὕτω μὲν τοίνυν ταῦτα.

ΠΕΡΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Τινὰ δὲ τισὶ γραπτέον, φωνήεσι καὶ διφθόγγοις. οἷον τίνα μὲν τῷ μικρῷ ο, τίνα δὲ τῷ μεγάλῳ, καὶ τίνα μὲν τῷ ε, τίνα δὲ τῷ η, ἢ τῇ αι. καὶ τίνα μὲν τῷ υ, τίνα δὲ τῇ οι, καὶ τίνα μὲν τῷ ι, τινα δὲ τῇ ει. τῇ μὲν παραδόσει κείσθω τῇ δὲ ἐτυμολογίᾳ ληπτέον. οἷον τοῦ ἤπειρος. τὸ μὲν ο, ἐκ παραδόσεως μικρόν. τὸ δὲ η, καὶ ει, ἐξ ἐτυμολογίας, ὅτι ἀπὸ τοῦ α καὶ πέρας. ἄπειρος, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ προλήψει τοῦ ι, ἤπειρος. Ωστε σκεπτέον ὥσπερ τὰ σύνθετα ἔχει, καὶ ὅλως παράγωγα. οὐ μόνον ὅτι πολλὰ ἡ σύνθεσις μεταβάλλει καὶ ὅλως ἡ παραγωγή. οἷον ὄνομα, ἀντωνυμία. ὄρος, ἀκρώρεια. πείθω, πιθάνος. λείβω, λοιβὴ, λιβάς. Αλλὰ καὶ ὅτι διαφόρως τῆς συνθέσεως γιγνομένης, διαφόρως ἂν καὶ ὀρθογραφοῖτο τὰ μέσα. Τῶν γάρ τοι συνθέτων τὰ μὲν ἐκ δυοῖν τελείων. χειρίσοφος. Τὰ δὲ ἐκ δυοῖν ἀπολειπόντων. Σοφοκλῆς. Τὰ δὲ ἐξ ἀπολείποντος καὶ τελείου. Φιλόδημος. Τὰ δὲ ἀνάπαλιν. Περικλῆς. ὥστε καὶ συμβαίνει διὰ τὸ πολὺ τῆς φωνῆς σύνθετον καὶ παράγωγον, ἐτυμολογικὸν δεῖν εἶναι τὸν μέλλοντα τελέως ὀρθογραφεῖν. Δι᾽ ἀκριβείας δὲ περὶ ἐτυμολογίας εἰπεῖν. καὶ περὶ ἀφαιρέσεως, καὶ προλήψεως, καὶ ὅλως μεταβολῆς, οὐ τοῦ παρόντος σκοποῦ.

VOCALIVM MVTATIO Quadrupliciter.

Latere uero neq; hic oportet, quod uocaliũ mutatio quadruplex sit. Vel eñ breuis uertit in breuẽ. Menolaus, Menelaus. uel longa in longã. Pythagoras, Pythagores. uel breuis in longã. amor, heros. uel longa in breuẽ. populus, populus. Quãpluria secundũ inflexionẽ licet recte scribere. ut Theoni per ω magnũ. Memnoni per ο paruũ. at utrũq; per ι, qđ oĩs dtũs per ι finit, siue prolatũ, siue nõ, sed in diphthõ. ut in perisyl. Persæ, pulchro. Et uerberabo, raui per υ, quia sic uerbero. Sic & mãsi per ει, quod à maneo diphthõgari ita accidit. Licebit uero & per analogiã cõsyderãti, recte scribere. ut cita per ει diph. qa & tarda. Nã queadmodũ à citi cita format, sic & à tardi tarda. Et per literarũ cognationẽ. nẽpe ut iustus per αι scribit, sic & iusta, & iustũ, & iustitia, & iustificans. Consyderandũ itaq; & si per synæresin, & oĩno si per affectũ. ut placẽta diphth. quia dictionis placẽta ο & ι sunt cõtracta. Et si ex idiomate detur quoq; pacto cõuenire. ut nos per η scribendũ, quia nos Dores dicũt. & formica, qđ formica. Quæ eñ illi per α, nos per η scribimus. Qualitas igit fuerit dictiõis etiã orthographia circa oppositas literas. Sũt aũt initialiũq;, & finaliũ multæ ex traditione. Et initialiũ quidẽ recta scriptura ex post dicẽdis cõmunibus sumẽda est. Verũ finaliũ, & mediarũ licet quidẽ ex formatiuis locis, atq; ex nunc dictis nõnullas exigere. Etenim ο & ι, rationis sunt ancipitis. At seorsim, & amplius ex his.

Dorice α pro η.

Finales quæq; per H.

Finiunt quidẽ in η, noĩa in η desinẽtia fœmi. uirtus. Nomina etiã in ης uel parisyllabice declinata, uel per τος, uel per τ. Demosthenes, Chryses, Laches. Itẽ in ηρ. pter manus, pediculus, ir, glos, sapphirus per α. Rursum in ην nõ bitermina, q̃q̃ non oĩa. Phorcyn eñ, & turris per υ. Bitermina aũt per ι. delphin, delphis. radius, & radius. nasus, & nasus. litus, & tus. Præterea in ηξ, Dorice in αξ prolata. formica, ferula. Item quæ ex percutio. stimulus. ι autem & bitermina, ut dictũ est, & in ι neutra. præter urbs, genu, ouile, hasta. & ea quæ ab masculinis in υς, hæc enim

per υ

Η ΤΩΝ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ Τροπὴ, τετραχῶς.

Λανθάνειν μέντοι οὐδ᾽ ἐνταῦθα χρὴ, ὅτι τῶν φωνηέντων ἡ τροπὴ τετραχῶς. ἢ γὰρ τὸ βραχὺ τρέπεται εἰς βραχὺ. Μενόλαος, Μενέλαος. ἢ τὸ μακρὸν εἰς μακρὸν. Πυθαγόρας, Πυθαγόρης. ἢ τὸ βραχὺ εἰς μακρὸν. ἔρως, ἥρως. ἢ τὸ μακρὸν εἰς βραχύ. λαός, λεώς. Πάμπολλα δὲ παρὰ τὴν κλίσιν ἐστὶν ὀρθογραφεῖν. οἷον Θέωνι μὲν τῷ μεγάλῳ. Μίμνονι δὲ τῷ μικρῷ. ἄμφω δὲ τῷ ι. ὅτι πᾶσα δοτικὴ τῷ ι, ἤτοι ἐκφωνουμένῳ, ἢ μή. ἀλλ᾽ ἐν διφθόγγῳ ὡς ἐπὶ τῶν ἰσοσυλλάβων. Πέρσῃ, καλῷ. Ἔτι τύψω, ἔτυψα, τῷ υ. ὅτι τύπτω. οὕτω καὶ ἔμεινα, τῇ ει, ὅτι ἀπὸ τοῦ μένω διφθογγοῦσθαι ταύτῃ συμβαίνει. Εἴη δ᾽ ἂν καὶ ἀναλογίᾳ θεωροῦντι ὀρθογραφεῖν. οἷον εἰ τὸ ταχεῖα τῇ διφθόγγῳ, ὅτι καὶ τὸ βραδεῖα. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ταχέος, ταχεῖα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ βραδέος, βραδεῖα. Ἔτι συστοιχείᾳ. ὡς γὰρ τὸ δίκαιος τῇ αι, οὕτω καὶ τὸ δικαία, καὶ δίκαιον καὶ δικαιοσύνη, καὶ δικαιοῦν. Σκεπτέον δὲ καὶ εἰ διὰ συναίρεσιν, καὶ ὅλως εἰ διὰ πάθος. οἷον φθοῖς τῇ διφθόγγῳ, ὅτι τοῦ φθοΐς, τὸ ο, καὶ ι συνῄρηται. Καὶ εἰ ἀπὸ διαλέκτου εἴη πῶς συνιέναι. οἷον τὸ ἡμεῖς, η γραπτέον. ὅτι ἅμες οἱ Δωριεῖς λέγουσι. καὶ τὸ μύρμηξ, ὅτι μύρμαξ. ἃ γὰρ ἐκεῖνοι τῷ α, ἡμεῖς τῷ η. ποιότης μὲν οὖν ἂν εἴη λέξεως καὶ ἡ ὀρθογραφία περὶ τὰ ἀντιστοιχοῦντα. ἔστι δὲ τῶν ἀρκτικῶν τε καὶ τελικῶν τὰ πολλὰ ἐκ παραδόσεως. καὶ τὴν μὲν τῶν ἀρκτικῶν ὀρθογραφίαν ἐκ τῶν ὕστερον ῥηθησομένων κοινῶν ληπτέον, τὴν δὲ τῶν τελικῶν καὶ τῶν μέσων. ἔστι μὲν καὶ ἐκ τῶν σχηματιστικῶν τούτων, καὶ ἐκ τῶν νῦν εἰρημένων ἔνια κατορθοῦν. τὸ γάρ τοι ο καὶ ι, ἐπ᾽ ἀμφοτερίζει. ἰδίᾳ δὲ καὶ ἐπιπλέον ἐκ τῶνδε.

Τελικὰ ὅσα τῷ η.

Τελευτᾷ μὲν εἰς η τῶν ὀνομάτων, τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκά. ἀρετή. Ἔτι τὰ εἰς ης, ἤτοι ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, ἢ τῷ εος, ἢ τῷ τ. Δημοσθένης, Χρύσης, Λάχης. Ἔτι τὰ εἰς ηρ. πλὴν τοῦ χείρ, φθείρ, εἴρ, εἰνατείρ, σάφειρ τῇ ει. Ἔτι τὰ εἰς ην, μὴ ὄντα δικατάληκτα, ἀλλ᾽ οὐ πάντα. φόρκυν γὰρ, καὶ μόσυν, τῷ υ. δικατάληκτα δὲ τῷ ι. δελφὶν, καὶ δελφίς. ἀκτίν, καὶ ἀκτίς. ῥὶν καὶ ῥίς. θίν, καὶ θίς. Ἔτι τὰ εἰς ηξ, Δωριστὶ εἰς αξ προφερόμενα. μύρμηξ, νάρθηξ. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ πλήττω. βουπλήξ. Εἰς ι δὲ τά τε δικατάληκτα ὡς εἴρηται. καὶ τὰ εἰς ι οὐδέτερα. πλὴν τοῦ ἄστυ, γόνυ, πῶϋ, δόρυ. καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν, ταῦτα γὰρ

per υ. Prҿterea in ις per δ declinata, uel per θ, ut plurimũ. Paris, auis. Si uero per ντ fleҿtãtur, per ει diphth. ſcribunt. uenuſtus, ſplendidus. Rurſum ex deſinẽtib. in conſo. du: plicẽ. lũbricus.

Quæ per Y.

In υ uero & prædiҿta neutra, & q̃cunq; maſculina, quҿ triũ ſunt gen. nõ eiuſde uocis hñt fœmin. iucũdus, a, u m. Itẽ monoſyll. mus, querc⁹, ſus. Prҿterea in υς fœm. acuta, ut in plurimũ. * p̃ter patronymica * & diminutiua, * hæc enĩ per ι. Rurſum ex deſinẽtib. in cõſon. duplicẽ. Tyrins. Item ſpica, ſecuris, botrus, cubitus, anguilla. Itẽ in ξ mo: noſyllaba. ut ſtyx, Phryx. præter dos per οι. Et plusq̃ſyll. præter phœnix, calix, cicada.

* ἡ ἰερινύς.
* ἡ νησορίς.
* ἡ θεραπαινίς.

Quæ per AI.

In αι uero quæ in αις deſinũt unius gen. uel nõ triũ. con uiuiũ, paſta, puer. & q̃ in αιξ. mulier, capra. dẽptis q̃ ſunt à pario. pulchre pariẽs, partu ppinqua. & p̃ter ſex. Per ψ autẽ diphthõgorũ nulla in eadẽ ſyllaba deſinit. In ο uero paruũ tertiæ inflexionis oĩa. ſanҿtus, ſanҿtũ. Cҿterũ in ω magnũ & ων maſcu. & fœm. & etiã neutra Attica. leo, lu: ſcinia, ferax. Item in ωρ. Neſtor, aqua. p̃ter enſis, cor. Rur ſum in ως, & ω quartæ & q̃ntæ. Latona, uerecũdia, heros, Menelaus. Porrò in ωψ monoſyll. p̃ter ops pro uoce.

Media ſimpliciter, quæ per E.

Mediã uero faciunt per ε quidẽ, nomina in εος acuta. p̃ter achҿus, antiquus, rarus, fortis. Itẽ in εος poſitiua. ſpe: rãdus, dãdus. p̃ter optãdus. Rurſum à terra cõpoſita cer: tam terrã ſignificãtia. profundã hñs terrã, pinguẽ, ſterilẽ. Præterea in ελιος, uel in ελος. dẽptis quæ ab elius. Itemq; in ενος. p̃ter ea, quæ à laus. Rurſum in εμον. exceptis his q̃ à cruẽtus. Itẽ ſi in medio diҿtionis ſimplicis ε ſequen ẽ ha bet duplicẽ cõſon. ſedes. Præterea in ερος acuta. ſocer, ſa cerdos. p̃ter cardo, & occaſio. Itẽ in ερα fœmi. p̃ter loliũ, ſphҿra. & añpena. beata, ſagittis gaudẽs, chimҿra, ma: chҿra, neҿra. Itẽ in ετη ſiue maſc. ſiue fœ. ſupplex, orãs, cu ra, demenete. p̃ter ea q̃ ab inops, & iuba. Rurſũ deſinẽtia in ετος noĩa acuta. nix, febris. p̃terea q̃ à princeps. auҿtor

generis

τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς ις, τῷ δ κλινόμενα, ἢ τῷ θ, ὡς ἐπιτοπλεῖστον. Πάρις, ὄρνις. Εἰ δὲ τῷ ντ κλίνοιτο, τῇ ει διφθογγογραφεῖται. χαρίεις, αἰγλήεις. Ἔτι τῶν εἰς δισύμφωνον ληγόντων, τὸ ἕλμινς.

Ὥσα τῷ υ.

Εἰς υ δὲ τά τε εἰρημένα οὐδέτερα, καὶ ὅσα τῶν ἀρσενικῶν τριγενῆ ὄντα, οὐχ' ὁμόφωνον ἔχει τὸ θηλυκόν. ἡδύς, ἡδεῖα, ἡδύ. Ἔτι τὰ μονοσύλλαβα. μῦς, δρῦς, σῦς. Ἔτι τὸ εἰς υς τῶν θηλυκῶν ὀξύτονα ὡς ἐπιτοπλεῖστον. πλὴν τῶν πατρωνυμικῶν, καὶ ὑποκοριστικῶν, ταῦτα γὰρ τῷ ι. Ἔτι τῶν εἰς ι δισύμφωνον ληγόντων. τὸ Τίρυνς. Ἔτι τὸ στάχυς, πέλεκυς, βότρυς, πῆχυς, ἔγχελυς. Ἔτι τὰ εἰς ξ τῶν μονοσυλλάβων. στύξ, φρύξ. πλὴν τοῦ προῖξ τῇ οι. Καὶ τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. πλὴν τοῦ φοῖνιξ, κύλιξ, τέττιξ.

Ὅσα τῇ αι.

Εἰς αι δὲ τὰ εἰς αις λήγοντα μονογενῆ, ἢ οὐ τριγενῆ. δαΐς, σταΐς, παῖς. Ἔτι τὰ εἰς αιξ. γύναιξ, αἶξ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ τίκω. καλλίτεξ, ἐπίτεξ. καὶ πλὴν τοῦ ἔξ. Τῷ δὲ ψ διφθόγγων οὐδεμία συλλαβιζομένη λήγει. Εἰς ο δὲ μικρόν, τὰ τριτόκλιτα πάντα. ὅσιος, ὅσιον. Εἰς ω δὲ μέγα, τὰ εἰς ων ἀρσενικά τε καὶ θηλυκά, καὶ ἔτι οὐδέτερα Ἀττικά. λέων, ἀηδών, εὔγεων. Ἔτι τὰ εἰς ωρ. νέστωρ. ὕδωρ. πλὴν τοῦ ἄορ, ἦτορ. Ἔτι τὰ εἰς ως καὶ ω τεταρτόκλιτα, καὶ πεμπτόκλιτα. Λητώ, αἰδώς, ἥρως, Μενέλεως. Ἔτι τὰ εἰς ωψ μονοσύλλαβα. πλὴν τοῦ ὄψ τῆς φωνῆς.

Μέσα ἁπλῶς ὅσα τῷ ε.

Μεσοσυλλαβεῖ δὲ ε μὲν, τὰ εἰς εος, ὀξύτονα. πλὴν τοῦ ἀχαιός, παλαιός, κραταιός. Ἔτι τὰ εἰς εος θετικά. ἐλπιστέος, δοτέος. πλὴν τοῦ εὐκταῖος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ γεα σύνθετα, ποιὰν γῆν σημαίνοντα. βαθύγεων, λιπαρόγεων, λιπρόγεων. Ἔτι τὰ εἰς ελιος, ἢ εἰς ελος. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αἴλιος. Ἔτι τὰ εἰς ενος. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αἶνος. Ἔτι τὰ εἰς εμων. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αἵμων. Ἔτι εἰ ἐν μέσῳ λέξεως ἁπλῆς ε ἑπόμενον ἔχον δισύμφωνον. καθέδρα. Ἔτι τὰ εἰς ερος ὀξύτονα. πενθερός, ἱερός. πλὴν τοῦ θαιρός, καὶ καιρός. Ἔτι τὰ εἰς ερα θηλυκά. πλὴν τοῦ αἶρα, σφαῖρα. καὶ τῶν προπαροξυτόνων. μάκαιρα, ἰοχέαιρα, χίμαιρα, μάχαιρα, νέαιρα. Ἔτι τὰ εἰς ετης, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά. ἱκέτης, εὐχέτης, μελέτη, δημμενέτη. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αἴτης, καὶ χαίτη. Ἔτι τὰ εἰς ετος ὀξύτονα. νιφετός, πυρετός. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ἀρχός. ἀρχέ-

γονος

gñis, princeps populi. & oīno à desinētib. in ος, aut in ορ.

Quæ per αι.

Cæterū noīa in αιτερος, & αιτατος tertiā à fine diphōgatam habent. æqualior, lissimus. senior, senissimus. præterea q̄ fiunt à primitiuis pronominibus. noster, suus. Excipiatur uero & alter. Desinentia itē in αινα fœminina. leæna, muræna. & in αινις acuta. mæna. Et à nominibus in α & in η fœmin. desinētia in αιος per αι mediam habent. Gaza, gazæus. gñatio, generosus. Roma, Romanus. In αιον item neutra. spelunca, firmū. Præter q̄ in ειν cōtrahi possunt. cæruleū, aureū. Adhæc in αια fœmini. unius generis, cōtractionē nō admittētia. ut terra, iuuentus.

Quæ per H.

Per η uero nomina in ηγος, & ηλος, & ηρος acuta. choragus, altus, floridus, siccus. p̄ter nuper natus per ι. et fortis, salsus, execrādus per υ. Itē in ηδων. Sarpedō, aedo. p̄ter hirundo, myrmido. Rursum desinētia in ηνος, & ηθος neutra. alueare, pecus, mos, pectus. Præterea in ηνος acuta, loci & gētis significatiua. Cyzicenus, Agarenus. præter Atramytinus, & Melitinus per ι. Atq; sanè & Picenus, & Galen⁹ per η. Itē per ηθρα & ητρα fœmi. urethra, coturnicū matrix. Rursum in ηρης. plen⁹, ensifer. p̄ter iris, & Osiris per ι. Prꝫterea in ηριον neutra. poculū, cōiectura. Item in ηκοντα denominatiue à numeris. qnquaginta, sexaginta, septuaginta. Cæterū in μα neutra uerbalia, literā ꝓprij futuri penult. seruāt. faciā, poēma. uerberabo, uuln⁹. suadeo, suasio. Quemadmodū & in τος passiua. Dispicienda tñ sunt talia etiā cōmunius, ut à passiuo formata ptō. Scriptā eīm similiter penul. habere cū pe. personæ, unde deducūꝫ, necesse est. Et oīno penult. ipsam seruāt sui principij. scriptus sum, linea. capt⁹ sum, lucrū. solut⁹ sum, solutio. dict⁹ sum, dictio. factus est, factū. adiut⁹ est, adiutoriū.

Quæ per I.

Iota aūt habēt in α acuta, & penacuta fœm. loq̄la, cor. p̄ter gena, ligula, sanitas, & annonæ penuria per ει. ulna per υι. & p̄ter ea q̄ ueniūt à uerbis in ιω. supplicatio. Itē in ιας acuta fœmi. myrias. p̄ter pubertas, & columba per ει.

Rursum

γονος, ἀρχίδημος. καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος, ἢ εἰς ον.

Ὅσα τῇ αι.

Τά γε μὴν εἰς αιτερος, καὶ αιτατος τὴν ἀπὸ τοῦ τέλους τρίτην δίφθογγον ἔχει. ἰσαίτερος, ἰσαίτατος. γεραίτερος, γεραίτατος. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν. ἡμέτερος, σφέτερος. ἐξαιρείσθω δὲ καὶ τὸ ἕτερος. Ἔτι τὰ εἰς αινα θηλυκά. λέαινα, μύραινα. καὶ τὰ εἰς αινις ὀξύτονα. μαινίς. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν εἰς αιος τῇ αι μεσοσυλλαβεῖ. Γάζα, γαζαῖος. γέννα, γενναῖος. ῥώμη, ῥωμαῖος. Ἔτι τὰ εἰς αιον οὐδέτερα. σπήλαιον, βέβαιον. πλὴν τῶν εἰς ουν συναιρεῖσθαι δυναμένων. κυάνεον, χρύσεον. Ἔτι τὰ εἰς αια θηλυκὰ μονογενῆ συναίρεσιν οὐκ ἐπιδεχόμενα. οἷον γαῖα, νεολαία.

Ὅσα τῷ Η.

Ἡ δὲ τὰ εἰς ηγος καὶ ηλος καὶ ηρος ὀξύτονα. χορηγός, ὑψηλός. ἀνθηρός, ξηρός. πλὴν τοῦ νεογιλὸς τῷ ι. καὶ ἁλμυρός, ἰσχυρός. βδελυρὸς τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς ηδων. Σαρπηδών, ἀηδών. πλὴν τοῦ χελιδὼν, καὶ μυρμιδών. Ἔτι τὰ εἰς ηνος, καὶ ηθος οὐδέτερα. σμῆνος, κτῆνος, ἦθος στῆθος. Ἔτι τὰ εἰς ηνος ὀξύτονα τόπου καὶ ἔθνους σημαντικά. Κυζικηνός, Ἀγαρηνός. πλὴν τοῦ Ἀτραμυτινὸς καὶ Μελιτινὸς τῷ ι. καὶ μὴν δὲ καὶ Πικυνὸς, καὶ Γαληνὸς τῷ η. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ηθρα καὶ ητρα θηλυκά. οὐρήθρα ὀρτυγομήτρα. Ἔτι τὰ εἰς ηρης. πλήρης, ξιφήρης. πλὴν τοῦ Ἶρις, καὶ ὄσιρις, τῷ ι. Ἔτι τὰ εἰς ηριον οὐδέτερα. ποτήριον, τεκμήριον. Ἔτι τὰ εἰς ηκοντα παρωνύμως ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν. πεντήκοντα, ἑξήκοντα. ἑβδομήκοντα. Τά γε μὴν εἰς μα τῶν οὐδετέρων ῥηματικὰ, τὸ τοῦ ἰδίου μέλλοντος παραλῆγον σώζει. ποιήσω, ποίημα. τύψω, τύμμα. πείσω, πεῖσμα. ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ εἰς τος παθητικά. Θεωρητέον γε μὴν τὰ τοιαῦτα καὶ κοινότερον. ὡς ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ σχηματιζόμενα παρακειμένου, ὁμόγραφον γὰρ τὴν παραλήγουσαν ἴσχειν τῇ τοῦ προσώπου, ὅθεν παράγεται ἀνάγκη. καὶ ὅλως τὸ παραλῆγον αὐτὸ σώζει τῆς ἰδίας ἀρχῆς. γέγραμμαι, γραμμή. εἴλημμαι, λῆμμα. λέλυσαι, λύσις. λέλεξαι, λέξις. πεποίηται, ποιητόν. ἠλέξηται, ἀλεξητήριον.

Ὅσα τῷ Ι.

Ἰῶτα δὲ τὰ εἰς ια ὀξύτονα, καὶ παροξύτονα θηλυκά. λαλιά, καρδία. πλὴν τοῦ παρειά. φορβειά, ὑγειά, καὶ σιτοδεία τῇ ει. καὶ ὀργυιὰ τῇ υι. καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευω ῥημάτων. πρεσβεία. Ἔτι τὰ εἰς ιας ὀξύτονα θηλυκά. μυριάς. πλὴν τοῦ γενειάς, καὶ πελειάς, τῇ ει.

Rurſum in ιος acuta, & antepenacuta. Aeſculapius, di-
gnus. Item ĩ ιον & in ιος grauia plusq̃ diſſyllaba. libellus,
literula, Axius. p̃ter noı̃a poſſeſſiua, & contentiua, & ma
terialia. & p̃ter diues, per ει. & graculus, per οι. amabilis,
& iuuenis ex paſſiōe per η. Excipiant̃ & deducta à nomi-
nibus per ειος declinatis. herculeus per ει. & rete, cucumis,
per υ ſcripta. & nauis per οι. Noı̃a itē in ιων cōparatiua po
lyſyllaba melior. p̃ter melior, deterior, per ει. Rurſũ à de-
ſinentib⁹ in α & ĩ η & in ος nominibus diminutiua in ιδιον.
pars, particula. lect⁹, lectulus, inſula, inſulula. p̃ter terra,
agellus. terra em̃ per η. Atq; in ιδης patronymica incōtra-
cta. Priamides, Peleides. Sic uero & patruelis, & ex filia
nepos & his ſimilia. Præterea in κος poſſeſſiua. p̃ter eubo
icus, decelicus, daricus, per ει, & fœmininũ lybicũ per υ.
Itē in ιλος penacuta. uarius, nauta. Rurſum q̃ ĩ ευς. ut A-
chilles, rex. p̃ter Peleus, Neleus per η. Præterea ĩ ιμος añ-
penacute. pręter eremus. & q̃ à figura, & ſignũ, & popu-
lus, & fama cōponunt̃. multiformis, inſignis, popularis,
famigeratus per η. & p̃ter geminus, ſcolym⁹, uerus. & ea
q̃ ſunt à nomē compoſita. cognominis per υ. & prętер pa
ratus per οι. Porrò in ινος acuta, temporisq; & horæ ſigni-
ficatiua. ęſtiuus, hibern⁹, diurnus. his aũt cōſimile & gra-
cilis, & fugax, & q̃ grauiſona ſunt pariter. paſſer, echin⁹,
agrigētinus, ligneus. Alioqui uero denominatiua per ει.
miſerabilis, lucidus. Nominũ aũt in ινη q̃ fiunt à termina-
tis in ος, uel ης, per ι. Adraſtus, adraſtine. Aetes, æetinę. q̃
uero hñt maſcu. illius ſeruãt ſcripturã. turbo, uertigo per
ι. uinũ, uitis per οι. At uerbialia. ut uerbũ, nempe inclino,
lectus. & ſuſtineo, pugna per ι. dirigo uero, directio per υ.
Cæterum alia per η. pax, luna. ſecuris uero q̃q̃ ab agam
par eſt deduci per ι ſcribitur. & claua, dolor per υ. Rur-
ſum in σος, & in σθος ſimplicia plusq̃ diſſyll. acuta, & gra-
uiſona per ι. ſagitta, optim⁹, lubricus. p̃ter accepta paſſi-
ue. hæc em̃ ſui uerbi ſeruãt literã conſimilē. ut expeditus.
Item noı̃a in ιτης. ciuis. p̃ter uenientia à uerbis in ω circum-
flexis, & à nominibus per η. uel deſinentibus, uel declina
tis, fœmininis. Item ab in os maſculinis, uel fœmininis.

& præ-

Ετι τὰ εἰς ιος ὀξύτονα, καὶ προπαροξύτονα. ἀσκληπιός, ἄξιος. καὶ τὰ εἰς ιον καὶ ιος βαρύτονα ὑπερδισύλλαβα. βυβλίον, γραμμάτιον, ἀξίος. πλὴν τῶν κτητικῶν καὶ περιεκτικῶν καὶ μετουσιαστικῶν. καὶ πλὴν τοῦ ἀφνειὸς τῇ ει. καὶ κολιὸς τῇ οι. τὸ δ' ἐπηκός, καὶ αὐζηὸς ἐκ πάθους, τῷ η. ἐξαιρεῖσθαι, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν τῷ ιος κλινομένων. ἡράκλειος τῇ ει. καὶ δίκτυον, σίκυον, τῷ υ γραφόμενον. καὶ πλοῖον τῇ οι. Ετι τὰ εἰς ιων συγκριτικὰ ὑπερδισύλλαβα. βέλτιων. πλὴν τοῦ ἀρείων, χερείων τῇ ει. Ετι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α, καὶ εἰς η, καὶ εἰς ος, ὀνομάτων ὑποκοριστικὰ εἰς ιδιον. μοῖρα, μοιρίδιον. κλίνη, κλινίδιον. νῆσος, νησίδιον. πλὴν τοῦ γῆ γείδιον. γῆ γὰρ τῷ η. Καὶ τὰ εἰς ιδης τῶν πατρωνυμικῶν ἀπαθῆ. Πριαμίδης, Πηλείδης. οὕτω δὲ καὶ ἀδελφιδοῦς, καὶ θυγατριδοῦς, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ετι τὰ εἰς κος κτητικά. πλὴν τοῦ εὐβοεικός, δεκελεικός, δαρεικός τῇ ει. καὶ θηλυκὸν λιβυκὸν τῷ υ. Ετι τὰ εἰς ιλος παροξύτονα. ποικίλος, ναυτίλος. Ετι τὰ εἰς ιλευς. ἀχιλλεύς, βασιλεύς. πλὴν τοῦ Πηλεύς, Νηλεύς τῷ η. Ετι τὰ εἰς ιμος προπαροξύτονα. πλὴν τοῦ ἔρημος. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ σχῆμα, καὶ σῆμα, καὶ δῆμος, καὶ φήμη συγκειμένων. πολύσχημος, ἐπίσημος, πάνδημος, πολύφημος τῷ η. καὶ πλὴν τοῦ δίδυμος, σκόλυμος, ἔτυμος. καὶ τῶν ἀπὸ ὄνομα συγκειμένων. ὁμώνυμος. τῷ υ. καὶ πλὴν τοῦ ἕτοιμος τῇ οι. Ετι τὰ εἰς ινος ὀξύτονα, καιροῦ τε καὶ ὥρας σημαντικά. θερινός, χειμερινός, ἡμερινός. τούτοις δ' ὁμοίως καὶ τὸ ῥαδινός, καὶ φυσακινός. καὶ βαρύτονα δ' ὄντα ὁμοίως. σπῖνος, ἐχῖνος, ἀρκαγαντῖνος, ξύλινος. ἄλλως δέ τοι παρώνυμα τῇ ει. ἐλεεινός. φωτινός. Τῶν γε μὴν εἰς ινη, τὰ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ος, ἢ ης, τῷ ι. Αδραστος, Αδραστίνη. Αἰήτης. Αἰητίνη. Τὰ δὲ ἔχοντα ἀρσενικόν, τὴν ἐκείνου φυλάττει γραφήν. δῖνος, δίνη, τῷ ι. οἶνος, οἴνη τῇ οι. Τὰ δὲ ῥηματικά, ὡς τὸ ῥῆμα. κλίνω μὲν γὰρ κλίνη. καὶ ὑπομίμνω, ὑσμίνη, τῷ ι. εὐθύνω δέ, εὐθύνη τὸ υ. τἄλλα δὲ τῷ η. εἰρήνη, σελήνη. Τὸ δ' ἀξίνη καίτοι ἀπὸ τοῦ ἄξω ἐοικὸς εἶναι τῷ ι γράφεται. καὶ κορύνη, καὶ ὀδύνη, τῷ υ. Ετι τὰ εἰς στος καὶ εἰς σθος ἁπλᾶ ὑπερδισύλλαβα ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα τῷ ι. ὀϊστός, βέλτιστος, ὄλισθος. πλὴν τῶν παθητικῶν. ταῦτα γὰρ τοῦ ἰδίου ῥήματος φυλάττει ἀντίστοιχον. οἷον, ἄνυστον.

Ετι τὰ εἰς ιτης. πολίτης. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ω περισπωμένων. καὶ τῶν ἀπὸ τῶν τῷ η, ἢ ληγόντων, ἢ κλινομένων θηλυκῶν. καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν, ἢ θηλυκῶν.

Et pter ea q̃ à fluo. guberno em̃ gubernator facit. & funda, fũditor per υ. exceptis, artifex, & custos per ι. mõs uero mõtis, & mõtanus. & fluo, pfunde fluẽs per ε. uia itẽ uiator, & finis, finitor per οι. Excipianẽ, & q̃ ab in εια antepenacutis fiũt. Samaria, Samarites per ε. Siquidẽ (ut summatim dicã) noĩa in ιτης deriuatiua sui primitiui seruant scripturã. ut Aegine, Aeginetes. senex, senex. rectꝰ est, gubernator. sacrificatus est, sacerdos. Tale uero quippiã & uiator & finitor, hñt em̃ à uia & finis diphthõgi initium. Quinetiã in ιτος siue acuta, siue grauia, scripturã eorũ à quibus deducũtur, seruãt. ut ab accedit, accessus. uenus, uenustus per ι. numeratus est, numerabilis. osus est, odibilis per υ. laudatus est, celebris per ε. Vt & noĩa in ιος deriuata. ut à gratia, gratiosus. honor, rabilis. Atq; μος acuta. ratiocinor, ratiocinatio. uitupero, uituperiũ per ι. fœneror, fœnus per ε. uaticinor, uaticiniũ per υ. Præterea ab ωρι, & τρι cõposita, per ι. multũ notus, multũ clarus. Itẽ ex uerbis in ω cõposita. tumeo, Oedipus. Verũ ο dictionis altitudo in cõpositiõe à cõsonantibus incipientiũ, mutaẽ in ι. platus, alticornis. Item in his q̃ ex maris. ut mare nauigãs. Rursum q̃ ex propè. industria, ppinquus, pximus ianuæ. Et q̃ à bonũ. bñ nauigans. Rursum q̃ ab in ος fiũt in ιτης. iugũ, iugalis. trãstrũ, remex. Præterea à princeps. Archidamꝰ. Excipianẽ q̃ ab ago, nam per υ. Vniuersaliter em̃ q̃ à duco, per υ scribũtur. ĩperator, dux uiæ. Vt simpliciter igiẽ dicã, quorũ principiũ formatiuũ est in ος, hæc per mutationẽ ο in ι recte scribunẽ. Cæterũ q̃ ancipitia sũt in prima syllaba, hñtia quidẽ in secũda ι, uel υ, per ι hñt primam in plerisq;. ueluti iris, Isis, acerbus, grauis, pinus.

Quæ per Eι.

Cõposita uero à terra in αος, per ει mediã hñt. terrestris. Item ex semper cõposita. æternus. præter sempiternꝰ, & obscurũ per ι. & oĩno in q̃bus ß sequiẽ. Decantatus uero à canto per οι. Nominũ item urbiũ in εια añpenacuta, quorum masculina in ιυς. Alexãder, Alexãdria. Antiochus, Antiochia. Præterea à mascu. in ης, fœm. in εια añpenacuta. debilis, litas. gñosus, tas. Iones uero & hæc penacute

proferen

καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ῥέω. κυβερνῶ μὲν γὰρ κυβερνήτης. καὶ σφενδόνη, σφενδονήτης τῷ η. πλὴν τοῦ τεχνίτης, καὶ φυλακίτης τῷ ι. δέρος δὲ ὄρειος ὀρείτης. καὶ ῥέω, βαθυῤῥείτης, τῇ ει. ὁδὸς δὲ, ὁδοίτης. καὶ ὄρος, ὀροίτης τῇ οι, Ἐξαιρείσθω καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εια προπαροξυτόνων. Σαμάρεια, Σαμαρείτης, τῇ ει. ὡς γάρ τοι καθόλου εἰπεῖν τὰ εἰς ιτης παράγωγα τὴν τῆς ἰδίας ἀρχῆς φυλάττει γραφήν. οἷον Αἰγίνη, Αἰγινήτης. πρέσβυς, πρεσβύτης. κεκυβέρνηται, κυβερνήτης. τέθυται, θύτης. τοιοῦτο δέ τι καὶ τὸ ὁδοίτης καὶ ὀροίτης, ἀπὸ γὰρ τοῦ ὁδὸς καὶ ὄρος, ἡ τῆς διφθόγγου ἀρχή. Καὶ τὰ εἰς ιτος δὲ εἴτε ὀξύτονα, εἴτε βαρύτονα, τὴν γραφὴν τῶν ἀφ' ὧν παράγεται φυλάττει. προσίεται, προσιτός. ἀφροδίτη. ἐπαφρόδιτος τῷ ι. ἠρίθμηται, ἀριθμητός. ἐστύγηται, στυγητὸς τῷ η. κέκλειται, κλειτὸς τῇ ει. ὥσπερ καὶ τὰ εἰς ιες παράγωγα. χάρις, χαρίεις. τιμὴ, τιμήεις. Καὶ τὰ εἰς μος ὀξύτονα. λογίζομαι, λογισμὸς προπηλακίζει, προπηλακισμὸς, τῷ ι. δανείζω, δανεισμὸς. τῇ ει. κεχρησμαι, χρησμὸς τῷ η. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ αρι, καὶ ερι σύνθετα τῷ ι. ἀρίγνωτος. ἐρίδοξος. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων συγκείμενα. οἰδῶ, Οἰδίπους. Καὶ τὸ ο δὲ τοῦ ὕψος ἐν συνθέσει τῶν ἀπὸ συμφώνων ἀρχομένων τρέπεται εἰς ι. ὕψιστος. ὑψίκερως. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν ἁλός. ἁλίπλοον. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ἀγχοῦ. ἀγχίνοια, ἀγχιστεὺς, ἀγχίθυρος. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ καλὸν. καλλίπλουν. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰς ιτης. ζεῦγος, ζευγίτης. θρᾶνος, θρανίτης. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ ἀρχός. ἀρχίδαμος. ἐξαιρείσθω τὰ ἐκ τοῦ ἄγω, τῷ γὰρ η. Καθόλου γάρ τοι τὰ ἐκ τοῦ ἄγω τῷ η. στρατηγὸς, ὁδηγός. ὡς ἁπλῶς οὖν εἰπεῖν, ὧν ἡ ἀρχὴ σχηματιστικὴ τῶν εἰς ος, ταῦτα κατὰ μεταβολὴν τοῦ ο, εἰς ι, ὀρθογραφεῖται. Ἔτι τὰ ἀμφιβαλλόμενα κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν, ἔχοντα δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ τὸ ι, ἢ τὸ υ, διὰ τοῦ ι ἔχει τὴν πρώτην ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ἶρις, ἶσις, βριμὺς, βριθύς, πίτυς.

Ὅσα τῇ ει.

Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γεα εἰς ειος, τῇ ει μεσοσυλλαβεῖ. ἐπίγειος. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ αει συγκείμενα. ἀείμνηστος. πλὴν τοῦ ἀΐδιος καὶ ἀΐδηλον τῷ ι. καὶ ὅλως ἐφ' ὧν τὸ δ ἑπόμενον. Τὸ δὲ ἀοίδιμος, ἀπὸ τοῦ ἀείδω τῇ οι. Ἔτι τὰ εἰς εια ἐπὶ πόλεων, προπαροξύτονα, ὧν ἀρσενικὰ εἰς ευς. Ἀλεξανδρεύς, Ἀλεξάνδρεια. Ἀντιοχεύς, Ἀντιόχεια. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν, εἰς εια προπαροξύτονα, ἀσθενής, ἀσθένεια. εὐγενὴς, εὐγένεια. Ἴωνες δὲ καὶ ταῦτα παροξυτόνως

προφέρον-

προσφέροντες, Ἰωταγραφοῦσιν. ἀσθενία, εὐγενία. Ἔτι τὰ εἰς εα παρώνυμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ. Πηνελόπη, πηνελόπεια. ἠριγενής, ἠριγένεια, ἱππόδασής, ἱπποδάσεια. τὸ δὲ ἅρπυια, καὶ αἴθυια, οὐ κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὄντα, τῷ υι. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν, θηλυκὰ εἰς εα. ὀξύς, ὀξεῖα. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω ῥημάτων εἰς εα θηλυκά. πρεσβεύω, πρεσβεία. πλὴν τῶν ἐχόντων ὀξύτονον εἰς μων. ἡγεμών. καὶ πλὴν τοῦ φιλανθρωπία, προεδρία, προσεδρία, ἐμορία, συμβολία, παρθενία, ἀσωτία. ταῦτα γὰρ τῷ ι. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν ἐνεστώτων εἰς εα. ἀπόλλω, ἀπόλλεια. μήθω, μήθεια. θέρω, θέρεια. σαφῶ, σάφεια. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ηρ ἀρσενικῶν θηλυκὰ εἰς ειρα προπαροξύτονα. Δηάνειρα, πίειρα, σώτειρα. Ἔτι τὰ εἰς ρος προπαροξύτονα ῥηματικά. πίπτω, πίπειρος. αἴθω, αἴγειρος. μάττω, μάγειρος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ευς, εἰς εα. βασιλεύς, βασίλεια. ἱερεύς, ἱερεία. ὡς δὲ ἁπλῶς εἰπεῖν. τὰ μὲν παροξύτονα εἰς ια θηλυκὰ τῷ ι γράφεται. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευω, τὰ δὲ προπαροξύτονα διφθόγγῳ.

Ὅσα τῇ ΟΙ.

Ἔτι καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ους, τῇ οι μεσοσυλλαβεῖ. νοῦς, εὔνοια. πλοῦς, εὔπλοια. βοῦς, Εὔβοια. ἐξαιρείσθω τὰ εἰς μνια καὶ τρια. πολύμνια, ψάλτρια, τῷ ι γάρ. Γράφεται δὲ τῇ οι. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος παράγωγα, εἰς οιος περισπώμενα. οἷον ἄλλος, ἀλλοῖος. παντός, παντοῖος. γέλος, γελοῖος. ὁμός, ὁμοῖος. ἕτερος. ἑτεροῖος. πλὴν τῶν ἐκ συναιρέσεως, τὸ ι, ἐχόντων. Χῖος, Τῖος, μῖος. καὶ πλὴν τῶν κτητικῶν, ἢ ὥσπερ κτητικῶν. οἰκεῖος, θεῖος, ἀνδρεῖος, τῇ ει γάρ. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν παράγωγα, εἰς ιτης, ὡς εἴρηται. ὁδός, ὁδοίτης. ὅρος, ὁροίτης. ἐγγὺς δὲ τούτων καὶ τὸ δεσπότης, δέσποινα. καὶ πόνος, ποινή. καὶ φόνος, φοινός.

Ὅσα τῷ Υ.

Τῶν δὲ εἰς υρα, τὰ μὲν ἁπλᾶ παροξύτονα, τῷ υ μάλιστα. λύρα, σφύρα, πορφύρα, σισύρα, πλημμύρα. μοῖρα γε μὴν τῇ οι. καὶ πεῖρα τῇ ει. καὶ πήρα καὶ χήρα τῷ η. καὶ Κίῤῥα τῷ ι. καὶ προπαροξύτονα δὲ καὶ σύνθετα τῷ υ. γέφυρα, κέρκυρα. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ηρ ἀρσενικῶν, περὶ ὧν δὴ καὶ εἴρηται. Ἔτι τὰ εἰς ρος. καὶ εἰς βος, καὶ εἰς κος, καὶ εἰς λος, ἁπλᾶ προπαροξύτονα. ἄργυρος, κόρυμβος, κόνδυλος, κόρυκος. ἐξαιρείσθω τὰ εἰρημένα ῥηματικά. μάγειρος, πίπειρος. Ἔτι τὰ εἰς ιον ὑποκοριστικὰ παραλήγοντα τῷ ι, τῷ υ μεσοσυλλαβεῖ. ζωύφιον, μειρακύλλιον.

πλὴν

p̃ter dicta in ιδιον. Præterea in υζα fœ. ſimplicia. mucc⁹, conyza, oryza. Rurſum in υλη fœ. unius ge. hemina, napus, ſoleę ge. argylla. Porrò in υη. apua, poples, ſalix, capua.

Quæ per Ω.

Cæterũ noĩa in ωγος acuta, ω magnũ hñt in media. ductitius, cõcionator. Item in ωδης, & ωδις. odoratus, odoratum. petroſus, petroſnm. Et in ωνης maſcul. ſi nõ ſpurũ ſit per ω. publicanus, princeps. ſi uero purũ, per ο paruũ. p̃ter Diones. Adhæc neutra in μα uerbalia. domus, agger, color. p̃ter q̃ à uerbis in μι. donatio, poculũ. Item in ωνος acuta. Tithonus. Præterea in ωνη fœ. ſi ꝓpria nõ ſint, neq; acuta. Dodona, cornix, requies. p̃ter fibula, acus, ſuffocatio, funda, cos, linteũ, nox. Itẽ in ωρος acuta plusq̃ diſſyllaba. ultor. Deſinẽtia itẽ in ωρα fœm. grauia. prora, regio, hora, ſcabies. Item in ωλος acuta. parcus, ætolus. p̃ter obolus, & turbidus. Si uero ι initialis quidẽ fuerit, ſtatim poſt ipſam ω magnũ ſcribitur. p̃ter Ioniũ, & q̃ à ſagitta, & flos comp. Iolaus, ſagittis gaudens, peſtifera. Item ex obolus cõpoſita. triobolũ. p̃terea ex perdo. exitialis perditus, perditio. Rurſum ex iuro. deuotũ, iuratũ. Item à nomẽ. ignobile, celebre. Ab unguis quoq;. multũguis, & exunguis. Item à debitũ. debito obnoxius, debitor. p̃ter decoctor, & ſoluẽs debitum. Rurſum ab utilitas. ut inutilis, uitę utilis, perutilis. Item ab oculus. oculatum. Præterea à porticus cõpoſitaq; & aliter deriuata. qd̕ extra, quod añ port, ſtoicum. qualia ſanè & q̃ ab ως ſimplicia deriuantur. facũd⁹. Item q̃ à ſenectus, una ſequẽte conſonante ρω ſyllabam. curans, & paſcens ſenes. duabus aũt ſequẽtib. non. ſenes enecans, ſenes alẽs. Item à tabulatũ, ſi habeant añ ο ſyl. breuem. duo tabulata hñs, tria tabul. ſi uero lõgũ, nõ. aurotectũ, altitectũ, quintotectũ. quemadmodũ ſanè & quę à pernicies fiunt. non interiturus eñ, & pernicioſus per ω magnũ. animiperda uero, & hoĩs pernicies, per ο paruũ. Atq; in οτατος ſuperlatiua, ſed & ĩ οτερος cõparatiua ſimiliter. diſertior quidẽ, &, tiſſimus, per ω magnũ. glorioſior, &, ſiſſimus, per ο paruũ. Finita quoq; ĩ οσυνη fœ. ſi uocalis quidẽ añ ο ſit breuis, per ω magnũ. ſacrificiũ. ſi uero lõga

pero

πλὴν τῶν εἰρημένων εἰς ἴδιον. Ἔτι τὰ εἰς υξα, θηλυκὰ ἁπλᾶ. κόρυξα, κόνυξα, ὄρυξα. Ἔτι τὰ εἰς υλη, θηλυκὰ μονογενῆ. κοτύλη, γογγύλη, ἀρβύλη, ἀργύλη. Ἔτι τὰ εἰς υη. ἀφύη, ἰγνύη, οἰσύη, καπύη.

Ὅσα τῷ Ω.

Τὰ δὲ εἰς ωγος ὀξύτονα, τὸ μέγα ἔχει μεσοσυλλαβούμενον. ἀγωγός, δημαγωγός. Ἔτι τὰ εἰς ωδης, καὶ ωδες. εὐώδης, εὐῶδες, πετρώδης, πετρῶδες. Ἔτι τὰ εἰς ωνης ἀρσενικά, εἰ μὴ καθαρόν, τῷ ω. τελώνης, ἀρχώνης. εἰ δὲ καθαρόν, τὸ μικρόν. πλὴν τοῦ Διώνης. Ἔτι τὰ εἰς μα τῶν οὐδετέρων ῥηματικά. δῶμα, χῶμα, χρῶμα. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς μι. δόμα, πόμα. Ἔτι τὰ εἰς ωνος ὀξύτονα. Τιθωνός. Ἔτι τὰ εἰς ωνη θηλυκά, μὴ ὄντα κύρια, μηδὲ ὀξύτονα. Δωδώνη, κορώνη, ῥασώνη. πλὴν τοῦ περόνη, βελόνη, ἀγχόνη, σφενδόνη, ὠκόνη, ὀθόνη, εὐφρόνη. Ἔτι τὰ εἰς ωρος ὀξύτονα ὑπερδισύλλαβα. τιμωρός. Ἔτι τὰ εἰς ωρα θηλυκὰ βαρύτονα. πρῶρα, χώρα, ὥρα, ψώρα. Ἔτι τὰ εἰς ωλος ὀξύτονα φειδωλός. αἰπωλός. πλὴν τοῦ ὀβολός, καὶ θολός. Ἔτι εἰ τὸ μὲν ι, ἀρκτικόν, τὸ δὲ ἀμέσως μετ' αὐτό, μεγαλογραφεῖται. πλὴν τοῦ Ἰόνιον. καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰός, καὶ ἰόν συνθέτων. ἰόλεως, ἰοχέαιρα, ἰοβόλη. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὄβολος σύνθετα. τριώβολον. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὀλῶ. ἐξώλης, προώλης, ἀπώλεια. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὀμῶ. ἀπώμοτον, ὁρκώμοτον. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὄνομα. ἀνώνυμον, πολυώνυμον. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ ὄνυξ. πολυώνυξ, ἐξώνυξ. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ χρέος. χρεωφειλέτης, χρεωστής. πλὴν τοῦ χρεοκόπος, καὶ χρεολύτης. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὄφελος. ἀνωφελής, βιωφελής, ἐπωφελής. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὀφθαλμός. ἐπώφθαλμον. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ στοὰ σύνθετά τε καὶ ἄλλως παράγωγα. ἐξώστοον, πρόστοον, στωϊκόν. οἷα δὴ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ στόμα ἁπλᾶ παράγωγα. στωμύλος. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ γῆρας, ἑνὸς ἑπομένου συμφώνου τῇ ρω συλλαβῇ. γηρωκόμος, γηρωβοσκός. δύο δ' ἑπομένων, οὔ. γηροκτόνος, γηροτρόφος. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὄροφος, εἰ ἔχει τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν βραχεῖαν. διώροφον, τριώροφον. Εἰ δὲ μακράν, οὔ. χρυσόροφον, ὑψόροφον, πεντόροφον. ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὄλεθρος. ἀνώλεθρος μὲν γὰρ καὶ ἐπώλεθρος, τῷ μεγάλῳ. ψυχόλεθρος δὲ καὶ ἀνθρωπόλεθρος, τῷ μικρῷ. Καὶ τὰ εἰς οτατος δὲ ὑπερθετικὰ καὶ οτερος συγκριτικὰ ὁμοίως. λογιώτερος μὲν γὰρ καὶ λογιώτατος τῷ μεγάλῳ. ἐνδοξότερος δὲ καὶ ἐνδοξότατος τῷ μικρῷ. Καὶ τὰ εἰς οσυνη θηλυκά. εἰ μὲν γὰρ ἡ πρὸ τοῦ ο βραχεῖα, τῷ μεγάλῳ. ἱερωσύνη. εἰ δὲ μακρά,

per ο paruū.ſapiētia. Et quæ à fodio ordinari cum dictis apte poſſunt.tūbę foſſor quidē,& putei foſſor,& parietis exfoſſor,per ο paruū,quia poſitione υ intendit.tūbæ foſſor autē,& putei foſſor,& muri foſſor per ω magnū,quia non hāt productū υ. Pręterea in ωτος per ω magnū. celtis,mercenarius.demptis q̄ ſunt à finitis in ος.ut pullus.& niſi uerbi declinatio impediat.ut in dictione arabilis.

Quæ per O.

In οσον uero per ο paruū. quotū,centuplū.Item in όχος & οκος. Antiochus, frumētū, hoſpites, munera ſuſcipiēs. Præterea à finitis in ος,& in οτης formata.amicus,amicitia.ſanctus,ſanctitas.Nomina itē in οπος formata,acuta. leno.pter ea q̄ ab ωψ ſignificatiuo oculorū cōponunt.pulchroculus. Et q̄ ex in ος, uel in ον. populus, Democritus, & popularis.munus,muneríb.corruptus.Cæterū ex uerbis in ω cōpoſita.amo,amās dei. Itē in ωος.ſi poſſeſſ.qdē ſint,per ω. herous.Alia uero per ω mag. idq̄ uniſone. ridicul9. Gñaliter aūt ο poſitū in media,duob9 ſeqñtib.conſonis in ſimplici dictiōe,per ο paruū ſcribit. Cęterū cōtractorū orthograp .ut pri9 cōtractiōes fieri dictū eſt,ſic fiat.

VERBA FINITIVA Ω.

VErborū aūt q̄ in ω quidē primæ ſunt perſonæ, per ω magnū deſinūt.uerbero . ſi uero nō ſint primæ, per ο paruū.uerberaueris,retur.Quod uero in ον, per ο paruū.uerberabā. pter imperatiua tertiæ perſonæ. In μαι aūt per diphth.uerberor.At ī μεν per ſimplicē uocalē.uerberam9.Atq; in μι qdē per ι.pono,uerberarē.In μην uero per η.ponebā,uerberabar.Porrò in τε,q̄ qdē ſunt ſecūdæ,per ſimplicē uocalē.uerberatis.at q̄ tertiæ, per diphthō.uerberant.Quę aūt in ην,per η.dēpto actiuo pluſq̄perf.& medio per ει.Cęterū in τι,uel θι per ι.In ει,& in εις ſingularia īpñti qdē indicatiui per ει . uerberas,rat.Exceptis uerbis qntæ,hæc ēm penultimā hāt primæ uocis.pono,nis.do,das.In paſſiuo aūt per η.uerberaris.pter uolo, uis.puto,putas.uidebo,bis. hæc ēm per ει.Et in ſubiunctiuo per eandē η. ſi uerberes,ſi ret. Generaliter autem in ω

non cōn

τῷ μικρῷ. σωφροσύνη. Καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὀρύττω συντάττοιτ' ἂν τοῖς εἰρημένοις οἰκείως. τυμβορύκτης μὲν γὰρ, καὶ φρεορύκτης, καὶ τοιχορύκτης, τῷ μικρῷ. ὡς θέσει τοῦ υ ἐκτεινομένου. τυμβωρύχος δὲ, καὶ φρεωρύχος, καὶ τοιχωρύχος, τῷ μεγάλῳ, ὡς μὴ ἔχοντα ἐκτανόμενον τὸ υ. Ετι τὰ εἰς ωτος, τῷ μεγάλῳ. λωτὸς, μισθωτός. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος. οἷον τὸ νεοττὸς, καὶ εἰ μὴ ῥήματος κλίσις κωλύοι. ὡς ἐπὶ τοῦ ἀροτός.

Ωσα τῷ Ο.

Τὰ δὲ εἰς οσον, τῷ μικρῷ. πολλοσὸν, ἑκατοσὸν. Ετι τὰ εἰς οχος καὶ οκος. Αντίοχος, σιτοδόχος, ξενοδόκος, δωροδόκος. Ετι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος, εἰς οτης σχηματιζόμενα. φίλος, φιλότης. ὅσιος, ὁσιότης. Ετι τὰ εἰς οπος ἐσχηματισμένα, ὀξύτονα. μαστροπός. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ωψ σημαντικοῦ τῶν ὄψεων συγκειμένων. χαρωπὸν. Ετι τὰ ἐκ τοῦ εἰς ος, ἢ εἰς ον. δῆμος, Δημόκριτος, καὶ δημόσιος. δῶρον, δωροδόκος. Ετι τὰ ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων συγκείμενα. φιλῶ, φιλόθεος. Τὰ δὲ εἰς ωος. κτητικὰ μὲν ὄντα τῷ ω. ἡρῶος. Ετερα δὲ τῷ μεγάλῳ, καὶ ταῦτα μονοφθόγγως. γελῶος. καθόλου δὲ τὸ ο μεσοσυλλαβοῦν δυοῖν ἑπομένων συμφώνων ἐν ἁπλῇ λέξει, μικρογραφεῖται. Η δὲ τῶν συνηρημένων ὀρθογραφία, ὡς πρότερον τὰς συναιρέσεις γίνεσθαι ἐρρέθη, οὕτω γινέσθω.

ΡΗΜΑΤΟΣ ΛΗΚΤΙΚΑ Ω.

Τῶν δὲ ῥημάτων τὰ μὲν εἰς ω πρωτοπροσωποῦντα μεγάλῳ λήγει. τύπτω. εἰ δὲ μὴ πρωτοπροσωπεῖ, τῷ μικρῷ. τύπτοιο, τύπτοιτο. Τὸ δὲ εἰς ον, τῷ μικρῷ. ἔτυπτον. πλὴν τῶν προσακτικῶν τρίτων. Τὰ δὲ εἰς μαι, τῇ διφθόγγῳ. τύπτομαι. τὰ δὲ εἰς μεν, τῇ μονοφθόγγῳ. τύπτομεν. καὶ τὰ μὲν εἰς μι, τῷ ι. τίθημι, τύπτοιμι. Τὰ δὲ εἰς μην, τῷ η. ἐτιθέμην, ἐτυπτόμην. τὰ δὲ εἰς τε, δευτεροπροσωποῦντα μὲν τῇ μονοφθόγγῳ. τύπτετε. τριτοπροσωποῦντα δὲ, τῇ διφθόγγῳ. τύπτονται. τὰ δὲ εἰς ην, τῷ η. πλὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ ὑπερσυντελίκου, καὶ τοῦ μέσου, τῇ ει. τὰ δὲ εἰς τι ἢ θι τῷ ι. τὰ δὲ εἰς ει, καὶ εἰς εις ἑνικὰ, ἐπὶ μὲν ἐνεστῶτος ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ τῇ ει. τύπτεις, τύπτει. πλὴν τῶν πεμπτοζύγων. ταῦτα γὰρ τὸ παραλῆγον ἴσχει τοῦ πρώτου. τίθημι, τίθης. δίδωμι, δίδως. Επὶ δὲ παθητικοῦ, τῷ η. τύπτῃ. πλὴν τοῦ βούλομαι, βούλει. οἴομαι, οἴει. ὄψομαι, ὄψει. ταῦτα γὰρ τῇ ει. καὶ ἐπὶ ὑποτακτικοῦ τῷ αὐτῷ η. ἐὰν τύπτῃς, ἐὰν τύπτῃ. Καθόλου γὰρ τὰ τῶν εἰς ω

non cōtractæ secūdæ & tertiæ singulares diphthōgātur. Quinetiā q̄ passæ sunt contractionē diphthōgo nō carēt. clamas em̄ & clamat per α. & deauras per οι. differūt tamen iuxta idioma Doricū personæ uerbi in ζω. esurio, & sitio, & meio. per η em̄ (ut sitis, sitit) diph. scribunt. Quæ uero in ηρ, primę seruāt script. uerberatus sum, tus es, tus

Infinitiuū. est. uerberauerā, ras, rat. Omne uero infinitiuū diphthōgo finit. aut em̄ per αι. facere. aut per ει. berare. uel per ου. inaurare. nā esurire, & sitire, & meiere, & q̄cunq; hmōi η diph. terminant. De uiuere aūt per η scripto, uidendū.

Quæ per E.

Penultimā autē faciūt in εω per ε contrahi potentia. facio. nō potentia uero per αι. luctor. p̄ter rado. Præterea in εω pura circunflexa. firmo. p̄ter ueteresco, cōfirmo, traijcio, & omnino à nominibus diphthongo scriptis. ut stabile, stabilio. solidū, solido. terra, glorior.

Quæ per AI.

Quæ item in αινω, per αι. texo, fabrico. p̄ter maneo, & gemo, atq; omnino habētia pro adiacēs nomē ex ο. Igit possum, quod potētia. laboro, q̄d labor. interficio, quod cędes. Itē in αιρω. gaudeo, tollo, palpito, uerro. p̄ter fero, & omnino habētia pro adiacēs nomē ex ο. Itaq; & excorio, quod pellis. & penetro, q̄d meatus.

Quæ per H.

Cæterū in ηγω per η. p̄ter sileo, uigeo, misceo per ι. & urgeo per ει. Rursum in ηθω. prętér onero per ι. & suadeo per ει. & corrūpo per υ. Itē in ηπω. putreo. p̄ter linquo, & diruo per ει.

Quæ per EI.

Præterea in ειω desyderatiua per ει. risurio, bellaturio. Itē in ειθω. p̄ter lętifico, delibero, ango, salto, oblecto per η. Et q̄ in futuro hn̄t ι, in p̄nti quoq; habēt. tōdebo, tōdeo. occidā, occido. per ει quidē. Itē q̄ trāseundo p̄bent ο, ι accipiunt. retributio, buo. parca, diuido. tōsura, tōdeo. libamē, libo. reliquus, linquo. stœba, stipo. nimirū per ει. Prę-

Hæc in q̄busdā exēplaribus nō addūtur. terea in ειω plusq̄dis. interrogo, ostēdo. Obseruādū hic, canonē hūc nō gn̄alē esse, ut q̄ in ειω sunt polysyll. per ει scribant. nā adiuuo, obtūdo, fortifico, incito, atq; alia per υ. p̄ter concito, doleo per ι. Verū dissylla. in ιζω nullū penultimat

ἀπαλεῖν δεύτερα καὶ τρίτα ἑνικὰ διφθογγογραφεῖται. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πεπονθότα συναίρεσιν, διφθόγγου οὐκ ἀπολείπεται. βοᾶς γὰρ καὶ βοᾷ τῷ α. καὶ χρυσοῖς τῷ οι. διενήνοχε δὲ κατὰ διάλεκτον Δωρικὴν τὰ τοῦ ζω. καὶ πεινῶ, καὶ διψῶ, καὶ οὐρῶ, τῷ ῃ γὰρ (οἷον, διψῇς, διψῇ) διφθογγογραφεῖται. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ην τῶν τοῦ πρώτου σώζει γράφειν. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. Πᾶν δ᾽ ἀπαρέμφατον διφθόγγῳ. ἢ γὰρ τῷ αι. ποιῆσαι. ἢ τῷ ει. τύπτειν. ἢ τῷ ου. χρυσοῦν. καὶ τὸ πεινῆν γὰρ, καὶ διψῆν, οὐρῆν. καὶ ὅσα τοιαῦτα διφθόγγῳ λήγει τῷ ῃ. περὶ δὲ τοῦ ζῆν η γραφομένου, σκεπτέον.

Ωσα τῷ Ε.

Παραλήγει δὲ τὰ μὲν εἰς εω, τῷ ε, συναιρεῖσθαι δυνάμενα. ποιέω. τὰ δὲ μὴ δυνάμενα, τῷ αι. παλαίω. πλὴν τοῦ ξέω. Ἔτι τὰ εἰς εω, καθαρὰ περισπώμενα. στερεῶ. πλὴν τοῦ παλαιῶ, κραταιῶ, περαιῶ. καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ ὀνομάτων διφθογγογραφουμένων. οἷον βέβαιον, βεβαιῶ. ἑδραῖον, ἑδραιῶ. γαῖα, γαιῶ.

Ωσα τῷ ΑΙ.

Τὰ δὲ εἰς αινω, τῷ αι. ὑφαίνω, τεκταίνω. πλὴν τοῦ μένω, καὶ στένω, καὶ ὅλως τῶν ἐχόντων ἀντιπαρακείμενον ὄνομα ἐκ τοῦ ο. οὐκοῦν, σθένω, ὅτι σθόνος. καὶ πένω, ὅτι πόνος. καὶ φένω, ὅτι φόνος. Ἔτι τὰ εἰς αιρω. χαίρω, αἴρω, σπαίρω, σαίρω. πλὴν τοῦ φέρω, καὶ ὅλως τῶν ἐχόντων ἀντιπαρακείμενον ὄνομα ἐκ τοῦ ο. καὶ δέρω τοίνυν, ὅτι δορά. καὶ περῶ, ὅτι πόρος.

Ωσα τῷ Η.

Τὰ δὲ εἰς ηγω, τῷ η. πλὴν τοῦ σιγῶ, σφριγῶ, μιγῶ, τῷ ι. καὶ ἐπείγω τῇ ει. Ἔτι τὰ εἰς ηθω. πλὴν τοῦ βρίθω, τῷ ι. καὶ πείθω, τῇ ει. καὶ πύθω, τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς ηπω. σήπω. πλὴν τοῦ λείπω, καὶ ἐρείπω τῇ ει.

Ωσα τῇ ΕΙ.

Ἔτι τὰ εἰς ειω ἐφετικὰ τῇ ει. γελασείω, πολεμησείω. Ἔτι τὰ εἰς ειδω. πλὴν τοῦ ἥδω, μήδω, κήδω, πηδῶ, φιληδῶ. τῷ η. Ἔτι ὅσα ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἔχει τὸ ε, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἔχει. κερῶ, κείρω. κτενῶ, κτείνω. τῇ ει ἄρα. Ἔτι ὅσα κινούμενα παρέχεται τὸ ο, τὸ ε προέχει. ἀμοιβὴ, ἀμείβω. μοῖρα, μείρω. κουρὰ, κείρω. λοιβὴ, λείβω. λοιπὸς, λείπω. στοιβὴ, στείβω. τῇ ει ἄρα. Ἔτι τὰ εἰς εινω ὑπερδισύλλαβα. ἐρείνω, φαείνω. Παρατηρητέον ἐνταῦθα ὅτι ὁ κανὼν οὐ καθόλου τῶν εἰς εινω ὑπερδισυλλάβων τῷ ει γράφεται. ἀμύνω, ἀμβλύνω, κρατύνω, ὀτρύνω, καὶ ἕτερα, τῷ υ. πλὴν τοῦ ὀρίνω, ὠδίνω. τῷ ι. Τῶν γε μὴν δισυλλάβων εἰς πτω, οὐθὲν πα

nultimat diphthōgo. lauo, pījcio, cado. per ι. In ιγω ue ro per ι. p̄ter ſuggero, morior, uoco per ϰ. Itē in ιζω ſimi liter. p̄ter fœnero per α. & egeo per ϰ. & p̄ter ſerpo, ſibi lo, ululo, effundo, ſtrido, ſingultio, murmuro per υ. & cō grego per οι. Per E.

Cæterū in ιζω, per ι. p̄ter ludo. Per Y.

In υρω aūt grauia, penul. per υ. rubeo, murmuro. p̄ter corrūpo, traijcio, laboro, dico, cōgrego per α. Per Ω.

Sed in ωζω per ω mag. p̄ter adapto, dominor, oleo. Præterea in ωσκω, & ωσω. p̄ter paſco. Quæcunq; itē gra uia per ε penultimāt, & nomē reſpondens p̄terito habēt, per paruū ο ſcriptū, hæc transmutata in circunflexū ω̃, ω magnum aſſumūt. ut tribuo, lex, diuido, uerto, modus, uerto, uerto, reuolutio, uerto. Præteritū uero imperf. pe nultimā eandē habet cū p̄ſti. dico, dicebā. gaudeo, bā. Itidem & futurū. p̄ter cōtracta. Hæc eñ, ſi quidē per ε uel per α penultimāt, ϰ habent. faciam, clamabo. ſi uero per ο, ω magnū. coronabo. p̄ter arabo, inquinabo, paſcam. Primū uero indefinitū futuro ſimilem penult. facit. p̄ter uerborū quartæ indefi. primū. hoc eñ per dipht. nēpe α penultimat, ſi futurū per ε. manebo, māſi. ſeminabo, aui. per ϰ autē, ſi futurū per α. cantabo, aui. Quinimo & ptm̄ perfe. & plusq̄perf. penult. eandē habet cum futuro. præ ter quædā uerba quartæ, in q̄bus uidelicet ε uel ſola, uel cum ι. nimirū in his ε in ο uertit mediū. corrumpā, corru pi. ſuadebo, ſuaſi. In θι uero, uel in τι, nō trāsformata im peratiua, & in ναι infinitiua per ϰ ſcribunt. p̄ter eſſe, & po ſuiſſe, & miſiſſe. unde dimiſiſſe, demiſiſſe. & q̄ huiuſmo di, etem̄ per α, p̄ter etiā manſiſſe. Atq; in totū uerba quar tæ, nempe indicatiui ſeruando ſcripturā, declinant hæc. occido, occidere. iudico, care. & cum produci neceſſe ſit, ι aſſumentia diphthongant, ut dictum eſt. Porrò omne optatiuū diphthongo penultimat. Et q̄ in μι quidē per οι uel per αι. uerberarē, uiſſem. Quæ uero in ϰρ non tranſ formata, per α. uerberauiſſem. Rurſum q̄ in αμηρ quintæ quidem exiſtentia, per α. ponerē. alia uero omnia per οι. uerberarer, darer. Transformata autē præexiſtentē di

phthongum

παραλήγει διφθόγγῳ. νίπτω, ῥίπτω, πίπτω. Τῷ ι. Τὰ δὲ εἰς ισκω τῷ ι. πλὴν τοῦ μιμνήσκω, θνήσκω, κικλήσκω. τῷ η. Ἔτι τὰ εἰς ιζω. πλὴν τοῦ δανείζω τῇ ει, καὶ χρήζω τῷ η. καὶ πλὴν τοῦ ἑρπύζω, ποππύζω, ὀλολύζω, βλύζω, τρύζω, λύζω, γογγύζω, ἰύζω. τῷ υ. καὶ ἀθροίζω. τῇ οι.

Τῷ Ε.

Ἔτι τὰ εἰς εζω. τῷ ε. πλὴν τοῦ παίζω.

Τῷ Υ.

Τὰ δὲ εἰς υρω βαρύτονα, τῷ υ. πορφύρω, μορμύρω. πλὴν τοῦ φθείρω, πείρω, τείρω, εἴρω, ἀγείρω, τῇ ει.

Τῷ Ω.

Τὰ δὲ εἰς ωζω τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ ἁρμόζω, δεσπόζω, ὄζω. Ἔτι τὰ εἰς ωσκω, καὶ ωσσω. πλὴν τοῦ βόσκω. Ἔτι ὅσα τῶν βαρυτόνων τῷ ε παραλήγει, καὶ ὄνομα ἀντιπαρακείμενον ἔχει, τῷ μικρῷ ο γραφόμενον, ταῦτα μεταποιούμενα εἰς τὸ περισπώμενον α, τὸ μέγα μεταλαμβάνει. οἷον, νέμω, νόμος, νωμῶ. τρέπω, τρόπος, τρωπῶ, στρέφω, στροφή, στρωφῶ. ὁ δὲ παρατατικὸς παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ ἐνεστῶτι. λέγω, ἔλεγον. χαίρω, ἔχαιρον. Ὡσαύτως καὶ ὁ μέλλων. πλὴν τῶν συνῃρημένων. ταῦτα γὰρ, εἰ μὲν τῷ ε, ἢ τῷ α παραλήγει, τὸ η ἔχει. ποιήσω, βοήσω. εἰ δὲ τῷ ο, τὸ μέγα. στεφανώσω. πλὴν τοῦ ἀρόσω, ὀνόσω, βόσω. Ὁ δὲ πρῶτος ἀόριστος τῷ μέλλοντι ὁμοίως παραληκτεῖ. πλὴν τοῦ τεταρτοκλίτου ὁριστικοῦ πρώτου. οὗτος γὰρ διφθόγγῳ μὲν τῇ ει παραλήγει, εἰ ὁ μέλλων τῷ ε. μενῶ, ἔμεινα. σπερῶ, ἔσπειρα. η δὲ εἰ ὁ μέλλων τῷ α. ψαλῶ, ἔψηλα. Ἔτι δὲ καὶ ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος, παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ μέλλοντι. πλὴν ἐνίων τεταρτοζύγων, ἐφ᾽ ὧν δηλονότι τὸ ε ἢ μόνον ἢ μετὰ τοῦ ι. ἐπὶ τούτων γάρ τοι τὸ ε εἰς ο τρέπει ὁ μέσος. φθερῶ, ἔφθορα. πείσω, πέποιθα. Τὰ δὲ εἰς θι, ἤ τι ἀμετάπλαστα προστακτικά, καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα ἠταγραφεῖται. πλὴν τοῦ εἶναι καὶ θεῖναι, καὶ εἶναι. ὅθεν τὸ ἀφεῖναι, καὶ καθεῖναι, καὶ τὰ τοιαῦτα, τῇ ει γάρ. καὶ πλὴν τοῦ μεῖναι. Καὶ ὅλως τῶν τεταρτοζύγων. τὴν γὰρ τοῦ ὁριστικοῦ σώζοντα γραφὴν, κλίνεται ταῦτα. κτείνω, κτεῖναι. κρίνω, κρῖναι. καὶ μηκύνεσθαι, ἀναγκαίου ὄντος τὸ ι προσλαμβάνοντα ἀποδιφθογγοῦται, ὡς εἴρηται. Πᾶν δ᾽ εὐκτικὸν διφθόγγῳ παραλήγει, καὶ τὰ μὲν εἰς μι, τῇ οι, ἢ τῇ αι. τύπτοιμι, τύψαιμι. τὰ δὲ εἰς ην ἀμετάπλαστα τῇ ει. τυφθείην. Τὰ δὲ εἰς ειμην πεμπτόζυγα μὲν ὄντα τῇ ει. τιθείμην. τ᾽ ἄλλα δὲ πάντα τῇ οι. τυπτοίμην, διδοίμην. Μεταπεπλασμένα δὲ τὴν ὑπάρχουσαν δί-

φθογγον

gũ ſeruãt. facerẽ,rem.clamarẽ,rem.Fieri aũt põt & paſſiui pteriti optatiuũ per η, ſi μ purũ habeat. factus ſũ,tus eſſem.memini.iſſem.Similiter aũt & ĩ uerbis qntæ per νι. iũgo,rem. iũgor,erer. Oẽ aũt ſubiũctiuũ per η,uel per ω magnũ.ſi dicam⁹,ſi dicaſ. Oẽ uero ĩ μαι deſi.nõ contractũ,ſi añ μ o habet,per o paruũ pen.uerberor. Oẽ itẽ o añ cõiugatoriũ μ incõtractũ,paruũ eſt. pter ſubiunc. In qb⁹ uero augmẽtũ ẽ tpale,o qdẽ ſemper in ω uertũt.α aũt in η,ε uero itidẽ in η.prѣter q̃tuordecim illa.ſino,bam. in duo grauiſone,bã.cõſueſco,bã.capio,bam.traho,bã.dico,bam.ſerpo,bam, aſſuefacio,bã.habeo,bam. ſequor, bar.traho,bam.ſerpo,ebam. operor,abar. cibũ prѣbeo, ebã. hѣc eĩn per ει.Cѣterũ circa cõtractiões orthogra.fit, ut ipſe contractiones.

Subiunctiuum.
In μαι.
Quæ uerba ει habeant aug.

LOCI DE ORTHOGRAPHIA Aduerbiorum.

ADuerbiorum aũt quæ in ι quidẽ,uel in ις, per ι deſinunt.pter quondã,papѣ,atat. Quæ uero in ην,per η.pauloañ,abũde, collectĩ. pter pri⁹, rurſum, retro per ι, & nũc per υ. Quæ aũt in ις per ι. bis,decies,frequẽter ſatis. pter deinde, deinceps, repente,ſtatim,tñ, æque per η. Cæterũ q̃ in fine tonũ hñt, ſi purũ qdẽ ι ſit, uel cũ θ, uel λ, uel μ,uel ξ,uel χ,uel ψ,per ει.ipſo clamore,ſine labore,tuto,populariter, ipſa dictione,citra pugnã,ipſo aſpectu.pter mane,ehodũ,& innominatim per ι.Si uero cum alia conſonante per ι.pter intrepide, ſine pcone,latenter, neglecte,per õneis dapeis,illic per ει.& ſimul,oĩno, temere,inſtãter per η.& domi per οι. atq; oĩno aduerbia nominũ ſimilia appellata. cõiter, ualde,nuſq̃. huc aũt per extenſionẽ habet ι, ut & ſic, & nũc. Quæ uero ſe hñt ſic,per iota ſcribunſ.Trifariã aũt fit extẽſio. nã aut per ι ſolũ, aut cũ φ,aut χ.certe,uiolentia.Præterea q̃ θ in ult. hñt, grauiſone per ι finiũt.ibi,alibi.Quѣ uero in ον,per o paruũ.gregatim,fluuiatim.pter impedimẽto, tandẽ. Cæterũ in ως per ω magnũ.pter antea,tunc,nuper,intus. At q̃ in ω,per ω magnũ.ſurſum.deorſum.pter ſeorſum,huc.Sunt itẽ & in υ deſi.ſuperiore anno,gry.Penul.uero ſimilẽ illis à qb⁹ deducũſ, hñt multa.ut à iuſtorũ,iuſte.à ſurſum,ſuperne.

Extenſio triplex.

à domus

φθογγὸν σώζει. ποιοῖμι, ποιοίην. βοῷμι, βοῴην. Γίνοιτο δ' ἂν καὶ παθητικοῦ παρακειμένου εὐκτικὸν τῷ η. ἢν τὸν καθαρὸν ἔχῃ. πεποίημαι, πεποιήμην. μέμνημαι, μεμνήμην. παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὑπεμπτοζύγων τῷ υι. ζεύγνυμι, ζευγνυίην. ζεύγνυμαι, ζευγνυίμην. Πᾶν δὲ ὑποτακτικὸν τῷ η, ἢ τῷ ω μεγάλῳ. ἐὰν λέγωμεν, ἐὰν λέγηται. Πᾶν δὲ εἰς μαι λῆγον ἀπαθές, εἰ πρὸ τοῦ μ, τὸ ο ἔχει, μικροπαραληκτεῖ. τύπτομαι. ὅλως δὲ τὸ πρὸ τοῦ κλιτικοῦ μ ἀπαθὲς ο μικρόν. πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν. ἐφ' ὧν δὲ ἡ αὔξησις χρονικῶς, τὸ μὲν ο ἀεὶ εἰς ω μέγα μεταβάλλει. Τὸ δὲ α εἰς η. τὸ δὲ ε εἰς η, καὶ αὐτό. πλὴν τῶν τεσσάρων καὶ δέκα ἐκείνων. ἑῶ, εἴων. ἕω βαρυτόνως, εἷον, ἔθω, εἶθον. ἕλω, εἷλον, ἕλκω, εἷλκον. ἕπω, εἷπον. ἕρπω, εἷρπον. ἐθίζω, εἴθιζον. ἔχω, εἶχον. ἕπομαι, εἱπόμην. ἐρύω, εἴρυον. ἑρπύζω, εἵρπυζον. ἐργάζομαι, εἰργαζόμην. ἑστιῶ. εἱστίων. ταῦτα γὰρ τῷ ει. ἡ δὲ περὶ τὰς συναιρέσεις ὀρθογραφία ὡς αἱ συναιρέσεις.

ΤΟΠΟΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΙ Ἐπιῤῥημάτων.

Τῶν δὲ ἐπιῤῥημάτων τὰ μὲν εἰς ε, ἢ εἰς ες, τῷ ε λήγει. πλὴν τοῦ πάλαι, βαβαί, ἀτταταί· τὰ δὲ εἰς ην, τῷ η. πρώην, χύδην, συλλήβδην. πλὴν τοῦ πρίν, πάλιν, κατόπιν, τῷ ι. καὶ νῦν τῷ υ. τὰ δὲ εἰς ις, τῷ ι. δίς, δεκάκις, πολλάκις, ἅλις. πλὴν τοῦ ἑξῆς, ἐξείης, ἐξαίφνης, ἐξαπίνης, ἔμπης, ἐπίσης τῷ η. Τὰ δὲ ἐσχατονούμενα εἰ μὲν καθαρὸν τὸ ι, ἢ μετὰ τοῦ θ, ἢ λ, ἢ μ. ἢ ξ, ἢ χ, ἢ ψ τῷ ει. αὐτοβοεί, ἀμοχθεί, ἀσυλεί, πανδημεί, αὐτολεξεί, ἀμαχεί, αὐτοψεί. πλὴν τοῦ πρωΐ, καὶ ἀνιστί, * καὶ ἀνωνυμί, τῷ ι. εἰ δὲ μετ' ἄλλου τοῦ συμφώνου τῷ ι. πλὴν τοῦ ἀθαμβεί, ἀκηρυκτεί, ἀνοικτεί, ἀσπουδεί, πανθοινεί, ἐκεῖ. τῷ ει. καὶ ἀμαρτῆ, παγγενῆ, εἰκῆ, ἀκαρῆ. τῷ η. καὶ οἴκοι τῷ οι. καὶ ὅλως τῶν ὁμοιωνομάτων ὀνομασθέντων. κοινῇ, κομιδῇ, μηδαμῇ. τὸ δὲ δεῦρί κατὰ ἐπέκτασιν ἔχει τὸ ι. ὡς καὶ τὸ ὡδί, καὶ νυνί. Τὰ δὲ ἔχοντα οὕτως, ἰῶτα γράφονται. τριχῶς δ' ἡ ἐπέκτασις, ἢ γὰρ τὸ ι μόνῳ, ἢ καὶ μετὰ τοῦ φ, ἢ τοῦ χ. ναίχι, βίηφι. Ἔτι τὰ τῷ θ συλλαβιζόμενα βαρυτόνως τῷ ι λήγει. αὐτόθι, ἄλλοθι. Τὰ δὲ εἰς ον τῷ μικρῷ. ἀγεληδόν, ποταμηδόν. πλὴν τοῦ ἐμποδών, τελευτών. Τὰ δὲ εἰς ως τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ πάρος, τῆμος, ἔναγχος, ἐντός. Τὰ δὲ εἰς ω τῷ μεγάλῳ, ἄνω, κάτω. πλὴν τοῦ ἄπο, δεῦρο. ἔστι δὲ καὶ εἰς υ λήγοντα. πέρισυ, γρῦ. Παραλήγουσαν δὲ ὁμοίως τοῖς ἀφ' ὧν παράγεται ἔχει τὰ πολλά. δικαίων, δικαίως. ἄνω, ἄνωθεν.

al. ἀνωϊστί id est, ex insperato.

à domus, domo. ab aliquis, alicunde, & nulla ex parte. pter aliunde, & utrinq;, altera ex parte. ppter multas deinceps breues. Lõgius uero & lõgissime finitis in οτερος & οτατος noībus conueniunt. Positiua tñ per ι. legendũ, nauigandũ, spirandũ. pter optandum. & in ικα, & in ιορ per ι. statim, propius.

COMMVNES LOCI DE ORTHOgraphia partium orationis.

Communes aũt noīm & uerborũ, & oīno oīm orationis partiũ loci habeant orthographici tales. De initialibus & medijs, itẽ simplicibus integris, si nõ abũde de medijs, simpliciter dicta sunt. Syllaba Bδι, per ι scribitur. hirundo, odiosus. Bδυ, per υ. odio habere. Βε ante β quidẽ, & λ, & ρ, per ε. stabile, sagitta, barathrũ. Media ε, & η, & ο. sagitta, profanũ, acus. pter stabile. Añ uero ο, & τ, per αι, paululũ, pelliceũ. Βη ante λ, & μ, & ρ, & τ, per η. cœlũ, gradus, Berytus, tussio. Media ι. Berine. pter Berytus per υ. Sed añ α, & ο, & η, & υ, per ι. uis, uita, poculũ, coire. pter byas per υ. Media αι, & ο. uiolentũ, uita. pter uiuidũ. Ante uero ο, & θ, & duplicẽ consonã. pter τ per υ. obturo, profunditas, iũcus, dense, byssus. pter cõuallis per η, & Bœotia per οι. Media ι. iunceũ. & υ subsequẽs ξ. Bizye. Bλι añ π quidẽ per ε. uideo. ante uero σ per αι. blesus. Bλυ ante ξ quidẽ per υ. scaturire. at ante τ, per ι. blitũ. Cæterũ ante χ per η. balatus. Media ω magnũ. pulegiũ. Bλω per ω mag. altus, terribilis. Media υ. terribilis. βο añ uocalẽ quidẽ, & σ, & duplicẽ conso. per ο paruũ. clamor, cibus, uua. Media ε. boreas. & ω mag. si purũ sit. bootes. si uero nõ, ο paruũ. cœnũ. Verũ ante λ, & μ collocatum, per ω magnũ. gleba, ara. aliter autẽ per ο paruũ. stercus. Media ι. βρε, per ε. sinciput. Media υ, in θυ. extollo. in τη, η. Brundusiũ. βρι ante θ quidẽ, & μ, per ι. onero, infremo. Ante uero uocalẽ, & ante η, & τ, & χ, per υ. scatere, deuorare, cortex, fremere. Bρο ante τ. uel duplicẽ conson. per ο paruum. mortalis, tonitru. Ante μ uero, & σ, per ω magnũ. foetere, cibus. pter crepitus, hoc est, ignis sonus. crepitus

Loci literæ β cum alijs literis.

εἶκος, εἴκοθεν. ἀμός, ἀμόθεν, καὶ οὐδαμόθεν. πλὴν τοῦ ἑτέρωθεν, καὶ ἀμφοτέρωθεν, καὶ κατέρωθεν, διὰ τὸ πολλὰ ἔφεξῆς βραχέα. Τὸ δὲ ἀποτέρω, καὶ ἀποτάτω τοῖς εἰς οτερος καὶ οτατος τῶν ὀνομάτων ἀκολουθεῖ. τά γε μὴν θετικὰ τῷ ε. ἀναγνωσέον, πλευσέον, πνευσέον. πλὴν τοῦ εὐκταῖον, καὶ τὰ εἰς ικα, καὶ εἰς ιον τῷ ι. αὐτίκα, ἴγγιον.

ΚΟΙΝΟΙ ΤΟΠΟΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΙ τῶν τοῦ λόγου μερῶν.

Κοινοὶ δ' ὀνομάτων καὶ ῥημάτων, καὶ ὅλως τῶν τοῦ λόγου μερῶν τόποι κείσθωσαν ὀρθογραφικοὶ τοιοῦτοι. ἀρκτικῶν περὶ καὶ μέσων, ἐκ δευτέρου ἁπλῶν, ἀπαθῶν, ἂν μὴ πάσιν τι τὰ περὶ μέσων ἁπλῶς εἰρημένα. Η βδε, τῷ ε γράφεται. βδέλλα, βδελλυρός. Η βδυ, τῷ υ. βδύλλειν. Η βε πρὸ μὲν τοῦ β, καὶ λ, καὶ ρ, τῷ ε. βέβαιον, βέλος, βέρεθρον. Μέσον τὸ ε, καὶ η, καὶ ο. βέλεμνον, βέβηλον, βελόνη. πλὴν τοῦ βέβαιον. Πρὸ δὲ τοῦ ο, καὶ τ, τῷ αι. βαιόν, βαίτη. Η βη πρὸ μὲν τοῦ λ, καὶ μ, καὶ ρ, καὶ τ. τῷ η. βηλός, βῆμα, Βηρυτός, βήτα. Μέσον τὸ ι. βηρίνη. πλὴν τοῦ Βηρυτός, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ α, καὶ ο, καὶ κ, καὶ ν, τὸ ι. βία, βίος, βίκος, βινεῖν. πλὴν τοῦ βύας τῷ υ. Μέσον τὸ αι, καὶ ο. βίαιον, βιοτή. πλὴν τοῦ βιώσιμον. Πρὸ δὲ τοῦ ω, καὶ θ, καὶ δισυμφώνου. πλὴν τοῦ τ, τῷ υ. βύω, βυθός, βύβλος, βύζην, βύσσος. πλὴν τοῦ βῶσαι, τῷ η. καὶ Βοιωτία, τῷ οι. Μέσον τὸ ι. βύβλινον, καὶ τὸ υ ὑποτασσόμενον τῷ ζ. Βιζύη. Η βλε, πρὸ μὲν τοῦ π, τῷ ε. βλέπω. πρὸ δὲ τοῦ σ. τῷ αι. βλαισός. Η βλυ, πρὸ μὲν τοῦ ζ, τῷ υ. βλύζειν. πρὸ δὲ τοῦ τ, τῷ ι. βλίτον. Πρὸ δὲ τοῦ χ, τῷ η. βληχή. Μέσον τὸ μέγα, βληχωνία. Η βλω, τῷ μεγάλῳ. βλωθρός, βλωσυρός. Μέσον τὸ υ. βλωσυρός. Η βο πρὸ μὲν φωνήεντος καὶ σ, καὶ δισυμφώνου, τῷ μικρῷ. βοή, βόσις, βότρυς. Μέσον τὸ ε. βορέας, καὶ τὸ μέγα καὶ βαρὺ ὄν. βοῶτις. εἰ δὲ μή, τὸ μικρόν. βόρβορος. Πρὸ δὲ τοῦ λ, καὶ μ προτασσομένον, τῷ μεγάλῳ. βῶλος, βωμός. ἄλλως δὲ τῷ μικρῷ. βόλβιτον. Μέσον τὸ ι. Η βρε, τῷ ε. βρέγμα. Μέσον τὸ υ ἐν θυ, βρενθύω. ἐν τκ, τῷ η. βρεττάνιον. Η βρι, πρὸ μὲν τοῦ θ, καὶ μ, τῷ ι. βρίθω, βριμῶμαι. Πρὸ δὲ φωνήεντος, καὶ πρὸ τοῦ κ, καὶ τ, καὶ χ, τῷ υ. βρύειν, βρύκειν, βρύτεον, βρύχειν. Η βρο, πρὸ τοῦ τ, καὶ δισυμφώνου, τῷ μικρῷ. βροτός, βροντή. Πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ σ, τῷ μεγάλῳ. βρωμᾶσθαι, βρῶσις. πλὴν τοῦ βρόμος ὁ τοῦ πυρός, ἦχος. βρῶ-

pitus aũt esurientiũ. Bα aũt media in κη quidẽ & κτη, est η. ut spado, bacul⁹. In δι uero, & σι, per ι. uado, rex. Preterea in βι, p̃cedẽte ρ. barbitõ. aliter uero oĩa per υ. Babylõ, latrat, bacchylides, nisi patrony. fit. In γω aũt ω ma. semiuir.

Litera γ cum alijs. Γε per ε. p̃ter terra, gæsa. Media ε, est ε. gñatio. p̃ter generosus. & ω mag. geometres. Med. ω, o paruũ. terræ dator. γη, seorsim per η. terra. añ uero uocalẽ, & λ, & μ, & π, per υ. dẽtale, cophinus militaris, nudus, tuguriũ. excipiat terren⁹ per η. iugerũ per υι. Med. in μνη per η. expedit⁹. añ uero γ, & ρ, ι. gigas, fieri. p̃ter genero per α. mulier per υ. Media per υ. applausus. & ω mag. cognosco. Ante θ autẽ uel ρ, per η. lætor, senectus. p̃ter gyrus per υ. Γλι per ι. p̃ter pupilla per η. & dulce, scalpere per υ. Γλω & γνω, per ω ma. p̃ter caligo. Γο per o paruũ. p̃ter angulus, corytus, corytna. Media per υ. Γρα per αι. grecus. γρυ sola per υ. Cęterũ añ γ, per η. Gregorius. Med. per o paruũ. uigilo. p̃terea añ π. per υ. aquilinus. Ante uero φ, per ι. griph⁹. Γα aũt media per ι & ε. feles, Galipsus, Gabria. p̃ter nuptiæ.

δ cum alijs. Δε per ε scribitur. p̃ter scire, unde sciens, ingeniosus, & cõuiuiũ, & coquus. Media per ε. esca. p̃ter torques, & per ι. dextera. p̃ter Dercylus, & cõuiua, & sanguinẽ bibo, per υ. Δη sola cõiunctionaliter quidẽ per η. sanè. uerbaliter uero per α. oportet. Añ uero uoca. per ι. p̃ter populari per η, & duo per υ. Itẽ añ δ. p̃ter timeo per α. & cochleare per οι. Med. υ. geminus. Itẽ ante κ. p̃ter mordeo, morsus per η. & mõstro, unde demõstro, demõstratio per α. Med. υ. rete. & ω mag. si purũ sit. persequor. paruũ uero, si nõ purũ. impostura. Itẽ ante ρ. p̃ter graue per α. & diu, per η. Media ε antepenacute. consiliũ. αι acute. diuturnũ. Porrò ante σ. p̃ter δυς, & occasus per υ. etiã ante χ. bifariã. Itẽ añ duplicẽ conson. p̃ter cœna per α. Gñaliter uero ex bis composita per ι. duplex, biceps, biformε. Ante uero η, & μ, per η. diu, populus. Media in μη est η. Ceres. In θυ. υ. moror. Etiã ante λ. p̃ter miser, & crepusculũ per α. Media αι. miser. Ante uero ρ, per α. p̃ter contentio, & diu per η. Δμω, per ω mag. seruus. δο, per o paruũ. tenebrosum. δο ante quidẽ κ, & λ, & ρ, per o paruũ. appareo, dolus, arundo. Media ι longũ.

Ante

μος δὲ τῶν σιτοδῶν. Τῆς δὲ βα, μέσον ἐν μὲν κη, καὶ κτη, η. βάκηλος, βακτηρία. Εν δὲ δι, καὶ σι, ι. βαδίζω, βασιλεύς. Ετι ἐν βι, ἐσ-γμένου ρ. βάρβιτον. ἄλλως δὲ τι πάντα τῷ υ. βαβυλών, βαβύζει. βακχυλίδης. εἰ μὴ πατρωνυμικόν. ἐν δὲ γω τὸ μέγα. βαγῶας.

Η γε, τῷ ε. πλὴν τοῦ γαῖα, καὶ γαῖσα. Μέσον τοῦ ε. γενεά. πλὴν τοῦ γενναῖος. καὶ τὸ μέγα. γεωμέτρης. Μέσον τῆς αι, τὸ μικρόν. γαιοδότης. ἡ γη, μόνη τῷ η. γῆ. πρὸ δὲ φωνήεντος, καὶ λ, καὶ μ, καὶ π, τῷ υ. γύης. γυλινος, γυμνός, γύπανον. ἐξαιρείσθω τὸ γήϊνος τῷ η. καὶ γυῖα, τῇ υι. Μέσον ἐν μνη, τῷ η. γυμνήτης. Πρὸ δὲ τοῦ γ, καὶ ν, τὸ ι. γίγας, γίνεσθαι. πλὴν τοῦ γείνω τῇ ει. καὶ γυνὴ τῷ υ. Μέσον τὸ υ. γιγλυσμός. καὶ τὸ μέγα, γινώσκω. Πρὸ δὲ τοῦ θ, ἢ ρ, τῷ η. γήθω, γῆρας. πλὴν τοῦ γῦρος τῷ υ. Η γλι, τῷ ι. πλὴν τοῦ γλήνη, τῷ η. καὶ γλυκύ, καὶ γλύφειν. τῷ υ. Η γλω. καὶ ἡ γνω, τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ γνόφος. Η γο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ γωνία, γωρυτός, γωρτύνη. Μέσον τὸ υ. Η γραι, τῇ αι. γραικός. Η γρυ μόνη τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ γ, τῷ η. γρηγόριος. Μέσον τὸ μικρόν. γρηγορῶ. πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ υ. γρυπός. πρὸ δὲ τοῦ φ, τῷ ι. γρίφος. τῆς δὲ γα μέσον τὸ ι καὶ ε. γαγεώτης, Γαλιψός, Γαβριά. πλὴν τοῦ γαμήλια.

Η δε, τῷ ε. πλὴν τοῦ δαίειν, ὅθεν τὸ δαίμων, τὸ δαίδαλος, καὶ δαίς, καὶ δαιτρός. Μέσον τὸ ε. δέλεαρ. πλὴν τοῦ δέραιον. καὶ ι. δεξιά. πλὴν τοῦ Δερκύλος, καὶ δαιτυμών, καὶ δερμύλω, τῷ υ. Η δη μόνη συνδεσμικῶς μὲν τῷ η. δή, ῥηματικῶς δὲ τῇ ει. δεῖ. πρὸ δὲ φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ δηοῦν τῷ η, καὶ δύο τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ δείδω, τῇ ει. καὶ δοίδυξ, τῇ οι. Μέσον τὸ υ. δίδυμος. Ετι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ δήχω, ὅθεν τὸ δῆγμα, τὸ η. καὶ δείκω, ὅθεν τὸ δεικνύω, καὶ δεῖγμα, τῇ ει. Μέσον τὸ υ. δίκτυον. καὶ τὸ μέγα καθαρὸν ὄν. διώκω. μικρὸν δὲ, εἰ μὴ καθαρόν. διπλοΐ. Ετι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ δεινόν, τῇ ει. καὶ δήν, τῷ η. Μέσον τὸ ε, προπαροξυτόνως. δήνεον. Η αι ὀξυτόνως. δηναιόν. Ετι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ δύς, καὶ δύσις, τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ χ, δίχα. Ετι πρὸ δισυμφώνου. πλὴν τοῦ δεῖπνον τῇ ει. Καθόλου δὲ τὰ ἐκ τοῦ δίς, σύνθετα τῷ ι. διπλοῦν, δικέφαλον, διφυές. Πρὸ δὲ τοῦ κ καὶ μ, τῷ η. δηθά, δῆμος. Μέσον ἐν μη, τὸ η. Δήμητρα. μέσον ἐν θυ, τὸ υ. δηθύνω. Ετι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ δειλός, καὶ δείλη, τῇ ει. Μέσον ἡ αι. δείλαιος. πρὸ δὲ τοῦ ρ. τῇ ει. πλὴν τοῦ δῆρις, καὶ δηρόν, τῷ η. Η δμω, τῷ μεγάλῳ. δμώς. Η δνο, τῷ μικρῷ. δνοφερόν. Η δο, πρὸ μὲν τοῦ κ, καὶ λ, καὶ ν, τῷ μικρῷ. δοκῶ, δόλος, δόναξ. Μέσον τὸ ι. δολιχόν.

Añ uero δ,uel μ,uel ϱ.per ω mag. Dodona, dom⁹, donũ. pter domus, & donatio. Prętera añ σ, & τ. pter datio, & dator. δϱο ante μ quidẽ,per ο paruũ.curſus. añ uero π,per ω mag.dropax. δϱυ,per υ.pter acerbũ per ι. δα aũt media κτυ.& κϱυ per υ. digitus,lachryma. Alia aũt per ι.abũdãs, Damianus, niſi pdicta impediant. & ο paruũ.Damoſus.

E. E. ε ſola pronominaliter quidẽ per ε, aduerbialiter uero per αι. unde lamẽtari,& Aiax. Ante uero α,per ε.pter terra. Itẽ ante ο. marcidũ. pter æuũ, uariũ penacute, geſtatio. Media antepe. ω magnum.marcidũ.pter geſtatio. Rurſum ante β, ε ſcribitur. pter ianua, hei. Præterea añ δ. præter pudor. Media κ, ipſius ε. cibus. Itẽ ante θ. præter ardeo,ęther. Media α. coma. niſi in ιζω. ut aſſuefacio. Media ipſius αι eſt ι in æthiops. υ in calefacio. Porrò ante κ. pter ærumna, blãditiæ. Media eſt κ dictionis ab ε incip. quietus. pter ille per α. & ſocer,per υ. Itẽ ante λ. pręter feles,& Aelius. Media ε,& ι. mina, ſtupeo. pter oliua planta. Rurſum ante μ. pręter ſanguis,& blãdus. Media ε, & υ. uomitus, blandus. Itẽ ante ν. pręter laus, & grauis, & obſcure loqui, unde ænigma. Media ε, & ι. uenetus, obſcure loquor. pter Aeneas per α. Pręterea ante π. pter altum. Med. α. urgeo. pter Epeus. Itẽ ante ϱ. pter loliũ, eligo, tollere. Media ε. cicer. & ι. lana. pręter hæc,rubrum, detineo, munitũ,per υ. & eremus, ſedeo,per κ. diruo,innitor,per α. Itẽ ante σ. pręter ſentire,dedecus, Aeſopus, parca. Med. ι. cõmedo. pter pudefacio,& impium per υ. Etiã ante τ. præter petere, cauſa. uerũ ætna, ab ardeo deductum. Media ε. præter ſocius. Eteſias uero per κ.uerus per υ. paratus per οι. Itẽ ante χ. præter cuſpis. Med. ε. anguilla,& ι. uipera. præter tutũ per υ. Cęterũ ante ψ. pter ſtatim. Ante uero γ.per αι.populus arbor. præter ego,& ſuſcito. Media præcedente γ ε altero υ.promitto.

Z. Apud Homẽ. paſſim. Zε, per ε. zephyrus. ζα quidẽ añ uocalẽ,per α. ſemẽ,uñ illud,fertile ſolũ. Ante uero θ,per υ. zythus. Sed añ λ.per κ.zelus. præterea ante μ. pręter frumentũ per υ. Itẽ ante ν, & τ. Zeno, quærere. ζω per ω mag. præter caligo.

I. I. ι ſola articulariter quidẽ,& aduerbialiter per κ.hęc,q. uel per

Πρὸ δὲ τοῦ δ, ἢ μ, ἢ ρ, τῷ μεγάλῳ. Δωδώνη, δῶμα, δῶρον, πλὴν τοῦ δόμος, καὶ δόμα. Ετι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ. πλὴν τοῦ δόσις, καὶ δοτήρ. Η δρο πρὸ μὲν τοῦ μ, τῷ μικρῷ. δρόμος. Πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ μεγάλῳ. δρώπαξ. Η δρυ, τῷ υ. πλὴν τοῦ δριμύς, τῷ ι. Τοῦ δὲ δα μέσον ἐν κτυ, καὶ κρυ, τὸ υ. δάκτυλος. δάκρυον. τὰ δ᾽ ἄλλα ι. δαψιλής, Δαμιανός. εἰ μὴ τὰ προειρημένα κωλύοι. καὶ τὸ μικρόν. Δάμοσος.

Ε. ἡ ε μόνη ἀντωνυμικῶς μὲν τῷ ε, ἐπιῤῥηματικῶς δὲ τῇ αι. ὅθεν τὸ αἰάζειν, καὶ Αἴας. Πρὸ δὲ τοῦ α, τὸ ε. πλὴν τοῦ αἶα. Ετι πρὸ τοῦ ο, ἔολον. πλὴν τοῦ αἰών, αἴωλον παροξυτόνως. αἰώρα. Μέσον προπαροξυτόνου, τὸ μέγα. αἴωλον. πλὴν τοῦ αἰώρα. Ετι πρὸ τοῦ β. πλὴν τοῦ αἰβάλη, καὶ αἰβοῖ. Ετι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ αἰδώς. Μέσον τὸ η, τοῦ ε. ἐδητύς. Ετι πρὸ τοῦ θ. πλὴν τοῦ αἴθω, αἰθήρ. Μέσον ἡ ει, ἔθειρα, εἰ μὴ ἦν εἰς ιζω. οἷον, ἐθίζω. Μέσον τῆς αι. τὸ ι ἐπὶ τοῦ αἰθίοψ, τὸ υ ἐπὶ τοῦ αἰθύσσω. Ετι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ αἰκία, αἰκάλη. Μέσον τὸ η. τοῦ ε. ἔκηλος. πλὴν τοῦ ἐκεῖνος. τῇ ει. καὶ ἑκυρός, τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ αἴλουρος, Αἴλιος. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. ἔλεος, ἐλινύω. πλὴν τοῦ ἐλαία φυτόν. Ετι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ αἷμα, καὶ αἱμύλος. Μέσον τὸ ε, καὶ υ. ἔμετος, αἱμύλος. Ετι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ αἶνος, καὶ αἰνός. καὶ αἰνίττεσθαι, ὅθεν τὸ αἴνιγμα. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. ἐνετός, αἰνίττομαι. πλὴν τοῦ Αἰνείας, τῇ ει. Ετι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ αἰπύ. Μέσον ἡ ει. ἐπείγω. πλὴν τοῦ ἔπηκος. Ετι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ αἶρα, αἱροῦμαι, αἱρεῖν. Μέσον τὸ ε. ἐρέβινθος. καὶ τὸ ι. ἔριον. πλὴν τῶν ἐρυθρόν, ἐρύκω, ἐρυμνόν, τῷ υ. καὶ ἔρημος, ἐρητύω, τῷ η. καὶ ἐρείπω, ἐρείδω, τῇ ει. Ετι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ αἰσθάνεσθαι, αἰσχύνη, Αἴσωπος, αἶσα. Μέσον τὸ ι, ἐσθίω. πλὴν τοῦ αἰσχύνω, καὶ αἴσυλον τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ αἰτεῖν, αἰτία *. Τὸ μέν τοι αἴτνη, τοῦ αἴθω παράγωγον. Μέσον τὸ ε. πλὴν τοῦ ἑταῖρος, καὶ ἐτησίας δὲ, τῷ η. ἔτυμος. τῷ υ. ἕτοιμος. τῇ οι. Ετι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ αἰχμή. Μέσον τὸ ε. ἔγχελυς. καὶ τὸ ι. ἔχιδνα *. πλὴν τοῦ ἐχυρόν, τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ ψ. πλὴν τοῦ αἶψα. πρὸ δὲ τοῦ γ, τῇ αι. αἴγειρος. πλὴν τοῦ ἐγώ, καὶ ἐγείρω. Μέσον ἠλυμένου γ ἑτέρου, τὸ υ. ἐγγυῶμαι.

Aliâs additur αἴτνη.

Aliâs addi. καὶ τῇ αι. ἐσχίνον.

Η ζε, τῷ ε. ζέφυρος. Η ζει πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ ει. ζειά. ὅθεν τό, ζείδωρος ἄρουρα. Πρὸ δὲ τοῦ θ, τῷ υ. ζῦθος. Πρὸ δὲ τοῦ λ, τῷ η. ζῆλος. Ετι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ζύμη, τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ ν, καὶ τ. Ζήνων, ζητεῖν. Η ζω, μεγάλῳ. πλὴν τοῦ ζόφος.

Η. ι μόνη ἀρθρικῶς μὲν, καὶ ἐπιῤῥηματικῶς, τῷ η. ἥ, ἤ. ᾗ

uel per οι.hi,quò.Cõiunctionaliter aũt,si disiunctiue,per κ. si uero cõtinuatiue,per α. Añ uocalẽ aũt per ι. p̃ter aurora,& bonus per κ. & eia per α. & hyacinthus,pluit,hyades,hyena per υ.& filius per υι. & teno, puto,auspicium, auis,per οι.Med.ι.facer.& ω mag.flat⁹,auspiciũ.p̃ter Ioniũ pelagus,& Ionia. Itẽ añ δ.p̃ter dulce,uoluptas per κ. & aq̃,tuber,per υ.& tumeo,uñ tumor per οι.& species per α. Med.υ.firmo.& ω mag.idolũ.etiã añ σ.p̃ter pugna,postea,hysop⁹,hystrix,carceres,uenabulũ,sus per υ.& ęstrũ, fex,lanæ,ouis per οι.un⁹ per α.& qetũ,& delectatio per κ. Med.υ.qetus.& ω mag. hysop⁹.Itẽ añ υ.p̃ter habenæ, iuuẽcus,abomasum per κ.& uinũ per οι.Med.ι.habenæ.p̃ter abomasum per υ.Adhæc añ ξ.uiscũ.Med.ι,Ixiõ.Cętrũ ante π.p̃ter Epyrus, blandũ,sono,febris,algida,per κ. & sub,super,consul, barba per υ. Med.ι. p̃ter sono per υ. barba per κ. Añ uero β,uel γ,per κ.p̃ter gibbosus,iniuria, humidũ, ualeo,per υ. & iberus per ι.Media ι,& ι.dux,ualeo. Rursum añ θ.p̃ter recta,Ithaca, Ithome,per ι.Med.ω mag. Ithome.p̃ter Ithorus. Itẽ ante λ.p̃ter syncerũ,uerto, seruus.per α.& propitius,Illyrius,hilaris,Iliũ,limus,Ilius. beneuolus, uertigo.per ι.& sylua,latrare per υ. Med.ι,& ι.p̃ter tego, & elysiũ,& Illyrius per υ. Præterea añ μ. præter palliũ,desyderiũ,lorũ,haurire.per ι.& uobis,Hymettus,hymnus. per υ. & uestis per α.& uia per οι. Media ι, & κ. hymettus,dies.Itẽ ante τ. p̃ter impetuosus,bellariũ. per ι. & mors,per οι. Itẽ ante φ. Vulcanus.Med.ω.hephęstion. Porrò añ κ, per α. p̃ter uenio,minime,per κ. & peruenio,supplex,furcula,miluus.per ι.& domus per οι.Media ι. similis.p̃ter uulgaris.etiã añ ρ.p̃ter Iuno,heros,quiete,sepulchrũ.per κ.& iris per ι.& puerulus,hircani, piscina.per υ.Med.ι.qete. Iunoniũ uero eorũ q̃ per αιογ sunt. Et κ.pax.& ω mag.ironia.Itẽ añ χ.p̃ter sonus per κ.& abire per οι.Cęterũ añ ψ,per υ.p̃ter ips per ι. Θι,per ι.deus, Themis.Med.ι.ęstiuũ.& ω mag. specto. θα,añ uocalẽ q̃dẽ α.p̃ter sacrifico,uñ uictima per υ.& thiasus per ι.& intueri per κ.Añ uero β, per κ.Thebæ. Etiã añ γ.p̃ter tãgo,cõtingo.per ι,& filia per υ.p̃terea añ κ.theca.Itẽ añ λ.p̃terca

psa per

τῇ οι. οἷ, οἷ. συνδεσμικῶς δὲ, εἰμὲν διαζευκτικῶς, τῷ η. εἰ δὲ συναπτικῶς τῇ ει. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ ἠὼς, καὶ ἠΰς. τῷ η. καὶ εἶα, τῇ ει. καὶ ὑάκινθος, ὕει, ὑάδες, ὕαινα, τῷ υ. καὶ υἱὸς τῇ υι. καὶ οἴαξ, οἴω, οἰωνὸς ὄρνις, τῇ οι. Μέσον τὸ ε. ἱερεύς. καὶ τὸ μέγα. ἰωή, οἰωνός. πλὴν τοῦ ἰόνιον πέλαγος, καὶ Ἰονία. Ετι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ ἡδύ, ἦθος τῷ η. καὶ ὕδωρ, ὕδνον, τῷ υ. καὶ οἰδῶ, ὅθεν τὸ οἴδημα τῇ οι. καὶ εἶδος, τῇ ει. Μέσον τὸ υ. ἱδρύω. καὶ τὸ μέγα. εἴδωλον. Ετι πρὸ τοῦ σ. Πλὴν τοῦ ὑσμίνη, ὕστερον. ὕσσωπος. ὕστριξ, ὕσπληξ, ὑσσός, ὗς τῷ υ. καὶ οἶστρος, οἰσύπη, οἶς. τῇ οι. καὶ εἷς, τῇ ει. καὶ ἥσυχον, καὶ ἧσις. τῷ η. Μέσον τὸ υ. ἥσυχος. καὶ τὸ μέγα. ὕσσωπος. Ετι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ ἡνίαι, ἧνις, ἥνυστρον, τῷ η. καὶ οἶνος τῇ οι. Μέσον τῷ ι. ἰνίαι. πλὴν τοῦ ἥνυστρον, τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ ξ, ἰξός. Μέσον τὸ ι. ἰξίων. Ετι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ ἥπαρος, ἤπιον, ἠπύω. ἠπίαλος τῷ η. καὶ ὑπὸ, ὑπὲρ, ὕπατος, ὑπήνη. τῷ υ. Μέσον τὸ ι. πλὴν τοῦ ἠπύω, τῷ υ. καὶ ὑπήνη τῷ η. Πρὸ δὲ τοῦ β, ἢ γ, τῷ η. πλὴν τοῦ ὑβὸς, ὕβρις, ὑγρὸν, ὑγιαίνω, τῷ υ. καὶ ἴβηρ τῷ ι. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. ἡγεμὼν, ὑγιαίνω. Ετι πρὸ τοῦ θ. πλὴν τοῦ ἰθύ, ἰθάκη, ἰθάμη, τῷ ι. Μέσον τὸ μέγα. Ἰθώμη. πλὴν τοῦ ἴθορος. Ετι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ εἰλικρινής, εἰλῶ, εἵλως. τῇ ει. καὶ ἵλεως, Ἰλλυριὸς, ἱλαρὸς, ἴλιον, ἰλὺς, ἰλιὸς, ἵλαος, ἴλιγξ. τῷ ι. καὶ ὕλη, ὑλακτεῖν τῷ υ. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. πλὴν τοῦ εἰλύσω, καὶ ἠλύσιον, καὶ Ἰλλυριός. τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ἱμάτιον, ἵμερος, ἱμὰς, ἱμᾶν. τῷ ι. καὶ ὑμῖν, ὑμητὸς, ὕμνος τῷ υ. καὶ εἷμα τῇ ει. καὶ οἶμος τῇ οι. Μέσον τὸ ε, καὶ η. ὑμητὸς, ἡμέρα.

Ετι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ἴτης, ἰτρίον τῷ ι. καὶ οἶτος τῇ οι.

Ετι πρὸ τοῦ φ. ἥφαιστος. Μέσον ἡ αι. ἡφαιστίων. Πρὸ δὲ τοῦ κ. τῇ ει. πλὴν τοῦ ἥκω, ἥκιστα τῷ η. καὶ ἱκάνω, ἱκέτης, ἱκρίον, ἴκτις, τῷ ι. καὶ οἶκος, τῇ οι. Μέσον τὸ ε. εἴκελος. πλὴν τοῦ εἰκαῖος. Ετι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ ἦρα, ἥρως, ἠρέμα, ἤριον. τῷ η. καὶ ἶρις. τῷ ι. καὶ ὕδρα, ὑρκανοί, ὕρτιον. τῷ υ. Μέσον τὸ ε. ἠρέμα. Τὸ δὲ ἠρῷον, τῶν διὰ τοῦ αιον ἐστί. καὶ τὸ η. εἰρήνη. καὶ τὸ μέγα. εἰρωνεία. Ετι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ ἦχος, τῷ η. καὶ οἴχεσθαι, τῇ οι. πρὸ δὲ τοῦ ψ, τῷ υ. πλὴν τοῦ ἴψ. τῷ ι. Η θε, τῷ ε. θεός, Θέμις. Μέσον τὸ ι. θεμιστόν. καὶ τὸ μέγα. θεωρῶ. Η θε, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ ει. πλὴν τοῦ θύω, ὅθεν θυσία, τῷ υ. καὶ θίασος τῷ ι. καὶ θηεῖσθαι τῷ η. πρὸ δὲ τοῦ β, τῷ η. Θῆβαι. Ετι πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ θίγω, θιγγάνω, τῷ ι. καὶ θυγάτηρ τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ κ. θήκη. Ετι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ θύ

psa per υ. Rursum an̄ ρ. p̄ter ianua, thyrsus per υ. Ad hæc an̄ σ. p̄ter fimbria per υ. An̄ uero μ per υ. p̄ter aceruus per ι. Etiā an̄ ν. thūnus. p̄ter conuiuiū per οι. & curo per ε. θυ, per ι. tribulo. θνη, per ι. mori. θω an̄ uocalē quidē, uel an̄ κ, & μ, & ρ, & σ, & ψ, per ω magnum. iactura, sedes, aceruus, Thō, thos, palpo. Itē an̄ λ, uel ρ, per ο. p̄ter thorax. Media ī θω est υ. tumult⁹. p̄ter armo per ι. & Thoric⁹ per ι. θρι, per ι scribit. pecus. θρι, ante uocalē per ι. p̄ter bibinella, & scirpus per υ. Etiā an̄ δ, uel duplicē cō son. lactuca, paries, pilus, tinea. p̄ter deliciari. Porrò an̄ ν, & σ, per ι. lamētatio, celebrare. Sed an̄ λ, per υ. rumor. θρο, per ο paruū. p̄ter salio, specula, per ω magnū. θα uero med. ī λυ est υ. cerealia. μι, ι. freq̄nter. p̄ter thamyris per υ. In γι, p̄cedēte ρ, ι. Marti⁹.

K. Κι, per ι. inane. p̄ter καὶ, occasio, nouū. i. nouū, Cæas. Media κι habētiū, est ι. Celeus. p̄ter nigrū. & υ. putamē. p̄ter Cenchrines per ι. κυ an̄ uocalē q̄dē per υ. p̄ter colūna, lapis per ι. & lapis rotūdus per οι. Itē an̄ β. p̄ter arca. & adulterinū per ι. Med. ι. Cybele. & ι. adulterinū. & ω mag. arca. Rursum an̄ θ. p̄ter cithara, & cithæron per ι. Med. ι, & ι. cythera, cytherea. p̄ter cithęron. Item ante κ. præter potentia per ι. Media ι. cyceon. Etiā ante λ. p̄ter mulceo, & herniosus, & labes. per ι. & Cilicia per ι, & concauū per οι. Media ι. cylindrus. p̄ter herniosus, & Cylene per ι. & ο paruū, nisi ab inflexione, uel per cōpositionē ω magnum habeat. Item ante μ. p̄ter dormire per οι. & Cimon per ι. Media ι. cyminū. Item ante ρ. pręter hæc, cera, Cerithus, cerylus per ι. & misceo, Circe, Cyrrha, per ι. & dn̄s per υ, & tūdere per ε. Media ι. Cerithus. p̄ter Cyrene, & paleæ, per ι. caduceus, per υ. Præterea ante φ. pręter fucus, Cephisus, per ι. Med. ι. Rursum ante duplicē cō son. p̄ter cancellus, cista, turdus, per ι. Media ι. alueus. Cæterum ante δ cū una cō sonāte per ι. p̄ter gloria per υ. Pręterea ante π. p̄ter gladiolus, per υ. An̄ uero ν, per ι. p̄ter cōe, per οι. Media ο. querula. & ω magnū. particeps. Itē an̄ σ, uel τ, quo modocunq;. p̄ter cetus per ι. & cubile per οι. Media est ι, ī pumex. ι in hedereus. υ in poculū. ω magnū in locus maritimus. Κλε, per ε. gloria. κλα ante uocalē quidē, uel θ per ε. claus

λαξ τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ θύρα, θύρσος, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ θύσανος τῷ υ. πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ υ. πλὴν τοῦ θημὼν, τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. θῆννος. πλὴν τοῦ θοίνη, τῇ οι, καὶ θείνω τῇ ει. Ἡ θλι, τῷ ι. θλίβω. Ἡ θνη, τῷ η. θνήσκειν. Ἡ θω πρὸ μὲν φωνήεντος, ἢ πρὸ τοῦ κ, καὶ μ, καὶ ν, καὶ σ, καὶ ψ, τῷ μεγάλῳ. θωὴ, θῶκος, θωμὸς, Θὼν, θὼς, θώψ. Πρὸ δὲ τοῦ λ, ἢ, ρ, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ θώραξ. Μέσον τὸ υ. θόρυβος. πλὴν τοῦ θωρήσσω τῷ η. καὶ Θωρικὸς τὸ ι. Ἡ θρε, τῷ ε. θρέμμα. Ἡ θρι πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ ι. πλὴν τοῦ θρυαλλὶς, καὶ θρύον, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ δ, ἢ δισυμφώνου. θριδακίνη, θριγγὸς, θρὶξ, θρίψ. πλὴν τοῦ θρύπτεσθαι. πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ σ, τῷ η. θρῆνος, θρησκεύειν. πρὸ δὲ τοῦ λ τῷ υ. θρύλλος. Ἡ θρο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ θρώσκω, θρωσμός. τῷ μεγάλῳ. Τῆς δὲ τα, μέσον ἐν λυ τὸ υ. θαλύσιον. ἐν μι, τὸ ι. θαμινά. Πλὴν τοῦ θάμυρις τὸ υ. ἐν γη, ἡγουμένου ρ, τὸ η. Θαργηλιών. Ἡ κε, τῷ ε. κενὸν πλὴν τοῦ καὶ, καιρὸς, καινὸν, τὸ νέον, Καιάς. Μέσον τὸ ε. Κελεός, πλὴν τοῦ κελαινόν. καὶ τὸ υ. κέλυφος. πλὴν τοῦ κεγχρίνης τῷ ι. Ἡ κυ, πρὸ φωνήεντος μὲν τῷ υ. πλὴν τοῦ κίων, λίθος, τῷ ι. καὶ κοίας, τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ β. πλὴν τοῦ κιβωτὸς, καὶ κίβδηλον, τῷ ι. Μέσον τὸ ε. Κυβέλη. καὶ τὸ η. κίβδηλον. καὶ τὸ μέγα. κιβωτός. Ἔτι πρὸ τοῦ θ. πλὴν τοῦ κιθάρα, καὶ κιθαιρὼν, τῷ ι. Μέσον τὸ η, καὶ ε. κύθηρα, κυθέρεια. πλὴν τοῦ κιθαιρών. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν κίκυς τῷ ι. Μέσον τὸ ε. κυκεών. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ κυλῶ, καὶ κηλήτης, καὶ κηλὶς, τῷ η. καὶ Κιλικία, τῷ ι. καὶ κοῖλον, τῇ οι. Μέσον τὸ ι. κύλινδρος. πλὴν τοῦ κηλήτης, καὶ Κυλλήνη, τῷ η. καὶ τὸ μικρὸν, εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως, ἢ κατὰ σύνθεσιν, τὸ μέγα. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ κοιμᾶσθαι, τῇ οι. καὶ κίμων, τῷ ι. Μέσον τὸ ι. κύμινον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τῶν, κηρὸς, Κήριθος, κήρυλος. τῷ η. καὶ κιρνῶ, Κίρκη, Κίῤῥα τῷ ι. καὶ κοίρανος τῇ οι. καὶ κείρειν τῇ ει. Μέσον τὸ ι. Κήριθος. πλὴν τοῦ Κυρήνη. καὶ κυρήβια. τῷ η. καὶ κηρύκειον, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ φ. πλὴν τοῦ κηφὴν, καὶ κηφισσὸς, τῷ η. Μέσον τὸ ι. Ἔτι πρὸ δισυμφώνου. πλὴν τοῦ κιγκλὶς, κίστη, κίχλα, τῷ ι. μέσον τὸ ε. κυψέλη. Πρὸ δὲ τοῦ δ, μονοσυμφώνως, τῷ η. πλὴν τοῦ κῦδος, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ κύπειρον, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ ν, τῷ ι. πλὴν τοῦ κοινὸν, τῇ οι. Μέσον τὸ υ. κινύρα. καὶ τὸ μέγα, κοινωνός. Ἔτι πρὸ σ, καὶ τ, ὁπωσοῦν. πλὴν τοῦ κῆτος, τῷ η. καὶ κοίτη, τῇ οι. Μέσον τὸ η, ἐν τῷ κίσσηρις. τὸ ι, ἐν τῷ κίσηρος. τὸ υ, ἐν τῷ κισσύβιον. τὸ μέγα ἐν τῷ κύτωρισ. Ἡ κλι, τῷ ε. κλέος. Ἡ κλει, πρὸ μὲν φωνήεντος ἢ θ, τῇ

α.claustrũ,claudo.unde truncus per οι. & præter audio, per υ. Ante uero β, per ι .clibanᵘ. Pr̨eterea añ μ, & ν.p̃ter palmes uitis,per κ. & inclytus,per α. Rursum añ δ,& ζ,per υ. fluctuatio,alluo. Ante uero ρ,& σ,& τ, per κ.præter qđ à flecto,inflexio per ι. Κλω cum θ, per ω magnum. uoluo. Præterea ante ψ. fur. Verum ante ν, & π,per ο paruum. præter surculus. Κνα, per α.præter uespera.Κνι,añ δ quidem, κ,& σ, per ι.urtica, cnicum, nidor.ante uero ζ per υ. catulire.Porrò ante μ,per κ.tibia.Κνω,per ω magnum.fera.Κο,per ο paruũ. pr̨eterq̃ ubi β, uel δ, uel φ sequitur.gobius,cãpana,mutus.& p̃ter poculum,luctus ueto,membrum,comus,pagus habitatiõis, conus, culex,ansa,cos. garrire,suspẽdere. Media ι,& υ.uagina,articulus,p̃ter cochlea,gobius,Corinthus,Corinus,oleaster,cribrũ,cophinus,garrio.per ι.& Coressus per κ.& graculus,Corœbᵘ, per οι.& cicuta per α.& ο paruũ.cucurbita.præter iugum, cornix,strepitᵘ, cultui indulgẽs. Κρι, per ι.p̃ter ea,qbus ν, uel π sequit.perficere, crapula. Κρι ante uocalẽ,per ι.pr̨eter frigus per υ,& princeps per α. Item ante β,& θ,& κ. clibanum,hordeum,ansa. Item ante ν.p̃ter fons per κ. Cæterum ante σ,& τ.præter Cres,& Crestonia per κ. & Crœsus per οι.Media ω magnũ. Ante uero γ,uel δ, uel μ,uel π, unicõsone per κ. bonũ,uitta,præcipitiũ,crepida. p̃ter algor per υ. Ante πτ aũt,per υ.abscõdo,unde clã. Κρο,per ο paruũ.p̃terea in quibus β,uel ζ, sequit.cicinnus,cornicor. Med.υ.cepa.Κτι.per ι.parẽto. Κτη añ quidẽ δ, uel μ,uel ν, per κ.pectẽ,possessio,pecᵘ.p̃ter occido per α,unde occido per ι.Cæterũ añ ζ,& λ,per ι. cõdo,aries. Añ uero π,per υ. pulso.At añ σ per α.pectẽ.nẽpe ædificatio per ι.& possessio per κ,uidelicet ab ædificatũ eẽ, & possedisse facta. illic & similẽ literã hñt.Incipiẽtis aũt κα,media ι. Carneades. & υ.tego. p̃ter tabernariᵘ,canẽelᵘ,transtrũ,Carthago.per κ.& fornax per ι.& per ω mag.exorno.p̃ter arca panaria.

Λ. Λι,per ι.p̃ter guttur,læuus,ꝓcella.& in quibus φ,uel ψ sequit. amictus, uelox. Media υ. testa. Λα ante uocalem per α.planũ. p̃ter ualde,& calidũ per ι.& seges, unde depopulari,à quo latro,per κ. & soluo,unde solutio, & solutum,per

ει. κλεῖθρον, κλείω, ὅθεν τὸ κλοιός, τῇ οι. καὶ πλὴν τοῦ κλύω, τῷ υ. πρὸ δὲ τοῦ β, τῷ ι. κλίβανος. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, καὶ ν. πλὴν τοῦ κλῆμα ἀμπέλου, τῷ η. καὶ κλεινός, τῇ ει. Πρὸ δὲ τοῦ δ, καὶ ζ, τῷ υ. κλύδων, κλύζω. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, καὶ τοῦ σ, καὶ τ, τῷ η. πλὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ κλίνω, κλίσις, τῷ ι. Ἡ κλω, μετὰ μὲν τοῦ θ, τῷ μεγάλῳ. κλώθω. Ἔτι πρὸ τοῦ ψ. κλώψ. Πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ π, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ κλών. Ἡ κναι, τῇ αι. πλὴν τῷ κνέφας. Ἡ κνι, πρὸ μὲν τοῦ δ, καὶ η, καὶ σ, τῷ ι. κνίδη, κνίκος, κνίσσα. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ υ. κνυζᾶσθαι. Πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ η. κνήμη. Ἡ κνω, τῷ μεγάλῳ. κνώδαλον. Ἡ κο, τῷ μικρῷ. πλὴν ἔνθα τὸ β, ἢ δ, ἢ φ, ἕπεται. κωβιός, κώδων, κωφός καὶ πλὴν τῶν κώθων, κωκυτός, κωλύω, κῶλον, κῶμος, κώμη. τῆς συνοικήσεως, κῶνος, κώνωψ, κώπη, κῶς, κωτίλλειν, κωχεύειν. Μέσον τὸ ι, καὶ υ. κολεός, κόνδυλος. πλὴν τῶν κοχλίας, κωβιός, Κόρινθος. Κόρινος, κότινος, κόσκινον, κόψιχος, κωτίλλω. τῷ ι. καὶ Κορκωὸς τῷ η. καὶ κολοιός, Κόροιβος. τῇ οι. καὶ κώνειον τῇ ει. καὶ τὸ μικρόν. κολοκύντη. πλὴν τῶν κολώνη, κορώνη, κολωός, κομμωτική. Ἡ κρε τῷ ε. πλὴν ἐφ᾽ ὧν ν, ἢ π, ἕπεται. κραίνειν, κραιπάλη. Ἡ κρι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ κρυός, τῷ υ. καὶ κρείων. τῇ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ β, καὶ θ, καὶ κ. κρίβανον, κριθή, κρίκος. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ κρήνη, τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ. πλὴν τοῦ Κρής, καὶ Κρηστωνία, τῷ η. καὶ Κροῖσος, τῇ οι. Μέσον τὸ μέγα. Πρὸ δὲ τοῦ γ, ἢ δ, ἢ μ, ἢ π. μονοσυμφώνως, τῷ η. κρήγυον, κρήδεμνον, κρημνός, κρηπίς. πλὴν τοῦ κρυμός τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ πτ, τῷ υ. κρύπτω, ὅθεν τὸ κρύβδην. Ἡ κρο, τῷ μικρῷ. πλὴν ἐφ᾽ ὧν β, ἢ ζ ἕπεται. κρώβυλος, κρώζειν. Μέσον τὸ υ. κρόμμυον. Ἡ κτε, τῷ ε. κτερίζω. Ἡ κτη, πρὸ μὲν τοῦ δ, ἢ μ, ἢ ν, τῷ η. κτηδών, κτῆμα, κτῆνος. πλὴν τοῦ κτείνω, τῇ ει, ὅθεν τὸ κτιννύω, τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ ζ, καὶ λ, τῷ ι. κτίζω, κτίλος. πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ υ. κτυπῶ. πρὸ δὲ τοῦ σ, τῇ ει. κτείς. τὸ γάρ τοι κτίσις τῷ ι. καὶ κτῆσις τῷ η, δηλονότι ἀπὸ τοῦ ἐκτίσθαι, καὶ κεκτῆσθαι γενόμενα. ἐκεῖθεν καὶ τὸ ἀντίστοιχον ἴσχει. Τῆς δὲ κα τὸ μέσον ε. Καρνεάδης. καὶ τὸ υ. καλύπτω. πλὴν τῶν κάπηλος, κάμηλος, κανθήλιον. Καρχηδών, τῷ η. καὶ κάμινος, τῷ ι. καὶ τὸ μέγα. καλλωπίζω. πλὴν τοῦ κάρδοπος.

Ἡ λε, τῷ ε. πλὴν τοῦ λαιμός, λαιός, λαῖλαψ. καὶ ἐφ᾽ ὧν τὸ φ, ἢ ψ ἕπεται. λαῖφος, λαιψηρόν. Μέσον τὸ υ. λέπυρον. Ἡ λει, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ ει. λεῖος. πλὴν τοῦ λίαν, καὶ λιαρόν, τῷ ι. καὶ λήιον, ὅθεν τὸ ληίζεσθαι, ἀφ᾽ οὗ τὸ ληστής, τῷ η. καὶ λύω, ὅθεν λύσις, καὶ λυ-

tum,per υ.Item ante π.linquo,unde reliquum per οι.pter adeps per ι.& molestia,molestū,per υ.Præterea añ τ,minister.pter humile per ι.Porrò ante β,per ι.pter libare per ει, unde libatio per οι. Media υ. Libya. Rursum añ κ,& λ. pter caniſtrū per ει. & lecythus per κ.& lupus,Lycābe,& annus per υ.Media est αι,deſydero.& per υ,uaſculū. Præterea ante μ.pter hortus,& pratū per ει.& Lemnos, quæstus per κ.& lædere per υ.& peſtis,morbus per οι.Item añ ρ.pter torcular, per κ.Item in χ. pter lychnus luminis, per υ.Rurſum ante duplex σσ.ut ſupplico,unde ſupplicatio, à quo rogare. pter rabies, per υ. Ante uero γ,per κ.pter ſtridulus,& fuligo per ι.& obſcuritas,lynx,uimen per υ.& peſtis per οι. Præterea ante θ, uniconſone. pter lapis per ι. Etiam ante ξ,uel ρ.pter impudēs per ι.& lyra per υ.& flos per ει.ante uero δ,uel σθ, per οι. conuicium, ultimus. pter lydus per υ.Media ο paruū.Sed ante ζ,uel θρ per υ. ſingultire,cruor.λο.per ο paruū.præter iniuria,penula,quieſco. In λα uero media est ι.nugax.& υ,ſpolia.præter loquacitas, lapitha per ι.& ſplendor,per κ.

M. Mε,ſcribit per ι.præter obſtetrix,appetere,furere,Mæotis.Media est ι. pter inuidēs & nigra. & υ,ebrius.pter modiū per ι. & ω magnum. Mæotis.Mι, ſola per κ.ante uero α,per ι.impurum.Item ante γ.miſceo. pterea ante κρ, uel τρ.paruū,mitra. pter matrix per κ.Itē ante μ.imitari. Rurſum ante σ,uniconſone,uel cum θ.odiū,merces. pter ſcelus,per υ. Media ω.uelox. At ante δ,& θ, per κ. præter rideo,per ει.& tabefacere, & ferrū candēs per υ. Med.in δ, per ι.rideo.In θυ,per υ.Metymna. Itē ante κ,uniconſone. pter mugire,Mycenæ,fungus per υ.& Micyllus per ι.cuius media υ. Item añ λ. pter ſmilax, minyum per ι, & mola per υ.atq; adulari per ει. Media ι.blādum. & ω magnum. melothrū. Itē añ ν.pter mēthā,Minos,minuere per ι. Media υ.pter ſuccēſere ad irā per ι. Præterea añ ρ,unicōſone. pter unguentū,& infinita,& formica per υ.fatum per οι.& adoleſcētulus per ει.Media ι.Merynthus.præter filo per υ. Itē añ τ, unicōſone. præter filū per ι. Media ē υ. Mitylene. Præterea ante χ. præter mœchus per οι.& latebræ per υ.

Ante

τόν, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ π. λείπω, ὅθεν τὸ λοιπὸν τῇ οι. πλὴν τοῦ λίπος, τῷ ι. καὶ λύπη, λυπηρόν, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ. λειτουργός. πλὴν τοῦ λιτόν, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ β, τῷ ι. πλὴν τοῦ λείβειν, τῇ ει, ὅθεν λοιβὴ τῇ οι. Μέσον τὸ υ. Λιβύη. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, καὶ λ. πλὴν τοῦ μ. λεῖκνον, τῇ ει, καὶ λήκυθος τῷ η. καὶ λύκος, ἢ Λυκάμβη, καὶ λυκάβας, τῷ υ. Μέσον ἡ αι. λιλαίομαι. καὶ τὸ υ ληκύθιον. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ λεῖμαξ, καὶ λειμὼν τῇ ει. καὶ Λῆμνος, λῆμμα τῷ η. καὶ λυμαίνεσθαι, τῷ υ. καὶ λοιμός, νόσος, τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ ληνός, τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ λύχνος φωτός, τῷ υ. Ἔτι πρὸ δύο σσ. οἷον λίσσομαι, ὅθεν τὸ λιτή, ἀφ' οὗ τὸ λιτανεύειν. πλὴν τοῦ λύσσα, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ γ, τῷ η. πλὴν τοῦ λιγύς καὶ λιγνύς, τῷ ι. καὶ λυγή, λύγξ, λύγος, τῷ υ. καὶ λοιγὲς τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ θ. μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ λίθος τῷ ι. ἔτι πρὸ τοῦ ξ, ἢ ρ. πλὴν τοῦ λιρός, τῷ ι. καὶ λύρα τῷ υ. καὶ λείριον τῇ ει. Πρὸ δὲ τοῦ δ, ἢ σθ, τῇ οι. λοιδορία, λοῖσθος. πλὴν τοῦ λυδός, τῷ υ. Μέσον τὸ μικρόν. πρὸ δὲ τοῦ ζ, ἢ θρ, τῷ υ. λύζειν, λύθρος. Η λο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ λώβη, λώπιον, λωφᾶν. Τῆς δὲ λα, μέσον τὸ ι, λαικέρυζα. καὶ τὸ υ. λάφυρα. πλὴν τοῦ λαλιά. λαπίθης, τῷ ι. καὶ λαμπηδών. τῷ η. Η με, τῷ ι. πλὴν τῶν μαῖα, μαιμᾶν, μαίνεσθαι, μαιῶτις. Μέσον τὸ ι. πλὴν τοῦ μεγαίρειν, καὶ μέλαινα. καὶ τὸ υ. μέθυσος. πλὴν τοῦ μέδιμνον, τῷ ι. καὶ τὸ μέγα μαιῶτις. Η μι, μόνη, τῷ η. Πρὸ δὲ τοῦ α, τῷ ι. μιαρόν. Ἔτι πρὸ τοῦ γ. μιγνύω. Ἔτι πρὸ τοῦ κρ. ἢ τρ. μικρόν, μίτρα. πλὴν τοῦ μήτρα, τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. μιμεῖσθαι. Ἔτι πρὸ τοῦ σ μονοσυμφώνως, ἢ μετὰ τοῦ θ. μῖσος, μισθός. πλὴν τοῦ υ. μῦσος, τῷ υ. Μέσον ἡ αι, μίθαικος. Πρὸ δὲ τοῦ δ, καὶ θ. τῷ η. πλὴν τοῦ μειδιῶ, τῇ ει. καὶ μυδᾶν καὶ μύδρος. τῷ υ. Μέσον ἐν δὲ τῷ ι. μειδιῶ. ἐν θυ τῷ υ. μηθύμνη. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μυκᾶσθαι, μυκῆναι μύκης, τῷ υ. καὶ μίκυλλος, τῷ ι. οὗ μέσον, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ μείλαξ. καὶ μίλτος, τῷ ι. καὶ μύλη, τῷ υ. καὶ μειλίσσεσθαι τῇ ει. Μέσον τὸ ι. μείλιχον. καὶ τὸ μέγα, μήλωθρον. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ μίνθη, μίνως, μινύθειν, τῷ ι. Μέσον τὸ υ. πλὴν τοῦ μηνίειν ἐπ' ὀργῆς τὸ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μύρον, καὶ μυρία, καὶ μύρμηξ, τῷ υ. καὶ μοῖρα τῇ οι. καὶ μειράκιον τῇ ει. μέσον τὸ ι. μήρινθος. πλὴν τοῦ μηρύω τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μίτος, τῷ ι. Μέσον τὸ υ. μιτυλήνη. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ μοιχός, τῇ οι. καὶ μυχός, τῷ υ.

Πρὸ δὲ

Ante uero ζ, uel θ, uel ς, uel σ, uel ϛ, uel ρ biconsone, uel uocalem. præter α, & ο, per υ. ut fugere, fabula, mysterium, mus, μυσκίλιθρον. i. muris stercus, Mysia, pulmentũ, myrtus, claudere, asylus. ꝑter odisse, minutim seco, cuius media υ. Verũ añ ο paruũ, per α. minus. Μυ, ante uocalẽ qdẽ muscus per ι. memoria per α. añ uero μ, & σ, per η. memoria, ꝓcus. Μο, per ο paruũ. ꝑter irrisor, mom⁹, fatuus. Med. υ. plumbũ. & ο paruũ, malua. Dictiõis aũt à μα incipiẽtis med. ι. macedo. ꝑter beata. & quidẽ in γνη per η. magnetes. in ρι uero, per ι.

N. Νι, per ι. ꝑter næ, & habitare. Med. ι, & ο paruũ. nubes, pullus. Νη sola, aduerbialiter qdẽ per η. i. per. cõiunctiue aũt, per υ. Añ uero cõsonãtẽ, per α. nouale. Itẽ ante λ. Nilus. Añ uero ζ per ι. lauo. Item añ κ. ꝑter cõtentio. Rursum añ π. lauo. Cæterũ añ ρ, per η. Nereus. Med. υ. naticulus. Etiã añ σ. ꝑter Nisa urbs, per ι. & urgere per υ. Itẽ añ φ per η. uigilare, uñ sobrietas. ꝑter ningere, uñ nix. & madefacere per α. Et añ τ. ꝑter nitrũ per ι. Præterea añ μ, & ν, & ξ. per υ. nympha, nũc. ꝑter Ninus, & ipm ꝓnomĩaliter per ι. Νο per ο paruũ. ꝑter nos, & nostrũ, & terga.

Ξ. Ξ. ξι, per ι. præter carminare. ξη, añ ρ quidẽ, aridũ per η. nouacula per υ. Ante uero φ, per ι, ensis. Reliqua autẽ per υ. radere, lignum, uestis.

O. O. ο per ο paruũ. ꝑter ὢ aduerbiale. ouũ, uetus, hic, cantus, partus, ulna, humer⁹, membrũ, emptio, hora, orion, oropus, auris, auris, Orithyia, Orites, rugire, pallidũ, ὢψ ꝓ oculo. Media est ι. ueru, ulna. & ο paruũ. obolus. præter Oropus. Et ι quidẽ in κρι, ο paruũ. pulpitũ. & μι. ꝑter obses per ι. & similis per οι. & πι. retro. præter subula per η. & coire per υ. Et πλι. armatus. Et ρι. origanũ. præter hæc, fodio tumultus per υ. & ea quæ à mõte. In κυ uero υ. elatũ. & in δυ. dolor. ꝑter uiator, Odion per ι. & Odimas, Odessus per η. & θρυ. Othryoneus. & λυ. siligo. præter paucũ per ι. & in μνυ. iuro. & ξυ. acuo. & θρυ. impello. & χυ. tutũ. præterq̃ à uerbo in ιυω. In να uero & φα per α. somniũ, debeo. & per ω magnum. Med. ι. præter Ogygia, rugire per υ. & Orithyia, Orites, & si quod contentiuum per α.

Π. Π. πι, per ι. præter Pæan, ferire, puer, ludere, unde ludicrum,

Πρὸ δὲ τοῦ ζ, ἢ θ, ἢ ς, ἢ σ, ἢ δύο τῇ, ἢ ρ, δισυμφώνως, ἢ φωνήεντος. πλὴν τοῦ α, καὶ ο, τῷ υ. μυζᾷν, μῦθος, μυστήριον, μῦς, μυσηλάτη θρον, ἢ τὸ τῆς κόπρος. μυσια, μυτ̔ωτός, μύρτος, μύειν, μύωψ. πλὴν τοῦ μισεῖν, μισύλλω, οὐ μέσον τὸ υ. Πρὸς γε μὴν τοῦ μικροῦ τῷ ει μέσον. Ημνι πρὸ φωνήεντος μὲν, μνίον, τῷ ι. μνεία τῇ ει. πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ σ, τῇ η. μνήμη, μνηστήρ. Η μο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ μῶ-κος, μῶμος, μωρός. Μέσον τὸ υ, μόλυβδον. καὶ τὸ μικρόν. μο-λόχη. Τῆς δὲ μα, μέσον τὸ ι. Μακεδών. πλὴν τοῦ μάκαιρα. καὶ ἐν μὲν γνη, τῷ η. μαγνῆτις. ἐν δὲ ρι, τῷ ι. Η νε, τῷ ε. πλὴν τοῦ ναι, καὶ ναίειν. Μέσον τὸ ι, καὶ τὸ μικρόν. νεφέλη, νεοσσός. Η νη, μόνη ἐπιρρηματικῶς μὲν τῷ η. νη. συνδεσμικῶς δὲ, τῷ υ. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῇ α, ναός. Ετι πρὸ τοῦ λ. νᾶλος. πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ ι. νίζω. Ετι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ νῆκος. Ετι πρὸ τοῦ π. νίπτω. πρὸ δὲ τῷ ρ, τῷ η. νηρεύς. Μέσον τῷ ι. νήριον. Ετι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ νίσα πόλις, τῷ ι. καὶ νύσσειν, τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ φ, τῷ η. νήφειν, ὅθεν νῆψις. πλὴν τοῦ νίφειν, ὅθεν τὸ νιφετός. καὶ νείφειν, τῇ ει. Ετι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ νίτρον τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ ν, καὶ ξ, τῷ υ. νύξ, νύμφη, νῦν. πλὴν τοῦ Νίνος, καὶ νὶν ἀντωνυμικῶς, τῷ ι. Η νω, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ νῶ. καὶ νῶϊν, καὶ νῶτα.

Ξ. Η ξι, τῷ ι. πλὴν τοῦ ξαίνειν. Η ξη, πρὸ μὲν τοῦ ρ. ξηρόν, τῷ η. ξυρός, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ φ, τῷ ι. ξίφος. Τὰ λοιπὰ δὲ πάντα τῷ υ. ξύειν, ξύλον, ξυσις.

Ο. Η ο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ ὢ ἐπιρρηματικοῦ. ὠόν, ὠγύγιον, ὧδε, ᾠδή, ὠδίς, ὠλένη, ὠμόν, ὦμος μορίου, ὠνή, ὥρα, ὠρίων, ὠρωπός, ὡς, ὠτός, ὠρείθυια, ὠρείτης, ὠρύεσθαι, ὠφελεῖν, ὠχρόν, ὤψ τοῦ ὀφθαλμοῦ. Μέσον τὸ ε. ὀβελός, ὠλένη. καὶ τὸ μικρόν. ὀβολός. πλὴν τοῦ ὠρωπός. καὶ τὸ μὲν ι ἐν κρι, τῷ μικρῷ. ὀκρίβας. καὶ μι. πλὴν τοῦ ὅμηρος, τῷ η. καὶ ὅμοιος τῇ οι. καὶ πι. ὀπίσω. πλὴν τοῦ ὀπήιον τῷ η. καὶ ὀπύειν τῷ υ. καὶ πλι. ὁπλίτης. καὶ ρι. ὀρίγανον. πλὴν τῶν, ὀρύσσω, ὀρυγμαδὸς, τῷ υ. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρεος. ἐν δὲ κυ, τῷ υ. ὀκύλον. καὶ δυ. ὀδύνη. πλὴν τῶν ὀδίτης, ὀδίων, τῷ ι. καὶ ὀδη-μας, ὀδηαος, τῷ η. καὶ θρυ. ὀθρυονεύς. καὶ λυ. ὀλύρα. πλὴν τοῦ ὀλί-γον τῷ ι, καὶ ἐν μνυ. ὀμνύω. καὶ ξυ. ὀξύνω. καὶ τρυ. ὀτρύνω. καὶ χυ. ὀ-χυρόν. εἰ μή τι ἀπὸ τοῦ ευω. ἐν δὲ νει, καὶ φει, τῇ ει. ὄνειρον, ὀφείλω. καὶ τῷ μεγάλῳ. Μέσον δὲ τὸ ι. πλὴν τῶν ὠγυγίη, ὠρύεσθαι, τῷ υ. καὶ ὠρείθυια, ὠρείτης, καὶ εἴ τι περιεκτικὸν τῇ ει.

Π. Η πι, τῷ ι. πλὴν τοῦ παιάν, παίειν, παῖς, παίζειν, ὅθεν τὸ παι-

crum, farina, illustrare. Media ι. calciamentũ. πι sola ad- uerbialiter per η quidẽ in statione, per οι aũt in motu. ubi stem, quò eam. Añ uero uocalẽ per οι. facio, quale. p̃ter pingue per ι, unde pieria. triticũ, & pus, & scyphus per υ. & p̃mere per ι. Med. ε. theca. p̃ter pinguefacere. Sed añ γ, per η. fons. p̃ter nates per υ. Media per η. fonticulus. p̃- ter glacialis per υ. Itẽ añ δ. p̃ter fons per ι. & Pydna per υ. Rursum añ λ. p̃ter porta, & pileus per ι. Pręterea añ χ. ut cubitus. Cęterũ ante ν, per ι scribitur. p̃ter pœna per οι. & audio, & densus per υ. & fames per ει. & fericũ per η. Itẽ ante σ, & τ. fides, pinus. p̃ter cogo, unde coagulũ per η. & auditus per υ. Media υ. coagulũ. Verũ añ θ, per υ. pu trefacio, pythia, fundũ. p̃ter suadeo per ει. & probabile, si- mia, doliũ, per ι. Med. ι, est η. simia. Rursum añ κ. p̃ter ua rium per οι. & amarum per ι. Media ι. uariũ. Etiã ante ξ. cũ pugnis. Itẽ ante ρ, per ει. penetro, experientia. p̃ter pera per η. & ignis per υ. Med. αι. pyræus. & in pyrene q- dem η. in tabulatũ uero per ι. πλι, per ι. p̃ter agmẽ qua- dratũ. πλοι, añ uocalẽ per οι. nauigiũ. Añ uero θ, uel μ, uel ρ, per η. multitudo, errare, plenũ. Media ι, & υ. error, inundatio. Cęterũ ante υ unicõ sone quidẽ per υ. lauo. cũ θ uero per ι. later. πλο, per ο paruũ. p̃ter ea quę à nauiga ui, & nauigauit. ut nauigabile, natile. πν, añ γ quidẽ per ι. æstus. Añ uero ξ, per υ. curia Athen. πο, per ο paruum. meatus, polus. p̃ter barba, pullus, luctus, quomodo, oui- le, ubi. Med. est ι, & ι. bellũ, canus. p̃ter poderis per η. & ο paruũ. bulla. πρι, per ι, in his q̃ græca sunt. πρι, añ uoca lem quidẽ per ι. emere. Verũ ante λ, & μ, & τ, per υ. pup pis, pedes, magistratus Athen. Cęterũ añ ν, & σ, per η. p̃- ceps, fulmẽ. p̃ter frutex, & priusq̃ per ι. Añ aũt ξ, per οι. dos. πτι, per ι scribit. p̃ter labi, unde lapsus. πτυ, añ uoca lem quidẽ per υ. uentilabrũ. ſ̃auor per οι. añ uero λ, per ι. pluma. Verũ ante σ. ptisana, per ι. corrugo. Per se acti uũ, per υ. πω, per ω mag. p̃ter ramus. πα aũt media est ι, & ι. Parmisus, uirgo. p̃ter luctor, uetus.

P. Pι, per ι. p̃ter peruersus, rorare, malleᵒ. ροι añ α, per οι. malũ punicũ. pręter riuus, per υ. Etiã ante β. absorbitio.

Ante ue

γιον, παιπάλη, παιφάσσειν. Μέσον τὸ ι. πέδιλον. Η πι μόνη ἐπιῤῥηματικῶς ἢ μὲν ἐπὶ στάσεως, οἱ δὲ ἐπὶ κινήσεως. πῆ, ϛῶ, ποῖ, βῶ. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῇ οι. ποιῶ, ποῖον. πλὴν τοῦ πῖον τῷ ι, ὅθεν τὸ πιερία. πῦρος, καὶ πῦον, καὶ πύελος. τῷ υ. καὶ πιέζειν, τῷ ι. Μέσον τὸ ε. πύελος. πλὴν τοῦ πιαίνειν. Πρὸ δὲ τοῦ γ, τῷ η. πηγή. πλὴν τοῦ πυγή, τῷ υ. Μέσον τὸ η. πηγίδιον. πλὴν τοῦ πηγυλίς, τῷ υ, Ετι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ πίδαξ, τῷ ι. καὶ Πύδνα, τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ πύλη, τῷ υ. καὶ πῖλος τῷ ι. Ετι πρὸ τοῦ χ. οἷον πῆχυς. Πρὸ δὲ τοῦ ν, τῷ ι. πλὴν τοῦ ποινή, τῇ οι. καὶ πυνθάνομαι, καὶ πυκινός, τῷ υ. καὶ πεῖνα, τῇ ει. καὶ πήνη, τῷ η. Ετι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ. πίστις, πίτυς. πλὴν τοῦ πήσσω, ὅθεν τὸ πητύα, τῷ η. καὶ πύστις, τῷ υ. Μέσον τὸ υ. πιτύα, Πρὸ δὲ τοῦ θ, τῷ υ. πύθω, πυθία, πυθμήν. πλὴν τοῦ πείθω, τῇ ει. καὶ πιθανόν, πίθηκος. πίθος τῷ ι. Μέσον τοῦ ι, τὸ η. πίθηκος. Ετι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ ποικίλον τῇ οι. καὶ πικρόν, τῷ ι. Μέσον τὸ ι. ποικίλον, Ετι πρὸ τοῦ ξ. πύξ. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, τῇ ει. πείρω, πεῖρα. πλὴν τοῦ πήρα. τῷ η. καὶ πῦρ, τῷ υ. Μέσον ἡ αι. πειραιεύς, καὶ ἐν μὲν πυρήνη, τὸ η. ἐν δὲ πειρίνθος, τὸ ι. Η πλε, τῷ ε. πλὴν τοῦ πλαίσιον. Η πλοι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ οι. πλοῖον. Πρὸ δὲ τοῦ θ, ἢ μ, ἢ ρ, τῷ η. πλῆθος, πλημμελεῖν, πλῆρες. Μέσον τὸ ε, καὶ υ. πλημμέλημα, πλημμυρίς. Πρὸ δὲ τοῦ ν μονοσυμφώνως μὲν τῷ υ. πλύνω. μετὰ δὲ τοῦ θ, τῷ ι. πλίνθος. Η πλο, τῷ μικρῷ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ πέπλωμαι, καὶ πέπλωται. οἷον πλώϊμον, πλωτόν. Η πνι, πρὸ μὲν τοῦ γ. τῷ ι. πνίγος. Πρὸ δὲ τοῦ ξ. τῷ υ. πνύξ. Η πο, τῷ μικρῷ. πόρος, πόλος. πλὴν τοῦ πώγων. πῶλος, πῶρος. πῶς. πῶϋ, πῶ. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. πόλεμος. πολιός. πλὴν τοῦ ποδήρης, τὸ η. καὶ τὸ μικρὸν πομφόλυξ. Η πρε, τῷ ε. ἑλληνικῶν ὄντων. Η πρι, πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ ι. πρίασθαι. Πρὸ δὲ τοῦ λ, καὶ μ, καὶ τ, τῷ υ. πρύμνη, πρύλις. πρύτανις. Πρὸ δὲ τοῦ ν. καὶ σ, τῷ η. πρηνής, πρηστήρ. πλὴν τοῦ πρῖνος, καὶ πρίν, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ ξ, τῇ οι. προῖξ. Η πτε, τῷ ε. πλὴν τοῦ πταίειν, ὅθεν τὸ πταῖσμα. Η πτυ, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ υ. πτύον. πτοία δὲ τῇ οι. Πρὸ δὲ τοῦ λ, τῷ ι. πτίλον, Πρὸ δὲ τοῦ σ. πτισάνη, τῷ ι. πτύσσομαι, τὸ αὐτοενεργητικόν, τῷ υ. Η πτω, τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ πτόρθος. Τῆς δὲ πα, μέσον τὸ ι, καὶ ε. Πάρμισος, παρθένος. πλὴν τοῦ παλαίω, παλαιόν.

Η ρε, τῷ ε. πλὴν τοῦ ῥαιβός, ῥαίνειν, ῥαιστήρ. Η ρι, πρὸ μὲν τοῦ α, τῇ οι. ῥοία. πλὴν τοῦ ῥύαξ, τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ β. ῥοῖβδος.

Ante uero uocalẽ aliã, per υ. libero. Item ante γχ. rostrũ. Rursum ante θ. rythmus. Itẽ ante κ, & μ, & π. præter ictus per ι. Ante uero γ uniconsone, uel ζ, uel ν, per ι. rigor, radix, lima. & stridor per οι. Itẽ ante σ, & τ, per η. pter ruga per υ. Med. ι. resina. ρο, per ο paruũ. pter robur, rima, uirgultũ. Med. in rosario, ω magnũ. in Rhodope ο paruũ. ρα uero media ι, & ω mag. gracilis, ocium. pter segnis per υ.

Σβε, per ε. extinguo. σε, per ε. pter adulari. Med. est ι. apium. pter luna per η. σι ante uocalẽ per ι. pter quatio, unde terræmotus. Media ε. saliua. Ante β aũt per υ. pter sibylla per ι, cuius media est υ. Itã ante κ. pter stabulum per η. & sicculus, cucurbita per ι, cuius media ε. Itẽ añ π. pter Sipylus per ι, cuius media υ. Rursum añ λ. pter Silenus, & laserpiciũ per ι. Media est η. Silenus. nisi sit in ιος. Præterea ante ν. pter nocumentũ, Sindon per ι. Ante uero δ, per ι. ferrũ. Med. η. nisi sit in ιος. Adhæc ante ρ. pter fouea, per ι. & catena per α. Etiã añ σ. pter sesamũ, & Sisyphus, & pelliceũ per ι, quorũ media υ. Añ uero μ per ο paruũ. simus. pter signũ per η, cuius media α. Σκε per ε. pter sinistrũ, & salire. Σκι añ uocalẽ, per ι scribit. umbra. Et añ ρ. scirosis per ι. Med. ω mag. scironis. at ante ζ, & θ, per υ. irascor, Scythes. Etiã añ λ. pter squilla per ι. Itẽ añ μ. pter lectus per ι. Rursum añ τ. coriũ. Ante uero π, per η. sceptrũ, fulmẽ. Itẽ ante ν. scena. Σκλη, per η. austerũ. Σκνι per ι. culicis. Σκο per ο paruũ. pter pal⁹, cauillor, scoria. Media ι, & ε. pter sella, murmurare per υ. & ο paruũ. allium. Scribit σμι añ quidẽ η, uel λ, per ι. paruũ, scalpellum. præter Smecithes per η, cuius med. ι. añ uero ν, per η. alueus. præter sarculũ per ι. Cęterũ añ χ. purgare, per η. corrũpere per υ, Σμω per ω mag. uibex. Σω per ω mag. tumulus. pter seruare, corpus, aceruus. Med. υ. solyma. nisi qd ex his q̃ dicta sunt impediat. Σπα, per α. trepidare. Σπι, ante θ, & ν scribitur per ι. præter spelæum, per η. Ante uero ρ, uel σ, per ά. præter sporta per υ. σπο, per ο paruũ. sementis. στε per ε. præter pasta. Media ε. stipes. στα ante β. stipare, per α. stœba per οι. torus per ι. στο per ο paruum. præter Stoicus, facundus, & incesso, quorum media

Πρὸ δὲ φωνήεντος ἑτέρου, τῷ υ. ῥύομαι. Ἔτι πρὸ τοῦ γχ. ῥύγχος. Ἔτι πρὸ τοῦ θ. ῥυθμός. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, καὶ μ, καὶ π. πλὴν τοῦ ῥιπή, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ γ, μονοσυμφώνως, ἢ ζ, ἢ ν, τῷ ι. ῥίγος, ῥίζα, ῥίνη. καὶ ῥοῖζος, τῇ οι. πρὸ δὲ τοῦ σ, καὶ τ, τῷ η. πλὴν τοῦ ῥυτίς, τῷ υ. Μέσον τὸ ι. ῥητίνη. Ἡ ρο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ ῥώμη, ῥωγμός, ῥώψ. Μέσον ἐν ῥοδωνιᾷ, τὸ μέγα. ἐν ῥοδόπῃ, τὸ μικρόν. τῆς δὲ ῥα μέσον τὸ ι, καὶ ω μέγα. ῥαδινός, ῥαστώνη. πλὴν τοῦ ῥάθυμος, τὸ υ.

Ἡ Σβε, τῷ ε. σβεννύω. Ἡ σε, τῷ ε. πλὴν τοῦ σαίνειν, σαίρειν. Μέσον τὸ ι. σέλινον. πλὴν τοῦ σελήνη, τῷ η. Ἡ σι, πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ ι. πλὴν τοῦ σείω, ὅθεν τὸ σεισμός. Μέσον τὸ ε. σίελος. Πρὸ δὲ τοῦ β, τῷ υ. πλὴν τοῦ σίβυλλα τῷ ι, ἧς μέσον τὸ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ σηκός, τῷ η. καὶ σικελός, σίκυα, τῷ ι, οὗ μέσον τὸ ε. Ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ σίπυλος, τῷ ι, ἧς μέσον τὸ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ σιληνός, καὶ σίλφιον τῷ ι. Μέσον τῷ η. σιληνός. εἰ μή τι εἰς ιον. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ σῖνος, σινδών, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ δ, τῷ ι. σίδηρος. Μέσον τὸ η. εἰ μή τι εἰς ιον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ σιρός, τῷ ι. καὶ σειρά, τῇ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ σήσαμον τῷ η, καὶ σίσυφος, καὶ σισύρα τῷ ι, ὧν μέσον τὸ υ. Πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ ο. σιμός. πλὴν τοῦ σημεῖον, τῷ η, οὗ μέσον ἡ ει. Ἡ σκε, τῷ ε. πλὴν τοῦ σκαιόν, καὶ σκαίρειν. Ἡ σκι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. σκιά. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. σκίρωσις. Μέσον τὸ μέγα. σκιρωνίς. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, καὶ θ, τῷ υ. σκύζομαι, Σκύθης. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ σκίλλα τῷ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ σκίμπους, τῷ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ τ. σκύτος. Πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ η. σκῆπτρον, σκηπτός. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. σκηνή. Ἡ σκλη, τῷ η. σκληρόν. Ἡ σκνι, τῷ ι. σκνιπός. Ἡ σκο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ σκῶλος, σκώπτω, σκωρία. Μέσον τὸ ι, καὶ ε. πλὴν τοῦ σκόλυθρον, σκομβρύζειν, τῷ υ. καὶ τὸ μικρόν. σκόροδον. Ἡ σμι, πρὸ μὲν τοῦ κ, ἢ λ, τῷ ι. σμικρόν, σμίλη. πλὴν τοῦ Σμηκίθης, τῷ η, οὗ μέσον, τὸ ι. Πρὸ δὲ τοῦ ν, τῷ η. σμῆνος. πλὴν τοῦ σμινύη, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ χ. σμήχειν, τῷ η. σμύχειν, τῷ υ. Ἡ σμω τῷ μεγάλῳ. σμῶδιξ. Ἡ σο τῷ μικρῷ. σορός. πλὴν τοῦ σώζειν, σῶμα, σωρός. Μέσον τὸ υ. σόλυμαι. εἰ μή τι τῶν προτέρων εἰρημένων κωλύοι. Ἡ σπαι, τῇ αι. σπαίρειν. Ἡ σπι, πρὸ μὲν τοῦ θ, καὶ ν, τῷ ι. πλὴν τοῦ σπήλαιον τῷ η. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, ἢ σ, τῇ ει. πλὴν τοῦ σπυρίς, τῷ υ. Ἡ σπο, τῷ μικρῷ. σπόρος. Ἡ στε, τῷ ε. πλὴν τοῦ σταίς. Μέσον τὸ ε. στέλεχος. Ἡ στει, πρὸ μὲν τοῦ β. στείβειν, τῇ ει. στοιβή, τῇ οι. στιβάς τῷ ι. Ἡ στο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ στωϊκός, στωμύλος, καὶ στωβύαι, ὧν

media υ. Itẽ añ χ, ire per α. ordo per οι. uersus per ι. Añ uero γ, uel ξ, uel ϖ, uel ρ, per υ. odi, styx, stuppa, styrax. Itẽ ante ʃ, per ι. pungere, uñ punctũ. Etiã añ λβ biconsonã. fulgur. Itẽ ante φ. acies. p̃ter euertere, & obstruere per υ. Verum ante λ, per η. colũna. p̃ter columna per υ. σευ. per υ. acerbum. σει, per ι. Media ipsum ι. lucem auferens. σεο, per ο paruũ. Media υ. rotundum. σφι, ante quidem γ per ι. stringo. añ uero ʃ, per υ. palpito, unde pulsus. Etiã ante ρ. malleus. at ante υ, & ξ, per η. cuneus, uespa. σφε, per ι scribitur. p̃ter sphæra. Med. ο paruũ. σφερ, per υ. uegetum esse. σχι, per ι. rude. σχι, ante quidẽ ʃ, per ι. diuidere. ante uero μ, per η. figura. At ante υ, lentiscus, per ι. iuncus per οι. σα aũt, & σκα, & σφα media per ι. sarissa. p̃ter sapphirus per α. & scalenũ per η. & ι, sphacelus. & ο paruũ. mucro, p̃ter scãmonia.

T. Τε, per ι. præter uitta, & Tænerum. Media ι, & ι. terebinthus, fringultire. præter Teredon per η. τι, ante uocalem quidem per ι. honoro. Etiam ante γ. præter sartago per η. Item ante θ. nutrix. Media in altrix, est per η. in lactaria υ. Præterea ante μ. p̃ter diligens per η. & tympanũ per υ. Med. est ι. Rursum ante υ, & τ. p̃ter careo per η. & citius per υ. Ante aũt β, & κ, & λ, per η. toga, tabes, Telephus. p̃ter uello per ι. Media ι. Sed ante π per υ. forma. Etiam ante ρ. præter seruare per η. & laborare per α. Media ι. Teridates. Obseruetur autẽ in ιυος acutorũ formatio. Rursum ante φ. præter tipha per ι. Ante uero χ. murus per α. paries masculini gñis per οι. fortuna per υ, unde assequor. τλη, & τμη, per η. miser, sectile. τμω, per ω mag. Tmolus. το, per ο paruũ. p̃ter mordere. Med. υ. lana. & ο paruũ, sagittarius. τρε, per ι. curro. τρι, añ uocalem per ι. trinitas. Media αι. fuscina. & η. triremis. Præterea ante β. tero, unde intritio. p̃ter catinus, per υ. Rursum ante χ. crinis. excepto uexare per υ. Item ante γ, aut ʃ, aut μ, aut φ, per υ. uindemio, strido, attritus, deliciæ. Ante uero ρ, uel τ, per η. p̃ter tertiũ per ι. Rursum ante ω. ter, per ι. tres per α. τρο, per ο paruũ. p̃ter rodere, foramẽ. Med. est ι. rota. Cęterũ τα, & τρα media est ι. cõdimentũ.

exceptis

μέσον τὸ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ χ, στείχειν, τῇ α. στοιχεῖον, τῇ οι. στίχος, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ γ, ἢ ξ, ἢ π, ἢ ρ, τῷ υ. στυγῶ, στὺξ, στυπεῖον, στύραξ. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ ι. στίζειν, ὅθεν τὸ στίγμα. Ἔτι πρὸ τοῦ λβ. δισυμφώνου. στίλβειν. Ἔτι πρὸ τοῦ φ. στίφος. πλὴν τοῦ στυφελίξαι, καὶ στύφειν, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ λ, τῷ η. στήλη. πλὴν τοῦ στύλος, τῷ υ. Η στρυ, τῷ υ. στρυφνόν. Η στρε, τῷ ε. μέσον τὸ αὐτό. στρεπτίγλα. Η στρο, τῷ μικρῷ. μέσον τὸ υ. στρογγύλον. Η σφι, πρὸ μὲν τοῦ γ, τῷ ι. σφίγγω. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ υ. σφύζω, ὅθεν τὸ σφυγμός. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. σφύρα. Πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ ξ, τῷ η. σφὴν, σφὴξ. Η σφε, τῷ ε. πλὴν τοῦ σφαῖρα. Μέσον τὸ μικρόν. Η σφευ, τῷ υ. σφρυγᾶν. Η σχε, τῷ ε. σχέδιον. Η σχι, πρὸ μὲν τοῦ ζ, τῷ ι. σχίζειν. Πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ η. σχῆμα. Πρὸ δὲ τοῦ ν, σχῖνος, τῷ ι. σχοῖνος, τῇ οι. Τῆς δὲ σα, καὶ σκα, καὶ σφα. μέσον τὸ ι. σάρισα. πλὴν τοῦ σάπφειρος, τῇ ει. καὶ σκαληνὸν τῷ η. καὶ τὸ ε, σφάκελος. καὶ τὸ μικρὸν. σαυρωτὴς. πλὴν τοῦ σκαμμωνία.

Η τε, τῷ ε. πλὴν τοῦ ταινία καὶ Ταίναρον. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. τέρμινθος, τερεθίζειν. πλὴν τοῦ Τερηδὼν, τῷ η. Η τι πρὸ τῶν μὲν φωνηέντος, τῷ ι. τίω. Ἔτι πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ τήγανον, τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ θ. τιθή. Μέσον ἐν τιθηνός, τῷ η, ἐν τιθύμαλος, τὸ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ τημελὲς, τῷ η. καὶ τύμπανον τὸ υ. Μέσον τὸ ε. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, καὶ τ. πλὴν τοῦ τητῶμαι, τῷ η. καὶ τυτθὸν τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ β, καὶ κ, καὶ λ, τῷ η. τήβεννος, τηκεδὼν, Τηλέφος. πλὴν τοῦ τίλλω, τῷ ι. Μέσον τὸ ε. Πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ υ. τύπος. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ τηρεῖν, τῷ η. καὶ τείρειν, τῇ ει. Μέσον τὸ ι. Τηριδάτης. Φυλαττέσθω δὲ τοι τῶν εἰς ινος ὀξυτόνων ὁ σχηματισμός. Ἔτι πρὸ τοῦ φ. πλὴν τοῦ τίφη, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ χ. τεῖχος, τῇ ει. τοῖχος ἀρσενικογενῶς, τῇ οι. τύχη, τῷ υ, ὅθεν τὰ τυγχάνω. Η τλη, καὶ τμη, τῷ η. τλήμων, τμητόν. Η τμω, τῷ μεγάλῳ. τμῶλος. Η το, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ τωθάζειν. Μέσον τὸ υ. τολύπη. καὶ τὸ μικρὸν. τοξότης. Η τρε, τῷ ε. τρέχω. Η τρι, πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ ι. τριάς. Μέσον ἡ αι. τρίαινα. καὶ τὸ η. τριήρης. Ἔτι πρὸ τοῦ β. τρίβω, ὅθεν τὸ τρίμμα. πλὴν τοῦ τρύβλιον, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. τρίχος. πλὴν τοῦ τρύχειν, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ γ. ἢ ζ, ἢ μ, ἢ φ, τῷ υ. τρύγω, τρύζω, τρυμός, τρυφή. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, ἢ τ, τῷ η. πλὴν τοῦ τρίτον τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ σ. τρίς. τῷ ι. τρεῖς, τῇ ει. ἡ τρο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ τρώγειν, τρώγλη. Μέσον τὸ ι. τροχιλιά. Τῆς δὲ τα, καὶ τρα, Μέσον τὸ ι, τάριχος

πλὴν τοῦ

exceptis collum per υ. & quæstor per ι. & humilis per α.

Φ. Φε, per ε. pter fuscũ, clarũ, luceo. φυ, añ uocalẽ quidẽ per υ. procreo, unde tuber. pter phiala, per ι. Etiã ante γ. pter fagus, per υ. Itẽ añ κ. fucus. Rursum añ λ. pter amicus, & philyra per ι. Porrò ante ρ. miscere. Iam & añ σ. natura, inflare. Ante β tamẽ per οι. phœbus. pter carica. Et ante ν. phœnix. Præterea ante δ, per ει. parco. At ante μ, per η. fama. pter frenũ. Ante etiã τ. plãta, per υ, unde plãtare. & operã alicui dare per οι, unde discipulus. Reliqua aũt per ι. trũcus, gigno. φθι añ uocalẽ quidem per ι. phthia. Itẽ añ ν. tabesco. uerũ añ ρ, per ε. corrũpo. φθο. per ο paruũ. corruptio. φλε, per ε. exuro. φλυ, añ uocalem per υ. pter limẽ per ι. & cortex, per οι. Preterea añ κ. pustula. Añ uero ν, per η. nugæ. Cęterũ añ σ, per οι. fluct⁹. φλο per ο paruũ flãma. φο itẽ per ο paruũ. pter lumẽ, phoca, latebra, uox, fur, arca. Med. ι. pter fasciculus ex sarmẽtis per υ. φρυ, añ quidẽ ν. mens, per η. rubeta per υ. Media ι. Phrynicus. Iam uero añ κ unicõsone per ι. frigus. Etiã añ μ, & σ, & τ. fremere, horrere. Reliqua aũt per υ. sarmentũ, fax. Med. ι. phrygilus. φρο, per ο paruũ. prudens. φα aũt media est ε. phaẽton, manifestum.

Χ. Χε, per ε. pter gaudere, & coma. Med. per ι. ut hirũdo. pter labrũ per υ. & per ω mag. Cheronea, testudo. χα, an te quidẽ α per α. lustrũ. Itẽ añ λ. pter ungula per η. & succus per υ. cibus & mille per ι. Pręterea añ μ. præter pernioues per ι. Ante uero δ, per υ. fusim. Verũ ante τ, unisonsone quidẽ per ι. tunica. biconsone uero per υ. olla, olla. χθε, per ε. heri. χθω, per ω magnũ quidẽ in recto. terra. at per ο paruũ in genitiuo. terræ, unde terrestris. χλι, per ι. colluuies. χλο, per ο paruum. præter uiride. Et χνω, per ο paruum. modiolus. Et χο, per ο paruũ. pręter claudus, regio, agger. χρε, per ε. screare. χρη, seorsim posita per η. oportet. Añ uero α. usus, per α. color acute per οι. Sed añ aliã uocalẽ per ι. ungo, uñ unctus. Verũ añ μ, & σ, per η. pter aurũ per υ. χρο, per ο paruũ. pter color, & corpus. χα autẽ media ι. frenũ. pter Charybdis per υ.

Ψ. Ψε, per ε. pter accelerare, ψι, añ α quidẽ, & θ, per, ι. teges, susurrare

πλὴν τοῦ τράχηλος, τῷ η. καὶ ταμίας, τῷ ι. καὶ ταπεινός, τῇ ει.

Η φε, τῷ ε. πλὴν τοῦ φαιόν, φαιδρόν, φαίνω. Η φυ, πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ υ. φύω, ὅθεν τὸ φῦμα. πλὴν τοῦ φιάλη, τῷ ι. Ετι πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ φηγὸς, τῷ η. Ετι πρὸ τοῦ κ. φύκος. Ετι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ φίλος, καὶ φίλυρα, τῷ ι. Ετι πρὸ τοῦ ρ. φύρειν. Ετι πρὸ τοῦ σ. φύσις, φυσᾶν. Πρὸ δὲ τοῦ β, τῇ οι. φοῖβος. πλὴν τοῦ φιβάλις. Ετι πρὸ τοῦ ν. φοῖνιξ. Πρὸ δὲ τοῦ δ, τῇ ει. φείδομαι. πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ η. φήμη. πλὴν τοῦ φιμός. Πρὸ δὲ τοῦ τ. φυτόν, τῷ υ, ὅθεν τὸ φιτεύειν, καὶ φοιτᾶν, τῇ οι, ὅθεν τὸ φοιτητής. τὰ δὲ λοιπά, τῷ ι. φιτρός, φιτύω. Η φθι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. φθία. Ετι πρὸ τοῦ ν, φθίνω. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, τῇ ει. φθείρω. Η φθο, τῷ μικρῷ. φθορά. Η φλε, τῷ ε. φλέγω. Η φλυ, πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ υ. πλὴν τοῦ φλιὰ τῷ ι. καὶ φλοιός, τῇ οι. Ετι πρὸ τοῦ κ. φλυκταῖνα. Πρὸ δὲ τοῦ ν, τῷ η. φλήναφος. πρὸ δὲ τοῦ σ, τῇ οι. φλοῖσβος. Η φλο, τῷ μικρῷ. φλόξ. Ετι ἡ φο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ φῶς, φώκη, φωλεός, φωνή, φώρ, φωριαμός. Μέσον τὸ ι. πλὴν τοῦ φορυτός, ἐπιφρυγάνων τῷ υ. Η φρη, πρὸ μὲν τοῦ ν. φρήν, τῷ η. φρῦνος, τῷ υ. Μέσον τὸ ι. φρύνιχος. Πρὸ δὲ τοῦ κ, μονοσυμφώνως τῷ ι. φρίκη. Ετι πρὸ τοῦ μ, καὶ σ, καὶ τ. φριμάσσεσθαι. φρίσσειν. Τὰ δὲ λοιπά, τῷ υ, φρύγανον, φρυκτός. Μέσον τὸ ι. φρυγίλος. ἡ φρο, τῷ μικρῷ. φρόνιμος. Τῆς δὲ φα, μέσον τὸ ι. φαέθων, φανερόν.

Η χε, τῷ ε. πλὴν τοῦ χαίρειν, καὶ χαίτη. Μέσον τὸ ι. χελιδών. πλὴν τοῦ χελύνη. καὶ τὸ μέγα χαιρώνεια, χελώνη. Η χε, πρὸ μὲν τοῦ α, τῇ ει. χειά. Ετι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ χηλή, τῷ η. καὶ χυλός, τῷ υ. καὶ χιλός, καὶ χίλια, τῷ ι. Ετι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ χίμετλα, τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ δ, τῷ υ. χύδην. πρὸ δὲ τοῦ τ, μονοσυμφώνως μὲν τῷ ι. χιτών. δισυμφώνως δὲ τῷ υ. χύτρα, χύτλον. Η χθε, τῷ ε. χθές. Η χθω, τῷ μεγάλῳ, μὲν ἐπ' εὐθείας. χθών. τῷ μικρῷ δὲ ἐπὶ γενικῆς. χθονός, ὅθεν τὸ χθόνιος. Η χλι, τῷ ι. χλιδος. Η χλο τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ χλωρόν. Ετι ἡ χνο, τῷ μικρῷ. χνόη. Ετι ἡ χο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ χωλός, χώρα, χῶμα. Η χρε, τῷ ε. χρέμπτεσθαι. Η χρη, μόνη τῷ η. χρή. Πρὸ δὲ τοῦ α. χρεῖα, τῇ ει. χροιὰ ὀξυτόνως, τῇ οι. Πρὸ δὲ ἑτέρου φωνήεντος τῷ ι. χρίω, ὅθεν τὸ χρισός. πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ σ, τῷ η. πλὴν τοῦ χρυσός, τῷ υ. Η χρο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ χρῶμα, καὶ χρώς. Τῆς δὲ χα, μέσον ι. χαλινός. πλὴν τοῦ χάρυβδις τῷ υ.

Η ψε, τῷ ε. πλὴν τοῦ ψαίρειν. Η ψι, πρὸ μὲν τοῦ α, καὶ θ, τῷ ι. ψί-

ges, susurrare. p̃ter insolens per οι. Med. υ susurrus. Item ante λ tenuis. p̃ter cõtrectare per η. & pulex per υ. Et ante ν. uitis decidua. p̃ter culex per η. Ante uero γ, per η. radere, unde ramentũ, & strigilis. Item ante φ. suffragiũ. At ante κ, uel χ, per υ. peluis, frigidum. ψο, per ο paruũ. fumosus. p̃ter imũ panis, apella, turunda, scabies, cõfrico. & ψα quidẽ media υ. fragile. Et α media ι. aquila, armentũ, Diana. p̃ter rarus, purus, palpito, Achiu°, ascęra. Itẽ η in βδη. abdera. & in βλη. molle. Rursum in θη. Minerua. p̃ter ludo per υ. p̃terea in δη. angor. In θρη etiã. athrena. p̃ter Athribes per ι. & cõgrego per οι. Etiã in λη. mẽdicus. p̃ter ungo per ει. & mœreo, reo per υ. Itẽ in πη. sæuus. & in σκλη. Aesculapius. Rursum in τη. Atelas. & in χθη. dolor. & in γη. dolor. p̃ter tristifico per υ. & anxius per ει. Cęterũ in arbela per η. In ϐρι uero per ι. uerax. p̃ter illustro per υ. Itẽ in γι. sanctũ. p̃ter ueneror per η. & uia per υι. & circulator, argẽtũ per υ. & cõgrego per ει. Itẽ añ γνι, nisi à uerbis in ενω. Itẽ in γρι. agreste. p̃ter furcilla per ει. & agrœle, agricola per οι. Rursum in δρι. Adria. p̃ter cresco per υ. uirilis per ει. Etiã per seipsum. audio. p̃ter luscinia per η. Itẽ in κι. tenue. p̃ter anchora, curuũ, glãs, alcyõ per υ. & alcestis per η. Porrò in κρι. exactus. Item in νι. ango. p̃ter perficio per υ. Etiã in ξι, dignor. Itẽ in ρι. numerus. p̃ter adiuuo per η. haurio per υ. Itẽ in σι. asione. Itẽ in χι. Achilles. p̃ter paleæ per υ. Itẽ in ψι. Apsines. p̃ter illimis per υ. Rursum in φι. farinę. p̃ter alphe° per ει. & industrius per η. & apua, haurio per υ. Etiã in τι. ęq̃le. In μυ uero per υ. adiuuo. p̃ter permuto per ει. & messis per η. & certamẽ per ι. Itẽ in χρυ. achryllis. Itẽ in βυ. abyd°. p̃ter abigas per ι. & Arbela per η. Itẽ in βω, per ω ma. aboras. Rursum in γω. educatio. p̃ter forũ, & uola. Itẽ in γρω. p̃ter rusticitas. Itẽ in δω. Adonis. Etiã in ϐρω. serpo. Itẽ in πω. æstus. Itẽ in θρω. homo. Itẽ in σκω. per utrẽ saltare. In σω. asopus. Itẽ in βρο, ο paruũ. abrotonũ. Rursum in κο. cos. p̃ter cuspis. Itẽ in κρο. auditor, p̃ter ꝓmontoriũ. Itẽ in λο. capio. excepto uulpes. Et in μο. cõuenio. p̃ter Amoriũ. Rursum in ρο. aratrũ. p̃ter suffimẽtum. Itẽ in σφο. ferula. Etiã in φρο. Venus. Prima igiť, & simplicia

αθος, ψιθυρίζειν. πλὴν τοῦ ψοίθης, τῇ οι. Μέσον τὸ υ. ψιθύρισμα. Ετι πρὸ τοῦ λ. ψιλός. πλὴν τοῦ ψηλαφᾶν, τῷ η. καὶ ψύλλα τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ ν. ψινάς. πλὴν τοῦ ψήν, τῷ η. Πρὸ δὲ τοῦ γ, τῷ η. ψήχειν, ὅθεν τὸ ψῆγμα, ϗ ψήκτρον. Ετι πρὸ τοῦ φ. ψῆφος. Πρὸ δὲ τοῦ κ, ἢ χ, τῷ υ. ψυκτὴρ, ψυκτόν. Η ψο, τῷ μικρῷ. ψολόης. πλὴν τοῦ ψώθιον, ψωλός, ψωνὸς, ψώρα, ψώχω. Καὶ τῆς ψα δὲ, μέσον τὸ υ. ψαθυρόν. Καὶ τῆς α δὲ μέσον τὸ ε. ἀετός, ἀγέλη, ἄρθεμις. πλὴν τῶν ἀραιός, ἀκραιφνής, ἀσπαίρω, ἀχαιός, ἀσκαῖρα. Καὶ τὸ η ἐν βδη. ἄβδηρα. Ετι ἐν βλη. ἀβληχρόν. Ετι ἐν θη. ἀθηνᾶ. πλὴν τοῦ ἀθύρω, τῷ υ. Ετι ἐν δη. ἀδημονῶ. Ετι ἐν θρη. ἀθρήνη. πλὴν τῶν ἀθριβὴς τῷ ι. ϗ ἀθροίζω, τῇ οι. Ετι ἐν λη. ἀλήτης. πλὴν τῶν ἀλείφω, τῇ ει. ϗ ἀλύω, ἀλύσσω, τῷ υ. Ετι ἐν πη. ἀπηνής. Ετι ἐν σκλη. ἀσκληπιός. Ετι ἐν τη. ἀτήλας. Ετι ἐν χθη. ἀχθηδών. Ετι ἐν γη. ἀλγηδών. πλὴν τοῦ ἀλγύνω, τῷ υ. ϗ ἀλγεινός, τῇ ει. Εν δὲ ἄρβηλα τῷ η, Εν βρι, τῷ ι. ἀβρικές. πλὴν τοῦ ἀβρύνω, τῷ υ. Ετι ἐν γι. ἄγιον. πλὴν τοῦ ἀγήλω, τῷ η. ϗ ἀγυιά, τῇ υι. ϗ ἀγύρτης, ἄργυρος, τῷ υ. ϗ ἀγείρω, τῇ ει. Ετι ἐν γνι, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ευω. Ετι ἐν γρι. ἄγριον. πλὴν τῶν ἀγρείφνη, τῇ δὲ. ϗ ἀγροίλη, ἀγροιώτης, τῇ οι. Ετι ἐν δρι. ἀδρίας. πλὴν τῶν ἀδρύνω, τῷ υ. καὶ ἀνδρεῖος, τῇ ει. Ετι καθ' αὑτό. ἀίω. πλὴν τοῦ ἀηδών, τῷ η. Ετι ἐν κι. ἀκιδνόν. πλὴν τῶν ἄγκυρα, ἀγκύλον, ἄκυλον, ἀλκυὼν, τῷ υ. ϗ ἄληκσις, τῷ η. Ετι ἐν κρι. ἀκριβής. Ετι ἐν νι. ἀνιῶ. πλὴν τοῦ ἀνύω, τῷ υ. Ετι ἐν ξι. ἀξιῶ. Ετι ἐν ρι. ἀριθμός. πλὴν τοῦ ἀρήγω, τῷ η. ἀρύτομαι, τῷ υ. Ετι ἐν σι. ἀσιώνη. Ετι ἐν χι. Αχιλλεύς. πλὴν τοῦ ἄχυρα, τῷ υ. Ετι ἐν ψι. ἀψίνης. πλὴν τοῦ ἄψυρος, τῷ υ. Ετι ἐν φι, ἄλφιζω. πλὴν τοῦ ἀλφειός, τῇ ει. ϗ ἀλφηστής, τῷ η. ϗ ἀφύη, ἀφύσσω, τῷ υ. Ετι ἐν τι. ἄρτιον. Εν δὲ μυ, τῷ υ. ἀμύνω. πλὴν τοῦ ἀμείβω, τῇ ει. ϗ ἄμητος, τῷ η. ϗ ἅμιλλα, τῷ ι. Ετι ἐν χρυ. ἀχρυλλίς. Ετι ἐν βυ. ἄβυδος. πλὴν τοῦ ἀβίγας, τῷ ι. ϗ ἄρβηλα, τῷ η. Ετι ἐν μὲν βω, τὸ μέγα. ἀβώρας. Ετι ἐν γω. ἀγωγή. πλὴν τοῦ ἀγορά, ϗ ἀγοσός. Ετι ἐν γρω. πλὴν τοῦ ἀγρότης. Ετι ἐν δω. ἄδωνις. Ετι ἐν βλω. ἀβλώσκω. Ετι ἐν πω. ἄμπωτις. Ετι ἐν θρω. ἄνθρωπος. Ετι ἐν σκω. σκωλιάζειν. Ετι ἐν σω. ἀσωπός. Ετι ἐν βρο, τὸ μικρόν. ἀβρότονον. Ετι ἐν κο. ἀκόνη. πλὴν τοῦ ἀκωκή. Ετι ἐν κρο. ἀκροάτης. πλὴν τοῦ ἀκρωτήριον. Ετι ἐν λο. ἀλοῶ. πλὴν τοῦ ἀλώπηξ. Ετι ἐν μο. ἁρμόττω. πλὴν τοῦ ἀμώριον. Ετι ἐν ρο. ἄροτρον. πλὴν τοῦ ἄρωμα. Ετι ἐν σφο. ἀσφόδελος. Ετι ἐν φρο, ἀφροδίτη. Τὰ μὲν οὖν πρῶτα ϗ

Etymologiæ ratio. simplicia sic sumere oportet, quæ uero sunt ex his, facile est originē sequētibus rectè scribere. ut polydorus. ly scribitur quidē per υ, δω uero per ω mag. quod ex multū. & donū. Et conferre, nēpe συμ per υ, φι uero per ι, quod ex con, & fero cōponit. Itē suffragor per υ, quod à suffragiū, & decretū etiā per ι. quia à decerno.

CONSONANTIVM DVPLICATIO.

FRequēs sanè in orthographia cōsonantiū quoq; geminatio. Duplicant em̄ in qbusdam & mediæ, & tenues, immutabilesq;, & σ. queadmodū deiecit, angelus, abunde, granū, equus, atticus, alius, portio, thynnus, ꝑcul, mare. duplex uero, uel aspirata, nunq̄. Fit autē huiusmodi uel ꝑpter meliorē sonū. ut sed, & pinna, & arena, & equus, & alia hmōi. uel ꝑductionis causa. ut psallo. uel iuxta cognationē, & mutationē. ut spōsio. Etenim *Litera υ in cōpositione.* υ neq; anī γ, aut κ, aut χ, aut ξ seruat cōposita, sed uertit in γ. ut sponsio, cerebrū, confundo, cohospitor. Neq; anī β, uel π, uel φ, uel ψ, uel μ, sed in μ mutatur. ut cōsiliarius, cōpotor, consonās, consuffragator, cōmilito. At nec anī λ, aut ρ. aut σ, sed in sequentē literā ipsam uertitur. syllaba, confluens, sodalis. Vnde sanè & q̄ ab in ιος masculinis fiunt, fœminina in σα, duplici scribunt σ. uenust°, uenusta. Nam à uenusti genitiuo fiunt, mutata quidē υ, ut
Γ. dictū est. Γ quoq; conduplicari cōtingit, & μ, & λ, & ρ, & σ. Ipsam uero υ & in cōpositione accidit geminari syllaba ab eadē incipiēte. cogitatio, cogitabūdus. Ac rursum in uerbis in νω deriuatis à desinētibus in νω puris uerbis. luo, luo. & ibi quidē, & in uerbis in μι, υ seruantibus. luo. Contrariū uero accidit, ut scilicet deficiat υ in cōpositiōibus omnino, in quibus s sequit. contraho, cōgeratio, se-
Λ. ries. Cæterū λ duplatur id uerbis quartæ nō longa natura penultimantibus. ut floreo, distinguo, tremo, orior,
M. pereo. exceptis uolo, & sum. Porrò μ & mutatione β, geminat, ut in uerbis primæ coniug. scriptus sum, uer-
P. beratus sum. P aūt & mutatione σ geminat, ꝑpter cognationē uidelicet & hoc. fuluū, fuluū. procul, procul.

Generaliter

ἁπλᾶ οὕτω ληπτέον. τὰ δ᾽ ἐκ τούτων, οὐ χαλεπὸν δὴ ἐτυμολογοῦντας ὀρθογραφεῖν. οἷον πολύδωρος. ἡ μὲν λυ. τῷ υ, ἡ δὲ δω. τῷ μεγάλῳ, ὅτι ἐκ τοῦ πολὺ καὶ τοῦ δῶρον. Καὶ συμφέρειν. ἡ μὲν συμ, τῷ υ, ἡ δὲ φε, τῷ ε, ὅτι ἐκ τῆς συν, καὶ τοῦ φέρω. Καὶ ψηφίζομαι, τῷ η, ὅτι ἀπὸ τοῦ ψῆφος, καὶ ψήφισμα ἔτι τῷ ι, ὅτι ἀπὸ τοῦ ψηφίζομαι.

ΣΥΜΦΩΝΩΝ ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ.

Κοινὸν δὲ ἄρα ὀρθογραφίας περὶ καὶ ὁ τῶν συμφώνων διπλασιασμός. Διπλασιάζεται γὰρ ἐπ᾽ ἐνίων τά τε μέσα, καὶ τὰ ψιλά, ταὶ τὰ ἀμετάβολα. καὶ τὸ σ. οἷον κάββαλεν, ἄγγελος, ἄδδην, κόκκος, ἵππος, ἀττικός, ἄλλος, συμμορία, θύννος, πόῤῥω, θάλασσα. διπλοῦν δὲ, ἢ δασὺ, οὐδέποτε. Γίνεται δὲ τὸ τοιοῦτο, ἢ διὰ τὸ εὐφωνότερον. οἷον τὸ ἀλλά, καὶ πίννα, καὶ ἄμμος, καὶ ἵππος, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ τοῦ μακροῦ χάριν. οἷον ψάλλω. ἢ κατὰ συμπάθειαν καὶ μεταβολήν. οἷον ἐγγύη. Τὸ γάρ τοι ν, οὔτε πρὸ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ ξ σώζεται συντιθέμενον, ἀλλὰ τρέπεται εἰς τὸ γ. οἷον ἐγγύη, ἐγκέφαλος, συγχέω, συγξενίζω. Οὔτε πρὸ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ ψ, ἢ μ, ἀλλ᾽ εἰς τὸ μ μεταβάλλει. οἷον σύμβουλος, συμπότης, σύμφωνος, σύμψηφος, σύμμαχος. Οὔτε μὴν πρὸ τοῦ λ, ἢ ρ, ἢ σ, ἀλλ᾽ εἰς τὸ ἑπόμενον αὐτὸ τρέπεται. συλλαβή, σύῤῥους, σύσσιτος. Ὅθεν δὴ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εις ἀρσενικῶν θηλυκὰ εἰς σσα, τῷ διττῷ γράφεται σσ. χαρίεις, χαρίεσσα, ἀπὸ γὰρ τοῦ χαρίεντος, μεταβάλλοντος μὲν δὴ τοῦ ν, ὡς εἴρηται. Τό, τε γ διπλασιάζεσθαι συμβαίνει, καὶ τὸ μ, καὶ λ, καὶ ρ, καὶ σ. αὐτὸ δὲ τὸ ν. ἔντε τῇ συνθέσει συμβαίνει διπλασιάζεσθαι, τῆς συλλαβῆς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχομένης. ἔννοια, σύννους. Καὶ ἄλλως ἐπὶ τῶν εἰς υω παραγομένων ἀπὸ τῶν εἰς νω καθαρῶν ῥημάτων. τίνω, τιννύω. κἀντεῦθεν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι, φυλασσομένων. τίννυμι. Τοὐναντίον δὲ συμβαίνει ἐκλείπειν ν, ἐν ταῖς συνθέσεσι παντελῶς ἐφ᾽ ὧν στ ἕπεται. συστέλλω, σύστημα, συστοιχία.

Τὸ δὲ λ, διπλοῦν καὶ ἐπὶ τῶν τεταρτοζύγων μὴ μακρᾷ φύσει παραληγόντων. οἷον θάλλω, ποικίλλω, βδύλλω, ἀνατέλλω, ὄλλω. πλὴν τοῦ θέλω, καὶ πέλω. Τὸ δὲ μ, καὶ μεταβολῇ τοῦ β, διπλασιάζεται, οἷον ἐπὶ τῶν πρωτοζύγων. γέγραμμαι, τέτυμμαι. Τὸ δὲ ρ, καὶ μεταβολῇ τοῦ σ, διπλασιάζεται, διὰ τὸ συγγενὲς δηλονότι, καὶ τοῦτο. πυρσόν, πυῤῥόν. πόρσω, πόῤῥω.

Gnaliter aūt & quādo principiū dictiōis cōponeſ cū deſi nentib. in uoca. uerbū, aduerb. locutio, pdicatio. ualidus, inualidus. Perinde ut qđ, augmento fit ſyllabico. pijcio, proijciebā. Excipiātur cōpoſita ab ευ. robuſtus. Circunſluum uero, & imperfectū, propter carmē nō aſſumpſere duplicē. Verū σ duplex etiā in finitis in σα fœmininis gentilibus. Ciliſſa, Libyſſa, Threſſa, Magneſſa. Itē in Ionicis datiuis noīm quintæ inflex. oībus, feris. atq; in his q̄ apud Atticos in duplex mutanſ ττ. lingua, gua. duplex, plex. fodio, dio. Aequabilius tamē in uerbo fodio, & ſimilibus ſcribere, fodio, quēadmodū in uetuſtioribus exēplaribus uidemns. Nō abſimiles uero his poētarū ppter carmen duplicationes. nam à δ, uel σ, uel aliqua immutabiliū incipiētia uerba gemināt, declinata in ptō imper. & indefinito. ut timuit, impulſus eſt, ſortit9 eſt, tus eſt, habitabat. dicebat uero cō e eſt. Pręterea & in noībus immutabiles, & σ duplicanſ. perpetuū, ennoſigeus, regio maritima, mediū. Atqui in futuris cōiug. tertiæ, & indefinitis. ut extinguā, extinxi. ridebo, riſi. deiecit uero ptm̄, & decidit, atq; his ſimilia, nō ppter metrū geminanſ, ſed qa trāſit τ in ſequentē cōſonantē, propter cōcinnitatē meliorē, eliſa litera α. deiecit, iecit. ſecundū uero, dū uero. Porrò geminanſ δ, & π in aduerbijs. abūde, qn̄. & τ in qđ. Manifeſtū ſanè & hinc, qđ uim habet breuiādi deriuatio. ſiquidem nouē duplici ν ſcribiſ, nonū uero ſimplici. & quatuor quidē, quartū cōtra. Itidē uireſco & uiride, cōſimiliter uero & in alijs. Sed de accētu quidē, & orthographia ſufficienter propè dictū eſt.

σ duplicatio.

THEO.

FINIS TERTII.

e

Καθόλου δὲ καὶ ὅταν ἀρχόμενον λέξεως συντεθῇ τοῖς λήγουσιν εἰς φωνῆεν. ῥῆμα, ἐπίῤῥημα. ῥῆσις, ἀνάῤῥησις. ῥώστος, ἄῤῥωστος. οἷον πως καὶ τὸ αὐξήσει γινόμενον συλλαβικῇ. ῥίπτω, ἔῤῥιπτον. Εξαιρείσθω τὰ ἐκ τῆς εὖ. εὔρωστος. τὸ δὲ ἀμφίρυτον, καὶ ἄρεκτον, διὰ μέτρον οὐκ ἀπείληφε τὸ διπλοῦν, τὸ δὲ σ. διπλοῦν, καὶ ἐπὶ τῶν εἰς σσα θηλυκῶν, ἐθνικῶν. Κίλισσα, Λίβυσσα, Θρᾷσσα, Μάγνησσα. Καὶ ἐπὶ τῆς Ιωνικῆς δοτικῆς τῶν πεμπτοκλίτων. πάντεσσι, θήρεσσι. καὶ τῶν τοῖς ἀττικοῖς, εἰς τὸ διττὸν μεταποιουμένων ττ. γλῶσσα, γλῶττα. δισσόν, διττόν. ὀρύσσω, ὀρύττω. Εὐλογώτερον μέντοι ἐπὶ τοῦ ὀρύττω, καὶ τῶν ὁμοίων, τὸ γράφειν, ὀρύσσω, καθάπερ κἀν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων ὁρῶμεν. Οὐκ ἔξω δὲ καὶ τούτων οὐδὲ οἱ τῶν ποιητῶν διὰ τὸ μέτρον διπλασιασμοί. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ δ, ἢ σ, ἢ τούτων ἀμεταβόλων ἀρχόμενα ῥήματα διπλασιάζουσι κλινόμενα εἰς παρατατικὸν καὶ ἀόριστον. οἷον ἔδδεισεν, ἔσσυτο, ἔλλαχεν, ἔμμορεν, ἔνναιεν. Τὸ δ' ἔῤῥεεν κοινόν. Κἀπὶ τῶν ὀνομάτων δὲ τάτε ἀμετάβολα καὶ τὸ σ, ἄλληκτον, ἐννοσίγαιος, παῤῥαλίη, μέσσον. Καὶ μὲν ἐπὶ τῶν τριτοσζύγων μελλόντων καὶ ἀορίστων. οἷον σβέσσω, ἔσβεσσα. γελάσσω, ἐγέλασσα. Τὸ δὲ κάββαλεν, καὶ κάππεσεν, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐχ ἕνεκα μέτρου διπλασιάζεται ἀλλὰ τοῦ τ, μεταβάλλοντος εἰς τὸ ἑπόμενον σύμφωνον, δι' εὐφωνίαν ἀποκοπέντος τοῦ α. κατάβαλεν, κάββαλεν. κατὰ δέ, καδδέ. Ετι τὸ δ, καὶ π ἐν τοῖς ἐπιῤῥήμασιν. ἄδδην. ὁππότε. καὶ τὸ τ, ἐν τῷ ὅττι. Δῆλον δ' ἄρα κἀντεῦθεν ὅτι βραχυντικὸν ἡ παραγωγή. ἐννέα μὲν γὰρ τῷ διπλῷ, ἔνατον δὲ τῷ ἁπλῷ. καὶ τέτταρα μέν, τέταρτον δέ. καὶ θάλλω μέν, θαλερὸν δέ. Ωσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Αλλὰ περὶ μὲν προσωδίας τε, καὶ ὀρθογραφίας. ἀποχρώντως σχεδόν τι εἴρηται.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

THEODORI GRAMMATICAE INSTITVTIONIS LIBER QVARTVS.

Eliquũ autẽ eſt, de cõſtrućtione partiũ orationis dicere. nã grãmatici etiã circa hæc cõſyderatio. Et ſanè hmõdi cõſtrućtiõis & oratiõis cauſa ĩs tractat, q de ſingulis octo orationis partib⁹, cõſyderat, ut ſe habeãt uel inflexione, uel formatione, uel accẽtu, uel orthographia. perinde atq; dialećticus ob collećtiuã orationẽ de nomine, & uerbo, ac propoſitione cõtemplaẽ. Dicendũ igitur quo pacto orationis partes apte inuicẽ ac debite connexæ, abſoluant orationẽ, ut demũ finẽ introdućtio accipiat. Et diuidendum accuratius unũ quodq;, ac definiendũ hic.

DEFINITIO LITERAE.

Incipiendum aũt fortaſſe ab initio, nẽpe à literis. Sunt enim hæ prima & indiuidua hoĩs uox. Siquidẽ nõ fortuito cõnećtũtur inuicẽ ad conſtitutionẽ ſyllabæ, ſed (ut uocabulũ quoq; indicat) ſerie, atq; ordine incedunt, cõponunturq; certa ratione. Diuiſio literarum.

Ex literis igitur aliæ quidẽ per ſe cõſtituũt ac perficiũt uocẽ, ut q̃ uocales appellaẽ. aliæ uero ſtrepitũ, ut cõſonãtes oẽs, uocẽ aũt nequaq̃ abſq; uocaliũ cõnexione. Ex his pterea aliæ quidẽ ſtrepũt imperfećtius. ut mutæ. aliæ uero perfećtius. ut ſemiuocales. Ex uniuerſis aũt aliæ qdẽ p̃poſitiuæ, aliæ uero ſubiũćtiuæ. Inter uocales eñ p̃poſitiuæ, ut in diphthõgis, ſunt α, ε, ο. Subiũćtiuæ uero ι, υ. p̃ponit tñ etiã υ literę ι. ut in muſca, & filius, & harpyia, atq; alijs plurib⁹. Porrò ex cõſonãtibus p̃poſitiuæ (ut q̃ nunq̃ in fine ponaẽ dićtiõis) ſunt aſpiratæ, & tenues, & mediæ. Itẽ ex immutabilibus λ, & μ. Ex duplicibus ζ. atq; ex aſpiratis φ,

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ Δ.

οιπὸν δὲ περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν εἰπεῖν. γραμματικοῦ γὰρ καὶ ἡ περὶ ταῦτα θεωρία. καὶ τῆς γε τοιαύτης συντάξεως, καὶ τοῦ λόγου ἕνεκα πραγματεύεται, ὁ περὶ ἑκάστου τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν σκεπτόμενος, ὡς ἔχει, ἤτοι κλίσεως ἢ σχηματισμοῦ, ἢ προσῳδίας, ἢ ὀρθογραφίας. καθάπερ καὶ ὁ διαλεκτικὸς τοῦ συλλογιστικοῦ λόγου ἕνεκα. περὶ ὀνόματος, καὶ ῥήματος, καὶ προτάσεως θεωρεῖ. Λεκτέον τοίνυν καὶ ὅπως ἂν τὰ τοῦ λόγου μέρη ἀλλήλοις ὀρθῶς συνταττόμενα ἀποτελοῖη τὸν λόγον, ἵνα τέλος ἡ εἰσαγωγὴ ἔχῃ. καὶ διαιρετέον ἀκριβέστερον ἕκαστα, καὶ ὁριστέον ἐνταῦθα.

ΟΡΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Αρκτέον δ' ἴσως ἀπὸ τοῦ πρώτου, οἷον τῶν στοιχείων. Ταῦτα γὰρ ἡ πρώτη καὶ ἀμερής ἐστι τοῦ ἀνθρώπου φωνή. Οὐ γὰρ ὡς ἔτυχεν ἐπιπλέκεται ἀλλήλοις εἰς σύστασιν συλλαβῆς, ἀλλ' ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, στείχει τε καὶ εὐτάκτως κινούμενά πως συντάσσεται κατὰ λόγον.

Διαίρεσις τῶν στοιχείων.

Τῶν οὖν στοιχείων τὰ μὲν ἀφ' ἑαυτῶν τυγχάνει ἀποτελοῦντα φωνὴν, οἷον τὰ φωνήεντα καλούμενα. τὰ δὲ ψόφον, οἷον τὰ σύμφωνα πάντα, φωνὴν δ' οὔ, ἄνευ τῆς τῶν φωνηέντων ἐπιπλοκῆς. Τούτων δ' αὖ πάλιν τὰ μὲν ψόφον ἀτελέστερον. οἷον τὰ ἄφωνα. τὰ δὲ τελεώτερον. οἷον τὰ ἡμίφωνα. Συμπάντων δὲ, τὰ μὲν προτακτικὰ, τὰ δὲ ὑποτακτικά. τῶν μὲν γὰρ φωνηέντων προτακτικὰ, ὡς ἐπὶ τῶν διφθόγγων, τὰ α, ε, ο. ὑποτακτικὰ δὲ τὰ, ι, υ. προτακτικὸν γε μὴν καὶ αὐτὸ τὸ υ τοῦ ι, ὡς ἐπὶ τοῦ μυῖα, καὶ υἱὸς, καὶ ἅρπυια, καὶ ἑτέρων πλειόνων. Τῶν δὲ συμφώνων προτακτικὰ μὲν, ὡς οὐδαμοῦ ἐπὶ τέλει τασσόμενα λέξεως, τὰ δασέα, καὶ ψιλὰ, καὶ μέσα. τῶν ἀμεταβόλων τὸ λ, καὶ μ. καὶ τῶν διπλῶν τὸ ζ. Καὶ τῶν μὲν δασέων,

ratis φ, & χ, recipiũt quidẽ θ. inimicus, corruptio. Cõtra aũt nõ. Cum his uero similiter & tenues, & mediæ se habent. radius, tãgo, octauũ, sugo. nisi qđ cõbinatio γδ in postpositiua tm̃ syllaba nõ inueniat. Preterea aspiratę tenuibusq; & medijs nũq̃ in eadẽ syll. p̃ponunt, uerũ postponũtur tenuibus in dirẽptione. Atthis, Sappho, Iacch⁹. Non itẽ uero & cũ medijs. immutabiles.

Cæterũ ex immutabilibus ν añ μ collocari nõ potest in eadẽ dictione. Vnde etiã in inflexus sum, & iudicatus sum, añ μ, ν incidens abijcit. Postponi tñ potest utrobiq;. ut in memoria, agnus. Cõtra aũt σ. Nunq̃ em̃ postponitur μ in eadem dictione, q̃uis λ, & ν, rarẽter tñ, ut in mare, & Tyrins, & lũbricus. ρ, uero sæpissime. uastabo, teda. p̃pterea quod & uocalis uim habeat ρ. Atqui ip̃m ρ, nusq̃ p̃ponit iunctũ alteri. Præterea aspiratarũ θ, & χ cõiunctæ literæ μ, absoluũt syllabã sequẽtẽ, pręcedentẽ uero non. numerus, ariditas. Similiter uero & ex tenuibus κ, & ex medijs γ. uigor, ordo. Idẽ etiã accidit literæ γ, cũ δ subsequitur, octauus. Et φ, & τ, añ ν. faba elixa, diueş. Pręterea θ, & χ, cum λ, & ν, & ρ, immutabilibus componunt, ac p̃cedunt tã ad primariã syllabã, q̃ ad subsequentem, cum μ uero ad subsequentẽ solũ, ut dictũ est. Similiter aũt & φ, & sibi cognatæ ad λ, & ρ. At in solam subsequentẽ ad ν. repẽte. Porrò incõplexi ad μ se habẽt oĩno. Cęterũ tenues, & mediæ cũ immutabilibus ordinantur, quemadmodũ θ, & χ. dẽpto ϖ, hostiliter sę habẽte ad μ. dempto & τ, qđ non cõponitur cum ν in initiali quidẽ syllaba. μ tñ p̃assumpto subiungit utrobiq;. sectio, uapor. Excepto itẽ & β, incohęrẽter cum μ, & ν se habẽte p̃rsus. Rursum & p̃ter δ cũ μ & implicato quidẽ, & applicato. seruus, indomitus. qđ cũ λ nullo modo possit cõuenire. In summa omnis, cõsonãs si inter duas cadat uocaleis in eadẽ dictione, cum secũda p̃ferẽda est. duco, fero. & si nõ fuerit una dictio, sed duæ, patiaturq; elisionẽ prima uocalis, q̃ apostrophũ p̃cedit, cũ sequẽte uocali est copulanda. ut aduersus illũ, aduersus illũ. Rursum si cõtingat in principio dictionis consonã p̃cedere conson. in cõplexu, nec in

σέων, τὸ φ, καὶ χ ἐπιδέχεται τὸ θ. ἐχθρός, φθορά. ἀνάπαλιν δ' οὔ. τούτοις δ' ὁμοίως καὶ τὰ ψιλά τε, καὶ μέσα ἔχει. ἀκτίς, ἅπτω, ὄγδοον, βδέλλω. ὅτι μὴ ἡ τῶν γδ σύνταξις ἐστὶν ὑποτακτικῆς συλλαβῆς μόνον. Ετι τε τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς τε, καὶ μέσοις οὐδέποτε συμφέρεται, προτασσόμενα, ὑποτασσόμενα δὲ τοῖς ψιλοῖς, καὶ ἐν διαστάσει. Ατθίς, Σαπφώ, Ιακχος. οὐκ ἔτι δὲ καὶ τοῖς μέσοις.

Αμετάβολα.

Τῶν δὲ ἀμεταβόλων τὸ μὲν ν, πρὸ τοῦ μ κεῖσθαι οὐ πέφυκεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέξεως. διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ κέκλιμαι, καὶ κέκριμαι, τὸ πρὸ τοῦ μ συμβαῖνον ν ἀποβάλλεται. ἐπικεῖσθαι μέντοι κατ' ἄμφω. ὡς ἐπὶ τοῦ μνεία, ἀμνός. ἀνάπαλιν δὲ τὸ σ. οὐδέποτε γὰρ ὑποτακτικὸν τοῦ μ ἐπὶ τῆς αὐτῆς. καίτοι τοῦ λ, καὶ ν, σπανίως μέντοι. ὡς ἐπὶ τοῦ ἄλς, καὶ τίρυνς, καὶ ἕλμινς. Τοῦ δὲ ρ, εὔμαλα· πέρσω, πυρσός. διὰ τὸ φωνήεντος δύναμιν ἔχειν τὸ ρ. αὐτὸ δέ τι ρ, οὐκ ἔστιν ὅπου προτάσσοιτ' ἂν συντασσόμενον. Ετι τῶν δασέων τὸ θ, καὶ χ, συζευγνύμενα τῷ μ, ἀποτελεῖ συλλαβὴν ὑποτακτικήν, προτακτικὴν δ' οὔ. ἀριθμός, αὐχμός. Ωσαύτως δὲ καὶ τῶν ψιλῶν, τὸ κ, καὶ τῶν μέσων τὸ γ. ἀκμή, ὄγμος. Ταυτὸ δὲ τοῦτο συμβαίνει καὶ πρὸ τοῦ δ, τῷ γ. ὄγδοος. καὶ τῷ φ. καὶ τ πρὸ τοῦ ν. ἔτνος, ἀφνειός. Ετι τὸ θ, καὶ χ τῷ μὲν λ καὶ ν, καὶ ρ, τῶν ἀμεταβόλων, συντάσσεται προτιθέμενα, εἴς τε προτακτικὴν συλλαβήν, εἴς τε ὑποτακτικήν. τῷ δὲ μ εἰς ὑποτακτικὴν μόνον, ὡς εἴρηται. Τὸ δὲ φ, ὁμοίως μὲν καὶ τὰ σύστοιχα πρὸς τὸ λ, καὶ ρ. εἰς μόνην δὲ ὑποτακτικὴν πρὸς τὸ ν. ἄφνω. ἀσυλλήπτως δὲ πρὸς τὸ μ ἔχει παντάπασι. Καὶ τὰ ψιλὰ δέ, καὶ μέσα τοῖς ἀμεταβόλοις συντάσσεται, ὡς τὸ θ, καὶ χ· πλὴν τοῦ π, ἀσυμβάτως ἔχοντος πρὸς τὸ μ. Καὶ πλὴν τοῦ τ, ἀσυντάκτου μὲν τῷ ν, εἰς προτακτικὴν συλλαβήν. Τὸ μ δὲ προσλαμβάνοντος ὑποτακτικὸν ἐπ' ἄμφω. τμῆμα, ἀτμίς. Καὶ πλὴν τοῦ β, ἀσυντάκτως πρὸς τὸ μ, καὶ ν, ἔχοντος ὅλως. καὶ πλὴν τοῦ δ, τῷ μὲν μ, καὶ ἐπιπλεκομένου, καὶ προπλεκομένου. δμώς, ἄδμητος. τῷ δὲ λ μηδ' ὅλως οἵου τε ὄντος συνάπτεσθαι. Καθόλου δὲ πᾶν σύμφωνον μεταξὺ ὂν δυοῖν φωνηέντοιν περὶ μίαν λέξιν, τῷ δευτέρῳ συλλαβιστέον. ἄγω, φέρω. καὶ ἐὰν μὴ ᾖ δὲ μία λέξις, ἀλλὰ δύο, πάθῃ δὲ ἔκθλιψιν ἡ πρώτη, τὸ πρὸ τῆς ἀποστρόφου σύμφωνον τῷ ἑπομένῳ φωνήεντι συντακτέον. κατὰ ἐκείνου, κατ' ἐκείνου. Ετι ἐὰν τύχῃ κατ' ἀρχὴν λέξεως σύμφωνον συμφώνου ἡγησάμενον ἐν συλλήψει,

nec in medio quidẽ dictiõis cõpositę separanť. Atq; oĩno si q in initio dictionis cõson. diuersæ speciei cõsonãtibus natæ sunt cõiungi, eædẽ sane & in med. dictionis inueniri possunt cohærẽtes. ut iniuria, qa madeo. ager, qa scribo. armatura, quia nauigo. hymn⁹, quia memoria. Quæ uero minus, dirimunť semper. Nõ igiť in bonũ cohærẽt, qď nulla dictio à cõiunctis σθλ in eadẽ syll. incipiat. neq; octauũ, cũ nõ sit, q̃ γδ ordiať. neq; tumor, qď nulla à γκ. Itẽ eiusdẽ noĩs cõsonãtes nunq̃ cõiunguntť. excido igiť, & timuit, & deiecit, atq; id gen⁹ alia, dirimũť. Rursum q̃cũq; syl. in cõson. definit, sequẽtẽ habet à cõsonãte incipientẽ. Porrò nõ est inuenire tres cõsonantes, nõ interiecta aliq̃ uocali, quarũ duæ eiusdẽ sint uirtutis. Metathesis.

Trãspositio literarũ. Fit etiã transpositio literarũ. ut cor, cor. semita, semita. ensis, ensis. paucus, cus. Et passiones incidũt huiusmodi quædam, ut longa in breuẽ soluať. ut fregit, fregit. & uicissim ut contrahatur. sacrũ, sacrum. dius, diuus. Hęc tamen alterius fuerint consyderationis.

DEFINITIO SYLLABAE.

Ad hunc autẽ modũ literæ inuicẽ se habẽtes, cõstituũt differẽter syllabã, q̃ cõprehensio est literarũ apte cõpositarum. Quemadmodũ uero literarũ complexio nihil inordinatũ habet, ita & syllabę certa ratione inter se coẽuntes, dictionẽ efficiũt, rursumq; dictiones orationẽ.

DEFINITIO ORATIONIS.

Est itaq; oratio, coordinatio dictionũ apposite coniunctarum, sententiã habens perfectam.

DEFINITIO DICTIONIS.

Cõgeminatio dictiõis atq; orõis. Dictio autem, pars minima cõstructæ orationis. Iam uero sæpenumero & simile aliquid in literis, & in dictiõibus, & in orationibus est consyderare. Geminať eñ non solum litera. ut equus, alius. sed & syllaba. ut exulto, mãsi, prouolutus. Item dictio. Mars, mars, apud Home. Et ò Cyclops, cyclops, apud Theo. Et heu, heu, Aristoph. Rursum oratio. Huic ego obuius eo, Et si igni manus est similis,

Iliad. ε. *Idyll. ια.* *Iliad. ι.* *In Pluto.*

οὐδ' ἐν μέσῳ λέξεως συνθέτου χωρίζεται. Καὶ ὅλως τὰ κατ' ἀρχὴν λέξεως πρὸ ἑτέρων τῷ εἴδει συμφώνων πεφυκότα συντάττεσθαι, ταῦτα δὴ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως εὑρίσκοιτ' ἂν ἐν συλλήψει. οἷον ὕβρις, ὅτι καὶ βρέχω. ἀγρός, ὅτι καὶ γράφω. ὅπλον, ὅτι καὶ πλέω. ὕμνος, ὅτι καὶ μνειά. ὅσα δὲ μή, ἐν διαστάσει κεῖται ἀεί. Οὔκουν τὸ ἐσθλὸν ἐν συλλήψει, ὅτι οὐδὲ λέξις ἀπὸ τοῦ σθλ, τυγχάνει τὶς ἀρχομένη. οὐδὲ τὸ ὄγδοον, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ γδ, ἀρχή. οὐδὲ τὸ ὄγκος, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ γκ, Ἔτι τὰ αὐτὰ σύμφωνα οὐδέποτε ἐν συλλήψει. ἐκκόπτω οὖν, καὶ ἔδδεισε καὶ κάββαλε, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν διαστάσει. Ἔτι πᾶσα συλλαβὴ εἰς σύμφωνον λήγουσα, καὶ τὴν ἑξῆς ἔχει ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένην. Ἔτι οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τρία σύμφωνα ἀμέσως κείμενα, ὧν τὰ δύο ταυτοδυναμεῖ,

Μετάθεσις.

Γίνεται δὲ καὶ μετάθεσις τῶν στοιχείων. καρδία, κραδία. ἀτραπός, ἀταρπός. σφάγανον, φάσγανον. ὀλίγος, λοιγός. Καὶ πάθη συμβαίνει τοιαῦθ' ἅττα, τὸ μὲν μακρὸν εἰς βραχέα διαλύεσθαι. ἦγε, ἔαγε. καὶ ἀνάπαλιν συναιρεῖσθαι. ἱερόν, ἱρόν. δίϊος, δῖος. Ταῦτα γε μὴν ἑτέρας ἂν θεωρίας εἴη.

ΟΡΟΣ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Οὕτω μὲν οὖν τὰ στοιχεῖα πρὸς ἄλληλα ἔχοντα, συντίθησι διαφόρως τὴν συλλαβήν, σύλληψιν οὖσαν στοιχείων ἐναρμόστως συντατομένων. Ὃν δὲ τρόπον ἡ τῶν στοιχείων συμπλοκὴ οὐθὲν ἄτακτον ἔχει, οὕτω καὶ αἱ συλλαβαὶ κατὰ λόγον ἀλλήλαις συνιοῦσαι, τὴν λέξιν ποιοῦσι. καὶ αὖ πάλιν αἱ λέξεις τὸν λόγον.

ΟΡΟΣ ΛΟΓΟΥ.

Ἔστι γάρ τοι ὁ λόγος, σύνταξις λέξεων ἐναρμόστως συντιθεμένων, διάνοιαν ἔχουσα αὐτοτελῆ.

ΟΡΟΣ ΛΕΞΕΩΣ.

Λέξις δὲ μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου. Καὶ μέντοι, καὶ πολλαχῇ ὅμοιόν τι ἐπί τε τῶν στοιχείων, καὶ ἐπὶ τῶν λέξεων, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἐστὶ θεωρεῖν. Διπλασιάζεται γὰρ οὐ μόνον στοιχεῖον. ἵππος, ἄλλος. ἀλλὰ καὶ συλλαβή. ἀλαλάζω, μεμένηκα, προπροκυλινδόμενος. καὶ λέξις. ἆρες, ἄρες, τὸ Ὁμήρου. καὶ ὦ Κύκλωψ, Κύκλωψ, τὸ Θεοκρίτου. καὶ ἰού, ἰού, Ἀριστοφάνους. καὶ λόγος, τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι. καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας

Idyll. 8. est similis, si igni manus est similis, robur autē candenti ferro. Hom. Et, boues pasce Daphni, tu cantum incipe prior, cantū incipe prior. apud Theocritū.

Pleonasmus.

Homericū. Mutuata è Plutarcho in Homerū. Odyss. γ. Iliad. σ. Iliad. υ.

Præterea queadmodū litera alicubi abūdat nō eadē. ut. spica, spica. flatus, flatus. hunc, hunc. sic etiā syllaba. reliquū, reliquū. uerus, uerus. dixisti, dixisti. Itē dictio, cū in cōpositione, tū uero in appositiōe. boū bubulcus uir. Auri uero statuēs Vlysses decē oīa talēta. Et certe ualde iā occubuerat Menœtij fortis filius. Illic em̄ oīa, hic uero ualde abūdat. Huiusmodi uero & illud. Oculis uidebā. Et expletiuę cōiunctiōes, q̄ nihil plerūq; ad sententiā cōferūt. Et oratio. cōsentaneū sane, nō uero icōsentaneū. Nō ue. incōsen. superfluū. Itē, q̄ sibi parca nascēti neuit star.ni ne, q̄n ip̄m peperit mater. Redūdat em̄, q̄n ip̄m pep. ma.

Eclipsis.

Iliad. μ. Idyll. ζ. Iambicū ex Aristoph. Nephelis. Thucydid.

Accidit quoq; & literæ defectus. terra, terra. utrinq;, utrinq;. sæpe, sæpe. Quinetiā syllabæ. fulgurat, fulgurat. amphora, phora. Apollinē, nem. Itē dictioni. ut unū augeriū optimū, pugnare pro pātria. deest em̄, est. Et illud Theocriti. Ille uero mihi uenabulū suaueridēs (ut ante) ex musis munusculū dedit esse. deest, promisit. Oratiōis aūt defect⁹ est. Et deiñ è crate deos contēnis, sed nō è terra, siquidē deū uolebas cōtemnere. Tale & illud. Si q̄dē mersissent quempiā, si non repulsi fuissent, priusq̄ ad manus ueniretur. deest, bene habebat. Simile fuerit & semel prolatā orationē bis, aut ter, aut sępius sumentē à cōi intelligere. ut ornamentū homini prudētia, sobrietas, iustitia, fortitudo. In singulis em̄ subaudit, ornamentū est.

Suppositiua positio.

Rursum ut in syllabis licet quasdā, quæ postponant & nunq̄ pręcedant, inuenire, itidē & in dictionibus. Nimirū postpositiui articuli, & appositiua pronoīa, & subiunctiua uerba eiusmodi sunt. Idē ipsum cōtingit in oratiōe, cuiusmodi hoc aggregatū. si ambulat Socrates, mouet.

Dialysis, & synæresis.

Porrò ut literæ resolutionē, & cōtractionē patiunt, sic & syllabæ

ἔοικεν, ἐν πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ. τὸ Ὁμήρου, καὶ, βουκολιάζεο Δάφνι, τὺ δ' ᾠδᾶς ἄρχεο * πρῶτος, ᾠδᾶς ἄρχεο * πρῶτος. τὸ Θεοκρίτου. Aliàs πρᾶτος

Πλεονασμός.

Ετι καθάπερ στοιχεῖον ἐστιν ὃ πλεονάζει οὐ τὸ αὐτό. στάχυς, ἄσταχυς, πνοή, πνοιή. τοῦτον, τουτονί. οὕτω καὶ συλλαβή. λοιπῶν, προλοιπῶν, ἔτυμος, ἐτήτυμος. ἔφης, ἔφησθα. Καὶ λέξις, τοῦτο μὲν ἐν συνθέσει, τοῦτο δὲ ἐν παραθέσει. βοῦν ἐπιβουκόλος ἀνήρ, χρυσοῦ δὲ στήσας ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα. καὶ ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός. ἐνθα μὲν γὰρ τὸ πάντα, ἔνθα δὲ τὸ μάλα πλεονάζον, τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ, ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι. καὶ οἱ παραπληρωματικοὶ δὲ οὐδὲν πολλαχῇ εἰς ἔννοιαν συντελοῦσι. καὶ λόγος. ἔοικέ τι οὔτοι ἀεικής. τὸ γὰρ, οὔτοι ἀεικής, περίλκον. καὶ ὅσα οἱ αἶσα γινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. πλεονάζει γὰρ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

Ελλειψις.

Ετι στοιχείου μὲν ἔλλειψις. γαῖα, αἶα. ἑκατέρωθεν, ἑκάτερθεν. πολλάκις, πολλάκι. συλλαβῆς δὲ. ἀστράπτει, στράπτει. ἀμφιφορεύς, ἀμφορεύς. ἀπόλλωνα, ἀπόλλω. λέξεως δὲ, εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. ἐνθα γὰρ τὸ, ἐστίν. καὶ τὸ Θεοκρίτου. ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἁδὺ γελάσας, ὥς πάρος ἐκ μοισᾶν ξυνήιον ὤπασεν * ἦμεν. ἐνθα τὸ, ὑπέσχετο. λόγου δὲ ἔλλειψις. Κἄπειτ' ἀπὸ ταῤῥοῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς. ἀλλ' οὐκ ἀπὸ * γῆς, εἴπερ ἐλλείπει τὸ, ἐβούλου ὑπερφρονεῖν. Τοιοῦτο καὶ τὸ. Εἰ μὲν κατίδυσάν τινα, εἰ δὲ μὴ ἀνεκρούοντο, πρὶν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν. ἐνθα γὰρ τὸ, εὖ εἶχεν, ὅμοιον δ' ἂν εἴη καὶ τὸ, τὸν ἅπαξ ῥηθέντα λόγον δὶς, καὶ τρὶς, καὶ πολλάκις λαμβάνοντα ἀπὸ κοινοῦ ἐννοεῖν. οἷον κόσμος ἀνθρώπῳ φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, ἀνδρία. πᾶσι γάρ τοι προσυπακούεται τὸ, κόσμος ἐστί. aliàs ἐλθ. aliàs τοῖ.

Ὑποτακτικὴ θέσις.

Ετι ὡς ἐπὶ τῶν συλλαβῶν ἐστιν, ἃς ὑποτασσομένας μηδέποτε προτασσομένας εὑρεῖν, οὕτω τοι, καὶ ἐπὶ τῶν λέξεων. Τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ἄρθρων καὶ αἱ ἐπιταγματικαὶ ἀντωνυμίαι, καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων τοιάδε. ταυτὸ δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ λόγου. τοιοῦτο γάρ τοι συνημμένον, ἐν περιπατεῖ Σωκράτης, κινεῖται.

Διάλυσις, καὶ συναίρεσις.

Ετι ὡς τὰ στοιχεῖα ἀνάλυσιν καὶ συναίρεσιν πάσχει, * οὕτω καὶ συλλαβή. al. χηρίζειν.

Apud Hõ. Odyss. μ. Iliad. φ. & syllabæ. Pelidæ, lidæ. Hermes,mes. Itẽ dictio. de taurum uorãs, pro deuorans. Et ẽ diuerso, dictiones duæ in unã. suspirans, & lachrymãs. pro suspirans, & lachrymas fundens. Item oratio. Cõponuntur eñ coniunctionibus iunctæ inter se orationes, dirimunť uero ubi illis carẽt.

Metathesis.

Trãspositio syll. atq; dictionum. Quinetiã syllabæ trãsponunť quemadmodũ & literę. garrula, garrula. reticulũ, culũ. Itẽ dictio, ut si quis deas uenerãdas, rãdas deas dicat. Et frigidũ sulphur, sulphur frigidũ. Nam illic uenerãdas, hic sulphur ꝑponere cõsuetum. *Iliados ultĩo* Sed & oratio, ut quod uocant ꝑposterũ. illi autẽ & aperuerunt portas, & amouerũt uectes.

De uiribus literarũ, dictionumq;.

Præterea quemadmodũ ex literis quędã uocales, q̃dã cõsonãtes. eodẽ modo & dictionũ aliquæ possunt ꝓferri per se. utpote imperatiua uerborũ, & casus uocatiui nominũ, ac ꝓnoĩm plerũq;. q̃dã aũt nõ possunt citra aliã dictionẽ proferri, ut sententiã perficiãt. ueluti ꝑpositionesq; & cõiunctiones. Tales eñ dictiones semper cõnotãt, appositæ uidelicet aliis. quo fit, ut earũ significatiões coincidãt in aliarũ (cũ qb⁹ cõiungũť) potentiã. puta hęc ꝑpositio cũ. aliud quidẽ cũ actõ cõiuncta, aliud uero cum gtõ, atq; uerbis iũcta, significat. Similiter & in cõiunctionib⁹. Quaten⁹ ergo inter se cõueniãt litera & syll. & dictio, & oratio, dictũ sit hactenus.

Proportio.

Proportio dictiõis atq; orationis. Cois aũt ꝓportio dictioni & oratiõi, nẽpe ut oratio iuxta aliquã dictionũ cõstructionẽ recte habeat & secus. dictio uero iuxta cõpositionẽ syllabarũ & literarũ. Etñ barbarismus uitiũ est in dictione, solœcismus uero uitium in oratione.

Barbarismus.

Barbarism. quibus modis cõmittatur. Et quadrifariã quidẽ fit barbarismus, quot modis & solœcis. Aut eñ defectu barbareq;s loqui dęphendiť. si quis dicat pro Demosthenis, stheni. ꝓ scripserũt, rãt. aut redũdantia. Aeschinis, inis. dormit, mit. Idẽ uero fit, cũ syll. soluiť perperã. cõcauũ, uum. Vel trãspositione. tẽpus, pus. currus, rus. Vel immutatione. phiala, ala. uitrũ, trũ. Aeneæ, neæ. Et in accẽtu. amicus, cus. mercenarius, rius. Itẽ

in tẽpore

καὶ συλλαβή. Πηλείδου, Πηλείδαο. ἑρμέας, ἑρμῆς. Καὶ λέξις. κατὰ ταῦρον ἐδηδώς, ἀντί κατεδηδώς. Κὰι τοῦ ἐναντίου λέξεις δύο εἰς μίαν. βαρυστενάχων, καὶ δακρυχέων. ἀντὶ τοῦ βαρὺ στενάχων, καὶ δάκρυ χέων. Καὶ λόγος. Συντίθενται μὲν γὰρ συνδεδεμένοι ἀλλήλοις οἱ λόγοι, διῄρηνται δὲ ἀσύνδετοι ὄντες.

Μετάθεσις.

Καὶ μὲν δὴ καὶ συλλαβαὶ μετατίθενται τοῖς στοιχείοις ὁμοίως. κελάρυζα, λακέρυζα. κρυπτοκέφαλος, κεπτοκρύφαλος. καὶ λέξις. οἷον εἴ τις θεὰς σεμνάς, τὰς σεμνὰς θεὰς λέγοι. καὶ ἄπυρον θεῖον, τὸ θεῖον ἄπυρον. ἔνθα μὲν γὰρ τὸ σεμνάς, ἔνθα δὲ τὸ θεῖον προτάττειν σύνηθες. Καὶ λόγος, οἷον τὸ καλούμενον πρόσθυστερον. οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας. Ιλιάδ. ω sic, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἄπωσεν ὀχῆας.

Δύναμις.

Ετι ὃν τρόπον τῶν στοιχείων τὰ μὲν φωνήεντα, τὰ δὲ σύμφωνα, ταύτῃ καὶ τῶν λέξεων τὰς μὲν οἷόν τε προφέρεσθαι καθ' αὑτάς. οἷον τὰ προσακτικὰ τῶν ῥημάτων, καὶ τὰς κλητικὰς τῶν ὀνομάτων, καὶ ἀντωνυμιῶν ἔσθ' ὅτε. τὰς δὲ οὐκ ἔστιν ἄνευ ἑτέρου τοῦ προσενεχθῆναι κατὰ διάνοιαν ἐντελῆ, οἷον προθέσεις τε, καὶ συνδέσμους. Αἱ γὰρ τοιαῦται λέξεις αἰεὶ συσσημαίνουσι, προσκείμεναι δηλονότι ἑτέροις. ὅθεν δὴ αἱ σημασίαι τούτων μεταπίπτουσιν πρὸς τὴν τῶν συναπτομένων αὐτοῖς δύναμιν. δηλονότι. οἷον ἡ μετὰ, ἕτερον μὲν τῇ αἰτιατικῇ συναπτομένη, ἕτερον δὲ τῇ γενικῇ, καὶ σὺν τοῖς ῥήμασιν. ὁμοίως καὶ τοῖς συνδέσμοις. ἡ μὲν οὖν ἀλλήλοις ὅμοια στοιχεῖον, καὶ συλλαβή, καὶ λέξις, καὶ λόγος, εἰρήσθω ἐπὶ τοσοῦτον.

Ανάλογον.

Κοινὸν δ' ἀνάλογον λέξεως καὶ λόγου, τὸ τὸν μὲν λόγον παρὰ τὴν ποιὰν τῶν λέξεων σύνθεσιν ὀρθῶς ἔχειν, καὶ μή. τὴν δὲ λέξιν παρὰ τὴν τῶν συλλαβῶν, καὶ στοιχείων. ὅ, τε γὰρ βαρβαρισμὸς ἁμάρτημα περὶ λέξιν ἐστίν. ὅ, τε σολοικισμὸς ἁμάρτημα περὶ λόγον.

Βαρβαρισμός.

Καὶ τετραχῶς μὲν ὁ βαρβαρισμός. τοσαχῶς δὲ καὶ ὁ σολοικισμός. ἡ γὰρ ἐνδείᾳ βαρβαρίζων τὶς ἐλέγχεται. Δημοσθένους, Δημοσθένου. γεγράφασιν, γέγραφαν. Η πλεονασμῷ. Αἰσχίνου, Αἰσχίνους. κοιμᾶ, κοιμᾶσαι. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ διαιρούμενον φαύλως. κοῖλον, κόϊλον. Η μεταθέσει. κρόταφον, κότραφον. δίφρον, δρίφον. Η ἐναλλαγῇ. φιάλη, φιέλη. ὕαλον, ὕελον. Αἰνείου, Αἰνεία. Καὶ περὶ προσῳδίας. φίλος, φιλός. μισθωτός, μίσθωτας. Καὶ

Gg [illegible] περὶ

in tẽpore, & in scriptura. ut uictoria per ι, cũ oporteat scribi per α. De quibus etiã dictũ est prius abunde.

Solœcismus.

Solœcis. quibus modis fiat. Eisdẽ aũt modis fit solœcismus. Aut ẽm defectu. ueniunt campũ. deest ẽm, per. Aut abũdantia. de cœlitus. redũdat, de. *Iliad. θ.* Aut immutatione. arcu bene sciẽs. ꝓ sagittare. *Iliad. ζ.* Recẽs uero excitabat animũ. pro nuper. *Iliad. α.* Radijs similes. ꝓ assimulabant. hoc tibi prõpte dicã. ꝓ, ob hoc. *Iliad. ι.* Intro maris latũ sinũ. pro, in latũ sinũ. *Homericũ passim.* Idẽ fit, si qs ea, q̃ accidũt orationis partib. puta speciẽ, genus, numerũ, figurã, casum, uel aduerbia, uel ꝓpositiones, uel ordinẽ cõiunctionũ, uel cõiunctiones ipsas immutet. *Iliad. δ.* Speciẽ qdẽ. ut diua fœminarũ, & nigrius tãq̃ pix. *Iliad. ψ.* Genus uero. æqua fœm. existens, & nunq̃ in nostris curribus uulnerati. ꝓ uulneratæ. *Iliad. θ.* *Iliad. β.* Numerũ. Thespian, Græancꝙ. ꝓ Thespiæ. *Homericũ.* Figurã. Ast ego me soluã. ꝓ meipsum. *Iliad. π.* Casum. Nestoridæ uero, hic quidẽ uulnerauit. pro ribus. *Iliad. β.* Itẽ fulgurãs à dextra. pro fulgurantẽ. *Odyss. ι.* Et per binos utiꝙ subijt frutices, ex eadẽ radice adultos, alter quidẽ ulmi, alter oleæ. *Homericũ.* Affectũ. uideo, pro uideo. Personã. quicũꝙ dij sunt in Olympo, tibi & obediunt, & timemus oẽs, & suũ patrem laudantes. pro uestrum. Tempus. Ego uero duco Briseida. pro ducam. In aduerbijs fit etiã solœcismus ex immutatiõe. *Iliad. α.* Intro cœnã parabat. pro intus. Et cominus stans. pro ꝓpẽ. Itidẽ in ꝓpositionibus. *Iliad. ο.* In Agamẽnonem diuũ. pro ad Agamẽnonem. *Iliad. α.* Et. sub Iliũ uenerunt. pro ad Ilium. In cõiunct. Ipse quidem ego maneo, sed sociũ mitto. pro sociũ uero. Et. durum autẽ uerbum imperauit. pro durũ enim.

Metathesis.

Trãspositio orationis. Solœcismus aũt ex trãspositione, ut illud Menãdri. Filiola hęc dies dat mihi seu gloriã, siue calũniã. Quod ita recte se haberet, siue gloriã, seu calũniã. Verũ hæc oĩa licet poëtarũ figuræ sint, nobis tñ loco exẽpli sint posita, eius, q in soluta oratiõe fit, solœcismi. Cũ uero de oratiõis cõstructiõe cõgrua tractamus, de ipsa primo cõueniẽtia dicendũ est gñaliter, deiñ de singulis particulis peculiariter cõsyderãdũ, qd rectũ, & secus. Non est igitur in subiectis mem

περὶ χρόνον τε, καὶ γραφήν. νῖκος τῷ ι, δέον τῇ ει. περὶ ὧν ἄσερα καὶ εἴρηται πρότερον τὸ ὀρθόν.

Σολοικισμός.

Ομοίως δέ τοι καὶ ὁ σολοικισμός, ἢ γὰρ ἐνδείᾳ. ἔρχονται πεδίοιο. ἐνδεῖ γὰρ, ἡ διά. Η πλεονασμῷ. ἐξ οὐρανόθεν. Πλεονάζει γὰρ ἡ ἐξ. Η ἐναλλαγῇ. τόξων εὖ εἰδώς. ἀντὶ τοῦ, τοξεύειν. νέον δ' ἐσαγείρατο θυμόν. ἀντὶ τοῦ νεωστί. Αντίνεσιν ἐοικότες. ἀντί τοῦ ἐοίκασιν. τῷ τοι προφρονέως ἐρέω. ἀντὶ τοῦ δι' ὅ. εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον. ἀντὶ τοῦ εἰς εὐρέα κόλπον. Τοῦτο τὸ δὲ καὶ τὸ κατὰ παρεπόμενα τοῖς τοῦ λόγου μέρεσιν. οἷον, εἶδος, γένος, ἀριθμόν, σχῆμα, πτῶσιν, ἢ ἐπιῤῥήματα, ἢ προθέσεις, ἢ τάξιν συνδέσμων, καὶ συνδέσμους αὐτοὺς ἐναλλάσσειν. Εἶδος μὲν, διὰ γυναικῶν, καὶ μελάντερον ἠΰτε πίσσα. Γένος δὲ. αἴθη θῆλυς ἐοῦσα, καὶ οὐκ ἂν ἐφ' ἡμετέρων ὀχέων πληγέντες. ἀντί τοῦ πληγεῖσαι. Αριθμὸν δέ. Θέσπιαν, Γραῖαντε. ἀντὶ τοῦ Θεσπιαί. Σχῆμα δὲ. αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι. ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν. πτῶσιν δὲ, Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτασεν. ἀντὶ τοῦ Νεστορίδων. καὶ ἀστράπτων ἐπιδέξια. ἀντί τοῦ ἀστράπτοντα. καὶ δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους, ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας, ὁ μὲν πτελέης, ὁ δ' ἐλαίης. Διάθεσιν δὲ, ὁρῶμαι. ἀντὶ τοῦ ὁρῶ. Πρόσωπον οἱ ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεθα πάντες, καὶ σφέτερον πατέρ' ὑμνοῦσαι. ἀντί τοῦ ὑμέτερον. Χρόνον δὲ, ἐγὼ δ' ἄγω Βρισηΐδα. ἀντὶ τοῦ ἄξω. Περὶ ἐπιῤῥήματα δὲ σολοικισμὸς ἐξ ἐναλλαγῆς. εἴσω δόρπον ἐκόσμει. ἀντὶ τοῦ ἐντός. καὶ ἐγγύθεν ἱσταμένη. ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Περὶ δὲ προθέσεις. εἰς Αγαμένονα δῖον. ἀντὶ τοῦ πρὸς Αγαμένονα. καὶ ὑπὸ ἴλιον ἦλθον. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἴλιον. Περὶ δὲ συνδέσμους. αὐτὸς μὲν ἐγὼ μενέω, ἀλλ' ἕταρον πέμπω. ἀντὶ τοῦ ἑταῖρον δὲ. καὶ. κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν. ἀντὶ τοῦ κρατερὸν γάρ.

Μετάθεσις.

Σολοικισμὸς δ' ἐκ μεταθέσεως, ὡς τὸ Μενάνδρου. θυγάτριον ἡ νῦν ἡμέρα δίδωσί μοι, ἢ δόξαν, ἤτοι διαβολήν. τὸ γάρ τοι ὀρθῶς ἔχον, ἤτοι δόξαν, ἤτοι διαβολήν. ταῦτα γε μὴν πάντα ἐν καὶ τοῖς ποιηταῖς σχήμαθ' ἀπλᾶ ἐστίν, ἡμῖν μέν τοι ὡς ὑποδείγματα κείσθω, τοῦ περὶ τὸν πεζὸν λόγον σολοικισμοῦ. Επεὶ δὲ περὶ λόγου συντάξεως καταλλήλου θεωροῦμεν, περὶ αὐτοῦ πρότερον τοῦ καταλλήλου ῥητέον κοινῇ, εἶτα περὶ ἕκαστα τῶν μερῶν ἰδίᾳ θεωρητέον τὸ ὀρθόν τε. καὶ μή. Εστι μὲν οὖν οὐκ ἐν τοῖς ὑποκει-

ctis membris, ut incōcinna oratio fit, aut nō, sed in conte xtu dictionũ, qbus accidit applicari ad id, quod oportet. Si igitur de fœmina dicat aliquis, hæc me uerberauerũt, solœcissat. quia indebite cohæreãt dictiones, q̃uis uere dicat in gñe. sed si ita, hic me uerberauit, nihil peccat. habet enĩ quod ad congruitatẽ requirit, oratio. Vnde dictiones ipsæ distributæ in situs proprios, quomodocũq; incidant in nõ conuenientẽ ordinem, ostendũt ex mutua inter eas sequelas. Itaq; ex orationis partibus quædã in numeros, & gña, & casus deducunt. qdã in personas, & numeros. qdam nihil suscipiũt huiusmodi, sed una tantũ figura efferunt. Partes hæ sanè oẽs transsumptę ex pprijs formis ad debitã congruentiã numeri, aut personæ, aut gñis, in orationis cõstructione disponunt, ut in hoc cõueniant, ad qd referri unaquæq; debet. uelut (si ita cõtingat) pluralis ad pluralem, secundũ eiusdẽ personæ incidentiã. scribimus nos, discunt hoĩes. Siquidem in transitione personæ, nõ omnino requiretur idẽ numerus. Licet enim dicere; uerberant hominem, & uerberant hominem.

Transpositio in casu.

Eadẽ ratio in his quoq;, q̃ secundũ genus, uel casum, uel personã sumunt. Nã quod in transitione est, indifferenter ad oĩa se habet. Nos ipse audit, nos ipsi audiũt. Cęterũ si conueniãt in eodẽ casu, recidũt in eandẽ personã. ut nos ipsos audiũt. modo non intercidat coiunctio, quæ personã distinguat. uos, & ipsos audiunt.

Transpositio in genere.

Similiter aũt fieri & in generibus solet. hi uiri, hos uiros. Rursum enim in trãsitione personæ, nihil refert, neq; in gñe, neq; in numero. ut hos mulier iniuria affecit.

In persona.

Item & in persona. Ille, cur. pater sit, curabit filiũ, quin & te, & me. Si itaque nihil incidat dictioni, quod discrimen possit manifeste facere, integrum erit, connexionẽ fieri ad diuersa genere, uel casu, uel numero, uel persona, uel huiusmodi aliquo. Irreprehensibilia enim, quæ sic transfigurantur, fiunt. pulchre scribo, scribis, scripsi. Liquet enĩ

μένοις τὸ ἀκατάλληλον, καὶ μὴ, ἀλλ' ἐν τῇ συντάξει τῶν λέξεων, ὡς παρέπεται τὸ μεταποιεῖσθαι εἰς τὸ δέον. Εἰ οὖν ὑποθέσεως ἕνεκα λέγοι τις, αὐτοὶ μὲ ἔτυψαν, σολοικίζει. διὰ τὸ ἀκατάλληλον τῶν λέξεων, κἂν ἀληθεύει τῷ γένει. εἰ μέν τοι οὗτός με ἔτυψεν, οὐδὲν ἁμαρτάνει. ἔχει γὰρ τὸ τοῦ καταλλήλου δέον ὁ λόγος. ὥστε αἱ λέξεις ἀναμεμερισμέναι εἰς θέσεις ἰδίας, τὰ ὁπωσοῦν παρεμπίπτοντα εἰς οὐκ ἐπιβάλλουσαν θέσιν ἐλέγχουσιν, διὰ τῆς παρ' ἑαυτῶν ἀκολουθίας. Τῶν τοίνυν τοῦ λόγου μερῶν, ἃ μὲν εἰς ἀριθμοὺς, καὶ γένη, καὶ πτώσεις μετασχηματιζόμενα. ἃ δὲ εἰς πρόσωπα, καὶ ἀριθμούς. ἃ δὲ μηδὲν ἐπιδεχόμενα τοιοῦτό τι ἀλλὰ καθ' ἕνα μόνον σχηματισμὸν ἐκφερόμενα. ταῦτα δὴ μεταληφθέντα ἐξ ἰδίων μετασχηματισμῶν εἰς τὰς δεούσας ἀκολουθίας ἀριθμῶν, ἢ προσώπων, ἢ γενῶν τῇ τοῦ λόγου συντάξει, ἀναμεμέρισται ἐς ἐπιπλοκὴν τοῦ πρὸς ὃ φέρεσθαι ἔκαστον δεῖ. οἷον (εἰ οὕτω τύχη) πληθυντικὸν, πρὸς πληθυντικὸν, κατὰ τὴν τοῦ αὐτοῦ προσώπου παρέμπτωσιν. γράφομεν ἡμεῖς, μανθάνουσιν ἄνθρωποι. τὸ γάρ τοι ἐν μεταβάσει τοῦ προσώπου οὐ πάντως ἀπαιτήσει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν. ἔστι γὰρ φάναι, καὶ τύπτουσι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τύπτουσι τοὺς ἀνθρώπους.

Κατὰ πτῶσιν.

Ο αὐτὸς δὲ λόγος κἀπὶ τῶν κατὰ γένος, ἢ πτῶσιν, ἢ πρόσωπον λαμβανομένων. ἔτι γὰρ καὶ τὸ ἐν μεταβάσει ἀδιαφορεῖ. ἡμῶν αὐτὸς ἀκροᾶται, ἡμῶν αὐτοὶ ἀκροῶνται. καὶ οὖν εἰ συνέλθῃ κατὰ τὴν αὐτὴν πτῶσιν, ὑποπεσεῖται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον. ἡμῶν αὐτῶν ἀκροῶνται. εἰ μὴ παρέμπτωσις συνδεσμικὴ τὸ πρόσωπον διαστήσει. ἡμῶν καὶ αὐτῶν ἀκροῶνται.

Κατὰ γένος.

Ωσαύτως δὲ κἀπὶ τῶν γενῶν. οὗτοι οἱ ἄνδρες, τούτους τοὺς ἄνδρας. πάλιν γὰρ τὸ ἐν μεταβάσει τοῦ προσώπου ἀδιαφορήσει καὶ κατὰ γένος, καὶ κατὰ ἀριθμόν. τούτους γυνὴ ὕβρισεν.

Κατὰ πρόσωπον.

Καὶ ἔτι προσώπου. ἐκεῖνος πατὴρ ὢν, * ἐπιμελήσεται τοῦ παιδὸς, ἀλλὰ δὴ καὶ σοῦ, καὶ ἐμοῦ. Εἴπερ οὖν μὴ ἐπισυμβαίνει τῇ λέξει, τὸ τὴν διάκρισιν δυναμένον φανερῶς ποιεῖσθαι, ἀδιαφορήσει * τὸ ἐπιπλέκεσθαι διαφόροις τῷ γένει, ἢ τῇ πτώσει, ἢ τῷ ἀριθμῷ, ἢ τῷ προσώπῳ, ἢ τοιούτῳ τινί. ἀνέλεγκτα γὰρ οὕτω καὶ τοῦ μετασχηματισμοῦ γίνεται. καλῶς γράφω, γράφεις, ἔγραψα. Δῆ

al. ἐπιμεληθήσεται.

Aliâs τοῦτο.

quet eṁ, quod cōgrua eſt undiq; cōſtructio. Nam cum aduerbialis cōcurſus nō ſit ſuſceptiuus numeri, aut perſonæ, aut caſus, aut tēporis q̄ recipit uerbū, nihil obſtat, quo minus cōnectanť, nēpe qđ nulla arguitur ſimilitudo ſpeciei. Nō tñ hoc cōtingit in pulcher. nā perſonæ eſt tertiæ, & numeri ſingularis. unde cū ſingulari ſcribit, cōſtruitur. pulcher ſcribit. Rurſum quia pulcher nō incidentiā tēporis ſignificat, citra diſcrimē, tēporib. accōmodatur diuerſis. pulcher ſcribit, ſcripſit, ſcribet.

In aduerbio.

Prǽterea aduerbia, q̄ in diuerſa didicūť tēpora, cū perſonis quidē diuerſis, & numeris ordinātur, cū tēporib. uero nō. deſcēdi heri, iſti, dit. Deſcēdit aūt, uel deſcendā nullo mō. Similiter & q̄ ſignificationē accipiūt modi. ut utinā, age. Imperatiui eṁ ſignificatio nō cōiūgiť optatiuo. Reliqua aūt ſignificatiōis huiuſmodi expertia, liberā hñt circa omneis modos conſtructionē.

In coniunctione.

Cōiunctiones uero, ſi in nihil p̄dictorū ſeceň, citra diſcrimē cōnectunť ad diuerſa uel gn̄a, uel caſus, uel perſonas. Quod ſi in his eſſet qdā particularis differētia, nō ea, q̄ exigit cōſtructio, ſeruarētur. puta ἄν, q̄ nondū facta auferens, uult traducere ea ad potentiā. Vñ ſanè & potētialis dicit, & ob hoc p̄teritis oībus cōiungiť, p̄terq̄ perfectis. Si igitur quis diceret, ſcribam ἄν, incongrue cōponeret.

ἄν cōiunct. potētialis.

In pronomine.

Cǽterū inter p̄noīa, mihi, in tertia perſona nō ponitur, nēpe qđ reijcit à cognato, ſibi. Manifeſtū itē qđ neq; οἱ in prima ob eandē cauſam. Verū ipſe cū tertiæ ſit perſonæ, & primæ, & ſecūdæ cōiungiť, cū nulla ibi cōſequēs perſona in cognatiōe exiſtat, q̄ poſſit eius abſurditas coargui. Ipſe igiť ego, ipſe tu.

αὐτός pronomen.

Seipſos.

Nullū eṁ oīno cōtingit uitiū in his, q̄ in cōſequētia deſinita nō ſunt. Hæc tñ ſi fiant ex aliquo apta, nō perperā cōferētur. Seipſos igiť in prima nō indecore erit, qđ à noſipſos nō refellať. Cæterū ſeipſum fortaſſe. Licet enim & meipſum cōiungi. Neq; tñ tu, uel ego in diuerſis gn̄ibus

ἑαυτούς quib. perſonis iūgatur.

inepte,

λον γὰρ ὅτι κατάλληλος πάντῃ ἡ σύνταξις. ἡ γὰρ τοῦ ἐπιῤῥήματος σύνοδος μὴ οὖσα δεκτικὴ ἀριθμῶν, ἢ προσώπων, ἢ πτώσεων, ἢ χρόνων, ὧν παραδέχεται τὸ ῥῆμα, ἀκώλυτον τὴν ἐπιπλοκὴν ἴσχει, καὶ ἥκιστα ἔκτου ἐλεγχομένην ὁμοειδοῦς. Οὐκ ἔτι δὲ ταυτὸ συμβαίνει, καὶ ἐπὶ τοῦ καλός. προσώπου γὰρ τρίτου ἀριθμοῦ ἑνικοῦ τουτί. ὅθεν καὶ πρὸς ἑνικὸν τὸ γράφει ἡ σύνταξις. καλὸς γράφει. Καὶ αὖ πάλιν ἐπὶ τὸ καλὸς οὐ παρέμπτωσιν χρόνου σημαίνει ἀδιαφορεῖ χρόνοις συνταττόμενον διαφόροις. καλὸς γράφει, ἔγραψε, γράψει.

Κατὰ ἐπίῤῥημα.

Ετι τῶν ἐπιῤῥημάτων τὰ εἰς διαφόρους ἀναμεριζόμενα χρόνους, προσώποις μὲν διαφόροις καὶ ἀριθμοῖς συντάσσεται. χρόνοις δ' οὔ. κατέβην χθές, κατέβης, κατέβη. καταβαίνει δὲ, ἢ καταβήσομαι οὔ. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσα σημαινόμενον ἐπιδέχεται ἐγκλίσεως. οἷον εἴθε, ἄγε. ἡ γὰρ προστακτικὴ ἀνεπίπλοκος τῇ εὐκτικῇ. Τἄλλα δὲ σημασίας ἀμοιροῦντα τοιαύτης ἀκώλυτον ἔχει ἐπὶ πασῶν τῶν ἐγκλίσεων τὴν σύνταξιν.

Κατὰ σύνδεσμον.

Καὶ οἱ σύνδεσμοι δὲ εἰς οὐδὲν τῶν εἰρημένων τεμνόμενοι, ἀδιαφόρως τὰς συνδέσεις ποιοῦνται πρὸς διάφορα γένη, ἢ πτώσεις, ἢ πρόσωπα. εἴγε μὴν καὶ ἐπ' αὐτῶν γένηταί τις ἐν μέρει διαφορὰ, οὐκ ἂν τὰ περὶ τὴν σύνταξιν σώζοιτο. οἷον ὁ ἄν. ὅτι τὰ μὴ γεγονότα ἀναπερῶν, θέλει παριστᾶν αὐτὰ εἰς τὸ δύνασθαι. ὅθεν ἄρα καὶ δυνητικὸς εἴρηται, διὰ τοῦτο παρῳχημένοις συντάσσεται. πλὴν τοῦ παρακειμένου. Εἰ οὖν τις λέγοι, γράψω ἄν, ἀκαταλλήλως συντάττει.

Κατὰ ἀντωνυμίαν.

Ετι ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν τὸ ἐμοὶ ἐπὶ τρίτου οὐ τίθεται, ὡς διελεγχόμενον ἂν ὑπὸ τοῦ συζύγου, τοῦ οἱ. Δῆλον δ' ὅτι οὐδὲ τὸ οἱ ἐπὶ πρώτου διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. ἥγε μὴν αὐτὸς τρίτου οὖσα, καὶ πρώτῳ, καὶ δευτέρῳ συντάττεται, ὅτι οὐδὲν ἀκόλουθον πρόσωπον κατὰ συζυγίαν ὑπάρχει, ὃ ἂν τὸ ἀλλότριον συνελέγξειεν. Αὐτὸς οὖν ἐγώ, αὐτὸς σύ.

Εαυτούς.

Ολως γὰρ οὐθὲν συμβαίνει ἁμάρτημα, περὶ τὰ ἐν ἀκολουθήσει ὡρισμένῃ μὴ ὄντα. Γινόμενα γε μὴν ἔκτου ἀκόλουθα, οὐκ ἔτι παρὰ τὸ δέον συνοισθήσεται. Οὐκοῦν τὸ ἑαυτοὺς ἐπὶ πρώτου ἐν κακίᾳ. οὐ γὰρ ὑπὸ τοῦ ἐμαυτοὺς διελέγξεται. Τὸ ἑαυτὸν δὲ ἴσως. ἔστι γὰρ καὶ τὸ ἐμαυτόν. Οὔτε μὴν τὸ σὺ, ἢ ἐγὼ ἐπὶ διαφόρων γενῶν φαύλως.

inepte, qñdo q̄dẽ illis indiscretũ gen⁹. Itaq; tu ipse, tu ipsa. ego ipse, ego ipsa.

In uerbis transpositio.

Eadem uero est & de uerbis ratio. Proprie itaq; modi in personas, & numeros partiti, absurditatem commonstrant, si qua in numeris, personisue cõmittitur. Infinitiuus autẽ horũ expers, ad omneis personas, omneisq; numeros se extendit. scribere me, uos. te, nos. Quia uero tẽpus, affectumq; habet, si quid in his immutetur, incongruitatem arguit.

In participijs.

Manifestũ idẽ hoc & in participijs, quib⁹ cõmunicatio gñis est, & casus, & numeri, citra tamẽ personæ discretionẽ, affectusq; animalis uolũtatis. Quapropter circa ea, q̃ absunt nullũ erratũ cõtingit. scribẽs surrexi, surrexisti, surrexit, surgito, surgerem.

al. personæ. Verba. *.

Præterea dicebã, & similia singularis numeri, quia coincidũt cũ tertia persona plurali, nõ incõmode cõstruunt cũ plurali. dicebãt illi. Excipiant Dorica. In his eñ retractus acutus tonus, distinguit cũ singulari coincidentiã.

al. in genere. Nomina. *.

Pro cõfesso aũt est, & q̃ coincidunt uel in gñe, uel quomodocũq;, distingui ab incõgruo. ut sapiẽs, uel deus. Et in summa, q̃ triũ sunt ge. q̃uis deus manifestũ est etiã fœmin. iũgi. sed inclytus, & rusticus nũq̃, uñ & hic alteratio,

Iliad. β. inclytus hippodamia.

al. in tẽpore. Participia. *.

In cõfesso quoq; est, qđ scribẽs cõstruat cũ imperfecto, q̃tenus coincidentiã imperfecti recipit. scribẽs gaudebã.

Infinitiuum.

Rursum uero infinitiuũ scribere si assumat cum p̃senti & imperfecto, congrue absoluit orationẽ, in cõstructione huiusmodi aduerbiorũ. cõtigit heri scribere Socratẽ, contingit hodie scribere Socratem.

Genus uerbi.

Certũ est etiã & de gñe. Nã in his q̃ media appellãtur uerba,

φαύλως. οὐ γάρ τοι διακριτικὸν γένους. σὺ οὖν αὐτός, σὺ αὐτή. ἐγὼ αὐτός, ἐγὼ αὐτή.

Ῥήματα.

Ὁ αὐτὸς δὲ κἀπὶ τῶν ῥημάτων λόγος. αἱ γοῦν κυρίως ἐγκλίσεις ἐς πρόσωπα καὶ ἀριθμοὺς μερισθεῖσαι, τὸ ἀκατάλληλον συνελέγχουσι δὴ ἀριθμῶν καὶ προσώπων. ἡ δ᾽ ἀπαρέμφατος ἀμοιρήσασα τούτων, ἐπὶ πάντα πρόσωπα, καὶ ἐπὶ πάντας ἀριθμοὺς ἐπιβάλλει. γράφειν ἐμέ, ὑμᾶς, σέ, ἡμᾶς. Χρόνου γε μὴν καὶ διαθέσεως οὐκ ἀμοιροῦσα, παρὰ τὴν τούτων ἐναλλαγὴν τὸ ἀκατάλληλον ἐμφανίζει. ali. ἐπιτρέχει

Μετοχαί.

Δῆλον ταυτὸ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν μετοχῶν, αἷς μετουσία γένους, καὶ πτώσεως καὶ ἀριθμοῦ. οὐ μὴν δὲ καὶ προσωπικῆς διακρίσεως καὶ ψυχικοῦ τοῦ βουλήματος. δι᾽ ὃ δὴ καὶ περὶ τὰ μὴ προσόντα ταῦτα οὐδὲν φαῦλον συμβαίνει. γράψας ἀνέστην, ἀνέστης, ἀνέστη, ἀνάστηθι, ἀναστῆναι.

Ῥήματα.*.

Ἔτι τὸ ἔλεγον καὶ τὰ ὅμοια ἑνικὰ ὄντα διὰ τὸ συμπίπτειν τῷ τρίτῳ πληθυντικῷ καταλλήλως συντάσσεται τῷ πληθυντικῷ. ἔλεγον ἐκεῖνοι. ὑπεξαιρείσθω τὰ Δωρικά. ἡ γὰρ ἐν αὐτοῖς καταβιβαζομένη ὀξεῖα ἀφίστησι τὴν πρὸς τὸ ἑνικὸν σύμπτωσιν. al. πρόσωπα.

Ὀνόματα.*.

Ὁμόλογον δὲ καὶ τὸ τὰ συμπίπτοντα ἤτοι κατὰ γένος, ἢ κατὰ θοτιοῦν ἀφίστασθαι τοῦ ἀκαταλλήλου. οἷον σοφός, ἢ θεός. καὶ ὅλως τὰ τριγενῆ. τὸ μὲν θεὸς σαφὲς κἂν πρὸς θηλυκὸν τάσσηται. τὸ δὲ κλυτός, καὶ ἄγριος οὔ. ὅθεν ἐναλλαγὴ τὸ, κλυτὸς ἱπποδάμεια. al. γένος.

Μετοχή.*.

Ὁμόλογον δὲ καὶ τὸ, τὸ γράφων συντετάχθαι παρατατικῷ, ἢ δηλονότι συνέμπτωσιν παρατατικοῦ ἐπιδέχεται. γράφων ἔχαιρον. al. χρόνος.

Ἀπαρέμφατον.

Καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δὲ γράφειν, μεταληφθὲν ἐξ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ, κατάλληλον ἀποτελεῖ λόγον ἐν συντάξει τῶν τοιούτων ἐπιρρημάτων. συνέβη χθὲς γράφειν Σωκράτη. συμβαίνει σήμερον γράφειν Σωκράτη.

Διάθεσις.

Δῆλον δ᾽ ἔτι καὶ ἐπὶ διαθέσεως. τὰ γὰρ καλούμενα μεσότητος

uerba, coincidentiamq̧ recipiunt actionis, & passionis nihil quantū ad gn̄a attinet, peccari potest.

Persona.

Itē in cōcursu personæ clarū & hoc. nā uinco conuenit quidē in prima indicatiui, & tertia opta. ut uidere est apd' Alcmanē. uincā uero p̄stantior. nō itidē in secūda indicatiui, quaten⁹ secūda est uincis. Proiñ congruū, & nō in cōstructione sic ferè dep̄hendendū, & itē qd' transitiuū, & qd' oīno ad aliquā aliā partē refert. Nā ut diuersæ harū sunt uires, sic & uariæ constructiones, uelut in his secundum unumquodq̧ patebit.

Quid recte coordinare.

Quāobrē fuerit recte coordinare, non inepte cōnectere inuicē orōis parteis, p̄ut ratio recta dictat, atq̧ cōtrariū solœcissare. Peccatū eñ circa cōstructionēq̧ & orationē, solœcism⁹ est. Rectitudo uero loquēdi penes eruditiores quod plerūq̧ sic loquant. Ex his igitur, & circa hæc grammatices speculatio, methodusq̧ uersantur.

DE NOMINE.

Nominis species.

Aeterū inter parteis oratiōis primas sortiunt & nomē, & uerbū. Quādoqdē sine aliis fieri poterit oratio perfecta, at sine his nō poterit. Nihil tñ intererit, nomē sumas, aut p̄nomen.

Definitio nominis.

Est aūt nomē pars orōis casib⁹ inflexa, ac significās sine tp̄e. Species uero hui⁹ q̄dā scd'm uocē, q̄dā scd'm significationē. Secūdū uocē, primitiua & deriuatiua. Scd'm significatū uero, p̄pria, appellatiua, adiectiua, & q̄ sunt dictæ pri⁹. Diuisa eñ sunt noīa deriuatiuæ speciei, in patronymicū, possessiuū, cōparatiuū, superlatiuū, diminutiuū, denoīatiuū, & uerbale.

De proprio nomine.

Est aūt propriū, quod primā & particularē substantiā significat. ut Socrates, Plato.

De appellatiuo nomine.

Appellatiuū uero, quod secundā & uniuersalem. ut homo, equus.

De adie-

ῥήματα, συνέμπλωσιν ἀναδεχόμενα ἐνεργείας, καὶ πάθους οὐδὲν παρὰ τὰς διαθέσεις ἁμαρτάνεται.

Πρόσωπον.

Καὶ ἐπὶ συμπλώσεως δὲ προσώπου δῆλον ταυτό. τὸ γὰρ νικῶ, κατάλληλον μὲν ἐπὶ πρώτου ὁριστικοῦ καὶ τρίτου εὐκτικοῦ. ὡς ἔχει τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι. νικῷ δὲ ὁ κάῤῥων. ἀκατάλληλον δὲ ἐπὶ δευτέρου ὁριστικοῦ, ἢ δεύτερον τὸ νικᾷς. Τὸ μὲν οὖν κατάλληλόν τε, καὶ μὴ, τῆς συντάσεως οὕτωπως ληπτέον, καὶ ἔτι τὸ μεταβατικὸν, καὶ ὅλως τὸ πρὸς ἕτερον τῶν μερῶν. Πρὸς γὰρ τὰς διαφόρους τούτων δυνάμεις, διάφορα καὶ τὰ τῆς συντάξεως, ὡς ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα ἔσται δῆλον.

Τί τὸ εὖ συντάττειν.

Δι' ὃ καὶ εἴη ἂν τὸ εὖ συντάττειν, καταλλήλως ἐπιπλέκειν πρὸς ἄλληλα τὰ τοῦ λόγου μέρη, ὡς ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς λέγει, καὶ τοὐναντίον τὸ σολοικίζειν. ἁμαρτία γὰρ περὶ σύνταξίν τε, καὶ φράσιν ὁ σολοικισμός. Τὸ δὲ ὀρθὸν ἐν τοῖς παρ' ἐνδοξοτέροις τῶν λογίων ὡς ἐπιτοπολὺ λεγομένοις. ἐκ τούτων γὰρ καὶ περὶ τούτων ἡ γραμματικὴ θεωρία καὶ μέθοδος.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΩΣ.

Ων δὲ τοῦ λόγου μερῶν τὰ πρωτεῖα εἴληχε τοὔνομα καὶ ῥῆμα. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων χωρὶς γίγνοιτ' ἂν λόγος τέλειος. ἄνευ δὲ τουτωνὶ οὐκ ἂν γίγνοιτο. Διαφερέτω δὲ μηθὲν ὄνομα λαβεῖν ἢ ἀντωνυμίαν.

Ὅρος ὀνόματος.

Ἔστι δὲ τοὔνομα μέρος λόγου πτωτικὸν, σημαντικὸν ἄνευ χρόνου. Εἴδη δὲ τούτου τὰ μὲν κατὰ φωνὴν, τὰ δὲ κατὰ σημασίαν. Κατὰ μὲν φωνὴν. πρωτότυπον, καὶ παράγωγον. Κατὰ δὲ σημασίαν. κύριον, προσηγορικὸν, ἐπίθετον. καὶ ὅσα εἴρηται πρότερον. Διήρηται δὲ καὶ τὰ τοῦ παραγώγου εἰς πατρωνυμικὸν, κτητικὸν, συγκριτικὸν, ὑπερθετικὸν, ὑποκοριστικὸν, παρώνυμον, καὶ ῥηματικόν.

Κύριον.

Ἔστι δὲ κύριον τὸ τῆς πρώτης καὶ κατὰ μέρος οὐσίας σημαντικόν. οἷον Σωκράτης, Πλάτων.

Προσηγορικόν.

Προσηγορικὸν δὲ τὸ τῆς δευτέρας, καὶ καθόλου οὐσίας. οἷον ἄνθρωπος, ἵππος.

De adiectiuo.

Porrò adiectiuũ, quod de proprijs & appellatiuis dicitur. uirilis, uelox.

Constructio adiectiui.

Quippiã uero huiusmodi exiens adiectiuũ, nõ solũ in simili gñe, in similiq́; & casu, & numero, ꝓprijs, & appellatiuis adhibet, uerũ etiã oblique cõstruit cũ noĩm diuersorũ actõ. Nã datiui usus nõ admodũ exquisitus. Sanus igitur corpus, & albus cæsariẽ, & flauus oculos.

Cum articulis.

Quib. articulis iũgãtur

Atq; alia cũ articulo, alia sine articulo. Cũ articulo aũt qñ uerbi substãtiui participiũ abest, & tñ subintelligit. ut bonus Socrates philosophat. Integrũ enim esset. Socrates ens bonus. Vnde si propriũ nomẽ ꝑponatur, non ita sine articulo adiectiuũ pronunciandũ est. Socrates enim bonus dicimus, utriq; nominũ articulũ coaptãtes. Nẽpe ita fieri necesse, ꝑcedente proprio, uel appellatiuo. Sine articulo uero proferimus, ubi substantiuũ u erbum solum adest, uel expressum, uel intellectũ. Socrates uir bonus. Aristot. sapiens. Tametsi ista in articulatũ genitiuũ pluralem commutare, nihil prohiberet. Socrates bonorum erat, Aristoteles sapientum.

Aequiuoca.

Itaq; propria & appellatiua in eodẽ & gñe, & casu, & numero sua adiectiua habẽt, retinẽtq́;. Cõiungant aũt his homonyma, quorũ nomẽ quidẽ cõe, uerũ in nomine ipso ratio substãtiæ est diuersa.

Vniuoca.

Itẽ synonyma, quorum nomẽ & ratio cõe.

Gentilicia.

Præterea q̃ gentẽ significãt, & cõtentiua, nẽpe ea, q̃ simul significãt cõtinens, & cõtentiuũ. ut lauretũ, cubile.

Contẽtiua. Fictitia.

Præterea q̃ ad imitationẽ sonorũ ac uocum qualitates sunt effícta. Ad hæc q̃ genus, aut speciẽ significant. Itẽ absoluta, ut q̃ per se ipsa intelligunt. deus, sermo De reliqs aũt (iuxta significationẽ) spẽbus, quasłẽ cõstructionẽ habeãt, dicamus.

Ad aliquid.

Quæ igit ad aliud semper referunt, atq; ob talẽ habitudinẽ nominant ad aliqd, quatenus per excellentiã, subiectionẽq́; sumũtur, à recto ad genitiuũ eorũ, ad quę habitus redditur, construuntur. queadmodũ pater, filij. seruus, domini. duplũ, dimidij.

Consimiliter

Ἐπίθετον.

Ἐπίθετον δέ τὸ κατὰ κυρίων, ἢ προσηγορικῶν λεγόμενον. οἷον ἀνδρεῖος, ταχύς.

Σύνταξις ἐπιθέτου.

Τοιοῦτο δ᾽ ὂν τὸ ἐπίθετον, οὐ μόνον ὁμογενῶς τε, καὶ ὁμοπτώτως, καὶ ὁμοαρίθμως τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς πρόσκειται. ἀλλὰ καὶ πλαγίως συντάσσεται ὀνομάτων ἑτέρων αἰτιατικῇ. ἡ γὰρ τῆς δοτικῆς χρῆσις οὐ πάνυ τοι ἀκριβής. ὑγιὴς οὖν τὸ σῶμα, καὶ λευκὸς τὴν τρίχα, καὶ πυῤῥὸς τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἐνάρθρως.

Καὶ τὰ μὲν ἐνάρθρως, τὰ δὲ ἀνάρθρως. Ἐνάρθρως μὲν, ἔνθα ἡ τοῦ ὑπαρκτικοῦ μετοχὴ ἀποῦσα, ὅμως ἐπινοεῖται. οἷον ὁ ἀγαθὸς Σωκράτης φιλοσοφεῖ. Τὸ γὰρ ἐντελὲς ἦν. ὁ Σωκράτης ὁ ὢν ἀγαθός. ὥστε εἰ καὶ τὸ κύριόν γε προτάττοιτο. οὐδ᾽ οὕτως ἄνευ ἄρθρου τὸ ἐπίθετον λέγοιτ᾽ ἄν. ὁ Σωκράτης γάρ τοι ὁ ἀγαθὸς φαμὲν, ἑκατέρῳ τῶν ὀνομάτων ἄρθρον συνάπτοντες. Οὕτω γὰρ συμβαίνειν ἀνάγκη προηγουμένου, τοῦ κυρίου, ἢ προσηγορικοῦ. Ἀνάρθρως δέ τοι προφέρεται, ἔνθα τὸ ὑπαρκτικὸν αὐτὸ ῥῆμα μόνον, ἢ λεγόμενον, ἢ νοούμενον. Σωκράτης ἀνὴρ ἀγαθός. Ἀριστοτέλης σοφός. Ταῦτα γε μὴν καὶ εἰς ἔναρθον γενικὴν πληθυντικοῦ μεταβάλλειν, οὐθὲν ἂν κωλύοι. Σωκράτης τῶν ἀγαθῶν ἦν, Ἀριστοτέλης τῶν σοφῶν.

Τὰ μὲν οὖν κύριά τε, καὶ προσηγορικὰ ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως σφίσι τὰ ἐπίθετα ἴσχει. Συμπαρειλήφθω δὲ τούτοις καὶ τὰ ὁμώνυμα, ὧν ὄνομα μὲν κοινὸν, ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος τοῖς οὐσίας διάφορος. Καὶ τὰ συνώνυμα ὧν τό, τε ὄνομα καὶ ὁ λόγος κοινόν. Καὶ τὰ ἔθνους δηλωτικὰ, καὶ τὰ περιεκτικά, οἷον τὰ ἅμα δηλοῦντα τὸ περιέχον, καὶ τὸ περιεχόμενον. οἷον δαφνὼν, κοιτών. Καὶ τὰ μιμητικῶς, πρὸς τὰς τῶν ἤχων ποιότητας πεποιημένα. Καὶ πρὸς τούτοις τὰ γένους, ἢ εἴδους σημαντικά. Καὶ τὰ ἀπολελυμένα. οἷον τὰ καθ᾽ ἑαυτὰ νοούμενα. θεὸς, λόγος. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν, (κατὰ τὴν σημασίαν) εἰδῶν ποίαν τινα σύνταξιν ἔχει, λέγωμεν.

Τὰ μὲν οὖν πρὸς ἕτερον ἀεὶ θεωρούμενα, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην σχέσιν ὀνομαζόμενα πρός τι, καθ᾽ ὑπεροχὴν μὲν ὄντα, ἢ καθ᾽ ὑποταγὴν, ἀπὸ εὐθείας εἰς γενικὴν, τῶν πρὸς ἃ ἡ σχέσις ἀποδίδοται. οἷον πατήρ, υἱοῦ. δοῦλος, δεσπότου. διπλάσιον, ὑποδιπλασίου.

Differentialia. *Aequalitater* *Cōposita à σὺν, & ὁμοιοῦ.*

Consimiliter uero quæ secundū differentiā dicunt. ut aliud, alterū, diuersum. Vocētur aūt differentialia, q̄ ex æqualitate sunt, à nominatiuo in datiuū. ut amicus alicui, & ęqualis, & uicinus, & similis, & idē, & cōtrarius. Itē quęcunq; à simul, uel con cōponuntur. ut cōsubstantialis, cōnaturalis, suffragator, confessor. Nam cum gtō hæc construere, possessionis fuerit, nō relationis ueræ. Eodē autē modo, & à similis, & æqualis. ac similibus, conformis, ęqualis in pugna.

Tanquam ad aliquid.

Quæ aūt sunt tanq̄ ad aliqd (ut immediate opposita) disiūctiue inuicē cōstruunt. uel dies est, uel nox. uel lumē, uel tenebra. uel uita, uel mors. uel morb⁹, uel sanitas.

Interrogatiua.

Hoc ē, cū aliqs pro īterrogatiōe etiā interrogat.

Cęterū percōtatiua, ut q̄ respōsionē definite poscūt, ne quaq̄ cū articulis cōstruunt in interrogatiōe initiali orōis. qđ interrogatio ignorātis sit, articulus uero referētis. qs, qualis, uter, quotus, quātus, q̄lis, cuias, quot. In exceptione tñ interrogationis articulate interdū ꝓferūt. * ut, qualia dicis? quē dicis? & quis interrogas? Construunt aūt interrogatiua hæc, & maxime hoc nomē quis, cum uerbis, substātiuisq;, & uocatiuis subsequēte nomine, atq; etiā si ꝓnomē tertiæ personæ adhibeat. quis iste? uel quis hic uocat? qđ Socrates. Et per defectū substantiui. ut, quis ipse? Quod si, quis, ponat solū, cū quouis uerbo collocari poterit. ueluti, quis ambulat? quis disputat? Et si ꝓnomē reddatur, minime subinterrogatione opus erit. ut, qs scribit? ego. Si nomē, op⁹ adhuc erit interrogat. altera, qđ nomē cōe ad multa sit, multaq; significet. qs scribit? Esaias. qs Esaias? filius Nicolai. At ambigue interrogans, subiūctiuo coordinabit. utrū taceā? quid dicā? In summa interrogatio subiunctiuū uerbū requirit. uis dicā?

Indefinita.

Rursum q̄ nihil significāt definite, & ob hoc indefinita appellant, nō cōstruunt cum articulis. quis, qualis, uter, & quis sumptū enclitice. Nam in his initiale ο nō articulus, sed dictionis pars est.

Relatiua,

Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ κατὰ διαφορὰν λεγόμενα. οἷον ἄλλο, ἕτερον, διάφορον. καλείσθω δὲ διαφορικά, ἐξίσου δὲ ὄντα, ἀπ' εὐθείας πρὸς δοτικήν. ὥς τὸ φίλος τῷ δεῖνι, καὶ ἴσος, καὶ γείτων, καὶ ὅμοιος, καὶ ὁ αὐτὸς, καὶ ὁ ἐναντίος. Καὶ ὅσα ἐκ τοῦ ὁμοῦ, ἢ τῆς σὺν, τυγχάνει συγκείμενα. οἷον ὁμοούσιος, ὁμοφυής, σύμψηφος, σύνεδρος. Τὸ δὲ πρὸς γενικὴν ταῦτα συντάσσειν, κτητικοῦ ἂν εἴη, οὐ τοῦ περὶ τὸ πρός τι ἐτύμου. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου, καὶ ἴσου. καὶ τῶν τοιούτων, οἷον ὁμοιοσχήμων, ἰσοπαλής.

Ὡς πρός τι.

Τὰ δὲ ὡς πρός τι (οἷον τὰ ἀμέσως ἀντικείμενα) διεζευγμένως ἀλλήλοις συντάσσεται. ἤτοι ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ. ἢ φῶς, ἢ σκότος. ἢ ζωὴ, ἢ θάνατος. ἢ νόσος, ἢ ὑγίεια.

Πευστικά.

Τὰ δὲ πευστικὰ, οἷον τὰ ἀπόκρισιν ὡρισμένως ζητοῦντα, ἥκιστα ἄρθροις συντάσσεται, ἐπ' ἐρωτήσει ἀρκτικῇ λόγου. ὅτι τὸ μὲν πύσμα ἀγνοοῦντος, τὸ δὲ ἄρθρον ἀναφέροντος. τίς, ποῖος, πότερος, πόσος, πόσος, πηλίκος, ποδαπὸς, ποσαῖος. ἐπ' ἀντερωτήσει δέ τοι τοῦ εἰρημένου. καὶ ἐνάρθρως ἐσθ' ὅτε. οἷον τὰ ποῖα λέγεις; τὸν τίνα; καὶ ὁ τίς ἐρωτᾷς; συνάπτεται δὲ τὰ ἐρωτηματικὰ ταῦτα καὶ μάλιστα τὸ τίς, τῶν ῥημάτων τοῖς ὑποτακτικοῖς τε, καὶ κλητικοῖς, ἐπαγομένου τε ὀνόματος, καὶ εἰ ἀντωνυμία ἐκ τρίτου πρόσκειται. τίς ἐστιν οὗτος; ἢ τίς ὅδε καλεῖται; ὅτι Σωκράτης. καὶ ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ. τίς οὗτος; εἰ γε μὴν τὸ τίς τάττηται μόνον, παντὶ ῥήματι συνάπτεσθαι δυνατὸν ἂν εἴη. τίς βαδίζει; τίς διαλέγεται; καὶ εἰ μὲν ἀντωνυμία ἀποδοθείη, ἥκιστ' ἂν ἐπερωτήσεως δέοι. οἷον τίς γράφει; ἐγώ. εἰ δ' ὄνομα, ἔτι δεῖ ἐρωτήσεως ἑτέρας διὰ τὸ τοῦ ὀνόματος ὁμώνυμον, καὶ ἄλλως πολύσημον. τίς γράφει; Ἡσαΐας. τίς Ἡσαΐας; ὁ Νικολάου. Διαπορητικῶς δὲ ἐρωτῶν, πρὸς ὑποτακτικὸν συντετάξεται. πότερον σιωπῶ; τί λέγω; ὅλως τε ἡ ἐρώτησις ὑποτακτικὸν τοῦ ῥήματος ἀπαιτεῖ. βούλει, εἴπω;

Ἀόριστα.

Καὶ τὰ μὴ δηλοῦντα δὲ ὡρισμένως μηθὲν, καὶ διὰ τοῦτο ἀόριστα προσαγορευόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις. ὅς τις, ὁποῖος, ὁπότερος, τὶς ἐγκλινόμενον. τὸ δ' ἐν τούτοις ἀρκτικὸν ο, οὐκ ἄρθρον, ἀλλὰ λέξεως μέρος.

Ἀναφορικά.

Relatiua.

Præterea relatiua & ipsa (ut interrogatiua & indefinita) tã de qualitate, q̃ de quãtitate dicunt, proprijsq́; & appellatiuis iungunt in simili gñe & casu, idq́; similitudinis aut demõstrationis causa. Nonnunq̃ tñ & admiratiue pferunt. Vocant aũt ita, quod sententiam ad aliquod referant prius cognitorũ. Cõtingit nẽpe hoc, cum quis dicat: talis erat Achilles, qualis Aiax. Hæc igit fuerint referentia quodãmodo prius cognitorũ, & similitudinaria. Liceat autẽ hæc & demonstratiua, & redditiua noĩare, qđ sępe utentes noĩbus huiusmodi, cõtemplãdo ostẽdimus quid simile, quodq́; uicissim sese reddũt, pceduntq́;, & sequunt, q̃q̃ proprie redditiua sunt q̃ incipiũt à τ. talis, talis, tantus. Quæ sanè & per δε extendnnt, talis, & cũ articulis construunt. Verũ q̃ à uocali incipiũt, nõ iungũtur articulis. Non eñ ὁ οἷος dicimus, neq́; ὁ ὅσος. Pręcedũt utiq́; se

Qualis. Quantus. inuicẽ in cõstructione, sequunturq́; ut dictũ est. ut, utinã

Ilia. π. quanto inferior sum, tanto te superior forẽ. &, Verũ non

Iliad. ρ. tot fuerũt, quot formosi græci. Quanq̃ etiã sine relatiuo accipiunt redditiua, uel absolute quidẽ, uel discretiue, uel

Odyss. α. admiratiue. Tale caput desydero. Multo tñ potius relatiua sine redditiuis. Siquidem calamitates perpessus est, quales nemo, dicimus.. Et, sapientibus cõuixit, qualibus nemo. Item, bella absoluit, quãta nemo.

Comprehensiua.

Cõphensiua uero, ueluti quæ in singulari numero multitudinẽ significãt, singularibus, & plural. adiungunt uerbis. populus dixit, populus dixerunt. Quanq̃ alia oĩa nomina singulariter prolata, singularib. adiungant uerbis. dualiter uero, dualibus. & pluraliter, pluralib. Pręter (quę Attice ordinant cum singularibus) neutra pluralia.

Atticorũ canon. Attici nanq́; plurales neutrorũ noĩm rectos singularibus coniungũt uerbis. Ludunt pueri. Et si aliqua fuerint for-

Quæ diuersis numero iungantur. matione quidẽ pluralia, significatione uero singularia, uel dualia, iuxta significationẽ uerbis singularib. aut dualib. nõ oportet cõponere, sed iuxta formationẽ pluralibus. Athenæ philosophia excelluerunt, nõ excelluit. Et

utriq́;

Ἀναφορικά.

Τὰ δὲ ἀναφορικὰ καὶ αὐτὰ (ὡς τὰ πευστικά, καὶ ἀόριστα) ἐπί τε ποσοῦ, καὶ ποιοῦ λέγεται, τοῖς τε κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιώσεως, ἢ δείξεως ἕνεκα. Ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ θαυμαστικῶς προφερόμενα. Καλεῖται δ᾽ οὕτω διὰ τὸ τὴν διάνοιαν ἐπί τι ἀναφέρεσθαι τῶν προεγνωσμένων. Συμβαίνει γὰρ τὸ τοιοῦτο ὅταν τις λέγῃ. τοιοῦτος ἦν Ἀχιλλεύς, οἷος Αἴας. Ταῦτα μὲν οὖν εἰκᾶν ἀναπολητικὰ τοῦ τῶν προεγνωσμένων, καὶ ὁμοιωματικά. Ἐξέστω δέ τοι ταῦτα καὶ δεικτικά, καὶ ἀνταποδοτικὰ ὀνομάζειν, ὅτι πολλάκις χρώμενοι τοῖς τοιούτοις δεικνύομεν ὁρῶντες τι ὅμοιον. καὶ ὅτι πρὸς ἄλληλα ἀνταποδίδοται ἡγούμενα καὶ ἑπόμενα. Κυρίως δ᾽ ἀνταποδοτικά, τὰ ἔχοντα τὸ τ, ἀρκτικόν. τοιοῦτος, τηλίκος, τόσος. ἃ δὴ καὶ τῷ δε ἐπεκτείνεται. τοιόσδε. καὶ ἄρθροις συντάσσεται. τάγε μὴν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις. οὐ γὰρ ὁ οἷος λέγομεν, οὐδὲ, ὁ ὅσος. Ἡγεῖται μὲν δὴ ἀλλήλων ἐν τῇ συντάξει, καὶ ἐπιφέρεται. ὡς εἴρηται. οἷον. αἴθ᾽ ὅσον ἥσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἴην. καί. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ οἵ τόσσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες ἀχαιοί. καὶ χωρὶς δὲ ἀναφορικοῦ λαμβάνεται τὰ ἀνταποδοτικά, ἀπολύτως, ἤτοι ἀπὸ σχηματικῶς, ἢ θαυμαστικῶς. τοίην κεφαλὴν ποθέω. Πολλῷ δὲ μᾶλλον τὰ ἀναφορικά, δίχα τῶν ἀνταποδοτικῶν. Συμφορῶν γὰρ πεπείραται, οἵων οὐδείς, φαμέν. καὶ σοφοῖς ἐνέτυχεν, οἷος οὐδείς. καὶ πολέμους διήνυσεν, ὅσους οὐδείς.

Περιληπτικά.

Τὰ δὲ περιληπτικά, οἷον τὰ δι᾽ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ πλῆθος σημαίνοντα, ἑνικοῖς καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν. ὁ δῆμος εἶπεν, καὶ ὁ δῆμος εἶπον. Καίτοι τἆλλα πάντα τῶν ὀνομάτων ἑνικῶς μὲν προφερόμενα, ἑνικοῖς συντάσσεται ῥήμασι. Δυϊκῶς δὲ δυϊκοῖς. πληθυντικῶς δὲ, πληθυντικοῖς. Πλὴν τῶν (Ἀττικῶς συντασσομένων ἑνικοῖς) οὐδετέρων πληθυντικῶν. Ἀττικοὶ γὰρ τὰς πληθυντικὰς τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων εὐθείας ἑνικοῖς συντάσσουσι ῥήμασι. παίζει τὰ παιδία. Κἂν ᾖ δὲ ἄττα τῷ μὲν σχηματισμῷ πληθυντικά, τῇ δὲ σημασίᾳ ἑνικά, ἢ δυϊκά, ταῦτα τῷ μὲν σημαινομένῳ ῥήμασιν ἑνικοῖς, ἢ δυϊκοῖς, οὐ χρὴ συντάττειν, τῷ δὲ σχηματισμῷ πληθυντικοῖς. Ἀθῆναι φιλοσοφίαν διέπρεπον, οὐ διέπρεπε. καὶ

Ambo & duo. utriq; scribunt, nõ scribũt d. Cęterũ quia ambo, & duo ut significatione, ita & uoce tam dualibus, q̃ pluralib. adiũgunt uerbis. cũ propter naturalẽ significationẽ, tum quia cõplectuntur in plurali numero singularis, & dualis. Ambo currũt d. dicimus, & ambo currũt. Veruntñ in omni dictione susceptiua numeri utimur plurali frequẽtius. Nempe unus dixerit, nos scribebamus. Cõtra uero singularibus uti, uel dualibus pro pluralibus, uitiosum. nam illud

Iliad. i. Hom. Ne forte tanq̃ implicamẽtis retis capti rapacis, hostibus discerptio, ac præda fiatis. figura poëtica est, & in soluta oratione nõ usurpanda. sed neq; duali cũ singulari utimur. Nã quod duorũ significatiuũ est, in duali semper manet. Collectiua igitur, cũ & ipsa appellatiua sint, in eodem genere, eodemq; casu sibi adiectiua asciscunt. fortunatus populus, beata multitudo.

Partitiua.

E partitiuis aũt quadrupliciter formatis, aliud unũ notat è duob⁹. alter. Aliud duo per unũ. uterq;. Aliud unũ è multis. ali⁹. Aliud plureis per unũ. unusq̃q;. E quib. alterũ & aliud recipiũt articulũ. utrũq; & unũquodq; nõ. oĩa tñ gtĩ optãt uel possessiue, uel discretiue. ut, unũquodq; animaliũ, aliud à lapide est. Atq; ut adiectiua, ita ipsa in eodẽ gñe, eodẽq; casu cõstruũt cũ ꝓprijs & appellatiuis.

Ordinalia.

Itẽ ordinalia, puta significatiua ordinis, in eodẽ & gñe, & casu pariter cũ proprijs, & appellatiuis cõstruũtur. primus deus, prima substantia, prima species.

Materialia.

Participãtia aũt materiæ alicuius, & ob id dicta materialia, cũ ꝓprijs, & appellatiuis constructionẽ & ipsa hñt, sicut adiectiua. lignea tabella, testaceum uas. eiusdẽq; & gñis sunt, & casus cũ subiectis. Sic igit̃ & q̃ secundũ significationẽ sumuntur species.

Patronymica.

Quæ uero scd̃m uocẽ, alia qdẽ à patre, & maiorib. formant, & patronym. ob hoc appellant, ꝓpriaq; sunt potẽtia. Vñ sanè & constructionẽ eandẽ, quã ꝓpria habẽt cũ adiectiuis.

ἀμφότεροι γράφουσιν, οὐ γράφετον. τὸ δ' ἄμφω καὶ δύο δυϊκῶς, ὡς τῇ σημασίᾳ, οὕτω καὶ τῇ φωνῇ, δυϊκοῖς τε, καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν. τὸ μὲν διὰ τὴν φυσικὴν σημασίαν, τὸ δὲ διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ τὸ ἕν, καὶ τὰ δύο. ἄμφω οὖν τρέχετον, λέγομεν, καὶ ἄμφω τρέχουσι. Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ ἅπασαν λέξιν ἐπιδεκτικὴν ἀριθμοῦ χρώμεθα τῷ πληθυντικῷ πολλάκις. ὁ γὰρ εἷς λέγοι ἄν, ἡμεῖς ἐγράφομεν. ἀνάπαλιν γε μὴν ἑνικοῖς χρῆσθαι ἢ δυϊκοῖς ἀντὶ πληθυντικῶν φαῦλον. τὸ δ' Ὁμήρου, Μήπως ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου, ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ, καὶ κύρμα γένησθε. σχῆμα ποιητικόν ἐστι, καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ ἄχρηστον. οὐ μὴν, ἀλλ' οὐδὲ δυϊκῷ πρὸς ἑνικὸν χρώμεθα, δυάδος γάρ τοι σημαντικὸν αἰεὶ τὸ δυϊκόν. Τὰ μὲν δὴ περιληπτικὰ ταῦτα προσηγορικὰ ὄντα, ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως σφίσι τὰ ἐπίθετα σχηματίζει. ὁ εὐτυχὴς δῆμος. ἡ εὐδαίμων πληθύς.

Ἐπιμεριζόμενα.

Τῶν δὲ ἐπιμεριζομένων τετραχῶς σχηματιζομένων, τὸ μὲν εἷς ἐκ δύο. ὡς ἕτερος. Δύο καθ' ἕνα. ὡς ἑκάτερος. Εἷς ἐκ πολλῶν. ὡς ἄλλος. Πολλοὶ καθ' ἕνα. ὡς ἕκαστος. ἕτερον καὶ ἄλλο ἐπιδέχεται ἄρθρον. τὸ δ' ἑκάτερον καὶ ἕκαστον οὔ. πάντα δέ τοι πρὸς γενικὴν ἢ κτητικῶς, ἢ διαφορικῶς. οἷον ἕκαστον τῶν ζώων, ἕτερον τῶν λίθων ἐστίν. ἐπιθετικῶς μέν τοι καὶ ταῦτα, ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως συντάσσεται τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς.

Τακτικά.

Καὶ τὰ τακτικὰ δὲ, οἷον τὰ σημαντικὰ τάξεως, ὁμοιογενῶς τε καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται. ὁ πρῶτος θεός, ἡ πρώτη οὐσία, τὸ πρῶτον εἶδος.

Μετουσιαστικά.

Τὰ δὲ μετέχοντα οὐσίας τινὸς, καὶ ταύτῃ καλούμενα μετουσιαστικά, πρὸς τὰ κύρια καὶ προσηγορικὰ τὴν σύνταξιν, καὶ αὐτὰ ἔχει, ὡς τὰ ἐπίθετα. ξύλινος πίναξ, ὀστράκινον σκεῦος. ὁμοιογενῆ τέ ἐστι καὶ ὁμοιόπτωτα τοῖς ὑποκειμένοις. οὕτω μὲν καὶ τὰ κατὰ σημασίαν εἴδη.

Πατρωνυμικά.

Τῶν δὲ κατὰ φωνὴν τὰ μὲν ἀπὸ πατρὸς καὶ προγόνων ἐσχηματισμένα, καὶ πατρωνυμικὰ διὰ τοῦτο καλούμενα, κύριά τε δυνάμει ἐστί, ὅθεν δὴ καὶ σύνταξιν τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις ἔχει πρὸς

adiectiuis.ut Pelides generosus. Quin & adiūgere patronymicis licet ꝓpria filiorū ipsorū nomina, expſſionis causa, ubi cōis est pluribus generis denominatio. ut, Atrides Menelaus, Priamides Hector.

Possessiua.

Ita & quæ sunt subiecta possessioni similiter. Cōprehēditur nanq; in his res possessa, at, ut necesse sit subaudire quippiā. Nam si quis dicēs humanū, non inferat corpus, uel tale qd, imperfectū quiddā ꝓtulerit. Apponendū igit, aut ꝓpriū aliquod, aut appellatiuū. Cōstruunt aūt & hęc ut adiectiua in eodē casu, eodemq; gñe cū proprijs & appellatiuis, cōstructionēq; cū articulo eandē hñt, quā cum adiectiuis. Ionicū indumentū, indumentū Ionicū. & trāsumēti, Ionicū genus indumēti. Resolutioq; in primitiui gtm̄ interdū fit. Telamoni⁹ filius, Telamonis filius. meū amicū, amicū mei. Platonica opinio, Platonis opinio.

Comparatiua, & superlatiua.

Cōparatiua aūt & superlatiua coīter qdē cū subiectis, appellatiuisq; & ꝓprijs (de qbus ꝑdicant) cōstruunt, idq; ut adiectiua, in eodē genere, & eodē casu. At q tñ habent cōparationē, eorū gtm̄ postulāt. Achilles fortior Aiace, & fortissimus Grecorū. Differūt aūt hoc quidē, qđ non solum singularē, sed & pluralē sortiant gtm̄. uerū superlatiuum pluralē tm̄. Cōparatiuū eñ per intensionē uel ad unum assumitur, uel ad plura. Socrates Melisso sapiētior, & alijs illustribus. Superlatiuū uero per excessum ad plura semper. Socrates Græcorū sapiētissimus. At illud optime suiꝑsius disseruisse aliquē, ita dicit, ut nō ad personā, (cuius est genitiuus) fiat cōparatio, uerū ad alias eiusdē disputatiōes. In sum̄a, alia qdā semper circa personā cōsyderāda, nēpe in his superlatiui ratio. ut si dicat quis: optime aliarū suiꝑsius disputationū. Rursum hęc quidē non solū ad ea q sunt eiusdē gñis, artis, uel cognationis, sed ad ea q diuersi. Diony. ingeniosior Dione, Homer⁹ Orpheo sapiētior, Demost. Aeschine uehemētior, Diomedes inferior Achille, Aiax fortior Troian. Superlatiua uero ad aliqd simile, & cognatū semper. Hector fortissimus Troian. Sed

Definitio cōparatiui.

Superlatiui.

Græca locutio, nō latina

τὰ ἐπίθετα. οἷον Πηλείδης γενναῖος. Καὶ συντάσσειν δὲ τοῖς πατρωνυμικοῖς ἔξεστι τὰ κύρια τῶν παίδων αὐτῶν ὀνόματα, τοῦ σαφοῦς χάριν, ἔνθα κοινὸν πλειόσιν ἡ πατρωνυμία. οἷον Ἀτρείδης Μενέλαος, ὁ Πριαμίδης ἕκτωρ.

Κτητικά.

Οὐ μὴν δὲ καὶ τὰ ὑποπεπτωκότα τῇ κτήσει ὡσαύτως. ἐμπεριείληπται γὰρ τοῖς τοιούτοις τὸ κεκτημένον, ἀλλ' ἀνάγκη προσυπακούεσθαί τι. εἰ γάρ τις λέγων ἀνθρώπινον, μὴ ἐπιφέροι σῶμα, ἢ τοιοῦτό τι, ἀτελὲς ἄν, τι φράζοι. δεῖ τοίνυν προστιθέναι τι τῶν κυρίων, ἢ προσηγορικῶν. συντάσσεται δὲ καὶ ταῦτα ὡς τὰ ἐπίθετα ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιογενῶς τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς, τήν τε σύνταξιν τοῦ ἄρθρου ὁμοίως ἔχει τοῖς ἐπιθέτοις. ἡ Ἰωνικὴ στολή, ἡ στολὴ Ἰωνική. καὶ μεταλαμβάνονται, τὸ Ἰωνικὸν τῆς στολῆς. Ἀνάλυσίς τε εἰς τὴν τῶ πρωτοτύπου γενικήν. Τελαμώνιος υἱός, Τελαμῶνος υἱός. τὸν ἐμὸν φίλον, τόν φίλον μου. Πλατωνικὴ δόξα, Πλάτωνος δόξα.

Συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικά.

Τὰ δὲ συγκριτικά τε ὑπερθετικὰ κοινῇ μὲν πρὸς τὰ ὑποκείμενα προσηγορικά τε καὶ κύρια (ὧν κατηγορεῖται) συντάσσεται ὡς τὰ ἐπίθετα ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως. πρὸς ἃ δὲ ἔχει τὴν σύγκρισιν γενικὴν ἀπαιτεῖ. Ἀχιλλεὺς ἰσχυρότερος Αἴαντος, καὶ ἰσχυρότατος ἑλλήνων. διαφέρει δὲ ἢ τὰ μὲν, οὐ μόνον ἑνικοῦ, ἀλλὰ καὶ πληθυντικοῦ εἴληχε γενικήν. τὰ δ' ὑπερθετικὰ πληθυντικοῦ μόνον. Συγκριτικὸν μὲν γὰρ τὸ καθ' ἐπίτασιν ἢ πρὸς ἓν λαμβανόμενον, ἢ πρὸς πλείω. Σωκράτης Μελίσσου σοφώτερος, καὶ ἑτέρων ἐνδόξων. Ὑπερθετικὸν δὲ τὸ κατ' ἐπίτασιν πρὸς πλείω ἀεί. Σωκράτης ἑλλήνων σοφώτατος. Τὸ δ' ἄριστα ἑαυτοῦ διαλεχθῆναί τινα, λέγεται μὲν, οὐ πρὸς τὸ πρόσωπον δὲ (οὗ ἡ γενική) ἡ παράθεσις, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτοῦ διαλέξεις. ὅλως οὖν, ἀλλ' ἅττα ἀεὶ τῶν περὶ τὸ πρόσωπον θεωρητέον, ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις τὸ ὑπερθετικόν, ὡς ἂν εἰ λέγοιτις, ἄριστα τῶν ἄλλων ἑαυτοῦ διαλέξεων. Καὶ τὰ μὲν οὐ μόνον πρὸς ὁμοφυές, ἢ ὁμότεχνον, ἢ συγγενές, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑτερογενές. Διονύσιος εὐφυέστερος Δίωνος, Ὅμηρος Ὀρφέως σοφώτερος, Δημοσθένης Αἰσχίνου δεινότερος, Διομήδης ἥττων Ἀχιλλέως, Αἴας ἰσχυρότερος Τρώων. Τὰ δὲ ὑπερθετικὰ πρός τι τῶν ὁμοίων καὶ συγγενῶν ἀεί. Ἕκτωρ ἀνδρειότατος Τρώων. τὸ δ'

Iliad. β. ianorũ. Sed illud Hom. primissimus, tertijssimus, figurã
atq; aliás. solum superlatiui habet. Preterea comparatiua, coniunctiõe q̃ interueniẽte, & deinde casu cõparatiui subsequẽte, ordinãtur. ut melioribus q̃ uiris uobis cõuersatus sum.
Iliad. ε. Etiã si postq̃ secundũ, cũ accusatiuo inferamus. ut plusq̃ secundũ hominẽ. Et postq̃ plerunq;. ut q̃ secundum hominem. Item & cum infinitiuo proferuntur, interueniẽte q̃ quandoq; sola, quandoq; cum ut digressiuo aduerbio. ut ægritudo maior q̃ ut feratur, & ut possit ferri. Cæterũ superlatiuum cum his assumi non uult. Preterea superlatiua cum maximã intensionẽ habeant, nullum intensiuũ admittunt aduerbium. ut sunt ualde, uel maxime, uel huiusmodi. Cõparatiua uero quæ non perfectissimã intensionẽ habent, nonnunq̃ alterã puta aduerbialẽ assumunt
Iliad. γ. intensionẽ. ut in illo Homeri. Multo pauciores & habiliores sanè magis eritis. Rursum est quãdo superlatiuũ non redditur genitiuo. cuiusmodi, Hesperus, quæ pulcherri-
Iliad. χ. ma in cœlo stat stella. stella igitur pro stellarum transsumptiue. Sunt etiã quæ absolute prolata superlatiuorũ sortiuntur constructionẽ ob excellẽtiam innatã sibi. ut diua, & eximius, & presultor, & solus. Diua enim dearũ, & solus omniũ, & præsultor, & eximius super omneis. Cõtra etiã interdum comparatiuis pro ipsis positiuis licet uti, & notare quippiam positiuo etiã minus, uelle pro hæc loquens uidetur. Vt igitur uniuersaliter dicam, comparatio inter duos, demonstrat quidẽ uel personas, uel cum personis, & rem ipsam. Si enim dicat quis, hic mihi notior quàm tu, tres sunt personæ. Si uero, hic me fortior, duæ quidem personæ, res uero unica, fortitudo. Quare etiam uocetur alia quidem comparatiui constructio personalis, alia uero realis, hac de causa.

Diminutiua.

Diminutiua uero q̃ absolutã hñt formã, & significationẽ, diminutionẽ sine cõparatione indicãt primitiui. Cõstructionẽ uero eandẽ ut ꝓpria & appellatiua cũ ipsis adiectiuis hñt, nẽpe in eodẽ gñe, & in eodẽ casu.

Denomina-

ον. τὸ δ' Ὁμήρου, πρώτιστος καὶ τρίτατος, σχῆμα μόνον ὑπερθετικοῦ ἔχει. Καὶ τὰ μὲν συγκριτικὰ, καὶ τοῦ ἢ μεσοσυλλαβοῦντος, καὶ μετ' αὐτὸ πτώσεως ἧς καὶ τὸ συγκριτικὸν ἦν, ἐπαγομένης συντάσσεται. οἷον ἀρείοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσιν ὡμίλησα. Καὶ ἔτι μετὰ τὸ ἢ τῆς κατὰ σὺν αἰτιατικῇ προσκειμένης. πλέον ἢ κατὰ ἄνθρωπον. καὶ μετὰ τοῦ ὡς ἔσθ' ὅτε. οἷον, ὡς κατὰ ἄνθρωπον. Καὶ μὴν καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον λέγεται μεσοσυλλαβοῦντος ὁτὲ μὲν τοῦ ἢ, καὶ ἅμα τοῦ ὥς τε ἀποστατικοῦ, ὅτε δὲ τοῦ ἢ μόνου. οἷον τὸ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν, καὶ ἢ ὥς τε δύνασθαι φέρειν. Τὸ δ' ὑπερθετικὸν οὐδὲν τούτων προσλαμβάνειν ἐθέλει. Ἔτι τὰ μὲν ὑπερθετικὰ μεγίστην ἐπίτασιν ἔχοντα, οὐδὲν τῶν ἐπιτακτικῶν δέχεται ἐπιῤῥημάτων. οἷον, λίαν, ἢ μάλιστα, ἢ τοιοῦτό τι. τὰ δὲ συγκριτικὰ ἅτε μὴ τὴν τελευταίαν ἐπίτασιν ἔχοντα, ἔσθ' ὅτε δευτέραν ἐπιῤῥηματικὴν προσλαμβάνει ἐπίτασιν. οἷον τὸ Ὁμήρου. Πολὺ παυρότεροι καὶ ῥηΐτεροι δὴ μᾶλλον ἔσεσθε. Ἔτι τὸ ὑπερθετικόν ἐστιν ὅτε καὶ πρὸς οὐδεμίαν ἀποδίδοται γενικήν. οἷον, ἕσπερος ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ. Τὸ γοῦν ἀστὴρ, ἀντὶ τοῦ ἀστέρων κατὰ μετάληψιν. Ἐστὶ δὲ ἃ καὶ ἀπολύτως λεγόμενα ὑπερθετικῆς, τυγχάνει συντάξεως, δι' ὑπεροχὴν ἐνυπάρχουσαν σφίσιν, οἷον τὸ δῖα, καὶ ἔξοχος, καὶ κορυφαῖος, καὶ μόνος. δῖα γὰρ θεάων, καὶ μόνος ἁπάντων, καὶ κορυφαῖος, καὶ ἔξοχος πάντων. Ἀνάπαλιν δ' ἐνίοτε τοῖς συγκριτικοῖς ἀντὶ ἁπλῶν θετικῶν ἐστι χρήσασθαι, καίτοι καὶ τοῦ θετικοῦ μετριώτερον βούλεσθαι ὁ λέγων δοκεῖ. Ὡς μὲν οὖν ὅλως εἰπεῖν, ἡ σύγκρισις ἐπὶ δυοῖν, ἐμφαίνεταί γε μὴν ἤτοι πρόσωπα μόνον, ἢ μετὰ τῶν προσώπων, καὶ πρᾶγμα. εἰ μὲν γὰρ λέγοι τίς, ὅδε μοι γνωριμώτερος ἢ σύ, τρία τὰ πρόσωπα. εἰ δὲ, ὅδε ἐμοῦ ἰσχυρότερος, δύο μὲν τὰ πρόσωπα, ἓν δὲ τὸ πρᾶγμα, ἡ ἰσχύς. ὥστε, καὶ καλείσθω τὸ μὲν τῆς συγκριτικῆς συντάξεως, προσωπικόν, τὸ δὲ πραγματικὸν διὰ ταῦτα.

Ὑποκοριστικά.

Τὰ δὲ ὑποκοριστικὰ ἀπόλυτον ἔχει τὸ σχῆμα καὶ σημαινόμενον, μείωσιν ἀσυγκρίτως δηλοῦντα τοῦ πρωτοτύπου. Σύνταξιν δὲ τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς πρὸς τὰ ἐπίθετα ἔχει, ὁμοιογενῶς γὰρ, καὶ ὁμοιοπτώτως.

Παρώνυ-

Denominatiua atq; uerbalia.

Denominatiuorũ, & uerbaliũ (q̃ peculiari noĩe sic dicunt, qđ à noĩe & uerbo trãsforment) q̃ quidẽ sunt ꝓpria uel appellatiua, in simili gñe, in similiq; casu, sibi adiectiua iũcta hñt, ut dictũ est. Quæ uero adiectiua, manifestũ ex eadẽ ratione, qđ adiectiuorũ quoq; more construãtur cum proprijs, & appellatiuis.

INSVPER DE NOMINVM CONstructione compendiosius.

Licebit aũt & in tria diuidẽti nomẽ, ꝓpriũ, & appellatiuũ, & adiectiuũ, de eius peculiari cõstructione consyderare. Oĩa em̃ alia cõstruant adiectiuorũ more cũ tanq̃ ꝓprijs, uel appellatiuis subiectis. atq; cõc q̃dẽ semper fuerit, qđ in eodẽ gñe, in eodẽq; & casu & numero, cõueniãt cũ ꝓprijs & appellatiuis. Propriũ uero his, q̃ nõ absolute, sed ad aliud dicũt, uel cũ gtõ, aut dati. cõstrui, uel cũ actõ aut infinitiuo, & id q̃dẽ q̃drifariã. sic uero cõparatiua quidẽ, & superlatiua oĩa cũ gtõ cõstruunt. Differũt aũt similitudine, & dissimilitud. gñis, itẽ numero, ut dictũ est. & q̃tenus superlatiuũ q̃dẽ sine gtõ reperit, cõparatiuũ aũt nõ.

Differentialia. Pręterea differẽtiã notãtia, cũ gtõ. ut alterũ, & diuersum, & aliud. Et q̃ ad aliquid scd'm ꝑeminentiã, & subiectionẽ dicunt. *Ad aliquid.* Itẽ priuatiua. pauper, orb⁹, indigus. *Priuatiua.* Et q̃ sunt plenitudinis. diues, abundãs, plenus. *Plenitudinaria.* Cæterũ q̃ ut possessiua cõsyderant, gñaliter. *Possessiua.* Porrò sumpta ex ęqualitate eorũ q̃ sunt ad aliquid, cũ dtõ. amicus, uicinus, ęq̃lis, similis. *Aequalitates.* Cũ actõ aũt, & infinitiuo, q̃ & proprie adiectiua sunt, & relatiua. ut pulcher formã, & pulcher aspectu, & qualis dictu, & auditu. Legẽ igit statuentes dicimus uel cõparatiue, uel discretiue, uel per ꝑeminentiã & subiectionẽ, & ęqualitatẽ eorũ q̃ ad aliquid, uel per synecdochen. Constructio itaq; nominũ talis inter sese.

DE CASV.

Casus aũt uariatio q̃dã fuerit noĩs, uel noĩatiui hñtis rationẽ huius circa finẽ. Ex quinq; igit numeratis casib⁹, primus, quia rectus, iuusitatius appellat casus. Idẽ em̃ rectum esse,

Παρώνυμα καὶ ῥηματικά.

Τῶν δὲ παρωνύμων καὶ ῥηματικῶν ἰδίᾳ ὀνομασθέντων, ὡς ἀπὸ ὀνόματος, ἢ ῥήματος ἐσχηματισμένων, ὅσα μέν ἐστι κύρια, ἢ προσηγορικά, ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως σφίσι τὰ ἐπίθετα συντασσόμενα ἔχει, ὡς εἴρηται. ὅσα δὲ ἐπίθετα, δῆλον ὡς ταύτῃ. καὶ τὴν ἐπιθετικὴν λαμβάνοι ἂν σύνταξιν πρὸς τὰ κύριά τε καὶ προσηγορικά.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

συντάξεως συνοπτικότερον.

Εἴη δ᾽ ἂν καὶ ἐς τρία διελόντι τὸ ὄνομα, κύριον, καὶ προσηγορικόν, καὶ ἐπίθετον, περὶ τῆς κατ᾽ αὐτὸ συντάξεως θεωρεῖν. Πάντα γὰρ τἄλλα συντάσσοι τ᾽ ἂν ἐπιθετικῶς τοῖς ὡς κυρίοις, ἢ προσηγορικοῖς ὑποτιθεμένοις. καὶ κοινὸν μὲν ἂν εἴη τὸ ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοαρίθμως συμφέρεσθαι τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς. Ἴδιον δὲ τῶν μὴ ἀπολύτως ἀλλὰ πρὸς ἕτερον λεγομένων τό, ἢ ἐς γενικήν, ἢ ἐς δοτικήν, ἢ ἐς αἰτιατικήν, ἢ ἐς ἀπαρέμφατον, τετραχῶς οὖν. ὧδε δέ, τὰ μὲν συγκριτικά, καὶ ὑπερθετικὰ πάντα ἐς γενικήν. διαφέρει δὲ τῷ ὁμοιογενεῖ τε, καὶ ἑτερογενεῖ, καὶ τῷ ἀριθμῷ, ὡς εἴρηται. καὶ ἢ δὴ τὸ μὲν ὑπερθετικὸν καὶ χωρὶς γενικῆς, τὸ δὲ συγκριτικὸν οὔ. Ἔτι τε τὰ διαφορικὰ ἐς γενικήν. οἷον τὸ ἕτερον, καὶ διάφορον, καὶ ἄλλο. Καὶ τῶν πρός τι τὰ καθ᾽ ὑπεροχήν, καὶ ὑποταγήν. Καὶ τὰ στερητικά. πένης, ὀρφανός, ἐνδεής. Καὶ τὰ πληρωματικά. πλούσιος, εὔπορος, πλήρης. Καὶ τὰ ὡς κτητικὰ θεωρούμενα ὅλως. Τὰ δ᾽ ἐξίσου τῶν πρός τι ἐς δοτικήν. φίλος, γείτων, ἴσος, ὅμοιος. Ἐς αἰτιατικὴν δὲ καὶ ἀπαρέμφατον τά τε κυρίως ἐπίθετα, καὶ τὰ ἀναφορικά. οἷον, καλὸς τὸ εἶδος, καὶ καλὸς ἰδεῖν. καὶ οἷος εἰπεῖν, καὶ ἀκοῦσαι. Καὶ * νομοθετοῦντες οὖν λέγομεν ἢ παραθετικῶς, ἢ διαφορικῶς, ἢ καθ᾽ ὑπεροχήν, καὶ ὑποταγήν, καὶ ἰσότητα τῶν πρός τι, ἢ συνεκδοχικῶς. Σύνταξις μὲν τοίνυν τῶν ὀνομάτων τοιαύτη πρὸς ἄλληλα. alias ὀνομαθετοῦντες.

ΠΕΡΙ ΠΤΩΣΕΩΣ.

Πτῶσις δὲ μεταβολὴ μὲν εἴη ἄν τις ὀνόματος, ἢ ὀνομαστικοῦ τοῦ κατὰ τὸ τέλος. Γένει δὲ ἀριθμουμένων πτώσεων, ἡ πρώτη καὶ ὀρθὴ καταχρηστικώτερον λέγεται πτῶσις. ταυτὸ γάρ τοι ὀρ

Rectus & noiatiuus. ctũ esse,& deflexũ simul nõ potest. Noiat aũt idẽ & rect⁹. & ntũs, cõponiturq; cum recta,& indicatiua oratione.

Genitiui constructio.

Ex quatuor aũt obliquis genitiuus quidẽ gñationis,& possessionis nominibus subiungit. Filiũ em̃ Socratis esse dicimus, domũ Aristo. Vnde si qs & possessiuũ hunc uocet, nihil peccauerit.

Datiui.

Iliad. ζ. Iliad. ι. Datiuus itẽ cũ quid dat,largiturue,aut mittit,siue oĩno aliter acquirit, cõstructionẽ habet. Glaucus Diomedi arma dedit aurea, Phercelus Alexãdro nauẽ fabricauit.

Accusatiuus.

Accusatiuus uero causam reddẽtib. potissime est usui. ut Socrates dignũ putat laudari ob uirtutẽ.

Vocatiuus.

Cęterũ uocatiuus,ubi quis accersend⁹,excitãdusq; est, & intrãsitiue cũ secũdis uerborũ personis cõstruitur. Huc *Homericũ.* ades celeberrime Vlysses, magnũ decus Gręcorũ.

Mutua mutatio.

Distributis aũt nominibus in quinq; casus, reciprocas mutatiões casuũ hmõi aut recipimus tanq̃ figuras, quas *Linguarum peculiares mutationes.* linguæ alicuius ꝓprietas freqũetius admittit,aut oĩno reijcimus quasi incõgruas,ineptasq;.Solent em̃ Attici nominatiuũ sumere ꝓ uocatiuo. Macedones uero & Thes- *Iliad. β.* sali cõtra.Sed qd & Thyestes Agamẽnoni permisit, gestare multis insulis,& Argo toti imperare. Vbi tñ uocatiuus & nominatiuus coincidunt, utrũuis pro formæ argumento licebit assumere,ut dictum est.

DE VERBO.

Verbi finitio.

Erbum autẽ est orationis pars,quæ personas discriminat, tẽporaq; uaria significat secũdũ diuersas trãsformatiões. Cęterũ qd sit tẽpus supra grãmatices facultatẽ fuerit cõsyderare, & definire. Sumere ergo hic tẽpus ut & alia pleraq;,confuse oportere,dicimus,sed neq; exacte,& curiose inquirere motus numerũ,secundum prius & posterius. Siquidẽ nihil

θὸν εἶναι, καὶ πεπτωκὸς ἅμα οὐχ οἷόν τε. ὀνομάζεται δ' ἡ αὐτὴ καὶ εὐθεῖα, καὶ ὀνομαστικὴ, ἁρμόζει τε τῷ ὀρθῷ καὶ ἀποφαντικῷ λόγῳ.

Γενική.

Τῶν δὲ τεσσάρων πλαγίων, ἡ μὲν γενικὴ γενεαλογίας, καὶ κτηματολογίαις συντέτακται. Παῖδα γὰρ Σωκράτους εἶναι φαμὲν, καὶ οἶκον Αριστοτέλους. ὅθεν εἴτις καὶ κτητικὴν καλεῖ, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι.

Δοτική.

Η δὲ δοτικὴ τὴν τοῦ διδόναι, καὶ χαρίζεσθαι, καὶ ἐπιστέλλειν, καὶ καθόλου τὴν τοῦ περιποιεῖσθαι εἴληχε τάξιν. Γλαῦκος Διομήδει ὅπλα ἐδεδώκει χρυσᾶ. Φέρεκλος Αλεξάνδρῳ ἐναυπήγει.

Αἰτιατική.

Η δ' αἰτιατικὴ αἰτιολογοῦσι μάλιστα ἥκει εἰς χρῆσιν. οἷον Σωκράτης ἀξιοῖ ἐπαινεῖσθαι δι' ἀρετήν.

Κλητική.

Η δὲ κλητικὴ ἐστὶ τὸ καλεῖν τινα καὶ ἐπιστρέφειν, ἀμεταβάτως τοῖς δευτέροις τῶν ῥημάτων προσώποις συνταττομένη. Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν πολύαιν' Οδυσσεῦ, μέγα κῦδος ἀχαιῶν.

Ανθυπαλλαγή.

Αναμερισθέντων δὲ τῶν ὀνομάτων εἰς πέντε πτώσεις τὰς ἀνθυπαλλαγὰς τῶν πτώσεων, ἢ παραδεχόμεθα ὡς σχήματα ἄττα διαλέκτου τινὸς συνηθέστερον τὸ τοιοῦτο ἐνδεξαμένης, ἢ ἀπαραδέκτους ποιούμεθα ὡς ἀκαταλλήλους. Αττικῶν μὲν γὰρ τὸ τὴν εὐθεῖαν λαμβάνειν ἀντὶ κλητικῆς. Μακεδονικὸν δὲ, ἢ Θεσσαλικὸν τὸ ἀνάπαλιν. αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ' Αγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῇσι νήσοισι καὶ ἄργει παντὶ ἀνάσσειν. ἔνθα γε μὴν ἡ κλητικὴ καὶ εὐθεῖα συνεμπίπτει, οὐδετέραν εἰς ἔλεγχον τοῦ σχήματος ἔστι λαμβάνειν, ὡς εἴρηται.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΩΣ.

Ων δὲ ῥῆμα, ἔστι μὲν λόγου μέρος, προσώπων τε διακριτικὸν, καὶ χρόνων διαφόρων προσημαντικὸν κατὰ διαφόρους μετασχηματισμούς. Τί δὲ ἐστὶν ὁ χρόνος, πλέον ἂν εἴη ἢ κατὰ γραμματικὴν θεωρῆσαί τε, καὶ ὁρίσασθαι. Λαβεῖν οὖν καὶ τὸν χρόνον ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ συγκεχυμένως χρῆναι φαμὲν, ἀλλὰ μὴ περιεργάζεσθαι τὸν τῆς κινήσεως ἀριθμὸν, κατὰ τὸ πρότερόν τε καὶ ὕστερον. Πλέον

Verbi tempora. nihil ad institutũ,nisi definiti cognitio, nobis confert. Distributo igitur tẽpore in sex. Præsens quidẽ rem instantẽ, imperfectãq; significat. Imperfectũ uero intentã,at quæ infecta præterijt. Sed futurũ, quæ nondũ est. Item indefinitũ,quæ præterijt quidem & perfecte, nõ definite tamẽ, quantũ ad actionẽ,passionẽq;. Perfectũ aũt, quod præterijt nuper, & perfectio est præsentis. Plusquam uero perfectum, quod præterijt dudum,& perfectio est præteriti.

DIVISIO VERBI.

Verbũ personale. Impersonale. Diuidatur autẽ uerbũ latius, sic. Aliud enim est personale. ut dico. aliud imperson. ut oportet. Personale rursus aliud quidẽ actiuũ,aliud passiuũ, aliud neutrũ. ut uiuo. aliud itẽ mediũ.ut cõpello.alid' per se actiuũ.pugno. aliud per se passiuũ.ut patior. Vocetur aũt & aliud oĩno actiuũ in uerbis neutris,cuiusmodi est conscẽdo.Et tertiũ per se neutrũ.ut ditesco. Quemadmodũ rursum & oĩno passiuũ aliud, quod oĩno actiuo in diuisione opponit secundũ genus plusq̃ med.aut plusq̃ cõe. Voco aũt plusq̃ *Plusquã medium. Plusq̃ cõe.* med.& p.q.c. quod pass.uã quidẽ semper habet uocẽ, significationẽ uero qñq; actiuã.ut pugno.quandoq; passiuã.ut fio. Præterea & ex neutris,aliud substantiuũ,aliud minime. Itẽ aliud perfectũ,aliud imperfe. Est uero & impersonale aliud quidẽ quasi actiuũ.ut cõuenit. aliud uero quasi passiuũ.ut dicit. Ex oĩbus aũt uerbis q̃dã per immissionẽ consyderent,tanq̃ forinsecus aliqd assumentia. Quædã per emissionẽ intrinsec' abijciẽtia aliqd. Quædã per acqsitionẽ ministeriũq; sumant. Et q̃dam trãsitiue,q̃dam intrãsitiue.q̃dã perfecte,q̃dã imperfecte.Cõstructio *Actiuum.* igitur actiuorũ est,ut actus in aliquod traducat subiectũ. *Passiuum.* ut seco lapidẽ,& curo ægrotantem. Quibus sanẽ & passiuum ex eo (quod ipsi subest) genere actiuo subinfertur. ut curatur ægrotans, secatur lapis.

Neutrorum.

Non itẽ uero & neutra cõueniũt cũ actiuis. Quãdoquidem sum,& uiuo,& sapio,& ditesco, & ualeo, atq; id genus alia à passiua affectione abhorrent. quippe quæ nec per indicatiuũ modũ aut actionis aliquid, aut passionis exhibeant.

γάρτοι οὐδὲν ἐς τὸ παρὸν ἡ τοῦ διωρισμένου γνῶσις ἡμῖν συμβαλεῖται. Διῃρημένου δ' ἄρα τοῦ χρόνου εἰς ἕξ. ὁ μὲν ἐνεστὼς, τὸ ἐνιστάμενον σημαίνει, καὶ ἀτελές. Ὁ δὲ παρατατικὸς, τὸ παρατεταμένον καὶ ἀτελὲς τοῦ παρῳχημένου. Ὁ δὲ μέλλων, τὸ μήπω γεγονός. Ὁ δὲ ἀόριστος, τὸ παρεληλυθὸς μὲν καὶ τέλειον, οὐχ ὡρισμένον δὲ τὰ περὶ τὴν ἐνέργειαν, ἢ τὸ πάθος. Ὁ δὲ παρακείμενος τὸ παρεληλυθὸς ἄρτι, καὶ ἐντελὲς τοῦ ἐνεστῶτος. Ὁ δὲ ὑπερσυντέλικος τὸ παρεληλυθὸς πάλαι, καὶ ἐντελὲς τοῦ παρακειμένου.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΡΗΜΑΤΩΣ.

Διαιρείσθω δὲ τὸ ῥῆμα καὶ πλεῖον, ὧδε. Τὸ μὲν γάρ τοι προσωπικόν. οἷον λέγω. Τὸ δ' ἀπρόσωπον. οἷον χρή. Προσωπικοῦ δ' αὖ, τὸ μὲν ἐνεργητικόν, τὸ δὲ παθητικόν, τὸ δὲ οὐδέτερον. οἷον ζῶ. καὶ τὸ μὲν μέσον. οἷον βιάζομαι. τὸ δὲ αὐτοενεργητικόν. μάχομαι. τὸ δὲ αὐτοπαθητικόν. πάσχω. Καλείσθω δὲ καὶ ἕτερόν τι ὁλοενεργητικὸν ἐν τοῖς οὐδετέροις. οἷον τὸ ἀσθμαίνω. καὶ τρίτον αὐτοουδέτερον. οἷον τὸ πλουτῶ. ὥσπερ αὖ πάλιν, καὶ ὁλοπαθὲς ἕτερόν τι, τὸ αὐτοενεργητικῷ ἀντιδιαιρούμενον, κατὰ γένος τὸ ἐπίμεσον, ἢ ἐπίκοινον. Καλῶ γὰρ ἐπίμεσον, καὶ ἐπίκοινον, τὸ παθητικὴν μὲν ἀεὶ ἔχον φωνήν, σημασίαν δὲ τῇ μὲν ἐνεργητικήν. οἷον μάχομαι. τῇ δὲ παθητικήν. οἷον γίνομαι. Ἔτι τε τῶν οὐδετέρων, τὸ μὲν, ὑπαρκτικόν, τὸ δὲ οὔ. καὶ τὸ μὲν τέλειον. τὸ δὲ ἀτελές. Ἔστι δὲ καὶ τῶν ἀπροσώπων τὸ μὲν, ὡς ἐνεργητικόν. οἷον προσήκει. τὸ δὲ ὡς παθητικόν. οἷον λέγεται. Συμπάντων δὲ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν κατ' εἰσπομπὴν θεωρείσθω ἔξωθέν τι λαμβάνοντα. Τὰ δὲ κατὰ ἐκπομπὴν οἴκοθεν προσλαμβάνοντά τι. Τὰ δὲ κατὰ περιποίησίν τε, καὶ ὑπουργίαν. Καὶ τὰ μὲν, ἀμεταβάτως, τὰ δὲ μεταβατικῶς. καὶ τὰ μὲν τελείως, τὰ δὲ ἀτελῶς. Σύνταξις δὲ τῶν ἐνεργητικῶν, ὥστε τὴν ἐνέργειαν ἐπί τι διαβιβάζεσθαι ὑποκείμενον. οἷον τέμνω τὸν λίθον. καὶ ἰατρεύω τὸν νοσοῦντα. Οἷς δὴ καὶ τὸ παθητικὸν ἐκ προϋφισταμένης διαθέσεως ἐνεργητικῆς ἐπιφέρεται. alias additur οἷον.
* ἰατρεύεται ὁ νοσῶν, τέμνεται ὁ λίθος.

Οὐδετέρων.

Οὐκ ἔτι δὲ καὶ τὰ οὐδέτερα ὁμοίως τοῖς ἐνεργητικοῖς. Τοῦ γὰρ ὑπάρχω, καὶ ζῶ, καὶ φρονῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω, καὶ τῶν τοιούτων, ἡ παθητικὴ διάθεσις κεχωρισμένη ἐστίν. ἐπεὶ οὐ διὰ τῆς ὁριστικῆς τούτων ἐγκλίσεως ἐνεργοῦντα ἄλλα, καὶ πρὸς διατιθέντα

exhibeāt. Quare si qs huiusmodi inflectat in passiuas uoceis, dictionē non naturalē aliquā, & consistentē declinationē exercet. ueluti si & masc. huius lactans, aut aborta pronunciet, aut alterius hmōi, q̄ uoce quidē cōuenire, acceptiōe uero, aut sensu nō possunt. Igit̃ neutra hoc tantū definiunt, nēpe adesse quod signat̃. ut uiuere, aut sapere, aut senescere. & terminationē in μαι non admittunt.

Mediorum, & per se actiuorum.

Contra uero media & per se actiua. nequeunt em̄ hęc suscipere, nec finire in ω. cogo, pugno. Liquet igit̃ quod omni passiuo in μαι definēti licet actiuū suscipere, si cum terminatione, ea quæ sunt cōstructionis, & sensus, seruentur. ut amo te, quod amor. Habent em̄ uerba omnia casum pręcedentē, à fronte rectū, qui semper adest, uel prolatus, uel intellectus in omni modo, & numero, & persona, & tempore. præter infinitiua, hæc enim accusatiuum retinent.

Complexio orationis.

Itaq; unū, coniungitur uni. Socrates philosophat̃. uel unū duob. Socrates, & Plato phantur. Id autē fit aut natura, aut figura. Natura quidē, si uerbū præponat̃, uel interueniat singulariter. ut philosophātur Socrat. & Plato. Socra. phātur & Plato.

Per figuram præadiunctiuam.

Figura aūt p̄adiunctiua, si pluraliter. philosophant̃ Socrates & Plato. Socrates philosophant̃ & Plato. Rursum natura, si iungant̃ pluraliter. Socrates & Plato phantur.

Per figuram adiunctiuam.

Figura aūt adiunctiua, si singulariter. Socrates & Plato philosophat̃. cui aduersatur cōceptio. ut dixerunt turba. & spargebātur unusquisq;. Recipiūt ergo obliqui uerba transitiue, cū quibus intransitiue rectus construitur.

SPECIES TRANSITIVORVM personaliū.

Tres species transitiuorū pers. Species aūt singulę trāsitionis personaliū supponant̃, generaliterq; & simpliciter tres. Prima eorū q cum actō per emissionē cōsyderata, ordināt̃. ut doceo te, & doceo literas. Secunda uero quæ cum genitiuo per admissionē.

περίσταται. ὥστ' εἴτις τὰ τοιαῦτα κλίνει ἐς παθητικὰς προφορὰς μελέτημα φωνῆς, οὐ φυσικήν τινα, καὶ συστατικὴν κλίσιν ποιεῖται. οἷον εἰ καὶ ἀρσενικὸν τὸ γαλουχήσασα, καὶ ἐκτρώσασα λέγοι, ἢ ἑτέρου τῶν κατὰ φωνὴν μὲν συμπιπτόντων, ἐν παραδοχῇ δὲ λόγου μὴ δυναμένων. Τὰ μὲν οὖν οὐδέτερα αὐτοῦ μόνου ἐμφαίνει ὁρισμὸν τὸ συνεῖναι τὸ σημαινόμενον. οἷον τὸ ζῆν, ἢ φρονεῖν, ἢ γηρᾶν. καὶ τῷ ἐς μαι καταλήξιν οὐ προσίεται τὸ παράπαν.

Μέσων, καὶ αὐτοενεργητικῶν.

Ἀνάπαλιν δὲ τὰ μέσα, καὶ αὐτοενεργητικά. τούτοις γὰρ ἅπασι ἐνδέχεται τὸ λῆγον εἰς ω. βιάζομαι, μάχομαι. Δῆλον οὖν ὅτι παντὸς παθητικοῦ εἰς μαι λήγοντος ἐνεργητικὸν ἐστὶ παραδέξασθαι, ἐὰν μετὰ τῆς λέξεως καὶ τὰ τῆς συντάξεώς τε, καὶ διανοίας σώσηται. οἷον φιλῶ σε, ὅτι φιλοῦμαι. ἔχει δὲ ἄρα ἅπαντα πτῶσιν προϋφισταμένην ἐκ πρώτου ὀρθὴν, ἢ καὶ συμφέρεται. ἤτοι λεγομένη, ἢ νοουμένη ἐπὶ πάσης κλίσεως, καὶ ἀριθμοῦ, καὶ προσώπου, καὶ χρόνου. πλὴν τῶν ἀπαρεμφάτων, ταῦτα γὰρ αἰτιατικὴν περιέχει.

Συμπλοκὴ λόγου.

Η γοῦν ἕν, συνάπτεται ἑνί. οἷον Σωκράτης φιλοσοφεῖ. ἢ ἐν δυοῖν. Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖ. Τοῦτο δὲ ἤτοι φύσει, ἢ σχήματι. Φύσει μὲν, ἐὰν τὸ ῥῆμα προτάττηται, ἢ μεσοσυλλαβεῖ ἑνικῶς. οἷον φιλοσοφεῖ Σωκράτης, καὶ Πλάτων. Σωκράτης φιλοσοφεῖ, καὶ Πλάτων.

Σχήματι προεπιζευκτικῷ.

Σχήματι δὲ προεπιζευκτικῷ, ἐὰν πληθυντικῶς. φιλοσοφοῦσι Σωκράτης καὶ Πλάτων. Σωκράτης φιλοσοφοῦσι καὶ Πλάτων. Ετι φύσει, ἐὰν ἐπιτάττηται πληθυντικῶς. Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφοῦσι.

Σχήματι ἐπιζευκτικῷ.

Σχήματι δὲ ἐπιζευκτικῷ, ἐὰν ἑνικῶς. Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖ. ὃ ἀντίκειταί πως τὸ περιληπτικόν. ὡς φασὶν ἡ πληθύς. καὶ ἔσωι θνατὸς ἕκαστος. Ενδέχονται μὲν οὖν αἱ πλάγιαι τὰ ῥήματα μεταβατικῶς, οἷς ἀμεταβάτως ἡ εὐθεῖα συντάσσεται.

ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ.

Εἴδη δὲ τῆς καθ' ἕκαστα μεταβάσεως τῶν προσωπικῶν ὑποκείσθωσαν, καθόλου τε καὶ ἀπλαστρία. Πρῶτον μὲν εἰς αἰτιατικὴν τῶν κατ' ἐκπομπὴν θεωρουμένων. οἷον διδάσκω σε, καὶ διδάσκω γραμματικά. Δεύτερον δὲ ἐς γενικὴν τῶν κατ' εἰσπομπήν.

οἷον

ut oro te. Tertia eorũ, quæ cum dtõ per acquisitionẽ. ut do tibi. Quartæ aũt sunt cõposita quædã, pdicta etiam coĩa, quorũ nõnulla cũ actõ. ut doceo te grãmaticã, rogo te quæ sunt æqua, do tibi aurũ. Vocẽtur aũt hæc transitiua. Quædã rursum cum gtõ. ut doceo te ob honestũ, oro te ob necessitatẽ, impartio tibi ob defectũ. Vocentq; hęc causalia, uel defectiua. Alia itẽ cum dtõ. ut doceo te fortuna bona, oro te tota anima, do tibi manu. Vocentur & hęc instrumẽtalia. Quędã cũ infi. dupliciter. nẽpe hęc uel ad finẽ pertinet, uel speciẽ, uñ & partim qdẽ finalia, partim uero specifica uocet. ut doceo te ratiocinari, oro te ut auxilieris, do tibi emendũ, dico Socratẽ fuisse sapientẽ, puto oẽs cõfessuros. Addat etiã & alia quædã cũ actõ frequentius. ut doceo te longo tẽpore grãmaticã. Similiter uero & in reliquis. Vocet aũt hęc & defectiua secũda. Et itẽ alia quædã pariter, ad quodcũq; idonea aduerbium, aut per quãcũq; pposition ẽ, doceo te nũc, uel libẽter, uel utut alias pdicare pro usu uisum fuerit. & imbecillis erat ob defectũ pecuniæ. Et utcũq; alias uti libuerit ppositionẽratio dicta uerit. Vocetur itaq; hoc partim aduerbiale, partim diuersi finis. in summa uero cõprædicatiuũ. Defectũ itaq; ac plenitudinẽ cõstructionis (prout uisum idoneũ fuerit) colligere est ex pdictis. ut doceo te disserere, doceo te grãmaticã disserere exacte. Nam tãetsi illi q in unũ cõpræhenderit cõposita, addere aliqd singulis simpliciũ permittatur (ut do tibi aurũ usus causa manu propria, ut emas ea quorũ eges) loqui tñ manifestius oportet interposita uel cõiunctiõe, uel ppositione, uel aduerb. uel alio, qđ cõueniat græcismo. ut do tibi aurũ pñtis causa indigentiæ, ut comparans quorũ eges, habeas. uel ut emas quorum eges.

Transitiua.

Accessiua. Recipiunt aũt & hæ orões, pugno pugnã, uiuo uitã, & seruio seruitutẽ, oẽsq; similes tanq accessiuæ. Voco eñ accessiuũ, cũ transitioni aliqd deest. ut doceo grãmaticã.

Loci primæ speciei.

Loci uero primæ speciei, uerba quõcunq; actiua, siue

secundũ

οἷον δέομαί σου. Τρίτον δὲ εἰς δοτικὴν τῶν κατὰ περιποίησιν. οἷον δίδωμί σοι. Τέταρτα δὲ συγκείμενα ἅττα καὶ τῶν εἰρημένων κοινά, τὸ μὲν εἰς αἰτιατικήν. οἷον διδάσκω σε τὰ γραμματικά, δέομαί σου τὰ δίκαια. δίδωμί σοι χρυσίον. Καλείσθω δὲ διαβατικόν. Τὸ δὲ εἰς γενικήν. οἷον διδάσκω σε τοῦ καλοῦ, δέομαί σου τῆς χρείας, μεταδίδωμί σοι τῆς ἐνδείας. Καλείσθω δὲ αἰτιολογικόν, ἢ ἐλλειπτικόν. Τὸ δὲ εἰς δοτικήν. οἷον διδάσκω σε τύχῃ ἀγαθῇ, δέομαί σου ὅλῃ ψυχῇ, δίδωμί σοι χειρί. Καλείσθω δὲ ὀργανικόν. Τὸ δὲ εἰς ἀπαρέμφατον. διχῶς δέ. ἢ γάρ τοι ὡς εἰς τέλος, ἢ ὡς εἰς εἶδος. ὅθεν δὴ καὶ τῇ μὲν τελικόν, τῇ δὲ εἰδικὸν καλείσθω. διδάσκω σε διαλέγεσθαι, δέομαί σου βοηθῆσαι, δίδωμί σοι πρίασθαι, λέγω Σωκράτην γεγονέναι σοφόν, οἶμαι πάντας ὁμολογήσειν. Προσκείσθω δὲ καὶ ἕτερόν τι εἰς αἰτιατικὴν κοινότερον. διδάσκω σε χρόνον συχνὸν τὰ γραμματικά. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Καλείσθω δὲ ἐλλειπτικὸν δεύτερον. Καὶ ἔτι ἕτερόν τι ὁμοίως εἰς ὁτιοῦν τῶν προσηκόντων ἐπιρρημάτων, ἢ δι᾽ ἡστινοσοῦν τῶν προθέσεων. διδάσκω σε νῦν. ἢ ἡδέως. ἢ ὡς ἂν ἄλλως κατηγορεῖν πρὸς τὴν χρείαν δοκῇ. καὶ ἀσθενὴς ἦν δι᾽ ἀχρηματίαν. καὶ ὅπως ἄλλως χρῆσθαι προθέσει κατὰ λόγον ἂν ᾖ. Καλείσθω δὲ τῇ μὲν προσρηματικόν, τῇ δὲ ἑτεροτελές. τὸ σύνολον δέ τοι συγκατηγορηματικόν. Τὸ δ᾽ ἐλλειπές, ἢ πληρέστερον τῆς συντάξεως (πρὸς τὸ δοκοῦν) ἱκανῶς ἂν ἔχειν ἔσται ἐκ τῶν εἰρημένων. οἷον διδάσκω σε διαλέγεσθαι, διδάσκω σε τὰ γραμματικὰ διαλέγεσθαι εὖ. ἐπεὶ κἂν εἰς ἓν συλλαμβάνοντι τὰ συγκείμενα προστιθέναι ἑκάστῳ τῶν ἁπλῶν εἴη ἂν (οἷον δίδωμί σοι χρυσίον τῆς χρείας χειρὶ τῇ ἐμαυτοῦ, πρίασθαι, ὧν ἂν δέῃ) φράζειν μέν τοι ἐπὶ τὸ σαφέστερον δεῖ ἐπεντιθέντας ἢ σύνδεσμον, ἢ πρόθεσιν, ἢ ἐπίρρημα, ἢ ὡς ἂν ἄλλως εὖ ἔχῃ ἑλληνισμοῦ. οἷον δίδωμί σοι χρυσίον τῆς παρούσης ἕνεκα χρείας, ὅπως πριάμενος ὧν ἂν δέῃ ἔχῃς. ἢ ὥστε πρίασθαι, ὧν ἂν δέῃ.

Ἐπιβατικά.

Εἰλήφθω δὲ καὶ τὸ μάχομαι μάχην, καὶ ζῶ ζωήν, καὶ δουλεύω δουλείαν, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὡς ἐπιβατικά. Καλῶ γὰρ ἐπιβατικόν, τὸ τοῦ διαβατικοῦ ἐλλειπτικόν. οἷον διδάσκω γραμματικά.

ΤΟΠΟΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Τόποι δὲ τοῦ μὲν πρώτου, τὰ ὁπωσοῦν ἐνεργητικά, εἴτε

Primi ordi. trāsitiua cū accusatiuo. secundū maiorē actionē. ut honoro Socratē. Siue minorē. ut dico cōuenientia, & sapio uerisimilia. Videndū igit est, si ad corporalē affectionē pertineant. ut exerceo, moueo, lauo, percutio, corrūpo, soluo, ligo, irrigo, cōpello, tero, teneo, tōdeo, meto, uro. Siue ad aīm, & mores. amo, diligo, amo, iuste facio, offendo, lędo, ꝓsum, uitupero, discrutior, cōuitior. Itē laudatoria. laudo, decāto, cano, bñdico. Itē si ueneratiua. honoro, colo, intercedo, adoro, adulor, reuereor. Rursū si suspectiua, opinatiuaq́, aut cognitiua. ītelligo, iudico, noui, puto, suspicor. Siue electiua. uolo, eligo, uolo. ꝑterea si inq̄sitiua. indago, inq̄ro, īterrogo, inuestigo, inuenio. Itē si obtētiua. habeo, seruo, cogo, ꝓhibeo, ꝓpello, uinco. Itē si admonitiua. adhortor, prouoco, admoneo, ꝓmoueo, extimulo. Et si uocatiua. uoco, noīo, uoco. Itē si ad artificiū pertinēt. ędifico, coria paro, curo. Pręterea si ad deceptionē. seduco, decipio, fucū facio, furor, impono rationibus. Itē si doctrinalia, uel affectiua. instituo, castigo, suadeo, doceo, refrigero, calefacio, dispono. Itē si funebria. lugeo, ploro, lamētor, defleo, misereor. Rursum si ꝑcatiua. supplico, obsecro, supplico, rogo, cū idē qđ cōsolor, aduoluor genibus. Itē si cōtractuū significatiua. uēdo, auctionor, cōfero. Postremo si naturalia. ut gigno, & ꝓduco, & augeo. actō em̄ iuugunt huiusmodi.

Loci secundæ speciei.

Secūdi ord. transf. cum genitiuo. Secūdæ speciei aūt sunt per sensum apprehensiua. ut sentio, audio, tāgo, gusto, olfacio, amo, desydero. Atqui uideo actō iungitur, qđ manifeste actiuus sit uisus, maximeq́ penetret, & cętera his synonyma. aspicio, contemplor. Itē cogitatiua & possessiua. cogito, curo, parco, fruor, cōmunico, participo, memini. Et q̄ sunt principatus. rego, dñor, dñor, impero, impero, impero. Sint uero tanq̄ possessiua & hæc. Pręterea differētialia, & separatiua, & excessiua. differo, separo, abstineo, priuo, pecco.

Loci tertiæ speciei.

Tertij ordi. uerba cum datiuo. Quæ uero tertiæ speciei, acq̄sitiua sunt, & reacq̄sitiua. ut do, mitto, dico, gratulor, cōtradico, luctor, aduersor, dubito, pugno. Gñaliter aūt omne uerbū quodcunq́ fuerit,

tanquam

καὶ τὰ μείζω ἐνέργειαν. οἷον τιμῶ Σωκράτην. Εἴτε κατὰ ἐλάσσω. οἷον τὸ, λέγω τὰ δέοντα, καὶ φρονῶ τὰ εἰκότα. Σκοπεῖν οὖν εἰ ἐπὶ σωματικὴν διάθεσιν ἀναφέρεται. οἷον γυμνάζω, κινῶ, νύττω, πλήττω, φθείρω, δύω, δεσμῶ, βρέχω, βιάζομαι, τρίβω, κερῶ, κείρω, θερίζω, καίω. Ετι εἰ ἐπὶ ψυχήν τε, καὶ ἦθος. φιλῶ, ἀγαπῶ, στέργω, δικαιῶ, ἀδικῶ, βλάπτω, ὠφελῶ, ὑβρίζω, ἀνιῶ, λοιδορῶ. Ετι ἐπιδεικτικά. ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω, ὑμνῶ, ᾄδω, εὐλογῶ. Ετι εἰ σεπτικά. τιμῶ, σέβω, πρεσβεύω, προσκυνῶ, κολακεύω, αἰδοῦμαι. Ετι εἰ ὑπονοητικά, καὶ δοξαστικά, ἢ γνωστικά. νοῶ, κρίνω, οἶδα, οἴομαι, ὑφορῶμαι. Ετι εἰ προαιρετικά. βούλομαι, προαιροῦμαι, ἐθέλω. Ετι εἰ ζητητικά. ἐξετάζω, ἀνακρίνω, ἐρωτῶ, ἐρευνῶ, εὑρίσκω. Ετι εἰ ἐπικρατητικά. ἔχω, φυλάσσω, ἀναγκάζω, εἴργω, ἐλαύνω, νικῶ. Ετι εἰ προτρεπτικά. παρακαλῶ, ἐρεθίζω, προτρέπω, παρορμῶ, παροξύνω. Ετι εἰ κλητικά. φωνῶ, ὀνομάζω, καλῶ. Ετι εἰ ἐπιστημονικά. οἰκοδομῶ, σκυτοτομῶ, ἰατρεύω. Ετι εἰ διακρονστικά. πλανῶ, ἐξαπατῶ, φενακίζω, κλέπτω, παραλογίζομαι. Ετι εἰ διδασκαλικά, ἢ διαθετικά. παιδεύω, σωφρονίζω, πείθω, διδάσκω, ψύχω, θερμαίνω, διατίθημι. Ετι εἰ οἰκτικά. ὀδύρομαι, κλαίω, θρηνῶ, οἰκτίζω, ἐλεῶ. Ετι εἰ ἱκετευτικά. ἀντιβολῶ, ἱκετεύω, ἐκλιπαρῶ, λιτανεύω, ἐρωτῶ, ἐν ἴσῳ τὸ παρακαλῶ, γονοῦμαι. Ετι εἰ συμβολαίων σημαντικά. πωλῶ, ἀγοράζω, συμβάλλω. Ετι εἰ φυσικά. οἷον γεννῶ, καὶ φύω, καὶ αὔξω. αἰτιατικῇ γὰρ τὰ τοιαῦτα.

Τόποι τοῦ δευτέρου.

Τοῦ δὲ δευτέρου τὰ κατ' αἴσθησιν ἀναληπτικά. οἷον αἰσθάνομαι, ἀκούω, ἅπτομαι, γεύομαι, ὀσφραίνομαι, ἐρῶ, ἐπιθυμῶ. τὸ δὲ ὁρῶ, αἰτιατικῇ, διὰ τὸ ἐναργεστάτην εἶναι τὴν ὄψιν. καὶ ὅτι πλείον δίηκεν. καὶ τὰ τούτοις συνωνυμοῦντα, δρῶμαι, θεῶμαι. Καὶ τὰ φροντιστικά, καὶ κτητικά. φροντίζω, ἐπιμέλομαι, φείδομαι, ἀπολαύω, κοινωνῶ, μετέχω, μέμνημαι. Καὶ τὰ ἀρχικά. βασιλεύω, δεσπόζω, κυριεύω, τυραννῶ, ἄρχω, κρατῶ. Εἶεν δ' ἂν καὶ ὡς κτητικὰ τὰ τοιαῦτα. Καὶ τὰ διαφορικά, καὶ τὰ ἀποσκηματικά, καὶ ἐκστατικά. διαφέρω, χωρίζομαι, ἀπέχω, στέρομαι, ἁμαρτάνω.

Τόποι τοῦ τρίτου.

Τοῦ δὲ τρίτου τὰ περιποιητικά, καὶ ἀντιπεριποιητικά. οἷον δίδωμι, πέμπω, λέγω, χαρίζομαι, ἀντιλέγω, παλαίω, ἐναντιοῦμαι, ἀμφισβητῶ, μάχομαι. Καθόλου δὲ πᾶν ῥῆμα, ὅπως ἂν ἔχῃ

tanq̃ acquiſitiuũ licet accipere. Iuuo em̃ hoĩes, ſed & iuuo homines ciuitati, doceo iuuenẽ, ſed & doceo tibi iuuenẽ. Quemadmodũ etiã omne actionis inferioris actiuũ eſſe poterit. ut emi quæcunq; opus erant homini, uſus ſum in multis uiro. iuui libenter in his, quantũ potui. Sumatur quoq; tanq̃ acquiſitiuum & ſeruio, & credo, & ſubſeruio, & ſequor, & pareo, & ſimilia.

De compoſitis.

Manifeſtũ aũt ex his, quo nã pacto cõpoſitis utamur. Siquidẽ ex dictis ſimpliciter cõponentes, prout uſus ſententiaq; exegerint, loquemur.

Tranſitiue.

Aut trãſitiue, ſi opus fuerit (q̃ in actione eſt) re. ut iuuo homines pro uirili mea, erogo pecunias uiro pauperi.

Cauſaliter.

Aut cauſaliter & defectiue, ſi opus fuerit cauſa, ex qua actus. ut laudo Socratẽ ob uirtutẽ, emo frumentũ ſtateribus tribus, impertior tibi ẽ ſuperfluo.

Inſtrumentaliter.

Ariſtophanicum. Aut inſtrumẽtaliter, ſi uñ actionis motus, dicere oportet. ut per inuidiã nõ laudat Cleo honeſta.

Finaliter.

Aut finaliter, ſi alicuius cauſam oportet addere. ut cõſtituo te ducẽ aliorũ.

Specialiter.

Aut ſpecialiter, ut ſi, quid fiat, ſignificandum uidetur. ut ait regios ueniſſe.

Defectiue.

Aut defectu huius p̃poſitiõis κατὰ, qđ liquebit ex locorũ expoſitione.

Finalis.

Loci uero finalis, ubi ut cõgruit. ut conſtituo te, ut dux ſis aliorum.

Specifici.

Specifici uero ubi quòd. aiunt quòd uenerũt, qui aſtãt regi.

Defectiui.

Defectiui aũt ſecũdi, ubi tp̃is oſtẽdere oportet q̃titatẽ. ut uixit annos multos. Aut qđ ab eadẽ agẽte perſona, & patiente pẽdet. ut cõſumis coĩa, tuã partẽ. Aut ſcđm qd. ut unũ pariunt plerunq; fœminæ, & ſapiens in mechanicis. Aut cauſam, qđ nõ oĩno eſt inſtrumẽtali diſſimile. ut

καὶ ὡς περιποιητικόν ἐστι λαμβάνειν ταυτό. ὠφελῶ γάρ τοι ἀνθρώπους. ἀλλὰ καὶ ὠφελῶ ἀνθρώπους τῇ πόλει, διδάσκω τὸν νέον, καὶ διδάσκω σοι τὸν υἱόν. ὥσπερ ἄρα καὶ πᾶν εἴη ἂν ἐνεργείας ἐλάσσονος ἐνεργητικόν. * ὠνάμην ὁπόσα * εἴδει τἀνδρός, ἐχρησάμην πάμπολλα τῷ ἀνδρί, ὠφέλησα προθύμως τὰ δυνατά. εἰλήφθω δὲ καὶ ὡς περιποιητικὸν καὶ τὸ δουλεύω, πιστεύω, καὶ ὑπηρετῶ, καὶ ἀκολουθῶ, καὶ εἴκω, καὶ τὰ ὅμοια. * ὠνήμην for. ei εἶδει.

Περὶ συγκειμένων.

Δῆλον δ' ἐκ τούτων καὶ ὅπως τοῖς συγκειμένοις χρησώμεθα. ἐκ γὰρ τῶν εἰρημένων ἁπλῶς συνθέντες, ὡς ἂν τὰ παρὰ τῆς χρείας, καὶ διανοίας ἀπαιτῇ, φθεγξόμεθα.

Διαβατικῶς.

Ητοι διαβατικῶς εἰ δεῖ τοῦ κατ' ἐνέργειαν πράγματος. οἷον ὠφελῶ ἀνθρώπους τὰ δυνατά, παρέχομαι χρήματα ἀνδρὶ πένητι.

Αἰτιολογικῶς.

Η αἰτιολογικῶς καὶ ἐλλειπτικῶς. εἰ δεῖ τῆς αἰτίας ἐξ ἧς ἡ ἐνέργεια. οἷον ἐπαινῶ Σωκράτην τῆς ἀρετῆς, ὠνοῦμαι πυροὺς στατήρων τριῶν, μεταδίδωμί σοι τοῦ περιόντος.

Οργανικῶς.

Η ὀργανικῶς. εἰ ὅθεν ἡ κατ' ἐνέργειαν κίνησις, φᾶναι δέοι. οἷον φθόνῳ οὐκ ἐπαινεῖ Κλέων τὰ καλά.

Τελικῶς.

Η τελικῶς. εἰ τὸ οὗ ἕνεκα δέοι προσθεῖναι. οἷον τάττω σε προηγεῖσθαι τῶν ἄλλων.

Εἰδικῶς.

Η εἰδικῶς. εἰ τὸ καθ' ὃ σημᾶναι δοκεῖ. οἷον, φησὶ τοὺς περὶ τὸν βασιλέα ἐληλυθέναι.

Ελλειπτικῶς.

Η ἐλλειπτικῶς τῆς κατά. δῆλον δ' ἐκ τῆς τῶν τόπων ἐκθέσεως.

Τοῦ τελικοῦ.

Τόποι δὲ τοῦ τελικοῦ, ἔνθα τὸ ἵνα ἁρμόττει. οἷον τάττω σε, ἵνα προηγῇ τῶν ἄλλων.

Τοῦ εἰδικοῦ.

Τοῦ δὲ εἰδικοῦ, ἔνθα τὸ ὅτι. φασὶν ὅτι ἐληλύθασιν. οἱ περὶ τὸν βασιλέα.

Τοῦ ἐλλειπτικοῦ.

Τοῦ δὲ ἐλλειπτικοῦ δευτέρου. ἔνθα χρόνου δηλῶσαι δέοι ποσόν. οἷον ἔζησεν ἔτη πολλά. Η τὸ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐνεργοῦντος προσώπου καὶ πάσχοντος. οἷον φθείρεις τὰ κοινά, τὸ σὸν μέρος. Η τὸ κατά τι. οἷον ἓν τίκτουσι τὰ πολλὰ αἱ γυναῖκες, καὶ σοφὸς τὰ μηχανικά. Η τὸ αἴτιον οὐ πάνυ τοι τῷ ὀργανικῷ ἀνομοίως. οἷον

omnia autẽ hęc ſcripſit ſecundũ prædictum modũ, ut in librum redigi poſſent.

Loci cauſalis, & defectiui.

Subijciẽdi uero ſunt & cauſalis, & defectiui loci huiuſmodi, ut cõſyderemus ſi permutatiue & licitatiue. emo. uẽdo, muto, licitor. Præterea repletiue. impleo, repleo, euacuo. Itẽ diſcretiue, & ſeparatiue, & amotiue, ac prohibitiue. denudo, libero, recedo, abſoluo, ueto, remitto, permitto, cõcedo, leuo, obtũdo, attollo, circũfero, fallo. Rurſum ſi demõſtratiue, & ob uirtutẽ receptiue. laudo, admiror, beatifico, ęmulor, excipio. Itẽ ſi materialiter, & participatiue. cõico, participo, impartior, dignor. Et an amatorie, ſeu cõmiſeratiue. amo, diligo, miſereor, miſereor. Gñaliter uero qđ circa cauſam deficit. accuſo te ingratitudinis, arguo te calũniæ, criminor te furti. Itẽ ſi per negationẽ tẽporis præteriti perf. opus fuerit, quantũ trãſierit, definire. nõ ueni, nõ uidi, nõ dixi à tẽpore multo. Et ſi inſtitiſſe, & propè cõtigiſſe quicq̃ demõſtrare oportebit. parũ abfuit. quin uenirẽ, propemodũ effugiſſem. Itẽ ſi à parte. ut ſuſpendo te pede, bibo aquã, decerpo flores. Præterea ſi tẽpore definito opus fuerit. dieq́ꝫ & nocte operatur, ue ſperi uenit, hyeme & uere uẽtres calidi ſunt. Manifeſtum ergo quod idẽ uerbũ acceptũ uarijs modis, diſcrepat à ſe ipſo, id quod eſt, & diuerſis modis p̃dicatur ac cõſtruitur. ut ſoluo corporale quidẽ, q̃tenus opus eſt corporali actu ſoluenti. diſcretiuũ, quatenus ſolutũ eximitur à uinculo. Conſimili modo in cęteris conſyderandũ eſt, & ad intellectum ſemper conſtruendum.

Exẽplũ ex Hippocrate 1. Apho. lib. a.

Paſſiuum.

De paſſiuo ex conſtructione.

Manifeſtũ autẽ quod paſſiuũ totidẽ modis, quot actiuũ, cõſtruiť, cõiter quidẽ à fronte noĩatiuũ habẽs, peculiariter uero à tergo gtm̃ ſimul cum à uel ab, uel ſimilibus ut dictũ eſt, conuerſis extremis. Socrates amat Phædrũ, Phædrus amať à Socrate, & docetur ab eodẽ. Fit plerũq́ꝫ etiã ex quarto loco coincidẽtia caſuũ. p̃terq̃ in uerbis uocandi. quæ ſic cũ recto proferũtur. uocor Socrates. Dicimus igitur. liber uenditur à Coriſco ſtateris multis, aurũ

datur

πάντα δὲ ταῦτα γέγραφε τὸν εἰρημένον τρόπον, ὡς ἂν εἰς βυβλίον καταθοῖτο.

Τόποι τοῦ αἰτιολογικοῦ, καὶ ἐλλειπτικοῦ.

Υποκείσθωσαν δὲ καὶ τοῦ αἰτιολογικοῦ, καὶ ἐλλειπτικοῦ τόποι τοιοίδε, σκοπεῖν εἰ ἀνταλλαγματικῶς, καὶ ἀποτιμητικῶς. ὠνοῦμαι, πωλῶ, ἀλλάττω, ἀποτιμῶ. Ετι εἰ πληρωτικῶς. γεμίζω, πληρῶ, κενῶ. Ετι εἰ διαιρετικῶς τε, καὶ ἀφοριστικῶς, καὶ ἐκστατικῶς, καὶ ἐφεκτικῶς. γυμνῶ, ἀπαλλάττω, ἀφίστημι, ἀπολύω, κωλύω, ἀναστέλλω, συγχωρῶ, ὑπείκω, κουφίζω, ἀμβλύνω, καθαίρω, περιαιρῶ, ψεύδω. Ετι εἰ ἐπιδεικτικῶς, καὶ εἰς ἀρετὴν ἀποδεκτικῶς. ἐπαινῶ, θαυμάζω, εὐδαιμονίζω, ζηλῶ, ἀποδέχομαι. Ετι εἰ μετουσιαστικῶς τε, καὶ μεταδοτικῶς. κοινωνῶ, μετέχω, μεταδίδωμι, ἀξιῶ. Ετι εἰ φιλικῶς, ἢ οἰκτικῶς. φιλῶ, ἀγαπῶ, ἐλεῶ, οἰκτείρω. Καθόλου δὲ τὸ περὶ τὴν αἰτίαν ἐλλεῖπον. μέμφομαί σοι ἀχαριστίας, αἰτιῶμαί σε διαβολῆς, κατηγορῶ σου κλοπῆς. Ετι εἰ ἀποφάσει χρόνου παρήκοντος ἐντελοῦς δέοι, πόσον χρονικὸν προσορίσασθαι. οὐκ ἦλθον, οὐκ εἶδον, οὐκ εἶπον χρόνου πολλοῦ. Ετι εἰ τὸ ἐγγὺς τοῦ γενέσθαι, καὶ παρὰ μικρὸν συμβεβηκέναι τι δηλῶσαι δέοι. μικροῦ παρῆλθον, μικροῦ διέφυγεν. Ετι εἰ ἀπὸ μέρους. οἷον κρεμῶ σε τοῦ ποδός, πίνω τοῦ ὕδατος, δρέπομαι τῶν ἀνθέων. Ετι εἰ καιροῦ ὡρισμένου χρεία. οἷον ἡμέρας τε, καὶ νυκτὸς ἐργάζεται, ἑσπέρας ἥκεν, χειμῶνος καὶ ἔαρος αἱ κοιλίαι θερμαί εἰσι. Φανερὸν οὖν καὶ ὡς τὸ αὐτὸ ῥῆμα λαμβανόμενον διαφόρως, διοίσει τε ἑαυτοῦ τῷ εἶναι, καὶ διαφόρως προσαγορευθήσεται, καὶ συντάξεται. οἷον τὸ λύω σωματικὸν μὲν, ἢ δεῖ σωματικῆς ἐνεργείας τῷ λύοντι. διαιρετικὸν, ἢ τὸ λυόμενον γίνεται ἔξω δεσμοῦ, παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων θεωρητέον, καὶ πρὸς τὸ ἐπινοούμενον αἰεὶ συντακτέον.

Παθητικόν.

Τὸ δὲ παθητικὸν δῆλον ὅτι ὁσαχῶς καὶ τὸ ἐνεργητικὸν συντάξεται, κοινὸν μὲν τὴν ἐκ πρώτου ὀνομαστικὴν ἔχον. ἴδιον δὲ τὴν ἐκ τρίτου γενικὴν ὁμοῦ τῇ ὑπὸ, ἢ τῇ πρὸς, ἢ τοῖς ἴσοις, ὡς εἴρηται ἀντεστραμμένως τοῖς ἄκροις. Σωκράτης φιλεῖ φαῖδρον, φαῖδρος φιλεῖται ὑπὸ Σωκράτους, καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτοῦ. κοινὸν οὖν καὶ τὸ ἐκ τετάρτου καὶ ὁμοιόπτωτον, πλὴν ἐπὶ τῶν κλητικῶν, ταύτῃ γὰρ πρὸς εὐθεῖαν. καλοῦμαι Σωκράτης. λέγομεν οὖν. βυβλίον πωλεῖται ὑπὸ Κορίσκου στατήρων πολλῶν, χρυσίον

διδόται

datur à diuite pauperi. Peculiaris uero admodũ est passiuo synecdochica constructio. ut percutior pedem, doleo caput.

Neutrum substantiue.

Verbi τῆς ὑπάρξεως cõstructio. Ex neutris aũt quod substantiuũ est, cum ntõ à tergo construit. ut Socrates est, uel existit albus. Quãuis existit melius noĩatiuũ participij à tergo regat. Socrates existit ens bonus. Quod si particip. substãtiui nõ sit, nullo opus erit in quarto. Perfecte eñ dicimus: Socrates est ambulans, uel differẽs. Reliqua aũt cõmunia cũ actiuo habet.

Possessiue.

Neutra possessiua. Ab his uero q̃ per immiss. ac possess. dicunt, tertij ord. gtũs regit. indigeo, disto, repleo, egeo, indigeo, abũdo, sum expers, fruor, delitior, oleo.

Instrumentaliter.

Neutra instrumẽtalia. Onero uero, & ualeo instrumẽtaliter cum dtõ, & uniuersaliter absoluta, si placet addere. ut uigilo, & uigilo, & uiuo, & ditesco uirtute, uel per uirtutẽ. uel utcũq; aliter cõtigerit exprimere causam. Verũ acqsitiua cũ dtõ. con tingo, adsum, cedo, cedo. Cõsimiliter uero & reliqua ordinãda, secundũ cõiter dicta.

Per se passiuum.

Neutra per se passiua. Per se aũt passiuũ, neutrũ quoq; & ipsum est, ueluti nõ trãsformatũ per μαι ad passiuã significationẽ. Nã quod per se passiuũ uocet, ex parte sumptũ est, quatenus passionẽ ex seipso significat, & in diuisione opponit oĩno actiuo, ac per se neutro. ut patior, corrũpo, pereo, doleo, horreo, febricito, erubesco, ęgroto, morior, & similia. Cõstructio aũt huius eadẽ cum passiuis, uti par est. ut patior ab agẽte, tabescit à corrũpẽte. Et qđ ex eo est, uel in quo, uel per quod, & oĩno qđ causam refert, cõe est. Itẽ accessiua, & synecdochica cõstructio. patior hæc, & ęgroto ęgritudinem, & doleo caput.

Omnino actiuum.

Cæterum omnino actiuũ appellatũ, cum accusatiuo uult construi. ut fugio, & lateo, & abscondo, & differo, & impello, & uolo, & ascendo.

Per se neu

δίδοται πρὸς τῷ πλουτοῦντος τῷ πένητι. ἴδιον δὲ μάλιστα τοῦ παθητικοῦ τὸ συνεκδοχικὸν τῆς συντάξεως. οἷον πλήττομαι τὸν πόδα, ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.

Οὐδετέρων ὑπαρκτικῶς.

Τῶν δὲ οὐδετέρων τὸ μὲν ὑπαρκτικὸν ὀνομαστικῇ ἐκ τρίτου συντάσσεται. Σωκράτης ἐστὶν, ἢ τυγχάνει λευκός. τὸ γε μὴν τυγχάνει βέλτιον εἰς εὐθεῖαν μετοχικὴν ἐκ τρίτου. Σωκράτης τυγχάνει ὢν ἀγαθός. ἣν δὲ ἡ μετοχὴ μὴ ὑπαρκτικοῦ ᾖ, οὐδενὸς δεῖ ἐκ τετάρτου. ἐντελῶς γὰρ φαμὲν, Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, ἢ διαλεγόμενος. τἄλλα δὲ κοινὰ πρὸς τὸ ἐνεργητικόν.

Κτητικῶς.

Τῶν τε οὖν κατ' ἐσπομπὴν τε, καὶ κτῆσιν, ἡ ἐκ τρίτου γενική. χρήζω, δέχω, πληθύω, δέω, ἀπορῶ, εὐπορῶ, ἀμοιρῶ, ἀπολαύω, τρυφῶ, ὄζω.

Ὀργανικῶς.

Βρίθω δὲ καὶ εὐσθενῶ, ὀργανικῶς δοτικῇ. καὶ ὅλως τῶν ἀπολελυμένων ἃ δοκεῖ προσιθέναι. οἷον ἀγρυπνῶ, καὶ γρηγορῶ, καὶ ζῶ, καὶ πλουτῶ ἀρετῇ, ἢ δι' ἀρετήν. ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐγχωρῇ φράζειν τὸ αἴτιον, Τῶν δὲ περιποιητικῶν, ἡ δοτική. συμβαίνω, ὑπάρχω, ὑποχωρῶ, εἴκω. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν συντακτέον, κατὰ τὰ κοινῇ εἰρημένα.

Αὐτοπαθητικόν.

Τὸ δ' αὐτοπαθητικὸν οὐδέτερον μέν τοι καὶ αὐτὸ, ὡς μὴ μετασχηματιζόμενον τῇ μαι εἰς παθητικὴν σημασίαν. αὐτοπαθητικὸν δὲ κληθὲν ἀνὰ μέρος εἴληπται, ἢ πάθος ἀφ' ἑαυτοῦ τυγχάνει δηλοῦν. καὶ ἀντιδιαιρούμενον τῷ ὁλοενεργητικῷ, καὶ τῷ αὐτουδετέρῳ. οἷον τὰ, πάσχω, φθίνω, ἔῤῥω, ἀλγῶ, φρίττω, πυρέττω, ἐρυθριῶ, νοσῶ, ἀποθνήσκω. καὶ τὰ ὅμοια. Σύνταξις δὲ τοῦ τοιούτου ἡ αὐτὴ τοῖς παθητικοῖς, ὡς εἰκός. πάσχει ὑπὸ τοῦ ποιοῦντος, φθίνει ὑπὸ τοῦ φθείροντος. Τὸ δ' ἐκ τοῦ, καὶ καθ' ὃ, καὶ δι' ὃ, καὶ ὅλως τὸ αἰτιολογικὸν, κοινόν. καὶ ἔτι τὸ ἐπιβατικὸν, καὶ τὸ συνεκδοχικὸν τῆς συντάξεως. πάσχω ταῦτα, καὶ νοσῶ νόσον, καὶ ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.

Ὁλοενεργητικόν.

Τὸ δὲ ὁλοενεργητικὸν τὴν πρὸς αἰτιατικὴν βούλεται σύνταξιν. οἷον φεύγω σε, καὶ λανθάνω, καὶ κρύπτω, καὶ παραλλάττω, καὶ παρελαύνω, καὶ θέλω, καὶ ἀναβαίνω.

Per se neutrum.

At per se neutri eadē etiā cōstructio cum absolutis est. Absolutū nāq;, & quod hmōi. ut uiuo, ditesco, ualeo. Manifestū ergo est secūdū diuersas horū uirtutes, & usus, cōstructionē accōmodandā esse ad subiecta. ut ascēdo mōtem, curro ad forū. Sed & curro stadiū. Alterū quidē imperfecte, alterū uero omnino actiue.

Medium.

Mediorum uerborū cōstructio. Medijs aūt, siue cōmunibus eadem cōstructio est, quę actiuis, & passiuis. Siquidē ambobus inseruiunt affectibus. sacrifico igitur deo, & sacrificor ab alio deo. lędo inimicū, & lędor ab inimico. Et generaliter secundū pręscriptas species, & formandū, & cōstruendū est. laudabo uirtutem, uti par est, & laudabor ab amico.

Plusquàm medium.

Verbū uero plusq̄ mediū id quod per se actiuū est, eādem cū actō constructionē habet, qñdoquidē & significatiuū actionis est. Quod aūt oīno passiuū, eandē quoq; cū passiuo. Actiuæ em̄ expers existens (usitatæ qdē uocis) passiue significat quiddā passiuū. fio, pereo, dormio.

Loci plusquàm medij.

Cōsyderandū & de plusq̄ medio hoc, si acq̄sitiuū, uel repugnatiuū, aut aduersatiuū. Nā hęc cū dtō, ut ea q̄ sunt tertij ordinis, cōstruunt. utor, delector, equito, pugno, certo, aduersor, irascor, obsisto. Rursum si dominij, ac possessionis significatiuū, cum actō em̄, ut q̄ sunt primi ordinis. possideo, emo, imitor. Præterea an imperfectū, postulat em̄ id ad qd', uel in quo fiat mo. ut in neutris dictū est. uado Athenas, ibā ad deū, sedeo, uel iaceo hic. Itē num per sensum apphensiuū, aut aliter susceptiuū per excellentiā, aut appetitū. Nā cū gtō hęc, ut q̄ secūdi ordinis. attingo, olfacio, gusto, appeto, cupio, abstineo, contraaccuso, sursum. *Aristopha. Pluto.* Coīs em̄ causę usus ubiq; ꝑpter quid, ad qd, ut & quomodocūq; aliter loquendū uidebitur.

Impersonale.

Eorū aūt q̄ impersonalia appellant, quia nō exhibeāt personā, quædā per se iacent, nequaquā alteri coniungi nata,

Αὐτουδέτερον.

Τοῦ δὲ αὐτουδετέρου, ἡ αὐτὴ σύνταξις τοῖς ἀπολελυμένοις ἐστίν. ἀπολελυμένον γάρ τοι καὶ τὸ τοιοῦτο. οἷον ζῶ, πλουτῶ, ὑγιαίνω. Δῆλον οὖν ὅτι πρὸς τὰς διαφόρους τῶν αὐτῶν δυνάμεις, καὶ χρήσεις τὴν σύνταξιν ποιητέον, κατὰ τὰ ὑποτεθέντα. ἀναβαίνω τὸ ὄρος, τρέχω ἐπὶ τὴν ἀγοράν. ἀλλὰ καὶ τρέχω τὸ στάδιον. τὸ μὲν ἀτελῶς. τὸ δὲ ὁλοενεργητικῶς.

Μέσον.

Τῶν δὲ μέσων εἴτ' οὖν κοινῶν, ἡ αὐτὴ σύνταξις, καὶ αὐτῶν τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ παθητικοῖς. ἀμφοτέραις γὰρ ἐφαρμόζει ταῖς διαθέσεσι. θύομαι οὖν τῷ θεῷ, καὶ θύομαι ὑφ' ἑτέρου τῷ θεῷ. βιάζομαι τὸν ἐχθρόν, καὶ βιάζομαι ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ὅλως κατὰ τὰ διωρισμένα εἴδη σχηματιστέον καὶ συντακτέον. ἐπαινέσομαι ἀρετὴν τὰ εἰκότα, καὶ ἐπαινέσομαι ὑπὸ τοῦ φίλου.

Επίμεσον.

Καὶ τοῦ ἐπιμέσου δὲ τὸ μὲν αὐτοενεργητικὸν τὴν αὐτὴν τῷ ἐνεργητικῷ σύνταξιν ἔχει. ὡς καὶ αὐτὸ σημαντικὸν ἐνεργείας ὄν. Τὸ δὲ ὁλοπαθητικόν, τὴν αὐτὴν τῷ παθητικῷ. ἐνεργητικῆς γὰρ ἀμοιροῦν (εὐχρήστου γε προφορᾶς) παθητικῶς σημαίνει τι παθητικόν. γίνομαι, οἴχομαι, κοιμῶμαι.

Τόποι ἐπιμέσου.

Σκοπεῖν δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐπιμέσου τοῦ δέ, εἰ περιποιητικόν, ἢ ἀντιστατικόν, καὶ ἐναντιωματικόν. Ταῦτα γὰρ δοτικῇ ὡς τὸ τρίτον. χρῶμαι, ἥδομαι, ἱππάζομαι, μάχομαι, ἀγωνίζομαι, ἐναντιοῦμαι, ὀργίζομαι, ἀνθίσταμαι. Ετι εἰ ἐπικρατείας σημαντικόν. αἰτιατικῇ γὰρ ὡς τὸ πρῶτον. κέκτημαι, ὠνοῦμαι, μιμοῦμαι. Ετι εἰ ἀτελές. ἀπαιτεῖ γὰρ τὸ εἴς τι, ἢ ἔν τινι, ὡς ἐπὶ τῶν οὐδετέρων ἐλέχθη. πορεύομαι ἀθήναζε, ᾠχόμην ὡς τὸν θεόν, κάθημαι, ἢ κεῖμαι ἐνταυθοῖ. Ετι εἰ κατ' αἴσθησιν ἀναληπτικόν, ἢ ἄλλως ἀντιληπτικόν, καθ' ὑπεροχήν, ἢ ὀρεκτικόν. Γενικῇ γὰρ ταῦτα ὡς τὸ δεύτερον. ἅπτομαι, ὀσφραίνομαι, γεύομαι, ὀρέγομαι, ἐφίεμαι, περιέχομαι, ἀντιλαμβάνομαι, περιγίνομαι. Κοινὸν δὲ ἡ τοῦ αἰτίου χρῆσις ἁπανταχοῦ, διὸ ὃ ἐφ' ὅ. ἵνα καὶ ὅπως ἂν ἄλλως φράζειν ᾗ πρὸς τὰ δόξαντα.

Απρόσωπον.

Τῶν δ' ἀπροσώπων ὀνομαζομένων, διὰ τὸ μὴ παριστάναι πρόσωπον, τὰ μὲν καθ' αὑτά, κεῖται, ἥκιστα πρὸς ἕτερον συντάττεσθαι

 πεφυκότα,

nata, tanq̃ passiua. dicit, dictũ est, relinquit, sacrificatur, dictũ sit, & similia. nisi sumant acquisitiue. ut auditũ est mihi, & cognitũ est mihi. uel tanq̃ passiua. auditũ est ab illis.

Possessiuum.

Quædã uero ad aliud, uel possessiue, uel acqsitiue, uel trãsitiue. Itaq; possessiuũ cũ gtõ, & simul cũ dtõ acqsitiue. cõmunio est huius mihi. refert, curæ est, oportet, uel conuenit huius mihi.

Acquisitiuum.

Demosthenicum. Acquisitiuũ autẽ cum infinitiuo, & datiuo. uti par est, licet, contingit, decet, uidetur senatui, & populo mittendos esse legatos.

Accessiuum.

Accessiuũ cum solo infinitiuo. oportet dicere, oportet capere, licet esse, solet fieri, oportet dicere. Cõmune est igitur & hic uerbum infinitiuũ, sed uel prę̨teriti, uel p̃sentis, futuri uero nunquàm.

Resolutio uerbi.

Porrò fit simpliciter resolutio uerborũ in cognatũ nomẽ, uel participiũ, & in eiusdẽ formæ substãtiuũ, idq; uel per ntm̃, uel per gtm̃. ut Lycij simul pugnabãt cũ Troianis, auxiliares Troianis erãt, ex auxiliaribus erãt, auxiliares erãt, ex auxiliãtibus erãt. Impleo, plenus fio, ex his, quæ replẽtur, sum. Et quidem ita hæc.

M O D V S.

Definitio modi. Cę̨terũ accidentiũ uerbo modorũ definitio hę̨c quidẽ est. uoluntas, siue affectus animi per uocẽ significatus.

Indicatiuus.

Indicatiui constructio. Vocatur aũt definitiuus, siue indicatiuus, p̃prie tñ definitiuus, qm̃ per hũc indicãtes, definimus. Atq; hinc sanè fit, ut quæ uocãtur affirmatiuæ cõiunctiões, quę insuper causales, coaptẽt huic modo. scripsi dico, quòd scripsi. & quòd ambulo, moueor. Habẽt em̃ uerba indicatiua sibi affirmationẽ innatã, quãobrẽ & negãdi aduerbiũ est conueniẽs talibus, ut subsistentẽ affirmationẽ remoueat. nõ scribo. Minime aũt imperatiuis, uel optatiuis, uel subiũc. q̃q̃ prohibitiuũ ne, sit illis peculiare. Et igitur dicimus. ne

cognosce

πεφυκότα, οἷον τὰ παθητικά. λέγεται, εἴρηται, λέλειπται, θύεται, εἰρήσθω, καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν εἰ μὴ περιποιητικῶς. οἷον ἤκουσαί μοι, καὶ ἔγνωσαί μοι. καὶ ὡς τὰ παθητικά. ἤκουσαι ὑπ' ἐκείνων.

Κτητικόν.

Τὰ δὲ πρός ἕτερον, ἢ κτητικῶς, ἢ περιποιητικῶς, ἢ ἐπιβατικῶς. Τὸ μὲν οὖν κτητικῶν εἰς γενικὴν καὶ ἅμα δοτικὴν περιποιητικῶς. μέτεστι τούτου ἐμοί, διαφέρει, ἢ μέλει, ἢ δεῖ, ἢ προσήκει τούτου ἐμοί.

Περιποιητικόν.

Τὸ δὲ περιποιητικὸν, εἰς ἀπαρέμφατον, καὶ δοτικὴν. ὡς ἔξεστι, ἔξεστι, συμβαίνει, προσήκει, πρέπει, δοκεῖ τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ πέμψαι πρέσβεις.

Επιβατικόν.

Τὸ δ' ἐπιβατικὸν, εἰς ἀπαρέμφατον μοναχῶς. δεῖ φάναι, χρὴ λαβεῖν, ἐνδέχεται εἶναι, φιλεῖ γενέσθαι, δεῖ εἰπεῖν. Κοινὸν δὴ οὖν κἀνταῦθα τὸ ἀπαρέμφατον, ἀλλ' ἢ παρῳχημένου, ἢ ἐνεστῶτος, μέλλοντος δὲ οὐδέποτε.

Ανάλυσις ῥήματος.

Ανάλυσις δ' ἁπλῶς τῶν ῥημάτων εἰς τε τὸ σύστοιχον ὄνομα, ἢ τὴν μετοχὴν, καὶ εἰς τὸ ὁμοειδὲς ὑπαρκτικὸν, καὶ ἢ κατ' εὐθεῖαν, ἢ κατὰ γενικήν. οἷον Λύκιοι συνεμάχουν τοῖς Τρωσίν, σύμμαχοι τοῖς Τρωσὶν ἦσαν, τῶν συμμάχων ἦσαν, συμμαχοῦντες ἦσαν, τῶν συμμαχούντων ἦσαν. πληροῦμαι, πλήρης γίγνομαι, τῶν πληρουμένων εἰμί. Καὶ δὴ οὕτω τὰ λοιπά.

ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ῥήματι ἐγκλίσεων, λόγος μέν. βούλημα, εἴτ' οὖν πάθημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαινόμενον.

Οριστική.

Καλεῖται δὲ ἡ ὁριστικὴ, καὶ ἀποφαντικὴ, ἰδίως μέν τοι ὁριστική. ὅτι διὰ ταύτης ἀποφαινόμενοι ὁριζόμεθα. ὅθεν δὴ καὶ οἱ καλούμενοι διαβεβαιωτικοὶ σύνδεσμοι, καὶ προσέτι οἱ αἰτιολογικοὶ τείνουσιν ἐπὶ ταύτην. γέγραφα λέγω, ὅτι γέγραφα. καὶ ὅτι περιπατῶ, κινοῦμαι. ἔχει δὲ τὰ ὁριστικὰ σφίσι τὴν κατάφασιν ἐγκειμένην. διὸ καὶ τὸ ἀποφατικὸν ἐπίρρημα κατάλληλον τοῖς τοιούτοις, ἵνα τὴν ἐνοῦσαν κατάφασιν ἀποστήσῃ. οὐ γράφω. οὐ μὴν δὲ καὶ τοῖς προστακτικοῖς, ἢ εὐκτικοῖς, ἢ ὑποτακτικοῖς. τὸ μέν τοι ἀπαγορευτικὸν μὴ τοῖς τοιούτοις οἰκεῖον. καὶ οὖν λέγομεν. μὴ

cognosce, ne noscas, ne noueris. Sed neq; infinitiuis non coniungitur. Nihil em̃ hæc affirmãt. Cum uero abijcit indicatiuus inexistentẽ affirmationẽ, non uocetur indicatiuus. nempe in interrogationẽ transit. num scribis?

Imperatiuus.

Imperatiui constructio. Imperatiuũ autẽ liquet posse construi cum secũdis personis, etiã si uoce cõueniat cum indicatiuis. Nam & adiecti uocatiui, atq; annexũ illi aduerbiũ age, remouent ambiguitatẽ. Cęterũ primas personas nõ imperatiuas, sed *Prima imperatiui pſona* sibiịpsis suggestiuas plurimi uocant. Videtur em̃ modus confundi, & duo modo in unũ incidere. Nam q̃m neq; alloquimur nos ipsos, neq; mandamus nobis ipsis, suggerimus inductiua quędã huiusmodi, & sanè cõprehẽsiua, q̃ ut declinent in secũda persona mandatũ, cõprehensionem recipiũt in primã eam, q̃ est suggestiua. Itaq; q̃ deest imperatiuis prima persona, & q̃ itẽ desunt suggestiuis secunda, & tertia, in unũ contrahunt duos modos, ita, ut uterq; cõpleatur. Nam tertia persona imperatiui mandatum ad absentẽ personã manifestat, secunda necessario assumpta ad traditionẽ mandati. Tanq̃ enim non cõstet mandatũ huiusmodi sine secunda.

Optatiuus.

Optatiui cõstructio. Porrò optat. ab ea quę fit optione nomẽ sortitus est, & aduerbia habet. utinã, utinã, q̃ optatiuis ad maiorẽ intensionẽ apponũtur. At indicatiuis necessario. utinã scripsissem. nẽpe ut indicatiuus optatiuã recipiat cõstructionẽ. *Optandi aduerbia.* Hoc enim interest inter uerba optatiua, & optãdi aduerbia, quod uerba quidẽ cum subsistẽte re, optãdi significẽt affectũ. Siquidẽ scriberẽ, optationẽ explicat actus qui est *εἴθε.* scribere. & orarẽ illius, qui orare. Cęterũ εἴθε q̃si denoĩatio est optãdi. Non em̃ illud cõplectitur, ad quod tẽdit optio. queadmodũ scilicet unus differt ab homo, quatenus hæc dictio unus denoĩatio est solius numeri, homo uero cum hoc, qđ cõem substantiã significet, subsistẽs illi cõplectit unus. Similiter uero & ego ad scribo se habet. & aliũde ad ab Ilio. & celerrimus qđẽ tanq̃ intẽsionẽ in subiecto significat. nõ itidẽ tñ hęc dictio nimis, qppe qđ solũ intensionis

est deno

γίνωσκε, μὴ γνοίης. μὴ γνῶς. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἀπαρεμφάτοις τὸ εὖ συντάσσεται. οὐθὲν γὰρ οὐδ' αὐτὰ καταφάσκει. ἀποβαλλούσαγε μὴν ἡ ὁριστικὴ τὴν ἐνοῦσαν κατάφασιν, οὐκέτι ἂν καλοῖτο ὁριστική. εἰς γὰρ ἐπερώτησιν μετέπεσεν. ἆρα γράφεις;

Προστακτική.

Ἡ δὲ προστακτική, εὔδηλον ἂν ἔχοι τὴν σύνταξιν τῶν δευτέρων προσώπων, κἂν ὁμόφωνα ᾖ τοῖς ὁριστικοῖς. ἥτε γὰρ σύνταξις κλητική, τό, τε συνταττόμενον πρόσρημα τὸ ἄγε, ἀφίστησι τὴν ἀμφιλογίαν. τὰ δὲ πρωτοπροσωποῦντα οὐ προστακτικά, ἀλλ' ἀνθυπότακτα οἱ πλεῖστοι καλοῦσιν. ἔοικε δὲ τὰ τῆς ἐγκλίσεως συγκεχύσθαι, καὶ δύο ἐγκλίσεις εἰς μίαν συμπίπτειν. ὅτι γὰρ οὔτε προσκαλούμεθα ἑαυτούς, οὔτε μὴν προστάσσομεν ἑαυτοῖς, ὑποτιθέμεθα δέ, ὑποθετικὰ ἂν τὰ τοιαῦτα, συλληπτικὰ δή. ἵνα γὰρ ἐκκλίνῃ τὴν ἐν δευτέρῳ πρόσταξιν, σύλληψιν δέχεται εἰς τὸ πρῶτον ὑποθετικὸν ὄν. Τὸ μὲν οὖν ἐλλεῖπον τῶν προστακτικῶν πρῶτον, καὶ τὰ ἐλλείποντα τῶν ὑποθετικῶν δεύτερα, καὶ τρίτα, εἰς ἕνωσιν ἄγει τὰς δύο ἐγκλίσεις, ἵνα ἑκατέρα ἀναπληρῶται. Τὸ δὲ τρίτον τῶν προστακτικῶν πρόσταξιν ἀπόντος προσώπου δηλοῖ, δευτέρου δὲ ἀνάγκης παραλαμβανομένου εἰς μετάδοσιν τῆς προστάξεως. ἀσύστατος γάρ τοι ἡ πρόσταξις ἄνευ δευτέρου.

Εὐκτική.

Ἡ δὲ εὐκτικὴ ἀπὸ τῆς γινομένης εὐχῆς ὠνόμασται, καὶ ἐπιρρήματα ἔχει. εἴθε, αἴθε, ἃ τοῖς μὲν εὐκτικοῖς εἰς πλείονα ἐπίτασιν παρατίθεται. τοῖς δὲ ὁριστικοῖς δεόντως. εἴθε ἔγραψεν. ἵνα ἡ ὁριστική, εὐκτικὴν ἀναδέξηται σύνταξιν. διαφέρει δὲ τὸ παρὰ τὰ ῥήματα εὐκτικόν, τοῦ παρὰ τὰ ἐπιρρήματα. ἢ τὰ μὲν ῥήματα, μετὰ τοῦ ἐνόντος πράγματος τὴν εὐκτικὴν σημαίνει διάθεσιν. τὸ γάρ τοι γράφοιμι, εὐχή ἐστι πράγματος τοῦ γράφειν. καὶ τὸ φιλολογοῖμι, τοῦ φιλολογεῖν. τὸ δὲ εἴθε σχεδόν τι ὄνομά ἐστιν εὐχῆς. οὐ γὰρ συμπαρίσταται καὶ τὸ ἐφ' ᾧ τὰ τῆς εὐχῆς. ὥσπερ ἄρα καὶ τὸ εἷς διαφέρει τοῦ ἄνθρωπος. ἢ τὸ μὲν εἷς ὄνομά ἐστι μοναχῶς ἀριθμοῦ. τὸ δὲ ἄνθρωπος πρὸς τῷ τῆς κοινῆς οὐσίας σημαινομένῳ παρυφιστάμενον ἔχει τὸ εἷς. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐγὼ πρὸς τὸ γράφω ἔχει. καὶ τὸ ἄλλοθεν πρὸς τὸ Ἰλιόθεν. καὶ τὸ τάχιστος δὲ τὴν ἐπίτασιν, ὡς ἐν ὑποκειμένῳ σημαίνει. οὐκέτι δὲ καὶ τὸ ἄγαν. αὐτὸ γὰρ μοναχῶς ἐπιτάσεώς

ἐστιν ὄνο-

est denoĩatio. Pari modo & scribito ad age. Cęterũ hoc, *Iliad. ε.* utinã in nauibus sine lachry. & offensione federes. nõ ex dependẽtia est. Discretionẽ enim addit personæ ὄφελες, quæ non est in εἴθε.

Subiunctiuus.

Constructio subiunctiui. Subiunctiuũ autẽ pleriq; dubitatiuũ appellant, qđ nõ sit sine cõiunctione dubitatiua, si. Nõ uniuersaliter tamẽ huiusmodi. Quandoquidẽ & quæ uocantur finales coniunctiones, in eandẽ cõstructionẽ ferunt. Socrates deambulat, ut sanus sit. Quoniã igit nõ cõstat, nisi subiungatur ꝑpositis cõiunctionibus, nuncupat subiũctiuus. Fert aũt hmõi cum si, & similibus, in futurũ, uel pręsens. ut si dicendi studiosus sim, aderit Dion. si legã, adest Theon. Similiter uero & cũ ut. ut dicẽdi studiosus sim, aderit, uel adest Dion. Quod si constructio ꝑteriti accesserit, cõiunctio uocetur causalis. ut dicẽdi studiosus sim, affuit Dion. quod idem finaliter potest intelligi. Sed in his quæ nondũ transierunt, causalis constructio esse nõ potest. Siquidẽ de factis causa redditur, eoq; magis congruit coniunctio causalis sequentibus præteritis. ut doceret, aderit Dion, non adsit. quanq̃ in finali locum habeat. Porrò ut ad futurũ, uel præsens subiunctiuum redditur, ita & optatiuum ad præteritũ. ut affuit Dion, ut docerẽ, uel docuissem. Vult enim natura in omnibus aliquid huiusmodi esse, & si nõ semper ita usos uideamus oratores.

Infinitiuus.

Infinitiui cõstructio. Cæterũ infinitiuus nomẽ est uerbi. & Stoici quidẽ hũc modũ uerbũ uocant, reliqua aũt omnia ꝑdicamẽta, seu accidentia, atq; cõgruitates. Quamobrẽ (tanq̃ in cõe nomẽ) in infinitiuũ omnis resoluitur modus. ut deambulat Theon, definio deambulare Theonẽ. sed ex definito in narrationẽ transfertur oratio. Eodẽ aũt modo & in cæteris modis, apposita semper modi ꝓprietate. ut opto, uel *Infinitiui resolutio.* impero. Nã ipsius infinitiui proprie nullus erit modus. nullius nanq; affectionis est significatiuus. resolui tñ potest sic. sanus est Dion, dicunt Dionẽ sanũ esse, dicunt Dionẽ offendisse Theonẽ. Ad hęc & articuli apposito conueniens

ἐστὶν ὄνομα. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ γράψον, πρὸς τὸ ἄγε. τὸ δὲ, αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἧσθαι. οὐκ ἐκ παραλλήλου. διάκρισιν γὰρ παρυφίστησι προσώπου τὸ ὄφελες. ἥτις οὐκ ἔνεστι τῷ εἴθε.

Ὑποτακτική.

Τὴν δὲ ὑποτακτικὴν ἔνιοι καὶ διστακτικὴν καλοῦσιν, ὅτι οὐκ ἔστι χωρὶς συνδέσμου διστακτικοῦ τοῦ ἐάν. οὐ καθόλου δὲ τὸ τοιοῦτο. καὶ οἱ καλούμενοι γὰρ ἀποτελεστικοὶ σύνδεσμοι, ἐπὶ τὴν αὐτὴν σύνταξιν φέρονται. Σωκράτης περιπατεῖ, ἵνα ὑγιαίνῃ, ὅτι μὲν οὖν οὐ συνίσταται, εἰ μὴ ὑποταγῇ τοῖς προκειμένοις συνδέσμοις, προσαγορεύεται ὑποτακτική. φέρεται δὲ ἡ τοιαύτη μετὰ τοῦ ἐὰν καὶ τῶν ἴσων ἐπὶ μέλλοντα, ἢ ἐνεστῶτα. οἷον ἐὰν φιλολογῶ, παρέσται Δίων. ἐὰν ἀναγινώσκω παραγίνεται Θέων. Ὡσαύτως δὲ καὶ μετὰ τοῦ ἵνα. ἵνα φιλολογήσω παρέσται, ἢ πάρεστι Δίων. ἐάν γε μὴν σύνταξις παρῳχημένου ἐγγένηται, ὁ σύνδεσμος καλεῖσθαι αἰτιολογικός. ἵνα φιλολογήσω, παρεγένετο Δίων. τοῦτο δὲ ἀποτελεστικῶς ἔχει ἀκούεσθαι. ἐπὶ μέντοι τοῖς ἐσομένοις ἡ τοῦ αἰτιολογικοῦ σύνταξις οὐκ ἂν εἴη. ἐπὶ γὰρ γεγονόσι τὰ αἴτια ἐπιλέγεται. δι' ὃ καὶ καταλληλότερον τὸ αἰτιολογικὸν ἐπιφερομένων τῶν παρῳχημένων. ἵνα διδάξῃ παρεγένετο Δίων, οὐ παραγενήσεται. ἐπὶ μέντοι τοῦ ἀποτελεστικοῦ παραγενήσεται. ὡς δὲ πρὸς τὸ μέλλον, ἢ ἐνεστὸς τὸ ὑποτακτικόν, οὕτω καὶ τὸ εὐκτικὸν ἐπὶ παρεληλυθότος. οἷον παρεγένετο Δίων ἵνα διδάσκοιμι, ἢ διδάξαιμι. βούλεται γὰρ καθόλου τι τὸ τοιοῦτο εἶναι. κἂν μὴ ἀεὶ οὕτω χρωμένους ὁρῶμεν τοὺς λέγοντας.

Ἀπαρέμφατος.

Τὸ δὲ ἀπαρέμφατον, ὄνομά ἐστι ῥήματος. καὶ οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς δὲ τοῦτο μὲν ῥῆμα καλοῦσι. τὰ δ' ἄλλα πάντα κατηγορήματα, ἢ συμβάματα. δι' ὃ καὶ ὡς ἐπὶ κοινὸν ὄνομα τὸ ἀπαρέμφατον, πᾶσα ἀναλύεται ἔγκλισις. οἷον περιπατεῖ Θέων, ὁρίζομαι περιπατεῖν Θέωνα. ἐξ ἀποφάσεως δὲ εἰς ἀφήγησιν μεταβάλλει ὁ λόγος. ὁμοίως δὲ κἀπὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων προσκειμένου ἀεὶ τοῦ τῆς ἐγκλίσεως ἰδιώματος. οἷον εὔχομαι, ἢ προστάττω. αὐτοῦ δὲ τοῦ ἀπαρεμφάτου κυρίως οὐκ ἔσται ἔγκλισις. βουλήματος γὰρ οὐδενός ἐστι σημαντικόν, διαλύοιτο δ' ἂν καὶ ὧδε. ὑγιαίνει Δίων, φασὶ Δίωνα ὑγιαίνειν, λέγουσι Δίωνα ὑβρίσαι Θέωνα. Ταῦτ' ἄρα καὶ ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη καταλ-

ueniēs est, & accōmoda infinitiuis. Pulchrū em̄ dicimus, uirtutē sectari, & philosophari nihil iucundius. item, flos rum est fragrare. loco igit̄ nominis usus huiusmodi. Proprium aūt infinitiui, ut cum alijs modis cōstructus actū cōplectat̄. Quoniā tanq̄ uerbū uerbi diuersam habebit trāsitionē. ut ignoscere te ei qui deliquit. Præterea ut omni personæ, & omni numero applicet̄, ppterea quod expers sit taliū. Etiā cum alijs modis omnibus, & cum seipso cōstruat̄. uideo te meditari, ut legas. Et cum participio. meditantē ut legas. Rursum cum noīe. pulcher uisu, fortis ad pugn. Itaq̧ pr̨scriptis formis de constructione omnibus poterit adiungi. doceo te differere. posco te pecunias ad subiugandos hosteis. audio te discere, quæ ad statum urbis. absoluo te uinculis, ut eas quò uisum fuerit. do tibi pecuniā ut emas ea, quorū eges. cōmunico tibi bona, ne inuidus esse uidear. S̨penumero tamē maioris declarationis causa, ut dictū est, addendū uel digressiuū ut, uel desectiuū τοῦ, uel pr̨positio cum articulo, prout usus exegerit. ut adhortor te h̨c, ut assequaris, ut assequaris, ut assequaris honoremq̧ & gloriam.

Electiua & subministratiua.

Maxime uero in his, q̄ electiua, & subministratiua uocant̄, infinitiuus subinfert̄. uolo uel uolo scribere. cōstituo uel cupio phāri, desydero medicinā exercere, cupio uidere, cōcupisco auxiliari, scio uel possum scribere. Identidē & cum impersonal. oportet fieri, dicit̄ aduētasse multos.

Præsens. indefinitum.

Temporum constructio. Reddemus aūt (ut dicā paucis) modo quidē finali indefinitum, & præsens. uado ut occurram uiro, obsecro te adesse, uel occurrere. si semel aut sæpius sit in usu.

Præsens. Indefinitum. Futurum.

Formæ uero specificæ per p̄teritū, præsens, & futurū. sed nō omnino, uerū narratiue quidē, & opinatiue, & cognitiue utcūq̧. dicunt, uel puto, uel scio uirū dixisse, dicere, dicturū esse. Promissiue aūt, & denominatiue ad istā *μέλλον.* dictionē μέλλον. promitto dicturū esse, spero uisurū esse, sum facturus. Cōgruit tn̄ & pr̨sens quidē cū futuro. sum facturus.

λικλος τοῖς ἀπαρεμφάτοις. καλὸν γὰρ φαμὲν τὸ ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι. καὶ τὸ φιλοσοφεῖν οὐδὲν ἴδιον. καὶ τῶν ἀνθίων τὸ δοθῆναι. ἀντὶ ὀνόματος οὖν ἡ χρῆσις. Ἴδιον δὲ τοῦ ἀπαρεμφάτου πρὸς τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις καὶ τό, τι αἰτιατικὴν περιέχειν, ἐπεὶ ὥστε ῥῆμα τῶ τῷ ῥήματος διάφορον ἕξει μετάβασιν. οἷον συγγινώσκειν σε, τῷ ἡμαρτηκότι. Καὶ τὸ παντὶ προσώπῳ, καὶ παντὶ ἀριθμῷ συντάττεσθαι, διὰ τὸ ἀμοιρεῖν τῶν τοιούτων. καὶ τὸ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι πάσαις, καὶ ἑαυτῷ δὲ συντάττεσθαι. ὀρθῶς μελετᾶν ἀναγινώσκειν. καὶ μετοχῇ. μελετῶντα ἀναγινώσκειν. καὶ ὀνόματι. καλὸς ἰδεῖν. ἀνδρεῖος μάχεσθαι. Καὶ τὸ τοῖς διωρισμένοις τρόποις περὶ συντάξεως ἅπασιν οἷόν τε εἶναι προσκεῖσθαι. διδάσκω σε διαλέγεσθαι. ἀπαιτῶ σε χρήματα δουλώσασθαι τοὺς ἐχθρούς. ἀκούω σου μαθεῖν τὰ περὶ τῶν πόλιν. ἀπολύω σε τῶν δεσμῶν πορεύεσθαι ὅποι δοκεῖ. δίδωμί σοι ἀργύριον πρίασθαι ὧν ἂν δέῃ. κοινωνῶ σοι τῶν ἀγαθῶν, μὴ φθονερὸς εἶναι δοκεῖν. Πολλαχῆ μέν τοι τοῦ σαφεστέρου χάριν, ὡς εἴρηται, προσθετέον, ἢ ἀποστατικὸν τὸ ὥστε, ἢ ἐλλειπτικὸν τὸ τῷ, ἢ προθετικόν, ὁμοῦ ἄρθρῳ. ὅπως ἂν ἡ χρεία ὑπαγορεύῃ. παρακαλῶ σε ταῦτα ὥστε τυχεῖν, τοῦ τυχεῖν, ἐφ᾽ ᾧ τυχεῖν τιμῆς τε, καὶ δόξης.

Προαιρετικά, καὶ ὑπηρετικά.

Μάλιστα δὲ τοῖς προαιρετικοῖς, καὶ ὑπηρετικοῖς καλουμένοις τὸ ἀπαρέμφατον ἐπιφέρεται. βούλομαι ἢ θέλω γράψαι, προαιροῦμαι ἢ ἐφίεμαι φιλοσοφεῖν, ἐπιθυμῶ ἰατρεύειν, ποθῶ ἰδεῖν, ποθυμοῦμαι βοηθεῖν, ἐπίσταμαι, ἢ δύναμαι γράφειν. καὶ ἔτι γε τοῖς ἀπροσώποις. δεῖ γενέσθαι, λέγεται ἀφικέσθαι πολλούς.

Ενεστώς. ἀόριστος.

Αποδώσομεν δέ, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, τὸ μὲν τελικῶ κατά τε ἀόριστον καὶ ἐνεστῶτα. πορεύομαι ἐντυχεῖν τἀνδρί, ἀντιβολῶ σε παραγενέσθαι, ἢ παραγίνεσθαι, εἰ τὸ ἅπαξ, ἢ τὸ πολλάκις ἐνχρεῖα.

Ενεστώς. ἀόριστος. μέλλων.

Τῷ δ᾽ ἐθικῷ, κατά τε τὸ παρῳχημένον καὶ τὸ ἐνεστώς, καὶ τὸ μέλλον. ἀλλ᾽ οὐ πάντως. ἀλλ᾽ ἀφηγηματικῶς μὲν καὶ δοξαστικῶς, καὶ γνωστικῶς ὁτιοῦν. φασίν, ἢ δοκῶ, ἢ οἶδα τὸν ἄνδρα εἰρηκέναι λέγειν, ἐρεῖν. ἐπαγγελτικῶς δὲ καὶ παρωνύμως πρὸς τὸ μέλλον. τὸ μέλλον. ὑπισχνοῦμαι ἐρεῖν, ἐλπίζω ὄψεσθαι, μέλλω δράσειν. Κατάλληλός γε μὴν καὶ ὁ ἐνεστὼς τῷ μέλλοντι. μέλλω

factūrus. Reddentur aūt impersonalibus ea circa tēpus similiter, quæ & finalibus, ut dictū est.

Personæ.

Personæ uerbi tres. Cæterū ex his, quę accidunt uerbo, personæ tres sunt. Prima, per quā de se loquitur loquēs. Secūda, per quā de eo, ad quē sermo est. Tertia, per quā de alio. Neq; eiusdē potētiæ sunt, sed multo tertia inferior est & prima, & secūda. Secunda identidē & prima. Proinde secūda assumpta, sine tertia oratio fieri potest. ut tibi enim ego dico, tu uero spōde, & mihi iura. Tertia nō potest dici, nisi etiam prima, uel secunda expressa, aut subaudita. *Exemplū ex Iliad. lib. a.*

Conceptio.

Personarū cōceptio mutua. Itaq; prima quidē & secūda possunt cōcipere tertiam ad plurale suū uerbū, sed tertia neutrā harum. Etenī ego quidē & ille deambulamus dicimus, & tu & ille deambulatis, non autē ille & ego deambulant, uel ille & tu deambulant. Quemadmodū aūt tertia ad primā & secundā se habet, sic & secunda ad primā. Siquidē prima cōcipit secundā, cōtra uero non. Ego igitur & tu deambulamus, dicimus, non autem deambulatis.

DE PARTICIPIO.

Participiorū cōstruct.

Articipiū uero (ut & uox indicat) pars est orationis particeps noīs & uerbi. Accipit aūt à nomine genus quidē, & casum. à uerbo affectum, & tēpus, & cōiugationē. Vnde partim ut nomē cōstructionē habet, partim ut uerbū. Porrò quēadmodum conueniunt in constructione uerba inter se, & cum nominibus, ita & participia inter se, & cum uerbis, & nominibus. Nam sicut dicimus scribere uolo, & dicere cupio. sic & scribere uolens, & dicere cupiens. Venustius tamen per futurum participii. uenio dicturus, mitto te nunciaturū. Item ut do Socrati, sic & dans Socrati. Præterea ut amo seruatorem, sic amo seruantem. Et ut specto luctatores, sic spectans luctāteis. Cæterum illud, arcu bene sciens, poëticum est per antimeriā, ac si diceret, arcu peritus. Postulant itaque participia eosdem casus, quos uerbū *Homericū Hemistichiū Antimeria.*

θρῶν. ἀποδοθήσεται δὲ τοῖς ἀπροσώποις τὰ περὶ τὸν χρόνον ὁμοίως τοῖς τελικοῖς, ὡς εἴρηται.

Πρόσωπα.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ῥήματι τὰ πρόσωπα τρία ὄντα. πρῶτον, ᾧ περὶ ἑαυτοῦ φράζει ὁ λέγων. Δεύτερον, ᾧ περὶ τοῦ πρὸς ὃν ὁ λόγος. Τρίτον, ᾧ περὶ ἑτέρου. οὐκ ἰσοδύναμα ἀλλήλοις ἐστίν, ἀλλὰ πολὺ τὸ τρίτον λείπεται τοῦ πρώτου τε, καὶ δευτέρου. Τὸ δὲ δεύτερον ἔτι τοῦ πρώτου. καὶ οὖν πρώτου, καὶ δευτέρου λαμβανομένου δίχα τοῦ τρίτου, λόγος ἂν γίνοιτο. οἷον τό. Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον. Τρίτον δ' οὐκ ἂν λέγοιτο, μὴ καὶ πρώτου, ἢ δευτέρου λεγομένου, ἢ συνυπακουομένου.

Σύλληψις.

Ετι τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον δυνατὸν συλλαμβάνειν τὸ τρίτον εἰς πληθυντικὸν ἴδιον, τὸ δὲ τρίτον οὐδέτερον τούτων. καὶ γὰρ ἐγὼ μὲν κἀκεῖνος περιπατοῦμεν φαμέν. καὶ σὺ κἀκεῖνος περιπατεῖτε. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐκεῖνος κἀγὼ περιπατοῦσιν. ἢ ἐκεῖνος καὶ σὺ περιπατοῦσιν. ὡς δὲ τὸ τρίτον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἔχει, οὕτω καὶ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον συλλαμβάνει τὸ δεύτερον. ἀνάπαλιν δ' οὔ. ἐγὼ οὖν σὺ περιπατοῦμεν, φαμέν. περιπατεῖτε δ' οὔ.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Ετοχὴ δ', ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, μέρος ἐστὶ λόγου μετέχον τοῦ ὀνόματος, καὶ τοῦ ῥήματος. Μετέχει δὲ τοῦ μὲν γένος καὶ πτῶσιν, τοῦ δὲ διάθεσιν καὶ χρόνον, καὶ συζυγίαν. Δι' ὃ καὶ τῇ μὲν τῆς ἀμφὶ τοὔνομα συντάξεως ἔχεται, τῇ δὲ τῆς ἀμφὶ τὸ ῥῆμα. ὥς τε καὶ ὡς ἔχει συντάξεως τὰ ῥήματα πρὸς ἄλληλά τε, καὶ πρὸς τὰ ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς ἀλλήλας τε, καὶ πρὸς τὰ ῥήματα, καὶ ὀνόματα. ὡς γὰρ φαμὲν γράφειν ἐθέλω, καὶ τοῦ λέγειν ἐφίεμαι. οὕτω καὶ γράφειν ἐθέλων, καὶ τοῦ λέγειν ἐφιέμενος. καὶ βέλτιόν γε ἐπὶ μέλλοντος τὸ μετοχικόν. ἥκω ἐρῶν. πέμπω σε ἀγγελοῦντα. Ετι ὡς δίδωμι Σωκράτει, οὕτω καὶ ὁ διδοὺς Σωκράτει. Ετι ὡς φιλῶ τὸν σωτῆρα, οὕτω φιλῶ τὸν σώζοντα. καὶ ὡς θεῶμαι τοὺς γυμναστάς, οὕτω καὶ θεώμενος τοὺς γυμναζομένους. Τὸ δὲ τόξων εὖ εἰδώς, ποιητικὸν κατὰ ἀντιμέρειαν, ὥσπερ εἰ ἐλέγετο, τόξων εἰδήμων. Φέρονται δὲ αἱ μετοχαὶ ἐπὶ τὰς αὐτὰς πτώσεις

quos uerbū, tametsi reliqua casualia (loquor de his, quæ à uerbo descendūt) nō eandē constructionē seruent. seco hunc, sector huius. Quāobrē scilicet casualia oīa gtm̄ exigunt, prҿter participiū. Nempe queādmodū absolute dicimus respicio, & uiuo, & scribo, & gaudeo. sic & respiciens uiuo, & scribens gaudeo.

Quare inuentum participium.

Manifestū ergo, qđ plurimū ad loquēdi compendiū, & figurā grҿcæ orationis conferūt participia. Multū em̄ differt quantū ad ornatū, scribens dicebā, à scribebā, & dicebam. &, qui scripsi profui, à scripsi & profui. q̄q̄ significationis sint eiusdē. qđ si alterius, id necessario. Etem̄ uerbū in casualē trāsfiguratur speciē. Nam participij ad uerbū constructio declaratio fuerit causæ. ut idem sit, scribens profui, cum hoc, ex scribendo profui.

Oblique.

Vsus obliquorū participij. Frequens aūt est usus obliqui participialis. ut me docente uenit Socrates. & me docente, tu discis. Et obliqua constructio hҿc, sicut illa recta, sumitur uel causaliter, uel per accidens. Duo igitur modi, quibus participiū cū uerbo cōstruitur iam dicti. Alter quidē secundū congruentiā recti ad uerbū eiusdē personæ cū recto, quādoquidē mutatio personæ in hoc loco est solœcism⁹, ut dictū est prius. Socrates deābulans differit. Vocet aūt talis modus eiusdē personæ. Alter uero genitiui indifferēter alterius personæ cum uerbo. ut Socrate differente, Dion, uel tu scribis. Appelletur aūt hic alterius personæ intrāsitiuus. Rursum tertius à datiuo secundū differentē & hic inductionē uerbi. ut differenti Socrates aderat. Quartus itē ab accusatiuo indifferenter & is quoq;. differentē uides, & uidit. Generaliter uero in eodē gn̄e, & eodē casu cū prҿcedētibus casualibus constructū participiū, uerbi congruentiā sequetur. uideo te latitantē, mihi uolenti erat, ab hoc quidem abstinuerunt tanq̄ præsciente.

Participiū cum uerbis quot modis cōstruatur.

Impersonaliter.

De participijs impersonalibus. Impersonalibus aūt participijs peculiare maxime est, ut rectus neutri generis ad cōplementū accipiat secundi modi,

τῷ ῥήματι. καί τοι τῶν ἄλλων πτωτικῶν, λέγω δὴ τῶν ἀπὸ ῥήματος γινομένων, οὐκ εἰς τὸ αὐτὸ τῆς συντάξεως φερομένων. κόπτω τοῦτον, κοπεὺς τούτου. ὅθεν καὶ δηλονότι πάντα τὰ πτωτικὰ δεῖ γενικήν, πλὴν τῶν μετοχῶν. Ἔτι ὡς ἀπολελυμένως φαμὲν ἀναπνέω, καὶ ζῶ, καὶ γράφω, καὶ χαίρω, οὕτω καὶ ἀναπνέων ζῶ, καὶ γράφων χαίρω.

Διατί εὕρηται ἡ μετοχή.

Ὅθεν καὶ δῆλον, ὅτι πολύ τι εἰς βραχυλογίαν καὶ ἑλληνισμὸν λόγου συμβάλλονται αἱ μετοχαί. Πολὺ γάρ τοι διαφέρει εἰς εὐφραδίαν, τὸ γράφων ἔλεγον, τοῦ ἔγραφον καὶ ἔλεγον. καὶ τὸ γράψας ὠφέλησα. τοῦ ἔγραψα καὶ ὠφέλησα. καίτοι σημασίας οὔσης τῆς αὐτῆς. εἰ δὲ καὶ ἑτέρας, δεόντως. καὶ δὴ τὸ ῥῆμα εἰς τὸ πτωτικὸν μετηνέχθη σχῆμα. ἡ γὰρ τῆς μετοχῆς πρὸς τὸ ῥῆμα σύνταξις, δήλωμα ἂν εἴη αἰτίας. ὥστ' ἴσον γίνεσθαι, τὸ γράψας ὠφέλησα, τῷ ἐκ τοῦ γράψαι ὠφέλησα.

Πλαγίως.

Πολλὴ δὲ χρῆσις καὶ τοῦ πλαγίου τῶν μετοχῶν. οἷον ἐμοῦ διδάσκοντος ἥκει Σωκράτης. καὶ ἐμοῦ διδάσκοντος σὺ μανθάνεις. τότε πλάγιον τῆς συντάξεως τοῦτο, ὡς ἐκεῖνο τὸ ὀρθόν, ἤτοι αἰτιωδῶς, ἢ κατὰ συμβεβηκός. Δύο μὲν τοίνυν τρόποι τῆς πρὸς τὸ ῥῆμα μετοχῆς συντάξεως οἱ εἰρημένοι. ὁ μὲν κατ' ἀκολούθησιν ἀπ' εὐθείας εἰς ῥῆμα ὁμοιοπροσωποῦν τῇ εὐθείᾳ, ἡ γάρ τοι παραλλαγὴ τοῦ προσώπου ἐνταῦθα σολοικισμός, ὡς εἴρηται πρότερον. Σωκράτης περιπατῶν διαλέγεται. Καλείσθω δὲ ὁ τοιοῦτος ταυτοπροσωπικός. Ὁ δὲ ἀπὸ γενικῆς ἀδιαφόρως ἑτεροπροσωποῦντος τοῦ ῥήματος. Σωκράτους διαλεγομένου, Δίων, ἢ σὺ γράφεις. Προσαγορευέσθω δὲ ἑτεροπροσωπικὸς ἀμετάβατος. Τρίτος δὲ ὁ ἀπὸ δοτικῆς κατὰ διάφορον καὶ οὗτος ἐπαγωγὴν τοῦ ῥήματος. διαλεγομένῳ Σωκράτης παρῆν. Τέταρτος δ' ὁ ἀπὸ αἰτιατικῆς ἀδιαφόρως καὶ οὗτος, διαλεγόμενον ὁρᾷς, καὶ ἑώρα. Καθόλου δὲ ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς ἐκ πρώτου πτωτικοῖς συνταττομένη ἡ μετοχὴ τὴν τοῦ ῥήματος ποιήσεται ἀκολούθησιν. ὁρῶ σε κρύπτοντα, ἐμοὶ βουλομένῳ ἦν, τοῦ μὲν ἀπέσχοντο, ὡς προειδότος.

Ἀπροσώπως.

Ταῖς δὲ τῶν ἀπροσώπων μετοχαῖς ἴδιον μάλιστα τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν οὐδετέρων, πρὸς ἀναπλήρωσιν γίνεσθαι τοῦ δευτέρου τρόπου.

modi, ut incertũ quãdo quis alius superueniẽs auferet. Et
Exemplum mutuatum è Thucyd. proœmio. priuatus erat tanq̃ nõ decẽs, aut cõueniens illi imperio.
Et feci hęc, cũ oporteret alia. Itẽ cum nunciatũ esset illi ho
steis adesse, obuiã ꝑcessit in pugnã. Simili mõ & in alijs.

. Personaliter.

De personalibus. Personalia uero participia, in recto etiã ꝓlata, indiffe- rẽter cũ quibuslibet uerborũ personis cõstruunt. scribens iuuo, iuuas, uat. eò qđ nõ distinguãt personas participia. Et cũ nominibus quidẽ cõposita, uerbi loco accipiuntur. ut orationes laudãs. Cum uerbis uero, loco noĩs sumun- tur. orãteis laudo. Itẽ si simul masculina quidẽ, & fœmin. pręponãtur participio, ꝑstantius genus, id est masculinũ, participiũ sequet. ut uiri & fœminæ sedentes disserũt. Ma nifestũ igit qđ fœmininis ꝑpositis cum neutris, participiũ
Iliad. β. fœminino subdemus, tanq̃ potiori. ut hoc Hom. Vestræ autẽ uxores, & infantes liberi sedent in atrijs auide expe- ctantes. Sin masculina, & fœm. simul ꝓcedant iuxta trãs- figurationẽ uocis, nõ iuxta significationẽ, neutro redde-
Homericũ. mus participiũ, cuiusmodi sanè & hoc. Mens quidẽ & sen sus inter se distincta sunt. Quod si diuersa ꝑponant gña seorsum, participiũ ꝓpinquiori cõueniet. Neq; Mars fer- uator populi, neq; Pallas uidens uituperet. Coaptantur & substantiuis uerbis nihilo plus significãtia, q̃ uerba un- de resoluuntur. ut scribens sum, & scribens fui. Idẽ enim quod scribo, & scripsi.

DE ARTICVLO.

Articuli definitio.

Rticulus aũt est oratiõis quidẽ casualis pars, ꝑposita noĩbus. Diuiditur aũt in ꝑpositiuũ, & postpositiuũ, ut definitũ est prius. Proprie tñ
Artic. præpositiui constructio. articulus, qui ꝑpositiuus. facit eñ memoriã ꝓcogniti in cõstructione. ut si dicat quis. homo uenit. in- certũ de quo homine dicit. Sĩ uero hic homo, certũ, nem pe de memorato prius aliquo hominũ. Porrò hoc idem uolunt, qui dicunt articulũ significatiuũ esse tũ primæ no tionis, tum secundæ. Itaq; præpositiui articuli omnibus nominibus pręponũtur, postpositiui uero soli huic inde- finito

τρόπου. οἷον ἄδηλον ὂν ὁπότε τις ἐπελθὼν ἄλλος ἀφαιρήσεται. Καὶ ἰδιώτης ἦν, ὡς ὁ μετὸν, ἢ προσῆκον αὐτῷ τῆς ἀρχῆς. Καὶ ἔπρασσον ταῦτα, δίον ἕτερα. καὶ ἀκουσθὲν αὐτῷ τοὺς πολεμίους παρεῖναι, ἀντεπεξῄει εἰς μάχην. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Προσωπικῶς.

Αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν καὶ εὐθυλογούμεναι, ἀδιαφόρως τοῖς τῶν ῥημάτων προσώποις συντάσσονται. γράφων ὠφελῶ, ὠφελεῖς, ὠφελεῖ. διὰ τὸ μὴ διακριτικὰς εἶναι προσώπων. Καὶ ὀνόμασι μὲν συντασσόμεναι, ἐν ῥήματος μοίρᾳ λαμβάνονται, τοὺς λόγους ἐπαινῶν. ῥήμασι δὲ, ἐν μοίρᾳ ὀνόματος. τοὺς λέγοντας ἐπαινῶ. κἂν ὁμοῦ ἀρσενικὰ ἅμα καὶ θηλυκὰ προτάσσηται μετοχῆς, τὴν τοῦ ἐπικρατεστέρου γένους, τουτέστι τοῦ ἀρσενικοῦ μετοχὴν ἐπάγειν. οἷον ἄνδρες, καὶ γυναῖκες καθήμενοι διαλέγονται. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ θηλυκῶν προτασσομένων σὺν οὐδετέροις, τὴν τοῦ θηλυκοῦ ἐποίσομεν ἅτε προτέρου. οἷον τὸ Ὁμήρου. αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα, εἵατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι. ἢν δ' ἀρσενικὰ ὁμοῦ προταχθῇ κατὰ μετασχηματισμὸν φωνῆς, ἀλλὰ μὴ κατὰ σημασίαν, τὴν οὐδετέραν ἀποδώσομεν μετοχήν. οἷον δὴ καὶ τό. Νοῦς μὲν ἤδη καὶ αἴσθησις ἀπ' ἀλλήλων διακριθέντα. Ἔτι ἐὰν διάφορα προτάσσηται γένη χωρὶς, ἡ μετοχὴ τοῦ ἐγγυτέρου ἔσται. οὐ δὲ κάρης λασιόος οὐδὲ κἀθήνη τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτο. Συνάπτονται δὲ καὶ τοῖς ὑπαρκτικοῖς ῥήμασι μηθὲν πλέον δηλοῦσαι τῶν στοίχων ῥημάτων. οἷον γράφων εἰμὶ, καὶ γεγραφώς. ἴσον γὰρ τῷ γράφω, καὶ γέγραφα.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Ο δὲ ἄρθρον, ἔστι μὲν λόγου πτωτικὸν μέρος προτασσόμενον τοῖς ὀνόμασι. Διαιρεῖται δὲ εἰς προτακτικόν τε, καὶ ὑποτακτικὸν, ὡς διώρισται πρότερον. Κυρίως γε μὴν ἄρθρον τὸ προτακτικόν. ποιεῖ δ' ἀναπόλησιν προεγνωσμένου τοῦ ἐν τῇ συντάξει. οἷον, εἰ μὲν λέγοι τις. ἄνθρωπος ἥκει. ἄδηλον, τίνα ἄνθρωπον λέγει. εἰ δὲ ὁ ἄνθρωπος, δῆλον. προεγνωσμένον γάρ τινα τῶν ἀνθρώπων. Τοῦτο δὲ αὐτὸ βούλονται καὶ οἱ φάσκοντες τ' ἄρθρον σημαντικὸν πρώτης γνώσεως καὶ δευτέρας. Τὰ μὲν οὖν προτακτικὰ πάντων τῶν ὀνομάτων προτίθεται, τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἑνὸς ἀο-

finito quis inclinatiuo. qcũq;. Prẹponũtur similiter & cõ-iunctioni περ. quiquidẽ. & γε. quiquidẽ. & ουν. quinã. poẽtæ etiam & qui & qui dicũt. Sed quãdo simpliciter sic accipiuntur, articulo huic τις copulãtur duntaxat aut ex dictis alicui. Cum uero se quis incertũ significare uult, etiã ποτε innectit cum quis enclitica. ut quisnã erat ille. Adijciatur uero his & ἄττα, quod cum idem, quod quẹcunq;, p̃ponitur. quẹcũq; dixeris. cũ uero idẽ, quod talia, subiũgitur. qualia cunq; sint. Itẽ p̃positiui noĩbus, & participijs generaliter p̃ponuntur. Pronominibus uero non oĩbus. Rursum postpositiui gñaliter noĩbusq;, & participijs, & itẽ pronominibus subnectunt. Sequit itaq; postpositiuus parteis quascunq; casualeis, p̃cedit aũt uerba. ut si dicat quis. Tẽperans q̃ prauis imperat cupiditatibus. Vñ saně nõ proprie erit articulus hic. Verba em̃ p̃cedit q̃ naturaliter articulis nõ possunt coaptari. Vsus itẽ p̃positiui & in distributis casualibus cũ discretiuis cõiunctionib⁹, qdẽ, & uero, idq; tripliciter. Aut em̃ per ntm̃. ut homines alij quidẽ incursabãt, alij uero apparabãt. Aut per genitiuũ. hominũ alij quidẽ Grẹci, alij uero Barbari. Vel per accusatiuũ. ut duceis alios quidem ceperũt, alios uero capere haud quaq̃ potuerunt.

Artic. quib. iungantur particulis.

ἄττα.

Vsus articulorum cum μὲν, & δὲ.

Prolepsis.

Vbi sanè & si per præsumptionẽ plurale uerbũ prẹponitur, antè utrunq;, quod sequitur, ntm̃ oportet p̃cedere in collectione. ut aq̃læ uolauerũt duæ, altera qdẽ ab oriẽte, altera uero ab occidẽte. Si ad distributa singulare seq̃tur, gtũs necesse est, antecedat pluralis. duarũ aq̃larũ altera qdẽ ab oriẽte uolauit, altera uero ab occidẽte. Licet tñ & singulare aliq̃n in singularia diuidere, aliq̃n etiã in pluralia. ut humanũ genus partĩ qdẽ bonũ, partĩ uero malũ. & humani gñis alij qdẽ boni, alij uero mali. Et rursũ plurale interdũ qdẽ in plural. interdũ uero in singu. hoĩm alij qdẽ boni, alij uero mali. duarũ uolu. alt. q. uolatilis, al. u. nõ. Si igit rectus p̃cedat, ponat in collectiõe uerbũ. si uero gtũs, in diuisis, ut ostẽsum est. Volentibus uero & collectionẽ, & partitionẽ per obliquos p̃ferre, necesse est utiq;

& partici

ῥήσεως τῆς ἐγκλινομένης. ὅστις. προτίθεται δὲ ταυτὸ ὁμοίως καὶ συνδέσμους τοῦ περ. ὅσπερ. καὶ τοῦ γε, ὅς γε. καὶ τοῦ πους. ὅσπους. ποιεῖται δὲ καὶ ὅς ῥα, καὶ ὅς νυ λέγουσιν. ἀλλ' ὅταν ἁπλῶς οὕτω λαμβάνηται, τῷ τις συντάσσεται μόνον, ἢ τῶν εἰρημένων τινί. ὅταν δὲ αὐτόν τις ἀγνοοῦντα δηλῶσαι βούληται, καὶ τὸ ποτὲ ἐμπιπλέκει τῷ τις ἐγκλινόμενον. οἷον ὅς τίς ποτε ἦν ἐκεῖνος. Προσκείσθω δὲ τούτοις καὶ τὸ ἅττα, ὡς μὲν τὸ ἅτινα προτασσόμενον. ἅττ' ἂν εἴπῃς. ὡς δὲ τὸ τινὰ ὑποτασσόμενον. ὁποῖ' ἅττ' ἂν ᾖ. Ἔτι τὰ μὲν προτακτικά, ὀνομάτων καὶ μετοχῶν καθόλου προστίθεται. ἀντωνυμιῶν δέ, οὐ πασῶν. Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ καθόλου ὀνόμασί τε, καὶ μετοχαῖς, καὶ ἀντωνυμίαις τυγχάνει ἑπόμενα. ἀκολουθητικὸν ἄρα τὸ ὑποτακτικὸν πάντων τῶν πτωτικῶν. προηγητικὸν δὲ τῶν ῥημάτων. οἷον εἰ λέγοι τις. σώφρων, ὃς τῶν φαύλων κρατεῖ ἐπιθυμιῶν. ὅθεν δὴ καὶ οὐ κυρίως ἂν εἴη ἄρθρον ταυτί. ῥημάτων γὰρ προηγεῖται τῶν μὴ πεφυκότων ἄρθροις συντάττεσθαι. Χρῆσις δὲ τοῦ προτακτικοῦ κἀπὶ τῶν ἐπιμεριζομένων πτωτικῶν τοῖς μεριστικοῖς καλουμένοις συνδέσμοις τῷ μέν, καὶ δέ. τριχῶς δέ. ἢ γὰρ κατ' εὐθεῖαν. οἷον ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἤδη εἰσέτρεχον, οἱ δὲ παρεσκευάζοντο. ἢ κατὰ γενικήν. τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν ἕλληνες, οἱ δὲ βάρβαροι. ἢ κατὰ αἰτιατικήν. τοὺς στρατηγούς, τοὺς μὲν ἔλαβον, τοὺς δὲ λαβεῖν οὐδαμῶς ἠδυνήθησαν.

Πρόληψις.

Ἔνθα δὴ καὶ εἰ μὲν κατὰ πρόληψιν πληθυντικὸν ῥῆμα προστάσσεται, πρὸς ἑκάτερον τὸ ἑπόμενον, εὐθεῖαν δεῖ προηγεῖσθαι ἐν τῇ ἀθροίσει. οἷον ἀετοὶ διέπτησαν δύο, ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. Εἰ δὲ πρὸς τὰ μεριζόμενα ἑνικὸν ἕπεται, γενικὴν δέοι ἂν ἡγεῖσθαι πληθυντικήν. δυοῖν ἀετῶν ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν ἔπτη, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. Ἔξεστι γε μὴν καὶ τὸ ἑνικὸν ὁτὲ μὲν εἰς ἑνικὰ διελεῖν, ὁτὲ δὲ εἰς πληθυντικά. τἀνθρώπειον γένος, τῇ μὲν ἀγαθόν, τῇ δὲ φαῦλον. τἀνθρωπείου γένους, οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ δὲ φαῦλοι. Καὶ αὖ πάλιν τὸ πληθυντικόν, ὁτὲ μὲν εἰς πληθυντικά, ὁτὲ δὲ εἰς ἑνικά. τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ δὲ φαῦλοι. δυοῖν ὀρνίθων, ὁ μὲν πτητικός, ὁ δὲ οὔ. Εἰ μὲν οὖν εὐθεῖα ἡγεῖται, κείσθω ἐν τῇ ἀθροίσει τὸ ῥῆμα. εἰ δὲ γενική, ἐν τοῖς μεριζομένοις, ὡς δέδεικται. Βουλομένοις δὲ καὶ τὴν ἄθροισιν, καὶ τὸν μερισμὸν πλαγίως προσενεγκεῖν, ἀνάγκη δὴ

& participio uti obliqui casus, sumpto loco uerbi, & trãsitionẽ in diuersam personã facere. ut aquilarũ uolãtiũ, huius qdẽ ab oriẽte, illius uero ab occidẽte, æqlis uelocitas. Et per dtm. aquilis uolãtibus, huic quidẽ, illi uero. Et per acũ. aquilas uolãteis, hanc quidẽ, illã uero. nã illud Hõ. ambobus uero sedẽtibus, uenerabilior erat Vlysses, solœcismo est simile. Cęterũ ꝓpriũ ꝑpositiui neu. articuli, non oĩbus mõ orõis partibus, sed orationi ipsi anneċti materi aliter. ista diċtio homo, hęc diċtio mulier, hoc uerbũ dico, hęc oratio Socra. disputat. Quãobrẽ sumẽda erũt ut neu. hmõi oĩa, & indeclin. Itẽ iste artic. qui si cũ aċtõ noĩs copulet, necesse est, ut nõ ad pcedẽs nomẽ solũ, uerũ etiã subiunċtũ ipsi, ad aliud uerbũ ꝓferatur. Virũ mihi dic musa multiſciũ, q plurima peragrauit. Trãsitio aũt hoc loco est à persona in personã. Qđ si reċtus adiũgitur reċto, ad eandẽ personã ambo uerba referunt. uenit uir qui literas mittebat. Rursum si duo obliꝗ fuerint, uel ad alterã personã fieri potest. ut hoĩem (cuius misereor) nutrio. uel per reciprocũ. meipsum (quẽ diligo) curo. Si aũt alter casuũ fuerit reċtus, alter uero obliquꝰ, interdũ ad noĩatiuũ trãsitio uerbalis fiet, à persona in personã. laudat Danaos Hom. quẽ honoro. Et rursum. obijt Patroclus, quẽ dilexit Achilles. Freqũetius tamen ad obliquũ. honoro Homerũ, qui Danaos laudat. Præterea obliqui articuli, qui ad reċtos omniũ casualiũ referũtur. Homerus, cuius, cui, quẽ. E cõtrario qui nominatiuo, oẽs aliorũ casus cõgrue adiũguntur. Homerus, qui Iliada cõscripsit. Homero, qui. Homerũ, qui. Homere, qui. Itẽ eiusdẽ qui, obliqui casualiũ obliquis omnibus adiũguntur. Homerus, cuius, cui, quẽ. In reliquis similiter adiunċtis etiã ꝑpositionibus. à quo, cum quo, circa quẽ. Est aũt qñ post postpositiuũ statim participiũ inferimus, in eodẽ genere, in eodẽꝗ & casu, & numero, uel oblique cõstruċtũ, idꝗ infĩgtõ semper, aut solũ, aut cum noĩe, uel aduerbio. ut eligo uirtutẽ, quã pręsentẽ nullus à me auferat. laudo modũ Socratis, quo præeunte & sedulo existẽte, plurimi profecerũt ad uirtutem. Rursum cum aduerbijs. quo optime uitã instituente. Participium etiam ua-

Ex lib. Iliad. tertio.

Artic. postpositiui constructio.

Initiũ Odyssea Homeri

καὶ μετοχῇ χρῆσθαι πλαγίᾳ ἐν μοίρᾳ λαμβανομένῃ ῥήματος, καὶ μετάβασιν ἑτεροπροσωπικῶς ποιεῖσθαι. ἀετῶν διαπτάντων, τοῦ μὲν ἀπ᾽ ἀνατολῶν, τοῦ δὲ ἀπὸ δυσμῶν, ἴσον τὸ τάχος. Καὶ πρὸς δοτικήν. ἀετοῖς διαπτᾶσι, τῷ μὲν, τῷ δέ. καὶ πρὸς αἰτιατικήν. ἀετοὺς διαπτάντας, τὸν μὲν, τὸν δέ. Τὸ δ᾽ Ὁμήρου. ἄμφω δ᾽ ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς, σολοικοφανές. Ἴδιον δὲ τοῦ προτακτικοῦ οὐδετέρου, τὸ πᾶσι τοῖς τοῦ λόγου μέρεσι, καὶ τῷ λόγῳ αὐτῷ συντάττεσθαι ὁρικῶς. οἷον τὸ ἄνθρωπος, τὸ γυνή, τὸ λέγω, τὸ Σωκράτης διαλέγεται. ὥσθ᾽ οὕτω καὶ εἴη ἄν, ὡς οὐδέτερα πάντα καὶ ἄκλιτα. Ἔτι τὸ ὅς, ὀνόματος αἰτιατικῇ ἐπιπλεκόμενον, ἀνάγκη μὴ πρὸς τὸ ἡγούμενον ὄνομα μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συνημμένον αὐτῷ, ἕτερον ῥῆμα προφέρεσθαι. ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη. Μετάβασις δὲ τοῦτο ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. Εἰ δ᾽ εὐθεῖα συντάττοιτο εὐθείᾳ, πρὸς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἄμφω τὰ ῥήματα ἀναφέρεται. ἧκεν ἀνήρ, ὃς ἐπέστελλεν. Εἰ δὲ δύο πλάγιαι εἶεν, ἤτοι πρὸς ἕτερον πρόσωπον μετάβασις γίνοιτ᾽ ἄν. οἷον τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐλεῶ, τρέφω. ἢ κατ᾽ ἐπιστροφήν. ἐμαυτὸν, ὃν φιλῶ, θεραπεύω. Εἰ δ᾽ ἡ μὲν τῶν πτώσεων εἴη εὐθεῖα, ἡ δὲ πλαγία, ἐνίοτε μὲν καὶ πρὸς τὴν εὐθεῖαν ἡ μετάβασις τοῦ ῥήματος γίνεται ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. ἐπαινεῖ τοὺς Δαναοὺς Ὅμηρος, ὃν τιμῶ. καὶ πάλιν. τέθνηκε Πάτροκλος, ὃν ἐφίλει ὁ Ἀχιλλεύς. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ πρὸς πλαγίαν. τιμῶ Ὅμηρον, ὃς τοὺς Δαναοὺς ἐπαινεῖ. Καὶ αἱ πλάγιαι δὲ τοῦ ὅς πρὸς τὰς εὐθείας ἁπάντων τῶν πτωτικῶν ἀναφέρονται. Ὅμηρος, οὗ, ᾧ, ὅν. Καὶ ἀνάπαλιν τῇ ὅς εὐθείᾳ πᾶσαι αἱ τῶν ἄλλων πτώσεις καταλλήλως συντάσσονται. Ὅμηρος, ὃς τὴν Ἰλιάδα συνέγραψε. Ὁμήρου ὅς. Ὁμήρῳ ὅς. Ὅμηρον ὅς. Ὅμηρε ὅς. Καὶ ἔτι αὐτοῦ ὅς πλάγιαι ταῖς τῶν πτωτικῶν πλαγίαις ἁπάσαις. Ὁμήρου οὗ, ᾧ. ὅν. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. καὶ ὁμοῦ ταῖς προθέσεσιν. ἀφ᾽ οὗ, σὺν ᾧ, περὶ ὅν. Ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ μετὰ ὑποτακτικὸν εὐθὺς μετοχὴν ἐπάγομεν ὁμοιογενῆ καὶ ὁμοιόπτωτον καὶ ὁμοιάριθμον, ἢ πλαγιοσύντακτον κατὰ γενικὴν ἀεί, καὶ ἤτοι μόνην, ἢ σὺν ὀνόματι, ἢ ἐπιῤῥήματι. οἷον αἱροῦμαι ἀρετὴν, ἣν παροῦσαν οὐδεὶς ἄν με ἀφέλοιτο. Ἐπαινῶ τὸν τρόπον Σωκράτους, οὗ καθηγησαμένου, ἢ σπουδαίου γεγονότος, πλεῖστοι ὤναντο τὰ εἰς ἀρετήν. Καὶ σὺν ἐπιῤῥήματι. οὗ ἄριστα τὸν βίον διάγοντος. Μετοχὴν

etiã uariata persona (ut proprijs, & appellatiuis) subiungimus hoc pacto. laudo Socratẽ, quẽ ob uirtutẽ, q̃ in ipso summa fuit, multi imitati, ꝓfecerunt circa honesta. Præterea postpositiuũ sæpenumero nõ ad, quẽ casum exigit sequens uerbũ, redditur, sed ad, quẽ præcedens. Verum Atticũ est hoc. utor, quos habeo, libris. & fruor, q̃ habeo, bonis. Ad hęc postpositiuus interdũ articulus ad uer. plurale singulariter reddi inuenitur. ut homines punitis, q̃s quis falsum iuramentũ iurauerit. Interdũ uero cõtra. ne quisquã Græcorũ huc uenerit consultor, qui mihi semper cõsilia cõsulunt. Adde q̃d sumere quãdoq; licet loco subiũctiui articuli p̃positiuũ, & loco sequẽtis uerbi participiũ ipsum, eadẽ orationis manẽte sententia. Esse tñ eiusdẽ casus, generis, & numeri, q̃ sic trãssumũtur, tã inter se, q̃ cum p̃cedentibus casualibus oportet. Socrates, qui multa fecit bona, multa operatus bona. Quod si nõ referat p̃positiuus ad seq̃ẽs uerbũ, assumendũ est cognatũ, uel synonymũ quid, uel simile, sic. Socrates, cuius sermo de uirtute multus, maxime propter uirtutẽ laudati, uel longã de uirtute orationẽ habentis. Socrati, quo Plato præceptore usus est. docenti Platonẽ, uel institutori Platonis.

Attica constructio. *Ex Home. carmẽ Ilia. tertio.*

Defectiue.

Vsus articulorũ citra casualia expressa.

Plerũq; postpositiui articuli etiã cum defectu aliorum casualiũ ponũtur. uenit, qui mihi amicus. parco, quibus parcere dignũ. Verũ cõe hoc oĩbus relatiuis. Inueniũtur autẽ sine casuali interdũ p̃positiui articuli, sed tũ ad gtñ, & eundẽ antecedẽtis casum referunt subintellectũ. ut oratio quidẽ hęc prima, secũda uero q̃ philosophorũ. Respõdetur etiã huic nomini quis interrogatiuo per qui postpositiuũ cũ uerbo eodẽ p̃cedente, uel cũ altero quopiã. ut q̃s fecit Odysseã? qui & Iliada fecit. Et omisso uerbo extrinsecus à cõmuni. quis fecit Odysseã? qui & Iliada. Quãdo aũt cum altero, unice. quis Cerberũ ax inferno eduxit? q in Nemea leonẽ interfecit. Et cum p̃positiuo quidem articulo, & participio fieri potest redditio similiter. quis fecit Odysseam? & Iliadẽ modulatus. quis eduxit Cerberũ? & leonis interfector.

Compositio.

δὲ ἑτεροπροσωπικῶς, ὡς καὶ τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς, ἐπαγομένων ὧδε. ἐπαινῶ Σωκράτην, ὃν ἀρετῆς ἐν ἑαυτῷ οὔσης τελείας, πολλοὶ μιμησάμενοι ἐπέδωσαν περὶ τὰ καλά. Ετι τὸ ὑποτακτικὸν πολλάκις, οὐ πρὸς, ἣν πτῶσιν ἀπαιτεῖ τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα, ἀποδίδοται, ἀλλὰ πρὸς ἣν τὸ ἡγούμενον. Αττικὸν δὲ τὸ τοιοῦτο. χρῶμαι, οἷς ἔχω βυβλίοις. καὶ ἀπολαύω, ὧν ἔχω ἀγαθῶν. Ετι τὸ ὑποτακτικὸν ἐστι μὲν, οὗ πρὸς πληθυντικὸν ἑνικὸν ἀποδιδόμενον εὕρηται. οἷον ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅς τις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ. ἔστι δ' οὗ τὸ ἀνάπαλιν. μήτις ἀχαιῶν ἔνθα δ' ἐπέλθῃ βουληφόρος οἵ τέμοι ἀεὶ βουλὰς βουλεύουσι. Προσκεῖσθαι δὲ καὶ λαμβάνειν ἔνθα ἂν οἷόν τε ᾖ, ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ προτακτικὸν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἑπομένου ῥήματος μετοχὴν, τὴν αὐτὴν τοῦ λόγου φυλάττοντας ἔννοιαν. Εἶναί γε μὴν ὁμοιόπτωτα, καὶ ὁμοιογενῆ, καὶ ὁμοιάριθμα τὰ μεταληφθέντα ἀλλήλοις τε, καὶ τοῖς ἡγουμένοις πτωτικοῖς δεῖ. Σωκράτης, ὃς πολλὰ πεποίηκεν ἀγαθά, ὁ πολλὰ πεποιηκὼς ἀγαθά. Κἂν μὴ ᾖ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πρὸς τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα, μεταληπτέον τὸ σύστοιχον, ἢ συνώνυμόν τι, ἢ ὅμοιον, ὧδε. Σωκράτης, οὗ λόγος ἐπ' ἀρετῇ πολύς. τοῦ μάλιστα δι' ἀρετὴν ἐπαινουμένου, τοῦ πολὺν ἐπ' ἀρετῇ λόγον ἔχοντος. Σωκράτει, ᾧ Πλάτων διδασκάλῳ ἐχρήσατο. τῷ διδάξαντι Πλάτωνα, ἢ καθηγησαμένῳ Πλάτωνος.

Ελλειπτικῶς.

Πολλάκις δὲ τὰ ὑποτακτικὰ, καὶ σὺν ἐλλείψει ἑτέρων πτωτικῶν κεῖται. ἥκει, ὅς ἐμοὶ φίλος. φείδομαι, ὧν φείδεσθαι ἄξιον. Κοινὸν δὲ τὸ τοιοῦτο πάντων τῶν ἀναφορικῶν. Ελλειποπτωτεῖ δ' ἔτι καὶ τὰ προτακτικὰ, ἀλλὰ πρὸς γενικὴν, καὶ ἀφηγουμένην τὴν πτῶσιν συνεπιφέρονται νοουμένην. οἷον λόγος μὲν οὑτοσὶ πρῶτος, δεύτερος δὲ, ὁ τῶν φιλοσόφων. Αποδίδοται δὲ καὶ τῷ τις ἐρωτηματικῷ τὸ ὃς ὑποτακτικὸν μετὰ ῥήματος τοῦ αὐτοῦ τῷ προηγουμένῳ, ἢ καὶ ἑτέρῳ τῷ. οἷον τίς ἐποίησε τὴν ὀδύσσειαν; ὃς καὶ τὴν Ιλιάδα ἐποίησε. Καὶ ἄνευ ῥήματος ἔξωθεν ἀπὸ κοινοῦ. τίς ἐποίησε τὴν Οδυσσείαν; ὃς καὶ τὴν Ιλιάδα. ὅταν δὲ μεθ' ἑτέρου μοναχῶς. τίς κέρβερον ἐξ ἄδου ἀνήγαγεν; ὃς καὶ τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα ἀνεῖλεν. καὶ σὺν προτακτικῷ δὲ ἄρθρῳ καὶ μετοχῇ γίνοιτ' ἂν ἡ ἀπόδοσις ὁμοίως. τίς ἐποίησε τὴν Οδυσσείαν; ὁ καὶ τὴν Ιλιάδα ποιήσας. τίς ἀνήγαγε κέρβερον; ὁ καὶ τὸν λέοντα ἀνελών.

Compositio.

Articulorũ coniunctio. Melius aũt plerunq; cõpositio orationis perficit̃, si articuli à proprijs casualibus ita seiũgant̃, ut quicq̃ intercedat aliud. ut curã habentes. Quo in loco sanè etiã contingit, ut inter sese continui iaceant articuli, neq; eandẽ constructionẽ seruent cũ proprijs casualibus, sed inuersam. Nam primus articulus semper secundi casualis sit. Loquor de duobus semper ultimis. unde si tres cõtinui fuerint, idem secundo ad primũ cõtinget, quẽadmodũ etiã primũ, & secundũ similiter ordinari cum suis ipsorũ casualibus nihil prohibet. cuiusmodi est, omnium assumentes curam. Verum hæc quidem non huius sunt consyderationis.

DE PRONOMINE.

Pronominis finitio. Ronomẽ uero (prout uox sonat) dictio est assumpta pro nomine. Etenim cũ noĩa prima, & secunda careãt persona, hoc q̃dem accessit, quod posset oẽm personã exhibere uerbis, ad orationis perfectionẽ. ego scribo, tu scribis, ille scribit.

DIVISIO.

Pronominis diuisio. Diuidit̃ aũt p̃nomẽ in primitiuũ, demõstratiuũ, & adpositiuũ, & in q̃cunq; alia diuisum est prius. Porrò aliud est perfectũ. hęc mihi. aliud inclinatiuũ. hęc mihi. Rursum q̃dã per se passa, siue reciproca. meipsum. q̃dã passa quidam extrinsecus. ut me.

Primitiua.

Primitiuorum usus. Primitiuorũ igitur noĩatiui semper ad discretionẽ personarũ aliarũ sumũtur. Nos diximus, & nõ alij. ego scripsi, & nõ alter. Obliqui uero (siquidẽ debitũ habeant tonum) & hi quoq; personas distinguũt. me audiuisti, & nõ alium. Quod si initialẽ abijciant uocalẽ, absolute dicunt̃ inclinatiui. audiuisti me, & dedisti mihi, & lætificasti me. Omnino autẽ & hæc, & quæ uocantur demõstratiua, & relatiua, non suscipiunt articulum.

Deriuatiua.

Deriuatorum usus. Deriuatiuis tñ articuli p̃ponunt̃, quẽadmodũ & adiectiuis etiã nominibus. Eandẽ enim cũ illis uim, eandẽq; omnino constructionẽ hñt, quã & adiectiua, & participia cum nomi-

Συνθήκη.

Βελτίων δὲ πολλάκις συνθήκη λόγου ἀποτελεῖται, τῶν ἄρθρων τοῖς ἰδίοις πτωτικοῖς μὴ συναπτομένων, ἀλλά τινος μεσολαβοῦντος ἑτέρου. οἷον, οἱ τὴν φροντίδα ἔχοντες. ἔνθα δὴ καὶ συμβαίνει ἐπ' ἄλληλά τε κεῖσθαι τὰ ἄρθρα, καὶ μὴν τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἔχειν τοῖς ἰδίοις πτωτικοῖς, ἀλλ' ἀντίστροφον. τὸ γὰρ πρῶτον τῶν ἄρθρων ἀεὶ τοῦ δευτέρου τῶν πτωτικῶν γίνεται. λέγω δὲ περὶ δυοῖν ἀεὶ τελευτώντων. ὥστε κἂν τρία ἐπάλληλα ᾖ, ταυτὸ ἂν τῷ δευτέρῳ πρὸς τὸ πρῶτον συμβαίνειν, ὥς τό γε πρῶτον καὶ δεύτερον ὁμοιοτακτεῖσθαι τοῖς ἰδίοις αὐτῶν πτωτικοῖς οὐδὲν ἂν κωλύοι. οἷον οἱ τὴν τῶν ἁπάντων ἀνειληφότες φροντίδα. ἀλλὰ τὰ μὲν τοιαῦτα ἑτέρας ἐστὶ θεωρίας.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ.

Ἀντωνυμία δὲ κατὰ τοὔνομα λέξις ἐστὶ λαμβανομένη ἀντὶ ὀνόματος. τῶν γὰρ ὀνομάτων πρώτου καὶ δευτέρου ἀμοιρούντων προσώπου, ἥδε πρόσεισι δυναμένη πᾶν πρόσωπον παρέχειν τοῖς ῥήμασιν εἰς λόγου τελείωσιν. ἐγὼ γράφω, σὺ γράφεις, ἐκεῖνος γράφει.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.

Διαιρεῖται δὲ εἰς πρωτότυπον, καὶ δεικτικὴν, καὶ ἐπιταγματικὴν, καὶ ὅσα ἄλλα διώρισαι πρότερον. ἔστι δὲ καὶ ἡ μὲν ἐντελής. ταῦτα ἐμοί. ἡ δὲ ἐγκλιτική. ταῦτά μοι. καὶ αἱ μὲν αὐτοπαθεῖς εἴτ' οὖν ἰδιοπαθεῖς. ἐμαυτόν. αἱ δὲ, ἑτεροπαθεῖς. οἷον ἐμέ.

Πρωτότυποι.

Τῶν μὲν οὖν πρωτοτύπων αἱ εὐθεῖαι πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἀεὶ ἑτέρων λαμβάνονται. ἡμεῖς εἴπομεν καὶ οὐχ ἕτεροι, ἐγὼ γέγραφα καὶ οὐχ ἕτερός τις. αἱ δὲ πλάγιαι, ἣν μὲν ὀρθοτονῶνται, καὶ αὗται δὴ πρόσωπα διαστέλλουσιν. ἐμοῦ ἤκουσας, καὶ οὐκ ἄλλου. ἣν δὲ τὸ ἀρκτικὸν ἀποβάλλωσι φωνῆεν, ἀπολύτως λέγονται ἐγκλινόμεναι. ἤκουσάς μου, καὶ ἔδωκάς μοι, καὶ εὔφρανάς με. Πάντη δὲ αὗταί τε, καὶ αἱ καλούμεναι δεικτικαὶ, καὶ ἀναφορικαὶ, οὐκ ἐπιδέχονται ἄρθρον.

Παραγωγοί.

Τῶν γε μὴν παραγώγων τὰ ἄρθρα προτίθεται, ὥσπερ καὶ τῶν ἐπιθέτων δὴ καὶ τῶν ὀνομάτων. ταυτὸν γάρ πως ἐκείνοις δύνανται. ὅλως τε σύνταξιν ἔχουσιν, ἣν τὰ ἐπίθετα, καὶ αἱ μετοχαί,

cum nominibus proprijsq́,& appellatiuis,nẽpe in ſimili genere, in ſimili caſu,& ſimili numero,cũ proprijs,& appellatiuis cõſtruuntur.mea domus,mea habitatio,meũ domicilium,noſter pater,noſtra mater, noſter filius.Neceſſe eſt etiam poſſeſſiuis (quæ uerbo primæ uel ſecundę perſonæ cõnectuntur) primitiua adiungi,perinde ac nominibus. ut tu meus puer,diſcis, ego uero tuus pater,doceo. Quemadmodũ tu quidem Plato doceris, ego uero Socrates doceo. Rurſum primæ & ſecũdæ perſonæ poſſeſſiua cum aſſumptis extrinſecus perſonis apte coniunguntur. ut meus puer te, uel illum diligit. Tertiæ uero,ſine uoce altera poſſeſſorẽ ſignificãte, copulari cum diuerſa perſona nolunt. Solœciſmus enĩ eſt, ſi quis dicat. ſuus filius diligit me. & igitur ſuus ipſorum puer, dicendum, uel puer ipſorum ſine poſſeſſiuo.

Retranſitio.

Quãdo fiat perſonæ in pſonam mutua trãſitio.

In reciprocatione tamẽ bene ſe habet cõſtructio,ſi ſuũ ſolum habet.ut pronomina primæ,& ſecundæ perſonæ. Voco aũt retranſitionẽ, qñ ab utraq́ perſona in utranq́ tranſitio conſpicitur uerbi. ut rogant te, ſuis auxiliari, & deos, deasq́ precor omneis, ut quantã beneuolentiã habere perago & erga hanc urbẽ & uos omneis,tãtundem fore mihi apud uos. Poſſeſſiua etiam(ut paucis dicã) ad ea referunt,quæ poſſidẽt,nõ quæ poſſident. ut lumẽ meorũ oculorũ. nõnunq̃ tamẽ ad ea,quæ poſſidentur. meũ lumẽ oculorũ. Simile uero & hoc. Noſti Neptune meũ in pectoribus conſilium.

Ex procemio oratiõis Demoſthe. περὶ στεφάνου.

Differentia.

Iliad. α.

Differt aũt in conſtructione deriuatiuũ pronomẽ à primitiuo,quatenus ſanè primitiuũ adiungitur uerbo,& nomini, & participio. ut Filiam aũt mihi ſoluite charam. & quidẽ mea conſilia intelligebant inuito me. Et tã in eadẽ perſona, q̃ in diuerſa. Ille imperiũ nactus, nihil ducebat alios. hic uero maxima circa ipſum collecta manu, ibat in hoſteis. ut ſanè & illud Demoſt. cum preparaſſet libellum non in me,ſed in auunculũ meum. Deriuatum uero nominibus ſolis. luant Danai meas lachrymas.

Demoſthe. in oratione κατὰ ἀνδροτίωνος.

Verba Chryſæ, Iliad. α.

Recipro-

πρὸς τὰ κύριά τε, καὶ προσηγορικά, ὁμοιογενῶς δὲ, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως τοῖς κυρίοις τε, καὶ προσηγορικοῖς συντάσσονται. ὁ ἐμὸς οἶκος, ἡ ἐμὴ οἰκία, τὸ ἐμὸν οἴκημα. ὁ ἡμέτερος πατὴρ, ἡ ἡμετέρα μήτηρ, τὸ ἡμέτερον τέκνον. Ἀνάγκη δὲ ταῖς κτητικαῖς, ταῖς δὲ ῥήματι πρώτου, ἢ δευτέρου προσώπου συναπτομέναις, τὰς πρωτοτύπους συντάττειν, καθάπερ καὶ τοῖς ὀνόμασιν. οἷον σὺ ὁ ἐμὸς παῖς, μανθάνεις, ἐγὼ δὲ ὁ σός γε πατὴρ, διδάσκω. ὥσπερ σὺ μὲν ὁ Πλάτων διδάσκῃ, ἐγὼ δὲ ὁ Σωκράτης διδάσκω. Ετι αἱ μὲν τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου προσώπου κτητικαὶ, τοῖς ἔξωθεν εὖ μάλα προσώποις συνάπτονται. οἷον ὁ ἐμὸς παῖς σὲ ἢ ἐκεῖνον φιλεῖ. αἱ δὲ τοῦ τρίτου, δίχα τοῦ ἑτέρου τὸν κεκτημένον δηλοῦντος αὐτὸν, συνταχθῆναι πρὸς ἕτερον πρόσωπον οὐκ ἐθέλουσι. σολοικισμὸς γὰρ τὸ φάναι. ὁ σφότερος παῖς φιλεῖ ἐμέ. καὶ οὖν ὁ σφέτερος αὐτῶν παῖς ῥητέον, ἢ ὁ παῖς αὐτῶν, ἄνευ τοῦ κτητικοῦ.

Αντιμετάβασις.

Κατὰ μέντοι γε ἀντιμετάβασιν εὖ ἔχει συντάξεως τὸ σφέτερον μόνον. ὡς καὶ τὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου. καλῶ δὲ ἀντιμετάβασιν, ἵνα ἑκατέρωθεν ἐπὶ θάτερα μετάβασις θεωρεῖται ῥήματος. οἷον δέονταί σου τοῖς σφετέροις ἐπικουρῆσαι, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι, καὶ πάσαις, ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει, καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ᾽ ὑμῶν. Ετι αἱ κτητικαὶ ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, πρὸς τὰ ἔχοντα, οὐ πρὸς τὰ ἐχόμενα. οἷον τὸ φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν. ἐνίοτε μέντοι καὶ πρὸς τὰ ἐχόμενα. τὸ ἐμὸν φῶς τῶν ὀφθαλμῶν. ὅμοιον δὲ καὶ τό. ἔγνως ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐνὶ στήθεσι βουλήν.

Διάφορα.

Διαφέρει δὲ κατὰ περὶ τὴν σύνταξιν ἡ παράγωγος ἀντωνυμία τῆς πρωτοτύπου, ἡ δὲ ἡ μὲν πρωτότυπος συντάσσεται ῥήματι καὶ ὀνόματι καὶ μετοχῇ. παῖδα δέ μοι λύσατε φίλην. καὶ μὲν μεῦ βουλέων ξύνιον ἀέκοντος ἐμοῖο. καὶ ταυτοπροσωπικῶς τε, καὶ ἑτεροπροσωπικῶς. ἐκεῖνος γὰρ ἀρχῆς λαβόμενος παρ᾽ οὐδὲν ἦγε. τοὺς ἄλλους. ὁ δὲ μεγίστης περὶ αὐτὸν συνειλεγμένης δυνάμεως ᾔει ἐπὶ τοὺς πολεμίους. οἷον δὴ καὶ τὸ Δημοσθένους. κατασκευάσας γραφὴν οὐκ ἐπ᾽ ἐμὲ, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὸν θεῖόν μου. ἡ δὲ παράγωγος ὀνόμασι μόνοις. τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα.

Reciprocatio.

In reciprocatione tamē neq; primitiuo (cum eadē persona & agit, & patitur) neq; deriuatiuo utimur, sed cōpositis. ut nobis ipsis auxiliemur. &, uide teipsum.

Relatio.

Accidit p̄terea & pronomini relatio in tertia pers. per quā prędicta quędā noīa cum recordatione per p̄nomen repetunt̄, cū sumi nō possint denuo. Iuppiter uero ut Troianos & Hectora nauibus admouit, hos siuit inibi tolerare laborē, ac ęrūnas indesinēter, ipse aūt retroflexit oculos splēdidos. Si enim quis Iuppiter rursum dicat, & non ipse, non alliget utrūq; ad Iouē, sed principiū quasi orōis alterius faciet. Affine uero huic. & præuenit ad Cyrum ipsum magis amās. Vbi nō solū per p̄nomē reddidit, ut in cæteris pronominibus animaduertere licet, uerū relatio facta est, quę ne in nominibus quidem fieri potest, nisi quæ assumpserint articulos.

Initium Iliad. v.

Demonstratiua.

Iam non quemadmodū relatiua, itidē & demōstratiua uice antedictorū nominū sumunt̄, sed eorū q̄ demonstratiue proferri nō possunt. Peculiare sanè pronominib⁹ & illud, iuxta diuersas uoceis, diuersas reddere personas tertias. Nam uerba una uoce pluribus etiā tertijs conueniunt personis. dicimus itaq;, quod scribit Socra. uel Callias, uel quicūq; alius. nō itē uero & in pronoīe similiter. Definiūtur aūt pronoīm personæ non solū pręsentiū demonstratione, sed & relatione & animaduersione absentiū. Quāobrē sanè & ab Aristarcho dictū est, cognata esse personis pronomina. Definiunt̄ em̄ similiter per omnem personā, aut demōstratione, aut relatione, cū uerba in tertia persona indefinita sint, nisi q̄ excepti actus. ut tonat, fulgurat, pluit. Nam deus subintelligendus, qui hęc agit. Quādoquidē tertia nō multū in his definita est. Gn̄aliter aūt quēadmodū noīa, ita & pronomina cū uerbis in casu unoquoq; cōstruuntur. Et cum rectis quidē intrāsitiue. ut hic currit. Cum obliquis uero transitiue. huius misereor, huic gratificor, hunc laudo. Nisi uerba absoluta quidem & indepen

Αὐτοπαθεία.

Ἐπ' αὐτοπαθείας γε μὴν οὔτ' οὖν πρωτοτύπῳ, ὅταν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε καὶ πάσχῃ, οὔτ' οὖν παραγώγῳ χρώμεθα, ἀλλὰ τοῖς συνθέτοις. ἑαυτοῖς βοηθοῦμεν. καὶ ὅρα σαυτόν.

Ἐπαναφορά.

Συμβαίνει δὲ τῇ ἀντωνυμίᾳ καὶ ἐπαναφορὰ ἐν τρίτῳ προσώπῳ, δι' ἧς προειλημμένα ἄττα ὀνόματα σὺν ἀναμνήσει ἀντωνομάζοιτ' ἄν, ληφθῆναί γε μὴ δυνάμενα ἔτι. Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσεν, Τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν Νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ. εἰ γάρ τις Ζεὺς πάλιν λέγοι καὶ οὐκ αὐτὸς, ὃν συνάξει ἀμφότερα πρὸς τὸν Δία, ἀλλ' ἀρχὴν ὥσπερ λόγου ἑτέρου ποιήσεται. Ἐγγὺς δέ τι τούτου καὶ τό. ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ αὐτὸν μᾶλλον φιλοῦσα. Οὐ μόνον δὴ ἀντωνόμασαι, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντωνυμιῶν ἐπινοῆσαί ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἀναφέρεταί γε, ὅσπερ οὐκ ὀνομάτων ἂν εἴη, ἀλλ' ἢ προσλαβόντων τὰ ἄρθρα.

Δεικτικαί.

Οὐ καθάπερ δὴ αἱ ἀναφορικαί, οὕτω τοι καὶ αἱ δεικτικαὶ ἀντὶ προλεχθέντων ὀνομάτων λαμβάνονταί τινων, ἀλλ' ἀντὶ τῶν δεικτικῶς ἐξενεχθῆναι μὴ δυναμένων. Ἴδιον γέ τοι τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ τὸ κατὰ διαφόρους φωνάς, διάφορα ποιεῖν πρόσωπα τρίτα. Τὰ γάρ τοι ῥήματα κατὰ μίαν φωνὴν πλείοσι τρίτοις ἀνήκει προσώποις. λέγομεν οὖν, ὅτι γράφει Σωκράτης, ἢ Καλλίας. ἢ ὁστισοῦν. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐπ' ἀντωνυμίας ὡσαύτως. Ὥρισται δὲ τὰ τῶν ἀντωνυμιῶν πρόσωπα οὐ μόνῃ τῇ τῶν παρόντων δείξει, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀναφορᾷ καὶ ἀναπολήσει τῶν ἀπόντων. Ὅθεν δὴ καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ εἴρηται, συζύγους εἶναι τοῖς προσώποις τὰς ἀντωνυμίας. ὁρίζεται γὰρ ὁμοίως κατὰ πᾶν πρόσωπον, ἤτοι ἐνδείξει, ἢ ἀναφορᾷ, τῶν ῥημάτων ἐν τρίτῳ προσώπῳ ἀοριστούντων, εἰ μή πω ἐξαίρετόν τι. οἷον βροντᾷ, καὶ ἀστράπτει, καὶ ὕει. τὸν γὰρ θεὸν ἐπινοητέον, ὡς ταῦτ' ἐνεργοῦντα. ἐπεὶ τό γε τρίτον οὐ πάνυ τι οὐδ' ἐπὶ τούτων γε ὥρισται. Καθόλου δὲ ὥσπερ τὰ ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ ἀντωνυμίαι τοῖς ῥήμασι κατὰ πτῶσιν ἑκάστην συντάσσονται. καὶ ταῖς μὲν εὐθείαις ἀμεταβάτως. οἷον οὗτος τρέχει. ταῖς δὲ πλαγίαις μεταβατικῶς. τούτου φείδομαι, τούτῳ χαρίζομαι, τοῦτον ἐπαινῶ. ἢν μὴ τὰ ῥήματα ἀπόλυτα ἄττα

& independentia sint. ut uiuo, ditor, & ualeo.

Discretiuum.

Cæterũ apponimus rectũ uerbis plerũq;, nõ tanq̃ qui non insit uirtute, & intelligatur, sed uel maioris significãtiæ causa, uel discretionis. Distinguit enim maxime personas pronomẽ. Preterea & si cõiunctio assumatur sic. tu quidem docebas literas, ego uero ueniebã ad ludum.

Demosthe. in oratione περὶ στεφάνου.

Composita.

Porrò compositorũ usus (ut dictũ est) quoties eadem persona & agit, & patitur. horũ autẽ unũquodq; in agẽs ipsum retorquetur, uel in aliquid illius tanq̃ refractiuum. seruo meipsum, seruo quæ meiipsius. Dici potest & quæ meiipsius, me seruãt. Itaq; fit dupliciter circa reciprocum possessiuũ cõstructio. siue à possessore in rẽ possessam, siue contra. Vbi etiã assumere licet nomẽ equiualẽs, quale est peculiare, uel ꝓpriũ, uel tale quid. Socrates suiipsius filium instituit, & propriũ filiũ. Licet & nomini ipsi gtm̃ pronominis cõpositi adiungere. relinquo hæredẽ proprium meiipsius filiũ. amat unusquisq; ꝓpriũ suiipsius filiũ. Homeri proprius liber, propria loquẽtis cura. Cõmune etiã & hoc ipsum possessiuis. ut tuũ utiq; est ô Socrates, & hoc cognoscere, omnia iusta inter nos cognoscẽtis, & meam quidẽ ipsius miseri uitã. Nam illud, me ipsum, intẽsiue dicitur, ad imitationẽ, me iuuat, absoluti. Verũ quia cõpositum singulariter solũ profertur, ideo cum relatiuo componimus simplicia, hisq; utimur in eodẽ casu tã in duali, q̃ in plurali. ut nos ipsos iuuamus, nobis ipsis iungimur, uos ipsos iuuatis. Verũ in tertia persona nõ similiter. In pluralibus tamen ad hunc modũ. nostrum ipsorũ, nobis ipsis, nos ipsos, uestrum ipsorũ, uobis ipsis. Licet etiam in plurali dicere & suiipsorum, sibiipsis, seipsos, cõmuniter per omneis personas. seipsos iuuamus, iuuatis. iuuant. Verũ non itẽ & seipsum iuuo, aut iuuas. Deprehenditur em̃ incongruentiã habere à meipsum, ut dictum est.

Platonis in Gorgia.

Mutuopassum.

Cõsimilis aũt est quodãmodo his & inuicẽ cõstructio. Nã loco reciprocationis uniuersi aggregati, & hęc in cõ-

plexu

καὶ ἄσχετα ᾖ, οἷον τὸ ζῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω.

Διακριτικόν.

Προσίθεμεν δὲ τὴν εὐθεῖαν τοῖς ῥήμασι πολλαχῆ, οὐχ ὡς μὴ ἐνοῦσαν δυνάμει, καὶ νοουμένην, ἀλλ' ἤτοι πλείονος ἐνδείξεως ἕνεκα, ἢ διαστολῆς. Διακριτικωτάτη γάρ τοι πρόσωπον ἡ ἀντωνυμία. ἄλλως τε κἂν σύνδεσμος προσλαμβάνηται ὧδε. σὺ μὲν ἐδίδασκες τὰ γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων.

Συνθετοί.

Τῶν δὲ συνθέτων χρῆσις μὲν ὥσπερ εἴρηται, ἐπὰν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε, καὶ πάσχῃ. ἑκάστη δὲ ἐστὶ τὸ ἐνεργοῦν αὐτὸ ἐπιστρέφει, ἢ ἐπί τι τῶν αὐτοῦ, ὡσπερεὶ ἀντανακλωμένη. σώζω ἐμαυτόν, σώζω τὰ ἐμαυτοῦ. ἔστι δὲ φάναι, καὶ τὰ ἐμαυτοῦ ἐμὲ σώζει. ὥς τε διχῶς ἡ περὶ τὸ αὐτοπαθὲς κτητικὸν σύνταξις. ἤτοι ἀπὸ τοῦ κεκτημένου ἐστὶ τὸ κτῆμα, ἢ ἀνάπαλιν. ἔνθα δὴ καὶ μεταλαμβάνειν ἔξεστιν ὄνομα ἰσοδυναμοῦν. οἷον τὸ ἴδιον, ἢ οἰκεῖον, ἢ τοιοῦτό τι. Σωκράτης τὸν ἑαυτοῦ παῖδα παιδεύει. καὶ τὸν ἴδιον παῖδα. πρός τε αὐτῷ τῷ ὀνόματι καὶ τὴν γενικὴν τὰ συνθέτου συντάσσειν. ἀφίημι κληρονόμον τὸν ἴδιον ἐμαυτοῦ παῖδα. φιλεῖ πᾶς ὁστισοῦν τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ υἱόν. Ὁμήρου ἴδιον τὸ βυβλίον, τῇ ἰδίᾳ τοῦ λέγοντος ἐπιμελείᾳ. Κοινὸν δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ πρὸς τὰς κτητικάς. οἷον σὸν ἄρα δεῖν ὦ Σώκρατες καὶ τοῦτο γνῶναι τοῦ πάντα τὰ δίκαια ἐν ἡμῖν εἰδότος, καὶ τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου βίον. Τὸ δ', ἐμὲ αὐτόν, ὠφελεῖ ἐπιτατικῶς λέγεται, πρὸς τὸ ἐμὲ ὠφελεῖ ἀπολελυμένον. Ὅτι δὲ τὸ σύνθετον ἐστὶ μόνων τῶν ἑνικῶν, διὰ τοῦτο τῇ ἀναφορικῇ συντάσσοντες ταῖς ἁπλαῖς χρώμεθα ὁμοιοπτώτως ἐπί τε δυϊκοῦ, καὶ πληθυντικοῦ. οἷον νῶι αὐτὼ ὠφελοῦμεν, νῶϊν αὐτοῖν ἁπτόμεθα, σφῶϊ αὐτὼ ὠφελεῖτον. Οὐκέτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ὁμοίως. Κἀπὶ τῶν πληθυντικῶν δ' ἔτοι ὡσαύτως. ἡμῶν αὐτῶν, ἡμῖν αὐτοῖς, ἡμᾶς αὐτούς, σφῶν αὐτῶν, σφίσιν αὐτοῖς, σφᾶς αὐτούς. Ἔστι γε μὴν πληθύνοντι λέγειν, καὶ ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτοὺς κοινῇ κατὰ πάντων προσώπων, ἑαυτοὺς ὠφελοῦμεν, ὠφελεῖτε, ὠφελοῦσιν. οὐκέτι δὲ καὶ ἑαυτὸν ὠφελῶ, ἢ ὠφελεῖς. διαλέγχεται γάρ τοι ἀκαταλλήλως ἔχον ὑπὸ τοῦ ἐμαυτόν, ἢ σαυτόν, ὡς εἴρηται.

Ἀλληλοπαθές.

Παραπλήσια δέ πως τουτοισί, καὶ ἡ τοῦ ἀλλήλου σύνταξις. δι' αὐτοπάθειαν γὰρ τοῦ ὕλου ἀθροίσματος καὶ ταῦτα ἐστὶ τῶν συμ-

πλεκομένων

plexu accipientes dicimus. inuicem iuuamus, iuuatis, iuuant. Sed quoniā non partes singulæ à se ipsis patiūtur, sed ab alia alia uicissim, nuncupetur nobis non reciprocatio huiusmodi, sed mutua passio. Manifestum igitur, ut talia pronomina, uerba passiua non possint admittere. Etenim reciprocatio, actus in seipsum agentis est, ut dictum est.

DE PRAEPOSITIONE.

Aeterum præposita dictio omnibus oratiōis partibus, eamq; ob rem pp̄ositio noīata, diuisa est quidē prius. Hic uero quonā pacto construatur, cōsyderemus. Præponit itaq; orōis partibus, aut per cōpositionē, aut per appositionē. Cōpositionis em̄ est. cōtubernalis, aduena, domesticus, inquilinus. Appositionis uero. in Atticā, uel de Attica. Hāc aūt quæ ex appositione est, cōstructionē significare uolūt, pp̄ositionē dicentes pp̄oni tā in cōpositione, q̄ in construc.

Præpositiuæ coniunctiones. Vident aūt pp̄ositiones cōiunctionalis cōstructionis esse declaratiuę. Vñ & à Stoicis pp̄ositiuæ cōiuncti. uocabāt. Nā propter q̄d dolet, idē qđ gratia cuius dolet, notat. & ex negligētia, idē qđ ob negligentiā. Nec sanè latet, si & quòd cōiunctio, assumpta per, aut scđm, cōstructionē retineat cōiunctionalē. nēpe uerbis semper ex cōpositione adsunt pp̄ositiones. ut describo, & ptestor. Fitq; intrinsec⁹ inflexio. ut describebā, siq̄d aliud à simplici rep̄sentet cōpositū. Qđ si nihil amplius, extrinsecus fit inflexio, uelut & in simplicibus. dormio, bam. sedeo, bā. Porrò pp̄ositio per appositionē cū recto, aut utō nunq̄ ordinat. Cōstruit aūt cum obliqs ad hunc modū. In.

Ἐν prępositio quidē semper cū dtō. in domo, in foro. illud uero in inferni, & in præceptoris, per defectū dicit. Est itaq; hic intelligēdus loco, aut domo, dtūs. Εἰς.

Εἰς sempet cum actō. ad concionē, ad forū. Cęterū ad inferni, & ad pceptoris defectiue dicit, sicut & in ἐν. At em̄ in rebus quidē inanimatis εἰς, in animatis uero πρὸς maxime utendum est. eo in forum, mitto aurum ad te. Magis proprie

πλεκομένων λαμβάνοντες λέγομεν. ἀλλήλους ὠφελοῦμεν, ὠφελεῖτε, ὠφελοῦσιν. ὅτι γε μὴν οὐ τὰ μέρη καθ' ἕκαστον ὑφ' ἑαυτῶν πάσχει, ἀλλ' ὑφ' ἑτέρου ἀμοιβαδόν, προσαγορευέσθω ἡμῖν μὴ αὐτοπαθὲς τὸ τοιοῦτο, ἀλλ' ἀλληλοπαθές. Δῆλον δ' ἄρα καὶ ὡς αἱ τοιαῦται ἀντωνυμίαι ῥήματα οὐκ ἂν ἐπιδέχοιντο παθητικά. Τὸ γὰρ αὐτοπαθὲς ἐνέργεια τοῦ εἰς ἑαυτὸ ἐνεργοῦντός ἐστιν, ὡς εἴρηται.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Η δὲ προτιθεμένη λέξις πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν καὶ διὰ τοῦτο πρόθεσις ὀνομαζομένη, διήρηται μὲν πρότερον. ἐνταῦθα δὲ ὅπως συντάξεται θεωρῶμεν. προτίθεται μὲν οὖν τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἢ κατὰ σύνθεσιν, ἢ κατὰ παράθεσιν. συνθέσεως μὲν γὰρ τὸ σύνοικος, πάροικος, ἔποικος, μέτοικος. παραθέσεως δὲ τὸ ἐπὶ τὴν Ἀττικήν. ἢ κατὰ τῆς Ἀττικῆς. ταύτην δὲ τὴν ἐκ παραθέσεως σύνταξιν δηλοῦν βούλονται, καὶ οἱ προτίθεσθαι λέγοντες ἔντε συνθέσει, καὶ συντάξει. Ἐοίκασι δ' αἱ προθέσεις συνδεσμικῆς συντάξεως γενόμεναι παρεμφαντικαί. ὅθεν καὶ τοῖς Στωικοῖς προθετικοὶ σύνδεσμοι ἐκαλοῦντο. τὸ γὰρ διατί λυπῇ, τὸ ἕνεκα τίνος λυπῇ παρεμφαίνει. καὶ τὸ ἐκ ῥαθυμίας, τὸ ἕνεκα ῥαθυμίας. οὐ δὴ οὖν ἀπεμφαῖνον, εἰ καὶ τὸ ὅτι παραδεξάμενον τὴν διὰ καὶ κατὰ, σύνταξιν ἐπέχει συνδεσμικήν. τοῖς γε μὴν ῥήμασιν ἀεὶ κατὰ σύνθεσιν αἱ προθέσεις. οἷον καταγράφω, καὶ προκαλοῦμαι. ἔνδοθέν τε ἡ κλίσις κατέγραφον, ἔτι τοῦ ἁπλοῦ διαφέρον δηλοῦται ἐκ τῆς συνθέσεως. εἰ γὰρ μηδέν τι πλέον, ἔξωθεν ἡ κλίσις καθάπερ καὶ τοῖς ἁπλοῖς. καθεύδω, ἐκάθευδον. καθέζομαι, ἐκαθεζόμην. πρόθεσις δὲ κατὰ παράθεσιν σὺν εὐθείᾳ, ἢ κλητικῇ οὐδέποτε τάξεται, συντάσσεται δὲ ταῖς πλαγίαις ὧδε.

Ἐν.

Η μὲν ἐν, ἀεὶ δοτικῇ. ἐν οἴκῳ. ἐν ἀγορᾷ. τὸ δ' ἐν ἅδου, καὶ ἐν διδασκάλου, ἐλλειπτικῶς. δεῖ γὰρ κἀνταῦθ' ἐπινοεῖν τὴν τόπῳ καὶ οἴκῳ δοτικήν.

Εἰς.

Η δὲ εἰς, ἀεὶ αἰτιατικῇ. εἰς ἐκκλησίαν, εἰς ἀγοράν. τὸ δὲ εἰς ἅδου, καὶ εἰς διδασκάλου ἐλλειπτικῶς, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἐν. ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ μὲν ἀψύχων τῇ εἰς, ἐπὶ δ' ἐμψύχων τῇ πρὸς μάλιστά γε χρηστέον. πορεύομαι εἰς ἀγοράν. πέμπω τὸ χυσίον πρὸς σέ. ἰδιώ-

gis proprie tamē εἰς utimur in laudē, & in relationē. πρὸς aūt cōtra. Retulit em̄ ad prætorē dicimus, & hymnos in Apollinē. Itē belligerat aduersus finitimos. Iuxta quam sententiā & εἰς est q̄n̄q; utendum. ut ingrati fuerūt in nos.

Ἐξ.

Cęterū ἐξ semper cū gtō. ex Attica, ex ędibus. Σύν.

Σύν uero semper cū dtō. cum deo, cū ratione. Πρός.

Πρός autem cum gtō, & datiuo, & actō. Cum genitiuo quidē, quādo à persona significat motū. à deo bona. Aut cum refertur ad iuramentū. uenit per deū. Aut cū coràm sig. Coràq; dijs beatis, coràq; immortalibus hoïbus. Aut officiū. nō est medici sapiētis dicere incantationes. Cum dtō aūt, q̄n̄ & propè, & adiacens signi. ut antè pedes. Cū actō uero, q̄n̄ motū ad rē quāpiā animatā maxime, ut alibi iam dictū est. Itē q̄n̄ uel habitudinē aliquā, uel rationē notat. ut sicut duo ad quatuor, ita & q̄tuor ad octo. Aut exemplū. cantat ad tibiā.

Homericū. | Sophocl. in Aiace flagellifero.

Πρό.

Porrò πρὸ semper cū gtō. p̄ foribus, ante tēpus. Ἀνά.

Ἀνά aūt cum accusatiuo. perq; arma & atrū sanguinē.

Homericū.

Κατά.

Κατά uero cum gtō, & actō construit. Cum gtō quidē in delatione, & accusatione. ut cōtra Aeschinē oratio. Et q̄n̄ super, & circa aliquid, uel de aliquo signat. super terrā sedeo, de hoïe animal. Illud uero, ab Olympi uerticibus, p̄ ab. Cum actō itē, q̄n̄ cōparationis est, aut similitudinis. ut secundū Homerū, secundū mentē p̄cedit. Aut circa aliquid, & in aliquo. secundū uiā hęc faciebant, & manserūt in regione. Aut tēpus. nostris tēporibus factus uir clarus.

Ex Home. hemistichiū

Διά.

Διά uero cū gtō, si actionis alicuius, aut interualli nota est. ut per te hęc forsan meli⁹ facta fuissent. Et ibā per forū. Cū actō aūt, si causæ. p̄pter te hęc scribo. Hom. t̄n̄ & medīū cum actō interdū p̄fert. perq; arma & atrū sanguinē.

Μετά.

Μετά autē cum gtō quidē, q̄n̄ simul significat. ut suauis cum amicis uita. Iam illud, cum tertijs imperauit, poëticū. Porrò actō, q̄n̄ post. post festū, & Plato post Socratē.

Iliad. ο.

Παρά.

τερον δὲ τῇ μὲν εἰς τὸ ἐπαίνου καὶ ἀναφορᾶς. τῇ δὲ πρός, τὸ ἀνάπαλιν. ἀνήνεγκε μὲν γὰρ εἰς τὸν ἄρχοντα φαμέν, καὶ ὕμνους εἰς Απόλλωνα. πολεμεῖ δὲ πρὸς ὁμόρους. καθ᾽ ἣν δὴ ἔννοιαν, καὶ τῇ εἰς δεῖν ὅτε χρήσιον. ἠγνωμονήκεσαν εἰς ἡμᾶς.

Ἐξ.

Η δὲ ἐξ, ἀεὶ γενικῆς. ἐξ Ἀττικῆς, ἐκ μεγάρων. Σύν.

Η δὲ σύν, ἀεὶ δοτικῆς. σὺν θεῷ, σὺν λόγῳ. Πρός.

Η δὲ πρός, γενικῆ, καὶ δοτικῆ, καὶ αἰτιατικῆ. γενικῇ μὲν, ὅταν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κίνησιν. πρὸς θεοῦ τἀγαθά. ἢ τάσσεται ἐπὶ ὅρκου. ἧκε πρὸς θεοῦ. ἢ τὸ ἐναντίον δηλοῖ. πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ * θροεῖν ἐπῳδάς. δοτικῇ δὲ ὅταν τὸ ἐγγύς τι καὶ παρακείμενον. οἷον πρὸς τοῖς ποσίν. αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν κίνησιν πρὸς ἔμψυχον μάλιστά τι, καὶ ὡς ἄλλως δὴ εἴρηται. καὶ ἔτι ὅταν, ἢ σχέσιν τινά, καὶ λόγον. ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τέσσαρα, οὕτω καὶ τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ ὀκτώ. ἢ παράδειγμα. ᾄδει πρὸς αὐλόν. Πρό. * al. θρηνεῖν.

Η δὲ πρό, ἀεὶ γενικῆς. πρὸ τῶν θυρῶν, πρὸ τοῦ χρόνου. Ανά.

Η δὲ ἀνά, ἀεὶ αἰτιατικῆς. ἀνάτ᾽ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Κατά.

Η δὲ κατά, γενικῆ, καὶ αἰτιατικῆ. γενικῇ μὲν ἐπὶ καταφορᾶς καὶ κατηγορίας. κατὰ Αἰσχίνου λόγος. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω καὶ περί τι, ἢ ὑπὸ τὸ δηλοῖ. κατὰ γῆς κάθημαι, κατ᾽ ἀνθρώπου, τὸ ζῶον. Τὸ δὲ κατ᾽ οὐλύμποιο καρήνων, ἀντὶ τοῦ ἀπό. Αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν τὸ παραβαλλόμενόν τι, καὶ ὅμοιον. οἷον καθ᾽ Ομηρον, καὶ κατὰ νοῦν προχωρεῖ. ἢ τὸ περί τι, καὶ ἔν τινι. καθ᾽ ὁδὸν ταῦτα ἐποίουν. καὶ ἔμψυχον κατὰ χώραν. ἢ χρόνον. ὁ καθ᾽ ἡμᾶς γεγονὼς ἀνὴρ ἔνδοξος.

Διά.

Η δὲ διά, γενικῇ μὲν ἐνέργειάν τινα, ἢ τὸ μέσον δηλοῦσα. διά σοῦ ταῦτα ἂν ἄμεινον γίγνοιτο. καὶ ἐπορευόμην δι᾽ ἀγορᾶς. Αἰτιατικῇ δὲ αἰτίαν. διὰ σὲ ταῦτα γράφω. Ομηρος δὲ καὶ τὸ μέσον αἰτιατικῇ ἐνίοτε φράζει. διάτ᾽ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Μετά.

Η δὲ μετὰ γενικῇ μὲν τὸ ὁμοῦ σημαίνουσα. ἡδὺς μετὰ φίλων ὁ βίος. τὸ δὲ μετὰ τριτάτοισιν ἄνασσε, ποιητικόν. Αἰτιατικῇ δὲ τὸ ὕστερον. μετὰ τὴν ἑορτήν, καὶ Πλάτων μετὰ Σωκράτην.

Παρὰ.

Παρὰ itidē cū gtō, qñ à persona insinuat motū. ut à deo bona. Siquidē ἀπὸ & ἐξ sunt existenti à loco motui maxime peculiares, παρὰ uero, & πρός motui à persona. Cum datiuo autē, cum statū, aut propè. apud me moraf. Sed cum actō qñ motū ad aliqd. ad te uenio. Aut pter quid. propter iniuriā suppliciū. Aut pter cōsyderationē, & promissum. ut pter opinionē accidit. Αντὶ.

Αντὶ semper cū gtō. pro multis, pro uno. Επί.

Cęterū ἐπὶ & genitiuo iungif, & dtō, & actō. Genitiuo quidē tēpus signi. Imperante Athenis Pythodoro. Vel circa aliquid, aut in aliquo. in multis disceret quis quæ dicunf. Itē cū super. quadrupedes super terrā. Cum dtō, cū causam reddit cuius gratia fiat. ppter bonū oīa faciebat. Aut potestatē, arbitriūq; notans. in arbitrio regis res subditorū. Aut ubi post, ac secundò. posthęc mul:a alia narrabat. Itē cū super. super fundamēto murus stetit ualido. Insuper cū actō, motū aliquē innuens. in Atticā ibat. Cęterū cū gtō hoc idem interdū signat. in domū, & in regionem. Recte quidē & Attice, uerū non admodū usitate.

Περὶ.

Περὶ aūt cum gtō, ubi causam exprimit. ut de ppositione scribo. Illud uero de aliquo metuisse, priuati iuris est. Cum actō circum notat. aut quādo cōprehensiuū, & cōgregatiuū est. ut circū urbem exercitus. Verū illud, fluet
Iliad. α. in hasta, & circa turrim, poëtica sunt. Αμφὶ.

Αμφὶ uero ut eiusdē notæ est, sic eiusdē constructionis cum περὶ. usitatior tñ hęc ppositio περὶ. Απὸ.

A, siue ab, semper cū gtō. à iusto, ab alio. Υπὸ.

Υπὸ aūt cum gtō, causam significās efficientē. neq; ob paupertatē benefacio. Pręterea cū subtus significat. sub ueste occultantē manū. Quod sanè & cū dtō, & actō constructa, significat. sub arborē, & sub arbore. Υπὲρ.

Super cū gtō auxilij quidē est. ut pro Ctesiphonte oratio. Et causæ expressiua similiter ut de. de qbus dixi, rursus dicā. Item qñ supra significat. supra fumū ponit clauum. Cum actō uero, quando plus & ultra & oīno excessum, con=

Παρά.

Ἡ δὲ παρά, γενικῇ μὲν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνουσα κίνησιν. οἷον παρὰ θεοῦ τ᾽ ἀγαθά. ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ καὶ ἐκ τῇ ἀπὸ τόπου μάλιστα κινήσει οἰκεῖαι. ἡ δὲ παρὰ καὶ πρός, τῇ ἀπὸ προσώπου. δοτικῇ δὲ στάσιν καὶ τὸ ἐγγύς. παρ᾽ ἐμοὶ διατρίβει. Αἰτιατικῇ δέ, κίνησιν ἐπί τι. παρά σε ἔρχομαι. ἢ τὸ διά τι. παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἡ τιμωρία. ἢ τὸ ἔξω σκοποῦ καὶ ἐπαγγελίας. οἷον παρὰ γνώμην συμβαίνει.

Ἀντί.

Ἡ ἀντὶ ἀεὶ γενικῇ. ἀντὶ πολλῶν, ἀνθ᾽ ἑνός.

Ἐπί.

Ἡ δ᾽ ἐπὶ γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν χρόνον δηλοῦσα. ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Πυθοδώρου. ἢ τὸ περί τι, καὶ ἔν τινι, ἐπὶ πολλῶν μάθοι τις ἂν τὰ λεγόμενα. ἢ τὸ ἐπάνω. τὰ τετράποδα ἐπὶ γῆς. δοτικῇ δὲ αἰτιολογοῦσα τὸ οὗ ἕνεκα. οἷον ἐπὶ ἀγαθῷ πάντα ἐποίει. ἢ δύναμιν καὶ ἀντεξούσιόν τι δηλοῦσα. ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων. ἢ τὸ ὕστερόν τε, καὶ δευτερόσχετον. ἐπὶ τούτοις πολλὰ ἕτερα διεξῄει, ἢ τὸ ἐπάνω. ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τοῖχος ἕστηκεν ἰσχυρᾷ. αἰτιατικῇ δὲ κίνησίν τινα λέγουσα. ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἐπορεύετο. καὶ γενικῇ δὲ ταυτὸ τοῦτο ἔσθ᾽ ὅτε δηλοῖ. ἐπὶ οἴκου, καὶ ἐπὶ τῆς χώρας. ὀρθῶς μέν, καὶ Ἀττικῶς, οὐ κατὰ πολλήν γέ τινα χρῆσιν.

Περί.

Ἡ δὲ περί, γενικῇ μὲν αἰτιολογοῦσα. περὶ προθέσεως γράφω. τὸ δὲ περὶ τῷ δεδοικέναι, μοναδικόν. Αἰτιατικῇ δὲ τὸ κύκλῳ σημαίνουσα, καὶ περιποιητικόν, ἢ συστατικόν. οἷον περὶ τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. τὸ δ᾽ ἐρωήσει περὶ δουρί, καὶ περὶ πύργῳ, ποιητικά.

Ἀμφί.

Ἡ δὲ ἀμφί, ὁμοιόσημός τε ἐστὶ καὶ ὁμοιοσύντακτος τῇ περί. συνηθεστέρα μέντοιγε ἡ περί.

Ἀπό.

Ἡ δὲ ἀπό, ἀεὶ γενικῇ. ἀπὸ δικαίου, ἀφ᾽ ἑτέρου.

Ὑπό.

Ἡ δὲ ὑπό, γενικῇ αἰτιολογοῦσα τὸ ποιητικόν. οὐδὲ ὑπὸ πενίας ἐνεργετῶ. καὶ ἔτι τὸ ὑποκάτω σημαίνουσα. ὑφ᾽ εἵματος κρύπτοντα χεῖρα. ὃ δὴ καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συνταττομένη δηλοῖ. ὑπὸ δένδρον, καὶ ὑπὸ δένδρῳ.

Ὑπέρ.

Ἡ δὲ ὑπέρ, γενικῇ μὲν ἐπὶ βοηθείας. οἷον ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος. καὶ αἰτιολογίας ὁμοίως τῇ περί. ὑπὲρ ὧν εἶπον, πάλιν ἐρῶ. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω δηλοῖ. ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον. Αἰτιατικῇ δὲ τὸ πλέον τε, καὶ ἐπέκεινα, καὶ ὅλως ὑπερκεί-

ſum, cõſtruiť. ut ſupra hoĩem eſt, qd ſit deus cognoſcere.

Præpoſitionũ cõpoſitarũ cõſtruct.

Compoſitæ aũt cum uerbis prępoſitiones propriã re= tinentes ſignificationẽ, exigunt ſuũ caſum (ut ſic dicam) omnes. accuſo te, deficio abs te, ſupero te, moneo te. Id quod in poſſeſſiuis, & acquiſitiuis non fit. ſatior, delitior, & fruor te, & impono tibi. Hęc tamẽ p̃poſitio κατὰ & in cõ poſitione etiã intendit, manente eodẽ caſu. deuorat oĩa, dixit mihi. Hęc tamẽ & ſi ut quid compoſitũ, ita proferať, quo minus à p̃poſitiua ꝓprietate deficiat, nihil impedie= rit. cõtradicere igitur alteri dicimus, & deuorare, & intue ri. Vocetur aũt illud quidẽ p̃poſitiuũ, hoc uero uerbale.

ANASTROPHE.

Odyſſ. δ. Iliad. ν. Ex Theognide. ι quib. præpoſitionibus adijcitur. Homericũ. Odyſſ. ο. Odyſſ. α. Iliad. τ. Ex catalogo Homeri. Homericũ. Iliad. ε.

Inuertuntur aũt monoſyllabæ quidẽ in fine carminũ, ut in Homericis illis. nõ tamen malus cognoſcitur, neq; ex malis. Et uenit Apollo argenteũ arcũ habens cum Di ana. Diſyllabæ autẽ & in oratione ſoluta, & in carmine. p̃ter per, & per, ne coincidant. altera quidẽ cum hoc actõ Iouẽ, altera uero cũ hoc uctõ rex. O rex Latonæ fili. To num ſiquidẽ habeat penul. recta intẽſione, neceſſe eſt. Cę terũ tritẽporeæ non. ut ἀντὶ, & ἀμφὶ, ut neq; in qbus ι re= dundat. ut κατὰ, παρὰ, ſuper, tanq̃ factæ tritẽporeæ. Por rò ἐν qñ aſſumit ι, & fit ἐνὶ, etiã ſi facta ſit diſyllaba, aut bitẽporea, inuertiť. ut ędib. in noſtris. & quo in loco puel= la cubat. Interdũ etiã & diſyllabæ q̃uis bitẽporeæ, nõ in= uertunť. ut Ithacæ regnãt. & offendit aũt iuxta Patroclũ iacentẽ. Qđ ſi inter duo noĩa ſit p̃poſitio, alterũ ꝓpriũ, al= terũ appel. uel adiect. hanc inuerti neceſſe eſt, ut toti p̃po natur orationi. ut fluuio à Selleente, & Xãtho in uortico= ſo. Ad hunc aũt modũ fit, ſi inter ꝓpria duo, uel appella= tiua cadat, cõiunctione p̃poſitionẽ ſequẽte. ut nauib⁹ ab atq; tẽtorijs. Agamẽnone de atq; Achille. Et ſi media in= ciderit, nullaq; alia oratiõis pars interueniat (modo ſup ponať dictioni, quã debebat p̃cẽdere) inuertiť. ut quo in loco multũ laboraui, Ithaca in domũ habitans, à dijs cõ= ſilia ſciens. Si uero inter prępoſitionẽ & uerbũ, uel nomẽ ad quod pertinet p̃poſitio, pars orõis alia intercedat, nõ reflectitur. hunc aũt Tydides inuaſit. Si tamẽ ſit in fine,

& (ut ſim

μένον ἀποφέρεται. οἷον ὑπὲρ ἄνθρωπον, τί ἐστιν ὁ θεός, εἰδέναι.

Συντεθεῖσαι δὲ τοῖς ῥήμασιν αἱ προθέσεις, τὴν ἰδίαν ἔτι φυλάττουσαι σημασίαν, ἀπαιτοῦσι τὴν αὐτῶν πτῶσιν, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν ἅπασαι. κατηγορῶ σου, ἀφίστημί σου, ὑπερέχω σου, παραινῶ σοι. ὅτι μὴ ἐπὶ τῶν κτητικῶν καὶ περιποιητικῶν. ἐμφοροῦμαι, ἐντρυφῶ, καὶ παραπολαύω σου. καὶ περιτίθημί σοι. ἡ γε μὴν κατὰ συντεθεῖσα καὶ ἐπιτείνει ὁμοιοτρόπως. κατεσθίει πάντα. κατεῖπέ μοι. καὶ ταῦτα μέν τοι, καὶ εἴ τι ὡς σύνθετον οὕτω προφέροιτο ἕτερον, μὴ δὲ τοῦ προθετικοῦ ἰδιώματος ἀπολείπεσθαι, οὐδὲν ἂν κωλύοι. κατειπεῖν οὖν ἑτέρου, καὶ κατεσθίειν, καὶ καθορᾶν. καλείσθω δὲ τὸ μὲν προθετικόν, τὸ δὲ ῥηματικόν.

ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ.

Ἀναστρέφονται δὲ αἱ μὲν μονοσύλλαβοι ἐπὶ τέλει που τῶν ἐπῶν, ὡς ἐπὶ τῶν ὁμηρικῶν ἐκείνων. οὐ μέν τοι κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῶν ἐξ. καὶ ἦλθεν ἀργυρότοξος ἀρτέμιδι ξύν. Τῶν δὲ δισυλλάβων ἔν τε τοῖς πεζοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐμμέτροις, πλὴν τῆς διά, καὶ ἀνά, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ. ἡ μὲν τῇ Δία αἰτιατικῇ, ἡ δὲ τῇ ἄνα κλητικῇ. ὦ ἄνα Λητοῦς υἱέ. ὀρθοτονεῖσθαι γὰρ ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὀρθείᾳ τάσει ἀνάγκη. αἱ δὲ τρίχρονοι, οὔ. οἷον ἥ τε ἀντί, καὶ ἀμφί, ὅθεν οὐδὲ αἱ τῷ ι πλεονάζουσαι. οἷον καταί, παραί, ὑπείρ. ἅτε δὴ γενόμεναι τρίχρονοι. ἡ δὲ ἐν προσλαβοῦσα τὸ ι, καὶ γινομένη ἐνί, καὶ δισυλλαβήσασα, καὶ διχρονήσασα ἀναστρέφεται. οἷον ἡμετέρῳ ἔνι οἴκῳ. καὶ ᾧ ἔνι κούρη κοιμᾶται. Ἐνίοτε δὲ καὶ αἱ δισύλλαβοι διχρονοῦσαι, ὅμως οὐκ ἀναστρέφονται. οἷον Ἰθάκην κατακοιρανέουσι. καὶ εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον. Εἰ δὲ μεταξὺ δυοῖν ὀνομάτων ἡ πρόθεσις, τοῦ μὲν κυρίου, τοῦ δὲ προσηγορικοῦ, ἢ ἐπιθέτου, ἀναστρέφειν δεῖ, ἵνα τοῦ ὅλου προηγήσηται λόγου. οἷον ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος, καὶ Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι. Ὡσαύτως δὲ κἂν μεταξὺ κυρίων δυοῖν, ἢ προσηγορικῶν κέηται, συνδέσμου μετὰ τὴν πρόθεσιν ἐπιφερομένου. οἷον νηῶν ἄπο, καὶ κλισιάων. Ἀγαμέμνονος πέρι, καὶ Ἀχιλλέως. κἂν μεταξὺ μὲν ἐμπίπτῃ, καὶ μηδὲν ἕτερον μέρος λόγου μεσοσυλλαβῇ, ὑποτάττηται δὲ οὗπερ ἐχρῆν προηγεῖσθαι, ἀναστρέφεται ἔτι. οἷον ᾧ ἔπι πολλ' ἐμόγησα, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς. ἐὰν δὲ μεταξὺ προθέσεως καὶ τοῦ ῥήματος, ἢ τοῦ ὀνόματος πρὸς ὃ ἡ πρόθεσις, μέρος λόγου ἕτερον παρεμπίπτῃ, οὐκ ἀναστρέφεται. τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο. Εἰ μέν τοι εἴη ἐπὶ τέλει τοῦ ἔπους,

καὶ ἁπλῶς

& (ut simpliciter dicã) in puncto sẽtẽtiæ, inuertĩ, etiã si quicq̃ interueniat. omneis aũt excreauit multum cõtra. Quę uero patiunĩ elisionẽ uocalis, nõ reflectũtur nisi punctũ subsequatur aliquod, aut significatũ corrũpatur non cõuersæ, ut in hoc. statuebat eñ à Vulcano afferre arma. Poëtæ igitur postp̃posi. quãdoq; punctũ faciũt, oratores uero nõ, præterq̃ in ad. Hanc eñ p̃positionẽ solã añ punctum locant. ut hoc, & ad paruum quippiã. Nõnulli uero & per defectũ p̃positionis dici has orationes aiunt. bouẽ tritico emo, nẽpe ut desit per. Sæpe itidẽ in oratione deficere κατὰ. ut suaue plantis spirat, & decerpo flores, bibo aquã, & suspendo te pede. ut desit à.

Iliad. τ.

ADVERBIVM.

Aduerbij cõstructio.

Aeterum aduerbiũ cum uerbis habet cõstructionẽ. Semper eñ uerbũ aut pręcedit, aut sequitur, his (quæ uocantur actiones) addictũ. Vnde & appellationẽ accepit & definitionẽ. Est enim pars orationis sine casu, uel de uerbo dicta, uel addicta uerbo, tanq̃ adiectiuum uerbi. Vt igitur nomina adiectiua tam de proprijs prędicantur, q̃ de appellatiuis, ita sanè & aduerbia. Nam quãuis inter uerbũ, & aduerbium cõtingat incidere multa, nihilominus tamẽ ipsum àd uerbũ referri dicitur. Quinetiã plura sæpe cõnectẽtes aduerbia, uni uerbo reddimus nõ inepte. ut bene, & pie, & necessario fecisti. Sed id quidẽ cõmune est. Habent igitur aduerbia constructionem cum uerbo, excepto aduerbio uocandi, & his quæ sunt exclamãdi, & admirandi, ac positiua. Illud enim cum uocatiuo. ut ò amice Pole. Hęc uero cum genitiuo. heu mala, ò magnitudinẽ. Rursum positiua cum datiuo, uel accusatiuo. scribendũ nobis, scribere oportet nos. Licet etiã uti exclamãdiq;, & positiuis citra aliquod subsequens casuãle. Quædã igitur cum casu construunĩ. heu magnitudinẽ. quędã uerbo. bene habet. quædã cum utroq;. procùl nobis habitat. Item alia utroq; modo, & uerbaliter. ut procùl habitat. Alia uero uerbaliter & casualiter, nõ ex necessitate, & utroq; modo.

Platonis in Gorg.

Tẽporalia.

καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐν στιγμῇ νοήματος, ἀναστρέφεται, καὶ μεσοσυλλαβοῦντός του. πάντων δ' ἔλυσε πολὺ κατὰ. Καὶ αἱ παθοῦσαι δὲ ἔκθλιψιν τοῦ φωνήεντος οὐκ ἀναστρέφονται, εἰ μὴ στιγμὴ ἐπιφέροιτό τις, ἢ τὸ σημαινόμενον διαφθείροιτο μὴ ἀναστρεφομένης, ὡς ἐπὶ τοῦ. στεῦτο γὰρ ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ὅπλα. Ποιηταὶ μὲν οὖν κατὰ τὰς προθέσεις ἐνίοτε στίζουσι, λογογράφοι δ' οὔ, ὅτι μὴ ἐπὶ τῆς πρός. ταύτην γὰρ μόνον καὶ πρὸ στιγμῆς τάττουσιν. ὡς τὸ, καὶ μικρόν τι πρός. Ενιοι δὲ καὶ κατ' ἔλλειψιν προθέσεων λέγεσθαι τὰ τοιαῦτα φασί. βοῦν σίτου ὠνοῦμαι, ἐνδεῖν γὰρ τὴν διά. πολὺς τὸν λόγον, ἐνδεῖν τὴν κατά. ἥδυ τῶν φυτῶν ἀναπνεῖ, καὶ δρέπομαι τῶν ἀνθέων, καὶ πίνω τοῦ ὕδατος, καὶ κρεμῶ σε τοῦ ποδός. ἐνδεῖν τὴν ἀπό.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΣ.

ΤΟ δ' ἐπίρρημα, πρὸς τὰ ῥήματα ἔχει τὴν σύνταξιν. Αἰεὶ γὰρ ῥήματι προηγεῖται, ἢ ἐφέπεται ταῖς λεγομέναις ἐνεργείαις ἐπιλεγόμενον. ὅθεν καὶ τὴν προσηγορίαν ἀπηνέγκατο καὶ τὸν λόγον. ἔστι καὶ γὰρ μέρος λόγου ἄπτωτον κατὰ ῥήματος λεγόμενον, ἢ ἐπιλεγόμενον ῥήματι, καὶ οἷον ἐπίθετον ῥήματος. Καθάπερ οὖν τὰ τῶν ὀνομάτων ἐπίθετα τῶν κυρίων κατηγορεῖται καὶ προσηγορικῶν, οὕτω δὴ καὶ τὰ ἐπιρρήματα. Κἂν γάρ τοι μεταξὺ τοῦ ῥήματος, καὶ ἐπιρρήματος τύχῃ παραπεσόντα πλείονα ἄττα, ὅμως μέντοι αὐτὸ τὸ ἐπίρρημα πρὸς τὸ ῥῆμα ἀναφερόμενον λέγεται. Καὶ μὲν δὴ πλείω πολλάκις συμπλέκοντες ἐπιρρήματα ἑνί τῷ ῥήματι ἀποδίδομεν ἱκανῶς. οἷον καλῶς, καὶ εὐσεβῶς, καὶ δεόντως πεποίηκας. κοινὸν δὲ τὸ τοιοῦτο. Εχει μὲν οὖν τὰ ἐπιρρήματα τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ ῥῆμα, πλὴν τοῦ κλητικοῦ ἐπιφθέγματος καὶ τῶν σχετλιαστικῶν, καὶ θαυμαστικῶν, καὶ τῶν θετικῶν. Τὸ μὲν γάρ τοι πρὸς κλητικήν. ὦ φίλε Πῶλε. Τὰ δὲ πρὸς γενικήν. φεῦ τῶν κακῶν, ὢ τοῦ μεγέθους. Τὰ δὲ πρὸς δοτικήν, ἢ αἰτιατικήν. γραπτέον ἡμῖν, γραπτέον ἡμᾶς. ἔστι δὲ χρῆσθαι σχετλιαστικοῖς τε, καὶ θετικοῖς, καὶ ἄνευ τινὸς ἐπιφορᾶς πτωτικῆς. Τὰ μὲν οὖν πτωτικῶς συντάσσεται. φεῦ τοῦ μεγέθους. Τὰ δὲ ῥηματικῶς. εὖ ἔχει. Τὰ δὲ συναμφοτέρως. πόρρω ἡμῶν οἰκεῖ. Καὶ τὰ μὲν συναμφοτέρως, καὶ ῥηματικῶς. οἷον πόρρω οἰκεῖ. Τὰ δὲ ῥηματικῶς, ἢ πτωτικῶς, οὐκ ἐξ ἀνάγκης, καὶ δὴ συναμφοτέρως.

Temporalia. Nunc.

Exemplum primum ex Iliad. β. Secundum ex δ. Iliad. Tertium è tertio Iliad. Exemplum ex orat. Demosthenis. περὶ πρεσβίας.

Ex tẽporalibus aũt, nunc, omnibus tẽporis partib. accõmodatur, p̃terq̃ pluq̃perfecto. nunc tẽtat, nunc rursum hasta experiar, nunc quidẽ Menelaus uicit, Minerua auspice. Cum explicat quidẽ præsens tẽpus, cũ præsenti cõstruit solo, initiũq; tenet orationis. Cum uero cõsequentiã aliquã seruat p̃cedentis, neq; in initio est orõis, & semper cum aũt cõnectit. ut ego qdẽ putabã hęc dicturũ, nũc aũt nihil horũ dixit. Opponunt aũt nũc (cum p̃ns significat) statim; & nuper. nunc facio, nuper feci, statim faciã.

Heri.

Eodẽ modo se habet & heri, & cras, ad hodie. Dicatur ergo & cras uenio, si cupis id, quod futurum est fieri magis credibile.

Quando. Tunc.

Cõe aũt & hoc q̃n, & tunc, nisi qđ p̃teritũ nõ admittũt.

Nuper. Pridem.

Aristopha. Pluto.

Nuper aũt & pridẽ peculiaria præterito. olim aliquãdo erant strennui Milesij. nuper uenit.

Iam.

Cæterũ iam cõuenit tam futuro, q̃ præterito. iam iui, iam ibo. Diciturq; de his, quæ non multum absunt, uelut & nuper.

Prius.

Item prius cum p̃terito indicatiui. priusq̃ dixit. Quinetiam cum infinitiuo. priusquã diceret. & intercedente q̃. priusq̃ diceret. Quẽadmodũ interueniẽte ἂν in re futura. priusq̃ fiat, priusquàm fiat.

Donec.

Sic aũt & donec, & quæ idem significant. donec porrigam, & donec porrigerem.

Quando.

Verũ q̃n indifferẽter cũ tẽporib' indicatiui, nisi qcq̃ potẽtiale significet. Optat. nanq; est potẽtialis. q̃n uoluerit.

Non amplius. Semper. Rursus.

Item nõ amplius, & nunq̃, & semper. Verũ nunq̃ solũ cum p̃terito. Quemadmodũ cõtra, semper & rursum cũ futuro. ut semper eritmotus, rursum docebo.

Nondum.

Ad hæc nondũ & cũ p̃terito, & cũ p̃nti. nondũ fit, nondum factũ est. Licet autẽ (ut in g̃ne dicam) & gtõ reddere aduerbia tẽporis quasi possessiue. ut quãdo tẽporis, nũq̃

temporum

Χρονικά. Νῦν.

Τῶν δὲ χρονικῶν τὸ μὲν νῦν, πᾶσι τοῖς τοῦ χρόνου μορίοις συντάσσεται, πλὴν τοῦ ὑπερσυντελικοῦ. νῦν περᾶται, νῦν αὐτ' ἔγχει περήσομαι, νῦν μὲν δὴ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν ἀθήνῃ. καὶ δηλοῦν μὲν τὸ τοῦ χρόνου ἐνεστικὸς, ἐνεστῶτι συντάσσεται μόνῳ, καὶ ἀρκτικὸν γίνεται λόγου. ἀκολουθίαν δέ τινα σῶζον προηγουμένου, οὔτ' ἀρκτικόν ἐστι λόγου καὶ ἀεὶ τῷ δὲ συνδέσμῳ συντάσσεται. οἷον ἐγὼ μὲν ἔφην ταῦτ' ἐκεῖνον ἐρεῖν. νῦν δὲ οὐδὲν τούτων εἴρηκεν. ἀντιπαράκειται δὲ τῷ τοῦ ἐνεστῶτος νῦν, τὸ αὐτίκα καὶ ἄρτι. νῦν ποιῶ, ἄρτι πεποίηκα, αὐτίκα ποιήσω.

Χθές.

Ὁμοίως δ' ἔχει καὶ τὸ χθὲς, καὶ αὔριον, πρὸς τὸ σήμερον. εἰρήσθω δέ τοι, καὶ αὔριον ἔρχομαι ἐπ' ἀγρὸς θυμοῦ, τὸ μέλλον γίνεσθαι ἐπιπλέον πιστοῦσθαι. Οτε. Τότε.

Κοινὸν δὲ, καὶ τὸ ὅτε, καὶ τότε, πλὴν τοῦ παρακειμένου.

Πρώην. Πάλαι.

Τὸ δὲ πρώην, καὶ πάλαι, ἴδια τοῦ παρῳχημένου. πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. πρώην ἐλήλυθεν. Ηδη.

Τὸ δὲ ἤδη, κοινὸν μέλλοντος, καὶ παρήκοντος. ἤδη βεβάδικα, ἤδη βαδίσω. λέγεταί τε ἐπὶ τῶν μὴ πολὺ ἀφεστηκότων. ὡς καὶ τὸ πρώην. Πρίν.

Καὶ τὸ πρὶν ἐν παρεληλυθότι πρὸς ὁριστικόν. πρὶν εἶπεν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σὺν ἀπαρεμφάτῳ. πρὶν εἰπεῖν. Καὶ διὰ μέσου τοῦ ἤ. πρὶν ἢ εἰπεῖν. ὥσπερ διὰ τοῦ ἂν ἐπὶ μέλλοντος πράγματος. πρὶν ἂν γένηται, πρὶν γένηται. Εως.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἕως, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα. ἕως παρατείνω, καὶ ἕως παρατεῖναι. Οτε.

Τὸ δὲ ὅτε διαφόρως τοῖς χρόνοις πρὸς ὁριστικὸν, εἰ μὴ δυνητικόν τι ἐπινοοῖτο. εὐκτικοῦ γὰρ τὸ δυνητικόν. ὅτε βούλοιτο.

Οὐκέτι. Εἰσαεί. Αὖθις.

Καὶ τὸ οὐκέτι, καὶ τὸ οὐδέποτε, καὶ τὸ ἀεί. τὸ δὲ οὐδέποτε μόνον ἐπὶ παρῳχημένου. Ὥσπερ τοὐναντίον τὸ εἰσαεὶ, καὶ αὖθις ἐπὶ μέλλοντος. εἰσαεὶ ἔσται κίνησις, αὖθις διδάξω.

Οὔπω.

Τὸ δὲ οὔπω, παρῳχημένου τε, καὶ ἐνεστῶτος. οὔπω γίνεται. οὔπω γέγονεν. Ἐστι δ' ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, καὶ πρὸς γενικὴν ἀποδιδόναι τὰ χρονικὰ κτητικῶς πως. οἷον ποτὲ τοῦ χρόνου. οὐδέποτε τῶν

temporũ. Verũ absq; gtõ frequẽter in oratione. Sũt etiã ex tẽporalibus alia qdẽ relatiua, alia uero absoluta. Quã obrẽ & sese pcedũt uicissim. ut tũ, cũ, tũc, qñ, tãdiu, donec.

Intensiua.

Porrò aduerbia intendendi cũ adiectiuis noĩm cõstruuntur oĩbus, superlatiuorũ uicẽ supplẽtia. ualde sapiens, ualde honorãdus. Et relatiue. ille admodũ sapiẽs. Cum in medio ponunt, de mediocritatis prędicant aduerbijs. ut scribit ualde elegãter, currit admodũ uelociter. Sed & seorsim addũtur. ualde laborat, ualde desyderat. Et mediocritati, & ęqlis potẽtiæ alijs gñaliter natura adest uerbale. uiuit caste, merito felix est. specialiter uero, ut se habet cuiusq; deriuatio, ita etiã cõstruit casuale. Quãdoqdẽ origini respõdere debet. digne ratiõe, qa dignus cuius ratio habeat. & similiter alijs, qa similis alijs. & contẽptibiliter abiectiorũ, qa contẽno abiectiora. Cuiusmodi sanè &
ἔχω cũ genitiuo. illud. optime oĩm. Cõuenit aũt his & cõstruct9 cũ habeo gtũs. sic animo affectus sum, male affectus sum corpore.

Localia.

Localia aũt cum genitiuo. extra religionẽ, hucusq; sermonis, ubi terræ, alibi domus. & sine gtõ. hic est. Clarius tamen ac usitatius in plerisq; loquimur adiecta ppositione. domi in Attica, domũ ad Ptolemarchi. Quæ omnia
Apud Platonẽ πολιτικῶν α. conueniens sibi uerbũ, & quietis, & motus habebunt adiunctum. ut domi sum, uado domum.

Comparatiua.

Comparatiua aũt, & superlatiua eodẽ modo cũ gtõ. magis alijs philosophatur, & maxime omniũ. Præterea cõparatiua cum ntõ intercedẽte cõiunctione q̃. magis q̃
Occultãdi. alij. Rursum occultatiua. ut occulte, uel clam alijs facit.
Separandi. Itẽ separatiua. absq; alijs. Et quæ sunt quãtitatis. semel,
Quãtitatis. aut bis in die, ter in mense, quater & sæpius in anno. Nec
Ordinalia. non ordinalia. duo mox post unũ, & secunda nouilunij.
Collectiua. Collectiua aũt cũ dtõ. simul & unà cum alijs, & seorsum.
Iurandi. Iurãdi uero cum actõ solũ. per Iouẽ non dixi, per Iouem
Interrogãdi non dixi. Interrogandi autẽ capta indefinite, lociq; aut figuræ significatiua, inclinantur, nisi fuerint trisyllaba.

Nihil

χρόνων. τὸ γενικὸν χωρὶς γενικῆς πολὺ ἐν τῷ λόγῳ. Ἔστι δὲ καὶ τῶν χρονικῶν, τὰ μὲν ἀναφορικὰ, τὰ δὲ ἀπολελυμένα. ὥστε καὶ προηγεῖται ἀλλήλων. τό τε, ὅτε, τηνικαῦτα, ἡνίκα, τέως, ἕως.

Ἐπιτατικά.

Τὰ δὲ ἐπιτατικὰ, τοῖς τε ἐπιθέτοις ὀνομάτων συντάσσεται πᾶσιν, ὑπερθετικῶν χρείαν ἀναπληροῦντα. οἷον λίαν σοφὸς, πάνυ τίμιος. καὶ ἀναφορικῶς. ὁ λίαν σοφός. Μεσοσυλλαβοῦντα, τῶν τε τῆς μεσότητος κατηγορεῖται ἐπιῤῥημάτων. οἷον γράφει πάνυ καλῶς, καὶ τρέχει λίαν ταχέως. καὶ χωρὶς δὲ ἐπιλέγεται. λίαν πονεῖ, σφόδρα ἐπιθυμεῖ. Αὐτῇ δὲ τῇ μεσότητι καὶ τῶν τούτοις ἰσοδυνάμων καθόλου μὲν τὸ ῥηματικόν. ζῇ σωφρόνως. ἀξίως γε ἐντυχεῖ. κατὰ μέρος δέ τοι ὡς ἕκαστον ἔχει παραγωγῆς, οὕτω δὴ καὶ συντάξεταί γε τὸ πτωτικόν. τῇ γὰρ ἀρχῇ συνωδὸν εἶναι χρεών. ἀξίως οὖν λόγῳ, ὅτι ἄξιος λόγῳ. καὶ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, ὅτι ὅμοιος τοῖς ἄλλοις. καὶ καταφρονητικῶς τῶν εὐτελεστέρων, ὅτι καταφρονεῖ τῶν εὐτελεστέρων. οἷον δὴ, καὶ τὸ. ἄριστα πάντων. Κοινὸν δὲ τῶν τοιούτων, καὶ ἡ προσκειμένη τῷ ἔχω γενική. οὕτως ἔχω γνώμης, πονήρως ἔχω τοῦ σώματος.

Τοπικά.

Τὰ δὲ τοπικὰ γενικῇ. ἔξω τῆς χώρας, ἐνταῦθα τοῦ λόγου, ποῦ γῆς, ἄλλοθι τῆς οἰκίας. καὶ χωρίς. ἐνταῦθά εἰμι. σαφέστερον μέν τοι καὶ εὐχρηστότερον ἐπ' ἐνίων τὸ φράζειν πρόθεσιν πτωτικῶς. οἴκοι ἐν ἀττικῇ. οἴκαδε εἰς τοῦ Πολεμάρχου. πάντα δὲ τὸ προσῆκον σώζειν ἠρεμίας τε, καὶ κινήσεως ἔξει προσκείμενον. οἷον οἴκοι εἰμὶ, πορεύομαι οἴκαδε.

Παραθετικά.

Καὶ τὰ συγκριτικὰ δὲ καὶ ὑπερθετικὰ ὁμοίως εἰς γενικήν. μᾶλλον τῶν ἄλλων φιλοσοφεῖ, καὶ μάλιστα πάντων. Τὰ δὲ συγκριτικὰ, καὶ πρὸς εὐθεῖαν μεσοσυλλαβοῦντος τοῦ ἤ. μᾶλλον ἢ ἄλλοι. Ἔτι τὰ ἐπικρυπτικά. κρύφα, ἢ λάθρα τῶν ἄλλων ποιεῖ. Καὶ τὰ διαιρετικά. χωρὶς τῶν ἄλλων. Καὶ τὰ ποσότητος. ἅπαξ ἢ δὶς τῆς ἡμέρας, τρὶς τοῦ μηνὸς, τετράκις, καὶ πολλάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ. Καὶ τὰ τακτικά. τὰ δύο, ἐφεξῆς τοῦ ἑνὸς, καὶ ἡ δευτέρα τῆς νουμηνίας. Τὰ δὲ ἀθροιστικὰ, δοτικῇ. ὁμοῦ καὶ ἅμα τοῖς ἄλλοις, καὶ χωρίς. Τὰ δὲ ὀμοτικὰ, αἰτιατικῇ μόνως. νὴ Δία οὐκ εἶπον, μὰ Δί' οὐκ εἶπον. Τὰ δὲ ἐρωτηματικὰ, ἀοριστούμενα, καὶ ἢ τοπικὰ γινόμενα τρόπικα ἐγκλίνεται, ἅμα τρισυλλαβία κωλύει.

Nihil e͂m inclinaṫ, quod ſit plusq̄ diſyllabū. unde uenit? alicunde ueniens. quomodo habet? ſic habet. Licet autē & qn̄, & ubi, in interrogatiōe his ad donec, & uſq, & uſq
Cōfirmādi. ſubiungere. ut uſquequo? uſq quo? uſq quo? Cōfirmādi aūt cū indica. dicit quod ueniet, ſic ſanè iudicat. ὅτι tñ & cū optat. ſi de præterita re, hoc eſt narratiue dicaṫ. ut nunciabat quod fieret, & eſſet, & erit.

Bifariam narratiuum.

Quamobrē manifeſtū, ut bifariā narratiuū ſumaṫ, uel enim intētius, ut infinitiuū. diciṫ factū eſſe aliquid. uel remiſſius, ut & indica. & optatiuū, ut dictū eſt. Vt ſummatim dicā. ptm̄ optatiuo amicum quodā modo uideṫ eſſe.

Prohibitiua.

Quādoq phibēdi aduerbiū ad pñs nectit ſubiūctiuū.
ἵνα. timui ne ſit. Ad ptm̄ itidē optatiuū, timui ne eſſet. Et qm̄,
ἵνα δή. & poſtq̄ aduer. tēporis, nō ſolū cum indica. ſed cū optati-
Optandi. uo cōſtruunṫ. poſtq̄ fieret. At optādi aduer. cū opta. & in-
Hortandi. dic. ut dictū eſt. Cęterū adhortādi, cū ſecūdis imperatiuo-
Prohibēdi. rū, & itē cū ſibij pſis impera. age dicamus, age dic. Sicuti
Negandi. cū tertijs aduer. prohibēdi. ne dicat, ne uerberator. Qđ cō-
Cōiectandi. uenit (ut dictū eſt) & alijs modis. ne noſcas, ne noueris, ne no. pterq̄ indicatiuo. Huic e͂m aduer. negandi peculiare eſt. nō dico, profecto dico. Ne, per meā irā, p nō diciṫ. Similiter aūt & q̄ cōiectandi. fortaſſe dicā. Quę ſi cū optati. nunq̄ fiat ſine cōiunct. ἄν. forſan dixerit. Id qđ cōe eſt cū uerbo coſtructis oībus. ut bene habeat, pcul abſit, per Io-
Comparationis. uē dixerim. & ſimiliter in alijs. Quæ aūt ad cōparationē ſpectāt, cum indica. cōſtruuntur. ut dicebā, ſic ſcripſi. Et q̄
Demōſtrandi. demōſtrant uerbaliter. ecce uenit ad finē, ecce agnus. per defectū uerbi ſubſtantiui. Itē remiſſiua. ſenſim dicere, uix
Remiſſiua. poteſt. Cæterū digreſſiuū cū infinitiuo. itaq dicaṫ. Et cū
Digreſſiuū eſt. opta. itaq dicat. Præterea cū indica. itaq dicit. Eſtq intenſiuū non ſolū aduerbij, ſeđ & noīs ſimilitudinē, aut æquiparantiā notantis. ut talis eſt, ut cogitet & dicat, quæ oportet. tātus, ut omneis ſuperet, & ſic, ut oēs admirenṫ.
Concedendi Aduerb. autē concedendi eſto, orationis lōgioris finis, &
εἶεν. quoddā principiū erit ſequētiū. eſto aliqđ filius Laërtis?

Οὐδὲν γὰρ ἐγκλίνεται ὑπερδισύλλαβον ὄν. πόθεν ἔρχῃ; ἐλθὼν δὲ πόθεν. πῶς ἔχει; οὕτω πως ἔχει. ἔξεστι δὲ καὶ τὸ ποτὲ, καὶ ποῦ ἐπ' ἐρωτήσει τῷ ἕως καὶ μέχρι, καὶ ἄχρι ὑποτάσσειν. οἷον ἕως πότε; ἄχρι ποῦ; μέχρι ποῦ; Τὰ δὲ βεβαιωτικὰ, ὁριστικοῖς. λέγει ὅτι ἥξει. οὕτω δὴ κρίνει. τόγε μὴν ὅτι καὶ πρὸς εὐκτικὸν, ἐκ παρῳχημένου, τουτέστι διηγηματικῶς. οἷον ἠγγέλλετο ὅτι γένοιτο, καὶ εἴη, καὶ ἔσοιτο.

Διχῶς τὸ διηγηματικόν.

Ὅθεν δῆλον καὶ ὡς διχῶς τὸ διηγηματικόν. ἢ γὰρ ἐντονωτέρως, ὡς τὸ ἀπαρέμφατον. λέγεται γενέσθαι τι. ἢ ὑπτιωτέρως, ὡς τό, τε ὁριστικὸν καὶ εὐκτικὸν ὡς εἴρηται. ὅλως δ' εἰπεῖν τὸ παρεληλυθὸς φιλευκτικόν τι ἔοικεν ὄν.

Ἀπαγορευτικά.

Ὁπότε καὶ τὸ ἀπαγορευτικὸν ἀπὸ μὲν ἐνεστῶτος πρὸς ὑποτακτικόν. δέδοικα μὴ ᾖ. ἀπὸ δὲ παρῳχημένου πρὸς εὐκτικόν. ἐδεδοίκειν μὴ εἴη. καὶ τὸ ἐπεὶ καὶ ἐπειδὴ χρονικὸν, οὐ μόνον πρὸς ὁριστικὸν, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐκτικόν. ἐπειδὴ γένοιτο. Τὰ δ' εὐκτικὰ, εὐκτικῷ καὶ ὁριστικῷ, ὡς εἴρηται. Τὰ δὲ παρακελευστικὰ τοῖς δευτέροις τῶν προστακτικῶν, καὶ προσέτι τοῖς αὐθυποτάκτοις. ἄγε λέγωμεν, φέρε εἰπέ. Τοῖς τρίτοις δὲ τὸ ἀπαγορευτικὸν, μὴ λεγέτω, μὴ τυψάσθω. οἰκεῖον δ' ὡς εἴρηται, καὶ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι. μὴ γνῷς, μὴ γνώῃς, μὴ γνῶναι. πλὴν τῇ ὁριστικῇ. ταύτης δὲ τὸ ἀποφαντικὸν ἴδιον. οὐ λέγω, ναὶ λέγω. τὸ δὲ μὴ, δι' ἐμὴν ἰότητα, ἀντὶ τοῦ οὐ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰκαστικά. ἴσως ἐρῶ. εἰ δ' εὐκτικῷ, οὐκ ἂν εἴη χωρὶς συνδέσμου. ἴσως φαίη ἄν. Κοινὸν δὲ τοῦτο τῶν ῥηματικῶς συνταττομένων ἁπάντων. οἷον εὖ ἂν ἔχοι, πόρρω ἂν εἴη. νὴ δί' εἴποιμ' ἄν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Καὶ τὰ παραβολικὰ δὲ ὁριστικοῖς. ὡς εἶπον, οὕτως ἔγραψα. Καὶ τὰ δεικτικὰ ῥηματικῶς. ἰδοὺ ἥκει εἰς τέλος, ἰδοὺ ὁ ἀμνός. ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ. Καὶ τὰ ἀντιτικά. ἠρέμα λέγειν, μόγις δύνανται. Τὸ δὲ ἀποστατικὸν, ἀπαρεμφάτῳ. ὥστε λέγειν. καὶ εὐκτικῷ. ὥστε λέγοι ἄν. καὶ ἔτι ὁριστικῷ. ὥστε λέγει. ἐπιτατικόν τε οὐ μόνον ἐπιῤῥήματος, ἀλλὰ καὶ ὀνόματος ὁμοιωματικοῦ, ἢ παρισωτικοῦ. οἷον τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε καὶ νοεῖν καὶ λέγειν τὰ δέοντα. τηλικοῦτος, ὥστε ἅπαντας ὑπερβάλλειν, καὶ οὕτως, ὥστε πάντας θαυμάζειν. Τὸ δ' ἀποθετικὸν εἶεν, λόγου μακροτέρου πέρας, καί τις ἀρχὴ ἔσται τῶν ἑπομένων. εἶεν τί δῆθ' ὁ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου.

DE CONIVNCTIONE.

Coniunctionis finitio et constructio.

Aeterum coniunctio (q̄ dictio copulatiua est aliarū orationis partiū) ad congruā cōpositionemq́, & ordinē similia coniungit semper. Nēpe nomen nomini, & uerbū uerbo, & rectum recto, & omnino casum casui, tēpus itē similiter, & modum, reliquaq́ pariter. Constructionē autē differenter pro suarum uarietate specierum habet.

Copulatiua.

Inter hęc igitur, quæ locutionem atq; orationē connectunt, & hanc ob rem copulatiuæ nominātur. καὶ quidē pponitur dictionibus, τε uero sequitur, inclinara. Dijq; & uiri. Et ita inter se construuntur, ut sequentē τε præcedat καὶ. Cum tamen initialis est καὶ, oportet omnino καὶ alterā καὶ sequi, quæ uel uerbum cōplicet uerbo, uel nomen nomini, quomodocunq; construatur prior. Si enim quis dicat. & deambulat Socrates. inferat necesse est, & disputat, aut tale quid. Si uero, & Socrates scribit dicat, adijciet q; utiq; & Plato, uel alius quispiā. Generaliter ēm quoties præcedit copulatiua, uel disiunctiua, similē exigit partem uel casualē, uel sine casu. Quod si casualem, eundem casum. Sin expertem casus, eundē modū, at non necessario. ut & scribo, & intelligo. uel scribo, uel intel. & meus seruus, & tuus. Licet aūt in eadē constructione coniungere articulareis rectos cum genitiuis. ut optima Homerica carmina, & Hesiodi. Sed si diuersus sit modus, idē uerbum seruare necesse est. ut & scribo, & scriberē. & dicebas & dic. Quāuis eodē manente, diuersa ponātur uerba. & deābulo, & disputo. Itaq; casus eosdē postulāt & copulatiuæ, & disiunctiuæ tam pcedentes, q̄ etiā in medio positæ, quoties ad idem referūtur uerbū. ut & ego, & tu scribimus, uel mihi uel tibi parcit. Sed qdē dictionē nō pcedit, nisi statim in principio dictionis. δὲ uero cōiunc. (q̄ subiunctiua est, & orōis, & dictionū) ad μὲν sequi solet. Alij quidē dij dormiebāt tota nocte, Ioue aūt nō tenebat dulcis somnus. Est aūt & transitiua, siue digressiua tanq̄ per ipsam fiant & in sententia, & in narratione digressiones.

Porrò

καὶ. *τε.* *Iliad. β.* *δὲ.* *μὲν.* *Iliad. β.*

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Δὲ σύνδεσμος λέξις συνδετικὴ οὖσα τῶν ἑτέρων τοῦ λόγου μερῶν, εἰς κατάλληλον σύνθεσίν τε, καὶ τάξιν τὰ ὅμοια συνάπτει ἀεί. ὄνομα γὰρ ὀνόματι, καὶ ῥῆμα ῥήματι, καὶ εὐθεῖαν εὐθείᾳ, καὶ ὅλως πτῶσιν ὁμοίᾳ πτώσει, καὶ χρόνον ὁμοίως, καὶ ἔγκλισιν, καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ὁμοίως. σύνταξιν δὲ διαφόρως κατὰ τὴν αὐτοῦ διαφορὰν τῶν εἰδῶν ἔχει.

Συμπλεκτικός.

Τῶν οὖν ἐπὶ πολὺ ἐκφερομένην τὴν ἑρμηνείαν συμπλεκόντων καὶ διὰ τοῦτο συμπλεκτικῶν καλουμένων, ὁ μὲν καὶ προτάσσεται τῶν λέξεων, ὁ δέ τε, ἐπιφέρεται ἐγκλινόμενος. θεοί τε, καὶ ἀνέρες. καὶ οὕτω τοι ἀλλήλοις συντάσσονται, ὥς τε τόν τε προηγεῖσθαι τοῦ καί. ἀρκτικὸς δὲ ὑπάρχων ὁ καί, δεῖ πάντως καὶ ἕτερον καὶ ἐπιφέρεσθαι, ἤτοι ῥῆμα συμπλέκοντα ῥήματι, ἢ ὄνομα ὀνόματι, ὅπως ἔτυχε συντασσόμενος ὁ πρῶτος. εἰ γάρ τις λέγει. καὶ περιπατεῖ Σωκράτης, ἐπιφέροι ἂν ἐξ ἀνάγκης, καὶ διαλέγεται, ἢ τοιοῦτό τι. εἰ δέ, καὶ Σωκράτης γράφει λέγοι, ἐποίσει δήπου, καὶ Πλάτων, ἢ ἄλλος τις. Καθόλου γάρ τοι ἡγούμενος ὁ συμπλεκτικός, ἢ ὁ διαζευκτικός, ὅμοιον ἀπαιτεῖ μέρος, ἤτοι πτωτικόν, ἢ ἄπτωτον. καὶ εἰ μὲν πτωτικόν, τὴν αὐτὴν πτῶσιν. εἰ δὲ ἄπτωτον, τὴν αὐτὴν ἔγκλισιν, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης. οἷον καὶ γράφω, καὶ νοῶ. ἢ γράφω, ἢ νοῶ. καὶ ὁ ἐμὸς δοῦλος, καὶ ὁ σός. Καὶ ἔξεστι δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συντάξεως συνάπτειν ἀρθρικὰς εὐθείας ταῖς γενικαῖς. οἷον ἄριστα τὰ Ομηρικὰ ἔπη, καὶ τὰ Ησιόδου. Διαφερούσης δὲ τῆς ἐγκλίσεως, τὸ αὐτὸ ῥῆμα φυλάττεσθαί γε ἀνάγκη. οἷον καὶ γράφω, καὶ γράφοιμι. καὶ ἔλεγες, καὶ λέγε. Τῆς αὐτῆς δὲ οὔσης, διάφορα κεῖται τὰ ῥήματα. καὶ περιπατῶ, καὶ διαλέγομαι. καὶ πτώσεις δὲ τὰς αὐτὰς ἀπαιτοῦσιν οἵ τε συμπλεκτικοί, καὶ διαζευκτικοί, ἡγούμενοί τε, καὶ μεταξὺ τιθέμενοι, ἐὰν πρὸς τὸ αὐτὸ ἀναφέρονται ῥῆμα. οἷον καὶ ἐγώ, καὶ σὺ γράφομεν, ἢ ἐμοῦ, ἢ σοῦ φείδεται. Ο δὲ μέν, λέξεων μὲν οὐδαμοῦ ἀρκτικός, λόγου δέ. Ο δέ τοι δὲ ἐπιτακτικὸς ὤν, καὶ λόγου, καὶ λέξεως ἐπακολουθητικός ἐστι τοῦ μέν· ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ Εὗδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος. τυγχάνει δ' ὁ αὐτὸς καὶ μεταβατικὸς ὤν, ὡς δι' αὐτοῦ γινομένων τῶν περὶ τὸ νόημα καὶ διήγημα μεταβάσεων.

ἀτὰρ. αὐτὰρ. Iliad. α. ἀλλά. Iliad. ι. ἠμὲν. ἠδὲ. Homerica. ἤτοι. Iliad. α.

Porro ἀτὰρ, & αὐτὰρ initiales sunt, quis idē, quod autē significent. At ubi potus, & cibi desideriū exemerunt. Sed nihil mihi hic tale. ἀλλά uero appositiua est. Tydeus paruus quidē erat corpore, at pugnator. Itaq; & coniunctionē quidē sequi & hęc poterit. ἠμὲν uero, & ἠδὲ sunt inchoatiuæ. Verū ἠμὲν orōis quidē, & dictionis. ἠδὲ uero dictionis tantū, illi respōdens. Et quicunq; habitant cœlū, & qcunq; sortiti sunt terrā. q̄q̄ poëticæ & hæ. Qualis sanè & ἤτοι, q̄ initialis orōis & ipsa est. nēpe ille sic fatus, cōsedit.

Disiunctiua.

Cōstruct. et significata τοῦ ἤ. Iliad. β. ἤτοι. Iliad. α. Verba Agamēnonis Iliad. α. Iliad. ι. Iliad. decimooctauo.

Disiunctiuæ uero sunt, quæ disiuncta cōponunt, & uel rē à re, uel personā à persona seiungentes orationē copulant. Nunc tempestiuū aut perire, aut seruari. Vnus autē quispiā uir imperator esto, uel Aiax, uel Idomeneus, uel diuus Vlysses. Itaq; ἤτοι (si idē ualet quod uel) præcedit siue. Siue bonū, siue malū. Cum uero idē qđ quidē, initialis est orationū apud poëtas, ut dictū est. nēpe ille sic fatus. Itaq; cum disiungit, nō sine altero ἤ profert, siue apposito, siue intellecto. Definite aūt, seu declaratiue, sola iacet. Malo ego populū saluum esse, q̄ perire. Significat enim & nō perire. Vnde fortassis & sublatiua proprie uocari poterit. Suo autē iure construitur, & cum dubitatiua est, aut solutiua cum dubitatione. quid aūt populū adduxit huc? an nō propter Helenā comptā. cur itaq; quidam ignorat qđ ἤ significet? an quòd nunq̄ didicit? Illud autē. nēpe admodū iam mortuus Menœtij fortis filius. & alia id ge. aduerbiorū, constructionē habent affirmandi, ut sanè & illud. quatenus fas. perinde ac similitudinis.

Continuatiua.

Iliad. α. Verba Calchantis. Ibidē uerba Nestoris.

Porrò cōtinuatiuæ, hoc est, q̄ pcedentiā quidē nō, sed cōsequentiā aliquā & ordinē mōstrant, copulāt quidē imperfectos sensus. Construunt uero tā recte, q̄ inuerse. Pręcedunt em̄, aut sequunt, & cum præcedunt quidē, recte. Quod si irā ipso die cōcoxerit, in posterū tamē durat, tenetq; odiū, donec ulciscatur. Cum aūt sequunt, pposterè. Certe gaudebit Priamus, Priamiq; filij, cæteriq; Troiani gaudebunt multum animo, si de uobis hæc audierint pugnantibus.

Ὁ δ' ἀτὰρ, καὶ αὐτὰρ ἀρκτικοί. καίτοι τῷ δὴ ἰσοδυναμοῦντες. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. αὐτὰρ ἔτι μοι ἐνθάδε τοῖον. Ὁ δ' ἀλλὰ δεῖν ἐπιτακτικός. Τυδεὺς μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής. ὥστ' εἴη ἂν καὶ τοῦ μὲν ἐπακολουθητικὸς δὴ καὶ οὗτος. Ὁ δὲ ἠμὲν καὶ ἠδὲ ἀρκτικοί. ἀλλὰ ὁ μὲν ἠμὲν λόγου, καὶ λέξεως. ὁ δὲ ἠδὲ λέξεως μόνης, τῷ ἠμὲν ἐπακολουθῶν. ἠμὲν ὅσοι ναίουσιν οὐρανὸν, ἠδὲ ὅσοι κληρώσαντο χθόνα. ποιητικοὶ δέ γε οὗτοι. Οἷος δὴ καὶ ὁ ἤτοι, ἀρκτικὸς λόγου, καὶ αὐτὸς ὤν. ἤτοι ὅγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο.

Διαζευκτικός.

Οἱ δὲ διαζευκτικοὶ, τὰ διεζευγμένα συντιθέασι, καὶ ἢ πρᾶγμα ἀπὸ πράγματος, ἢ πρόσωπον ἀπὸ προσώπου διαζευγνῦντες, τὴν φράσιν ἐπισυνδοῦσιν. νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι, ἠὲ σαωθῆναι. εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς. Ὁ γοῦν ἤτοι ἰσοδυναμῶν τῷ ἢ, προστακτικός ἐστι τοῦ ἤ. ἤτοι ἀγαθὸν, ἢ φαῦλον. ἰσοδυναμῶν δὲ τῷ μὲν ἀρκτικὸς γίνεται λόγων τοῖς ποιηταῖς, ὡς εἴρηται. ἤτοι ὅγ' ὡς εἰπών. διαζευγνύων μὲν τοίνυν ὁ ἢ ἀορίστως, οὐκ ἄνευ ἑτέρου ἢ λέγεται. ἤτοι προσκειμένου, ἢ νοουμένου. ὁρισμένως δὲ, εἴτ' οὖν διασαφητικῶς, μόνος κεῖται. βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. σημαίνει γὰρ τὸ καὶ οὐκ ἀπολέσθαι. ὅθεν ἴσως καὶ ἀναιρετικὸς ἂν οἰκείως προσαγορεύοιτο. Μοναδικῶς δὲ συντάσσεται, καὶ ἀπορηματικὸς ὤν, ἢ λυτικός τις. ἀπορηματικός. τί δὲ λαὸν ἤγαγεν ἐνθάδε, ἢ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο. Τί δὴ ποτέ τις ἀγνοεῖ τὸ, τοῦ ἢ σημαινόμενον; ἢ ὅτι οὐδεπώποτε ἔμαθεν; Τὸ δὲ ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου Ἄλκιμος υἱὸς, καὶ τὰ ὅμοια, ἐπιῤῥηματικὴν σύνταξιν ἔχει τῶν βεβαιωτικῶν. οἷον δὴ καὶ τὸ, ἦ θέμις. τῶν ὁμοιωματικῶν.

Συναπτικός.

Οἱ δὲ συναπτικοὶ, τουτέστιν οἱ ὕπαρξιν μὲν οὔ, ἀκολουθίαν δέ τινα καὶ τάξιν δηλοῦντες. συνάπτουσι μὲν ἀτελεῖς ἐννοίας. συντάσσονται δὲ κατά τε ὀρθὸν, καὶ ἀντεστραμμένον. ἢ γὰρ προηγοῦνται, ἢ ἐπάγονται. καὶ προηγουμένοις μὲν τὸ ὀρθόν. εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ. ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ. ἐπιφερομένοις δὲ τὸ ἀντεστραμμένον. ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες, ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοίατο

pugnantibus. Cum subiunctiuo itaque ἂν coniunctio ordinanda est, præsertim si cum &, capiatur, & generaliter si cum alijs coniunctionibus. Item cum optatiuo, & indic. prout inciderit certitudinis, aut ambiguitatis consequentia. Videtur enim, quando certitudinis nota est a, ut indicatiuum, aut subiunctiuum uelle. quando uero ambiguitatis, optatiuum. Unde sane & potentialem ἂν ad idipsum magis proprie reddiderimus. ut si uoluptas ipsum bonum esset, hoc pacto definiri posset felicitas. At non semper sic usus. Siquidem de re præterita indicatiuus semper dicitur. si erat, & si erat.

Subcontinuatiua.

Eodem autem modo & subcontinuatiuæ ordinantur, præterquam quod præcedentiam cum ordine significant & hæ quoque.

Causalis.

γάρ. Cæterum causales & præponuntur dictionibus. præter γὰρ, & recte, & inuerse construuntur. Præterea subiunctiua uerborum constituunt nonnullæ harum. si discam, ut doceam. Et ad-
ἵνα. uerbialiter. postquam docuero, uel quando docuero. ἵνα tamen, & quæ idem ualent, etiam cum optatiuo construuntur, si de re præterita fiat sermo. ut uenit ut spectaret. Et cum imperfecto indicatiui, ubi aliquid de re præterita uolumus subesse aut non. ut oportebat eum accipere syngrapham, ut posset iure
ὅπως. exigere. Verum ὅπως pro quomodo, hortatiue cum futuro indicatiui. Spectate autem hoc, ne uerba quidem faciat. Alio-
ὅτι. qui omni etiam congruit tempori. Cæterum cum indicati. ὅτι con-
Aristopha. struitur. quando nulla merces, neque ars. ἐφῶ item cum indi-
Pluto. catiuo, & infinit. quare scripsit, eo ut accipiat, eo ut me-
ἐφῶ. minerit. Item ἕνεκα cum genitiuo. Nam propterea quod
ἕνεκα. Chrysen contempsit sacerdotem, Ionicum est. Porro γὰρ cuiuis
Iliad. α. parti orationis subiungitur, & initialis nunquam est. nempe enim,
γάρ. neque enim, neque Dryantis filius.
Iliad. ι.

Aduersatiuæ.

Quæ uero dicuntur aduersatiuæ, & præponuntur dictionibus, & postponuntur. Orationi tamen præponi nullo naturali modo possunt. fessus sum admonendo, uerum admonebo adhuc. quanquam festinas, tamen non potui assequi.

Rationatiuæ.

μαρναμένοισιν. Καὶ πρὸς ὑποτακτικὸν μὲν οὖν τὸν εἰ συντακτέον. ἄλλως τε, καὶ εἰ σὺν τῷ καὶ λαμβάνοιτο, καὶ ὅλως μεθ' ἑτέρων συνδέσμων. καὶ πρὸς εὐκτικὸν, καὶ πρὸς ὁριστικὸν, ὡς ἔτυχεν ὁμολογίας, ἢ ἀμφιλογίας ἡ ἀκολούθησις. Ἔοικε γὰρ ἐπὶ μὲν ὁμολογουμένων, τὸ ὁριστικόν τε καὶ ὑποτακτικὸν βούλεσθαι, ἐπὶ δὲ ἐνδιαζαμένων τὸ εὐκτικόν. ὅθεν δὴ καὶ τὸ δυνητικὸν ἂν ἐπὶ τὸ τοιοῦτο οἰκειοτέρως ἂν ἀποδοίημεν. οἷον εἰ ἡδονὴ τἀγαθὸν εἴη, ταύτῃ ἂν ὁρίζοιτο ἡ εὐδαιμονία. ἀλλ' οὐκ ἀεὶ οὕτως ἡ χρῆσις. κατὰ παρῳχημένου γε μὴν πράγματος τὸ ὁριστικὸν ἀεί. εἰ ἦν. εἰ καὶ ἦν.

Παρασυναπτικός.

Παραπλησίως δέ τοι καὶ οἱ παρασυναπτικοὶ συντάσσονται. πλὴν ὅτι καὶ ὕπαρξιν μετὰ τάξεως σημαίνουσιν οὗτοί γε.

Αἰτιολογικός.

Οἱ δ' αἰτιολογικοὶ, προτακτικοί τε εἰσὶ τῶν λέξεων. πλὴν τοῦ γὰρ, καὶ κατ' ὀρθὸν, καὶ ἀντεστραμμένον συντάσσονται. καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ποιοῦσιν ἔνιοι τούτων. ἐὰν μάθω, ἵνα διδάξω. καὶ ἐπιρρηματικῶς. ἐπειδὰν διδάξω, ἢ ὅταν διδάξω. Ὁ γε μὴν ἵνα, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα, καὶ πρὸς εὐκτικὸν ἔτι συντάσσονται, εἰ περὶ παρῳχημένου ὁ λόγος. οἷον ἀφίκετο ἵνα θεῷτο. καὶ πρὸς ὁριστικὸν παρατατικὸν, ἔνθα τι περὶ παρῳχημένου ἀξιοῦμεν ὑπάρχειν, ἢ μή. οἷον, ἐχρῆν αὐτὸν λαβεῖν συγγραφὴν, ἵν' εἶχεν ἀπαιτεῖν κατὰ νόμους. Τὸ γε μὴν ὅπως, ἀντὶ τοῦ πῶς, παραγγελματικῶς πρὸς ὁριστικὸν μέλλοντα. σιωπᾶται δὲ τοῦτο, ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσιν. ἄλλως δὲ παντὶ ἐφαρμόττει χρόνῳ. Πρὸς ὁριστικὸν δὲ ὁ ὅτι, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα. ὅτι οὐδεὶς μισθὸς, οὐδὲ τέχνη. Τὸ δ' ἐφ' ᾧ πρός τε ὁριστικὸν καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον. ἐφ' ᾧ ἔγραψεν, ἐφ' ᾧ κομιοῦται, ἐφ' ᾧ μεμνῆσθαι. Τὸ δὲ ἕνεκα, γενικῆς. Τὸ δὲ, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα, Ἰωνικόν. Ὁ δὲ γὰρ παντὶ μέρει λόγου ὑποτάσσεται, καὶ ἀρκτικὸς οὐδαμοῦ ἐστιν. ἢ γάρ. οὐδὲ γάρ, οὐδὲ Δρύαντος υἱός.

Ἐναντιωματικοί.

Οἱ δὲ λεγόμενοι ἐναντιωματικοὶ, καὶ προτάσσονται τῶν λέξεων, καὶ ὑποτάσσονται. λόγου μέντοι προτάσσεσθαι οὐδαμοῦ πεφύκασιν. ἔκαμον παραινῶν, ἀλλ' ὅμως παραινέσομαι ἔτι. καίτοι σπεύδων, ὅμως οὐκ ἔσχον καταλαβεῖν.

Rationatiuæ.

ἀλλά. ἀλλαμὴν Inter rationatiuas (ut q̃ illationibus, & conclusionibus ac cõmodantur) ἀλλά, & ἀλλαμὴν præponũtur dictioni tantum. Cæteræ uero omnes prępponi, & postponi possunt. omnis homo animal, atqui omne animal substantia, oĩs igitur homo substantia.

Dubitatiuæ.

ἆρα. ἄρα. Dubitatiuæ aũt dubitanti, & interroganti usu ueniũt. Nunquid igitur bonũ uoluptas? præcedũt aũt dictiones, nisi quid per hyperbaton accidat.

Expletiuæ.

Expletiuæ uero nomen quidẽ inuenerunt ab eo, quod orationẽ cõplent uel carminis, uel ornatus causa. Habẽt γε. δὴ. aũt sæpe & signifi. diuersam. ut γε diminutiua est. δὴ cir- Constructio cũscriptiua, & transitiua, & confirmatiua. ἄν potentialis conium. ἄν. & indefinita. Omnes tñ reliquis orationis partibus subiunguntur. ut reliqui quidẽ dĳ. Præterea ἄν etiã subiungitur indefinite prolata. quæcunq; dixeris, q̃cunq; dixe. Cum uero potẽtialis, in præsenti quidẽ, & in futuro cum optatiuo. ut non dicas, non dicas, uel nõ potes dicere. siue præponatur, siue postponatur. Et cum indicatiuo. nõ potes dicere. uerũ raro id. Cæterũ in præterito cum indicatiuo. nõ dixisses, aut diceres. Item explicatius siquidẽ & antè uerbũ, & post uerbũ poterit consyderari indifferẽter cum optatiuo. Quod nisi utrisq; ponatur locis, cũ subiunctiuo solum. Præterea assumentes infinitiuũ ad indicatiui congruam constructionẽ, dicimus potẽtialiter secundum treis tẽporis differentias. dicere, dixisse, dictum ire. Item cum participio. dicenteis, dicturos, & dicens, & dicentium. Similiter uero & in cæteris. Nequaq̃ tamen præteritũ ἄν recipit. Parteis itaq; ad hunc modum construentes, congruã fecerimus orationem.

DE RECTE ENVNCIANDA distinctione.

Triplex distinguendi ratio. Enunciatio aũt constructorũ, nõ solũ in gestu, & accẽtu, uerum & in distinctione consistit. Ita enim orationis sententia fuerit lucidior. Sunt itaque scribentibus puncta ad distinctionẽ

Συλλογιστικοί.

Τῶν δὲ συλλογιστικῶν, οἷον τῶν ἐπιφορᾶις τε, καὶ συμπεράσμασι προσφωνουμένων, ὃ ἀλλά, ἢ ἀλλαμὴν προτακτικός ἐστι λέξεως μόνως. οἱ δ' ἄλλοι πάντες, καὶ προτάσσεσθαι, καὶ ὑποτάσσεσθαι δύνανται. πᾶς ἄνθρωπος ζῶον, ἀλλαμὴν πᾶν ζῶον οὐσία, πᾶς ἄρα ἄνθρωπος οὐσία.

Απορηματικοί.

Οἱ δὲ ἀποριματικοί, ἐπ' ἀποροῦντι, καὶ ἐρωτῶντι εἰς χρῆσιν ἥκουσιν. ἆρ' οὖν ἀγαθὸν τὸ ἡδύ; προηγοῦνται δὲ τῶν λόγων, εἰ μή τί γε καθ' ὑπερβατόν.

Παραπληρωματικοί.

Οἱ δὲ παραπληρωματικοί, τὸ μὲν ὄνομα ἔσχον, ἀπὸ τοῦ τὴν φράσιν παραπληροῦν, ἢ μέτρου, ἢ κόσμου χάριν. ἔχουσι δὲ πολλάκις, καὶ σημασίαν διάφορον. οἷον ὁ γε μειωτικός. ὁ δὴ περιγραφικός, καὶ μεταβατικός, καὶ βεβαιωτικός. ὁ ἂν δυνητικός, καὶ ἀοριστικός. Πάντες γε μὴν τοῖς ἑτέροις τοῦ λόγου μέρεσιν ὑποτάσσονται. οἷον ἄλλοι μὲν ῥᾶ θεοί. Ο δὲ ἂν καὶ ὑποτάσσει ἀοριστολογικὸς ὤν. ὅσα ἂν λέγῃς, ὅσα ἂν εἴπῃς. Δυνητικὸς δὲ κατὰ μὲν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος, πρὸς εὐκτικόν. οὐκ ἂν λέγοις, οὐκ ἂν φαίης, οὐκ ἂν λέξοις. εἴτε προτάσσοιτο, εἴτε ἐπιτάσσοιτο. καὶ πρὸς ὁριστικόν. οὐκ ἂν ἐρεῖς. ἀλλὰ σπανίως τοῦτό γε. κατὰ δὲ παρήκοντος πρὸς ὁριστικόν. οὐκ ἂν εἶπες, ἢ ἔλεγες. Ετι δὲ γνωριμώτερον ἂν μὲν καὶ πρὸ τοῦ ῥήματος καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα δύνηται ἂν θεωρεῖσθαι ἀδιαφόρως πρὸς εὐκτικόν. ἂν δὲ μὴ ἐπαμφοτερίζῃ τοῖς τόποις, πρὸς ὑποτακτικὸν μόνον. Καὶ μεταλαμβάνοντες τὸ ἀπαρέμφατον πρὸς τὴν τοῦ ὁριστικοῦ κατάλληλον σύνταξιν, λέγομεν δυνητικῶς κατὰ τὰς τρεῖς τοῦ χρόνου διαφοράς. λέγειν ἄν, εἰπεῖν ἄν, καὶ ἐρεῖν ἄν. Καὶ πρὸς μετοχήν. εἰπόντας ἄν, καὶ ἐροῦντας, καὶ εἰπὼν ἄν, καὶ εἰπόντων. ὁμοίως ἂν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἥκιστα δὲ ὁ παρακείμενος τοῦ ἂν ἐπιδεκτικός. Τὰ μὲν οὖν μέρη οὕτω συντάσσοντες κατ' ἀλλήλων ἂν ποιοῖμεν τὸν λόγον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙΝ ΔΙΑΣΤΟΛΗΣ.

Απαγγέλλειν δὲ τὰ συντεταγμένα, μὴ μόνον καθ' ὑπόκρισίν τε, καὶ προσῳδίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ διαστολήν. οὕτω γὰρ ἂν ἡ τοῦ λόγου διάνοια εἴη συμφανεστέρα. καὶ γράφοντας οὖν τι στικτέον

ad distinctionem obseruāda, & loquētibus distinguendū tripliciter. aut perfecte, aut imperfecte, aut modo medio. Vbi enim quæ ad sententiā spectāt terminata absoluunt, membris distinguēdus in fine sententiæ sermo est, & pluſculo tempore quiescendū, ut reddatur perfectio. Vbi uero imperfecte oīno se habet, intermissa aliquantisper uoce, & q̄ minimo interuallo proferendū. Medio tñ modo, tam quæ membrorū, q̄ quæ totius integra cōmata reddere oportet. ut ego quidē doceo, tu uero discis. Collocandū itaq; punctū scribentib. secundū dictas differentias, ut perfectū q̄dē in medio ponamus. imper. uero deflectam' ad partē imā. Cęterū medium deflectamus ad supremā.

Epilogus. Et quidē de declinatione, formatione, diuisione, nominatione, accentu, orthographia, quātitate, & cōstructione grammaticorum, & in summa de barbarismo, & solœcismo sit iam dictum satis, quantum ad introductionem attinet. Etenim copiosius, & accuratius de his dicere, haud quaquàm huius fuerit instituti. Post hæc autem, quomodo oportet interrogare iuxta propositum à nobis compendium discamus.

FINIS QVARTI LIBRI THEODORI GRAMMATICAE INTRODVCTIONIS.

εἰς διαστολήν, καὶ φθεγγομένους διακριτέον τριχῶς. ἢ γὰρ τελείως, ἢ ἀτελῶς, ἢ μέσως. Ἔνθα μὲν γὰρ τὰ περὶ τὴν ἔννοιαν συναποτελούμενα λήγει, τοῖς κώλοις διαστελτέον ἐπὶ τέλει ἐννοίας τὸν λόγον, καὶ πλεῖόν τι χρόνον ἀποστηματιστέον εἰς ἀπόδοσιν τοῦ τελείου. Ἔνθα δὲ ἀτελῶς πάμπαν ἔχει, ὑπανιέντας τι τῆς φωνῆς καὶ ἐπ' ἐλάχιστον διαστηματίζοντάς γε ἀπαγγελτέον. Μέσως δέ τοι, τὰ κώλων τε, καὶ τοῦ ἐντελοῦς ἀπαρτιστικὰ κόμματα ἀποδοτέον. οἷον ἐγὼ μὲν διδάσκω, σὺ δὲ μανθάνεις. Καὶ στίζειν δὲ γράφοντας κατὰ τὰς εἰρημένας διαφοράς, τὸ μὲν τέλειον ἐφεξῆς ἐν τῷ μέσῳ. τὸ δ' ἀτελὲς παρεκκλίνοντας πρὸς τὸ κάτω. τὸ δὲ μέσον παρεκκλίνοντας πρὸς τὸ ἄνω.

Καὶ περὶ μὲν κλίσεως, καὶ σχηματισμοῦ, καὶ διαιρέσεως, καὶ ὀνομασίας, καὶ προσῳδίας, καὶ ὀρθογραφίας, καὶ χρόνου, καὶ συντάξεως, τῶν γραμματικῶν, καὶ ὅλως περὶ βαρβαρισμοῦ, καὶ σολοικισμοῦ, ἔστω δὴ εἰρημένον ἀποχρώντως, ὡς ἐν εἰσαγωγῇ. Τὸ γὰρ ἐπὶ πλέον, καὶ ἀκριβέστερον περὶ τούτων εἰπεῖν, ἥκιστ' ἂν τῆς παρούσης εἴη προθέσεως. Μετὰ ταῦτα δὲ ὅπως δεῖ ἐρωτηματίζειν κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν τὴν δὲ ἡμῖν μέθοδον, λέγωμεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ.

ERRATORVM. Quæ inter castigandũ præ- termissa sunt, horũ correctionem hic subnotauimus.

Folio 5. linea 20. pro τεράρτη, lege τετάρτη.
Folio 6. linea 14. pro μζυικὴ, lege γενικὴ.
Folio 8. linea 26. pro ὑπαραθετικὸν, lege ὑπερθετικὸν.
Folio 9. linea 5. pro εἰς Υς, lege Ις. lin. 7. pro κλητικῶν, lege κτητικῶν.
Folio 11. linea 1. pro ἤκουσα, leg. ἤκουα. & ibidẽ pro ἠκού- σαν, lege ἤκουον. ac pro ἀκοῦμαι, lege ἀκοοῦμαι.
Folio 20. linea 19. pro ἔρομαι, lege ἔσομαι.
Folio 22. linea 28. uersa pagi. pro casualis, le. causalis.
Folio 32. uersa pag. linea ultima, pro uelut in ης, le. εις.
Folio 59. linea 29. pro τὸ ζευγνῦν, lege ζευγνῦν.
Folio 71. linea 36. pro ἐκτείνουσιν. lege ἐκτείνουσιν.
Folio 78. uersa pagina, linea 36. pro audiui qui, lege, audiui, audiui, qui.
Folio 107. uersa pagina. linea 3. pro quidem per κ, le- ge, per υ.
Folio 131. uersa pagina, lin. 2. pro p̃dictia, le. prædictis.
Folio 59. uersa pag. linea 11. ꝓ inclinara, le. inclinata.

Reliqua prudẽs & pius lector facile per se deprehen dere, & corrigere potest.

FOLIORVM SERIES.

A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. V. X. Y. Z. Aa. Bb. Cc. Dd. Ee. Ff. Gg. Hh. Ii. KK. Ll. Mm. Nn. Oo. Pp. Qq. Rr. Ss. omnes ſunt quaterniones, præter Ss quæ eſt ſexternio.

BASILEAE APVD VALENTINVM
CVRIONEM MENSE SEPT.
ANNO DOMINI,
M. D. XXIX.

ALENTINVS CVRIO